

ശ്രീ
രാമായണം
പാഠന

1
36042.

சா.சு.அ.க.ப.க.

1/
சா.சு.அ.க.ப.க.
இ.க.க.க.க.க.க.க.
சா.சு.அ.க.ப.க.

சா.சு.அ.க.ப.க.

ശ്രീ
രാമായണം

പാ ന

വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തീപ്പെട്ട
വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ
സുന്ദരകാണ്ഡം

തീപ്പെട്ട കഞ്ഞമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
ദീപ്തിയപുത്രി ഇക്ക എന്ന വിളിച്ചുവരുന്ന സുഭദ്ര
അമ്മതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ
യുദ്ധകാണ്ഡം
ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

: ൦ :

കാച്ചി കൊട്ടയിൽ “യൂണിയൻ” അച്ചുക്കുട്ടന്മാര
അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത.

എം-൦൦ പതിപ്പുകൊപ്പി ൨൦൦.

ALL RIGHTS RESERVED.

എംവുഎ

എൻസി

Printed at the “Union” Press—Cochin.

പ്രസ്താവന.

—:0:—

നമ്പൂ-മാണ്ട് ക്കടകമാസം ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ തിരുത
 വതാരംചെയ്ത് നമ്പൂ-മാണ്ട് കന്നിമാസം ൧൩-ാം- മുതൽ മൂ
 ന്നിൽ ചിലപാനം കൊല്ലം കൊച്ചിരാജ്യം ഭരിച്ച് നമ്പൂ-മാണ്ട്
 ധനുമാസം ൩൦-ാം- വെള്ളാരപ്പിള്ളികൊവിലകത്തുവെച്ച് തി
 രപ്പട്ട രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ
 സുന്ദരകാണ്ഡ പാനയും, ൧൦൧൯-മാണ്ട് മേടമാസം ൧൨-ാം-
 മകയിരം നക്ഷത്രത്തിൽ തിരു അവതാരംചെയ്തു സുഭദ്ര എന്നുകൂടി
 പെരുള്ള വലിയ ഇക്ക അമ്മതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പി
 ചുണ്ടാക്കിയ യുദ്ധകാണ്ഡ പാനയും അടങ്ങിയതാകുന്നു ഈ പ
 സ്തകം. ഇതിലെ സുന്ദരകാണ്ഡ ഇതവരെയും അച്ചടിച്ച് പ്രസി
 ഡ്യാപ്പട്ടത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും അതതുപുണിത്തുകൊവിലകത്തുള്ള സാമാ
 ന്യ അമ്മതമ്പുരാക്കന്മാരെല്ലാവരും കയ്യേറ്റത്തിൽ എഴുതിവെച്ച്
 പാരായണംചെയ്യവരുന്നുണ്ടു. വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തിരപ്പട്ട മഹാ
 രാജാവ തിരുമനസ്സിലെക്ക ഒരു മൂത്രകൃഷ്ണത്തിന്റെ ഉപദേശം ഉ
 ണ്ടായിരുന്നു എന്നും അത വായു സംബന്ധമായ ഒരു രോഗമാണ
 നുള്ള വിശ്വാസം പ്രമാണിച്ച് വായുപുത്രനായ ഹനുമാന്റെ പ്രസാ
 ദത്താൽ അതിന്ന നിവൃത്തി സമ്പാദിക്കേണമെന്നുദേശിച്ച് സുന്ദര
 കാണ്ഡ പാനയായി ഉണ്ടാക്കി എന്നും, ഹനുമാൻ സീതാദേവിയു
 ടെ കയ്ക്കൽ അംഗുലീയം സമർപ്പിച്ച ഘട്ടംവരെ കൃതി ഉണ്ടാക്കിക്ക
 ടിഞ്ഞൊപ്പാൾ ശിലായു സുഖപ്പെട്ടു എന്നും ഒരു ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്.
 ഈകൃതി പാരായണംചെയ്താൽ വായുഭഗവാന്റെ പ്രസാദം സിദ്ധി
 ച്ച് സുഖികാവായു സംബന്ധമായ രോഗങ്ങളും അരിഷ്ടങ്ങളും ഒഴി
 ഞ്ഞു സുഖപ്രസവത്തിന്നുപകർക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണ
 കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടിമാർക്ക ഇതിൽ ഇത്രപ്രതിപത്ത് ന്.
 മെല്ലെകൃതി പട്ടാഭിഷേകംവരെ ിയിൽ ക്
 കൊള്ളാമെന്ന തമ്പുരാട്ടിമാർ താല്പര്യപ്പെട്ടതിനാൽ അമ്മതമ്പു
 രാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇതിലെ യുദ്ധകാണ്ഡ പട്ടം ഉണ്ടാക്കിയെ

ത്ത. അതുനിമിത്തമാണ് ഈ രണ്ടുകാണഡങ്ങളും ഒന്നായി അച്ചടിച്ച ഈ പുസ്തകരൂപെണ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടു വന്നത്.

വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിൽ തിപ്പെട്ട വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമണ്ണക്കൊണ്ട് നമ്പൂമാമാണ്ട് കന്നിമാസം ൧൩-ാം തൃശ്ശിവചന്ദ്രം വെച്ച് തിപ്പെട്ട “ശക്തൻതമ്പുരാൻ” എന്ന കൈമുദ്രയിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള രാമവർമ്മ മാധാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ പിൻവാഴ്ചയായിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെക്കുറിച്ച് അധികമായി യാതൊന്നും ഈ പ്രകൃതത്തിൽ സ്മാവിക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിലും ഈതിരുമനസ്സിലെ രാജഭരണകലയ്ക്ക് കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനമായ ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായത ഇവിടെ ചെർക്കുന്നത് വായനക്കാർക്ക് രസകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നൂറ്ററിൽ ചിലപാനം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മൈസൂർരാജ്യം വാണിരുന്ന മേൽമാന്മാരായ ഹൈഡരാലിയും അയാളുടെ പുത്രൻ “മൈസൂർവ്വാളം” എന്ന പ്രസിദ്ധനാമധേയം സമ്പാദിച്ച ടിപ്പുസുൽത്താനും വളരെകാലം ഇടവിടാതെ ചെറുതെങ്കൽത്തുറയിൽ കൈരളത്തിലെ സാമാന്യം രാജാക്കന്മാരുടെയല്ല കീഴടക്കിയതുകൊണ്ട് കൈരളവാസികൾ അനേകവിധമായ നഷ്ടപ്രായങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ കലാപകാലം കഴിഞ്ഞുടനെ ൧൭൯൧-ലും ൧൭൯൨-ലും (൧൭൯൧--൧൭൯൨) ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റിന്ത്യ കമ്പനിക്കാരുമായിട്ട് ചെറുതെങ്കൽത്തുറയിൽ പ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷ് മെൽക്കായയുടെ ധീനപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം കൊച്ചിരാജ്യം കൈമാറ്റം വഴിയെ പ്രാപിപ്പാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രവേശിച്ചതായി നമുക്കു അറിയാം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാൻപോകുന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. ആകാലത്തു കൊച്ചിരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രധാനമന്ത്രി അദ്ദേഹം വരെയും പരമ്പരാവകാശവഴിക്കു മെല്ലെ സമാനം വരിച്ചുവന്നിരുന്ന പാലിയത്തച്ചനായിരുന്നു. അന്നു ബ്രിട്ടീഷ് മെൽക്കായയുടെ ധീകാരത്തെ ചെർപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിൽ ചില ലഹളക്കാർ ഒരു കലാപം ഉണ്ടാക്കി. ഈ ലഹളക്കാർക്കു കൂടി പാലിയത്തച്ചനും സൈന്യങ്ങളും ചെന്നു. ൧൭൯൩ സിംഹ ൨൯-ാം തിരുവിതാംകൂറുകാർ അന്നു റസിഡണ്ടായി സിംഹാലയത്തിൽ ബങ്കളാവിനെ ആശ്രയിച്ചു. ഏതൊരു ലഹളക്കാർ തൊല്ലുകയും ൧൭൯൩ മെയ് മാസം ൧൨-ാം പാലിയത്തച്ചൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി കീഴടക്കി.

യഥേഷ്ടം. ഈ ലാഘവം നടക്കുന്നകാലത്ത് (ഏപ്രിൽ ജനുവരി ൧൪-൧൯൫൦) തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തീപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ കാഴ്ചയിൽ നിരപരാധി ആണെന്ന ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികൾക്കു മനസ്സിലായതിനാൽ അവർ തിരുമനസ്സിലെക്ക് പ്രതികൂലമായി യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിച്ചില്ല. എങ്കിലും ആ ലാഘവിമിത്തം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റും കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റും തമ്മിൽ ഇന്നും നിലനിന്നു പൊരുന്ന സഖ്യത്തിന്നു അടിസ്ഥാനമായ ഉടമ്പടിയിൽ ചില പ്രധാന മാരാങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മുൻ ഉടമ്പടിപ്രകാരം കമ്പനിക്കാക്കു കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന കപ്പസംഖ്യയിൽ കമ്പനിക്കാർ കൂടുതൽചെയ്യയും ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ കൊട്ടകളും പടക്കൊപ്പ സാമാനങ്ങളും തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കമ്പനിക്കാക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും പാലിയത്തമുന്റെ പത്നീരാവകാശമായ മന്ത്രിസ്ഥാനം എടുത്തുകളകയും, നടവരമ്പത്ത ചെറുപറമ്പിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണാമനാൻ എന്നൊരു വലിയ സ്വ്യാധികാർക്കു എന്ന സ്ഥാനപ്പെരുമാടു കൂടി മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിൽ ഏല്പിത്തുകയും ചെയ്തു.

ഈ തിരുമനസ്സിലെ രാജഭരണ കാലത്താണ് കൊച്ചി രാജവംശത്തിൽ മാദ്ധ്യമത്തിന് പ്രാവല്യം ഉണ്ടായത്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അവിടത്തെ അടുത്ത അനുജനും പിൻവാഴിയുമായ കെരളവർമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ശാസ്ത്രാഭ്യാസത്തിലും പുരാണ പാരമ്പര്യത്തിലും താല്പര്യമുള്ളവരായിരുന്നു. അതുനിമിത്തം അവർ അനേക പരദേശവിദഗ്ദ്ധന്മാരുമായി ഏടവിടാതെ സഹവാസം ചെയ്യുകയും ആ വഴിക്ക് മാദ്ധ്യമ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും അവർക്ക് വിശ്വാസവും പ്രതിപത്തിയും ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു വരികയും ചെയ്തു. ആ കാലത്ത് മാദ്ധ്യമന്മാരുടെ സ്വാമിയാർ ഇവിടെ വരികയും തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഭിക്ഷ മുതലായ സൽക്കാരങ്ങൾ സ്വാമിയാർക്ക് ചെയ്തും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അന്നു മുതൽക്ക് പരദേശ ശാസ്ത്രീ ഭട്ടന്മാർ--പ്രത്യേകിച്ച് മാദ്ധ്യമന്മാർ--ഈ കൊവിലകത്തു സാധാരണയായി വരുവാനും തുടങ്ങി.

ഈ തിരുമനസ്സിലെ കൃതികളായി ക്രൈസ്തവമാല, ഭാഗ്യവാവതാരം, ബാലകാണ്ഡം തുടങ്ങി ഉത്തരകാണ്ഡം അടക്കം ഉള്ള രാമായണം, കൃഷ്ണാവതാരമുതലായ വൈദികകാവ്യങ്ങളും, അടക്കവയും, യോഗരക്ഷ, അഹല്യ, മൊക്ഷം, വ്യാസാവതാരം, ഭക്ഷയാഗം, ശാകന്തളം, വാമനമാഹാത്മ്യം, തിരുന്മാത്ര മുതലായ ചില ആട്ടക്കഥകളും ഉണ്ട്.

ഇക്ക അമ്മ തമ്പരൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് താഴ്ന്നിരിക്കുകയും സാമാന്യത്തിലും പാണ്ഡിത്യവും ബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യവും ഉണ്ടായിരുന്ന (ഘാതമിനാ ൨-ാം തിരപ്പട്ട) കണ്ണമ്മ തമ്പരൻ തിരുമനസ്സിലെയും ഒരു ഇരപ്പാൾ ഭക്തനും സഭ്യന്തനും ആയ കൂടലാറപ്പൻ ആ കണ്ണമ്മ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെയും ദ്വിതീയ പുത്രിയാണ്. ഈ തിരുമനസ്സിലെ ആദ്യകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രസിദ്ധ വിദാനായ മുഴിക്കുളത്തു കുഞ്ഞുണ്ണി നമ്പ്യാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു. പിന്നീട് പാലപ്പുറത്തു ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ കാച്ചു നാടകകലാരങ്ങളും, പട്ടംതൊട് വിദവാൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിന്നു രക്ഷ സംഗ്രഹവും, എടപ്പല്ലസ്സ് നമ്പൂരിപ്പാട്ടിന്നു വ്യാകരണവും ഈ തിരുമനസ്സിലെ പാഠ്യമായി. ൧൩൨൦-മാണ്ടു വൃശ്ചികമാസം ൧-ാംനു മാസ്യനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലെ തൃത്താലചാത്തി. തിരുമനസ്സിലെക്കുറച്ചൊരുനാൾക്കു മുമ്പു പുതികളും ജ്ഞിച്ചു. ഇവരിൽ ഇപ്പൊൾ രണ്ടു പുത്രന്മാരും രണ്ടു പുത്രികളും ഉണ്ട്. പുത്രന്മാർ ബി. എ. പാസ്സായിട്ടുള്ളവരും പുത്രികൾ സ്പാഷ്യതത്തിൽ പൂപ്പത്തി ഉള്ളവരും ആകുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ വകയായി സംസ്കൃതത്തിലും മണിപ്രവാളത്തിലും അനേക കൃതികൾ ഉണ്ട്. അവ സാമാന്യവും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തവയാകുന്നു. അവ സാസ്യതത്തിൽ (൧) സൌഭദ്രസൂത്രം, (൨) ഭഗവദ്ഗീത, (൩) പൂണ്ണത്രയീശ കേശാദി പാദവണ്ണന, (൪) പഴയന്നൂർ ഭഗവതി കേശാദിപാദ വണ്ണന, (൫) വഞ്ചുളശസ്തവ, (൬) പൂണ്ണത്രയീശനെ കൊണ്ടു ഒരു സംസ്കൃത പാന ഇവയും; മണിപ്രവാളത്തിൽ (൧) പൂണ്ണത്രയീശനെക്കൊണ്ടു ഒരു പാന, (൨) അഷ്ടമിരൊഹിണി മാഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ട്, (൩) കംസവധം ശീതകന് തുള്ളൽ (൪) അമൃതാധരണം പറയൻ തുള്ളൽ; (൫) ഭിക്ഷുഗീതശീതകന് തുള്ളൽ, (൬) പൂതനാമമാങ്കം പതിനെട്ടു വൃത്തം കൈകൊട്ടി കളിപ്പാട്ട്, (൭) തുണാവർത്ത പഥം പത്രങ്ങളു വൃത്തം കൈകൊട്ടികളിപ്പാട്ട്, (൮) ധർമ്മനിർണ്ണയപ്പാന ഇവയും ആകുന്നു. തിരുമനസ്സിലെക്കുള്ള അസാമാന്യമായ ഈരപ്പാൾ ഭക്തിയെ കവിതാവിഷയങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അച്ചടിച്ചു ബഹുജന സാക്ഷാത്തിൽ വെക്കുന്ന ഈ പുസ്തകങ്ങളിലെ കവിതയുടെ ഒരു ഗുണമൊന്നു നിത്യപണം ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ആവശ്യമുള്ളതായി തൊന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ആരുകാലത്തു പഴക്കമുള്ള സുന്ദരകാണ്ഡവും, നവീന കൃതിയായ യുദ്ധകാണ്ഡവും അവയിൽ പല ഭിക്ഷിലുമുള്ള കൈതുകൾ അല്ലായ്ക്ക രചനകളുകൊണ്ടു, മനോഹരങ്ങളായ അലങ്കാര പ്രായം

ഗവൺമെന്റുടെ വിശദീകരണങ്ങൾ സർവ്വതോമുഖമായി പരിശോധിക്കുകയും കൊണ്ടുവരുന്നവയെ പട്ടികയോടൊത്തായി തുടർന്നു ഇരിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ഒരു വർഷം ഇവിടെ പന്ത്രണ്ടു പ്രസ്ഥാന വിശദീകരണങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ബുദ്ധിയുടെയും ഹൃദയത്തിന്റെയും അനേക വിധത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഗുണങ്ങൾ കൊണ്ടു കൊച്ചി രാജകുടുംബത്തിന് ഒരു അലങ്കാരമായിരിക്കുന്ന ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇതുപോലെ ഇന്നും കൃതികൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനേകന്മാർ അർത്ഥശ്രദ്ധയോടെയും വഴിയിലൂടെയും കുറുകെ ചെല്ലണമെന്നു ധർമ്മപരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് ഈയിടെയ്ക്ക് പ്രസ്ഥാനത്തെ പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു.

ചിറയ്ക്കാകുളം, } വലിയത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
 ഹരിപ്പാടം-മെട്രം-പാലം } കല്പനപ്രകാരം

മാണിക്കരം ശങ്കരമെമ്മോൻ.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ അവിഷ്ണു ശ്രീ പൂണ്ണ
തൃശായ നമഃ ശ്രീ ഹനുമാതേ നമഃ.

+

സത്യവതീതനയൻ ജഗന്നാഥൻ സത്യമൃതി മുനികുലശൈ-
രൻ । തുഷ്ടനിത്താ മെവന്ന മാധവനൊപ്പാഴും മമ ചിത്തവിള-
ങ്ങണം ॥ പൂണ്ണപ്രജാമുനി കൃപയുമെന്നിൽ പൂണ്ണമായി വില്പന-
മെപ്പൊഴും । വാണീടണമെൻ ജിഹ്വയിലൊപ്പാഴും വാണീഭവിയു-
മൊരാ പ്രസന്നയായ് ॥ പൂണ്ണശക്തി സമസുഗുണാകരൻ പൂണ്ണവ-
ദപുരശൻരമാപതി । ഉഗ്രനാകന ബാലിയെ കൊന്നാത്തു സുഗ്രീ-
വനു കപിരാജ്യം നൽകി ॥ ജാനകി തന്നെ യനെപക്ഷിപ്പാനായി
വാനരരെയെച്ചു ിഗന്തരെ । ഭക്ഷിണ ദിക്കിലനെപക്ഷിപ്പാനായി ദു-
ഷ്കിണനാകും വാസുതനെയും ॥ ജാംബവാനെയു മംഗദൻതന്നെയു
മാഞ്ചഡിപൊലെ വാനരനാസന്യവും । യാത്രചൊല്ലിയയക്കുന്ന നെ-
രത്ത ചിത്രമാതന്റെ നാമാംഗുലിയകം ॥ വിരനാകുന്ന വായുസു-
തൻകയ്യിൽ വിരവാടൊക്കാട്ടത്തു ജഗൽപതി । വെവെവേദനാം രാ-
മനവന്ദിച്ച സാരോ മോതിരവാങ്ങി മാതരി ॥ വാനരരാട്ട കൂടെ
ഹനുമാനും മാനവന്മാരും പതിയെക്കൊണ്ടുവാൻ । അക്ഷീണബല-
ശാലികപിവരൻ ഭക്ഷിണ ദിക്കിലൊന്നായി പോയിനാൻ ॥ ശൈല-
ങ്ങളിലും കാനനങ്ങളിലു മലസാക്ഷിയായ സീതയെനൊക്കീടും । കാ-
ണാഞ്ഞിട്ടു തിരയുന്നനരത്ത തൃണകൊണ്ടു മാഞ്ഞതിഗ്ലവമായ് ॥
കൂരിരുട്ടുമയമൊഴൊഴുചമാതരിയും കപികുടുംകണ്ടൊപ്പാർ । അതി-
നുള്ളിൽ കടന്നു തിരഞ്ഞവൻ മതിമിംബ മുഖിയാകും സീതയെ ॥
ചാരുഗാത്രിയെ ക്ഷണാഞ്ഞവിടയു പൊരുവാനായി ഭാവിച്ചനെ-
രത്ത । യാതൊരു ദിഞ്ജിൽ കൂടിശ്ശമിജ്ജാമെന്നതുമുണ്ടായതില്ല ക-
പികൾക്കു ॥ ചാരുതീലയാ രാപസിയെക്കണ്ടുമാതരി ജാതരൂപം
ധരിപ്പിച്ചു । യോഗിനിതന്റെ യോഗപ്രഭാവത്താൽ വെഗംഗം
പുറത്തു കപികളും ॥ മയമായാമയമാം ഗുഹാനി ലായതാക്ഷിയെ
നൊക്കുക കാരണാൽ । സുഗ്രീവൻ ചൊന്നകാലം കഴിഞ്ഞു പോ-
യ് പൃഗ്രായി കപികളുമെന്നരും ॥ അംഗദ നവരരാടൊ ചൊല്ലി-
നാൻ മംഗലാഗൻ പതിയെകണ്ടില്ല । സുഗ്രീവൻ പാർത്തുക്കണ്ട
നാനരത്ത ഉഗ്രശാസനൊപ്പൊ കപികളെ ॥ എന്തുനാമിനിമു

ജെണ്ടു സാമ്പ്രതം ഹന്തപ്രായോപവേശനമല്ലാതെ । താരതന്നെ
 നന്ദനൻതന്നെ താരനപ്പൊളിവണ്ണമുരചെയ്തു ॥ സുഗ്രീവൻ പാ
 ണ്തെജ്ജാതകാലവും ഭദ്രശീലകഴിഞ്ഞു നമുക്കിപ്പൊൾ । എത്രയുമുഗ്ര
 നാകുന്ന സുഗ്രീവൻ തത്രനാമിനിചെന്നു വെന്നാകിലൊ ॥ കൊന്നീ
 ടാനുനാ പെഗാഭവാനെയും പിന്നെത്തങ്ങളെ യെന്തൊരുസംശയം
 നമുക്കിപ്പൊൾ വിചാരിച്ചുകാണുമ്പോൾ രാമനെക്കൊണ്ടു കാൽവുമെ
 ത്തുള്ള ॥ എന്നതുകൊണ്ടു നാമിഗ്രഹാതന്നിൽ മന്നവ വാണീടുക
 സുഖമായി । രാമചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടുള്ളഭീതിയും നമുക്കിഗ്രഹാ തന്നിൽ
 വരികില്ല ॥ താരൻവാക്കുകൾകെട്ടു യുവരാജൻ വിരൻവാനരരൊടെ
 വാ ചൊല്ലിനാൻ । രാജഹന്തുവായ് ഭ്രാതാവിനെക്കൂടെ സൂര്യനന്ദന
 ന് കൊല്ലിച്ചുവെട്ടുനായ് ॥ ജ്യേഷ്ഠഭായ്ക്കൊടൊന്നിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു കഷ്ടം
 കഷ്ടമിതെന്ന പായാവു । മാനസ ചൊരും സംശയമില്ലമെയിനി
 നാമവിടെച്ചെന്നു പെന്നാകിൽ ॥ ബലഹീനരും നമ്മളെക്കൊന്നിടും
 ബലമുള്ളൊരു സുഗ്രീവൻ പെഗത്തിൽ । അംഗദനെയും ചൊന്നതു
 കെട്ടിട്ട ജാബവപ്രമുഖരും കപികളും ॥ ക്ഷിപ്രമെല്ലാതമൊന്നിച്ചു
 മാനസ അപ്രകാരമൊച്ചൊരു നെരത്ത । വാനരരുടെ ഭാവത്തെ
 കണ്ടിട്ട മാനശാലി ഹന്തമാനരൾ ചെയ്തു ॥ താരനംഗദൻ രാജമു
 ണ്ടാവാൻ പാരാമൊദന ചൊന്നൊരുവാക്കിടൊ । ശ്രീരാമനു വി
 രൊധമാം കർമ്മങ്ങൾമാരുതി ഞാനനുസരിച്ചീടല്ല ॥ എന്നതുകൊണ്ടി
 നെന്നൊട പാക്കൊനത്തന്ന നിങ്ങളനുസരിച്ചീടിലൊ । അതിമൊദ
 മിനെയ്ക്കുഭവിച്ചീടുമതു ചെച്ചായ്യിൽ നിങ്ങളെഞാനിപ്പൊൾ ॥ ബലം
 കൊണ്ടുഞാൻ നിങ്ങളെയൊക്കവ ചാലവെനല്ലമാറ്റ്നയിച്ചീടും । നാ
 ലാമത്തയുപായത്തെ കൊണ്ടുഞാൻ ചാലവെശിക്കിച്ചീടുവാൻനി
 ങ്ങളെ ॥ സഹായമാരുമില്ലാതെയാകുമ്പോൾ സഹസ്രാംശു സുതനാം
 കപീശപരൻ । തനപശ്ചിമണിയാകുന്ന സീതയെ യനൈപണിപ്പാന
 സമർത്ഥനായിടും ॥ അപ്പൊൾരാമകൃത സപ്രൊപൊയ്കും കൈല്ലാടെ
 യെവമാശയിവന്ദടെ । വരൂത്തുകൊണ്ടു പൂർവ്വാസുരാധിപനിന്ദനി
 ഗ്രഹാകിഞ്ചിൽപിളന്നതെ ॥ ഉഗ്രവിക്രമൻ ലക്ഷ്മണൻതന്നുടെ വ
 രൂത്തക്കായിലെത്ര യുതികളുമാം । ചൊരമായുള്ള ബാണങ്ങൾക്കീഗ്ര
 ഹാ ഭാരണമെല്ലാൻ യത്നാകൊമതി ॥ വാരിജാക്കുന്നാ ശ്രീരാമച
 ന്രന്റെ പരിധത്തിന്റെ ചാലനാകൊണ്ടുവാ । നിയമനത്തിൽ നി
 ൾക്കുന്നുവൊക്കങ്ങൾ നിയതമൊരു ഭദ്രദത്തകൂടാതെ ॥ അങ്ങിനെയു

ജ്ഞാനമെന്റശക്തിയു മിങ്ങൊരുനാളും വന്നീടുകയില്ല । പാഞ്ഞെരി
 ത്തരമെല്ലാ നിങ്ങളുമറിയാത്ത മൃഗമൃഗങ്ങൾ ॥ അംഗദേവൻ
 തന്റെ പിതൃവൃന്ദംഗോപശീലൻ സത്യപരനല്ലൊ । മാതാവിന്റെ
 തെ ചിത്തമതാപൊലെ പിതൃവൃന്ദം നടന്നീട്തെന്താ കിംപുനഃ ॥
 പണ്ടുയാതാരനീതി കൊണ്ടുണ്ടായി ശണ്ണരാജാവിനൊടുധരിച്ചാലും ।
 അതുതന്നെയിദാനീംതുടങ്ങിതെ അതുസമ്പത്തിന്നല്ല വിപത്തിനാം ॥
 മാരുതി തന്റെവാക്കുകൾക്കെട്ടവർ ഭീതരായിട്ടു മൊനമാന്ത്യാണതെ ।
 ഹനുമാനവരൊടു മൊരുമിച്ചു വാനരേന്ദ്രൻ മൊനത്തേപ്രാപിച്ചു ॥
 പാരമിപ്പാത്ത വാരിധികണ്ടുപ്പൊൾപാരം ഖിന്നരാജാനരരെല്ലാം ।
 ഭക്ഷണാംബുധി തന്നുടെതീരത്തിൽ ഭക്ഷണാകൂടാതെ മരുവീട്നാർ ॥
 ഭാനുചാശമണിതന്റെ ലീലകൾ വാനരന്മാർ പറഞ്ഞങ്ങിരിയ്ക്കുമ്പൊ
 ളും । അക്കമൊക്കട്ടു ഹൃഷ്ടനായ്സമ്പാതി സൽക്കരിച്ചവരൊടെവാ
 ചൊല്ലിനാൻ ॥ എന്തിനനിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു പംക്തികണ്ഠൻ
 ജനകതന്ത്രജയ । കൊണ്ടുപൊയി നാൻലകാപുരംപ്രതി കണ്ടീടാം
 തത്ര പൊയെങ്കിൽസീതയെ ॥ പായുർന്നാൻഞാൻ ലക്ഷ്മണാർക്കും
 നൂറായാജനയുണ്ടിവിടെനിന്ന । ഇത്തരംചൊല്ലി സ്സമ്പാതി പൊയ
 പ്പൊൾ ചിത്തമൊദൊടൊട കപികളും ॥ വേഗാപ്രാപിച്ചു വാന
 രവീരന്മാർ സാഗരതീരം സിംഹനാഭത്തൊടെ ॥ പാരമിപ്പാതെ
 ഘോരശബ്ദത്തൊടും വാരിധികണ്ടനരം കപികളും । പാരമിന്ന
 രായ്സാഗരം തന്നുടെ തീരത്തിൽ മരുവുന്നനെരത്ത ॥ അംബുധി
 കണ്ടു ബാലീതയനും ജാമ്പവാന്റെ ചൊല്ലിനാനിത്തരം । ആരു
 വാനുള്ളവാരിധി പാടുവാനാരുവാൻ ഭയംനീക്കീടും നമ്മുടെ ॥ ആ
 രുവാൻകപിരാജന്റെ സത്യവും നെരാക്കീടുവാനിന്നുകപികളിൽ ।
 ആരെനാകിലുംവെഗം നമുക്കിപ്പൊൾ വിരവൊടിനഭ്യത്തെ നൽ
 കുക ॥ ഇത്തരംഗദ വാക്കുകെട്ടിട്ടു മുത്തരമുചെയ്യുമില്ലാതും ।
 ബാലീവൃന്ദനരെയ്യുപിന്നെയും ബലശാലികളാകും കപികളെ ॥
 ഓരൊരുത്തരായ്ത്തങ്ങളെ മാനസം വിരവൊടു പറഞ്ഞാലുംവീരരെ ।
 സത്തമനാം കപീശന്റെ വാക്കിനാലുത്തര മുരചെയ്യു കപികളും ॥
 ഉത്തമനാംഗജനമുരചെയ്യു പത്തുയൊജനചാടാം ഞാൻനിണ്ണയം ।
 ഇരുപതുയൊജനത്താൻ ചാടാമെന്നുരചെയ്യു ഗവാക്ഷനമെന്നരം ॥
 അപ്പൊൾചൊന്നാൻ ഗവയനായുഥപൻ മുപ്പതുയൊജന ഞാനും
 ചാടുവാൻ । നാപ്പതുയൊജന ചാടാമെന്ന കെല്ലൊടാശ്ശരഭേന്ദ്ര

ചെയ്തു ॥ വയ്മ്പനാം ഗന്ധമാദനൻ ചൊല്ലിനാനയ്വതു യൊ
 ജന ഞാനുംചാടവൻ । ഹൃഷ്ടനായിപ്പാഞ്ഞഥ മൈന്ദനം ഷഷ്ടി
 യൊജന ഞാൻചാടാം നിണ്ണയം ॥ എഴുപതുയൊജന ഞാൻചാടാം
 മെന്നഴകൊടെ പറഞ്ഞുവിവിദനം । കമ്പംകൂടാതെചൊന്നാൻ സു
 ഷെണനമെഴ്വതു യൊജന ഞാനുംചാടവൻ ॥ കപിവൃദ്ധനാം
 ജാംബവാൻമപ്പൊൾ കപിസത്തമരൊടെവാ ചൊല്ലിനാൻ । മൂന്നു
 മുണ്ടിനിക്കെററം ബലമെന്നു മിന്നുചൊല്ലിയാലെതുഫലമില്ല ॥ എ
 കിലുമിന്നു തൊണ്ണൂറുയൊജന ശങ്കുകൂടാതെ ചാടവൻനിണ്ണയം ।
 കപിരാജ സുതനമങ്ങനെന്നും കപിവൃദ്ധനൊടെവമുരചെയ്തു ॥ ചെ
 തസിചൊരും സംശയമില്ലമെ ശതയൊജനയുമഹം ചാടവൻ ।
 ശതയൊജനയിങ്ങൊട്ടു ചാടവാൻചെതസി യെളുതല്ലെന്നതൊന്നു
 ന്നു ॥ എന്നതുകെട്ടു ജാംബവാൻചൊല്ലിനാൻ നന്നീച്ചൊന്നതു ബാ
 ലീസുതഭവാൻ । വാരിധിതന്റെ പാരത്തെപ്രാപിച്ചു പൊരുവാൻ
 ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലുംതവ ॥ യുക്തമല്ലല്ലൊ ചാടുന്നതുംഭവാൻ സത്ത
 മട്ടുതന്മാരിങ്ങിരിയ്ക്കവെ । എന്നാലാരിനിസ്സാഗരം ചാടുവാനിന്നവാ
 നരന്മാരിൽ വിചാരിച്ചാൽ ॥ ഇക്കിതിതന്നിൽ പട്ടിണിയിട്ടു കൊണ്ട്
 കൃഷ്ണവീരയിനിയും കിടക്കനാം । ഇത്തരമംഗദോഷ്ണികൾ കെട്ടുപ്പൊ
 ളുത്തരം കപിവൃദ്ധനും ചൊല്ലിനാൻ ॥ വീയ്വാരിധിയായ ഭവാനു
 ടെകായ്ക്കത്തിനൊരു ദോഷംഭവിയ്ക്കില്ല । വീരകായ്ക്കത്തെസ്സാധിപ്പാൻ
 ശക്തനെ വിരവാടുത്താൻ ചൊല്ലിയയച്ചീടാം ॥ ദേവരാജതനയ
 സുതനൊട ഏവം ജാംബവാൻ ചൊല്ലിട്ടനന്തരം । വീരമെഴുതിയാ
 യ്ശക്തരിൽമുൻപനാസ്താരിധിതീരെസൈപരമിരിയ്ക്കുന്ന । ഹരിപുംഗ
 വനാംഹനുമാനൊട പരിചൊടുപറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ ॥ വീരസവ്വ
 ജ്ഞ വാനരപുംഗവ സൈപരമായെന്തുമിണ്ടാതിരിയ്ക്കുന്നു । തപൽപ
 രാക്രമം കാണുവാനിച്ഛിച്ചു കെല്ലൊടെമരുവുന്നുകപികളും ॥ വീരതെ
 ജനനിയാകുമങ്ങനാ ചാരുഗാത്രിയായ്സഞ്ചരയ്ക്കുന്നെന്നും । മാരുത
 ന്കുണ്ടു കാമശരമൊറ്റ ചാരുഗാത്രിയെ യാലിംഗനുംചെയ്തു ॥ ശൊ
 കത്തൊടപ്പൊളങ്ങനയും ചൊന്നാളെകു പന്തീവ്രതം മെകളുകൊല്ല ।
 എന്നതുകെട്ടുമാരുതനും ചൊന്നാനിന്നതിന്നു ഞാൻഭംഗത്തെച്ചെ
 യ്യില്ല ॥ മാനസമെന്ററനികൽ ഗമിയ്ക്കയാൽ മാനിയായ്ത്തവ പുത്ര
 നമുണ്ടാകും ॥ ഉത്സാഹാദി ഗുണങ്ങൾക്കതെസുതൻ മത്സമനായ്
 ഭവിച്ചീടുംനിണ്ണയം । കെസരീപന്തീകെട്ടെവം ഹൃഷ്ടയായ്പ്രസവിച്ചു

ഭവാനെത്തുമ്പോഴേക്കുതന്നിൽ || സൂര്യനെപ്പോലെമന്നു വിചാരിച്ചു വീഴ്ചവാൻ
 ഭവാനുപാലനെന്നാകിലും | മൂന്നുരയൊജനചാടിനാൻഭവാനെന്നു
 മെഖൈമുണ്ടായതുമില്ല || ഇത്രനപ്പോൾ ഭവാനെക്കുറിച്ചാണു വഴു
 തെവിരൊഴുപ്പുയോഗിച്ചു | കുലിശംകൊണ്ടു ബലനാകു ഭവാനു
 ശൈലാഗ്രതന്നിൽ വീണൊരുനരത്ത || ഹനതെകിഞ്ചിൽഭഞ്ചിക്ക
 കാരണാൽ ഹനുമാനെന്നു പെരുമുളവായി | ജഗൽപ്രാണനതുനെ
 രാ ശ്രദ്ധനായ് ജഗത്തിങ്കൽ പ്രചരിച്ചതുമില്ല || മൂന്നുലോകവുമെന്ന
 രക്ഷാഭിച്ചു ചിന്നരായപ്പോൾ ദൈവകളാകവ | പാവനനാം പവ
 മാനനെക്കുറ്റിദൈവകൾ തൊഴിട്ടു ചൊരനന്തര || സർവശൃണുളാ
 ലവദ്യുതപത്തേസ്സുവ് സൃഷ്ടാവാം ബ്രഹ്മാവുനൽകിതെ | വഴുമെറു
 ഭവാനുസപസ്ഥനായപ്പോൾ വഴുപാണിയും നൽകിവരനാവ || സപ
 സ്ഥനമരണംകവിവീര ഇച്ഛിച്ചാൽഭവാനെത്തുളുദൃഷ്ടം | വീര
 കൈസരിച്ചുതമഹാവല മാരുതൻതന്റെ ഓരസനന്ദന || പ്ലവനത്തി
 കലിന്നുവിചാരിച്ചാൽ പവനനൊടുതുല്യനെല്ലൊഭവാനു | പരിതാപ
 ങ്ങൾ ഞങ്ങളെകണ്ടിട്ടും വീരയെന്തിന്നുപെക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു || ഉററമി
 നുഭവാനുടെ കാണുവാനൊരുമുണ്ടുള്ളിൽ കെട്ടുകുത്തങ്ങൾക്കു | ഹരി
 പുംഗവ വീരശിഖാമണെ വാരിധിയിന്നു ചാടുകവൈകാതെ || ഇത്ത
 രം ജാബവൊക്കികൾ കെട്ടുപ്പൊളുത്തമ ബലശാലിഹനുമാനും |
 താപാവാനരന്മാരുടെ നീക്കുവാൻരൂപവും തന്റെയൊരം വലുതാ
 ക്കി || അപ്പോൾ കാട്ടിയവെഴും കവീശന്റെയൊപ്പം ഞാനുപേ
 റുന്നതെങ്ങിനെ | മാരുതാനുജൻതന്റെഗരിരവും മെരുമുനരപൊ
 ലെവലുതായി || വഴുകൊടിപ്രഭാതുല്യകാന്തിയും വിദ്രുമപൊലെര
 ക്തമുഖാബ്ജവും | ചെന്തിയിൻപ്രഭപൊലെ നയനവുംഭന്തിദന്തങ്ങ
 ള്പൊലുള്ളഭംഷ്ടയും || ഏവംഭീഷണമായുള്ളവെഴും സാവധാന
 മാജ്ജണ്ടുകപികളും | സന്താപമെല്ലാംപൊയിതവക്കാണുസന്തോഷ
 വുംവളർന്നതൊരിൽ || വൃദ്ധന്മാരാംകവികളെമാരുതിബലമൊദ മ
 ഭിവാദ്യവുമെച്ചു | ഏവംചൊല്ലിനാൻമാരുതനന്ദനൻസർവ്വജീവവര
 നാംസമീരണൻ || അപ്രമയൻഗമിക്കുന്നതുപൊലെക്കിപ്രംഞാനും
 ഗമിക്കുവൻനിണ്ണയം | മഹാമരുഗിരിവരനെയഹംസഹസ്രാവത്തി
 ചുറ്റിട്ടമിഴുവൻ || ഇക്കടൽജലംകൊണ്ടുഞാൻഭൂമിയെമുക്കിടാമിന്നു
 ബാഹുബലത്തിനാൽ | ദീനമെന്നിയെയാകാശമാഗ്ഗത്തിൽവൈനതെ
 യൻപറക്കുന്നനരത്ത || ആയാസമെന്നിയെഞാനവനെയുമായിരം

ച്ചാദിക്കുടശ്ശമിജ്ജവൻ । ഭക്ഷിണാന്തത്തിൽനിന്നുഞാൻ ഭൂമീടെയി
 ക്ഷണാചാടുന്നതരാത്തവോ ॥ തത്രചെന്നുധരണിതൊടാതെ ഞാ
 നത്രചപാതചനിച്ചൊരുസംശയം । ഉഭയാചലതന്നിൽ നിന്നാദിത്യ
 നദിച്ചുപൊങ്ങിപ്പൊരുന്നനെരത്ത । ഞാനുംകൂടെയനുഗമിച്ചുഞ്ജസാ
 ഭാനസന്യാദ്രിതനിൽവരുംമുൻപിൽ । തത്രചെന്നുഞാൻനിൽക്കുവ
 ന് നിസ്സായമത്രയങ്കിലും യോജനചാടീടാം ॥ ഏതുമെപിന്നെയി
 പ്പൊരാവെഷ്ടാശതയോജനസാഖ്യ ചാടീടുവാൻ । എന്തിനെറപ്പ
 റമുണുഞ്ഞാനിപ്പൊരംചിന്തിച്ചാലഹംചാടുന്നനെരത്ത ॥ ആകാശചാ
 രികളിലൊരുവരും സാക്ഷമെന്നാടുപാരികയില്ലല്ലോ । മാനസമെ
 ന്റെ യെറാതെളികയാൽ ഭാനവാശമണിരാമജാപയോ ॥ ജാന
 കീദേവിയെയഹംകാണുവൻ മാനസമമനിയ്യയവുഭണ്ട । കപിവീ
 രന്റെ വാക്കുകൾക്കെട്ടുവാ കപിവൃദ്ധനാംജാംബവാൻ ചൊല്ലിനാ
 ന് ॥ പരിചൊടെഭവാനുടെവാക്കിനാൽ പരിതാപങ്ങൾപൊയി ഞ
 ണ്ടെറക്കിപ്പൊരം ॥ മാരുതഭവാൻ പൊയിവരുവാളുമൊരുപാദനെ
 ണ്ടെളൊലുവരും । മംഗളാതവപ്രാർത്ഥിച്ചനിൽക്കുവൻ മംഗളാംഗ
 സമുദ്രത്തെച്ചാടുക । ഏവംജാംബവാൻ ചൊന്നൊരനെരതരം പവ്വത
 ന്നനിൽക്കറിഹരമാനം ॥ പാരമില്ലാതെ വാരിധികണ്ടുപ്പൊര പാര
 മുസാഹത്തൊടെ മനതാരിൽ । പവ്വതനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നര
 പവ്വതവുംകുലുങ്ങിത്തുടങ്ങിതെ ॥ വൃക്ഷങ്ങളും കുലുങ്ങിയതുമെരും പ
 ക്ഷികളുംപറന്നുഭയപ്പെട്ടു । പൃഷ്ഠവൃഷ്ടിയെച്ചെയ്യുന്നതു പൊലെ പൃ
 ഷ്ഠങ്ങളും പൊഴിഞ്ഞുതുടങ്ങിതെ ॥ പവ്വതചാരികളാമുഗങ്ങളും കെ
 വലംപെടിപ്പൊടിത്തുടങ്ങിതെ । വിദ്യാധർമാരൊന്നിച്ചു സൈപര
 മാസ്തിദ്വാധരന്മാർ വാണീടുന്നെരത്ത ॥ ഇളകിടിനെന്നരം ഗിരിവര
 നിളകി യവരാകവയെന്നരം । ക്ഷിപ്രമാകാശെ ചെന്നവർ നൊ
 ക്കുന്മാളപ്രമെയനാം വാനരവീരനെ ॥ കണ്ടുപവ്വതതന്നിൽ പ്ര
 സാദിച്ചുകൊണ്ടു പെണിമാരൊടുമൊരുമിച്ചു । രാമകാർത്തിന്നാ
 യിക്കവിചരൻ ഭീമകർമ്മത്തെചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു ॥ ഇത്തരമവർത
 മ്നിൽപറഞ്ഞു കൊണ്ടാത്തമൊദം മരുവിനാരാകാശെ । വൈരിവാ
 ണ കാഭവിദാരണെ ക്രൂരസിംഹനനിലസുതൻപിന്നെ ॥ തനപംഗീ
 മണിസീത തന്റെപദ മനപഷിപ്പാനായ് ചാരണ മാർഗ്ഗത്തിൽ । നി
 ശ്ചയിച്ചുഗിരി ശിഖരനത്തിൽ നിശ്ചലനായിക്കെറി ഹരമാനം ॥
 ഭീമവിക്രമനസാഹത്തൊടുള്ളിൽ ക്രമവൃത്തമാം തന്നുടെലാംഗുലം ।

കൂടകൂടയടിച്ചുധരണിയിൽകൂടകൂടക്കടഞ്ഞുശരീരവും । സംഹനാ
ദപു ചെയ്യതുടങ്ങിനാൻ സഹാരകാലമഹനാദപൊലെ ॥ രാമ
ഭക്തരിൽമുൻപനാമാരുതി ഭിമസാഗരചാടുവാനായിട്ട് । പരിഹാ
പൊലെയുള്ളൊരു ബാഹുക്കൾ പരിചൊടുപ്പാൾ സുഭിഷ്ടിപ്പിടി
നാൻ ॥ അരയംകുറഞ്ഞൊന്നുമുളിച്ചിട്ട് ചരണങ്ങളെസ്സംകൊവിപ്പി
ച്ചിട്ട് । അണ്ണുവസമ ഗാഭീരമാനസൻ കണ്ണുവുമതലയുമുരക്കിപ്പി
ന്നെ ॥ ഭൂരാൽമാഗ്നന്തയൊലൊകയന്നായിവിരൻ ദൃഷ്ടിയുമുല്പമുറപ്പി
ച്ചു । പുറയത്തുകൽപ്രാണനൊരാധിച്ചു സാദരമാകാശത്തുകൽ നൊ
ക്കിട്ട് ॥ പാരമൊദന വാരിധിചാടുവാൻ വിരമമെലിതുകൾ സമയ
ത്ത് । വാനരന്മാരൊടൊരം പ്രസന്നനായ്നാനരാത്തമ നൈവമരൾ
ചെയ്യു ॥ മന്നവകുലമെലിമണിരാമൻ തന്നുടെബാണപൊകുന്നതു
പൊലെ । ഇന്നുപൊവാം ഞാൻലങ്കാപുരംപ്രതി ചെന്നിടും തത്ര
കാണാഞ്ഞാൽസീതയെ ॥ ഇഹവഗത്തൊടെസ്വപ്നത്തിലുമഹാകൈവ
ലാ ചെന്നൊക്കുവൻ സീതയെ । കണ്ടിവാൻകഴലാളെ യവിടയും
കണ്ടില്ലെന്നാകിൽ ലങ്കയെപ്രാപിച്ചു ॥ കെട്ടിദൃഷ്ടനാം രാവണനെയ
ഹം പൊട്ടുന്നൊക്കുണ്ടുപൊരുവൻ നിണ്ണയം । സർവ്വമാകൃതകാഞ്ച
നായ്യാരുവൻ ചാവ്യാഗ്രിമണിയൊടുമൊരുമിച്ചു ॥ അല്ലകിൽ കവി
വീരരെ കെട്ടാലും ഉല്ലാസന ഞാൻകൊണ്ടിഹ പൊരുവൻ । ശങ്ക
കൂടാതെ കുത്തിയെടുത്തുടൻ ലങ്കയുരജനീചരരൊന്നിച്ചു ॥ സന്താ
പങ്ങൾകളഞ്ഞുമനതാരിൽ സന്തോഷത്തൊടെവാണാലും വിരരെ ।
വാനരന്മാരൊടെവമുറചെയ്യു വാനരൊത്തമൻ ചാടിനാൻവെഗ
ത്തിൽ ॥ മാനശാലീ ഹനുമാൻ മഹാബലൻ മാനസചൊരും
ചിന്തയുംകൂടാതെ । ചാടിനെന്നരം മാരുത നന്ദനൻചൊടയെപ്പൊൾ
പാടിത്തുരമങ്ങളും ॥ ബന്ധുക്കൾയാത്രപൊകുമ്പൊൾ ഭൂരത്ത് ബന്ധു
കൂട്ടനയാത്രചെയ്യുപൊലെ । പിന്നാലെപൊയിരണ്ടരനാഴിക പി
ന്നെസ്സാഗര വീണതുകാണുമ്പൊൾ ॥ കുറഞ്ഞൊന്നുവർപിന്നാലെ
പൊയിട്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊരുന്നതുപൊലെ । നാനാവണ്ണകസുമ
മണിഞ്ഞൊരു വാനരൊത്തമൻ തന്നുടെഭവവും ॥ പലധാതുക്കൾ
കൊണ്ടുവിലങ്ങുന്ന ശൈലപൊലെയും കാണായിഭൂരത്ത് । വെഗ
ത്താൽ കവിവീരൻറവുഷ്ടങ്ങൾ സാഗരത്തന്നിൽ വീണൊരുനൈര
ത്ത് ॥ അംബരത്തന്നിൽ താരകളെപ്പൊലെ അംബുധിതന്നിൽ പൂഷ്ട
ങ്ങൾഹൊഭിച്ചു । ഭൂരത്ത്മാരുകാണാം ഹനുമാനൊരുമന്ദരം പൊ
കുന്നതുപൊലെ ॥ തലയഞ്ചുള്ള സപ്തങ്ങളെപ്പൊലെ ചാലവെ കാ

ഞാം വീരന്റെവാഹകൾ । വാലുംകാണാമുയന്നുകവീശന്റെ വ
 ലവൈരിലുപജം പൊലെട്ടുരത്ത് ॥ മിന്നിടുന്നൊരു മിന്നൽപിണർ
 പൊലെ മിന്നിക്കാണാം ഹന്തമാന്റെനെത്രവും । മാരുതിതന്റെ
 ക്ഷാന്തരൊൽഗതൻ മാരുതൻമെലുപൊലെ ഗമിക്കുന്നു ॥ ഏവം
 വാനരവീരൻ ഗമിക്കുമ്പോൾ ദൈവഗന്ധർവ്വ വിദ്യാധരന്മാരും । അ
 തിമൊദന വാനരവീരനെ സ്തുതിച്ചുപുഷ്പവൃഷ്ടിയും ചെയ്യതെ ॥ വെ
 ഗമവാ ഹന്തമാൻഗമിക്കുമ്പോൾ സാഗരം മൈനാകരൊട്ടുര ചെ
 യ്തു । സൂര്യവാശകല മണിരാമന്റെ കാൽത്തിന്നായി മാരുതനന്ദ
 നൻ ॥ വാരിധിചാടി യാകാശമാന്റെ വീരൻപൊകുന്നു ലങ്കാപുരം
 പ്രതി । ഭുജരക്തം ചെയ്യാരുവീരനെസ്സൽക്കരിക്കുന്നു വെഗനെ
 നാമിപ്പാൾ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുവെഗം ഭവാന്പൊങ്ങിച്ചെന്നു സൽ
 ക്കരിച്ചാലും ഹന്തമാനെ । സാഗരരാക്ഷികൾ കെട്ടുവാ മൈനാ
 കവെഗം പൊങ്ങിനാൻവാരിധിയിൽനിന്ന് ॥ ചെന്നുനിന്നഹന്തമാ
 ന്റെ മാർത്തിലാണരം ജഗൽപ്രാണതനയനും । ശൈലത്തെക്ക
 ണ്ടു മാർഗ്ഗമധ്യസ്തനിൽ ചാലവെ വിപ്ലവമെന്നാൽനന്തരം ॥ ധീരൻ
 തന്റെയുരസാ പതിപ്പിച്ചു സൈന്യമായിട്ടു പൊകുന്നനെരത്ത് ।
 വാനരരാത്മ ശക്തിയാറിഞ്ഞിട്ട് മൈനാകത്തൊഴിച്ചുനാഭവും ചെ
 യ്തു ॥ ഇത്തരമുരചെയ്തു മഹീധരസത്തമ മമവാക്യത്തെക്കട്ടാലും ।
 സാഗരന്മാരാൽവളർത്തമുള്ളസാഗരമിന്നുപ്രത്യുപകാരത്തെ ॥ മന്ന
 വമണിരാമനുചെയ്യവാനെന്നയിങ്ങുപാഞ്ഞയച്ചുദാ । സല്ലരി
 ജ്ഞാൻഭവാനെക്കവിവര സൽക്കരിച്ചാൽഭവാനെയതുകൊണ്ടു ॥ രാമ
 ചന്ദ്രനെതൊഴുവുമുണ്ടാകാരാമ ചന്ദ്രൻറടുതന്നല്ലാഭവാൻ । മാനസ
 ചിന്തിച്ചിടുന്നനെരത്ത മാനനിയനിനിക്കുംഭവാനല്ലാ ॥ പൂർവ്വവക്ര
 ത്തെക്കൊണ്ടുശചീപതി പവ്വതങ്ങളുടെ പക്കംകൂട്ടിപ്പോയി ॥ എന്നുടെ
 ചിറകാമുറിപ്പാനായിവന്നദൈവധിനാഥനതന്നെ ॥ മാരുതനെനെ
 വാരിധിയിലിട്ട പരിപാലനാചെയ്തുകവിവര । ഘോരവിക്രമവാനര
 പുഗ്രേവമാരുതൻ തന്റെപുത്രനെല്ലാഭവാൻ ॥ എന്നതുകൊണ്ടുവീര
 ഭവാനെത്താനിന്നുസൽക്കരിക്കണമവിശേഷിച്ചും । സൽക്കരിച്ചാൽ
 ഭവാനെയഹമിനുള്ളർക്കാനിൽതൊഴും മാരുതനങ്ങാകം ॥ എന്ന
 തുകൊണ്ടുവായുസുതഭവാനെന്നുടെ മൊളിൽവാണസുഖമായി । ഫല
 മൂലാദിഭക്ഷിച്ചുതുപ്തനായ് ജലപാനവുംചെയ്തുശ്രമതീർത്ത് ॥ ഏഷ്ടനാ
 യിട്ടനന്തരംചാടുക ശിഷ്ടസാഗരംചെയ്തുംകൂടാതെ । ഇത്തരമെന്നാ

കൊക്കിരിക്കും കെട്ടച്ചൊഴുത്തരമുരചെയ്തു ഹന്തമാനം || ഏവംചൊ
 ന്നൊരുവാക്കുകൾ കൊണ്ടെവകെവലമഹം സൽക്കാരംപ്രാപിച്ചു |
 വീട്ടുവാരിധിയാകുന്നരാമന്റെകാര്യംസാധിക്കുവാളമൊരടത്തും ||
 നിൽക്കയില്ലെന്നെരമെങ്കിലുംകെൾക്കയെന്റെപ്രതിജ്ഞയുമിങ്ങി
 നെ||സദ്യജീവസുതനെവാചൊല്ലിട്ടുപറ്റുത്തെയുമാലിംഗനംചെയ്തു ||
 വെഗമാകാശമാറ്റത്തെപ്രാപിച്ച് സാഗരരൂപരി പൊയ്കിതടങ്ങിനാ
 ന് || മെലമാറ്റത്തിൽകൂടെ ഹന്തമാനം മെലഞ്ഞനിൽമറഞ്ഞുപ്രകാ
 ശിച്ചു || ഹർഷത്താടെഗമിക്കുന്നതുകണ്ടാൽ വഷ്കാലത്തെ പൂണ്ണ
 ശശിപൊലെ | വാനരരാത്തമസാമത്യാകണ്ടപ്പോൾ വാനവന്മാരു
 മൊറംപ്രസാദിച്ചു || മാരുതിശക്തി പിന്നെയുംകാണുവാൻ സുരസ
 യൊടിവണ്ണമുരചെയ്തു | ബുദ്ധിമാൻകപി വീരൻഗമിക്കുമ്പോൾ മ
 ഭ്യേമാറ്റത്തിൽ ചെന്നുഭവതിയും || രണ്ടരനാഴിക വില്ലൊചെയ്തുക
 ണ്ടിടാമെന്നാൽ ഭാവംകപീശന്റെ | എന്തുവെണ്ടുന്നറിയാതെ നിൽ
 ക്കയാ ചിന്തകൂടാതെകൃത്യത്തെച്ചെയ്തയൊ || നിറംകാൾവലുതാ
 യുള്ള സതപവുനിന്നുടെ വായിലിന്നുകടക്കുവാൻ | ഇച്ഛിച്ചാൽഭവ
 തിയുടെ യാസ്യവുമിച്ഛുപൊലെവലുതാവുനിണ്ണയും || എന്നതുകെട്ടു
 നാഗജനനിയും ചെന്നുരാക്ഷസീ വേഷവുംകളഞ്ഞാൻ | കമ്പംകൂടാ
 തെവാഹരവീരന്റെ മുഖിൽചെന്നഥ നിന്നചൊല്ലിടിനാൾ || വാന
 രെശഭചാനെന്റെഭക്ഷ്യമായ്യാനവന്മാർ നിയോഗിക്കുകാരണാൽ | ഇ
 ന്നുഭക്ഷിച്ചിടുന്നെൻഭോനെന്താൻ വന്നീടുകയെൻവായിൽവിരവോ
 ടെ ഏവംചൊന്നതു കെട്ടാരുനെരത്ത് സാവധാനമായ്ചൊന്നാ
 ന് കപിവീരൻ || വീട്ടുവാരിധിദാശരഥീരാമൻ ഭായ്യാകുന്നസീത
 യൊടൊന്നിച്ച് | ലക്ഷ്മണനാകുംഭ്രാതാവൊടുകൂടി ലക്ഷ്മീവാൻഭണ്ഡ
 കാരണ്ണെവാഴുമ്പോൾ || രാവണൻസീതാദേവിയെ കൊണ്ടുപൊയ്
 ദേവിതന്നുടെസന്നിധിയിലഹംരാമശാസനാകൊണ്ടുഗമിക്കുന്നെൻ
 രാമസാഹ്യാഭവതിയുംചെയ്യണം || അല്ലകിൽജനകാത്മജയെക്കണ്ട
 മല്ലനൻമിഴിയാളുടെ സന്ദേശം | രാമചന്ദ്രനൊടൊക്കെയുണർത്തിച്ച്
 ആമൊദനവരമിഹ നിണ്ണയും || മാരുതിതന്റെവാക്കുകൾ കെട്ടു
 വം സുരസയുംവിരവൊടെചൊല്ലിനാൾ | ഒട്ടംതാമസിച്ച്കപിവര
 പെട്ടെന്നെൻവായിൽ ചാടിശ്ശമിച്ചാലും || എന്നതു കെട്ടുചൊന്നാൻ
 കപിവീര നെന്നാലെന്നുടെ ദേഹത്തെഭക്ഷിപ്പാൻ | തുല്യമായിട്ടുവാ
 പിളന്നീടുക കല്പതവയുണ്ടെങ്കിൽവെഗത്തിൽ || ഇത്തരാമല്ലിമാ
 രുതിദേഹത്തെ പ്പത്തയൊജനവദ്ധിപ്പിച്ചിടിനാൻ | സുരസയുമിരി

പതുയൊജനവിരവാടപ്പൊൾ വായുപിളർന്നതെ || ആതുമാരുതിത
 ന്നടഭവത്തെ ത്രിശദ്യാജന വർദ്ധിപ്പിച്ചീടിനാൻ | ക്കെല്ലാടെ
 യപ്പൊൾ നാഗജനനിയും നാല്പതു യൊജനവാപിളർന്നതെ || അ
 ബൊതെ കപിവിരനും ദൈവത്തെ പഞ്ചാശദ്യാജനാ വലുതാക്കിനാ
 ന് | അപ്പുതുയൊജനാ വാപിളർന്നവൾ സർവ്വജീവസുതനും ശരീര
 ത്തെ || എപ്പതു യൊജനാവലുതാക്കിനാ നഴകൊടെ സുരസന്താനന്ത
 രം | എണ്ണതു യൊജനാ വാപിളർന്നപ്പൊൾ കന്മാർക്കുതെ മാരു
 തിഭവത്തെ || വലുതാക്കിനാൻ തൊണ്ണൂറുയൊജനാ ചാലവെര
 പ്പൊൾ നാഗജനനിയും | ശതയൊജന വാപിളർന്നീടിനാൻ മതിശാ
 ലിഹന്തമാൻ കപിവിരൻ || അപ്പൊളംഗുരുമാത്രശരീരനാക്കല്ലൊ
 ടെ നാഗമാതാവു തന്നുടെ | വായിൽ ചാടിപ്പറഞ്ഞെങ്കു വന്നാതു
 വായു നന്ദനനെവമരൾചെയ്തു || ഭാഷായണിതെ വായിൽക്കട
 ന്നൻഞാൻ കാൽക്കണ്ണും വൈകാതെയിനിപ്പൊക്കുന്നൻ | സത്യ
 സന്ധന്റെ ജായാസമീപത്തിൽ സത്യമായിഭവിജ്ഞാതെവരും || മാ
 രുതിവാക്കുകെട്ടു പ്രസന്നയായ് സുരസചൊന്നാൻതന്റെ സപത്ര
 പമായ് | ശൌർവ്വവാരിയെ മാരുതനന്ദന കാൽസാധിപ്പാനായിട്ടു
 മിച്ചാലും || ജാനകീദൈവയെയൊടും വൈകാതെ ഭാരവാശമണി
 യൊടു ചെർക്ക | പരിചൊടെവം നാഗജനനിയുമുരചെയ്തു ഗമി
 ച്ചാരനന്തരം || വായുമാഗ്നത്തെ പ്രാപിച്ചു വെഗന വായുനന്ദനൻ
 പൊയിത്തുടങ്ങിനാൻ | പക്ഷമുള്ളൊരു പദ്മതപൊലെയും പക്ഷി
 രാജൻ ഗമിക്കുന്ന പൊലെയും || ദശയൊജന വിസ്ഫാരവുമായി ത്രി
 ശദ്യാജനനീളവുമായിട്ടു | ഹായയും കപിരാജന്റെയെന്നരും തൊ
 യരാശിയിലൊരം പ്രകാശിച്ചു || പക്ഷജാസനൻ തന്റെവരത്തിനാ
 ൽ ശങ്കുടാതെ ഘോരയാംസിംഹികാ | മാരുതാജൻ തന്നുടെ
 ജ്ഞായയും വിരവാടെ പിടിച്ചൊരുനൈരത്ത || ചിന്തിച്ചാൻ കപി
 സതമൻ മാനസയെന്തുവാൻ തടവിപ്പൊൾ ഗമിക്കുവാൻ | സ
 ൽജീവസുതനെവാ ചിന്തിച്ചു സർവ്വഭിക്കിലും നൊക്കുന്ന നൈരത്ത ||
 വാരിധിതന്നിൽനിന്നതി ഘോരമായൊരു സതപവും പൊങ്ങുന്നതു
 കണ്ടു | കപിപുംഗവനെവാ വിചാരിച്ചു കപിരാജൻ പറഞ്ഞൊരു
 സതപവും || ഹായാഗ്രാഹിയിദമതിബീഭത്സമാ യതുതന്നെ സംശയ
 മില്ലിദം | നിശ്ചയിച്ചെച്ച മൃഗ പരാക്രമൻ നിശ്ചലനായി നിന്നൊരു
 നൈരത്ത || ത്രാക്ഷയാകിന രാക്ഷസീസിംഹികാ ഭക്ഷിപ്പാനായി വാന
 രവീരനെ | ദുഷ്ടതന്നുടെ വായുപിളർന്നൊണ്ടുമാസവും ചെയ്തു

ഭയങ്കരീ || ഓടിച്ചെല്ലുന്നനരം ഹന്തമാനം ചാടിവായിലവളുടെ
 വെഗത്തിൽ | ഹൃദയത്തിൽ ചെന്നുകുടിയ്ക്കും ഹൃദയാബ്ജം മു
 റിച്ചവർ തന്നുടെ || ആശ്രമലയണിഞ്ഞവർ തന്നുടെയാത്രമാലി
 ന്നഹരികണക്കിനെ | പുറത്തെക്കൊണ്ടുപോന്ന മഹാബലൻ മായിട്ട
 വർ ചത്തുവീണുജല || ദുഷ്ടന്മാരെ ചെല്ലുതകളുപ്പാൻ ഹൃദ
 ന്നായിയാകാശ ചാരികൾ | ദൈവദൈവ പവനതന്യനൊടൊ
 ചൊല്ലിനാപ്പിസ്തയിച്ചൊറവും || എത്രയും ഘോരമായുള്ള സത്വ
 ത്തെ ചിത്രാചിത്ര ഭവാനിപ്പാൻ കൊന്നതും | വാനരശഭവാന
 ഉള്ളു പൊലെമാനവും ബുദ്ധിയുള്ളവർക്കിപ്പാൻ || ഒരുകാഴ്ചയുംചെ
 യ്തുവാനൊക്കുവാളൊരുദുഷ്ടവുമില്ലനിസ്തയം | മാതൃതഭവൻ കാ
 യ്തെത്തസ്സാധിപ്പാൻ വീരവാടെഗമിക്കു സുഖമായി || ഘോരയാക
 ന്ന സിംഹികയെക്കൊന്ന പരിചോടവരാൽ സ്തുതനായിട്ടു | ഹരി
 പുംഗവനാകാശമാറ്റുന്ന വീരവാടെ ഗമിച്ചുനൊജവൻ || ഉല്ലാ
 സനവഴിയൊരും ലംഘിച്ചിട്ടെല്ലാദിക്കിലും നൊക്കുന്നനരന്ത |
 ശതയാജനത്തിന്നുടെ യന്തത്തിൽ വാതനന്ദനൻ കണ്ടുവനങ്ങളും ||
 ഹരിപുംഗവൻ പൊക്കുവാൻ പിന്നയും പരിചോടെ ക്രമത്താലെ
 കണ്ടുതെ | വാരിധിതന്റെ തീരപ്രദേശവും തീരങ്ങളുംവൃക്ഷലതക
 ളും || ചാരുവായുക്കളൊരുദ്രാണജാലവുംഗിരിയും ശിഖരങ്ങളൊടൊന്നി
 ച്ചു | പാശാവാതെ വാരിധിതന്നുടെ ധീരൻപ്രാപിച്ച ദീപവുംക
 ണ്ടുപ്പാൻ || ബുദ്ധിമാനേവ ചിന്തിച്ചുമാനസ ക്രുദ്ധന്മാരാം രാ
 ക്ഷസന്മാരിവർ | എന്നുടെവലുതായുള്ള രൂപത്തെയിന്നിവർകണ്ടാൽ
 കെട്ടുതുഹലാചെയ്യും || എന്താചിന്തിച്ചു ദൈവാചാരതാക്കി സ്സർവ്വകാ
 യ്തുംചിന്തിച്ചാത്തുകാരി | മാതൃതാത്മജൻ രാമഭക്താഗ്രണ്ഠീ ചാരുനാ
 നാവിധ്രമമണിതെ || ഗിരിതന്റെ ശിഖരശിഖരവൽഹരിപുംഗ
 വൻ ചാടിയിണമുദാ | വാരിധീപരപാരത്തെ പ്രാപിച്ച വീരമൗലീ
 മണിപവനാത്മജൻ || രാവണന്റെ പുരിയുംഗിരിമൊളിൽ ദൈവരാ
 ജപുരിപൊലെകണ്ടുതെ | അനാശ്വര്യമം സാഗരംലംഘിച്ച ഭീനധീ
 നനനിശപസനായിട്ടു || ശൈലത്തിന്റെ തലാതന്നിൽനിന്നിട്ടു ബ
 ലശാലീപുരൻ പവനാത്മജൻ | ശങ്കയൊട്ടുമെകൂടതെ സ്വസ്ഥനാ
 യ് ലങ്കയുനൊക്കിക്കണ്ടു വഴിപൊലെ || ലങ്കതന്റെ പുറത്തുവില
 സുന്ന പങ്കാകൂടാതെപങ്കജമുള്ളൊരു | ചാരുവായുള്ള വാപികളുംകണ്ടു
 മാതൃതാത്മജൻ ക്രീഡാവനങ്ങളും || പരിഖങ്ങളും പത്മൊല്പലങ്ങളാ
 ല് പരിശോഭിതമാക്കുണ്ടു മാതൃതി | അസ്തവതീ. രാതന്നിൽ വിളങ്ങു

ന്ന സപ്താകാണ്ടുള്ള പ്രാകാരവുംകണ്ടു || ശൂരനാരാവണന്റെ നി
 യോഗത്താൽ ശരചാപാസി പാണികളായിട്ടു | രാക്ഷസന്മാർനടക്കു
 ന്നതുകണ്ടു രാക്ഷസേശ്വരീടെ മുഴലവും || വിശ്വപക്മകൃതയായല
 കയെ വിശ്വസാക്ഷീസുതൻകണ്ടുവെഗെന | ഉത്തരദോരംപ്രാപിച്ചു
 ലോകടെ ചിത്തന്തന്നിലിവണ്ണ വിചാരിച്ചു || യാതുധാണേശൻ ത
 ന്റെപുരിയുള്ളിൽ യാതുധാനരുടെവേഷമായിട്ടൊ | മന്നവേശന്റെ
 പതിയെന്നൊക്കണ്ടു പിന്നെമറ്റൊരു വേഷംധരിച്ചിട്ടൊ || മാരുത
 ന്പൊലുമിന്നറിയാതവൻ ചരിക്കിപ്പിടയെന്നുമെ തൊന്നുന്നു | ച
 ബ്ബലാക്ഷിയാം നീതയെന്നൊക്കുമ്പാൾ വഞ്ചിയ്ക്കണമീ രാക്ഷസരെ
 യഹം || എന്നതുകൊണ്ടു രാത്രിയിലിന്നുഞാനെന്നുടെരൂപം നന്ന
 ചെറുതാക്കി | മിന്നൽപൊലെ നടന്നതിവെഴത്തിൽ മന്നവാധിപ
 പതിയെക്കാണ്വൻ || ചെതസിയെവാ ചിന്തിച്ചുവാങ്ങിച്ചു വാ
 തനന്ദനൻ സൂര്യാസ്തമനത്തെ | സൂര്യാസ്തമിപ്പൊരു നെരത്ത വീ
 ുൾശാലീ കപികൾക്കെവരൻ || മാരുതിമാജ്ജാലമാത്ര ദേഹനാ
 മീരുരുപൻ കടന്നിതുലങ്കയിൽ | പ്രാണനന്ദനൻ തന്നുടെസാചി
 വ്രമണാകൻ താനുംചെയ്യുന്നതുപൊലെ || വന്നുദിച്ചു വിളങ്ങീനഭ
 സ്ഥല യന്നെരമെല്ലാദിഷ്ടം പ്രകാശിച്ചു | ഭുഗ്ഗുംഭുഗ്ഗന്തനിൽ ഗു
 ഹങ്ങളാംസപ്തം പൊലെ പവനാത്മജൻ കണ്ടു || പരമാരാൽ കട
 പ്താനശക്തയും പുരികങ്ങളാരു നെരംഹന്തമാനും | ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
 തന്റെപരാക്രമം പരിചൊടൊത്തു സന്തോഷിച്ചീടിനാൻ || അ
 ന്നൊരാ ഷൊരൂപയാലങ്കയും ചെന്നുമാരുതി തന്റെപുരൊഭാ
 ഗെ | അട്ടഹാസവും ചെയ്യുവംചൊല്ലിനാൾ ധൃഷ്ടമാംവണ്ണം വാ
 യുസുതനോട || ആരുനിയ്യെന്തിനായിഹവന്നതും വിരവാടെ
 പാഞ്ഞാലുമെന്നോട | പുരിതന്നിലശക്തം കടക്കയും ശൂരരാവ
 ണ പാലിതയായുള്ള || ഹരിവീരനതു കെട്ടുചൊല്ലിനാൻ പരമാ
 ത്വം പായുന്നെൻ ഞാനിപ്പൊൾ | ആരുനീ വികൃതാകൃതി നെത്രയാ
 യ് പുരദോരത്തിൽ നിൽക്കുന്നതുമിപ്പൊൾ || കാരണമെന്തിന്നെ
 ന്നത്തടുപ്പാനും പരജ്ഞാൻ പരവാനമിത്തരാ | എന്നതു കെട്ടു
 ചൊല്ലിനാൾ ലങ്കയു മിന്നലങ്കയിലെങ്ങനെയിടയ്ക്കൊരതെ || കടന്നിട്ടു
 ഗമിയ്ക്കയും വാനര കൂടുകയില്ലയെന്നു ധരിച്ചാലും | ഞാനാകട്ടെനഗ
 രിയാകാലകാ താനെ രക്ഷിച്ചീടുന്നെൻ പുരമിദം || രാവണന്റെ
 നിയോഗനസർപ്പദാ കൈവലമഹംചൊന്നെൻ പരമാത്മം | പരി
 ചൊടവൾ വാക്കുകൾകെട്ടുപ്പൊൾ വീരമെഴുതി കവിവരൻ ചൊല്ലി

നാൻ || പൂരിയുംപൂരിതന്നിൽ ഗൃഹങ്ങളും ചാരുവാക്യവനങ്ങളുമാക
 വെ | കാണുവാനായിവന്നനാഥിഹ കാണുവനാഥം നീനൊക്കിനി
 ത്ക്കവെ || ഹരിമുഖ്യന്റെവാക്കുകൾക്കെട്ടുവാ പരിചൊടൊപ്പാർ
 കൊപിച്ചുലങ്കയും | ഘോരമാവുന്ന മട്ടാസംചെയ്തു കരംകൊ
 ണ്ടൊന്നടിച്ചു ഹന്തമാനെ || കരംകൊണ്ടുവർ തല്ലിനന്തെത്ത ഹരി
 വീരനും സിംഹനാദംചെയ്തു | സ്രീയല്ലായിവളന്നു വിചാരിച്ചു വാ
 യുനന്ദനനാനം കൊപിജ്ഞാതെ || ഭീമവിക്രമൻ ദുഷ്ടവിമർദ്ദൻ വാ
 മഹസ്യം കൊണ്ടൊന്നടിച്ചിടിനാൻ | ഹന്തമാൻതന്റെ തന്ത്രനമെ
 ററപ്പാർ ദീനദീനയായിണിതു ലങ്കയും || വാനരധിപൻ തന്നൊ
 ട്ടുലങ്കയും ദീനമാവണം പിന്നെയുരചെയ്തു | സമയത്തന്നിൽ സത്യ
 മുജാളകൾ ഭീമവിക്രമനിൽക്കുമല്ലൊ സദാ || പക്ഷജാസനൻ തന്റെ
 നിയോഗത്താൽ ലങ്കക്കാൻ തന്നെ രക്ഷിക്കുന്നുപുരം | എന്നൊക്ക
 പിന്നിന്നെജയിച്ചിട്ടു മനുരാക്ഷസ്സന്മാർക്കു ഭയംവരും || എന്നൊടെവ
 മർദ്ദിച്ചെയ്തു പത്മജനനെന്നയിന്നു ജയിച്ചുവെല്ലാഭവാൻ | സൈപ
 രമായിക്കടന്നിനി ലങ്കയിൽ വാരിജാക്ഷിയാം സീതയെക്കണ്ടാലും ||
 ജയിച്ചുകാമരൂപിണി ലങ്കയെ വായുനന്ദൻ ബുദ്ധിമതാംവരൻ |
 നല്ലസന്ധ്യയിൽ പോരത്തിൽക്കൂടാതെ യുല്ലാസേന മതിലുഞ്ചൽ ചാ
 ടിനാൻ || വാമപാദവും വച്ചുഹന്തമാനും ഭീമവൈരികൾ തന്റെ ത
 ലതനിൽ | മുത്തുമാലയണ ഞ്ഞമാറപഥ മുത്തമജവൻ പ്രാപിച്ചു
 നന്തരം || രാജീവാക്ഷിയാം സീതയെന്നൊക്കുവാൻ രാജമാഗ്ഗത്തിൽ
 കൂടട്ടുമിടക്കുമ്പാൾ | ഹരിപുംഗവൻകെട്ടുപുരിതന്നിൽഭെരിമുൻപാ
 യ വാദ്യസംഗനങ്ങളും || ഹസിതെൽ ഘൃഷ്ടനാനാനിനാദവും ഭാസി
 തമായി ലങ്കയിലെന്നൊ | രാവണനെസ്തുതിക്കുന്ന ഘോഷവും പ
 വനാത്മജൻ കെട്ടുപുരിതന്നിൽ || ഏഴെട്ടുസേനയുമുള്ള ഭവനങ്ങളുഴ
 കൊടെ പവനാത്മജൻകണ്ടു | രാജവീഥീടെ രണ്ടുഭാഗത്തിലും രജ
 താചലാപൊലെപ്രകാശിച്ചു || നാനാരത്നമയമാം ഗൃഹങ്ങളും വാ
 നരാത്തമൻ കണ്ടുപ്രസാദിച്ചു | ഭവനത്തൊരും ജാനകീദെവിയെപ്പ
 വനാത്മജൻ നൊക്കിനടക്കുമ്പാൾ || രാക്ഷസീമാരുമൊന്നിച്ചു രാ
 ക്ഷസ രക്ഷത്രീഡയെച്ചെയ്യുന്നതുംകണ്ടു | ബാലകരെയറക്കുന്നതും ക
 ണ്ടു ചിലദിശ്ശിൽ കപികൾക്കെവരൻ || ഘോരരൂപന്മാർ ഭായ്മാരൊ
 ന്നിച്ചു സൈപരമായിട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു | പലചാഷ്ടകൾ രാക്ഷസ
 നാരുടെ ബാലീസൊദര മന്ത്രിവരൻകണ്ടു || അവിടെയെങ്ങുംജാനകീ
 ദെവിയെ പ്പവനാത്മജൻ കാണാഞ്ഞെന്നന്തരം | രാവണാലയംഗൊ

പുരാപ്രാപിച്ച സാവധാനമായുള്ളിൽ കടന്നുടൻ || സീതാദേവിയെ
 നൊക്കുവാനായിട്ടു ജാതമാദം കപികുലശൈഖരൻ | പ്രഹസ്തൻ
 ഭവനത്തപ്രാപിച്ചു സിംഹവിക്രമൻ നൊക്കിക്കുണത്താലെ || മഹാ
 പാർശ്വനാൻ മന്ദിരത്തിലും മഹാദരൻ മന്ദിരത്തിലും | വ
 ഭൃഷ്മൻ മന്ദിരത്തിലു മിത്രജിത്തിന്റെ മന്ദിരത്തിലും || കം
 ഭൻതന്റെ ഭവനത്തിലും പിന്നക്കുടകണ്ഠൻ മന്ദിരത്തിലും |
 അക്ഷിണബലൻ പിന്നെയുമുള്ളൊരു രാക്ഷസയുഗപഭവനങ്ങളിൽ ||
 ചെതസിയൊട്ടു ശങ്കയുംകൂടാതെ സീതാദേവിയെ നൊക്കി ക്രമത്താ
 ലെ | രാവണാലയഗോപുര ചെന്നപ്പൊൾ കാവൽക്കാരെയും ക
 ണ്ടുകപീശ്വരൻ || നാലുകൊമ്പുള്ള മത്തഗജങ്ങളെ ചാലവകണ്ടു
 ഗോപുരവാതുക്കൾ | അത്തൂതങ്ങളാം പക്ഷിജനങ്ങളു മത്തൂതങ്ങളാം
 നാനാമൃഗങ്ങളും || മിന്നിടുന്ന ശയനാസനങ്ങളും മിന്നിടുന്ന ശി
 ബികാസമൂഹവും | സ്വന്ദനങ്ങളും രത്നമയങ്ങളായ് സുന്ദരമാകമശ്വ
 സമൂഹവും || പത്തിമസ്തി പന്തരാളി സാദിയുമാത്തമാദം ചരി
 ക്കുന്നതുകണ്ടു | പവനാത്മജനുള്ളിൽക്കടന്നപ്പൊൾ ഭവനങ്ങളുംകണ്ടു
 വിചിത്രമായ് || ചന്ദ്രശ്ചികരുകൊണ്ടു വിളങ്ങുന്ന ചന്ദ്രശാലകൾ
 കണ്ടുകപിവരൻ | ചിത്രങ്ങളാകും ക്രീഡാഗൃഹങ്ങളും കൃത്രിമങ്ങളാം
 ക്രീഡാഗിരികളും || ലങ്കതന്നെ യാദരണമിദം ശങ്കയില്ലെന്ന ചിന്തി
 ച്ചുമാരതി | ശൌർയ്വവാരിധി ശങ്കയുംകൂടാതെ വിരചാടുകടന്ന ഗൃ
 ഹത്തിൽ || രാക്ഷസാധിപൻ തന്റെനിയോഗത്താൽ രാക്ഷസീ
 മാതം ശസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടു | ഘോരരൂപികൾ നിൽക്കുന്നതുകണ്ടു
 വിരവിരൻകടന്ന ഗൃഹത്തരെ || മണികാഞ്ചന സൌധ സമൂഹങ്ങ
 ൾ പ്രാണനന്ദനൻ കണ്ടു ചിടയപ്പൊൾ | അത്തൂതങ്ങളായുള്ളൊരു
 വസ്തുക്കൾ തൽഭവനത്തിൽകണ്ടു പലവിധം || പിന്നയപ്പരിതന്നുടെ
 മദ്ധ്യത്തിൽ മിന്നിടുംഗൃഹം കണ്ടുകപിവരൻ | ഒരയൊജന നീളവുമാ
 യിട്ടു അയൊജന വിസ്താരവുമായി || നവരത്നമയമായിട്ടുള്ള ഒരു
 വാനാത്തമകണ്ടു ഹന്തമാനം | അതിനുള്ളിൽക്കടന്നു മഹാബലൻ
 വാതനന്ദനൻ വീരശിഖാമണി || തന്ത്രകണ്ടുതോകപിപുംഗവൻ
 ചിത്രാപുഷ്പകമാകാവിമാനവും | വാരിജാൽഭവൻതന്നെലുനേശ്വ
 രൻ പരിചൊട്ടു ഭജിച്ചുലഭിച്ചൊരു || പുഷ്പകമാം വിമാനത്തെ രാവ
 ണൻ കൈപ്പൊടെ ധനദൈവജയിച്ചുടൻ | ക്ഷുലാക്കി നിജപുരമദ്ധ്യ
 ത്തിൽ ശങ്കകൂടാതെകൊണ്ടുവെച്ചുള്ള || ചിത്രമാംപുഷ്പകത്തിന്റെ മ
 ഛ്യത്തിൽ ചിത്രമാകുന്ന നല്ലശയനത്തിൽ | ചന്ദ്രമദ്ധ്യകളകും ക

ഞക്കിനെ നിദ്രചെയ്യുന്നരാവണൻ തന്നെയും ॥ സൈപരമായിട്ടു ശ
 ക്കയുംകൂടാതെ വീരമൗലികപിതൃൻ കണ്ടുതെ ॥ അഞ്ജനാചലപൊ
 ലുള്ളഭവവു മഞ്ജനാദി ശിഖരങ്ങളിൽപിന്നെ ॥ രാത്രിയിൽ രീജപ
 ലിജ്ജുന്നതപാലെ രാത്രിഞ്ചേജനാധിപൻ തന്നുടെ ॥ പിംഗകൾ
 മാപത്തുതലകളും പിംഗാധിപസചിവ വരൻകണ്ടു ॥ ക്രൂരമായുള്ള
 ഭംഷ്ടകളുംപല്ലം ഘോരമാകുന്നയനങ്ങളുംമൂക്കു ॥ ഐരാവത വിഷാ
 ണവടുകളും ക്രൂരൻതന്നുടെ മാറത്തുകണ്ടുതെ ॥ വക്രമറാവടുകളും
 കണ്ടുതെ ഭദ്രശീലൻചലനമെമാറത്ത ॥ നീണ്ടകൈകളും കണ്ടുതന്ന
 ത്തിൽ നീണ്ടപാമ്പുകൾ പൊലെയിരിവതും ॥ രക്തചന്ദന ഭിംഗുൾ
 രിരനായ് രക്തവസ്ത്രമുടുത്തുകിടക്കുന്ന ॥ രാവണൻതന്നെവീരശിഖാമ
 ണി പവനാത്മജൻ കണ്ടാരനന്തരം ॥ ഗിരികന്ദരാതനിൽ നിന്ന
 ഞസാ മാരുതൻ വരമ്പൊലെ ഭഗാസ്യന്റെ ॥ മൂക്കിൽനിന്നു വര
 നൊരശപാസവും സൽകപികലമൗലിയും കെട്ടുതെ ॥ ആയതാ
 ക്ഷീകല മൗലിമാലയാ മയപുത്രിയും മണ്ഡാദിയെയും ॥ തല്പന്ത
 ന്നിൽ കിടക്കുന്നതുംകണ്ടു തൽപാർശപന്തന്നിലഞ്ജനാനന്ദനൻ ॥ രാ
 വണൻറസമീപമുഴലവു ചാപ്തംഗീമണിമാരുടെയായിരം ॥ മാരു
 തികണ്ടു ക്രീഡാരതികൊണ്ടു പരിശ്രാന്തമാരാജുറങ്ങുന്നതും ॥ ശൈത
 മ്ലതവു കണ്ടുമാനാജ്ഞാതനന്ദനൻ തത്രസമീപത്തിൽ ॥ കാമി
 നീകലമൗലികളിൽചിലർ ചാമരങ്ങൾ പിടിച്ചുണ്ടുറങ്ങുന്നു ॥ നീലെ
 ദീവരാനന്ദമാരിൽചിലരാലവട്ടങ്ങൾ കയ്ക്കൊണ്ടുറങ്ങുന്നു ॥ ഏണ
 നെർമഴിമാരിൽ ചിലർപിന്നെ വീണാവെണക്കൾ കയ്ക്കൊണ്ടുറങ്ങ
 ന്നു ॥ മുദഗോദിയും വാദ്യങ്ങൾകയ്ക്കൊണ്ടു മുദഗാന്ത്രിമാർ നിദ്രചെയ്യ
 ന്നതും ॥ വാനരരാജമന്കണ്ടു മഹാബലൻ പാനഭൂമിയുംകണ്ടു പ
 ലൻ തന്റെ ॥ ആസവങ്ങളാൽ പൂണ്ണങ്ങളായുള്ള ഭാസുരങ്ങളും ര
 ത്നാലങ്ങളും ॥ മദ്യാപാതികുടിച്ചുകടങ്ങളും മദ്യമാകെക്കുടിച്ചാലങ്ങ
 ളും ॥ പന്നികൊഴിമയിൽ മുഗവുന്ദവും തിന്നപാതി കിടക്കുന്നതും ക
 ണ്ടു ॥ നല്ലനല്ലശയനാസനങ്ങളും നല്ലനല്ലമണ്ണിദീപ ജാലവും ॥ കണ്ടു
 മാരുതി തത്രശയിജ്ജുന്ന കൊണ്ടൽവെണിമർ തന്നുടെവുന്ദവും ॥ ച
 ന്ദനാഗശൃപസുഗന്ധവും സുന്ദരീമുഖവാത സുഗന്ധവും ॥ നന്നാ
 പപ്പുങ്ങൾതന്നുടെ ഗന്ധവും പാനഗന്ധവും കയ്ക്കൊണ്ടുമാരുതൻ ॥
 മന്ദമന്ദമവിടച്ചരിജ്ജുന്നു സുന്ദരമാകുമാവണമന്ദിരെ ॥ ബുദ്ധിമാനെ
 വാ ചിന്തിച്ചുമാനസ ബന്ധുരാംഗിമാർ കാത്തുനമൊന്നിച്ചു ॥ നിദ്ര
 ചെയ്യുമ്പോൾതത്ര ചരിപ്പതുഭദ്രമല്ലല്ലൊ ബ്രഹ്മചാരിജ്ഞാത്താൽ ॥

മാനിനീകലമദ്ധ്യ ചരിച്ചിട്ടുമാനസ ചെറു വിക്രിയയില്ലമെ ।
 മാനുഷസ്ത്രീയ നൊക്കുവാനായിട്ടു മാനിൻമദ്ധ്യത്തിൽ നൊക്കിയാ
 ത്കിട്ടുമൊ ॥ എന്നതുകാണ്ടിവിടെ നടക്കയാലിന്നു പാപവുമില്ലന്നു
 നിണ്ണയം । നിശ്ചയിച്ചെവാ വാനരപുംഗവൻ നിശ്ചലചിത്തൻ പി
 ന്നെയുംനൊക്കിനാൻ ॥ ദേവരാജാദിലൊക്കെ ശബത്തുംരാവണാ
 ലായ യൊന്നിച്ചു കണ്ടുതെ । ദേവഗന്ധർവ്വ കന്യകമാരെയും പാവനീ
 രാജകന്യകമാരെയും ॥ കണ്ടുപെരുലസ്യൻ തന്നുടെമന്ദിര കണ്ടില്ല
 ജഗന്നാഥന്റെ പത്നിയെ । കാണാഞ്ഞപ്പൊൾ ജനകതന്ത്രജയ
 പ്രാണനന്ദനനൊരം വെഗത്തോടെ ॥ എല്ലാദിക്കിലും നൊക്കിത്തു
 ടങ്ങിനാൻ മല്ലനർമിഴിയാകുന്ന സീതയെ । വായു സഞ്ചാരമുള്ള
 സ്ഥലങ്ങളിൽ വായുനന്ദൻ നൊക്കിനാൻ സീതയെ ॥ ചതുരൻക
 ഡിവാശമാഹമണി ചതുരംഗുലാപാലും ലലാലയെ । ഇല്ലനാ
 കാത്തദിഷ്ടകളെങ്ങുമെ ഹെല്ലാദീവരനെ ത്രയാംസീതയെ ॥ തത്രയെ
 ങ്ങുമകാണാത്ത സീതയെ വിക്രമശാലിയാകാ കപിവരൻ । പ്രകാ
 രത്തനിൽ ചാടിയിരുന്നിട്ടു അകതാരിലീവണ്ണംവിചാരിച്ചു ॥ മംഗലാം
 ഗിയാം സീതയെക്കാണാതെയെങ്ങിനെ യഥമങ്ങുഗമിക്കുണ്ടു । അം
 ഗാദികപിവരന്മാരുടെ യെങ്ങിനെമുഖ കാണെണ്ടുചെന്നുത്താൻ ॥
 വൃതമാസാഗര ലഘനമിന്നുമെ വൃതമീശ്രമമാക്കു മൊക്കുന്മാ
 റ്റു । സൊമകാടി സമാനമുഖാംബുജം രാമചന്ദ്രന്റെയെങ്ങിനെ
 നൊക്കണ്ടു ॥ നരവാനര രാജസമീപത്തിൽ സാരസാക്ഷിയാം സീ
 തയെകാണാതെ । മംഗലാംഗിയെ കണ്ടില്ലെന്നുള്ളതു മെങ്ങിനെയെ
 ധം ചെന്നുപറയെണ്ടു ॥ ദുഷ്ടനാകുന്ന രാവണനെയധം മുഷ്ടികൊ
 ണ്ണൊന്നിടിച്ചു ഹനിക്കുയൊ । കെട്ടിരാത്രിഞ്ചരധിപതിയെ ഞാൻ
 പെട്ടന്നുസാഗരോപരികാണ്ടുപൊയ് ॥ അച്യുതനാകുശ്രീരാമചന്ദ്ര
 നകാശ്വപജ്ജയൊവെണ്ടുക്കൊരനെ । ശൂരനെവംവിചാരിയ്ക്കുന്നെരത്ത
 ചാരവാകമശാകവനികയും ॥ കണ്ടുസർവ്വകപികലാശചരൻകണ്ടാ
 ലെത്രയുമതുതമായുള്ള । അശാകെദ്വാനം കണ്ടപ്പൊൾമാരുതി ആ
 ശയത്തന്നിലെവാ വിചാരിച്ചു ॥ ഇവിടെയഹംനൊക്കീല സീതയെ
 വിധയ യിവിടെയഹം കാണവൻ । ഭീമവിക്രമനെവം വിചാരിച്ചു രാ
 മപാദാബ്ജം കൈകൂപ്പിവെഗനെ ॥ ഉദ്രാനത്തനിൽ ചാടിക്കുപി
 വരനദ്യ ദിദ്യുതമാനകളെബരൻ । കാമികൾക്കൊരം ശൊകപ്ര
 ദമാകും കൊമളമാമശാകതരക്കളം ॥ കണ്ടാലത്രയും ദൃഷ്ടിമനോഹ
 രം കണ്ടുമാരുതി പുഷ്പാനിറഞ്ഞുള്ള । ദിധൃന്നുളാകും നാനാതരക്കളം

ദിവാപ്രാനത്തിൽ കണ്ടുപലവിധം || സുന്ദരമാകും ചൈത്രമന്തരം
 ടം നന്ദനാപ്രാനത്തൊടു മിയുപ്രാനം | തുല്യമെന്നു കവിവരൻ ചി
 രിച്ച് കലൻദൈവിയെനൊക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ || വൃക്ഷങ്ങളിൽ കവി
 ശൻചരിയ്ക്കുമ്പോൾ പക്ഷികളുമണൻ തുടങ്ങിതെ | വൃഷ്ണതലപ്പാൻ
 പൊലെ മഹീതാലപുഷ്പങ്ങളും കൊഴിഞ്ഞുനിറഞ്ഞുതെ || അശോകൊ
 പ്രാനത്തന്നുടെ മദ്ധ്യത്തിൽശിരശപാവുക്കും കണ്ടുകവീശപരൻ | സ്വ
 സ്തംകൊണ്ടുള്ള വെദികയായുള്ളസ്വസ്തവസ്തമാംശിശപാവുക്കും ||
 നൃപപല്ലവ പുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു എല്ലാദിഷ്ടം വിളങ്ങുന്നിതുപ്രാനം |
 ശിരശപാതനിൽചാടിക്കവീശപരനാശയത്തിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചു ||
 ഇവിടെസ്സുഖമായി ഇരുന്നുത്താൻ ദൈവിതന്നുടെപാദാബ്ജം കാണുവ
 ന് | ചിത്തത്തന്നിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചു പത്തുദിഷ്ടിലുംനൊക്കുന്നതെ
 രത്ത || അവിടെക്കണ്ടു വാപീസരസ്സുകൾ പവിഴംകൊണ്ടു കെട്ടിപ്പിട
 തുള്ള | കാന്തങ്ങളാകും നാനാതരങ്ങളും സന്താനലതാജാലങ്ങളും ക
 ണ്ടു || ഛൊമംകൊണ്ടുള്ള വെദികയല്ലാതെ കൊമളാപ്രാനെയിപ്പതാക
 ളും | കണ്ടുമാരതിക്രീഡാഗിരിവരംകണ്ടാലത്രയും ദൃഷ്ടിമെന്നാഹരം ||
 സമുജീവതനയൻനദികണ്ടുപറ്റുതന്നിൽനിന്നങ്ങൊഴുകുന്ന | കാന്ത
 ന്തന്നാടയങ്കത്തിൽ നിന്നാതു കാന്താകൊപിച്ചു പൊകുന്നതുപൊ
 ലെ || തീരജന്മ ശാഖാസമൃദ്ധങ്ങൾ വാരിയിൽമുട്ടി നിൽക്കുന്നതും ക
 ണ്ടാൽ | വാരിജാക്ഷിയത്തന്നുടെബന്ധുക്കൾവാരണം ചെയ്തയൊയെ
 ന്ന തൊന്നീടും || തത്രപിന്നസ്സമീപെ വിളങ്ങുന്ന ചിത്രമാകുന്നചൈ
 ത്യപ്രാസാദവും | ചാരുസംഭവസംഗ്രഹശോഭിതമാന്ദരികണ്ടുകൈ
 ലാസപാണ്ഡരം || പിന്നപ്രാനതനയൻ കവിവരൻമിന്നൽപൊലെ
 നയനമാരായുള്ള | രാക്ഷസീഗണമദ്ധ്യമലിനയാവുവുക്കുമുലത്തിലെ
 റാംകൃശയായി || ഉണ്ണുമാകുന്ന ദീപ്തശാസത്തൊടു മുണ്ണുമാകുന്നകണ്ണീ
 രൊടുകൂടി ഭൂമിതന്നിലിരിയ്ക്കുന്നദൈവിയെ യാമിനിശകചപൊലെ ക
 ണ്ടതെ || കൊണ്ടൽവെണ്ണിമണിയാകുംസീതയെ കണ്ടനേരം പവനാ
 ത്തജൻകവി | ഏവംചിന്തിച്ചു ബുദ്ധിമതാംവരൻ ദൈവദൈവനുള്ളിന
 ലക്ഷണം || പൂണ്ണപന്ത്രനിഭാനനയിൽ സർവ്വപൂണ്ണമായിട്ടു കാഴ്ചനമു
 ണ്ടൊല്ലാ | പണ്ടുരാവണൻ കൊണ്ടുഗമിയ്ക്കുമ്പോൾ കണ്ടാരംഗനാര
 ത്തമിദമൊല്ലാ || ദൈവ്യനവിടെയിട്ട ഭൂഷണമിവിടെയെങ്ങും കാണു
 ന്നതില്ലാല്ലാ | ഇവിടെയുള്ളഭൂഷണശിഷ്ടങ്ങളവിടെയുണ്ടുനാശിമണിയു
 ടെ || എന്നതുകൊണ്ടുമിന്നു വിചാരിച്ചാൽ മനവാധിപജായാനസം
 ശയാ | യാതൊരുദൈവി തന്നക്കവികളുമെതല്ലാ ദിഷ്ടിൽനൊക്കിനട

കുന്നു || അങ്ങിനെ യുള്ള ശ്രീരാമജായയാം മംഗലാംഗിയെ ഞാനിന്നു കണ്ടല്ലോ | സ്വപ്നത്തിന്നിലിവണ്ണം വിചാരിച്ചുസന്തോഷാശ്രു സമെ തളവാഞ്ജനായ് || ആശയത്തന്നിലാറംഗസാദിച്ചു ശിംശപയിലി രുന്നുകവീശപരൻ | ചന്ദ്രരശ്മികൾ കൊണ്ടുവന്നാത്തരും ഭദ്രശീലൻ പ്ര സാദിച്ചുകണ്ടാതെ || അപ്പാർതത്ര നിശാചരിമാരെയും കൊല്ലാടെപ വന്നാത്മജൻകണ്ടാതെ | അവിളിഞ്ഞല്ലുപൊലുള്ള പല്ലുമായുന്മിന്നെക്കു പൊലെന്നിണ്ടുള്ളമൃക്കുമായ് || രാക്ഷസീമാരെക്കണ്ടുകവീശപരൻ രാക്ഷ സാന്തകജായാസമീപത്തിൽ | മങ്ങലിപൊലെയുള്ളൊരുദരവും ഞാ ണ്ണൊപൊലയെക്കുളങ്കാലുമായി || ഭാഗികൂടാത്ത രാക്ഷസീമാരെ യുഗലാംഗീയെ സന്നിധിയിൽ കണ്ടു | വായസപൊലെയെചിത്തനി റമായിപ്പായ പൊലെയെന്നപെയ്യുമായ് || ചെവികൊണ്ടുപുതച്ചുകൊ ണ്ടൊരും ദൈവീസന്നിധയെച്ചുറമിരിയ്ക്കുന്ന | ആശരനാരിമാരെ യുകണ്ടാതെ ആശരാനതകനജനാനന്ദനൻ || കാലില്ലാത്തുള്ളരാക്ഷസി കൂട്ടവും തലമദ്ധ്യത്തിൽ കാലുള്ളകൂട്ടവും | അലസാക്ഷിയാദൈവീടെ സന്നിധയെ ബലശാലീപവനാത്മജൻകണ്ടു || ഏവംബീഭൂതരൗദ്ര മാർമദ്ധ്യത്തിൽ ദൈവാദവന്റെ പതിയെയുകണ്ടു | ചെന്നായ്ക്കുദ്ധ്യ ത്തിൽമാൻ പൈതാലാപ്പാലെ പിന്നയായിലരണിയിൽ വാഴുന്ന || ദൈവിയെക്കണ്ടുവാനരപുംഗവൻ ദൈവദൈവപദാഞ്ജുവാനിച്ച് | വാ യുന്നനൻചിത്തരൗദ്രമെയൊദൈവി പദാഞ്ജുത്തിൽദൃഷ്ടിയും || രാ ക്ഷസാധിപ സൈന്യത്തിൽ കൊപവും രാക്ഷസാന്തകൻ വച്ചുമരു വുവാൻ | ബ്രഹ്മരാക്ഷസ വെദഘോഷങ്ങളും ബ്രഹ്മവിന്മണി കെട്ടു വിരാത്രത്തിൽ || പൌലസ്ത്യനുമുണൻവശനായിഅലസാക്ഷിമണിയാ ജെചിത്തിച്ചു | മൃതസായകൻതന്റെ ശരംകൊണ്ടുചെതസി ശൊ കുമൊട്ടുംസഹിയാതെ || അശാകകാദ്യനത്തന്നിലെണ്ണായിട്ട ആശരാ ധിപനൊരപുറപ്പെട്ടു | പ്രാണനാകുന്ന രാവണനൊന്നിച്ചു നൂറുനാരി മാർമാത്രംഗമിച്ചതെ || വളഞ്ഞുള്ളൊരുവാളുകൾക്കെണ്ണാണ്ടു അളകാധി പൻതന്റെ യന്മജൻ | പുരോഭാഗത്തുനാരിമാരിൽചിലർവിരവൊ ടെ ശമിച്ചുതുടങ്ങിനാർ || നാരിമാരിൽ ചിലരപ്പൊൾ ദീപികാകരന്ത ന്നിലെടുത്തു നടന്നതെ | ശൈവമന്ത്രമടഞ്ഞൊരു കാമിനീയാതുധാ നൻ പിന്നാലൊപായിനാൻ || ചാമരങ്ങൾ പിടിച്ചുചിലരപ്പൊ ള് ഭീമരൂപൻ പിന്നാലൊപായിനാൻ | ആലവട്ടംപിടിച്ചു ചിലര പ്പൊൾ പൌലസ്ത്യൻ തന്റെ പിന്നാലെ പൊയിനാൻ || അന്നരും ര ജനീചരന്മാരുടെ മന്നവൻതന്റെ പിന്നാലൊവഗത്തിൽ | പൊന്നു

കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളിൽജപം സന്നതാംഗിമാർ കാഴ്ചയുണ്ടുപോയിനാ
ർ ॥ മന്ദമന്ദാനന്ദന ഭഗവാനൻ സുന്ദരരാഗ്രാസഭാരത്ത പ്രാ
പിച്ചു ॥ കാഞ്ചീനൂപുരകങ്കണനാദങ്ങളുണ്ടാതെകട്ടു വാനരവുശ്വ
ൻ ॥ ഭാരതദേശത്തിൽ സംപ്രാപ്തനായുള്ള ശൂരനാകുന്ന രാവണൻത
ന്നെയും ॥ വാനരാജമൻ കാണ്ടാരനന്തരം മനതാരിലിവണ്ണം വി
ചാരിച്ചു ॥ പൂപ്പകമദ്ധ്യോതനിൽ ശയനത്തിൽകൊല്ലാടെ നിദ്രചെ
യുന്നകണ്ടാരു ॥ രാവണനിവനില്ലൊരുസംശയ മെഖം നിശ്ചയിച്ചു
ഗ്രപരാക്രമൻ ॥ ആശരകലതലഭവാനലൻ ശിശുപതനിൽ വാ
ണിതുസ്വപ്നനായ് രാവണനുംകടന്നുവനന്തനിൽദ്രേവിതന്നുടെസ
ന്നിധിയിൽചെന്ന ॥ ചാരുശീലയാശ്രിതാമപതിയുംശൂരനാകുന്നരാ
വണൻവന്നാപ്പാദംമുഴുകുകൊണ്ടുകുചവുമുദരവുമ്പരിചൊടെമാച്ചുകൃ
ശൊദരി ॥ കൂർത്തു സമമാകുന്ന കേശത്താൽ വാരിജാക്ഷിമാച്ചുമു
ഖാബ്ജവും ॥ തിരിഞ്ഞങ്ങുമരുവുന്നാനരത്തു ശൂരനവാപാഞ്ഞുട
ങ്ങിനാൻ ॥ നാരിമാർകുല മൗലിമണിയാളെ വാരിജാക്ഷി തിരിഞ്ഞ
ത്തിരിയ്ക്കുന്നു ॥ പൌലസ്ത്യനാഥം ഔരോലാക്യനായക നലസാക്ഷിതെ
ദാസനാനാത്മാലും ॥ മല്ലസായകനസ്രുതംകൊണ്ടെന്ന കൊല്ല
ന്നു മല്ലനർമിശിരത്താമ ॥ മാനിനീഭൂമിയാകജ്ജയിച്ചുഞാൻ ജനകന്നു
കെട്ടുതീടാ നിണ്ണയ ॥ ഭീമരാക്ഷസ പൂണ്ണയാലകയിൽ രാമനെ
ങ്ങിനെ വന്നുകടക്കുന്നു ॥ കൊണ്ടുപാവതു മെങ്ങിനെയാനിന്ന
കൊണ്ടൽവെണി ഭജിയ്ക്കുമാംകാമിനാ ॥ രാവണൻതന്റെ വാക്കുകൾ
കെട്ടുവം ദ്രേവാദവാന ചിന്തിച്ചുമാനസ ॥ ഏണാനർമിശിയാക
ന്നസീതയും തൃണമഞ്ഞരയിട്ടരുളിടിനാഥ ॥ പരദാരങ്ങളൊടെവം
ചൊല്ലുക പാരംപാപമെന്നാക്കദേശാനന ॥ കാഞ്ചനമയമായ മൂഃ
ത്തിനാൽ വഞ്ചിച്ചൊല്ലാനി വീരനാകാത്തനെ ॥ കൊണ്ടുപൊന്നതു
മെന്നനീലകയിൽ കണ്ടീടാമതിനുള്ളഫലമിനി ॥ വീരമൗലിമ
ണിരാമസന്നിധൗ ശൂരനിയ്യുന്ന തൊട്ടുവെന്നാകിലൊ ॥ ശൂരൻ
താൻ ശരമൊരപത്തുനീ ചരനാനിന്റെ ഭ്രാതാവെക്കാണുന്നീ ॥ മ
ധോനത്തലവൻ മസുകാ മദിച്ചുകീറിച്ചൊരുകടിക്കുന്ന ॥ കെസരി
തുല്യാനന്ദാവല്ലഭൻ വാസവാരെ ശശുലൻനിത്യൊ ॥ ഏന്നതു
കൊണ്ടുരാമപദാബ്ജത്തിലെന്നക്കൊണ്ടുപൊതു ചുവണങ്ങുക ॥ അല്ലങ്കി
ൽനിന്നെയന്നുടവല്ലഭൻ കൊല്ലമില്ലൊരുസംശയാരാവണ ॥ രാമക
ല്പനയില്ലാത്തകൊണ്ടുഞാൻഭസ്മമാക്കാത്തുനിന്നദ്രാസാനന ॥ ദ്രേവിയെ
വമരുളിയിരുന്നാപ്പാദം രാവണനൊന്നൊക്കൊവിച്ചുചൊല്ലിനാൻ ॥ സീ

തെഏവചമൽനിന്നെയരത്തുടൻപ്രാതരാശാത്ഥമാവങ്കുമേമാനസ
 ക്രൂരനെയ പാഞ്ഞൊരുനെയത ചാരുഗാത്രിയാ മണ്ഡാദരിതാ
 നം । പെരുലസ്ത്രൻതന്നെ യാലിംഗനാചെയ്തു ചാലവയവം മന്ദ
 മുരചെയ്തു ॥ വീരപ്പൊരിക ഭാഷ്മാരൊന്നിച്ചു സൈപരമായിട്ടു വാഴ്
 കുമന്ദിരെ । ദീനയാകുന്നമാനഷിയെക്കൊണ്ടു മാനനീയതെ കാട്ടു
 മെത്തുള്ള ॥ രാക്ഷസാധിപൻ കാന്താഗിരുകെട്ടു രാക്ഷസിമാരെടെ
 വമുരചെയ്തു । എങ്ങിനെസീത യെന്റെവശമാകു മങ്ങിനെനിങ്ങൾ
 ചെയ്യാലുംയത്നവും ॥ ഏവംരാവണൻ ചൊല്ലിനടന്നുടൻ സാവധാ
 നമായ് പ്രാപിച്ചുമന്ദിരം । ക്രൂരനെയ പരഞ്ഞുഗമിച്ചപ്പൊൾ ഘോ
 രരൂപികളൊടിയടുത്തുടൻ ॥ ഓരൊരൊവിധം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാർ
 ചാരുഗാത്രിയൊടൊന്നു വിരൂപകൾ । ഘോരയാകുംഹരിജടയെന്നരം
 വാരിജാക്ഷിയൊടെ വമുരചെയ്തു ॥ വുലസ്ത്രൻതന്റെ പെരുതൻമഹാ
 ബലൻ ബാലികെവെദ വെദാംഗപാരഗൻ । നൈലൊക്യാധപൻ
 രാവണാനെന്നതു മലസാക്ഷിധരിജ്ജവഴിപൊലെ ॥ നിന്നിലാഗ്രഹമു
 ള്ളദശാസ്യനെ കണൽക്കർമിഴി നിയ്യംഭജിച്ചാലും । മാനഷനാകും
 രാമനെക്കൊണ്ടുതെമാനീനീയിനി യെത്തുള്ളകാളവും ॥ ഇന്നുഞാനെ
 വാ ചൊന്നതുചെയ്യാത്താൽ കൊന്നീടുംനിന്നെ സുഭന്ദാർസുന്ദരി ।
 രൂക്ഷകുളാകുമെകജടാദിയോ രാക്ഷസികളും ശത്രുക്കൾകാജ്ഞാണ്ട ॥
 പാരംപാരം പരഷമായ് ചൊല്ലിനാർ സാരസാക്ഷിമൂലാദവിയൊട
 പ്പൊൾ । കൂത്തുമുത്തുള്ളശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടു ചെത്തിചെത്തിത്തവാഗ
 ങ്ങൾത്തങ്ങളും ॥ തിന്നുതിന്നസുരയ്യംകുടിച്ചു നിന്നചാടികളിച്ചീടും
 മൈഥിലി । ഇത്തരമവർവാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊളുത്തമുരചെയ്തു പതി
 വ്രതാ ॥ നിങ്ങൾചൊന്നതു കെൾക്കയുമില്ലത്താൻ നിങ്ങളിന്നെന്ന
 യൊന്നിച്ചുതിന്നുക । ദീനനെങ്കിലും മാനഷനെങ്കിലും ധനിയെങ്കി
 ലും നിൽനീയെങ്കിലും ॥ എന്നുകൊത്തനെന്തെടൈവത മെന്നനി
 ഞ്ഞാലും നക്തഞ്ചരികളെ । ഇങ്ങിനെയരുൾചെയ്തു ജനകജാ മംഗ
 ലാംഗീ കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ ॥ രാക്ഷസസ്ത്രീകളിൽ ചിലരെന്നരം
 രാക്ഷസാധിപൻ തന്നൊടുഭന്തത്തെ । പാഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുപി
 നെയുംക്രൂരവാക്കുകൾചൊല്ലുന്നനെയത ॥ ചാരുശീലയാംവുദ്ധാ ത്രി
 ജടയും വിരവൊടെവം ചൊല്ലിനാളെന്നരം । നിങ്ങൾതങ്ങളെ യം
 ഗങ്ങൾതിന്നുക മംഗലാംഗിയോ സീതയെത്തിന്നണ്ട ॥ കണ്ടുഞാനി
 പ്പൊൾ സ്വപ്നാഭയങ്കര മിണ്ടൽവന്നീടും നക്തഞ്ചരന്മാർ । ഇങ്ങി
 നെത്രിജടാഗിരുകെട്ടപ്പൊൾ മംഗലാംഗീടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന ॥

ഓടിപ്പോയിനിശാചരിമാർ ചൊന്നാരാടലൊടെ ത്രിജടയൊടിത്ത
 രം । ത്രിജടനിയും കണ്ടൊരുസ്വപ്നത്തെ വ്യാജംകൂടാതെ ചൊല്ലു
 കവഗത്തിൽ ॥ എന്നതുകൂടിച്ചൊന്നാൻ ത്രിജടയു മിന്നുഞാൻകണ്ട
 സ്വപ്നത്തെകെട്ടാലും । ആയിരംഹാസ യുക്തമായുള്ളൊരു ആനത
 യാശിബികയിൽ രാഘവൻ ॥ ശുക്ലമാലാസലേപനനായിട്ട ശുക്ലവ
 സ്ത്രീകളുത്തുമാറാബലൻ । ലക്ഷ്മണനാകും ഭ്രാതാവൊടൊന്നിച്ചു ലക്ഷ്മി
 വാനായിആകാശമാറ്റി ॥ വന്നലകയിൽനിന്നുരല്ലത്തമനെന്നുക
 ണ്ടുഞാൻ സ്വപ്നത്തിലിന്നൊ । വാരിജാക്ഷിയാസീതയെ സ്വപ്ന
 ത്തിൽ വാരിധിമെല്ലെ ശൈതാചലാപരി ॥ ശൈതവസ്ത്രാസലേപ
 നയായിട്ട പ്രീതയായിട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു । ചാലവെകണ്ടു പിന്നയും
 സ്വപ്നത്തിൽ നാലുകൊമ്പുള്ളമന്തംഗജാപരി ॥ ഭ്രാതാവൊടുമൊരുമി
 ച്ചരാഘവൻ സീതചാഴുന്ന ശൈലത്തിൽചെന്നുടൻ । ദേവിതാൻറ ക
 രത്തെപിടിച്ചുടൻ ദേവനാനക്ഷുഴ്ത്തിലിരുത്തിനാൻ ॥ ഭന്താവിന്റെ
 മടിയിന്നുചാടിട്ടു മാന്താസുശരിമണ്ഡലം ഹൃഷ്ടയായ് । പാണികൊ
 ണ്ടുതലാടുന്നതുംകണ്ടു ഏണനെർമിഴിയാളാകുംസീതയും ॥ എട്ടുനല്ല
 വെട്ടുത്തഹയങ്ങളെക്കെട്ടിട്ടുള്ളൊരുസ്വന്ദനരത്തിൽ ഭാര്യയാകുന്ന
 സീതയൊടൊന്നിച്ചു വീട്ടുവാനാകും ഭ്രാതാവൊടുകൂടി ॥ രാമൻനിലക്കു
 ന്നതുംകണ്ടു ഹൃഷ്ടനായ് രാമനെപ്പിന്നെ കണ്ടുഞാൻവുഷ്ണക । പിന്ന
 യുംകണ്ടുസ്വപ്നത്തിലത്തുതാ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള സിംഹാസനത്തന്നി
 ൽ ॥ ജാനകിയൊടുമാന്നിച്ചരാഘവൻമാനനീയനിരുന്നൊരനന്തരം ।
 ബ്രഹ്മാക്ഷികളുമൊന്നുപ്രസന്നരായ് ബ്രഹ്മമൊഴിഞ്ഞ രീതിജലമൊഴി
 ണ്ടു ॥ അഭിഷേകവും ചെയ്യുന്നതുംകണ്ടു അഭിമാനിയാം ശ്രീരാമമുന്മു
 ണെ । കമലാസനൻ മുൻപായദൈവകൾ രാമപാദെ നമിക്കുന്നതുംക
 ണ്ടു ॥ പിന്നയുംകണ്ടുവരയുമത്തുതാമിന്നിടുന്നൊരുസിംഹാസനത്തന്നി
 ൽ । വിക്രമശാലിയാകുന്നശ്രീരാമൻചക്രശംഖഗദാഞ്ജധരനായി ॥ ശ്രീ
 വസുദെവസ്തുഭാദി സമേതനായ് ശ്രീവനമാലയിട്ടു പ്രസന്നനായ് ।
 ശ്രീസമേതനായിപ്പിന്നുസ്വപ്രവനായ് സവാത്സവഭാവദിതനായിട്ട ॥ വാ
 റിജാക്ഷനിരിയുന്നതുംകണ്ടു പരിചൊടിപ്പൊൻ സ്വപ്നത്തിൽത്തൊ
 ഛൊ । പൗലസ്ത്യനെയും കണ്ടുഞാൻസ്വപ്നത്തിൽ തൈലവുമെച്ച
 കൌടുകൂടാതെ ॥ കരവീരസ്രജവു മണിത്തുടൻ കരത്തുള്ളൊരു വ
 സ്ത്രീയുംചിറ്റിട്ടു । നിലവസ്ത്രമുടഞ്ഞൊരുനാരിയും ചാലവെകെട്ടി രാവ
 ണൻതന്നയും ॥ കൊണ്ടുപൊകുന്നു തെക്കൊട്ടുകായിട്ട കണ്ടുഞാനെ
 വാ സ്വപ്നാഭയങ്കരം । ഖരങ്ങളെപരിചൊട്ടു കെട്ടിനാതരിൽ കെട്ടിട്ട

ശാനന്ദൻ പൊക്കുവാൻ || യാമിനീചരനാഥനതുനരം ഗൊമയ
 ഹാദവീണ വിചരനായ് | മുങ്ങിപൊങ്ങി കടിയുണുപങ്കു മിങ്ങി
 നെയും ഞാൻകണ്ടിതുസപ്തത്തിൽ || രാക്ഷസശൻകഴുതമെലിട്ട
 ഭക്ഷിനദിക്കിലെഴുതായിപായിനാൻ | മുട്ടകത്തിൻറൊളിക്കാരി
 ടു ചെട്ടന്നുക്കുളകുണ്ണുനൊപായിതെ || ആശരധിപ പുത്രനാമിന്ദ്രജി
 ത് ശിന്തുമാരത്തിലിട്ടുപായിനാൻ | രാക്ഷസന്മാരുകേതാബര
 നായ് ഭക്ഷിനദിക്കിലെഴുതായിപൊയിനാൻ || യാതുധാനരിലക
 നെകണ്ടുഞാൻ ശൈത്യമുത്രംപിടിപ്പിച്ചു സൈപരമായ് | മതിശാലി
 യാംവിരൻ വിഭീഷണൻ പ്രീതനായിട്ടുനില്ക്കുന്നതുംകണ്ടു || ധവളാം
 ബര ഭൂഷണന്മാരകു കെവലംനാലു ഭൂതന്മാരൊന്നിച്ചു | ഭഗവാനു
 പൂര സൌധയായ് ലങ്കയും മഗ്നയായിരുന്നെണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ || രാമ
 ഭൂതനാവാനൻ ലങ്കയെഭസ്മമാക്കിനാനെന്നും ഞാൻകണ്ടുതെ | ക്രൂ
 രകാളവൃഥാപരഷാക്കരചാരത്രപയൊടെന്തിന്നുപൊല്ലന്നു || രാമ
 ന്ദോളയ തഞ്ജിച്ചുതുകട്ടാൽഭീമവിക്രമൻ കൊന്നീടുംനിങ്ങളെ | ആ
 ശ്രയിച്ചുകിൽ നമ്മളെരക്ഷിച്ചാൻസുഗ്രോണിമതിയാമെന്നറിഞ്ഞാ
 ലും || എന്നതുകാണ്ടു നമ്മളല്ലാപരംസന്നതാംഗിയായാശ്രയിച്ചി
 ടന്നാ | വൃക്ഷശാഖയിൽ വാണപ്രഹുഷുനാസ്തക്ഷിയുംകൂടെക്കൂടെപ്പറ
 യുന്നു || അൻപൊടെ സീതാദേവിയ്ക്കുമാഗ്നാ മുൻപിൽശ്രീരാമൻ നി
 ത്ക്കെന്നായെന്നതും | ഘോരനാകുന്ന രാവണൻതന്നുടെ ക്രൂരമായുള്ള
 വാക്കുകൾകെട്ടിട്ടു || ഘോരകാനന ബാലികയെപ്പൊലെ ചാരുഗാ
 ത്രികരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ | സൊമകൊടിസമാനമുഖാംബുജ രാമ എ
 ന്നുടെകാന്തമഹാബല || ഇങ്ങിനെത്തന്നാ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുമ്പൊളെടു
 പൊയിദവാനാ രഘുനാഥ | ലക്ഷ്മണാനിശ്ചിന്തെതുമില്ലയൊ രാക്ഷ
 സീമദ്ധ്യുത്താനിരിക്കുന്നതും || കൌസല്യയെന്റായമ്മധരിച്ചാപും
 വസിക്കുന്നുഞാൻ ലങ്കയിൽവിന്നായ് | ഇഷ്ടയാതവ ഭായ്യുരും
 ഘവ ദുഷ്ടനിന്നാഹാ കൊല്ലുവാൻപാത്രമായ് || എന്നുള്ളതുമറിഞ്ഞി
 ല്ലായാദവാൻ മന്നപങ്കലാമൂലിമാണരാമ | കൊണ്ടുപൊയെന്നരാ
 വണൻകൊന്നീടാ രണ്ടുമാസമെയുള്ളഅവധിയും || വനവാസാക്രി
 ണ്ഞോരനന്തരം വനജാക്ഷിമാരൊന്നിച്ചയൊദ്ധ്യയിൽ | സൈപരമോ
 യ്ഭവാനും വസിച്ചീടുംസുരകൊടിമാനാജ്ഞകളെബര || വിഷാകിട്ടി
 യാൽതിന്നിട്ടുചത്തിടാം വിഷദാതാവുമില്ലല്ലായിന്നുമെ | ശത്രുദാതാ
 വുരാക്ഷസമന്ദിരെ ചിത്രമാരുമെയില്ലല്ലാ ചിന്തിച്ചാൽ || എന്നതു
 കൊണ്ടു കേശത്തെക്കെട്ടിത്താനിന്നു പൊവുകതന്നെ യമക്ഷയം | ഏ

വാചിത്തിച്ചുകൾശപാശകയിൽ ദൈവികജ്ഞാണ്ടു മനാനടന്നടൻ ॥
 പൂപ്പിതമായവൃക്ഷത്തെപ്രാപിച്ചു കെല്ലൊടെശാപകൊള്ളാണ്ടു സീത
 യും । സോമതുല്യവദനം മനക്കൊമ്പിൽ രാമചന്ദ്രൻൻ ചിന്തിച്ചുനി
 ൾക്കുവോൾ ॥ നല്ല നല്ലനിമിത്തങ്ങളെന്നരം മല്ലാനൻ മിഴിക്കുറ്റമു
 ള്ളവായി । വാമബാഹുനത്രനത്രവുമെന്നരം കൊമളാംഗിയിലകിത്തു
 ടങ്ങിതെ ॥ തുഭമാനുമിമിത്തങ്ങൾ കണ്ടെപ്പാൾ തുഭശീലയും ശൊക
 വിചീനയായ് । രാഹുമുക്തനായുള്ള ശശിപാലെ മൊഹനാംഗിയു
 മൊഹംപ്രകാശിച്ചു ॥ വാതനന്ദനൻവീരൻ ഹനുമാനും സീതയെന്നരം
 ചൊന്നഗിരങ്ങളും । ജക്ഷനാഥൻ ത്രിജടാഗിരങ്ങളും രാക്ഷസീമാരുടെ
 തജ്ജനങ്ങളും ॥ ദുഷ്ടകാലൻ കപികലസത്തമൻ കെട്ടുന്നരമിവണ്ണം
 വിചാരിച്ചു । ദുഃഖമാട്ടുമറിയാത്ത സീതയും ദുഃഖത്തിന്റയൊടുക്കു
 ണ്തെ കാണാതെ ॥ നിശ്വാസത്തൊടെ ചെടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു തൃശ്ശപസി
 പ്പിജ്ജവനം ദൈവിയെ । ഇല്ലൊൾതന്നെ ഞാനാശ്വസിപ്പിക്കാ
 ണ്താൽ കെല്ലൊടെദൈവി ജീവൻകളഞ്ഞീടും ॥ നിശാചരിമാർത്തന
 ൾടെ പ്രത്യക്ഷംവിശേഷങ്ങൾ പാകയുംദുഃഖം । എന്നതുകൊണ്ടിവിടെ
 യിരുന്നു ഞാനിന്നിവരുടെയന്തരം പ്രാപിച്ചു ॥ ഭാനവംശമണീരാമ
 വൃത്തത്തെ മാനുഷവാക്കുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുടൻ । മാനസശൈലകമാക
 ക്കളെയുവൻജാനകീതൻറായില്ലൊരുസംശയം ॥ ഏവാഹിശ്രയിച്ചുണ്ടു
 നാ നന്ദനൻസാവധാനമാണ് ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ । പുണ്യകീർത്തിദ
 ശരമെന്നെന്നാരു പുണ്യശീലൻനരപതിയുണ്ടായി ॥ ഇത്രതൂല്യൻയ
 ശസാമാവീപതി ചന്ദ്രനെപ്പൊലെ സൌമ്യൻ മഹാരഥൻ । രാജരാജ
 ന്റെറുപുത്രൻ പ്രിയൻശ്രേഷ്ഠൻ രാജീവായുത ചാരുവിലൊചനൻ ॥
 സകലവദവദാംഗപാരഗൻ സകലജനസന്തോഷകാരകൻ । ധ
 നരവ്യാഭത്തിലദിതീയൻ ശൂരൻമാനവായിപൻ രാമനിതിശ്രുതൻ ॥
 വീര്യവാൻ താതവാക്കിനാൽ കാനനെ ഭാര്യാസോദരന്മാരൊടൊരുമി
 ച്ചു । വാണീടുന്നൊരുകാലം ദശാനനനെണ നെർമിഴിയൊക്കുന്ന സീത
 യെ ॥ കൊണ്ടുപൊയിനാൻ ദുഷ്ടൻചലാഗ്രണീകണ്ടുകൻ സാധുതപ
 സന്മാരുടെ । ജാനകീദേവിതന്നെ രഘുത്തമൻ കാനനനന്ദനിൽ നൊ
 ക്കിനടക്കുവോൾ ॥ കാനനനന്ദനിൽ സുഗ്രീവനെന്നൊരു മാനവ
 ന്ദ്രനമിത്രവുമുണ്ടായി । ബാലിയെക്കൊന്നു രാമൻകപിരാജ്യം ചാല
 വെസുഗ്രീവനായി നൽകിനാൻ ॥ കപിരാജനിയൊഗനെ ദൈവിയെ
 ക്കപിവിരരും നൊക്കിനടക്കുന്നു । സമ്പാതിതന്റെ വാക്കുകൾകെട്ടു
 ണ്താനൻപൊടെ ശതയൊജനമായുള്ള ॥ വാരിധിചാടിയിട്ടുദ്രവി കാ

രണ്ടാൽ വീരരാമനരുളിനലക്ഷണം । എല്ലാംപൂർണ്ണമായുള്ള യിദ്രവി
യെ ഉല്പാദനനാൻ പ്രാപിച്ചുകാണ്ടതെ ॥ ഏവാചൊല്ലിക്കപീശ
നിരുന്നപ്പാൾ ദൈവിച്ചിക്ഷമാകെട്ടുപ്രസന്നനായ് । നീണ്ടരുണ്ടു ചു
രുണ്ടു ചെട്ടി കൊണ്ടുസാവ്യതമാകു മുഖാഞ്ജവും ॥ പൊക്കിനൊക്കി
നാൾ ശംശപാവുക്കുത്ത ഉൾക്കാമ്പിലൊരാ തൊഴിച്ചുസീതയും ।
നാലുദിക്കിലും താഴത്തുതൊമളിലും ചാലവയറുകെ നൊക്കുന്നനര
ത്ത ॥ സീതാപാഗാധിപമാത്രനാകുന്ന വാതനന്ദൻ തന്നെക്കണ്ടു
തദാ । ഉദയാചധരത്തിൽവിളങ്ങുന്നൊരാദിത്യൻപെരലെ ശാഖാ
ന്തരന്തത്തിൽ ॥ സീതാദൈവയും ശാഖാന്തരന്തത്തിൽ പീതമായുള്ളവ
സ്രാധരിച്ചാരു । വാതനന്ദൻ തന്നെയുംകണ്ടപ്പാൾ ചെതസി
യെചാ ചിന്തിച്ചുശാഭനാ ॥ മാനസത്തിന്റെ ഭ്രാന്തിയൊ സപ്ത
മൊവാണൻ തന്നെക്കണ്ടുമിപ്പൊൾഞാൻ । സന്തോഷാധികൃമുമാ
ഭവക്കുന്ത സാന്താഷയുമിനിക്കില്ലല്ലായിപ്പൊൾ ॥ ശുഭമല്ലകപിദൾ
നാ സപ്തതുഭോ മമ വന്നീടാനിണ്ണയം । ഭദ്രരൂപനാ കാന്തനെ
ക്കാനാത്തു നിദ്രയൊട്ടുമെയില്ലല്ലാ ചിന്തിച്ചാൽ ॥ ദൃഷ്ടമുട്ടനരമാ
കുമാളെ സ്തബ്ധമായിപ്പിമ്പര പായുന്നു । വല്ലാതകിലും വാനരൻ
ചൊന്നത നല്ലുസത്യമായ്തന്നെ ഭവിക്കട്ടെ ॥ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ
ചിന്തിച്ചുമാനസെ മാഗലാംഗിയും നിൽക്കുന്നനരന്ത । പവിഴം
പൊലെ രക്തമുഖാംബുജൻ പവനാത്മജൻ ബുദ്ധിമതാംവരൻ ॥ ദ്രുമ
ശാഖയിൽ നിന്നങ്ങിങ്ങിട്ട ഭീമവിക്രമനൈതയും സൈന്യനായ് । വി
നയത്തൊടൊയൊ മന്ദ്രമാനാ ജാനകീടെപ്പുരൊഭാഭഗാചനിട്ട ॥
ഘോഷനായി നമസ്കാരച്ചൊഴു സുഷാംഗാസീത തന്റെ പദാഞ്ജ
തെ । അജപിയുശിരസ്സിൽ പിടിച്ചുടൻ മജുവാവണ്ണ ചൊന്നാ
ൻ ഹന്തമാനാ ॥ കാതപാപന്മാക്കി ക്ലിഷ്ടവസനയായ്സതപരം ദ്രുമ
ശാഖയും കണ്ണൊണ്ടു । നിന്നീടുന്നു നയനങ്ങളിൽ നിന്ന നന്നായ്
ശൊകജലം വരുന്നതുതെ ॥ ദൈവഗന്ധ്യ കിന്നരനാരിയൊഭവതീ
നാഗ ഭാനുപനാരിയൊ । രൊഹിണിയും ശശാങ്കനെ കൂടാതെ മഹീത
നിൽ പതിച്ചിട്ടു നിൽക്കയൊ ॥ വസിഷ്ഠപത്നിയാകമരുന്ധതി വസി
ഷ്ഠൻതന്നെക്കൂടാതെനിൽക്കയൊ । ആരുതസുതനാരുതഭ്രാതാവുമാ
രത താതനാരുതെ വല്ലഭൻ ॥ ഏതാരുദിക്കിൽ നിന്നിഹവന്നതും
യാതൊന്നൊകാണ്ടു ദുഃഖിച്ചിടുന്നതും । രൊദനൊകൊണ്ടു ഭീഷ്മപാസം
കൊണ്ടു മെദിനീതൊട്ടുനിൽക്കയൊകൊണ്ടുമ ॥ ദൈവനാരിമാരല്ലന്നാ
തൊന്നൊകവല രാജപത്നീഭവതിയൊ । രാവണൻ ജനസ്ഥാനത്തു

നിന്നിട്ട ദൈവകുണ്ടകൻ കൊണ്ടുപൊന്നുള്ളൊരു സാരസാക്ഷിയാംഗീ
 തയന്നാകിലൊ പരമാത്മമരുളെന്നമെന്നൊട ॥ അതിമൊഹനമാ
 യുള്ളത്രപംഭുത അതിഘോരമായുള്ള തപസ്സത്തെ । കൊമളാംഗി
 വിചാരിച്ചുകാണുവൊൾ രാമപത്നീഭവതീധൃവംതന്നെ ॥ പരമകൊ
 മളലാചനനാകുന്ന രാമചന്ദ്രന്റെ കീർത്തനംകെൾക്കയാൽ । സാര
 സാക്ഷിയോ സീതാപ്രസന്നയായ് മാരുതിയൊടിവണ്ണമരുൾചെയ്തു ॥
 പാരിടത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായുള്ളൊരു വീരനാകും ഭരതമൻതന്നുടെ ।
 പുത്രഭാഷ്യാണാൻവാദോഹൻതന്നുടെ പുത്രിസീതയെന്നെന്നുടെനാ
 മവും ॥ ഭീമവെരിദവാൻലനാകുന്ന രാമചന്ദ്രന്റെ ഭാര്യയാകുന്ന
 ഞാൻ । പോദശാബ്ദമയോദ്ധ്യയിൽ വാണുഞാൻ സാഭരസുഖമാ
 യിട്ടനന്തരം ॥ രാജരാജൻ ത്രയാഭഗവഷ്ഠത്തിൽ രാജ്യന്തന്നിൽ പ്ര
 ജകളെരക്ഷിപ്പാൻ । അഭിമാനിയും ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ അഭിഷേകവും
 ചെയ്യാൻതുടന്നാപ്പാൾ ॥ അപ്പാൾക്കെക്കെയിയാകുന്നഭാര്യയും കെ
 പ്പോടെഭൂതിയൊടുചെയ്തു । മൂന്നാചൊന്നവരം സത്യമാക്കുവാൻമ
 ന്ന ചഭവാൻ ഭാവമുണ്ടെങ്കിലൊ ॥ ഒട്ടാതാമസംകൂടാതെഭൂപതെ കാട്ടി
 ലെങ്കായിപ്പൊകട്ടെ രാഘവൻ । എന്നതുകട്ടുമൊധവുംകെട്ടതെ മ
 ന്നവൻപിന്നെയൊധമുണ്ടായപ്പൊൾ ॥ ഗോകസമ്പൂർണ്ണമാനസനാ
 യിട്ടാക്കുകയീതന്നെ ദണ്ഡനവുമ്പെയ്തു । മെദിനീപാലൻ ജ്യേഷ്ഠനാം
 പുത്രൻ രാദനെയെച്ചു രാജ്യത്തെയാചിച്ചു ॥ അഭിഷേകത്തെക്കാ
 യിൽ പിത്രവാക്യമഭിമാനീ പ്രിയമെന്നൊച്ചുള്ളിൽ । സ്വീകരിച്ചുദയ
 സത്യവിക്രമൻ നുകരണദാതാപ്രിയംവദൻ ॥ ജനനിയൊടൊരു
 മിച്ചിരിയ്ക്കുവാൻ മാനാവന്ദനമെന്നനിയൊഗിച്ചു । മുൻപിൽകാ
 ന്തന്റെ ഞാനുംപറപ്പെട്ടു അക്കീടെകാനനന്തത്തിൽ വഴുവാ
 ന് ॥ തൈമീനയായ് സപ്തഗ്നിവാസവ മിനിക്കാഗ്രഹമില്ലമനതാ
 രിൽ । ചാരുശീലനാം സൌമിത്രിയുമുൻപിൽ മരഞ്ഞാലുമുട്ടത്തു
 പ്പാപ്പെട്ടു ॥ താതവാക്യത്താൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും പ്രീതരായിട്ടുപൊ
 ന്നവനാന്തരം । ഘോരമായുള്ള ദണ്ഡകാരണ്യത്തിൽ സൈപരമാ
 യിട്ടു ഞങ്ങളിരിയ്ക്കുമൊൾ ॥ വീഴ്ചുവാരിധിയാകുന്നരാമന്റെ ഭാര്യ
 യാകുന്നായെന്ന നിശാചരൻ । രാവണൻതാനും കൊണ്ടുപൊന്നീ
 ടിനാന്നെചാവോരിചൊന്നാൻസമയവും ॥ രണ്ടുമാസത്തെജീവി
 തമെന്നമീ രണ്ടുമാസാകഴിഞ്ഞാൽത്രിജിഷ്ഠംഞാൻ । ഹിനയായ് ദൈ
 വിയെചം പാഞ്ഞെപ്പാൾ നന്നസ്സാന്തപമായ് ചൊന്നാൻഹന്തമാ
 നും ॥ രാമകല്പനകൊണ്ടിഹമുതൻഞാൻ കൊമളാംഗി വിരവൊടുവ

ന്നതെ । വൈദ്യേഹികശലീരപ്പുനായകൻ സാദരംഭവതീടെകുശ
 ലപ്പാ ॥ ചൊരിച്ചിട്ടു വീരശിഖാമണി മതിബിംബസമാനമുഖാം
 ബുജൻ । ചെങ്ങോടെസുമിത്രാതനയനം സാദരംതെയഭിവാദ്യം
 ചെയ്യുന്നു ॥ കുശലംഭവിക്കെട്ടവർത്തനുടെ ആശയനനിൽ പുഷ്പ
 യായ്ചൊല്ലിനാൻ । എന്തെന്നാകിലും ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഡ
 ന്തൊപ്പവും വരുമെന്നിണ്ണയം ॥ നൂറുസംവത്സരകഴിഞ്ഞെങ്കിലു
 മറിവുള്ളവരെവംപായുന്ന । വാക്കുഞാൻ പരമാർത്ഥമെന്നൊക്കുന്നു
 ഉൽക്കാമ്പിലൊട്ടും സംശയമില്ലമെ ॥ ഏകാലമായ്ത്തൽക്കഥകെ
 ട്ടിട്ട പാഞ്ഞിപ്പൊൻനീക്കെട്ടുപ്രിയൻകഥാ । സീതാഭവിയും വാത
 തനയനം ജാതവിശ്വാസമൊരൊന്നെചൊല്ലിനാൻ ॥ ദേവിതന്നുടെ
 വാക്കുകൾക്കെട്ടിട്ട ദേവിതന്നുടെ സന്നിധിയിലൊക്കെ । ഹനുമാൻതാ
 നും ചെല്ലുന്നെന്നത്ത ചാരുഗാത്രിയുമെവാ വിചാരിച്ചു ॥ രൂപമാ
 റിയരാവണനാമിവൻ പാപമിന്നുരചെയ്ത മാകവെ । ഏവംചിന്തി
 ച്ച ശോകതരശാഖാഭവിക്കുട്ടിരുന്നാൻധരണിയിൽ ॥ ആയതാ
 ക്ഷിയാ ശ്രീരാമപത്നിയെ ഭയംകൊണ്ടൊന്നും മൊഹിതയാക്കുന്നു । ചി
 ന്നഖിന്നനായ്ധീരൻ ഹനുമാനും സന്നതാംഗിയും സീതയെചന്ദി
 ച്ച ॥ വന്ദനംചെയ്യിടുന്നതു കണ്ടപ്പൊൾ സുന്ദരീ സീതയെവമരൾ
 ചെയ്തു । മായാവിയാകും രാവണനെങ്കിൽനീ ഞായമല്ലെന്ന ദുഃഖി
 പ്പിഴുന്നത ॥ കള്ളസ്സന്യാസി വേഷത്തെക്കൊണ്ടൊണ്ടു ഭേദകാട്ടിജ്ഞ
 സ്ഥാനെവാനാരു । രാവണൻതന്നയാകുന്നുനിയ്യൊ യെവംദീ
 നയാമെന്ന നീശാചര ॥ സന്താപിപ്പിഴുന്നെന്നതിനു പിന്നയും ഹ
 ന്തശൊഭനമല്ലുന്നറിഞ്ഞാലും । ഇങ്ങിനെയൊ ചിന്തിച്ചതുമിപ്പൊള
 ങ്ങിനെയല്ലയെന്നുമെന്തൊന്നു ॥ നിന്നെക്കാണുകയാലെന്നുടെ മാന
 സെ ഇന്നുസന്തോഷമൊരുമുവായി । വല്ലഭൻതന്റെ ദൂതൻനിയെ
 കിലാ നല്ലതുതവ വന്നിടട്ടെസദാ ॥ ചൊദിക്കുന്നെന്തൊൻ വാനര
 പുംഗവ പ്രീതിയുണ്ടുമൊരകഥാകെൾപ്പാൻ । കൊമളനായയെന്നു
 ടെകാത്തനും രാമൻതന്റെ ഗുണങ്ങളെച്ചൊല്ലുക ॥ ഇങ്ങിനെയരു
 ടെചെയ്തിട്ടനന്തരം മംഗലാംഗിയുമെവാ വിചാരിച്ചു । സ്വപ്നമൊഴി
 ഭ്രാശമാവാനിദം സ്വപ്നവുമല്ലഭ്രാന്തിയുമല്ലമെ ॥ മാധികളെല്ലൊന്ന
 കത്തുരന്മാരും മായാവിയാകും രാവണനാമിവൻ । എന്നുചിന്തിച്ച
 രുച്ചിയതുമില്ല പിന്നെമാരുതിതന്നൊടുസീതയും ॥ നിശ്ചയംഭവത
 ന്റെറയിഞ്ഞിട്ട ആശ്ചര്യമായിച്ചൊന്നാൻ കപിവരൻ । സൂര്യനെ
 പ്പോലെ തെജസ്വിയായിട്ടും വീഴ്ചവാനാകും ചന്ദ്രമെന്നൊത്തനും ॥

ബ്രഹ്മസൂത്രാദിസകലാസ്രവാണാം ബ്രഹ്മചര്യവ്രതാദിതനായിടും ।
 സകലചര്യവേദാംഗം ചത്താവാം സകലഗുണ സാഗരനായിടും ॥
 ജിജ്ഞാസംസകലാധിപതിയാകും പിണ്ണതുല്യപരാക്രമനായിടും । രാമച
 ത്രനെമായാമൃഗത്തിനാൽ യാമിനീചരൻ രാവണൻവഞ്ചിച്ച ॥ കൊ
 ണ്ടുപാനിശ്ലെ ശുഭന്യദേവതിയെ കണ്ടിടമതിന്നുള്ള ഫലമവൻ । യാ
 തൊരുദോ ഘോരശരങ്ങളാൽ യാതുധാനനാം രാവണനെക്കൊ
 ല്ലും ॥ തെന്നെപ്രഷിതനായിട്ടഹ മിപ്പൊൾ ജനകീതെ സമീപത്തു വ
 ന്നതും । ഭവതിടെ പിഞ്ചൊഗെന ചിന്നനായ് ദേവൻ ചൊടിച്ചിട്ട
 നുകശലംതെ ॥ ലക്ഷ്മണനഭിവാദ്യത്തെച്ചെയ്യിട്ട ലക്ഷ്മീവാൻനമസ്സാ
 രവുംചെയ്യുന്നു । ഭദ്രതെ കാന്തൻതന്റെ സഖിയായസുഗ്രീചനാ
 കാ വാനരരാജാവും ॥ ചൊടിയ്ക്കുന്നുകശലം ഭവതിടെ മതിബിംബേസ
 മാനമുഖംബുജെ । വാനരകൊടിമദ്ധ്യേരഘുത്തമം മാനിയാകുന്ന ല
 ക്ഷ്മണൻതന്നെയും ॥ സുഗ്രീ ചനെയുംകാണം ഭവതിയുംഭദ്രയൊടുമെ
 താമസാകൂടാതെ । മാനീസുഗ്രീ ചൻതന്റെ സചിവൻഞാൻ ഹനുമാ
 നെന്നു പെരായവാനരൻ ॥ വാരിധിചാടിലകയെപ്രാപിച്ച വാരി
 ജാക്ഷിതെ സന്നിധിയിൽവന്നു । രാവണന്റെതലയിൽ പന്ത്രാസം
 കൈവലമഹംവച്ചു പരാക്രമാൽ ॥ എങ്ങിനെദേവിയെന്ന നിനയ്ക്കുന്നു
 അങ്ങിനെയുള്ളവനല്ലഞാനെഹ । വെണ്ടാതുളളാൽ ശങ്കകളയണം
 കൊണ്ടൽവെണിയുറയ്ക്കുമെഭാഷിതം ॥ വാരനന്ത ഭാഷിതംകെട്ടെവാ
 സിതാദേവിയിവണ്ണമുൾചെയ്തു । രാമസംബന്ധം കുത്രതയുണ്ടായി
 സൗമിത്രിയെയൊത്തുനീയെങ്ങനെ ॥ നരവാന്ദരമാർക്കുസമാഗമംപ
 റിചിൽ കഥമുണ്ടായിരുന്നതും । വല്ലഭൻതന്റെരൂപവും ചൊല്ലുക
 അല്ലാലെന്നാലിനില്ല ഭവിയ്ക്കില്ല ॥ എന്നതുകെട്ടു ചൊന്നാൻ കവിവ
 രൻ മനഃചമണിരാമന്റെ ലക്ഷണം । കണ്ടറിഞ്ഞെടത്താളം ഞാ
 ന്ചൊല്ലുന്നെൻ കൊണ്ടൽവെണി മണിയാളെക്കെട്ടാലും ॥ അരുണ
 മണിവണ്ണ ജടാഭാരം തിരുമുടിയിലുണ്ടു പ്രകാശിച്ചു । പുണ്യരീകഭ
 ളായതലോചനൻപുണ്യരീകസുധാശുസമാനനൻ ॥ ചാരനാസിക
 ന്ബിംബഫലാധരൻ ചാരഭരൻ മനോജ്ഞകുപാലവാൻ । അ
 തുതഗളൻ വിന്ദുപീണ്ണവക്ഷസ നത്തുതാശപത്മ പത്രസമോദരൻ ॥
 സ്പന്ദഭാഗസമാനകരാംബുജൻ കെല്ലൊടെദ്രുമചീരവിദ്രുഷിതൻ । ക
 റിരാജകരൊരസുജംഘവാൻ ചാരപാദപ്രപദോഽലീനചൻ ॥ ഘോ
 രബാണാസി ചാപേഷുധീധരൻമാരകൊടി മനോജ്ഞകളെണ്മരൻ ।
 നല്ല ചണ്ടുന്ന ലക്ഷണമാകവെ വല്ലഭൻതന്നിലുണ്ടതെ ശൊഭനെ ॥

മാനവനനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രന. അനുരൂപനാം സൌമിത്രിസദാഭര
 ന് . സൊദരനൊടൊക്കൂടെരഘുത്തമൻസാദരംഭവദിയവനന്തന്നിൽ ||
 ഉൾക്കാമ്പിലൊരം ശൊകത്തൊടൊക്കൂടെ നൊക്കിനൊക്കി നടക്കുന്ന
 നെരത്ത . ഉഗ്രനാകുന്നബാലിയെപ്പെട്ടിച്ച വൃഗ്ഗനായുശ്വമുഖകെ വ
 സിക്കുന്ന || സുഗ്രീവൻകണ്ടു ഭീതനായെററവും ഭദ്രരൂപനാം ശ്രീരാമ
 ചന്ദ്രനെ . എന്തെന്നതന്നെ പറഞ്ഞയച്ചതദോ മനവാന്തികെസുഗ്രീവ
 നുംഭയാൽ || ചെന്നുത്താൻ രാമചന്ദ്രനെ വന്ദിച്ചമന്നവൻ തന്നെസ്സു
 ഗ്രീവസന്നിധൌ . കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയ് സഖ്യവും ചെയ്യിച്ചുപൊയ്കാ
 യ് രാമൻകൊന്നിതുബാലിയെ || ഉഗ്രവിക്രമനാകും രഘുത്തമൻസുഗ്രീ
 വനുകപിരാജ്യവും നൽകി . രാമസുഗ്രീവന്മാർക്കുവാ സഖ്യവുക്കൊമ
 ളാംഗി ഭവിച്ചുവനാന്തരെ || കപിരാജനിയോഗാൽ ഭവതിയെ ക്ഷപി
 വീരരും ഞാക്കിനടക്കുന്നു . സുഗ്രീവൻതന്റെ കല്പനയാലഹം വൃ
 ഗ്രാകൂടാതെ വാരിധിചാടിട്ടു || ലങ്കതന്നിൽക്കടന്നുത്താൻനൊക്കിട്ട പ
 ക്കജാക്ഷിതെ സന്നിധിയിൽവന്നു . കെസരീപ്തിയിലഹം ശോഭനെ
 വാസവശാധിപീശഗുരുവാകും || മാരുതൻതന്റെ പുത്രനായുണ്ടായി
 പെരുമെന്റെ ഹനുമാനെന്നാകുന്നു . വിരവീരനാരാമന്റെറടുതൻ്ഞാ
 നരുളീടേണമെന്നൊടുവെദെവി || ചന്ദനരാത്തമഭാഷിതംകെട്ടാപ്പാ
 ടം ജാനകീദേവിതാനമതുനരം . ഓരൊരൊ അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ടു
 ജ്ജിൽ മാരുതിദൂതനെന്നു നിനക്കുബൊൾ || ഹരിപുഷ്പൻ പിന്നെ
 യുംചൊല്ലിനാൻ വാരിജാക്ഷിയും മൈഥിലിയെടൊപ്പാൾ . വാനരന
 ഹം ശ്രീരാമദൂതൻ്ഞാൻ ഭാനവംശമണി രാമവല്ലഭെ || രാമനാമാകീ
 തമായ മൊതിരം കൊമളംദെവി കാഞ്ചവഴിവെപ്പാലെ . വിശ്വപാസം വ
 നീട്ടുവാൻഭവതിയ്ക്കു വിശ്വപനായകൻ തന്നയച്ചുതദോ || ഏവംചൊല്ലി
 ക്ഷപിപരൻ മൊതിരംദെവിയ്ക്കായിട്ടു നൽകിവിനീതനായ് . മംഗലാം
 ഗുപിഭൃഷണം കാന്തന്റെ മംഗലാഗ്രിയും കണ്ണൊണ്ടുനൊക്കിട്ടു || വല്ല
 ഭൻപന്നതു പൊലെയെന്നരും മല്ലലോചനാസീതാ പ്രസാദിച്ചു . രാ
 ഹ്ണനീമുദ്രതപുസ്സുശശിവെപ്പാലെ മൊഹനാഗ്രിയുമൊരം പ്രകാശിച്ചു ||
 ജാനകീതന്റെ നെത്രങ്ങളിൽനിന്ന ആനന്ദാശ്രുക്കൾ വീണു തുടങ്ങി
 തെ . ആശയന്തന്നിൽ ഹൃഷ്ടയായ് സീതയും പ്രശംസിച്ചുകപിവരനെ
 യെപ്പാൾ || വിക്രമീനീസമത്വൻ നീപ്രാജ്ഞൻ നീസംഭ്രമമൊട്ടുമില്ലാ
 തെയത്തുതം . സകലകൃരരാക്ഷസ സ്ഥാനാമുകനായ് നിന്നാലിന്നു
 പ്രധാഷിതം || അതിഘോരമകരാക്ഷമായശതയോജനാവ നൂറ്റിണ്ണസാ
 ഗരം . കെല്ലൊടെനിയും ചാടിട്ടുമാരുതെ ഗൊഷ്ഠഭാവൊലെയൊക്കി

മഹാപീഠം || പ്രാകൃതനായ വാനരനല്ലന്റീ വിക്രമാഞ്ജയ വാനരസ
 ത്തമ | രാവണക്കൽ നിന്നനതുമെ ഭീതിയുംപവനാത്മജ കട്ടുതെയി
 പ്ലാപ്തം || ഞാനുമായി വിശേഷംപായുവാൻ വാനരശതെ അ
 ഹതയുമുണ്ടു | വല്ലഭാനന്ദൻ സന്നിധിയിലെങ്കൽ നല്ലഭക്തനെ ത
 ന്നെയയച്ചിട്ടു || ദിഷ്ടാരാമൻ കുശലീമവല്ലഭൻ ദിഷ്ടാലക്ഷണനും
 കുശലീപീഠം | കാന്തനന്ദൻ കുശലീയന്നാകിലൊ എന്തു കാരണം
 ക്രൂദ്ധനായിഭൂമിയിൽ || പ്രളയാഗ്നിയെപ്പൊലെ പ്രവൃദ്ധനായ് പ്രളയ
 ത്തെ വരുത്താത്തുമാരുത | സുരന്മാരെയും നിഗ്രഹിച്ചിട്ടുവാൻ
 ശ്രീരാമചന്ദ്രൻശക്തൻകവിവര || പിന്നെയൊന്നെ കൊണ്ടുപൊ
 വാത്തതും മന്നപാധീശൻ രാമൻമെവല്ലഭൻ | ഷർഗുണാദിഗുഹ
 ണമാകാവ സൽഗുണാംബുധിചെയ്യുന്നതില്ലായ || അമ്മയാകുന്ന
 കൌസല്യതന്റെയും ചൈമ്മസൈമിത്രിമാതാവുതന്റെയും | കീർത്തി
 മാനാംഭരതന്റെയുംപീഠ വർത്തമാനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതുമുണ്ടോ || രാ
 വണൻതന്നെക്കൊന്നെന്നവല്ലഭൻ പവനാത്മജ കൊണ്ടുപൊകില്ല
 യൊ || ഭാരതൻചതുരംഗമാംസൈന്യത്തെ വിരോധം പരത്തയ
 ച്ചിട്ടുമാ | വാനരന്മാരെരാക്കൊന്നിച്ചുസുഗ്രീവൻ വാനരശൻവരുമാ
 വാൻമൽകൃത || അസ്രജാലനസൗമിത്രവെഗത്തിൽ രാത്രിഞ്ച
 രസമൃഹത്തെക്കൊല്ലുമാ | ദുഷ്ടനാകുന്നരാവണനെക്കൊന്നുപുഷ്ടയാ
 യെന്നുകാണാംപതിയെന്താൻ || വിക്രമാഞ്ജയധാകുന്നരാമനും ധ
 മ്പ്രാജ്ഞന രാജ്യംപ്രജിജ്ഞാനും | കാട്ടിലെങ്കായിട്ടെന്നെ നയിജ്ഞാന
 മൊട്ടംശൊകവും ഭീതിയുമില്ലാ || വിഷ്ണുശാലീ തഥാവിധൻമെപ
 തി ധൈര്യത്തോടെവസിക്കുന്നതില്ലായ || താതമാത്ര സഹോദരരേ
 കായിൽ പ്രീതിയകലുണ്ടുതയും വീരന | പ്രിയന്റെവൃത്തം കേ
 ടക്കുവാളുത്തേക്കും വായനന ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുവൻ || സീത
 യെവമരുളിച്ചിരുന്നാപ്പാർ വാതനന്ദനൻ വന്ദിച്ച ചൊല്ലിനാ
 ന് | ഇവിടദ്വവി വാണരുളുന്നതും ദേവദേവനാറിയാക്കുകൊണ്ടു
 പ്ലൊ || കൊണ്ടുപൊവാത്തു ദേവിയെവെഗത്തിൽ കണ്ടിടാമിനി
 വെഗത്തിൽ നാഥനെ | പൊട്ടുന്നിടമൊ ഞാൻചെന്നുണർത്തിക്കു
 മൊട്ടംതാമസം കൂടാതെയെന്നും || രാമചന്ദ്രൻ ഹരിവീരരാനി
 ച്ച ഭീമസാഗരംസുഭിഷ്ടിച്ചുസ്രേണ | ലങ്കയിൽവന്ന രാക്ഷസന്മാരെ
 യും പക്ഷജാക്കൻ ഭരകണ്ഠൻതന്നെയും || കൊന്നിടുംദേവി വിരശി
 ഖാമണിയെന്ന തിന്നിന്നുവില്ലമായ് മൃത്യുവും | വന്നുവെന്നാകിൽ രാ
 മൻശരംകൊണ്ടു കൊന്നിടും മൃത്യുതന്നെയും നിണ്ണയും || അഞ്ചതെ

തൃക്കാലാണയിനി വെഗമംബുജാക്ഷനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ്റെ । ചന്ദ്ര
 കൊമളകാന്തമുവാംബുജം ഭാദ്രകാണംഭവതിയും നിണ്ണയും ॥ അല്ല
 ലോകെ ഭവതിയെ രാഘവനല്ലാണെന്നും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാതെ । ജാത
 നിരൂനായെങ്കിൽ ജഗൽപതിസീതയെന്നരുൾ ചെയ്യിട്ടുണന്നീടും ॥ അ
 യ്ന്യൊടെനല്ല പുഷ്പഫലകണ്ടാലാപ്പാദംചാപ്രിയയെന്നരുൾ ചെ
 യ്യിടും ഭവതിതന്നെക്കൊണ്ടുപൊവാനായിക്കൈവലംഭവെൻചെയ്യുന്ന
 യത്തും ॥ എന്നതുകെട്ടരുൾചെയ്തു സീതയുമിന്നുനിന്നുടെ ഭാഷിതം
 മാരുതെ । അമൃതംവിഷയുക്താപൊല യാകുമമൃതാംതു സഹസ്രസ
 മാനനൻ ॥ അന്യമാനസനല്ലന്നും വല്ലഭൻമാന്യനും ശൊകമുണ്ടെന്നും
 കെട്ടിട്ട । രാക്ഷസന്മാരെയാകവെ കൊന്നിട്ട രാക്ഷസാധിപൻതന്നെ
 യും കൊന്നിട്ട ॥ ലങ്കയെ നിമ്ബുലികയുമാക്കിട്ട പങ്കജാക്ഷൻ കദാകാ
 ണമെന്നെയും । എന്നാക്കൊണ്ടു പൊയ്നൽക്കക രാമനായന്നുചൊ
 പ്പീടും ഭ്രാതാവിഭീഷണൻ ॥ രാവണനതുബാധിച്ചിട്ടുനില്പ രാവണ
 ന്തന്നെ നൊക്കുന്നമൃത്യുവും । സാമഗ്രീലാവിഭീഷണ പുത്രിയാംശ്വാ
 മളയെന്നാടെവ മുരചെയ്തു ॥ അസ്രുങ്ങളായ രശ്മികളുള്ളൊരു വക്ര
 മിയാകും രാമദിവാകരൻ । ശത്രുക്കളായ രാക്ഷസതൊയത്തെയത്ര
 യും വെഗംശാഷിപ്പിച്ചുക്കവെ ॥ രാമചന്ദ്രനെച്ചൊല്ലിട്ടു ചെന്നയാ
 യ് രാമാകണ്ഠീരൊടൊന്നിച്ചിരിയ്ക്കുവൊൾ । വാനരരൂനുമഞ്ജലിയും
 ചെയ്തു ജാനകിതന്നാടെവ മുണർത്തിച്ചു ॥ വെഗാവന്നീടും വല്ലഭൻ
 തെദേവിസാഗരാപമ സൈനയാടുംകൂടി । ദുഷ്ടാനകലാചെയ്തു രഘു
 ത്തമൻ തുഷ്ടിനൽക്കും ഭവതിയ്ക്കുനിണ്ണയും ॥ അല്ലങ്കിലഹമിപ്പൊൾ ക
 ഉഞ്ഞീടാമല്ലതതാദേവിയില്ലൊരുസംശയം । മെരുപൊലെ വിശാല
 മായുള്ളൊൻ ചാരുശീലൊപ്പുറത്തുകരരുക ॥ ചാടിത്താൻവിടെ നി
 ന്നു വെഗത്തിലാടൽതെയൊടും കൂടാതെക്കൊണ്ടുപൊയ് । രാമചന്ദ്ര
 ന്പുരരാഭാഗെ വയ്ക്കു പൻതാമസനയനെ ഭവതിയെ ॥ എന്നതുകെ
 ട്ടരുൾചെയ്തു സീതയുമിന്നിതുവ വാനരന്മാരുകവെ । അല്ലഭവനായു
 ള്ളനിശ്ശൈലിനെക്കല്ലൊടെ യെന്നെക്കൊണ്ടുപൊകുന്നതും ॥ ദേവിത
 ന്നാടെഭാഷിതംകെട്ടുവാ പവനാത്മജനെവാ വിചാരിച്ചു । ഘോരമാ
 യുള്ളയെന്നുടെ രൂപത്തെസ്സാരസ്സാക്ഷിയാംസീതയെക്കാട്ടെന്നും ॥ എ
 ന്നൊച്ചുമാറമെരു തുല്യനായ്നിന്നു താമ്രമുഖനാം കപിവരൻ । വള
 തുല്യനവ ദാഷ്ട്യവാനായിഭദ്രശീല യൊടെവമുണർത്തിച്ചു ॥ രാമദാസ
 രിക്തമുൻപനായുള്ള ഞാൻ ഭൂമിയാകവതന്നയെടുത്തിടാം । ലങ്കയും
 രജനീചരരൊന്നിച്ച പങ്കജാപൊലെയിന്നു നയിച്ചീടാം ॥ രണ്ടരനാ

ശിക്ഷകാണ്ടു ദേവിയെകൊണ്ടുപോയി ഞാൻകാട്ടുവൻനാഥനെ । ജാ
 നകീ ദേവിയെപ്പൊളുരുൾ ചെയ്തു വാനരേശനെ ശക്തിയുണ്മുഖിയും ॥
 നന്നായ് ഞാനുദരിഞ്ഞു മന്ദതാരിൽ മൂന്നാതന്ന കപികലശലര ।
 പാശതിക്കുണിരിക്കുന്ന ലങ്കയിൽശക്തിചിനൻവരുന്നതുമെങ്ങിനെ ॥
 രാമചന്ദ്രനി ചിടൈയഴന്നെള്ളി യാമിനീചരന്മാരെ ഹനിച്ചിട്ടു । ദേവ
 താപസകണ്ടകനായിട്ടാ രാവണനെയും കൊന്നുരണഞ്ഞനിൽ ॥ സാ
 ദരമെന്നാക്കാണ്ടു പോയിടേണു സദൃശമെന്നെയുള്ളു കാണുന ।
 ജാനകീയരുൾചെയ്തു കെട്ടിട്ടുവാനരശൻ തൊഴുതുചെയ്തതെ ॥ രാ
 മപത്നിക്കുചിതമിദംവാക്യ മാമൊദം മെവളരുണകെട്ടിട്ടു । ദേവത
 നുടെ ശൊകത്തെക്കാണുകയാൽ കൈവലംഭക്തികൊണ്ടു ഞാൻചാ
 ല്ലിനൻ ॥ അഭിജ്ഞാനം തരണമടിയന അഭിജ്ഞ നാഥനിന്നാ
 ണ്തിടവാൻ । എന്നതുകെട്ടരുൾ ചെയ്തുസീതയും മൂന്നുമുണ്ടായരുക
 മ ചൊല്ലുന്നെൻ ॥ ചിത്രകൂടത്തിൽ ഞങ്ങളിരിക്കുമ്പാൾ ചിത്രമാ
 യൊരുവുത്തവുമുണ്ടായി । കാന്തനെന്റെ മടിയിൽതലവച്ചു സന്തോ
 ഷണയുറങ്ങുന്ന നെരത്ത ॥ ഭുക്തകനതുമെരും വന്നിട്ടുരുന്നെന്നെ
 യുപദ്രവിച്ചീടിനാൻ । കാന്തനെ ഞാനുണർത്തിയതുമെരും കാന്തനെ
 ന്നെപരിഹസിച്ചീടിനാൻ ॥ വിനയായെന്നക്കണ്ടെപ്പാൾ വല്ലഭൻപി
 നസ്സാത്തപവും ചെയ്തുരഹൃത്തമൻ । മാനാവഗ്രാഹം തന്നിൽതലവച്ചു
 ഞാനാപിന്നെയുണ്ടിയുണർപ്പാൾ ॥ വീരനെനങ്കുവച്ചുതിരുമുടിപ
 റിചിൽ നിദ്രാചയ്യുന്നനെരത്ത । വൃത്രാചവരിസുതനായ കാകനുംതത്ര
 വാണാൻസന്നിധിയിൽപിന്നെ ॥ കൊത്തിക്കൊത്തിക്കുചങ്ങൽമുറി
 ചുമെരക്കുതുമെപ്പാൾ വീണതുടങ്ങിതെ । ചൊരവീണിടുണൻ മഹാ
 വീരൻ പാരംശ്രദ്ധനായെവമരുൾചെയ്തു ॥ ആരുതെമുലയെവം പിള
 ന്നു മാരുപഞ്ചമുലമുള്ള പാമ്പിനാൽ । കളിച്ചീടുന്നഭീതിയുംകൂടാതെ
 കളു ചാണികരിക്കാരരുപ്രിയ ॥ ശൂരനെവമരുൾചെയ്തു നൊക്കുമ്പാ
 ള് ചൊരകാക്കിലണിഞ്ഞെന്നെ നൊക്കിട്ടു । ഇരിക്കുന്നൊരു കാക
 നൊനാക്കിട്ട പാരംകൊപിച്ചു വീരശിഖാമണി ॥ വല്ലഭൻഭക്തയ്യിലെ
 ടുത്തുടൻ പല്ലിൽബ്രഹ്മാസ്രം യൊജിപ്പിച്ചീടിനാൻ । കല്പാഗ്നിപൊ
 ലെയൊന്നു ജ്വലിച്ചാതൽ പക്ഷിനെയെപ്പൊൾ തദ്രസ്രവും ॥ അ
 യച്ചുകാത്തനസ്രവും വെഗത്തിൽവായസം പ്രതിപെണ്ണതദ്രസ്രവും ।
 കാകനുമെപ്പാൾ ത്രാണത്തിന്നായിട്ട ആകാശ ഗമിച്ചീടിനാൻലൊ
 കങ്ങൾ ॥ ആരുമെരക്കിക്കാഞ്ഞൊരു നെരത്ത പരിതാപെന പന്നിതു
 കാകനാ । പാദാബ്ജതന്നിൽ വീണമെകാന്തനെൻപൊദെ വീണതുക

ബിട്ടുകാകന || കൊല്ലവാൻപിഴയുണ്ടു ചാനകിലും വല്ലഭൻ കൃപയാ
 പരിപാലിച്ചു | ഉഴീനായകൻ ബ്രാഹ്മമാമസ്രാത്തപ്പാഴിലാക്കാൻ വ
 ഹിയായ്ക്കു കാണാൽ || ഒരുക്കുണുക്കുഞ്ഞിതുകാകൻ പാരംപ്രീതനായ
 പൊള പൻതാനാ | രാമചന്ദ്രന പരിച്ചവെശത്തി ലാമൊദനൈഗമി
 ചാനപൻഗുഹ || എന്നാച്ചാല്പിട്ടുകാകൻ നൊരയും മണവൻ
 ബ്രാഹ്മമസ്രയോച്ചാപ്പാ | എന്നാക്കാണ്ടുപായുള്ളവനെയിന്ന മന്ന
 വായ തുറപക്കിച്ചിരിക്കുന്നു || എന്നതുകാണ്ടിന്നനിൽ കൃപാതവ
 മന്നപാധിപ മൗലിയുണ്ടാകണം | നാഥനായ് ഭവാനുള്ളൊരു ഞാ
 നിപ്പാർ നാഥഹീനായപ്പൊലെ മരുവുന്നു || ഞാനറിഞ്ഞി
 ട്ടുണ്ടാല്ലാ തെശക്കിയും മനഗാംഭീര്യശയ്യാദികളെയും | എ
 തൃയാശക്കനായ ഭവാനിപ്പൊളസ്രം രാക്ഷസരിലെന്തയ്ക്കാത്ത || ഇ
 നിജ്ജന്മയും ദുഷ്കൃതമുണ്ടെന്ന മനതാരിൽ നിനക്കുന്നു സാമ്ര
 താ | ഗ്രാമമാഗന്നാസ്സാമനായുള്ള ഭീമവിക്രമൻ രാമൻനാക്കാ
 യ്ക്കയാൽ || കരുണമായ ദേവീടെ ഭാഷിതമാരുതികെട്ടു വരിച്ചു
 ണത്തിച്ചു | സത്യമാണഭവരീടെ ശൊകെനന്ത്യവിക്രമൻ ദുഃ
 ഖിച്ചിട്ടുനതെ || രാമഭദ്രൻറെ ചെഭെത്തക്കണ്ടിട്ടു സൗമിത്രി
 താനുംദുഃഖിച്ചിട്ടുനതെ | കഥയിലിന്നുകണ്ടുഭവതിയെ നാഥെ
 യൊടുമെ ദുഃഖിജ്ജരുതെ || സുസ്തിതരഘനായകൻ സാനജൻഭസ്മ
 മാക്ഷമീലകായനിണ്ണയാ | ശ്രമനാകുന്ന രാവണനെകാണു പുരിത
 ന്നിൽനയിജ്ജാഭവതിയെ || എന്തുണത്തിജ്ജവെണംപ്രിയനൊട സ
 തൊഷ്ടത്തൊടതിന്നരുചെയ്യണം | രാമഭക്തരിൽമുൻവന്നൊടുന്ന
 രാരാമപതി യരുചെയ്യസാദരം || വിശ്വസാക്ഷി തനയകപിവര
 വിശ്വനാഥനാം രാമൻ പാദാഞ്ജ | സീതത്താൻനമസ്സാരവും
 ചെയ്യിട്ടു ചൊടിക്കുന്നു കുശലാ നിരന്തരം || ഇങ്ങിനെചെന്നുണ
 ത്തിക്കമാരുതെ മഗധാംഗനാമെൻപ്രിയനൊടും | ചാരുശീല
 നാം ലക്ഷ്മണൻതന്നൊടും പരിചൊടുകുശലത്തെചൊടിയ്ക്ക || എ
 ന്നടെതുരനാകു പ്രിയനൊട പിന്നയുംപിന്നയുമിദോചൊല്ലുക | ഒ
 രുമാസാധരിജ്ജവൻജീവിതാ വിരയെൻനാഥ പിന്നെക്കുജ്ജഞ്ഞിടും ||
 സത്യമിചൊന്നതന്നു ധരിയ്ക്കണം സത്യസന്ധ ഭരതമനന്ദന | രാ
 വണനാലുപരുദ്ധയാമെന്നെ ദ്രേവദേവശ രക്ഷിജ്ജവണമ ||
 വിശ്വനായകിയെ പരമരൂപെയ്യ വിശ്വമാധവനായമൃഡാമണി |
 നൽകുകാത്തന്നെനരുചെയ്യിട്ടു നൽകിനാളതു വായുസുതൻകയ്യി
 ൽ || വാതനന്ദൻ മൃഡാമണിയെയും സീതാദേവിയെവരിച്ചു മെ

ടിച്ചു | ദേവിതന്നപ്രഭുക്കണവും ചെയ്യപവനാത്മജൻ പിന്നെയുവ
 നിച്ചു || സീതാപാൽപത്തിൽനിന്നുഹന്തമാനം ജാതമാദംവിനീതനാ
 യെത്രയും | സീതാദേവനൊക്കെണ്ടായുള്ളൊരു ചെതസിന്ധൊതൊ
 ഷണമാരുതി || മനസ്സുകൊണ്ടുരാമനെ പ്രാപിച്ചു മനീതത്രശരീര
 ണനിന്നതെ | മണിരത്നാകാഭൃതമിട്ട സീതയുപ്രാണനന്ദനാടരു
 ടചെയ്യതെ || വിരോധയടയാളംരക്ഷുതമനിഞ്ഞിടും കവികലാശ
 ഖം | ഇതുകാണുമ്പോൾ മുവ്വരച്ചിന്തിക്കും ചെതസിരല്ലനായകൻ
 മാരുതെ || എന്നയുമെന്താമാതാവുതന്നെയും മനവനാംദേശരഥൻ
 തന്നെയും | വിരനിന്നടെവാക്കിനാൽ രാഘവൻവിരവൊടെന്നക്കൊ
 ണ്ടു പൊയിടണം || പ്രാണപുത്രാരംകാൽക്കൊക്കെക്കവെ പ്രമാണം
 ഭവാനുതന്നയാകുന്നുതെ | എങ്ങിനെയെന്തെറ്റുചെങ്ങും പൊയിടമ
 ണ്ടിനെഭവാനുചെയ്യാലുംയതവും || അങ്ങിനെതന്നെയെന്നപ്രതിജ്ഞ
 യും പിംഗാധിപസചിവവരൻചെയ്യു | സീതാദേവിയെ വന്ദനവും
 ചെയ്യു വാതനന്ദൻ പൊവാൻതുടന്നാപ്പാൾ || ബാഷ്പത്തെടയ
 രുടചെയ്യുസീതയും കൈപ്പൊടെപവനാത്മജൻ തന്നാട | ഭദ്രശ്രീരാ
 മലക്ഷണനാരൊടും സുഗ്രീവനാടുംമന്ത്രിവരൊടും || ഹരിവീരന്മാ
 രൊടും കശലത്തമാരുതാത്മജ ചൊല്ലെണം മൽകൃതെ | ഹന്തമാന
 പ്പോൾവന്ദിച്ചുത്തീച്ചു ജാനകിയൊടുംചെദിജ്ജരുതെ || ഏകാ
 ലമീരരുദ്രമാദേശത്തിലിരിയ്ക്കില്ല ഭവതിയുനീണ്ണും | ഉല്ലാസന
 ണ്താൻ രാമസമീപത്തിൽ ചെല്ലുവാളുതെക്കാലം ക്ഷമിജ്ജണ്ണം ||
 വാനരപ്പടയൊടുമൊരുമിച്ചു മാനവഗ്രന്ഥനജനമൊന്നിച്ചു | വെഗാ
 വനിഹകൊന്നുദശാസ്യനെ സ്വാദരദേവിതന്നനയിച്ചിടും || മിന്നീ
 ടുംമണികളൊണ്ടുമാരുതി പിന്നെവന്ദിച്ചുപൊവാൻതുടന്നാപ്പാൾ |
 അശ്രുപൂണ്ണമുഖിയായി ദീനയായ്സുഗ്രോഹീ ഹന്തമാനൊടരു
 ചെയ്യു || രാമലക്ഷണസുഗ്രീവനാരൊടും ഭീമവിക്രമചൊദിജ്ജ സൌ
 ഖ്യതെ | എന്നെദുഃഖാബുധിയിൽനിന്നെങ്ങിനെയെന്നുടകാത്തൻ
 താരണചെയ്യിടും || നിയന്തിന്നപ്രയത്താത്ത ചെയ്യണംവായനന്ദന
 ബുദ്ധിമതാവര | എന്നടെയിക്കറിനമം ദുഃഖമെന്ന രാക്ഷസർഭ
 ത്തിച്ചിടുന്നതും || പായണംതീരാമനെപ്രാപിച്ചു വീരതമാഗ്ഗമസ്തു
 ശിവമായി | ദേവിതന്നപ്രഭുക്കണവുംചെയ്യു പവനാത്മജൻ വന്ദി
 ച്ചുസാദരം || മംഗളകരവാക്കുകുളാലപ്പാൾ മംഗളാംഗിയാൽപൂജി
 തനായിട്ട | മാരുതയവിടെനിന്നു മാറിട്ട വിരവിരനിവണ്ണം വിചാരി
 ച്ചു || കല്പിച്ചെന്നയയച്ചാരുകാൽക്കൊക്കെപ്പൊടൊന്നുചെയ്യവെ

നാകിലും ഇനിയും യശസ്സുണ്ടാകുവാനായി ഞാനിവിടെച്ചിലവസ്തു
 ചെയ്യണം || എന്നതുകൊണ്ടുദൃഷ്ടന്റെ യുഗ്ദാനം നന്നായ് ദൃഷ്ടിമെന്നാ
 ഹരമായുള്ള | ശുഷ്കമാം തുണജാലത്തെത്തീവെപ്പലെ ഒക്കെ വെഗ്ന
 ശിപ്പിജ്ജവനം || ഏവാനിശ്ചയിച്ചു ഗ്രഹരാകുമൻ ദൈവാദ്യാന
 സമാനമാദ്യുനെ | മരേരിമാരുതൻപൊലെ ക്രൂദ്ധനായുരുവെഗ
 ത്താൽ വൃക്ഷങ്ങളെയൊക്കെ || കളഞ്ഞീടുവാനാരംഭിച്ചിടിനാൻ പ്രള
 യാഗിയെപ്പൊലെ ഭയങ്കരൻ | അജനാസുതൻ വീരൻ ഹന്തമാനം
 ഭഞ്ജനം ചെയ്തു കാന്തമാദ്യുനെ || പൂത്തു നന്നായ് തളത്തു ഫല
 ത്തൊടുമൊത്തു ചാരവായ് തത്രവിളങ്ങുന്ന | വൃക്ഷങ്ങളെത്തകത്തു
 പൊടിച്ചുപ്പൊൾ പക്ഷികളും പാന്നുഭയപ്പെട്ടു || ചാരപുഷ്പങ്ങളുള്ള
 തകളെ നൂറുനായിരമായ് മുറിച്ചതെ | ചിത്രമാകും ലതാഗൃഹമാക
 വെ ചിത്രമായുള്ള ക്രീഡാഗൃഹങ്ങളും || ഒക്കത്തല്ലിത്തകത്തു സഹസ്ര
 ധാ സൽക്കവികലാശലവൻമാരുതി | മുത്തുകൊണ്ടും പവിഴങ്ങളെ
 കൊണ്ടും ചെത്തുകുട്ടിനവാപീസരസ്സുകൾ || ഭീമവിക്രമനാകപ്പൊടി
 ചുതെ കൊമളമാംഗിരിയുതകത്തുതെ | തകൻങ്ങളാരു ക്രീഡാഗിരി
 കൊണ്ടും തകൻങ്ങളുഭവനങ്ങളെക്കൊണ്ടും || തകൻങ്ങളാരു വൃക്ഷങ്ങ
 ലെക്കൊണ്ടും തകൻങ്ങളുലതാജാലങ്ങൾക്കൊണ്ടും | വാടിവിടങ്ങളു പല്ല
 വങ്ങൾക്കൊണ്ടും പൊടിത്തുള്ളാരുരത്തങ്ങളെക്കൊണ്ടും || പൊടിച്ചിടി
 നവാപികളെക്കൊണ്ടും നഷ്ടരൂപമായ് പാവന്റെയുദ്യാനം | പവ
 നാത്മജൻ രാവണനെത്രയ മെവമപ്രിയം ചെയ്യിട്ടനന്തരം || വീരനെ
 കനായ് രാത്രിഞ്ചരരെ പൊരുചെയ്യുവാൻ മിച്ഛിച്ചുമാനസം | മാരു
 താത്മജൻ സിംഹനാദത്തൊടെ തൊരണത്തന്നിൽക്കുറിയിരുന്നുതെ ||
 പക്ഷികളുടെ ശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടും വൃക്ഷങ്ങൾതകരുന്ന ശബ്ദംകൊ
 ണ്ടും | രാക്ഷസികളുണന്നുവശമായി രൂക്ഷകർണാലുദിക്കിലും നൊക്ക
 പൊൾ || വനമാകെത്തകൻകിടപ്പതും വാനരരാത്മമൻതന്നെയും ക
 ണ്ടതെ | അവരെക്കണ്ടെന്നെത്തു മാരുതിവീരൻ രൂപത്തെക്കൊണ്ടും വ
 ലുതാക്കി || മാരുതിതന്റെ രൂപത്തെക്കണ്ടിട്ടു ചൊരകളൊരം ഭീതി
 യൊടെയുള്ളിൽ | ദേവിതന്നുടെ സന്നിധിയിൽചെന്ന ഇവണ്ണമവ
 ര്ചചാല്പിത്തുടങ്ങിനാൻ || ആരിവൻസീതെനിങ്ങൾതമ്മിലെത്തു പരി
 ചൊടെവിശേഷാപാർത്തതും ചാല്പകത്തങ്ങളൊടിപ്പൊൾവെഗത്തി
 ൽ മല്ലനർമശീയാളെ പരമാത്മം || എന്നതുകുട്ടരുടെചെയ്ത സീതയു
 മിന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെയറിയാവു | പാമ്പിന്റെ പാദങ്ങളെവിചാ
 രിച്ചാൽ പാമ്പുതന്നെയറിഞ്ഞീടുമ്പോൾ || മാതികളാകും നാശത്തു

രണ്ടെ മായാണാനുമിുന്നതങ്ങിനെ । സീതാദേവീടെ ഭാഷിതം
 കെട്ടുവാ യാതുധാനികളൊരാളെപ്പട്ട ॥ കാടിപ്പൊന്നുശാസ്ത്രസമീ
 പത്തിൽപെടിയൊടെപാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ । കൊമളമാമഗാകവനി
 കയിൽ ഭീമരൂപനായുള്ളൊരുവാനരൻ ॥ സീതയാടുവിശേഷങ്ങൾ
 ചൊല്ലിട്ട ഭീതികൂടാതെനിൽക്കുന്നു രാജാവെ । അശാകൊദ്യോനമാ
 ഷെന്തെക്കുന്ത പൻശിശുപതിയാണാഴിച്ചുധരിച്ചാലും ॥ രാക്ഷസീമാരി
 ചണ്ണ പാഞ്ഞപ്പൊൾ രാക്ഷസാധിപൻ രാവണൻകൊവിച്ചു । ദി
 പങ്ങളിൽ നിന്ന നിറയാടാനിച്ചു തൂപതിച്ചിടും സ്നേഹ വിരൂപാ
 ലെ ॥ കണ്ണുകളിൽനിന്നൊപ്പാൾ ഭഗവതൻറെ കണ്ണുനീരുകൾ വീണു
 തുടങ്ങിതെ ॥ ശങ്കരൻറവരത്താലവദ്യരാം കിങ്കരരേദൃശാനന ന
 നെരും । യുദ്ധചെയ്യുവാൻ വായുസുതനാട ക്രുദ്ധനായിപറഞ്ഞ
 യച്ചീടിനാൻ ॥ എണ്ണതുകൊടി എണ്ണതിനായിരമെന്തിന്റെ കിങ്ക
 രന്മാരതുനരം । നാനാശസ്ത്രങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടുവശത്തിൽ മാന
 ശാലികൾ സിംഹനാഭത്തോടെ ॥ തൊരണാത്തികെ ചെന്നൊരുനെ
 രത്ത മെരുപൊലെ കപീശനെയുംകണ്ടു । ശങ്കാധീനൻ കപികുല
 ശെഖരൻ ലങ്കയാകെ മുഴങ്ങുമാനെന്നും ॥ കൊട്ടിക്കയ്യുംകൊരപരാ
 ക്രമൻപൊഴുനായിട്ടീ പണ്ണമരുൾചെയ്തു । രാമചന്ദ്രൻജയിക്കുമഹാബല
 ന്നാസമിത്രിയുജയിക്കുഗുരുകീതൻ ॥ ഉഗ്ര പിക്രമ രാമകടാക്ഷത്താൽ
 സുഗ്രീ പന്തജ മിക്കകവീശപരൻ । കൊസലാധിപതിയായരാമൻറാദാ
 സനാമംശരഭയകരൻ । മാരുതൻതാൻ പുത്രനായിടുന്നു പെരു
 മെന്റാ ഹന്തമാനനാകുന്നു । പതുവുന്തായിരുകൊടി രാമുണന്നാ
 ത്തു യുദ്ധത്തിനായിട്ടുപന്നാലും ॥ തുല്യമല്ലൊന്റാശക്തിക്കു മൂഢ
 രതപ്പിടുക ഗദകൊണ്ടുനിങ്ങളും । ലങ്കയെയെന്നു ബാഹുബലത്തിനാ
 ല് സങ്കടാത്താടാചത്തു ഞാൻകൂരാര ॥ മംഗലാഗ്രിയാ സീതയെ
 പരിച്ചുനിങ്ങൾ നൊക്കിയിരിക്കാവ പൊകവൻ । ചാത്തന്നുന ഭീമ
 നാഭാ കെട്ടുയാതുഗ്രാസന്മാർ പെടിച്ചുനീങ്ങിതെ ॥ രാമുണജന്തയാൽ
 ശങ്കയാകൂടാതെ പവനാത്മജൻ തന്നാടാദേവത്തിൽ । ശസ്ത്ര പഷ്ട
 ങ്ങൾ ചെയ്തുതുടങ്ങിനാർ രാത്രിഞ്ചരന്മാരത്രയും ക്രുദ്ധരായ് ॥ അ
 പ്പൊൾ പാച്ചമടിച്ചുധരണിയിൽ കൊല്ലാടസിംഹനാഭവും ചെയ്തി
 ടു । തൊരണത്തിലിരിക്കാ പരിചാരത്താരുതാത്മജൻ കുറുക്കുണ്ടു പ
 ശത്തിൽ ॥ ചാടിരാത്രിഞ്ചര സൈന്യമദ്ധ്യത്തിൽ പെടികൂടാതെതല്ലി
 തുടങ്ങിനാൻ । പരിചാകൊണ്ടു പ്രാണനെയനും ക്രൂരരൈവശാകാ
 നുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ക്ഷണദാമരസൈന്യത്തെയാകെ പ ക്ഷണത്താ

ലെപയിച്ചുകുപിശപരൻ । എണ്ണതുകൊടിയണ്ണതിനായിരംകിരരരെ
 പയിച്ചിട്ടമാരുതി ॥ തൊരണന്തന്നിൽകെറിയിരുന്നിട്ട മാരുതാത്മജ
 നെ പരവിചാരിച്ചു അത്യുന്നതമായ് ശോഭിച്ചനിൽക്കുന്നചൈത്രപ്രാ
 സാദമിന്നു കളഞ്ഞില ॥ ഇനിചഗാനശിപ്പിജ്ജയും വെണമനിലാ
 ത്തജൻ നിശ്ചയിച്ചിങ്ങനെ । ചൈത്രപ്രാസാദേ ചാടിചീങ്ങുവീരൻ
 ചൈത്രപാലതംഭ്രാലരാജനാപ്പാൾ ॥ ഭക്തജ്ഞവിടിച്ച മഹാബല
 ന് മാരുതിയതിചഗന്തരത്തപ്പാൾ । അചിടെനിന്നു വഹിയുമാ
 ണ്ഡായ് ഭുവനോത്തമമാത്ര ഭവിച്ചതെ ॥ തുണതന്നെയെടുത്തു ക
 രന്തന്നിൽ പ്രാണനന്ദനൻ ചൈത്രപാലന്മാരെ । തല്ലിക്കൊന്നു ധര
 ണിലിട്ടിട്ട ഉല്ലാസത്തൊടൊപ്പമരുചെയ്തു ॥ എന്തെല്ലാലുള്ളവാ
 നര വീരന്മാർ മന്ന പനാകംസുഗ്രീവസന്ദേശാൽ । നടന്നിടുന്നു ഭൂമി
 യിചാക്ക പ കൂടായാധികലാധമകീടരെ ॥ പത്തുകുജരശക്തിയുള്ളൊ
 ര്കളും പത്തുന്മാനശക്തിയുള്ളൊർകളും । അപ്രമേയമായ് ശക്തിയു
 ള്ളൊർകളും തത്ര ചാഴുന്നു സുഗ്രീവസന്നിധൗ ॥ അഭിനെയുള്ളവ
 രൊടൊന്നിച്ചു നിങ്ങളെക്കൊല്ലുവാൻ പരാഘവൻ । ഭവിച്ചിടില്ല
 ലക്ഷ്യം നിങ്ങളാരാ പണനും ഭവിജ്ജില്ലനിണ്ണയം ॥ ലോകനാഥനാം
 ശ്രീരാമനൊടൊല്ലാ സാകുമാരന്മാരെയുണ്ടാക്കി വെച്ചതും । ഏവം
 വായുതനയനരുചെയ്തു സാധനമായ് പ്രാപിച്ചു തൊരണം ॥
 പ്രഹസ്യത്മജൻ രാവണസന്ദേശാൽ മഹാഭാഷ്യൻ ധനമുരനാ
 യിട്ടു । ഹരയുക്തമാം തെരിൽകാരീട്ടു ചാരുകണ്ഡലമാലയണിഞ്ഞി
 ട്ടു ॥ അഞ്ചുഭാഗലെയുള്ളനിരവുമായ് ജാബുമാലിയും വന്നുവീ
 രനെ । നില്ക്കുനില്ക്കുന്നു ചൊല്ലിട്ടുവെഗത്തിലുല്ലാസത്തൊടെ വന്നൊ
 രാനരത്ത ॥ പ്രഹസ്യത്മജനക്കണ്ടുമാരുകി പ്രഹർഷത്തൊടെ സിം
 ഹനാഭംചെയ്തു । തൊരണത്തിലിരിയ്ക്കുന്ന വീരന്റെ നെരയസ്രു
 ങ്ങൾ രാക്ഷസൻവെച്ചിട്ടു ॥ അസ്രവർഷത്തെയ്യുന്നതുകണ്ട വിക്ര
 മാഞ്ചുധിയാകാ ഹന്തമാനും । വലുതായശിലയെയെടുത്തുടൻ ബ
 ലശാലിയവനയെറിഞ്ഞപ്പാൾ ॥ അഞ്ചുബാണകുന്ദകാണ്ടു നി
 ശാചരൻ ചഞ്ചലമനിയെ മുറിച്ചാൻശിലാ । ശിലയുടപ്പാൾ മുറി
 ഞ്ഞതുകണ്ടിട്ടു സാലമാത്രപറിച്ചു കുപിപരൻ ॥ ചുരന്നെരമേന്ത്സാ
 ലാത്തയുമവൻ തെറ്റൊന്നുമുറിച്ചിടിനാൻ ബാണത്താൽ । അപ്പാ
 ഉളെത്രയും ക്രൂരനായ് മാരുതി കൈപ്പടെയാപ്പരിഷ്കെടുത്തുടൻ ॥
 അതിവെഗത്തിൽ ചുറ്റാമഹാബലൻ യാതുധാനന്ദൻ മാറത്തറി
 ണ്ണതെ । കൂരന്മാരുടെയുമുറപ്പാളസ്ഥിയു മുരട്ടാത്തുമാശപവു

മന്ത്രവു ॥ ആനയ്ക്കു മകനായതിനെ ചിത്രം വീണ നിശാചരൻ ചുണ്ണുമായ് ॥ അംബുധിസമഗ്രഭീരനാകിയ ജംബുമാലിയെ കൈന്നതുകുട്ടിടും ॥ എണ്ണതുകാടി കിങ്കരന്മാരെയും കമ്പംകൂടാതെ കൊന്നതുകുട്ടിടും ॥ യുദ്ധാചെയ്യുവാൻ മന്ത്രിതനയാരശ്രദ്ധനായ് ദശകണ്ഠനയച്ചതെ ॥ ഏഴുമന്ത്രിതനയരതുനരം രശിപാലെയലാകൃതന്മാരായി ॥ ശരമാപപച്ഛധീധരന്മാരായിത്തരിൽക്കെട്ടിയത്രപുറപ്പെട്ടു ॥ അപ്പാർകിങ്കരന്മാരവധിച്ചതുമന്ത്രിയുടെ കെട്ടുവരുടെയമ്മാർ ॥ എന്തുവാൻ വരുമെന്നു വിചാരിച്ചു സന്ദർഭത്താടെ വാണിതുദൃഷ്ടകം ॥ യാതുധാനാധിപാമാത്യപുത്രരും ചതുരംഗബലത്തൊടൊരുമിച്ചു ॥ ഞൊരണത്തിലിരിയ്ക്കും കാരാനാം ഹരിരാജസചിവാണപ്രാപിച്ചു ॥ ശരവർഷത്തെച്ചെയ്യാൻ പരപ്പാർ മാരുതാഞ്ജനം തന്നുടെദോത്തിൽ ॥ യാതുധാനന്മാരസ്രങ്ങളെയുന്മാർ വാതനന്ദനൻ സിംഹനാദാചെയ്യു ॥ ഹരിപുത്രവൻ സൈന്യത്തിൽ ചാടിട്ടു ഘോരമേവാവധിച്ചു തുടങ്ങിതെ ॥ ചിലരെക്കാലുകൊണ്ടു വധിച്ചതെ ചിലരെത്തലകൊണ്ടു വധിച്ചതെ ॥ ചിലരെമാറുകൊണ്ടു വധിച്ചതെ ചിലരെനഖം കൊണ്ടു വധിച്ചതെ ॥ ചിലരെവാലുകൊണ്ടു വധിച്ചതെ ചിലരേനാദാകൊണ്ടു വധിച്ചതെ ॥ ആനത്തർക്കിരകാലാളെന്നിവദിനമാവണ്ണ ശബ്ദിച്ചു ചത്തതെ ॥ ക്ഷണിയിൽ ഭ്രമശ്ലത്രങ്ങൾ വീണതൊഴാണിതുമു മൊഴുകിത്തുടങ്ങിതെ ॥ യാതുധാനന്മാരിൽ ചിലരെന്നും ഭീതിയൊടാതു മണ്ടിത്തുടങ്ങിതെ ॥ ലങ്കതന്നിൽ വിക്രമമാശബ്ദവും സങ്കടത്തൊടെ കെട്ടുതുടങ്ങിതെ ॥ ഏവരാക്കു സസൈന്യത്തെക്കൊന്നിട്ടു പചനാഞ്ജനം തൊരണവാണതെ ॥ മന്ത്രിപുത്രരെ സൈന്യത്തൊടൊന്നിച്ചു മന്ത്രിശാലീഹന്തമാൻ വധിച്ചതും ॥ കെട്ടനെരവിചാരത്തൊടെയുള്ളിൽ ദൃഷ്ടൻ വാണുകൊനെയും മെഴനുമായ് ॥ ക്രൂരനാദശകണ്ഠനന്തരം വിരൂപാക്ഷാദികളൊടു ചൊല്ലിനാൻ ॥ ദൈവദാനവമാനയന്മാരെ ഞാൻ ഭവാനൊടു കൂടെയല്ലാപ്പൂരാ ॥ പൊരിലാകുജയിച്ചതെന്നാകിലും പാഞ്ഞീടണമെല്ലൊ ഞാൻ പരമൗത്ത ॥ അല്ലനല്ലയിപാനരനൊടുമെ കെല്ലൊടെ നിങ്ങളിന്നുധരിച്ചാലും ॥ അത്രവന്നവാ ചെയ്യതു മൊക്കുന്മാരെ ശ്രയും മഹൽഭൂതമഹാകവി ॥ ബലശാലികളുണ്ടു കവികളിൽ ഞാലീസുഗ്രീവൻ നീലനെന്നിങ്ങിനെ ॥ അവക്കാക്കുമെ ചിന്തിച്ചുകാണുവൊളവാ ശക്തിയുമില്ലെന്നു നിണ്ണയും ॥ എന്നതുകൊണ്ടു നന്നായി സൂക്ഷിച്ചു ചെന്നു യുദ്ധത്തെ ചെങ്കുകുപിയൊട ॥ ഏവരോവണ സ

ഒന്നു കെട്ടുപ്പൊരിദൈവ സജ്ജനകണ്ടുകരയുള്ള || പഞ്ചസനാ
 ധിപന്മാരും വെഗത്തിലഞ്ചാതെ തെരിലെറിട്ടുപോയിനാർ | പഞ്ച
 ഘോരങ്ങളാകുന്ന പാപങ്ങളെല്ലാ ത്രുപമാക്കുന്നതാവാലെ || ആ
 നന്മരശപ കാലാർപ്പടായാടും മാനശാലികൾ സെന്നാഗ്രയായിക
 ൾ | വാനരരൂനെയും കണ്ടതൊരണ ഭാനമണ്ഡലപൊലെ പ്ര
 കാശിച്ചു || യുദ്ധകൗശലം നന്നായിത്തവർ യുദ്ധചെയ്തവൻ
 വായുസുതനാട | ബലശാലിയായ വാനരവീരൻറ നാലുഭാഗവുംനി
 ത്തിട്ടു സൈന്യാത്ത || വിരൂപാക്ഷാദികളുംഭടന്മാരും ക്രൂരരാകുന്ന
 രാത്രിഞ്ചരന്മാരും | ഘോരമാവണ്ണം ശത്രുസ്രവഞ്ചത്ത വീരമെഴുലി
 ടടൈനരതൂടങ്ങിനാർ || മാതൃതാമജൻ വിരനതുന്നെരും ഘോരഘോര
 മായ് സിംഹനാദമെഴുതു | കൂടലർ കാലനായകപിതൻ ധീരനാകാ
 ശ മാഗ്ഗത്തിൽപെഗന || അസ്രശസ്രങ്ങളൊന്നുമെ കൊള്ളാതെ ചി
 ത്രമാകാശമാഗ്ഗപരിച്ചാത | ദുർദ്ധരനതുന്നെരും കവീന്ദ്രന ക്രുദ്ധ
 നായനാമസ്രങ്ങൾ വെച്ചു || അപ്പൊരികൊപിച്ചു വാനരവുഗവ
 ന് കൊല്ലാടയ പൻ തന്നടസ്യന്ദനെ | ചാടിവിണജഗദ്ഗ്രാണ
 നന്ദനൻ പൊടിയായിയപനും രഥത്തൊടെ || വിരൂപാക്ഷനും യുവാ
 ക്ഷനമപ്പൊരി ഘോരമായ മുഴുലങ്ങൾ കയ്ക്കുണ്ട | ചാലവരാചന്ന
 ടിച്ചു കപീശനെസ്സാലാകാണ്ടവരെത്തല്ലിമാരുതി || അപ്പൊരിരണ്ടു
 രജനീപരന്മാരും മുൽപിണ്ഡം പൊലെയായിട്ടു വീണ്ടതെ | കൊപി
 ചുപ്രഘസഭാസകണ്ണന്മാർ കപിവീരൻറ പാർപ്പതിലെന്നും ||
 പട്ടുസാക്കൊണ്ടും തീക്കുട്ടുലകൊണ്ടും വെട്ടിക്കുത്തിനനെരർ കപിവ
 രൻ | തരുജാലമുഗന നമുളളാരു ഗിരിശൃംഗപറിച്ച് മഹാബലൻ ||
 അതുകൊണ്ടു പരമഃശലാചയ്യതെ വാതനന്ദനൻ വിരശിഖാമണി |
 ഗജങ്ങളെഗ്ഗജങ്ങളെക്കൊണ്ടുവ വാജികളെയും വാജികൾകൊണ്ടു
 വ || തെരുകളെയും തെരുകൾകൊണ്ടുവ വിരചാകെകവി കലശ
 ലർൻ | കാലാളുകളെ ക്കാലാളുകൾകൊണ്ടും കാലമന്ദിരാചെത്താ
 രുനരത്ത || ചത്തു പിണ് മദോനകൾകൊണ്ടും ചത്തുവീണ്ടുള്ള വാ
 ജികളെകൊണ്ടും | ചത്തുനായ്ത്തകൻ രഥാകൊണ്ടും ചത്തുവീണ്ട
 ഉള്ള രാക്ഷസരെക്കൊണ്ടും || ധരണീരുദ്ധമാഗ്ഗയായ്തന്നെ ചെറുയാ
 യ പൂഴയുമൊഴുകിത | കാഞ്ചനാദ്രിസമാനകളെബരൻ പഞ്ചസെ
 നാധിപരെയും സൈന്യവും || കലാചയ്യിട്ടു വീരവീരാഗ്രണീകാല
 നെപ്പൊലെ പാണിതു തൊരണ | പഞ്ചസെന്നാധിപന്മാരെ മാരു
 തിപഞ്ചതപം വരുത്തിയതുകെട്ടിട്ടും || സെന്നയിൽതന്റെ മൂന്നാലു

രാജാഗാ വാനരന്ത്രൻ ഹനിച്ചുതരിഞ്ഞിട്ടും । ദുഷ്ടൻരാവണനക്കു ക
 മാരനെപ്പട്ടന്നു നൊക്കിയുദ്ധോന്മുഖനാകും ॥ രാവണൻതാനെന്നാ
 ക്കിനനെരത്ത രാവണിദേവദാനവഭീഷണൻ । അഞ്ചത്തെ നല്ലര
 ത്തങ്ങൾവെട്ടിച്ചു കാഞ്ചനാശ്വപജാ കൊണ്ടുവളഞ്ഞു ॥ ശക്തിതൊമ
 രമെന്നിവയാകുവാ പാകതിയായി യഥാക്രമംവെട്ടിച്ചു ॥ എട്ടുസപ്ത
 വിഭൂഷിതാശ്വങ്ങളെക്കട്ടിയത്രയും വിസ്മിപ്പിച്ചുമായച്ചു ॥ തടവെങ്ങും
 ശമിജ്ജുവാണിപ്പാത്തഹാടകമയ്മാകുംരണ്ടു നീൽശൂരൻബാണാസി
 ചാപീശരനായിക്കുറിയായുപുറപ്പെട്ടനെരത്ത ॥ പത്തിഹസ്തിപതെ
 രാളിസാദികളാത്തമൊദം കുമാരൻറെ സന്നിധയ ॥ നാലുഭാഗവും
 വന്നുനിറഞ്ഞുതെ ചാലവെച്ചവരാട്ടുമൊരുമിച്ചു ॥ യാതുശാസനാശി
 പതിതനയനമതിവെഗം രണാങ്കണമെപ്പൊലും ॥ പത്തുതൂണി
 വാകരവിംബങ്ങളൊത്തു നന്നായ്ജപിക്കുന്നതുപൊലെ ॥ വിരമെ
 ലിമണിയും ഹന്തമാനൊത്താരണ തന്നിൽവാഴുന്നതുകണ്ടു । സംഹാ
 രാഗ്നിസമാനൻ കപീശനെ ബഹുമാനേന നൊക്കിനാനക്ഷണം ॥ ശ
 രൂഭീഷണനാകും കുമാരനെവിക്രമാബ്ധി കപീശനെന്നൊക്കിനാൻ ।
 അവർതമ്മിലുണ്ടായ സമാഗമാഭിവദാനവന്മാർക്കുഭയോപചാരം ॥ കൊ
 പിചുക്കുനും മൂന്നുശരങ്ങളെക്കവിവീരൻറെ മൂലാവിലെയ്ക്കതെ । ശ
 രമെന്റൊരുനേരം ഹന്തമാനംപാരം ഹൃഷ്ടനായ്യുദ്ധോന്മുഖനായി ॥
 അക്ഷനെയുമവനുടെ ഞ്ഞെപ്പുവൃത്രക്കുമാവണ്ണം നൊക്കികപീശപര
 ന് ॥ അപ്പൊൾക്രൂരനാമക്കുകുമാരനും കെല്ലൊടെശരവഞ്ചം തുടങ്ങി
 തെ ॥ അപ്പൊൾമാരുതി സിംഹനാദംചെയ്തു കല്ലുകാലത്തെമെപ്പൊ
 ദംപൊലെ ॥ ബാലഭാവത്താലക്കുനും ക്രൂരനായ്ബലശാലിടെ നെ
 രെചെന്നീടിനാൻ ॥ ചാലവെപ്പല്ലുകൊണ്ടു മറഞ്ഞുള്ള വലുതായുള്ളകു
 പത്തിന്റെനേരെ । കളിയാടിമദിച്ചുനടക്കുന്ന കുളഭംഗമിച്ചീടുന്നതു
 പൊലെ ॥ അവനസ്രുങ്ങൾ വഞ്ചിച്ചീടുന്നതും പവനാത്മജൻസിംഹ
 നാദംചെയ്തു । ചാടിയാകാശം ഘോരസ്വരൂപനായ്കൂടെയക്കു
 മംബരെചെന്നതെ ॥ ശരങ്ങളെക്കൊണ്ടാകാശമാക്കുവ നിറച്ചീടി
 നാനക്ഷനതത്തുതാ । ഒരുബാണവും കൊള്ളാതെമാരുതി ചരിച്ചുപൊ
 ദിച്ചയത്രയുമത്തുതം ॥ അന്നെരമെവചിന്തിച്ചുമാരുതി യിന്നിവൻറെ
 പരാക്രമമൊക്കുവൊൾ ॥ അൻപൊടെ ദേവദാനവമാനസൈന്യമു
 ണ്ടാകുമില്ലൊരു സംശയം ॥ രാവണനെപ്പട്ട തുല്യനാകുമിവൻ ദേവ
 ക്കുണ്ടകുറില്ലൊരുസംശയം । വിരവൊടുവളരുന്ന വഹ്നിയിലെ ഒരുനാ
 ളുപ്രേപക്ഷിജ്വരതെല്ലൊ ॥ എന്നതുകൊണ്ടിവനെയും വെഗത്തിൽ

കൊന്നിടണ മതിനില്ലസംശയം । ഏവാനിശ്ചയിച്ചുത്ര പരാക്രമ
 ന് രാവണീടെ രഥകുതിരകളെ ॥ വായുനന്ദനൻബാഹു ബലങ്കൊണ്ട
 വായുമാഗ്നത്തിൽ തല്ലിക്കൊന്നിടിനാൻ । തെരുതെക്കുതിരകളുമെന്ന
 രം പരിചൊടെപൊടിയായി വീണതെ ॥ അപ്പൊളക്ഷനമംബരെ
 ചാടിട്ടകെപ്പൊടെവാളും ചമ്മവുക്കളൊണ്ട ॥ ചരിച്ചീടിനാനരത്തുമാ
 രുതി മാരുതസമവിക്രമൻവെഗത്തിൽ ॥ കൂരനാമക്ഷൻതന്റെ പാദ
 ങ്ങളുകരുകൊണ്ടു മുരുകിപ്പിടിച്ചതെ । വായുനന്ദനനക്ഷനെ പെഗ
 ത്തിലായിരം ചൂറിക്കൊണിയിലിട്ടതെ ॥ കാലുകയ്യുംതലയുമവൻ ത
 ന്റെചാലവെ കണ്ണുമസ്ഥികൾസസ്യക്കൾ । പൊട്ടിച്ചൊര യണി
 ണ്ഞവൻ ചത്തിട്ടപെട്ടെന്നു ചന്നുവീണുധരണിയിൽ ॥ അക്ഷനെക്ക
 ലചൊയ്യാരുനെരത്ത യക്ഷഗന്ധർവ്വ വിദ്രാധരന്മാരും । ഇന്ദ്രനെടു
 മൊരുമിച്ചമരരും സാന്ദ്രമാദകലൻ മനതാരിൽ ॥ വാതനന്ദനനാ
 കും ഹനുമാനെന്ത്യതിച്ചു പുഷ്പവൃഷ്ടിയുചെയ്തതെ । രാ ചന്ദനൻ മന
 താരിലെന്നരം നവാശാകഭയത്തെയുണ്ടാക്കി ॥ ബലശാലിമണി പ
 വനാത്മജൻ കാലനൊപ്പാലെ വാണിതൂത്താരണെ । അക്ഷനെക്ക
 പിവിരൻ ഹനിച്ചതുംരാക്ഷസരൂപൻ കെട്ടെറ്റുകൊപിച്ച ॥ രൗ
 ദ്രനാദോകണ്ണനന്തര മിന്ദ്രജിത്തിനൊടെവമുരചെയ്തു । വാരിജാ
 സനനെ നിയ്യാരാധിച്ച ഘോരമായുള്ളൊരസ്രാ ലഭിച്ചല്ലെ ॥ അ
 സ്രാവത്താക്കളിൽ മുഖനാകാതീ പുത്രയെന്നനുരൂപധരിച്ചാലും ।
 വിരകീകരയൊക്കാനൊന്നതെ ശൂരനാജാബുമാലിയെയും കൊന്നു ॥
 പഞ്ചതപാവരത്തി മന്ത്രിപുത്രരെപ്പഞ്ച സൈന്യാധിപന്മാരെയുംകൊ
 ന്നു । നിന്നടെയിഷ്ടനാം സോദരനാകും നന്നായ് ശൂരനാമക്ഷനെ
 യുംകൊന്നു ॥ ആനതർക്കതിര കാലാളെന്നിവ വാനരൻബാഹുക്കൊ
 ന്നുധരിച്ചാലും । വിരതനുടെശക്തിയും ചിന്തിച്ചപരൻതന്നുടെ ശ
 ക്തിയും ചിന്തിച്ച ॥ വിരവെടുനീപൊയി മാഹാർഥപാരുഭെയ്തു ക
 പിയാടുസാന്ദ്രതം । താതൻതന്നുടെ വാക്കൊവാ കെട്ടിട്ടതാതൻ ത
 ന്നെ പ്രദക്ഷിണപൂചെയ്തു ॥ നാലുവ്യാളങ്ങൾകെട്ടി നസ്യന്ദനകാ
 ലതുല്യൻകരറിനാ നിന്ദ്രജിത് । ചെറുത്തൊണ്ഡലികൊണ്ടു ദിഗന്ത
 രം പരിചൊടെ മുഴക്കിപ്പൊട്ടെട്ടു ॥ ജ്വാശബ്ദമപ്പൊൾ കെട്ടുകപി
 വരനാശയന്തന്നിലൊരം പ്രസാദിച്ചു । യാതുകാതപ്പടയൊടും രാ
 വണിയതിവെഗനെ തൊരണമെന്നപ്പൊൾ ॥ കെല്ലൊടെകണ്ടുവാ
 നരവീരനെ കല്ലാഗ്നിപാലെ തൊരണമദ്ധ്യത്തിൽ । ഇന്ദ്രജിത്തി
 നെക്കണ്ടൊരുനെരത്ത സാന്ദ്രമാദകപി കലശഖരൻ ॥ സിംഹാ

വാൻ കപിസത്തമൻ വീരശിഖാമണി । പവനാഞ്ജനായഹന്തമാ
 നമവകുണ്ടു ഭഗാസ്ത്രനെയന്നരം ॥ മുകുതാജാലമണിഞ്ഞ കിരീട
 ങ്ങൾ പത്തുമുഖാവൃതനിലണിഞ്ഞിട്ട് । തരികുണകെയ്യരമണി
 വ ഇരിപതു ഭജത്തിലണിഞ്ഞിട്ട് ॥ അഞ്ജനാചലപൊലുള്ളഭേദ
 ത്തിൽ മഞ്ജുവായുജ്ജ്വാലാരമണിഞ്ഞിട്ട് । രക്തചന്ദനം തെച്ചിട്ടുഭേ
 ഹത്തിൽരക്തവസ്ത്രാംഗന്നായിച്ചുറീട്ട് ॥ നീണ്ടചുണ്ടുകൾശ്രമമാം
 ദംഷ്ട്രകൾ കൊണ്ടുരേന്ദ്രമാം പത്തുമുഖവുമായ് । തുറിച്ചൊരംമിഴിച്ചു
 തിരക്തമായ് ചൊരമായുള്ള കണ്ണുകളുമായി ॥ ധാടകരന്താശാഭി
 തമായുള്ള സ്താദികാസനന്തനിലിരിയ്ക്കുന്നു । ചാമരങ്ങൾ കരങ്ങളിൽ
 കയ്ക്കൊണ്ടു കാമിനീകല മൗലിമാർ വീണു ॥ ദുർഗ്ഗപ്രാദസ്മാ
 ദികളൊന്നിച്ച് ക്രൂരനായ് ദൂരകണ്ണനരിയ്ക്കുന്നു । ഏവരാവണൻ
 വാഴുന്നതുകണ്ടു പാവനീധിരൻ സ്വസ്ഥനായ്താണതെ ॥ രാവണൻ
 താനും വായുതനെയനെ കൈവലാതെജാരാശിയായ്ക്കുണ്ടിട്ട് । ശങ്ക
 യൊടും മനതാരിലെന്നരം ലങ്കാനായകനെചാവിചാരിച്ചു ॥ നന്ദി
 കേശപരൻതന്നയാവാതിവ നിരൂപ്യധ്വപ്രിയനായബാണനൊ ।
 പിംഗാക്ഷനപ്പുറരാഭാശകണ്ടിട്ട് ഇങ്ങിനെദുഷ്ടൻ ചിന്തിച്ചുകൊ
 പിച്ച് ॥ പ്രഹസ്യൻ തന്നാടെവമുരചെയ്തു പ്രാദസ്യനിയ്തിവനൊടു
 ചൊദിയ്ക്കു । ആരിവനെത്തുകാരണമുദ്യനം പരിചൊടെകളഞ്ഞീ
 ടുവാനിപ്പൊൾ ॥ എന്നുടെ പുരിതന്നിൽവരുവാനു മിന്നുയലും പരി
 ചൊടെചെയ്താനും । ഹന്തരാക്ഷസികളെത്തജ്ജിക്കാൻ മെന്തുകാര
 ണമെന്നുനീചൊദിയ്ക്കു ॥ പ്രഹസ്യനപ്പൊൾ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ
 സിംഹവിക്രമനാഹന്തമാനൊട് । ഇന്ദ്രവൈശ്വനവണജ്ഞയെക്കൊ
 ണ്ടൊന്നീ വ്യഗ്രകൂടാതെ വന്നതിവിടെയ്ക്ക് ॥ വരുണയമ കല്പനയെ
 കൊണ്ടൊ വരുവാനിഹ കാരണചൊല്ലുക । വാനരൻതൻതെ
 ജസ്സമിപ്പാതെ വാനരൻരൂപാകൊണ്ടുനീകെട്ടാലും ॥ അവനെവാപ
 രാഞ്ഞാരുനരത്ത് പവനാഞ്ജനവീരശിഖാമണി । ഭരകണ്ഠനൊ
 ടെവമുരചെയ്യാനാശാന്തകൻ ധീരധീരാഗ്രണീ ॥ ശക്രാദികൾനി
 യൊഗിയ്ക്കുകാരണാലത്രവന്നവനല്ലത്താൻ കെട്ടാലും । പ്ലവഗനാഹം
 ജാതിസപ്രഭാവതാലിവിടെവന്നുവന്നുധരിച്ചാലും ॥ വീരനാരാ
 ക്ഷാസമ്പ്രദാനക്കാണുവാൻ ചാരുവാംവനമിന്നുകളഞ്ഞെൻ ഞാൻ ।
 രാക്ഷസരപ്പൊൾ കൊല്ലുവാൻവന്നെന്ന രക്ഷിപ്പാൻഭേദയുദ്ധവും
 ചെയ്തുഞാൻ ॥ അസ്രപാശങ്ങൾകൊണ്ടെന്നെക്കെട്ടുവാനിത്രിലൊ
 കത്തിലാരുമെയില്ലൊട്ടാ । കെട്ടുകൊള്ളുകവ്യത്രന്റെ കമ്മത്തിലൊട്ടും

നാദവും ഘോരമായ് ചെയ്യുന്നത സംഹാരകാല മഘനാഭംപൊലെ ।
 സർവ്വജീവതനയനവനമായ് സർവ്വഭൂതമനോഹരമാംവണ്ണം ॥ യുദ്ധം
 ചെയ്തു തുടങ്ങിനാനെന്നരം യുദ്ധമെത്രയും ഘോരമായ്തന്നതെ । അ
 തിഖവഗാ ശരങ്ങളെ രാവണി വാതപുത്രന്റെ നെരവെഷിക്കുന്നു ॥
 ശരങ്ങളുടെ യന്ത്രരമാരുതി മെരുതുല്യനാക്കിയും പരത്തിട്ട് । ക്രൂരൻ
 തന്നുടെ സന്നിധൗചെയ്തന്നു ഒരു ബാണവും കൊള്ളാതെ ദൈവ
 ത്തിൽ ॥ പക്ഷികളുടെ സൂക്ഷ്മപക്ഷത്തിലും ലക്ഷ്യ നിഷ്ഠലമായിവരാ
 തുള്ള । ലക്ഷ്യനിശ്ചയവാനാം സുരാരിടെ ലക്ഷ്യമാകെ വിഹലമാ
 യ്മാരുതെ ॥ അസ്രുങ്ങളാകെ നിഷ്ഠലമാക്കുണ്ടു രാത്രിഞ്ചരനിവ
 ണ്ണാവിചാരിച്ചു । അവല്യൻ കപിയില്ലൊരുസംശയ മിവിടെയി
 പ്പാർ ഞാനത്തുചെയ്യുണ്ടു ॥ ദൈവദാനവഭീഷണനായുള്ള രാവ
 ണിയെചം ചിന്തിച്ചുവെഗത്തിൽ । ബ്രഹ്മതുല്യനാം പ്രാണസുതൻ
 പ്രതി ബ്രഹ്മാസ്രാത്ത പ്രയാഗിച്ചുകെട്ടുവാൻ ॥ അപ്പൊർവായുത
 നയനാചിന്തിച്ചുകല്ലൊടിനെന്നെവിഷ്ണുകടാക്ഷത്താൽ । കെട്ടുകയി
 ല്ലപാത്താലാരസ്രുവും ശിഷ്ടമെന്തിതിന്നിപ്പൊർഞാൻചെയ്യുണ്ടു ॥
 നാലഞ്ചായിഞാൻബ്രഹ്മവരങ്ങളെ ചാലവെയിപ്പൊർ തട്ടികളയ
 നു । ഘോരമാകുന്ന ബ്രഹ്മമാമസ്രാത്ത കുറെനരമനുസരിച്ചീടു
 ന്നൻ ॥ കെട്ടിയസ്രുത്താലെന്നുഞാൻ ഭാവിച്ചാൽ ദുഷ്ടനാകുന്നരാ
 വണനെക്കാണാം । വിക്രമാംബുധിയെവാ വിചാരിച്ചങ്ങസ്രുത്തി
 ന്റെ വശനായിരുന്നുതെ ॥ ചെഷ്ടകൾവീരൻ കാട്ടാതിരുന്നപ്പൊർ
 പുഷ്പന്മാരായി രാത്രിഞ്ചരന്മാരും । പെട്ടന്നുകപി വീരനെ രാക്ഷസർ
 കെട്ടിനാർപാശജാലങ്ങൾകൊണ്ടു ॥ ദുഷ്ടൻരാവണിയപ്പൊർവി
 ചാരിച്ചു കഷ്ടംരാക്ഷസർ മന്ത്രമറിഞ്ഞില്ല । ഊററായുള്ളൊരുസ്രുത
 ശിഞ്ഞുപാം മറെറാനുകൊണ്ടുകെട്ടിയാൽനിണ്ണയം ॥ ഏവംചിന്തി
 ച്ചുദുഷ്ടനകുതാരിൽ രാവണിയപ്പൊളെററവിഷണ്ഡനായ് । കെട്ടി
 രാത്രിഞ്ചരന്മാർകപീശനെപ്പട്ടുന്നപ്പൊർ വലിച്ചുതുടങ്ങിതെ ॥ രാവ
 ണിരാക്ഷസന്മാരൊരുമിച്ചു പവനാത്മജനെക്കൊണ്ടുപൊക്കുവാൻ ।
 മുഷ്ടികൾകൊണ്ടുവരിടിടുന്നെന്നരം ശിഷ്ടമെഴലിയിവണ്ണവിചാരിച്ചു ॥
 പാശമാകെമുറിച്ചു ഞാൻ വെഗത്തിലാശരാധമരെയിപ്പൊർകൊ
 നീടാം । രാമചന്ദ്രനുവെണ്ടിട്ടുഞാനിപ്പൊർ യാമിനീചര ചെ
 ഷ്ടാസഹിക്കുന്നൻ ॥ ഏവംനിശ്ചയിച്ചുഗ്രപരാക്രമൻ പവനാത്മ
 ജൻ സ്വസ്ഥനായ്താണതെ । രാവണിയുംകപിവരനെവെഗം രാവ
 ണൻതന്റെ മുൻപിൽനയിച്ചതെ ॥ കൊപത്താലതി രക്തനയന

കെഴുതുകുവെക്കുണ്ടമാനാസ ॥ നിന്നന്നക്കാണുവാനായിട്ടു ഞാനെടാ
 ഇന്നസ്രാത്ത യനുസരിച്ചീടാനൻ । കൊസലവനനാ ശ്രീരാമച
 ന്രൻ ദാസൻഞാനന്നാകുനീരാവണാ ॥ എന്നുടപത്ഥ്യമായു
 ജ്ജവാക്കിനെ ഇന്നരാത്രിഞ്ചരാധിപകെട്ടാലും । രാജകാൽത്താലി
 ന്നിഹവന്നുഞാൻ രജനീചരപാലധരിച്ചാലും ॥ ആശരശഹരീ
 ശനാം ഭ്രാതാവും കശലന്തവചൊദിച്ചീടുന്നതെ । ഭ്രാതാവകിനസു
 ഗ്രീവസന്ദശാ യതുധാനെശ കെടുകുവഴിപൊലെ ॥ ചാരുശീലൻ
 ദശരഥൻതന്നുടെ വിരമമേലിമണിയായനന്ദനൻ । ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
 ഭാൽയായൊടാനിച്ചു വീരനാകുന്ന ഭ്രാതാവൊടുകൂട ॥ ഭേഡകാ
 രണ്യെ വാഴുന്ന കാലത്ത പുണ്യരീകാക്ഷൻ സീതയകാണാഞ്ഞ് ।
 കൊണ്ടൽവെണിയെ നൊക്കിനടക്കുവൊട കണ്ടുത്തുണ്ടും സഖ്യ
 തൊചയ്ക്കതെ ॥ ഉഗ്രചക്രമൻ ബാലിയെക്കൊന്നിട്ട് സുഗ്രീവനുക
 പിരാജ്യവാനുകി । ബാലിതൻറപരാക്രമശക്തികൾ ചാലാവനി
 യുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ ॥ അങ്ങിനെയുള്ള ബാലിയെവെഗത്തിൽ മംഗ
 ലമൂർത്തികാണുന്നാ ബാണത്താൽ । വാനരശരൻറ കല്പനയാൽ
 ഞങ്ങൾ ജാനകീതന്നെ നൊക്കിനടക്കുന്നു ॥ വാതനന്ദനൻ ഞാൻ
 ദ്രേവികാരണാൽ ശതയാജന സാഗരം ചാടീട്ട് । ഇവിടെയാകെ
 നൊക്കിനടക്കുവൊട ദ്രേവിയെക്കണ്ടു നിന്നുടെമന്ദിരം ॥ പര
 ദാരാപരമായത്തെചെയ്തും പാരം പാപമെന്നാകു ദശാനന ।
 യാതൊരുദ്രേവിയെ നിയ്യുമാനാസ സീതയന്നു നിനയ്ക്കുന്നസാദ്ര
 വീ ॥ സർവ്വലക്കാവിനാശിനിയായുള്ള കൈവലംകാളരാത്രിയെന്നൊക്കെ
 ടാ । യാമിനീചര ദ്രേവിയെക്കാണ്ടുപൊയ് രാമപാദാഞ്ജവച്ചുനീ
 വദിച്ചാൽ ॥ ദാരചെയ്യുതെ നീയിന്നചെയ്യതും വിരമമേലിയാം
 രാമൻക്ഷമിച്ചീടും । ഇന്നുഞാനൊരുത്തൻ മതിരാവണ നിന്നെയും
 നിൻറാസെന്യാലങ്കയും ॥ ആകുവെവഗംസംഹരിച്ചീടാനക
 താരിലിവന്നുമാറയ്ക്കട്ടാ । യശസ്സുണ്ടാവാനായിട്ടുരാമനിന്നാശരാധമ
 ഞാനുംക്ഷമിയ്ക്കുന്നെൻ ॥ സർവ്വലൊകശപരനായരാമനുഏവമപ്രിയം
 ചെയ്യിട്ടു നിയിനി । എവിടെപ്പൊയിട്ടിനിതിൽമൊക്ഷത്തെ രാവ
 ണനീ ലഭിയ്ക്കുന്നുദമ്ഭതെ ॥ ബ്രഹ്മശങ്കരാദവാധിരാജന്മാർ രാമച
 ന്രനാൽ വദ്ധ്യനെരക്കിപ്പാൻ । ശക്തരല്ലൊട്ടു മെന്നധരിയ്ക്കട്ടാ പ
 ക്കുകിണ്ണ വഴിപൊലെമാനാസ ॥ രാമബാണമൊന്നെല്ലാ ലൊക
 തെയ്യ മമരാസു രന്മാരെയുംകൊന്നിടും । അല്പസാരനാം നിന്നെധ
 നിയ്ക്കുവാനപ്പുണ്യമേ അതിനെത്തുടർപ്പടാ ॥ എന്നുകൊണ്ടുശണ്ഠാ

വിജ്ഞാപ്ത ചെന്നരാമനെയാശ്രയിച്ചീടനി । ഏവമാരുതി ചൊന്ന
തുകെട്ടിട്ട് രാവണൻതാന മെത്രയുംശ്രദ്ധനായ് ॥ പ്രാണപുത്രനെയ
പ്പൊൾ വധിജ്ഞാപ്തൻ നാണംകൂടാതെചൊല്ലിനാൻരാവണൻ । ദമ്
തിയെവാചൊന്നതുകെട്ടിട്ട് സന്ധതിയാവിഭിഷണൻചൊല്ലിനാൻ ॥
ദൂതന്മാരെക്കലചെയ്തയെന്നതും യാതുധാനെശയെങ്ങുമയില്ലാപ്പൊ ।
എന്നതുകൊണ്ടിവനനനിജ്ഞാപ്ത പിന്നെമറ്റൊരു ഭേദത്തെചെ
യ്ക്കുക ॥ ഏവാസോദരൻ ചൊന്നതുകെട്ടിട്ട് രാവണൻതാനമിങ്ങി
നൊച്ചൊല്ലിനാൻ । വാനരന്മാർക്കു വാലല്ലൊരൂഷണംവാനരനാമിവൻ
തന്റെവാലുണ്ടു ॥ അനലനെക്കൊള്ളത്തുകവഗത്തിൽ തെനദീ
നനാഞ്ഞൊക്കട്ടവാനരൻ । രാക്ഷസേശനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ
രാക്ഷസന്മാരും വസുന്ദരുകൊണ്ടു ॥ ശൂരന്മാർവാലിൽ ചുരന്ന
നെയെ മാരുതിഭേദമൊരമ്പലുതാക്കി । ഞ്ഞിട്ടവർ വാലുമുൽ
ചുരിട്ട പരിചൊടെ നനച്ചുകൊള്ളതിനാൻ ॥ പവനാത്മജൻ വിര
നതനര മവരവാലുകൊണ്ടു വധിച്ചതെ । അപ്പൊൾരാക്ഷസർ
കെട്ടിനാർവീരനെ യപ്പൊൾമാരുതി യെവം വിചാരിച്ചു ॥ കെട്ടിന
പാശമാകെമുറിച്ചുഞാൻ പെട്ടന്നുദൃഷ്ടരെക്കലചെയ്തിടാം । രാത്രിയാ
കയാൽ മുൻവെവഴിപൊലെ രാത്രിഞ്ചരന്റെ ലങ്കയെക്കണ്ടില്ല ॥
എപ്പൊഴിജ്ജിലം കൊണ്ടുനടക്കുവാനെല്ലൊ ദൃഷ്ടമിപ്പൊളുരചെയ്തു ।
കാണണമിനിലകാവഴിപൊലെ പ്രാണപുത്രൻ നിനച്ചവംവാങ്ങ
തെ ॥ കെട്ടിദൃഷ്ടന്മാർ വാനരവീരനെ പെട്ടന്നുകൊണ്ടുപൊയിതുട
ങ്ങിതെ । ഭേരികൾകൊട്ടിശംഖാമുഴക്കിട്ട് വീരനെദൃഷ്ടർകൊണ്ടു നട
ക്കുവാൻ ॥ രാക്ഷസികളും രാക്ഷസവൃദ്ധരും രാക്ഷസന്മാരും രാക്ഷ
സബാലരും । വന്നതത്രനിറഞ്ഞുകുതുഹലാൽ ഭിന്നനീലാഞ്ജനാചല
ഭേദന്മാർ ॥ യാമിനീചരനാരിമാരെന്നരും രാമപതിയൊടേവമുര
ചെയ്തു । ജാനകീനിവിശേഷം പറഞ്ഞൊരുവാനരൻ തന്റെവാലു
മെൽതീവച്ച് ॥ രാക്ഷസന്മാരും കൊണ്ടുനടക്കുന്ന രാക്ഷസാധിപൻ
തന്റെനിവയാഗത്താൽ । അപ്രിയമെവം കെട്ടപ്പൊൾ ദേവിയും ക്ഷി
പ്രമഗ്നിയെ പ്രാത്ഥനചെയ്തവാ ॥ ഇനിജ്ഞാപ്തൻ ഭർത്തൃശ്ര
ഷ്ടയുമിനിജ്ഞാപ്തൻകൈകപതിതപും । വാതനന്ദനൻതന്നുടെവാലു
മുൽ ശീതമായിഭവിജ്ഞാപ്തൻവഗത്തിൽ ॥ അപ്പൊളുനി പ്രഭക്ഷിണ
ജാലയാജ്ഞാപ്തന്റെ കത്തിയൊറ പ്രകാശിച്ചു । പവനാത്മജൻ ത
ന്നുടെ മംഗളഭാവിയൊടു പറയുന്നതുപൊലെ ॥ അനലൻ വാലി
ലൊറാജപലിജ്ഞാപ്തൻവിലാത്മജനെയ വിചാരിച്ചു । നന്നാജ്ഞാപ്തി

ജപലിജ്ഞൻവഹിയും ഹിമാപാലെ തണുക്കുന്നുവാലുമെൽ || സി
 താരാലപ കാരുണ്യത്തക്കൊണ്ടും താതസ്പൃത്തക്കൊണ്ടും ഭവീ
 ജ്ഞാത്ത || രാക്ഷസന്മാർ വലിച്ചാലനങ്ങാത അക്ഷീണബലൻ നി
 ന്നു കുറാനരം || ഘോരഘോരമായ് സിംഹനാഭചെയ്തു മാരുതി
 വെഗംചാടിനാൻമെല്ലൊട്ടു | പ്രാണനന്ദനൻ ദ്രോഹവലതാക്കി
 ക്ഷണത്താൽപിന്നടുക്കും ചെറുതാക്കി || കെട്ടുകയെഴിഞ്ഞുപൊ
 യെന്നരം പെട്ടന്നുവീരൻ മെരുസമനായി | തൊണത്തിലിരിയ്ക്കും
 പരിഷ്ഠത്ത വീരൻപിന്നയും കയ്ക്കൊണ്ടുവെഗത്തിൽ || രക്ഷിപ്പാനാ
 യിളുടെനടന്നുള്ള രാക്ഷസന്മാരെയാക്കവ കൊന്നതെ | ധാലുമ
 ൽ പഹിയൊടും ജപലിജ്ഞബലശാലീവരൻ പവനാത്മജൻ ||
 കാലനനൽകി രാത്രിഞ്ചരന്മാരെ ചാലാവചീരൻ നൊക്കിനാൻല
 കയെ | വീയ്ശാലിയായുള്ളഹന്തമാനും കാഞ്ചശയ്ക്കത്തചിന്തിച്ചു
 പിന്നയും || എന്തിവിടയിനിയും ഞാൻചായുണ്ടു സന്താപം
 രജനീചരക്കുണ്ടാ പാൻ | അൻവൊടവനമിന്നുകളഞ്ഞെൻഞാൻ
 വമ്പരാം രാക്ഷസന്മാരയൊക്കുന്നു || മൂന്നാലൊന്നുഞാൻ സൈ
 ന്യത്തിൽകൊന്നതെ യിനിദുറ്റംകളയണംദൃഷ്ടന്റെ | എന്നുടെ ചാ
 ലതന്നിലുള്ളഗിജ്ജ മിന്നീടുന്നചീനപ്പഗുഹങ്ങളെ || ഇന്നുഞാനും
 കൊടുത്തിട്ടുസാരം നന്നായ് പ്രീതിവരുത്തുകയുമാവണം | ലംഗു
 ലാതന്നിലഗ്നിയൊക്കാനിച്ഛ വിശ്വാധിപ സമപനനന്തരം ||
 മിന്നലുള്ള പളുത്തമെഘപാലെ മിന്നീടുംഭവനാഗ്രഹരിച്ചതെ |
 ഭവനങ്ങളുമാനന്ദമാഴിയാതെ വനങ്ങളിലുമുദ്യാനങ്ങളിലും || പ്രാ
 സാദങ്ങളിലുമതിവെഗത്തിൽ ഭാസ്യരനായവീരൻഹന്തമാനും | നട
 ന്നതീയ്യ ചപ്പുതുടങ്ങിനാൻ പെടിയൊടുമെ കൂടാതെമാനസെ || പ്ര
 ഹസ്യാൻ ഭവനത്തിൽചാടിട്ടു സിംഹവിക്രമനഗ്നിയുവച്ചതെ |
 മഹാപാൽപന്റെമന്ദിരചാടിട്ടു മഹാവീരൻകൊളുത്തിനാൻവഹി
 യെ || വക്ത്രേഷ്യാൻ മന്ദിരരതീപച്ചി ട്ടിന്ദ്രജിത്തിന്റെ ഗൊഹഭ
 ഹിപ്പിച്ചു | ജാബുമാലിസുമാലിടൈഗൊഹങ്ങൾ പിംഗാക്ഷനാം കപി
 ശൻഭവിപ്പിച്ചു || സൂര്യശത്രുഭവനത്തെയുംവീരൻ വീയ്വാൻരശ്മി
 കെതുഭവനവും | യുദ്ധോന്മത്തന്റെ യന്മത്തൻതന്റെയും ക്രൂര
 നാ ശൊണിതാക്ഷന്റെയുംവീരൻ || കുന്ദന്റെയും നികുന്ദന്റെയും
 വീരൻ കാഭകണ്ണന്റെയും ഗുഹമാകവെ | ഭവിപ്പിച്ചുകപികളരെ
 ഖാൻ ഭവിപ്പിച്ചുമകരാക്ഷാഗോഹവും || പിന്നയുംരാക്ഷസയുഗ്മപ
 രുടെ മിന്നീടുന്ന ഭവനങ്ങളാകവെ | നന്നായ് തീവച്ചുവീരൻഭവി

പിച്ചാ നൊന്നൊഴിച്ചു വിഭീഷണമന്ദിരം || എല്ലാരക്ഷസന്മാരിൽ
 തീവച്ചു ഉല്ലാസനകവികലശലൻ | അക്ഷീണബലൻ കാലാഗ്നി
 യെപ്പൊലെ രാക്ഷസസമൂഹത്തിൽ ചാടിനാൻ || ഹീനകാന്തികളു
 ള്ലാതയുള്ളൊരു നാനാരത്നങ്ങൾ കൊണ്ടുവിലങ്ങുന്ന | ഗൃഹമുപ്രത്തി
 ൽരാവണൻതന്നുടെ സിംഹവിക്രമൻമാരുതീ തീവച്ചു || കൈപ്പൊടെ
 സിംഹനാദവും ചെയ്യതെ കല്പമഞ്ചനിനാദംകേൾക്കുന്ന | ക്ഷണം
 കൊണ്ടുപ്പാർലങ്കയിലാകവ പ്രാണപുത്രനെക്കണ്ടുനിശാചരൻ ||
 വിശ്വസാക്ഷീതനയൻ മഹാബലൻ വിശ്വപ്രഭുവെന്ത പ്രാപിച്ചു
 തുറപാലെ | കാരമുപ്താക്കളായി ഹൈരമായ് ചുറ്റ മാകുപ്പടന്നി
 തു പണിയാ || കൈപ്പൊടെ പടന്നാകുപ്പിടിച്ചപ്പൊൾ കല്പാഗ്നിപൊ
 ലെ തിരച്ചുജ്വലിച്ചുതെ | കൊടിയാദിത്യന്മാരെടു തുല്യനാക്കുവായു
 ള്ള ജാലകളൊന്നിച്ചു || ഇടിപൊലുള്ള ഹൈരശബ്ദത്തെപ്പോഴും കൂ
 ടെയപ്പൊൾ പ്രകാശിച്ചുപാവകൻ | തന്മുതൽമുതൽ മന്ദിരരക്ഷ
 പ്തൻ മന്ദിരമുഖംശാഭയാടുംകൂടി || യാതൊന്നുമില്ലാത്ത മണ്ണുനാ
 ബ്ദപുരമതി ഹൈരമായെന്നിതു ലങ്കയിൽ | അപ്പൊളത്തുതങ്ങളും ചി
 മാനങ്ങൾ കൈപ്പൊടെദഹിച്ചാതു പതിക്കുന്നു || ഭവനങ്ങളിലുള്ള പ
 ദാർത്ഥങ്ങൾ കൈവലാദഹിച്ചാകെ പതിക്കുന്നു | ഓരൊന്നിൽചെന്നു
 തീപ്പിടിച്ച് ചിട്ടവെളാക്കൊരാൾ വിധാശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു || മുത്ത
 പൈശ്വര്യ വളപവിഴങ്ങൾ കത്തിയാകെയുരുകിയൊഴുകുന്നു | പത്തു
 മാറുള്ള സ്വർണ്ണങ്ങളുമപ്പൊൾ കത്തിസ്വർണ്ണപ്പഴപൊലൊഴുകുന്നു ||
 വെള്ളിയാകെയുരുകിയൊഴുകുന്നു വെള്ളപൊലെ വഴിയിലുംലങ്കയി
 ൽ | ഇന്നുവാനരവേഷ മാസ്താവകൻ തന്നെവന്നുനശിപ്പിക്കുന്നു ല
 കാ || സ്ത്രീകളെവാ മായിട്ടുവെശത്തിൽ പുത്രന്മാരെയടുത്തു പതി
 ക്കുന്നു | ചിലദിക്കിലതുനരം സൈന്യത്തിൽ ചാലവതീപിടിച്ചൊ
 രനെരത്ത || കൈക്കൊള്ളുമഴിച്ചിട്ടു കന്യമാരാതു സൈന്യത്തിൽനിന്നു
 പതിക്കുന്നു | നന്നായ് തീർത്തിലകദഹിക്കുമ്പൊൾ ചിന്നതപുണ്ടു
 രാക്ഷസർണ്ണാസ്ത്രം പുത്രനെന്നുകൊണ്ടു എന്താലമിത്രമാരെ എ
 ന്താതഎൻസോദര | എങ്ങുപൊവെണ്ടു എന്തുനാചെയ്യണ്ടു ഇ
 ണ്ണിനെമ്പർ ഹൈരമായിട്ടു || ഗജവാജിമുഗ്ദ്ധാക്ഷിദൈവവും രജ
 നീചരദൈവമാകുന്നു | പരിചൊടാജ്യം കൊണ്ടുസമീപമായ് ഹൈ
 രഹൈരമായ് തിരച്ചുജ്വലിക്കുന്നു || അഗ്നിയിൽതുണജാലങ്ങളിട്ടെങ്കി
 ലാനിഷ്ടതുപ്ലയിച്ചുപുണയ്ക്കുന്നതുപൊലെ | യാതൊന്നും കൊല്ലുന്നതിന്നൊ
 ടും വാതപുത്രനലാഭാവമില്ല || അതിമൊഹനമന്ദിര ജാലപുരമതി

മൊഹനാസുധസമൃദ്ധവും । അതിചിത്രമാ ചന്ദ്രശാലകളുമതിമി
 രൂപദാതൃസമൃദ്ധവും ॥ ചാരുവായുജ്ജരതാസമൃദ്ധവും ചാരുവായു
 ജ്ജ വസ്രസമൃദ്ധവും । ഗജവാജീരമഗ്രഹജാലവും ഗജവാജീരമഗ
 ണജാലവും ॥ രാക്ഷസികളും രാക്ഷസജ്ജുതവും പക്ഷിനാനാമൃഗ ഗണ
 ജാലവും । ചാരുവായുജ്ജരാദ്രാണജാലവും ചാരുവാകംലതാഗ്രഹ
 ജാലവും ॥ ഘോരമായുള്ള പ്രാകാരവൃന്ദവും ചാരുഘോരമാംഗൊവൃ
 രജാലവും । കക്കക്കത്തിജപിച്ചാത്ര ഭസ്മമായ് സൽകപിവരൻ ത
 ന്നുടെ ശക്തിയാൽ ॥ വിശ്വസാക്ഷിതന്ത്രയന്റെ ശക്തിയാൽ വി
 ശ്വകർമ്മകൃതയായലകയും । സർവ്വസമ്പത്തൊടൊന്നിച്ചുവെഗത്തിൽ
 സർവ്വവുംഭരിച്ച ഭസ്മമായിതെ ॥ കപി.വീരന്റെ കൊപത്താൽ ലക
 യാശാപക്കൊണ്ടുനശിച്ചതുപൊലെയായ് । സങ്കടവത്തൊടുമതുനെ
 രം ലകാഘോരനരകംപൊലെയായ് ॥ വിസ്മയമായലകാനഗരിയും
 ഭസ്മമായിക്കിടക്കുന്നതുംകണ്ടു । പെടിസംഭ്രമ ശൊകങ്ങളൊടുള്ളിൽ
 കൂടബുദ്ധികൾ മണ്ടുന്നതുംകണ്ടു ॥ വീരമേലിമ്ണിയാം ഹന്തമാനം
 ധീരൻ വാല്യമേലഗ്നിയൊടൊന്നിച്ചു । നിന്നീടുന്നഭവനാഗ്രശൃംഗ
 ത്തിൽ നന്നായ് വീരശ്രീയൊടുപ്രകാശിച്ചു ॥ ദൈവകളൊരാമപ്പാൾ
 പ്രസന്നരായ് പവനാത്മജൻ തന്നെത്തുരിച്ചതെ । വീരമേലിഹ
 ന്തമാൻകപിശ്വരൻ പരിചിൽപകയാകെട്ടാറിപ്പിച്ചു ॥ ഭീമമാം വാ
 ലിൽകത്തുന്നവഹ്നിയെ സ്സമുദ്രത്തനിൽമുക്കിക്കെടുത്തതെ । ചാലവെ
 യെല്ലാ ലൊകംഭാറിപ്പിക്കും കാലാഗ്നിതന്നെയെന്നുവിചാരിച്ചു ॥ സർവ്വ
 ജീവതന്ത്രയനെകണ്ടിട്ട് സർവ്വജീവഗണങ്ങളുംപെടിച്ചു । അശാകൊ
 ദ്രാണഭജനാചെയ്യിട്ട് ആശര.വീരന്മാരെയുംകൊന്നിട്ട് ॥ രാവണൻ
 തന്റെലകയുംചൂട്ടിട്ട് പവനാത്മജൻ ശൊഭിച്ചുനിന്നതെ । മാരു
 താത്മജനായയജമാനൻ പരിചാടെവാ യാഗത്തെച്ചെയ്യിട്ട് ॥ സ
 മുദ്രത്തിലവഭഥവും ചെയ്തുരാമനായിട്ടു കർമ്മത്തെപ്പിച്ചു । ലകയാ
 കവ കത്തിട്ടുഭസ്മമായ് പകജാക്ഷിയാം സീതാഭരിച്ചില്ല ॥ ശിശ
 പാവുക്കുവും ഭാരിച്ചില്ലല്ലൊ ആശയത്തന്നിലെത്രയുവിസ്മയം । നീ
 തിയുള്ളവർ ചെയ്യുന്നകർമ്മങ്ങളതി ചിത്രമായ്ത്തന്നെ ഭവിച്ചിട്ടു ॥
 ഇത്തരമുഷിവാക്യങ്ങൾ കെട്ടുള്ളിൽ സത്തമൻകപി വീരൻ പ്രസാ
 ദിച്ചു । കൊമളാശൊകമൂല വസിജ്ഞ രാമപത്നീടെ സന്നിധി
 യിൽചെന്നു ॥ ഹൃഷ്ടനായ് വിനയത്തോടെമാരുതി സാഷ്ടാംഗം സീ
 താദേവിയെവന്ദിച്ചു । അഞ്ജലീബന്ധവുംചെയ്തു സാദരമഞ്ജനാസു
 തൻ നിന്നുവിനീതനായ് ॥ ദൈവിയപ്പൊളിവണ്ണമന്ദരംചെയ്തു പവ

നാത്തജൻതന്നൊടുസാദരം വീരമൌലിശിലാമണമാരുതെയീരഘ
 രൂപാ ശക്തനല്ലാഭവാൻ || നീതന്നെമതി ദുഷ്ടരെക്കൊല്ലുവാൻ
 വാതനന്ദന ഖലാരപരാക്രമ | ശരജാലന രാവണനെക്കൊന്നു
 ക്രൂരന്മാരെയുക്കൊന്നുരഘുത്തമൻ || സാദരമെന്നെക്കൊണ്ടുപായിക്കെ
 ണംസദുരമെന്നയായുള്ളുവീരൻ | സീതയെവമരുചെയ്യുന്നെരത്ത്
 വാതനന്ദനൻ വന്ദിച്ചുചാല്പിനാൻ || ദ്രേപിടുമെ താമസംകൂടാ
 തെ ദ്രേവദ്രേവനിവിടയെഴുന്നള്ളി | പൗലസ്ത്യനെയും നക്തഞ്ച
 രരെയും ചാലചയുദ്ധത്തിൽവധിച്ചിട്ട് || സാദരഭവതിയെന്നയി
 ച്ചീടും വെദവേദനയാധ്യനഗരിയിൽ | മംഗലാംഗിയും ദേവി
 യൊടന്നര മിഷിനെകവിവീരനണത്തിച്ചു || ദേവിതന്ന പ്രദക്ഷി
 ണപ്പാചെയ്തു പവനാത്മജൻവന്നിച്ചുസാദരം | സീതാദൈവീക
 ല്ലനയുംവാങ്ങി വാതനന്ദനൻ ചാടിനാനാകാശം || രാമചന്ദ്രനെ
 കാണുവാനായിട്ട് ആമദാദേത്താടെ യെറാറകപീശ്വരൻ | അരി
 ഷ്ടാചലത്തിൽക്കരവീട്ട് വീരമൌലി പ്രകാശിച്ചുനിന്നതെ || വീര
 മൌലിഹന്തമാൻ കവിവരൻഗിരിതന്നിൽക്കരറിനാനെരത്ത | ഗിരി
 യാലിലാപാലെയിളകിതെ തരുജാലങ്ങളാക്കവ വീണതെ || ഗിരി
 വൃക്ഷങ്ങളിൽവാഴുംസതപാങ്ങുപരിചാടഭയപ്പെട്ടമണ്ടിതെ | ഇരി
 ങ്ങുപാങ്ങി നീണ്ടുവലുതായ തിരമാലകൾകൊണ്ടുനിറഞ്ഞുള്ള || ഖലാ
 രനക്രമകരതിമികളാൽ പാരംഭീഷണമായിമരുവുന്ന | തൃക്കുതിശം
 ചസമാകലവുമായി പത്തുദിഷ്ടാമുഴങ്ങിക്കിടക്കുന്ന || പാരമില്ലാതെ
 യുള്ളൊരുവാരധി ഹരിപുംഗവൻ കണ്ടുപ്രസാദിച്ചു | ആത്തമൊ
 ടും കപികലശലരന്തരതീരംപ്രാപിക്കുവാനായി || ഗിരിതന്നിൽ
 നിന്നാജനാനന്ദനൻ മാരുതാത്മജൻ ചാടിനാൻവെഗത്തിൽ | ദ
 ശയാജനവിസ്ഫാരവുമായി ത്രിശദ്യോജനപാക്കുമായുള്ള || ഗി
 രിമാരുതിചാടിനെന്നെരത്ത ധരണിയൊടുതുല്യമായുന്നതെ | മാരുതി
 താനമാകാശമാഗ്നിയിൽ മാരുതൻപൊലെ വെഗം ഗമിച്ചതെ || വീ
 രനാകാശമായുള്ള സാഗര ചാരുവാംവങ്ങി പൊലെ ഗമിച്ചതെ |
 സീതാദൈവിയെ വന്ദനപ്പാചെയ്ത് യാത്രധാനന്മാരെയും കുലചെയ്തു ||
 രാവണാനന്ദം ദുഃഖമുണ്ടാക്കി രാവണൻതന്റെ ലങ്കയുംചൂട്ടിട്ട് |
 മാരുതാത്മജനാകാശമാഗ്നി വിരവൊടെ ഗമിച്ചമെന്നാജപൻ || മൈ
 നാകത്തെയുംതൊട്ടുകരക്കൊണ്ടു ഹന്തമാനതിവെഗംഗമിക്കുമ്പോൾ |
 സിംഹവിക്രമൻസന്താഷത്തൊടുള്ളിൽ സിംഹനാദവും ചെയ്തു
 തുടങ്ങിതെ || ഉത്തമനാകപീശന്റെനാദവും പത്തുദിഷ്ടാമുഴക്കി

യതുനരം । ഉത്തരതിരവപ്തംകപികളംസത്തമൻതൻറസിംഹനാ
 ഭാകെട്ടു ॥ ബന്ധദർശനകാംക്ഷികളായിട്ടബലമൊദംവസിക്കുന്നനര
 ത്ത എത്രയും മൊദത്താടപ്പൊൾ ജാംബവാനത്ര വാനരരൊടെവ
 പൊല്ലിനാൻ । കൊണ്ടൽചെന്നി മണിയൊളം സീതയെ കണ്ടു
 മാരുതിയില്ലാരു സംശയം ॥ ജാനകീതന്നെ കണ്ടില്ലെന്നാക്കിലൊ
 മാനിയിങ്ങിനെ ശബ്ദിജ്ജയമില്ല । എന്നതുകെട്ടു വാനരന്മാരെല്ലാം
 നന്നഹൃഷ്ടരായ് ചാടിത്തുടങ്ങിതെ ॥ പപ്പതാഗ്രങ്ങളിൽനിന്നു വാ
 നരർ പപ്പതാഗ്രങ്ങളിൽ ചാടിനിൽക്കുന്നു । ശിഖരങ്ങളിൽനിന്നു
 കപികളും ശിഖരാഗ്രങ്ങളിൽ ചാടിനിൽക്കുന്നു ॥ ഹന്തമാൻതന്നെ
 ഞ്ഞവാനായിട്ടു മാനസത്തന്നിലത്രയും ഹൃഷ്ടരായ് । ചിലരെന്ന
 രും പുഷ്പങ്ങളുള്ളൊരു ചാലാവശാഖ കണ്ണൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു ॥ എത്ര
 യുംതൊഴുത്തൊടെ കപികളും വസ്ത്രങ്ങളപ്പൊൾ വീശിത്തുടങ്ങിതെ ।
 ഗിരിരാജഗൃഹകളിൽനിന്നിട്ടു മാരുതൻ ശബ്ദിച്ചീടുന്നതുപൊലെ ॥
 ഹരിവാശമാനമണിയായുള്ള മാരുതാത്മജൻതാനും ഗർജിച്ചതെ ।
 മൊലാപൊലെ മധാകപിതന്നെയു മൊലാപൊലെ വരുന്നതുകണ്ടി
 ട്ടു ॥ വാനരന്മാരുമൊപ്രസന്നരായ്യാനരന്ത്രനെ കൈകൂപ്പിനിന്നു
 തെ । മെരുപ്പൻ കപിചരനെന്നും ചാരുനാനാവിധമുമുള്ളൊ
 രു ॥ മഹാഗ്രാചലാതൻശിഖരത്തിൽ മഹാവിക്രമൻ ചാടിവീ
 ണമുദാ । വാനരപുഗവാപ്പൊൾ ഹൃഷ്ടരായ്യാനരാത്തമൻ തൻറ
 ചുഴലവു ॥ ചെന്നുനിന്നിട്ടുസന്തോഷിച്ചീടിനാൻ നന്നായ് പ്രീതരാ
 ജ്ജ്ഞാഹന്തമാന । ഫലമൂലങ്ങൾകൊണ്ടുവാനരർ ബലശാലി
 ജ്ജ കാഴ്ചയുവച്ചതെ ॥ വൃദ്ധന്മാരൊക്കെ വാനരരെയൊപ്പൊൾ ബലമൊ
 ദനവന്ദിച്ചുമാരുതി । കണ്ടുതാൻദേവിയെന്നരുചയ്ക്കു ഇണ്ടൽ
 നീണ്ടുമാവാ കപികൾക്കു ॥ ഭംഗിയെരുംമഹാഗ്ര ശിഖരത്തിലും
 ഗദൻതൻറകയ്യാപിടിച്ചിട്ടു । മാരുതാത്മജൻവീരശിഖാമണി യി
 രുന്നപ്രീതിയൊടെമനതാരിൽ ॥ വാനരന്മാരും വൃത്താന്തംകെൾക്കു
 വാൻ വാനരന്ത്രന്റെ സന്നിധൗനിൽക്കുമ്പൊൾ । തപ്പൊൾ
 ജാംബവാൻകാഴ്ചവൃത്താന്തത്തെ കൈപ്പൊടെഹന്തമാനൊടുചൊല്ലു
 എങ്ങിനെദ വാൻദേവിയെക്കണ്ടതു മെങ്ങിനെദേവിതാനുംവസിക്കു
 ന്നു । എന്തുനാരാമനാടണത്തിജ്ജ്ഞം സന്തോഷത്താടെതാകെ
 ള്ലാഞ്ഞാലും ॥ ഇത്തരജാംബവൊക്തികൾകെട്ടുപ്പൊഴുത്തമബലശാ
 ലീ ഹന്തമാനും । സീതചാഴുന്നദിക്കിലെങ്കായിട്ടു ജാതമാദംനമസ്സാ

രവ്യംചെയ്യു ॥ ജാതവൃത്തമശേഷംഗമാരുതി പ്രീതനായുരചെയ്യ
 ധരിപ്പിച്ചു ॥ ഹന്തമാനതരചെയ്യകഥകളെ വാനരവീരരാക്കവക
 ട്ടപ്പൊൾ ॥ ആനന്ദാംബുധിമഗ്നഹൃദയരായ് വാനരന്മാരുംസിംഹ
 നാഭാചെയ്യു ॥ ചിലരെന്നരാഭീമമായുളളാരുവാലുകളെയിളക്കിത്തുട
 ണിതെ ॥ പൊട്ടുന്നചിലർവായുതനയനെ തൊട്ടീടുന്നകൂട്ടുഹലാ
 ലെത്രയും ॥ അന്നരമാഗഭാദികവിവരരൊന്നിച്ചുകാൽ ചിന്തിച്ച
 നെരത്ത ॥ വാതനന്ദനനായഹന്തമാന്റെ മതമെല്ലാരുനിശ്ചയി
 ച്ചിടിനാർ ॥ വാനരവീരന്മാരൊടു മൊന്നിച്ചുപവനാത്മജൻ വീര
 ന് ഹന്തമാനും ॥ മഹേന്ദ്രനന്ദനിൽ നിന്നിട്ടചാടിനാൻ മഹാവിക്രമ
 നാകാശമാഗ്ഗത്തിൽ ॥ ഗിരികാനനഗ്രാമനദികളെ വിരവൊടുകട
 ണുകവിവരൻ ॥ ഉഗ്രശാസനനായിട്ടിരിയ്ക്കുന്ന സുഗ്രീവന്റെ മധുവ
 നപ്പാകുണ്ടു ॥ വാനരന്മാർമധുവനംകണ്ടപ്പൊൾ വാനരർയുവരാജനെ
 വന്ദിച്ചു ॥ യാചിച്ചുമധുവെത്രയും പ്രീതരായ്യാചിച്ചനെരം ശൂരനാ
 മംഗദൻ ॥ ഹന്തമാന്റെമതവുമറിഞ്ഞിട്ട അനുജനെയെക്കൊടുത്തുക
 വികൾക്ക ॥ അപ്പൊൾ ചാനരന്മാരും പ്രസാദിച്ച അയ്യംബൊടൊ
 നത്തനിൽ കടന്നുടൻ ॥ മധുവിംഗളന്മാരാരുകവികളും മധുപാനത്തെ
 ചെച്ചുതുടങ്ങിതെ ॥ വാനരന്മാർ മധുപാനമത്തരായ് നാനാചെഷ്ട
 കൾ കാട്ടിത്തുടങ്ങിതെ ॥ ചാടിടുന്നചിലരതുനെരത്ത കിടന്നീടുന്ന
 വാനരരിൽചിലർ ॥ ചാടിടുന്നചിലരതുനെരത്ത ഓടിടുന്നചിലരതി
 വെഗത്തിൽ ॥ തമ്മിൽതമ്മിൽ പിടിച്ചീടുന്നചിലർ തമ്മിൽതമ്മിൽ
 പാഞ്ഞീടുന്നചിലർ ॥ തമ്മിൽതമ്മിൽ രസിച്ച്ീടുന്നചിലർ തമ്മിൽ
 തമ്മിൽ കളിച്ചീടുന്നചിലർ ॥ മധുപാനത്തെ വാനരർചെയ്യുമ്പൊൾ
 ദധിവക്ത്രനാ വന്നുതടുത്തതെ ॥ വാനരന്മാർ ദധിമുഖനെയപ്പൊൾ
 ജാനക്കൾക്കൊണ്ടും മുഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും ॥ ഇടിച്ചുകുത്തി ഭൂമിയിലി
 ട്ടിട്ട പെടികൂടാത്തുരുട്ടിത്തുടങ്ങിനാർ ॥ ദധിവക്ത്രനമെല്ലാമുഴന്ന
 റാ അധികക്കൊപത്തൊടൊമനതാരിൽ ॥ വാനരരിൽചിലരെടി
 ക്കുന്നു വാനരരിൽചിലരെവലിക്കുന്നു ॥ കപിവൃന്ദത്തെ തല്ലുന്നതുക
 ണ്ടു കപിനായകനായിട്ടമംഗദൻ ॥ ബലശാലീദധിമുഖനെയപ്പൊ
 ള് ചാലാവതല്ലി ഭൂമിയിലിട്ടതെ ॥ വനപാലന്മാരെ യതുനെരത്ത
 വാനരവീരന്മാരുമടുത്തുടൻ ॥ മുട്ടുകൾക്കൊണ്ടും മുഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും
 ഹൃഷ്ടന്മാരായിടിച്ചുതുടങ്ങിനാർ ॥ പിരിയത്തെയും കാട്ടിനാരെന്നരം
 പരിചിൽ ദൈവമാഗ്ഗവും കാട്ടിനാർ ॥ രണ്ടരനാഴികകൊണ്ടുബോധ

വൃദ്ധനായി ഭൂധിവത്തുനമൊരിട്ടു ॥ ഭീനനായിഭൂധിമുഖനാനര വ
 നപാലന്മാരെടെവം ചൊല്ലിനാൻ ॥ നമ്മളിടമെതാക്കവ വെഗ
 ത്തിൽ ചൊമ്മസുഗ്രീവനാടു പറയണം ॥ അംഗദൻ തങ്കലൊറ
 വും കാരായ്പിഗ്രാധീശനാടു നാപായന്ന ॥ വാനരരാജനി
 ക്കമകെടുകുന്മാർ വാനരന്മാരെക്കൊന്നിടും നിണ്ണയം ॥ വന
 പാലനീവണ്ണമുരചെയ്തു വനപാലരുമൊന്നിച്ചു വെഗത്തിൽ ॥ വാന
 രെശനൊടിക്കുമാചാല്യവാൻ ഭീനനായിട്ടു പൊയിഭൂധിമുഖൻ ॥ സൂ
 ര്യവാശതിലകനമൊന്നിച്ചു സൂര്യപുത്രനിരിയ്ക്കുന്നപവ്വതെ ॥ ചെന്നു
 വന്ദിച്ചു സുഗ്രീവൻതന്നാട ചിന്നനായവചൊന്നാൻ ഭൂധിമുഖ
 ന് ॥ വാനരശയരിയ്ക്കുമഹാമത വാനരന്മാർ മധുവനെവന്നിട്ടു ॥ മ
 ധുവാകക്കുടിച്ചിടുന്നവീര മധുശേഷി ചുവെങ്കൽകൂയുന്നു ॥ ഞാനി
 വരാട്ടു കൂടത്തുത്തത വാനരന്മാരതുനരംതങ്ങളെ ॥ മുഷ്ടികൾ
 കൊണ്ടും മുട്ടുകളെക്കൊണ്ടും ധൂഷ്ടന്മാരായിടിച്ചുകപീശപര ॥ അംഗദ
 പ്രമുഖരാകപിക്ഷമിങ്ങിനെയാക്കൊച്ചയ്യധരിച്ചുലും ॥ ലക്ഷ്മണന
 പ്പൊൾ സുഗ്രീവൻതന്നാട ലക്ഷ്മിക്കാണൊന്നാസനിയെചൊരിച്ചു ॥
 വനപാലനി പനെയ്തുചൊല്ലുന്നു ഭീനനായിട്ടു ഭാനസുതയിപ്പൊൾ ॥
 എന്നതുകുട്ട സുഗ്രീവൻ ചൊല്ലിനാനിന്നിപനേവം ചൊല്ലുന്നു
 സൗമിത്ര ॥ അംഗദപ്രമുഖന്മാരും വാനരർ തിങ്ങിനമൊരും വ
 നമധുവനെ ॥ മധുവാകക്കുടിയ്ക്കുന്നു സ്വസ്ഥരായ് ഭൂധിവത്തുനിവണ്ണ
 പറയുന്നു ॥ കണ്ടു ദേവിയെയെല്ലൊരു സംശയം കണ്ടതും ഹനുമാന
 നു നിണ്ണയം ॥ സൂര്യകൽതജസ്സെന്ന കണക്കിനെ കാൽസിലിയും
 ബുദ്ധിയും ശക്തിയും ॥ ഹനുമാൻ ത്തുകലുണ്ടുപ്രയമായി മാതസെ
 ചൊരും സംശയമില്ലമെ ॥ കാൽസാധിച്ചീകാഞ്ഞാലവരെവം ധൈ
 ര്യത്താടെ യനഷ്ടിയുമില്ല ॥ വനമാകത്ത കത്തുകപികളും വാനം
 ചെയ്യുന്നാനരം പ്രഹൃഷ്ടരായ് ॥ ഇവർ ചെന്നു തട്ടത്ത സമയത്തില
 വർ മുട്ടുകൾകൊണ്ടുങ്ങിടിച്ചെന്നു ॥ പാവാനായി വന്നഭൂധിമുഖ
 നൊന്നുനന്മാരുമുള്ളൊരു വാക്കിനെ ॥ സീതയക്കണ്ടയില്ലൊരു സം
 ശയം ചെതസിസുമിത്രാസുതചിന്തിയ്ക്കു ॥ വാനരർ ദേവിയെക്ക
 ണ്ടില്ലെന്നാകിൽ വനമെന്തൊ കളകയുമില്ലല്ലോ ॥ രാമചന്ദ്രനും ലക്ഷ്മ
 ണനുമപ്പൊളാമൊരും മനതാരിലുളവായി ॥ ശ്രോത്രാനന്ദമാം വാ
 ക്കിന്നാക്കട്ടിട്ട മിത്രപുത്രവദനത്തിൽ നിന്നിട്ടു ॥ വനപാലനാടെ
 റാം പ്രഹൃഷ്ടനാസ്താനരരാജനെ വമുരചെയ്തു ॥ പ്രീതനായി ഞാൻകെ

രാജാധിപമൃത കർമ്മാരായ കവികളാൽ . മധുപാക്ഷകൂടിച്ച
 തു കെട്ടിട്ടും മധുപനാ തകർത്തു കെട്ടിട്ടും ॥ പ്രാണ പുത്രനെയും കവി
 കളയും കാണുവാനാഗമിച്ചിടുന്നെൻ ഞാൻ . കെട്ടിടുവാനും സീ
 താവൃത്താന്തത്തെപ്പൊട്ടുന്നതിയുതുചെന്നുചൊല്ലുക ॥ ആമൊദത്തെ
 ട് ക്കെട്ടാൻ ദധിമുഖൻ രാമസുഗ്രീവന്മാരെ വണങ്ങിട്ടു . വനപാ
 ലന്മാരെടുമൊരുമിച്ചു വാനരരാജമാതൃലൻ വെഗത്തിൽ ॥ മധുവന
 ത്തെ പ്രാപിച്ചാനന്ത മധുസക്തരായ്ക്കുണ്ടുകവികളെ . അഞ്ജലിബ
 ങ്ഗം ചെയ്തുവനപാലനജനാതനയാംഗദവീരരെ ॥ ഏവം ചൊ
 ല്ലിനാൻ നീരന്മാരെക്കുപ്പാൾസാവധാനമാക്കയാറും പിൻതനായ് നി
 ങ്ങളിന്നിവിടെവന്ന വൃത്തത്തെപിംഗാധിപനൊടു ഞാനുണർത്തിച്ചു ॥
 അതുകെട്ടിട്ടു വാനരരാജനാ പ്രീതനായെന്നൊടവമരുൾ ചെയ്തു .
 വെഗമല്ലാതും വന്നിടണമിഹചര നിയുവാക്കടവം ചൊല്ലു
 ക ॥ വനപാലനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ ഹനുമാൻ പ്രമുഖന്മാരും
 വാനരർ . അതവഗതനാചാടിയാകാശത്തിൽ പ്രീതരായിട്ടു ചൊ
 യിത്തുടങ്ങിതെ ॥ ചെലതുല്യശരീരരും വാനരർ ചെലനാദിനി
 ദാത്താടുംകൂടി . ഭാനുവംശ മഹാമണിയെന്നിച്ച ഭാനനന്ദനൻ
 വാഴും ഗിരിതന്നിൽ ॥ ചെന്നാചാടി വീണീടിനാരെല്ലാതും മന്നവരാമ
 സുഗ്രീവസന്നിധൗ . ഹൃഷ്ടനായ് ഹനുമാൻ വെദവേദാനുസ്താപ്താം
 ഗാനമസ്താരവും ചെയ്തിട്ടു അഷ്ടശക്തിമാനാം രാമനൊക്കു
 ള്ളാർ ദൃഷ്ടാദവീമയാ എന്നുണർത്തിച്ചു ॥ ധീരൊദാത്തൻ പരിപൂർണ്ണ
 സൽഗുണൻ ശ്രീരാമ ചന്ദ്രനൊക്കുൾ പ്രസന്നനായ് . തത്ര ചർച്ച
 ചു നിൽക്കു ഹനുമാനെയത്രയും ബഹുമാനനാനാക്കിതെ ॥ മന്ന
 വമണീവാനരരെന്നിച്ചു പിന്നപ്രസ്രവണത്തനിൽ ചെന്നതെ .
 അന്നാം സമയാനരാഗങ്ങളെ മന്നുപാത്തികെ വാനരൻ ചൊല്ലി
 നാൻ ॥ അക്ഷതയായിട്ടു പ്രീതയെക്കെട്ടിട്ടു അക്ഷരൻ രാമനെവമരുൾ
 ചെയ്തു . എന്തുവാഴ്ന്നു വൈഭവാദിനിവെങ്ങിനെയെങ്കൽ വർത്തി
 ച്ചിടുന്നസാ ॥ എന്നതുനിങ്ങളിപ്പൊൾ പറഞ്ഞാലുമെന്നൊടു വെഗാ
 വാനാ വീരരെ . രാമനെവമരുൾ ചെയ്യുന്നെത്ത ആമൊദത്തൊടെ
 വാനരരെല്ലാം ॥ സീതാവൃത്താനും നന്നെയറിഞ്ഞൊരു വാത്സ്യത്ര
 നെപ്രരിച്ചു നിന്നതെ . ദേവിജ്ഞായ് ദേവി പാഴുന്ന ഭിജ്ജിനെ
 സ്താദോ ഞാക്കിവന്ദിച്ചുമാരുതി ॥ വെദവേദാനും ശ്രീരാമനൊട
 കുപ്പാൾസാരും വൃത്തമെവമുണർത്തിച്ചു . ആയൊജന പുണ്യാരാമ

യുള്ളവരിധിയിന്നു ചാടിയടിയാനാ || ജാനകീതന്നയാനപക്ഷിപ്പാ
നായി മാനനീയമനുവംശരത്നമ | അവിടെ ലങ്കായന്നു നഗരി
യുമാ ചെന്നാ ദുരന്തമാവിനുണ്ടുതെ || ദക്ഷിണാഖ്യുടെ ദക്ഷിണ
തീരത്തി ലക്ഷ്മിന്ന ശക്തവാഴുന്നതൽപുരാ | അവിടെ രാചണാൻ
പുരന്തനിൽ ദേവിയകണ്ടുവേൾശിഖാമണ || അച്യുതനാം
ഭവാനു തയ്ക്കൽമാനസം വച്ചുകവലാ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു | മന്ന
വകണ്ടെൻരാക്ഷസി മദ്ധ്യത്തിൽ പിന്നയാ പിന്നയുതജ്ജമാനയാ
യ് || വിരൂപികളാം നക്തഞ്ചരികളാൽ പരിരക്ഷിതയായ പ്രമദാവ
നെ | ദുഃഖായഗ്രയല്ലാത്തുള്ളതെദേവീ ദുഃഖിച്ചിടുന്നതയത്രയും
ലൊക്കെ || രാവണാൻ പുരന്തനിൽ ഭയയാക്കുവലയല്ലയ്ക്ക
യായ് ഭീനയായ് | എക്കവണീധരയാസ്തി വണ്ണയായ് ലൊകനാ
ഥമുവാനെ നിരന്തരം || ചിന്തിച്ചുസമാന്തത്തിൽ വസിക്കുന്നു
സന്താപത്തൊടെ ദേവശിഖാമണ | രാവണൻതന്റെ ഘോര
മാ വാക്കുകൾ ദേവാദേവിയൊക്കെട്ടൊരനന്തരം || പ്രാണശ്വാശ്വാച
യ്യാൻ തുടക്കമ്പാർപണിപട്ടു ഞാൻ മാറ്റുണാചെയ്തുതെ | ഇ
ക്ഷ്വാകവംശ വിപ്രാതിയയപ്പൊളക്കയത്താനും ചൊല്ലിഴുന്നെല്ല
നൈ || വിശ്വനായകവിശ്വാസമുണ്ടാക്കി വിശ്വനായകിയാകിയ
ദേവിയ്ക്കു | പിന്നത്തമ്മിൽ വിശേഷങ്ങൾ ചൊല്ലിതെമിനിടും
മൊതിരവും കൊടുത്തുതെ || സർവ്വത്താഴത്തെയുമുണർത്തിച്ചു സ
ർവ്വലൊക്കെകനാഥരല്ലത്തമ | രാമസുഗ്രീവസഖ്യത്തെക്കെട്ടിട്ട ആ
മൊദം ദേവിയ്ക്കുറാമുളവായി || ദേവാദേവസുസദാചാരങ്ങളും ഭ
വാൻതങ്കൽ സുദയയാ ഭക്തിയും | ദേവിതങ്കൽ സുദയമാ
യുണ്ടുതെയവ കണ്ടുജനകതനായ ഞാൻ || ഉഗ്രവിക്രമ തപൽ ഭ
ക്തിയക്കൊണ്ടു ഉഗ്രമായതപസ്സാടും കൂടവെ | അഭിജ്ഞാനവും
തന്നുവടിയന അഭിജ്ഞാചിത്രകൂടത ചാത്തികെ || കാക്കനെക്കുറിച്ചു
ണ്ടായവൃത്തത്തെ ആകവെയരൾചെയ്തു ജനകജാ | അറിയിയ്ക്കു
ണ വായുസുതനയും വിരാമശലിയും ശ്രീരാമൻ തന്നൊട || പരി
ചൊടിഹകണ്ടതാശഷവും വിരചെടിതു നൽകുകകാണുന | ഇ
ങ്ങിനെ വചനങ്ങൾ പാഞ്ഞുതെ പിംഗാധിപനും കെട്ടുണ്ടിരിയ്ക്ക
വെ || ഇതുഞാനും തരുണൻ മഹാബലതാതിശഭയുള്ളൊരു
മുഹാമണി | മനായാലകാണ്ടുള്ള തിലകവും മാനനീയസുരിയ്ക്കു വ
ഴിചൊലെ || ഒരു മാസം ഞാൻ ജീവൻധരിയ്ക്കുന്നെൻ വീര ഏ
ൻനാഥപിന്നക്കെത്തിടും | തുഷ്ണന്മാരായിപ്പാപികളായുള്ള രാക്ഷ

സവശയാകിന ഞാൻ ന.മ || ഏ ചമെന്നാടരുൾ ചെയ്തു ദേവിയും
 രാചണാൻ പുരത്തനിൽരുദ്ധം । സപ്പും ഞാനുണത്തിച്ചെൻ
 രാഘവസപ്പുമാ സമുദ്രത്തെക്കടക്കുവാൻ || ക്ഷിപ്രായത്താത്തച്ചെ
 യ്കാവണമെ അപ്രാമയസമസുഗുണം ബുദ്ധ । ഇങ്ങിനെയുണ
 ത്തിച്ചു ഹനുമാനും മ.ഗ.ലാംഗനാം രാമനെവന്ദിച്ചു || ചാരുമൃഡാമ
 ണിയായും നൽകിനാൻ വാരിജാക്ഷന്റെ തൃക്കയിൽ മാരുതിദേവനാ
 യി മണിരത്നാനൽകീട്ടുദേവിതാനമരൾചെയ്തൊക്കവെ । തുറന്നു
 വെണുചെന്നാൻ ഹനുമാനും ഭരണവംശമഹാ മണിയൊടപ്പൊൾ ||
 വാരിജദളചാരുവിചലാചനൻ ശ്രീരാമൻ കൃഡാരത്തത്തെ മെടിച്ചു ।
 ശൈത്യഗാഭിച്ഛസാഗരൻർഘവൻ സുച്ഛപുത്രനൊടെവമരൾ ചെയ്തു ||
 മന്നവൻ ജനകനീമണീരത്നമെന്നുടെ പ്രിയങ്കായിട്ടു നൽകി
 നാൻ । എന്റാ വല്ലഭതന്നുടെ മൃഗാവിഹാരം ഗൊഭിച്ചീടുന്നു
 യീരത്നവും വൃത്രാരിയാഗത്താലൊറ്റം തുഷ്ടനായ് ചിത്രമീമണിനൽ
 കിജനകന || ഇതുകണ്ടിട്ടു വൈഭവേന്ദനനെയും രാതൻതന്നെ
 യും കണ്ടുതാപാലെയായ് । ഇന്നവളിഹവന്നതുപാലെ ഞാ
 ന് മിന്നീടാമണികണ്ടുനന്നുനന്നുനന്നൻ || എന്തുചെയ്തു സീതാഹ
 നുമാനസന്തോഷകരവാക്കിനെ ചൊല്ലുക । ഇതിചൊയെത്തു
 ജ്ജിഹ്വദുഃഖവും സീതതാനും പരാതെജലജമാം || ഈ മണിതാനും
 നൊക്കിക്കാണുന്നതെ സൗമിത്രമമാസാരേലകുണ । ഏതജീ
 വിച്ചിരിക്കുന്നു വൈഭവേനി ഭരമാസമിരിക്കയെന്നാകിലൊ || ഏന്ന
 ലൊചനയാമപൾ കൂടാതെക്കുണം ജീവിച്ചിരിക്കയുമെങ്ങിനെ । ഭീരു
 ഭീരുതായാമെൻവല്ലഭാപാരം ഭീതിയെയുണ്ടാക്കീടുന്നൊരുഘോരന്മാ
 രാകും രാക്ഷസർ മദ്ധ്യത്തിൽ ചാരുശീലമിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ ||
 സീതയെത്തു പാഞ്ഞുഹനുമാനെ അതുതതമായെന്നാടു ചൊല്ലുക
 ഇതുതാണ്ടു ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കവനാതുരൻ വൈദ്യത്താലെ
 ന്നതുപാലെ । മഞ്ഞുമഞ്ഞുളഭാഷിണീഭാമിനീ കണ്ടലൊചന കണ്ട
 രഗാമിനീ || എന്നൊടുവർപിരിഞ്ഞെന്റെ വല്ലഭാചൊന്നതെ
 നൊടുചൊൽക ഹനുമാനെ । ദേവാന പരമൾചെയ്തു നെരത്ത
 പവനാത്മജൻ വന്ദിച്ചുണത്തിച്ചു ദേവിതാനമിവണ്ണമരൾചെയ്തു
 ദേവാദേവശിഖാമാണ കെട്ടാലും || മ.ഗ.ലാംഗ ഭവാന്നമാരുമിച്ചു
 ഗളാംഗീ സുഖമായുറങ്ങിട്ടു । മുൻപിൽദേവിയുണന്നൊറ്റം നെര
 ത്ത അയ്നൊടെയവിടെ വന്നൊരുകാകൻ || ദേവിതന്നെയുപ
 ദ്രവിച്ചീടിനാൻ ദേവിയെപ്പൊൾ ഭവാന്നെയുണത്തിനാൾ । പട്ടാ

യെന്നുവോൻ ദേവിതന്നെങ്കെ വീഴ്ത്തരാശയാങ്ങുന്നനെത്ത ॥ കാ
കർപിന്നയും വന്നപിടയപ്പൊൾ ലോകനാഥെക്കൊത്തികുച
ങ്ങളെ । ദാരണം ചെയ്യുചൊരയുംവീണ്ടതെ ചൊരവീണ്ടുവാനു
മുണർത്തേദാരിതസുനയാക്കുണ്ടു ദേവിയെപ്പാരം ശ്രദ്ധനായ്ചൊ
ന്നാൻദോഷവാ ॥ ആരുതമുലയെവം പിളർത്തുമാരു പഞ്ച
തലയുള്ള പാവിനാൽ । കളിച്ചിടുന്നഭീതിയും കൂടാതെകളവാണി
കമലദളക്ഷണെ ॥ ദോഷനെവമരൾ ചെയ്യുന്നൊക്കുണ്ടൊൾ ദേ
വിതാനയും നൊക്കിയിരിയ്ക്കുന്ന । ചൊരകൊക്കിലണിഞ്ഞുള്ളകാ
ക്കനെ ചീരമഞ്ചലഭവാൻ താനുംകണ്ടതെ ॥ വൃത്രവൈരീസുതൻ
കിലധായസം വിക്രമാം ബാധയത്രയും ചെറുപാൻ । അവൻത
ന്നുടെ നൊരയതുനെരം ദോഷനെത്രയും ശ്രദ്ധനൊക്കുഗത്തിൽ ॥
ഭടയെബ്ദോൻകാക്കുണ്ടുരാഘവഭെൽ ബ്രഹ്മാസ്രം യൊജിപ്പി
ച്ചിടിനാൻ । കല്പാഗ്നിപാലെയൊറും ജപിച്ചതെ തൽപക്ഷി
നെമൊയാപ്പാൾ തദസ്രവും കാകനമൊപ്പാൾ ത്രാണത്തിന്നായിട്ട
ആകവ ഗമിച്ചിടിനൻപാകങ്ങൾ ॥ ആരുമെരക്ഷിയാഞ്ഞൊരു
നെത്ത പരിതാപനവന്നിതുകാകനും । പാദാബ്ജനത്തിൽ വീ
ണ്ടുവോൻ തന്റെ പാദദീപിതകണ്ടിട്ടു കാകനെ ॥ കൊന്നീടാ
ൻ പിഴയുണ്ടുവനകിലാ മനവക്രപയാപരിപാലിച്ചു । ഉഴി
നാമക ബ്രാഹ്മമാമസ്രാത്തപ്പാഴിലാക്കൻ വഹിയാക്കുകാരണാ
ൽ ॥ ഒരു കണ്ണുകളഞ്ഞിതുകാകൻപാരം പ്രീതനായപ്പൊളവൻ
താനും । രാമചന്ദ്രഭവാനെ നമിച്ചവനാമൊരേനഗമിച്ചാൻ നിജ
ഗൃഹം ॥ ഏത്രയും ശക്തനായദോഷനിപ്പൊളസ്രാ രാക്ഷസരി
ലെയെത്തുത്ത അമരാസുരനാഗഗന്ധവ്വന്മാർ രാമതമുൻപി
ൽ ശക്തരല്ലനില്ലാൻ ॥ ചീരസ്തേഹം ദോഷനെന്നയുണ്ടകിൽ
ശരണാണ്ടാത്തുകാൽക ഭഗാസ്രനെ । ഭൂതാവിന്റെ നിയോഗ
തെക്കൊണ്ടുണ്ടയാതുധാനന്മാരെക്ഷല ചെയ്യുവാൻ ॥ വീരനാക
ന്ന ലക്ഷ്മണനമൊപ്പാൾ വിരോധം വരാത്തതുമെത്തമൊ । ഇ
നിയൊറവും ദുഷ്ടകൃത്യമുണ്ടെന്നു മനതാരിൽ നിനയ്ക്കുന്നസംബ്രതം ॥
ശ്രാമളാഗനാക്കുമാമനായുള്ള ഭീമവിക്രമൻ രാമൻ നൊക്കായ്യാ
ൽ । കരുണമായദേവിടെ ഭാധിതാവിരൊധം കെട്ടിടുന്നത്ത്
ച്ചു ॥ സത്യമാണുവതീടെ ശൊകനെ സത്യവിക്രമൻ ദുഃഖിച്ചി
ടുന്നതെ । രാമഭദ്രന്റെ ചൈതന്യക്കണ്ടിട്ട സൈമിത്രിതാനും ദുഃഖി
ച്ചിടുന്നതെ ॥ കമഞ്ചിലിന്നുക്കണ്ടു ദേവതിയെന്നൊമൊയൊട്ടുമെദുഃഖിക്ക

തുറന്നു . സുസ്തിതെ രഘുനായകൻ സാനജൻ ഭസ്മമാക്കുമ്പോൾ കയ
 നിന്നു . || കൂരനാകുന്ന രാവണനെക്കൊന്നു പുരിതത്തിൽ നയിക്കും
 ഭവതിയെ . അഭിജ്ഞാനം താരണമടിയന അഭിജ്ഞാനാഥനിന്നറി
 ണ്തിട്ടുവാൻ . അന്നരഭവിയെല്ലാ ദ്രിഷ്ടനൊക്കി മന്നവജ്ഞമണി
 രത്താതന്നതെ . വിരമുഡാമണിയെയും മെടിച്ചുവരാതവാനഹം ഭാ
 വിച്ചുനരത്ത . ബാഷ്പാത്താടെയരുപെയ്യു പന്നയുമെപ്പൊൾ നാ
 മ അടിച്ചനാടിങ്ങിനെ . ഭദ്രശ്രീരാമ ലക്ഷ്മണന്മാരൊടും സുഗ്രീവ
 നൊടും മന്ത്രിവരൊടും . ഹരിചിരന്മാരൊടും കശലത്തെ മാതതാ
 ത്തമ ചൊടിക്കുമൽകൃതെ . എന്നെടുചാംബുധിയിൽ നിന്നെങ്ങി
 നെയന്നാട കാന്തൻ താരണം ചെയ്തിട്ടു . || നിത്യതിനു പ്രയത്നത്തെ
 ചെച്ചുണാം വായുനന്ദനബുദ്ധിമതാംവര . എന്നുടെയീക്കറിനമാംദുഃ
 ഖചമെന്ന രാക്ഷസർ ഭസിച്ചിട്ടുനതും . പായണം നീരാമനെ പ്രാ
 പിച്ച് വിരതെ മാഗ്ഗമസ്തുശിവമായി . ഇങ്ങിനെതവ ഭാഗ്യയരുപെ
 യ്യ മംഗളാംഗ വിഷാദത്തൊടുംകൂടെ . ഇതിനെതു ഭവാനുംവി
 ചാരിയ്ക്കു സീതാദേവീകുശലമശേഷനെ . പിന്നയുമെന്നൊടെവരു
 രുപെയ്യ മന്നവഭവൽസ്തൈന്ദന ദേവിയും . വാണീടുകയൊരുഭിനാ
 നിയിഹപ്രാണപുത്രനീ വാഗ്രാത്തനായിട്ടു . നാളെപ്പൊയ്കാമെന്നരു
 രുപെയ്യതെ കള വാണീരവികല രത്തമ . സിംഹവിക്രമനെന്നുടെ
 സാന്നിദ്ധ്യമുന്മുഖം മമദുഃഖ മൊക്ഷാവരം . ഇങ്ങിനെയൊരു
 സംശയമുണ്ടാമ പിംഗാക്ഷരീധരയ്ക്കു വഴിപൊലെ . പാരമില്ലാതെ
 യുള്ളൊരു വാരിധിഹരിവിരർ കടക്കുന്നതെങ്ങിനെ . ദൈവിയെവരു
 രുപെയ്യുന്നതെ ദൈവവന്ദിച്ച ഞാനുമുണ്ടുത്തിച്ചു . ചാരുശീലെ
 ധരിയ്ക്കു കപിവരരൊരുചാട്ടം കൊണ്ടുല്ലാസംവന്നീടും . എന്നുടെപു
 ഷ്പാ തന്നിൽക്കരരീട്ട മന്നവമണിസാനജൻ വന്നീടും . യാമിനീച
 രത്തല ഭവാനിനായ ഭീമവിക്രമനാകുന്ന രാമനെ . ലങ്കാപാരത്തി
 ൽ ചാപധരനായിപ്പുകജാക്ഷനെ സ്നേഹമിത്രിയൊന്നിച്ചു . ക്ഷിപ്രം
 കാണാഭവതിയും ഹൃഷ്ടയായപ്രമോദയതിനില്ലസംശയം . നവദം
 ഷ്ടായുധന്മാരായുള്ളൊരു ശാഖാമൃഗ വരരുടെനാദവും . ലങ്കയാകെമു
 ഴങ്ങുമാർ പെഗത്തിൽപുകജാക്ഷി ഭവതിയുക്കെട്ടീടും . ക്ഷുദ്രരേമുദ്രനാം
 രാവണനെ പെഗമുഗ്രവിക്രമൻ രാമൻവധിച്ചീടും . പുരിതത്തിൽ
 നയിക്കും ഭവതിയെ ചാരുശീലെ യതിനില്ലസംശയം . ഹനവാസംക
 ശിഞ്ഞിട്ടയൊല്ലയിൽ മാനസീയെ ഭവതിയൊടൊന്നിച്ചു . അഭിമാ
 നിയായുള്ളതെ കാന്തനെ അഭിഷിക്തനാക്കും ഭവതിയും . ഭവാനും

തന്നുടെ ശാക്തകന വീഡിതാശിവമായിട്ടു മായയൻ പാക്കിനാൽ ||
 സതുഷ്ടാമിഥിലാധിപ നന്ദിനീശാസിമയരുൾചെയ്തു ജഗന്നാഥ |
 ഹനുമാൻ തൻവാക്യത്തെക്കെട്ടിട്ട ഭാനവാരുമഹാമണി ശ്രീരാമ
 ന് മാനസത്തിലൊരാ പ്രസന്നനായ്യാനവീയ നിവണ്ണമരുൾചെ
 യ്തു | അതിദുഷ്ടരാമത്രയമായുള്ള ചെയ്യുകാൽ ഹനുമാൻ ചെറുതായ ||
 ഹനുമാനെന്നിയെപ്പോലുവക്കാർക്കു മനുസ്സുകൊണ്ടുപൊലുമശക്തമാം |
 ചതുരാന്തനാരത്നദ്രവരം കൊണ്ടു അരിമത്തരാം നന്ദനഞ്ചരന്മാരാൽ ||
 പരിപൂർണ്ണയായ്കൂര ഭഗവാനാൽ പരിരക്ഷിതയായുള്ള ലങ്കയിൽ |
 ആരു ചാൻചെന്നുജീവിച്ചു പൊതന്നുവീരവീരനാം മരുതയല്ലാതെ ||
 സൂർയനന്ദൻ ചെയ്യാരുസത്യത്തെ ചിത്തശാലിസഹലവുമാക്കിതെ
 ഭുകാർച്ചത്തെച്ചെയ്തു ചാനാഴിട്ടു പരിചിൽസപാമിചൊല്ലിയയച്ചെങ്കി
 ൽ || സപാമിയെണ്ണമാത്താടെ യാക്കാർത്തസ്സാമോദംചെയ്യിടുന്ന
 വന്ദനമൻ | ആരു ചാൻപിന്നക്കാർച്ചങ്ങൾ ചെയ്യിടുന്നരപാലാൻറ
 പ്രീതിയച്ചെയ്യില്ല || അവൻമദ്ധ്യമനെന്നു പറയുന്നഅവൻപിന്നെ
 നരപതിതന്നാടെ | കല്പനകളെച്ചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്നു അല്പബുദ്ധിയൻ
 താനധമനാ || കാർച്ചാചെയ്തവൻ ചൊല്ലിയയച്ചിട്ടു ചിത്തശാലിയാ
 കുന്ന ഹനുമാനാ | വീരനാകാവ കാർച്ചങ്ങൾസംഭവിച്ചു ശൂരനാത്മ
 ലക്ഷ്യതപഃവരത്തില || ഇനിയ്ക്കിപ്പിന്നെപ്രീതിയുണ്ടാക്കിന ഹനുമാനി
 പ്പോളത്തിതിൻതുല്യമായ് | ആനന്ദത്തെ വരുത്തണമെന്നുഞാൻ
 നിന ചുളുലിവിവണ്ണമാച്ചതെ || സർവ്വശ്ചാണവദിതൻ രാഘവൻ
 സർവ്വനാഥനിവണ്ണമരുൾചെയ്തു സർവ്വസംഭ്രമമാകാപരിഷ്കാശാസ
 ്വസാക്ഷിതനയതരുന്നെൻഞാൻ || പരബ്രഹ്മനിവണ്ണമരുൾചെയ്തുപ
 രിഷ്കാശാത്തച്ചെയ്തു ഹനുമാനെ | ദുഷ്പ്രാപമാകാ ബ്രഹ്മപദത്തി
 നെ അപ്രാമയൻ കൊടുത്തുഹനുമാന || പൂർണ്ണശക്തിസമസുഗുണാ
 കരനണ്ണുണ്ടാൻ ഭവതാതൻദയാനിധി | അണ്ണുപതനയാരമണൻ
 വിഭുപൂർണ്ണ പരപുരുഷാരൻ ശ്രീരാമൻ || സപാത്മദാനാദം ചെയ്തു
 പ്രസന്നനായാത്മ ജ്ഞാനീവരനാം ഹനുമാന | രാമദൈവകൃപാമുഖ്യ
 ഭാജനരാമപാദാഞ്ജനാസമഹാബല || ഭീമരാവണദേവ് പിന്നാശനയാ
 മിനീചരതുലദവാന്ദവ | സീതാദേവി കൃപാമുഖ്യഭാജനപീതഹാലാ
 ഹലാമരവദിത || ധൃതശാസ്ഥാരിചത്ര ഹതവിരക്ത സമതദുമ്മദ
 ഭാജന | വായുചക്ര ഹനുമാൻനമാന്യതെ ആയുരാദരശ്വ സൈന്യ
 പ്രശ്നാദേവിമെ || പൂർണ്ണാബാധദേവാൻ ചരിതത്തെ വണ്ണിപ്പാ
 നൊരാ കൗതു കാകൊണ്ടുത്താൻ | വണ്ണിപ്പിച്ചനിശിദ്ധുണ്ടു വിഴയെങ്കിൽ

പൂണ്ണപ്രജ്ഞാഹന്തമൻ ക്ഷമിക്കുന്നു ॥ ഹന്തമൻഭവൽ ശ്രീരാമ
സേവയെപ്പാനയായി ഞാൻനിമിച്ഛതുകൊണ്ടു । പൂണ്ണപ്രജ്ഞതെ
പുൽകമലസ്ഥിതൻ പൂണ്ണവേദപുരേശ്വരൻ പ്രിയതാം ॥

ശ്രീമദ്ദാമായനമഃ ശ്രീഹന്തമതനമഃ

കരകൃതപരായം ക്ഷന്തമഹന്തിസന്ദഃ

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഷ്ണുമന്ത്രേ
ശ്രീസരസ്വതൈനമഃ ശ്രീഗരുട്ടാനമഃ ॥

സീതാലക്ഷ്മണഭരത ശത്രുഘ്നവായുത്രാദി യുക്തായ ത്രൈശ്വര്യ
സനസ്ഥിത പട്ടാഭിഷിക്ത ശ്രീരാമസ്വരൂപധര പൂണ്ണത്രയീശായ
മൽപരദൈവതായ പരബ്രഹ്മണൈ നമഃ.

ഓരായിരത്തഴുപതും ശരീരായാദരവും
തീരക്ഷിണുഭിതശാഭക്താകമണ്ഡ
ശ്രീരാമവിക്രമപിരാജിത യുദ്ധകാണ്ഡാ
പാരാതരീഞ്ഞ്ജതിനെ നിഹപാനയായ്ഞാൻ ॥

മഞ്ജുതപമുള്ളനിജ വാക്കുകൾകൊണ്ടുലൊക
രാജിപ്പുറചയ്യധിക വിശ്രുതയായ്ക്കരിച്ച
കണ്ഠമരജ്ജനിയുടെ പുത്രിപമച്ചതല്ലാ
സഞ്ജാതമഭിമുഖനൊക്കുക സഞ്ജനാഭര ॥

ഹരിഃ! വാക്കിന്നുള്ളൊരുദോഷമെങ്ങുമുണ്ടാകുവാൻ
നാധിപൻതന്നുടെ തൃക്കണ്ഠിണരണ്ടിലുംപിണഞ്ഞാൻ ചിക്താഭ
കത്യാനമസ്തരിച്ചിടുന്നാൻ ॥ ഭൂമിയിലുള്ളസജ്ജനമാക്കയും മാമക
ഗിരകട്ടനാമാഭിപ്പാൻ താമരൊൽഭവൻതന്നുടെജായയും പ്രേ
മപൂർവ്വ കടാക്ഷിപ്പാൻകൂപ്പുന്നെൻ ॥ ചൈവദ്യനാശ്യസ്തത്ര
യിശ്വൻ പാദസന്തപല്ലവാ തന്നിൽത്താൻ വെദോൽപ്പദി
ലാഷ്വരനൽകുവാൻ സദരംപരിച്ചിടുന്നെൻസർവ്വദാ ॥ പുരാ
ണാലയനാമപുരസ്സനിൽ പരിശോഭിച്ചുനാളിടുന്ന പരമാഭ
വവും നന്നായ്ത്തണക്കുവാൻ പരിചോടനം നിത്യാനമിജ്ഞാ
ൻ ॥ ധരണീസുരമൗലിമണിയാകും ഗുരുനാഥന്റെ കാരുണ്യം കി
ട്ടുവാൻ ഉഭയകത്യാന്താൻ തൽപദോപസന്ദിഗ്ദ്ധവിതാംഗ
മിജ്ഞാൻ ॥ ശ്രീമദ്രാമായണ കഥയെങ്ങൾ കൈമത്തിനാശ്ച
മിജ്ഞാപ്പട്ടുള്ളൊരു മമുനികലനായകൻതാനും നാമിന്നാദര
വൊടെ നമിജ്ഞാൻ ॥ ദൈവജനാഥനാഥരാജപതാചക ക

മാവുണ്ണാ ചെയ്യുവാൻ ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കാരണം ശ്രീ പ
 ത്താകുമാരിയെ ചെയ്യാലും ॥ പണ്ടുമാമകുമാരൻചെയ്താകും കൊ
 ണ്ടുപെരിയായി തന്നാടമാതുലൻ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള കാലംബരിൻ
 ശൈലാഞ്ചൻ കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടു വെണ്ണാചെയ്യുന്നെൻ ॥ വാത
 നന്ദനനയാ വിനീതനായ് സീതാദൈവിതൻ വൃത്തന്തമൊക്കെയും
 പ്രീതികാരുണ്യസംവൃദ്ധിജ്ഞാപനം നാഥൻതന്നാടുണർത്തിച്ചു
 നെരത്ത മൊദസന്ധ്യസ്തമാനസനായ് രാജ നാഥനത്തമൈവമരൾ
 ചെയ്യാൻ ॥ അതിദുല്പദമല്ലാ ഹന്തമാനാൽ കൃതമായൊക്ക
 ുപ്പാ ലോകത്തിൽമതികൊണ്ടു നിനച്ചിട്ടുവാൻപൊലും മതിയാക
 യിപ്പുനന്നാനാത്താലും ॥ പത്രിമാദൻപവനൻ ഹന്തമാനനി
 ത്രിയമൊഴിച്ചു വിചാരിയ്ക്കിൽ ദുസ്സഹമാകും സംഗമംപാലിപ്പാറി
 ത്രിലോകത്തിലന്യനില്ലാത്ത ॥ ദേവാദികൾക്കു ദുസ്തമയായുള്ളതാ
 വന്നാൻ പുരിയിൽചാരിയ്ക്കുന്ന ജീവനാടെടെപെടുന്നീടുവാനെ
 വരണ്ടാകമെന്നിവാനനിയെ ॥ ഉത്തമനായഭൂതനാൽ ചെയ്തൊണ്ട
 കൃത്യാമാക്കയും വായുതനയനാൽ ഭക്തിയാടകൃതമായുള്ളൊണ്ടു
 സത്യാനായവന്നു സുഗ്രീവനാ ॥ തന്നുടെ സ്വാമി കല്പിച്ചതെ
 ന്നിയെപിന്നെയും പലപാശ്ചാത്യർ സ്വാധീച്ച മന്ദമന്ത്രമടങ്ങി
 വഴിപാല വന്നീടും ഭൂതനന്ദമനാകുന്നു ॥ നാഥൻ ചൊന്നതി
 നെക്കൊളിയികയായ് സാധിപ്പാത്തുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിട്ടും ഭദ്രാസീന്ദ്ര
 ത്താൽ ചൊന്നതുമാത്രമായ് ചെയ്തിട്ടും ഭൂതൻമദ്ധ്യമനാകുന്നു ॥ സാ
 മന്ത്രി വഴിപാലയുണ്ടായിട്ടും സ്വാമി ചൊന്നൊക്കുകയുണ്ടെ
 ച്ചതുത്ത പാമരപുരുഷനെപ്പറയുന്നു ഭൂതിതന്നിലധമനെന്നിവി
 നെ ॥ ഇതുമൂന്നു വിധത്തിൽചെയ്തുന്ന ഭൂതന്മാരിൽവെച്ചുത്തമ
 നാകയാൽ ഭക്തശാസനമൊക്കയും ചെയ്യാത്തസതപത്തെയും പ്രകാ
 ശിപ്പിച്ചിന്നിവൻ ॥ ലാലപാതനിറയ്ക്കുതാപരാതകണ്ടാഗമിയ്ക്കയാൽ
 സുഗ്രീവനെത്രയും വാഗാഗാഹരമായസന്തോഷവും ലോകത്തിൽ
 പരാ കീർത്തിയുണ്ടായി ॥ എന്നുതന്നെയല്ലൊ മനകജാ തന്ന
 കണ്ടു ഹന്തമാൻവരികയാൽ ഇന്നുത്താനും സഹജനാവാശു
 മൊന്നാഴിയാത രക്ഷയെപ്രാപിച്ചു ॥ ഇക്കണക്കെൻ ചിത്തം
 തന്നുപിച്ച സൽമണമുള്ള വായുസുതനായി തക്കതായി പ്രതികൂിയ
 ചെയ്യുവാൻകൊണ്ടൊ മിപ്പിപ്പ് വെനത്രയ ॥ ആയതു കൊണ്ടു
 ന്ൻ സർവ്വസ്വമാകുന്ന കായത്തൊടുള്ള ഗായ പരിഷ്കാശവായുനന്ദ
 നനായിക്കൊടുക്കുന്ന മായാകൂടാത സന്തോഷാത്മാക്കൊന്നൻ ॥

പട്ടന്നവമരമെച്ചു ഗാഢമാക്കിട്ടിട്ടുള്ള പടിച്ച് ധന്തമാ
 നെ പുഷ്പമാദം പുണർന്നിട്ടുപിന്നയും ശ്രേഷ്ഠൻരാഘവനെവമര
 മെച്ചയാൻ || ജാനകീതന്നെക്കണ്ടെന്നു കെൾക്കുകൊണ്ടാനന്ദി
 ചൊരുമാനസാ പിന്നയും നന്നംസാഗരലംഘന ചൈഷമ്യം ഞാ
 നിന്നാക്കയാൽ ഭീനമായിടുന്നു || വയ്മ്പരെങ്കിലും വാസരരെല്ലാ
 രും ഗാഭീരമാകും സിന്ധുവിന്നക്കര സാഗ്രതം പരവാനുള്ളമാഗ്ഗവുമ
 യ്മ്പിരിലാത്തിടും കാണുന്നില്ലെന്നമെ || ഇതഥാവായുതൻപുത്രനൊ
 ളന്നെരമാത്തനായിട്ടരുൾ ചെയ്തു പിന്നയും എത്രയും ധ്യാനതൽ
 പരനായ്ത്തന്നെ ശത്രുസുഭനൻ രാമൻ മരുവിനാൻ || ഏവം
 ഞൊകപരീതനായ്തന്നെ ദൈവാനെക്കണ്ടു സുഗ്രീവനെത്രയും സാ
 വധാനമാലാരം വിനീതനായ്ഭാവഗർഭമിവണ്ണ മുണർത്തിച്ചാൻ ||
 എന്തയ്യാ ബഹുമുശ്വരപ്പെപ്പാലിഹ നിന്തിരുപടി സന്താപിച്ചിടുന്നു
 സന്ത്രിച്ചാലും സങ്കടമാക്കയും ഹന്തഹന്തദേശരഥനന്ദന || തെ
 ല്ലുപൊലും ഭവാനിന്നദുഃഖിപ്പാനുള്ള കാലമല്ലല്ലാ വിചാരിയ്ക്കിൽ
 മല്ലാക്കിയാകാസീതതൻചാത്തകളെല്ലാം മെല്ലവെക്കെട്ടില്ലയൊ ഭവാ
 ന്കുള്ളനാകാരിപുതൻ നിലയവുമുള്ളത്തന്നിലാഞ്ഞില്ലെ രാഘവ ||
 ബുദ്ധിശക്തിയും ജ്ഞാനവുംവിദ്യയുമെത്രയുമുള്ള മുഖ്യാനാകും ഭ
 വാൻ ഇതഥാ പ്രാകൃതഭാവമകലത്തായ്സരപരം തൃജിച്ചാലും ര
 ഘുത്തമ || മൊക്കുമാഗ്ഗം വിനരൂധിജ്ഞം ബുദ്ധിയെബ്ദിക്ഷുദ്രരത്ന
 ജിജ്ഞസനതുപൊലെ ലക്ഷണാഗ്രജസർപ്പാത്മ ഭൂഷണലക്ഷണമാകും
 ശൊകംകളഞ്ഞാലും || തിമിനക്രാദിസങ്കലമാകയാൽ സമുദ്രമതി
 ഗാഭീരമെങ്കിലും സമസുഹരിസൈന്യത്തെയുമഹം ശ്രമകൂടാതെ
 തന്നെകടത്തുവൻ || ലങ്കയിൽചെന്ന രാവണൻതന്നെയും ശങ്ക
 കൂടാതെ നിഗ്രഹിച്ചിടവൻ സങ്കടമിതുമൂലം ഭവാനുള്ളിലങ്കരിയ്ക്ക
 രതാടും രഘുപതെ || നിരസാഹന്യായ്ഭീനനായ്തന്നെന്നാലൊ
 രകാശ്ചവും സാധിജ്ഞില്ലെന്നല്ല പരം ദുഃഖവും മെൽക്കുമെൽകിട്ട
 മെന്നറവും ഭവാനില്ലെരഘുത്തമ || എല്ലാവാനരയുമപതികളും ന
 ല്ലാശൗര്യാദിസംയുക്തരാകയാൽ തെല്ലും സംശയം കൂടാതെതിയ്ക്കി
 ലും മെല്ലച്ചാടിടും തപൽപ്രീതിയ്ക്കിന്നിവർ || എങ്ങിനെയായാൽ
 ശത്രുവധാ ചെയ്തിട്ടിട്ടു സീതയെക്കൊണ്ടെന്നാ വന്നിടും അങ്ങി
 നെഭവാനസാഹയ്യക്കുന്നായ്തന്നെ ഭവിച്ചാലും മാറാമതെ ||
 ഏതുപായത്താൽ സെതുബന്ധിച്ചനാം യാതുധാനൈശമന്ദിരം പ്രാ
 പിജ്ഞം നാഥനാകും ഭവാനതിന്നുള്ളൊരു സാധുവായിടും മാഗ്ഗംനിന

ച്ചാലം || വാരിധിയിൽചിറയിന്നു കെട്ടാതെ പാരമ്പ്രാവിപ്പതിന്നും
 രിപുപുരാദാരണം ചെയ്തതിന്നു വിചാരിച്ചാലാരാലും കഴിവുണ്ടാ
 യ്തരാദൃശ || പെട്ടന്നുചിറവാരിധിമദ്ധ്യത്തിൽ കെട്ടിയാലതുമൂല
 മരികല നഷ്ടമായ്തരമായതിന്നാൽ മൌനം വിട്ടിന്നുസാഹായ്യക്കു
 നായിട്ടക || ശൊകവും പുമാനുള്ളൊരുധീരത്വമാകവെ നശിപ്പി
 യ്ക്കുമെന്താത്തിപ്പാൾ ആകലതപം വെടിഞ്ഞതി ധീരനായ്തൊ
 കായ്തും സാധിപ്പാൻമുതുന്നാലും || ബുദ്ധിമാനായശൈശ്വശാസ്ത്രജ്ഞ
 നായ്സത്യസന്ധനായുള്ള ഭവാനിപ്പൊൾ മദ്രിധരാകും വാ
 നരവീരരെൊടാത്ത ശത്രുസാഹാരത്തെച്ചെയ്യാലും || കരത്തിൽ വി
 ല്ലെടുത്ത ഭവാനിപ്പൊൾ ശരത്തെയും തൊടുത്തുരണാക്കണെ പെ
 രുത്തരൊഷ്ഠ കണ്ണൊണ്ടു നിന്നെന്നാലൊരുത്തനങ്ങൊ നെരിട്ടുനിൽ
 കൂവാൻ || സഹായിപ്പതിന്നായിട്ടടിയനുംസഹചാനരസൈനയൊടും
 മുദാഹ്വഹസനഭവനായിട്ടുനിൽക്കുമ്പാൾ നാരിശൊകത്തിന്നുള്ളൊ
 രവകാശം || സാഗരമത്തക്കടന്നു ഭവാനതി വെഗത്തിൽതന്നെ
 ദേവിയെക്കണ്ടീടും ശൊകംബാഹുജനാക്കു വിചാരിയ്ക്കിൽ രാഘവ
 ബാഹുദീതിമേല്പെയ്യാ || സിന്ധുവെക്കുടപ്പാനിന്നു നല്ലതായെന്നൊരു
 മാഗ്ഗമെന്നു വഴിപൊലെമന്ത്രികളാകും ഞങ്ങളൊടാത്തുടൻ മന്ത്രാ
 ലൊചനചെയ്യാലും മനവ || എപ്പാൾസാഗരം സൈന്യങ്ങളൊ
 കയും നിഷ്പ്രയാസമായ്ത്തന്നെതരിച്ചീടും അപ്പൊൾത്തന്നെ രി
 പുവാജിതനായന്നുറപ്പുവൃൽ ദ്രവനിശ്ചയംചെയ്യാലും || കാമരൂ
 പികളല്ലെകപികളും കൈമന്മാരുമിന്നല്ലെ രണാക്കണെ സ്വാമിൻ
 ശൈലാദിവഷിച്ചു ശത്രുവത്താമസംചിനാ കൊന്നീടുംനിണ്ണയം ||
 എന്തിന്നെന്നവാവളരെപ്പായുന്നു ചിന്തവെണ്ടജയിക്കുംഭവാനിപ്പൊൾ
 ഹന്തകാണുന്നു നല്ലനിമിത്തങ്ങൾ സ്വാന്തപുംമമ സത്തുഷ്ടമാകു
 ന്നു || യുക്തിയുക്തമായ്സുഗ്രീവനീവണ്ണ ഭക്തിയൊടുരചെയ്യതു
 കെട്ടപ്പൊൾ തപചനത്തക്കണ്ണൊണ്ടുടൻ വായുപുത്രനൊടുകൾ
 ചെയ്യാൻ ജഗന്നാഥൻ || സാഗരജലംശൊഷണംചെയ്യിട്ടൊ വെ
 ഗത്തിൽ സെതുബന്ധനാ ചെയ്യിട്ടൊ യോഗാദികൊണ്ടൊ വാ
 രിധിബന്ധിപ്പാൻ രാഘവനാകും ഞാൻ മതിയായിടും || ശ
 ത്രുവിൻശ്വാഘ്രമാകും പുരത്തനിലെത്ര ദുർഗ്ഗസ്ഥലമുണ്ടെന്നുള്ളതും വി
 സ്മരിച്ചുനി ചൊല്ലുകകൾക്കുവാൻമുത്താരിൽ പാരമുണ്ടല്ലൊക്കെത്തു
 കം || കണ്ണുകൊണ്ടുഞാൻ കാണുന്നതുപൊലെ വണ്ണിച്ചിടേണംസ
 വ്യാപ്തം മാരുത തിണ്ണശത്രുബലത്തിൻപരിമാണ നിണ്ണയത്തെയും

നന്നാജ്ജമിപ്പനീ || പൂരിതന്നാടരക്കുയായിട്ടുള്ള പരിപാദികളെ
 ത്രയുണ്ടെന്നും പുരപാരമാപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമരചെയ്യാലും തത്ത്വമായ്യാ
 ത്തെ || സർവ്വരാക്ഷസവാസസ്ഥലങ്ങളും സർവ്വപുഷ്പങ്ങളിത്തവനാ
 കയാൽ നിവ്വാജാസകലത്തെയും ചൊല്ലുവാൻ സർവ്വമാനീസമന്ത
 നാകാദൃശം || ഏവരാലുവകല്പനകളുപ്താർ കൊവിദനാകുമാ
 രതിചൊല്ലിനാൻ ദൈവാദേവസമസ്യവും കൈപിടാ സാവധാന
 മനസ്സായിക്കൊല്ലാ || ഏതാതവിധാ ദുർഗ്ഗകർമ്മകൊണ്ടായാതുധാ
 നെശമന്ദിരം ഗുപ്തമായ്ബാധതല്ലും വരാതെരക്ഷിപ്പതും മാതിരി
 കളും സർവ്വസമൃദ്ധിയും || രക്ഷാനാഥന്റെ തെജസ്സുകൊണ്ടല്ലാ രാ
 ക്ഷസന്മാരും തങ്ങളിൽതങ്ങളിൽ പക്ഷഭേദമൊരല്ലവും കൂടാതെ ശി
 ക്ഷയിലെകചിത്തരാത്ഥാഴ്ചതും || നന്നായെതെല്ലാദിയിൽ ചതുരംഗ
 സൈന്യവ്യാവിഭജിച്ചുനിൽപ്പെന്നതും പിന്നസ്സാഗാത്തിന്റെ വലി
 പ്പവും സന്ദേശവിട്ടുപാഠനസംഖ്യയും എന്നുവെണ്ട സകലവും
 ചൊല്ലിടാം മന്നവകലമാണിജ്ജരണമ || മത്തവാരണസകലയാ
 യിട്ടുമുത്തമരഥസാപുണ്യയായിട്ടും എത്രയുശൈശ്വമുള്ളൊരുരാക്ഷസ
 സത്തമന്മാർ നിറഞ്ഞുള്ളതായിട്ടും || നിത്യവ്യാമൊദസകലയായിട്ടും
 നിസ്തുല വാജിസമ്പന്നയായിട്ടും ശത്രുക്കൾക്കൊരാ ദുർഗ്ഗമയായിട്ടുമി
 ത്തരാ ഞ്ഞുപ്രയാകുന്നു തൽപുരി || കെട്ടാവുടുംതഴ്ചതും ദൃഢമായിക്കൊ
 ട്ടുകൂട്ടാതാപ്പിച്ചുകൊണ്ടതി ശ്രേഷ്ഠമായ്ശത്രുഭീകരമായുള്ള കൊട്ടവാ
 തിലുംനാലുണ്ടു ലക്ഷയിൽ || നാലുഭാഗത്തുമുണ്ടു കിടങ്ങുകൾചൊലി
 ക്കിലതൊക്കയും ദുർഗ്ഗമാചാലവെ ശിലാബാണാദിയത്രങ്ങൾ നാലു
 വാതുകലമുണ്ടറിഞ്ഞാലും || ശത്രുസൈന്യമവിടക്കച്ചെന്നെന്നാകിൽ
 തത്രത്യങ്ങളാം യത്രങ്ങൾക്കൊന്നിടം കീർത്തിച്ചാലിന്ന ചസാനമില്ലാ
 ത്ത ശത്രുജാല പലതരാരാക്ഷസർ പുത്തനായ്തീർത്തിദാനീം പുരിയു
 ടെക്കൊത്തളാതൊരും വച്ചു പരിഷ്കുന്നു || പൊന്നുകൾകൊണ്ടു നിമ്മി
 ച്ചിടയ്ക്കിടെമിന്നും രത്നചുവെത്തപ്പുരുന്നിൽ അന്യന്മാർക്കുധിരൊഹി
 പ്പാൻ പയ്യാത്തൊരുന്നതമായ സംഖ്യാമതിലുണ്ടു || ചുരുമുള്ളകിട
 ങ്ങൾ നാലിലുംകൊറം വിട്ടുള്ളയത്രപ്പാലങ്ങളിൽ ഉന്മാദോവിച്ചു
 ശത്രുക്കൾ കെറിയാൽ തൊന്നുപൊട്ടി വെള്ളത്തിൽവീണിടും || ഉ
 പായാഗവും പാലാകൊണ്ടെന്നാൽ രിപുനാശവുമെന്തെന്നത
 നെകപടമറിയാതതിൽ കെറിയാൽ സപദിജാലപീണം മരിച്ചിടും ||
 ഉത്തരപോരത്തുള്ളൊരു പാലവുമെത്രയുംദൃഢം ശത്രുഭീകരതത്രഗു
 ണമായ് രക്ഷ ചെയ്യുന്നൊരു ഭൂതവാസസ്ഥലമുണ്ടുണ്ടുതും || കെ

ചെപ്പോഴെനാരകാപരനായിട്ടുപൂവിൽ ബഹു ധൈര്യമെന്നതിനു
 വ്യാ അപ്പുരുന്നിൽ യുദ്ധോദ്യമനായിട്ട പ്രമത്തനാത്താണു രാ
 വണൻ || പദ്യതാജല കാടന്നിവാകാണ്ടു നിവൃശകാകപടപ്പണി
 കൊണ്ടുചാച്ചൊടെപരദുർഗ്ഗമസ്ഥാനവുമുവീശനാലുണ്ടിവണ്ണ പങ്ക
 യിൽ || ധന്യമാകു ത്രികൂടശിവരത്തിൽ നന്നായ്നിമ്മിച്ചിരിക്കുമാല
 കയിൽ ചെന്നുകരയാൻപൊലും സമത്വരായുന്നിടാ നൂനമിത്രാ
 ദിമുഖ്യതം || പിന്നയുണ്ടൊപുരിയത്തകർച്ചാനന്യരാലെടുതാ
 കന്നരാഷ്ട്രവ സുന്ദരതപ്യം സ്വർഗ്ഗസമപുരിക്കെന്നിത്താലും സ
 ദൈവമില്ലാമ || ചതുരാഗ സൈന്യങ്ങളും നൽസൈനാപതിമാരും
 നിരാചരവിരരും സതതാനാലു കൊട്ടവാതുകൾക്കും ശിതശസ്ത്രങ്ങ
 ള്ക്കും കയ്യാണ്ടുനിൽക്കുന്നു || പിന്നെ മദ്ധ്യമഹത്തലമെവാ ത
 ന്നൈസന്യഭരായിനിന്നീടുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ശത്രുക്കൾക്കത്ര
 യും ദുർന്നിരീക്ഷ്യയന്നാകിലുമപ്പുരി || തപർകൃപാകൊണ്ടടിയനതി
 നെയും മിക്കവാറും തകർത്തുരിപുബലം വെക്കുന്നാലിലാന്നിപ്പൊൾ
 ഹനിച്ചുവന്നുൾക്കെചത്തിൽ നന്നായുറിഞ്ഞാലും || അന്തമില്ലാ
 ത്ത ചാനരസനകളത്രപായ്കൊണ്ടെങ്കിലും വെഗത്തിൽസിന്ധു
 പെത്തരിച്ചപ്പുരിഭജനം ബന്ധാകൂടാതെചെയ്യിടും നിണ്ണയം ||
 ചാനരാധിപബാലീതനയനം സൈനാനന്ദനം മൈന്ദദി ചിദ്രം
 മാനിയാം ജാംബവാൻപനസനം ഭീനഭാവമില്ലാത്തമുൻതാനം ||
 ഉററുകാരാകുമിന്നിവരുള്ളപ്പൊൾ മാറുള്ളബലംകൊണ്ടത്രപയൊ
 ഗം തൊറന്നാജ്ഞയിവർക്കൊടുത്താലും മുറുമ്പുരിഭജനം ചെ
 യ്പോൻ || ദുർഗ്ഗമയായിരിക്കുമാലകയിലിരിക്കുകയുത്തമായ്ചെന്നു
 ടൻ വിഗ്രഹംചെയ്തു രാവണമന്ദിരമൊക്കയും നശിപ്പിക്കുമസംശ
 യം || ഇദ്രിനത്തിൽ മുഹൂർത്തവുമുണ്ടല്ലൊയാത്രചെയ്യാൻ നമുക്കുഖി
 ലേശപരസതപരമതുകൊണ്ടു ഗമനത്തിന്നുദ്യോഗം ഭവാന്ചെയ്തു
 കൊണ്ടീടുക ഇത്തരമുണ്ടുത്തിച്ചു ഹന്തമാനം തത്രവന്ദനംചെയ്തു
 നിന്നീടിനാൻ || കപടംവിട്ടുനിലജൻ ചൊന്നൊരുരിപു മന്ദിരവു
 ത്താന്തമൊക്കയുംസ്വദിക്കെടുത്തുഷ്ടനായ് രാഷ്ട്രപൻ കപിരാജനാടെ
 വരുൾചെയ്യാൻ || ശിക്ഷയിലനില്ക്കത്തജൻ വണ്ണിച്ചു രക്ഷസ
 ശപരൻതന്നുടെ ലങ്കയെ ഇക്ഷണത്തന്നെ സംഹരിച്ചീടുവാൻ ലക്ഷ
 ണാഗ്രജനാകമിരാഷ്ട്രപൻ || മാത്താബധപ്രിയപുത്രനമുക്കിപ്പൊൾ
 യാത്രചെയ്യാൻ ഇഭമായിരിയ്ക്കയാൽ യുദ്ധത്തിന്നായ്ക്കുറപ്പാലിദ്രിനം
 ശത്രുസംഹാരംചെയ്യിടും നിണ്ണയം || എവിടെപ്പൊയൊളിച്ചാലുമ

സ്രുകൊണ്ടുവാന ഞാനശങ്ക ഹനിക്കുചൻ സവിധത്തിലെന്നാഗ
 മനാത്തെയും ശ്രവിച്ചുനാലതുകൊണ്ടുസീതക്കും ഭവിക്കുംഹൃദീജീവനി
 ലാഗ്രഹം രവിനന്ദനവാനരാധിശപര || വിജയാഖ്യമുന്മുഖമിന്നാ
 കയാൽ വിജയം കിട്ടുമിപ്പൊൾ പുറപ്പെട്ടാൽ നിജസൈന്യമുരുകു
 ട്തിവശത്തിൽ വ്രജിച്ചിടണം നാമതിനാൽസഖെ || നല്ലതായ്ക്കയ
 ന്നനിമിത്തങ്ങളെല്ലാം കാണുന്നുണ്ടായതുകൊണ്ടുഞാൻ കില്പകൂടാ
 തെരാവാനനൈക്കൊന്നു വല്ലഭായലഭിച്ചിടുന്നിണ്ണയം || ഇതിനനു
 ഘ്നാഥനരുൾചെയ്തു മംഗലതരവാക്കുകൾ കെട്ടുപ്പൊൾ തിങ്ങും
 ക്തികൊണ്ടു സഹജനമംഗദൻ തൻപിതൃവൃന്ദമെത്രയും ഭഗ്യാ
 വൃജിച്ചു നിന്നാരനന്തരമിങ്ങിനെ രാമൻപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ ||
 സൈന്യത്തിന്നഗ്രഭാഗത്തു പൊക്കേണമിന്നനീലനും മാതൃന്ദംനൊ
 ക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായിട്ടായിരം വാനരരൊന്നിച്ചിപ്പൊൾ ഗമിക്ക
 ണംസുഗ്രീവ || ഫലമുലാദിയുള്ളൊരുമാഗ്നൈവലനാചെയ്തുകൊള്ള
 ണം സർവ്വരും ചിലശതകൾ മാഗ്നിയിൽവഞ്ചിപ്പാൻ വലത്തൊ
 ടാഗമിച്ചുവന്നാകിലെ നലമൊടവരെക്കൊന്നു വാനര കുലസംര
 ക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിടണം || അല്പവീര്യരാകുന്നവരൊക്കെയുമിപ്രദേശ
 ത്തുതന്നെവസിക്കട്ടെ ഉൾപൂർവ്വിൽ ധൈര്യദാർഢ്യമുള്ളൊക്കൾ ക്ഷി
 പ്രായാത്രക്കാരങ്ങി നിന്നിടട്ടെ || സാമ്പ്രതാഗജൻതാനും ഗവാക്ഷ
 നും വയ്വനാകംഗവയനംചെയ്ത കമ്പംകൂടാതെ വാനരസൈന്യ
 തൻമുൻപിലായ് ധൃത യാനംചെയ്യിടട്ടെ || പരിചിതഗന്ധമാദന
 നും പിന്നെപ്പരഭീഷണനാകുമുഷഭനും പരംധീരതയാടിനസൈന്യ
 ത്തിന്നിരുഭാഗവും രക്ഷിച്ചെയ്യിടണം || ജാംബവാൻസുഷേണൻ
 മെത്രയുംസമ്മതനാകും വെഗദൾതാനും ഇമ്മഹാസൈന്യം തന്ന
 ടെപിന്റും ചെമ്മരക്ഷണം ചെയ്യുഗമിക്കണം || വാനരസൈന്യ
 ജ്ഞാക്കയുമുൾക്കാമ്പിലാനന്ദത്ത വളർത്തിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ മാനമൊ
 ടിന്ദ്ര നൈരാവതമാകമാനയിൽ കെറിപ്പൊകുന്നതുപൊലെ ഞാനും
 വായുസുതൻറ മുകളെറിയാനാ ചെയ്യിടാമ്മദ്ധ്യഭാഗത്തുടെ || നീലഭി
 ങ്ഗജത്തിന്റെ മുകളെറിയാലവെ പൊകുംയക്ഷശനെപ്പൊലെ ബാ
 ലീപുത്രന്റെ പ്രഷ്ടകരയെറി ബാലൻലക്ഷണൻതാനും ഗമിക്കു
 ട്ടെ || ഇപ്രകാരമനുജേശ്വരൻതന്റെ കല്പനകെട്ടനെരം കവിശപ
 രൻതൽപ്പദം കൂറ്റി പിന്നക്കവികളൊടൊപ്പമല്ലാവരൊടും നിയൊ
 ഗിച്ചാൻ || രാമകല്പനകെട്ടില്ലായ നിങ്ങൾധീമാന്മാരാരും വാനര
 വിരരെ സാമിചൊന്നതതിക്രമിച്ചിടാതെ താമസാവിന്ദാഗമ്യതാം

ഗദ്യതാം ॥ ചരിതസെന്യാത്താടൈവം നിന്യാഗിച്ചുകരകൂപ്പി ദിന
കരനാദനൻ അരികിൽവന്നു ലക്ഷ്മണയുക്തനായ്നിപ്രിത്യാനമിപ്പതു
കണ്ടാപ്പാൾ ॥ തൽക്ഷണത്തന്നെ രാഘവൻമൊദനേ ലക്ഷ്മണനെ
ടാ സുഗ്രീവൻതന്നൊടും പ്രക്ഷുബ്ധരസസെന്യാത്താടും കൂടിദുഷിണ
ദിക്ഷണാക്കിപ്പൊറ്റൊട്ടാൻ ॥ മനഃമന്ദരേഷുപതി പൊകമ്പാർപ്പി
ന്നിലായിട്ടാവാനരവിരതം നന്ദിച്ചെത്രയുമുത്സാഹയുക്തരായ്തന്നെ
ചെന്നനയാത്രചെയ്യിടിനാർ ॥ വട്ടത്തിൽചിലരാടിക്കളിച്ചിട്ടുപെ
ട്ടനങ്ങിനെ മെൽപ്പട്ടചാടീട്ടും ഒട്ടറുചീമനാദങ്ങൾചെയ്യിട്ടും തുഴു
രാഴ്ചുപാനാദിച്ചെയ്യിട്ടും ॥ വൃക്ഷങ്ങൾതാമരമുള്ള ഫലങ്ങളെഭക്ഷി
ച്ചും മരതട്ടിത്തകർന്നിട്ടും വക്ഷസ്സന്യാസം ചെയ്തിട്ടുമായവർ പക്ഷ
മൊരൊന്നു തങ്ങളിൽചൊല്ലിനാർ ॥ ലക്ഷയിൽചെന്നു ഭീതികൂടാതെ
ഞാൻ പക്ഷികണ്ഠാനക്കൊന്നിചവന്നീടാം വക്ഷരാകുന്നരാക്ഷസന്മാ
രെയും ശങ്കിച്ചിടാമറിച്ച് വരാമെന്നും ॥ ശത്രുമന്ദിരമെത്രയും വെഗെ
നചാസുങ്ങൾകൊണ്ടടിച്ചു പൊടിയാക്കിസത്യമായിട്ടും ഞാനിന്നുവ
ന്നീടാംപാത്താലും മമവീര്യമെന്നുംചിലർ പ്രീത്യാതമ്മിൽപ്പറഞ്ഞും
കൊണ്ടല്ലാതും യാത്രയുചെയ്യാർ നാഥന്റെവിന്നാലെ ॥ മറ്റുശോ
ധനക്കായി നിന്യാഗിച്ചമക്കടങ്ങളുമെത്രയും വെഗത്തിൽ അഗ്രഭാ
ഗെഗമിച്ചു വഴികളിലൊക്കയും പരിശോധനയുചെയ്യാർ ॥ മദ്ധ്യ
ഭാഗത്തിലൂട ദുശരഥപുത്രന്മാരും ദിനകരപുത്രനും ശത്രുവീഡവരാ
തെ രൻസെന്യാത്തക്കാത്തു തന്നെഗമിച്ചുകൊണ്ടിടിനാർ ॥ ജാഗ്ര
തയൊടതിബലനന്നുള്ള മക്കടവുംശതവലിയുപിന്നെ അർക്കനും
കൈസരിയും പനസനമഗ്ഗജന മപ്പാൾപത്തരക്ഷിച്ചാർ ॥ അംബുജ
ബന്ധുപുത്രനൊടും കൂടിജാംബവാനും സുഷണനും പിൻഭാഗംസ
മ്മതരാകുമുഷങ്ങളൊത്തുടൻ ചൊമ്മരക്ഷിച്ചയാത്രചെയ്യിടിനാർ ॥
സേനാനായകനാകുന്നനീലനും വാനരന്മാരെപ്പാലിച്ചും മാഗ്ഗത്തിൽ
ഊനംകൂടാതെദ്രാഹിവച്ചാദൃതാ ഭീനകൂടാതെ യാനചെയ്യിടിനാൻ ॥
ദേവപ്രജാപര ഭസരെന്നുചെയ്യുന്ന വാനരാരത്രയും തപരയാ
യ്ഗമിച്ചീടുന്നമെന്നവം പാഞ്ഞുകൊണ്ടതിവെഗം പൊയിനാ
ർ ॥ ബലാകാണ്ടതിറ്റുറ്റത്താടായവർ ബലരക്ഷയുചെയ്തുകൊണ്ട
ങ്ങിനെ പലദിക്കുകടന്നടനെ സാഗ്ഗ മലയക്കണ്ടാരെല്ലാവരും
ദാ ॥ മധുപുഷ്പാദിസമ്പുഷ്പമങ്കിലുമതി ലെങ്ങുമതിക്രമചെയ്യാതെ
കൊതി ഭക്ഷിപ്പാനുണ്ടെന്നിരിക്കിലും പതിതൻഭാവം നൊക്കിനട
കൊണ്ടാർ ॥ ഗുരുതൃക്കരാടാത്തു വസിക്കുന്ന തരുണാദിത്യാപത്ര

ന്നാരപ്പാലെ ഹരിപുഷ്പത്തിലൊരം ദശരഥ നരപാലസുതന്മാ
 രാ ശൊഭിച്ചാർ || അംഗദൻറുറുത്തു കരരിക്കൊണ്ടിനെ ഗ
 മിച്ചിട്ടന്നലക്ഷ്മണൻ മംഗലകരമാകാവചനങ്ങളിങ്ങിനെ രഘുനാഥ
 നൊടാതിനാൻ || സമരത്തിൽഭവാനിന്നു ശത്രുവെശ്രമമെന്തെവ
 ധിച്ചിട്ടയാലുയിൽ സമുദ്ധാത്മനായ് ഭായ്യാസമെതനായ് ഗമിച്ചി
 ടുമതിനില്ലസംശയം || അഭയത്തെപ്പറയുന്നതുപൊലെ ശുഭസൂച
 കവായുക്കൾ വീതുന്നുളപരിതവ വന്നുശബ്ദിക്കുന്നുറുപതെ നല്ലവ
 ക്ഷിക്കളൊക്കയും || ദിക്ഷകളുംപ്രസന്നകളാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബഹുനി
 മ്ബലനാകുന്നു ശുക്രനുംപരശൊഭിതനായ് തന്നെ നിൽക്കുന്നുണ്ട
 നകൂലനായാകാശം || നല്ലനല്ലമുഗങ്ങളഖിലവും മെല്ലവവലാവ
 ച്ചനടക്കുന്നു ഉല്ലസിച്ച് താസപൂർവ്വം നക്ഷത്രമെല്ലാമാകാശം നന്നാ
 യിക്കാണുന്നു വിശ്വാമിത്രനൊടൊത്താത്രിശങ്കാലം വിശ്വനായക
 ശൊഭിച്ചുകാണുന്നു നിശ്ശങ്കംശുഭം സൂചിപ്പിച്ചാകാശം മാത്രയിച്ചു
 വന്നാവിളങ്ങുന്നു || നമ്മുടെകലകൂടസ്ഥനാകുന്ന നിമ്ബലനാകമി
 ക്ഷാലക തന്നെയും സൗമ്യനായിശാഖത്തൊടൊരുമിച്ചു ചെമ്മെ
 നിൽക്കുന്നതും ഭവാൻകണ്ടാലും || ജയവുംതവവന്നീട്തമെന്നതും നി
 യത മാധുര്യച്ചുകൊണ്ടാലും ഭയംവെണ്ടാട്ടം ലക്ഷണമൊക്കയും
 തപയിമംഗളാശാസികളാകുന്നു || രക്ഷാനാശത്തെസൂചിപ്പിച്ചിട്ടന്ന
 നക്ഷത്രങ്ങളുദിച്ചു നിൽക്കുന്നതും വീക്ഷണംചെയ്യുകൊണ്ടാലും താ
 വകപക്ഷത്തിൽ ജയംവന്നീടുംനിണ്ണയം || ജ്യേഷ്ഠനാകുന്ന രാമനെ
 ലക്ഷ്മണൻ ശ്രേഷ്ഠമാകും വചനങ്ങൾകൊണ്ടെവം പെട്ടന്നാശംസി
 പ്പിച്ചുകൻ പന്നയുകൊട്ടുംകൂടാതെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ || ക
 ണ്ടാലും ഭവാനെത്രയും വെറുംനമണ്ടിടുന്നാരു വന്നരസനയുൽ
 ഉണ്ടാക്കാപ്പട്ടിട്ടന്ന പൊടികളൊക്കൊണ്ടു സൂര്യപ്രഭയമറച്ചതും ||
 അബരന്തന്നിലെത്രയും ചെറുത്തൊടാബുദേഹം ഗമിക്കുന്നതു
 പൊലെ നമ്മുടെസന്യാ തെക്കട്ടിക്കൊക്കയും സമ്മൊദനെ മറ
 ച്ചിതാപൊകുന്നു || കവിവീരന്മാരെല്ലാവരും നിജചപലതപത്തെ സു
 ഷ്ടീകരിച്ചിതാ ഗഭീരനദീതൊയത്തിൽ നിന്തുറമ്പാൾ വിപരീത
 പ്രവാഹത്തെക്കൊണ്ടു || ഉത്സാഹത്തെക്കാടിതാ ചിലരെടുത്തു മ
 സ്തരിച്ചു ചിലരിതാമാടുന്നു നിസ്സന്ദേഹം കിലികിലാശബ്ദവും ഭ
 സ്തനവാചിലർതമ്മിൽചെയ്യുന്നു || യൌവനത്തിൻതിളപ്പുകാണ്ട
 ത്രയും ഗച്ഛിതരാജ്യാരംഭരഞ്ജിതാപവൃത്തങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളുതല്ലിസ്സ
 വ്വവൃതകത്തിട്ടന്നിതുചിലർ || പുഷ്പാമല്ലെഴിയിക്കുന്നിതു ചിലരു

ത്തിൽ ചിലർശബ്ദത്തെച്ചെയ്യുന്നു തച്ചതമിൽകളിയ്ക്കുന്നിതു ചില
 രാശ്യത്താൽ ചിരിക്കുന്നിതുചിലർ || എന്തിനുബഹുഭാഷണമെ
 യ്യുന്നു നിന്തിരുവടിതന്നെടൊക്കുത്തിൽ സന്താഷത്തെടെ ജീവനെ
 യുചിവർ ചിന്തചെയ്യാതെ യതിച്ചീടാദൃശം || കാഞ്ചരാലവസപ്പു
 ക്കും സുഗ്രീവന്തയ്ക്കലുള്ളൊരു ഭക്തിയെയുംഭവാനു ശൃംഖലപൊട്ടി
 ചുള്ളശബ്ദപാലലകയെന്നൊക്കിപ്പാഞ്ഞിതാപൊകുന്നു || യുദ്ധമെ
 യ്യുവാനാഗ്രഹിച്ചത്രയും ബദ്ധപ്പെട്ടുള്ളയാനത്തിൻഭംഗിയും പൃഥ്വി
 മണ്ഡലമിഷ്ടവിപുലതാലാസ്യ തമായിരിപ്പതുംകണ്ടാലും || ഇത്ഥമഗ്രജ
 ന്തെന്നൊടവനൊരൊ വത്തമാനങ്ങൾചൊല്ലിക്കൊണ്ടങ്ങിനെസത്വ
 രംപലകാടാമലകളുംപാത്തുകണ്ടുകൊണ്ടല്ലാ പരം കൂടിയാത്രചെയ്യാ
 മാഹന്ദ്രാമലത്തന്നിലെത്തിനാർ രാമലക്ഷ്മണന്മാർമുഖം || അപ്പൊ
 രതന്നെന്തരിഗളംതന്നിൽ നിന്നൊപ്പംരാലവ ശ്രേഷ്ഠരിരിവരും ഉ
 രപ്രമദമിരഞ്ഞിസ്സലാവാക മഹമയദിനെശ സുതനൊടും || അ
 ല്ലാലാത്തവാനരന്മാരൊടും ക്ഷിപ്രമാത്താമാഹന്ദ്രശിവരത്തിൽ സു
 പ്രസന്നരായ്തന്നെ കരയെറിത്തൽപ്രദേശത്തിൽ നിന്നൊക്കീട
 പൊൾ || മുന്നിലങ്ങിനെ ഘോരമകരാദിവൃന്ദസങ്കലമായ വന്ദണ
 ന്റെ മന്ദിരത്തെയുംകണ്ടു രഘുപതിചാന്നാനാദിത്യ പുത്രനാദീവ
 ണ്ണം || ഇന്നിവിടത്തിൽ സെന്നാനിവശവും നന്നായ്ചെയ്യാലും
 സൂര്യസുതഭവൻ പിന്നെമന്ത്രവിചാരവും വാനരരൊന്നിച്ചത്ര നമ
 ക്കചെയ്യിടണം || മുന്നമാലൊചിച്ചുള്ള വഴികളിന്നൊന്നും കൂടിദൃശ
 മായാപ്പിച്ചു തന്നെവെന്നും സമുദ്രംകടക്കുവാനെന്നറിഞ്ഞാലും ബാ
 ലീസഹാദര || ഉപായംകൂടാതിന്നു സമുദ്രത്തെക്കവിരാജ കടക്കുന്ന
 തെങ്ങിനെ സപദിഭവൻ സപ്പുരൊടുംകൂടി ശുഭമാഗ്നങ്ങളാലൊചി
 ച്ചീടുക || ശത്രുബാധാവരാതെവഴിപൊലെ കാത്തുകൊള്ളണം സൈ
 ന്യത്തെയുംഭവൻ തത്രതത്രമാഞ്ഞുരിപ്പുകൂടുംപാത്തിടമതുമാലൊചി
 ച്ചീടണം || അരുളപ്പാടിവണ്ണശ്രവിച്ചപ്പൊഴുകഭക്തിക്കണ്ണാണ്ടാക്ക
 പീശനുംഹരിജാതിപലവിധമെങ്കിലുംമൊരുമചത്താജ്ഞാതിയെയൊ
 ക്കയും || ചെറൊ പരെയിരുത്തി രക്ഷിക്കുവാനൊരൊന്നാഥന്മാരെ
 യുമെല്ലിച്ചു പാരം പ്രീതനായ്ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ചാരത്തങ്ങിനെ
 ചെന്നുനിന്നിടിനാൻ || ഉഗ്രശാസനനായിട്ടിരിക്കുന്ന സുഗ്രീവനെ
 വാചൊന്നതുകെട്ടാപ്പാൾ അക്കപികളുമാദരിച്ചവണ്ണം സൽക്കാരം
 ചെയ്യിരിക്കാദശാങ്ങരെ || സാഗരത്തെയും കണ്ടീട് നാരവരാകാശ
 തൊട്ടതുല്യമായങ്ങിനെ മെഘനാദംകണക്കതി ഗാഭീരമാകുംശബ്ദ

വ്യാ സിന്ധുധിതകൈകടന്നു ॥ ഔന്നത്യമുള്ള കുല്ലാലജാലത്തിൽ
 ചന്ദ്രനംഗ്രഹനക്ഷത്രസംഘവും എന്നിവണ്ടു ഗഗനത്തിൽ കാണു
 ന്നതെന്നാഴിയാതെ സർപ്പവും കാണുകയാൽ ॥ ഇന്നുസംഗ്രഹമെന്നു
 മാകാശം പിന്നെയെന്നെന്നും വെർതിരിച്ചിട്ടുവാൻ നന്നയുണ്ടുവിഷ
 മമനീവണ്ണം മന്ദതവിട്ടുതങ്ങളിൽചൊല്ലിയും ॥ അക്കരയ്ക്കുഗമിക്കു
 വാനെത്രയുമാഗ്രഹത്താഴ്വാ വാനുവീരന്മാർ അക്കടലിന്റെവക്കു
 തെല്ലാവരും സൗഖ്യമായ്ത്തന്നെ വാണുകൊണ്ടിടിനാർ ॥ വാ
 രിധിതീരെ സെന്നാനിവെശവും വീരൻരാജവൻ ചെയ്തിട്ടനന്തരം
 വാരിജാക്ഷിയായിടുംപ്രിയയുടെ ചാരുസൗന്ദര്യമൊത്തതി ദുഃഖന
 ചാരത്തങ്ങിനെ നിൽക്കുമനജനാടൊരൊന്നിവണ്ണം ചൊല്ലിത്തുട
 ങ്ങിനാൻ ॥ ജനകന്റെതന്മുഖയ കാണാഞ്ഞിട്ടനുജ മമസന്താപമ
 ങ്ങിനെ ദിനമൊരവളുൻവന്നിടുന്നുമനസ്സുപരംഭ്രാന്തമായിടുന്നു ॥
 കാന്താദൂരത്തന്നുള്ളിൽനിന്നുച്ചിടും ഹന്തശത്രുബലവാണെന്നിവണ്ണം
 ചിന്തിച്ചിടും വ്യസനമില്ലാട്ടുമെ ബന്ധുവായിക്കപീശനണ്ടാകയാ
 ല് ॥ ഗതമായൊരയെഴുന്ന പിന്നൊക്കപ്രതിയാനചെയ്തില്ലെന്ന
 നിണ്ണയം അതുമാത്രംനിനയ്ക്കുവാൻ സങ്കടമതിമാത്രാവളരുന്നമാ
 നാസ ॥ മല്ലാക്ഷിയാകുംസിതയെക്കൂട്ടിക്കുള്ള രാക്ഷസൻകൊണ്ടു
 പൊയ്യിട്ടുവാൻ വല്ലഭനാഥപാഹിമാമെന്നവൻ ചൊല്ലിയമൊഴി
 യെന്നയുകൊല്ലുന്നു ॥ പിന്നുകുക്കിണദിക്കിൽ നിന്നങ്ങിനെ വന്നി
 ടുന്നൊരു മന്ദവാതത്തൊടായ് ചൊന്നാനെത്രയു മുമ്പത്തന്നെപ്പാ
 ലെ നിന്നുദുഃഖാ സഹിയാതെരാജവൻ ॥ സീതാദൈഹത്തിൽ സ്ത
 ശിച്ചുപൊരുന്ന വാതമാമകഗാത്രത്തിലുംഭവാൻ വീതസംശയംസ്ത
 ശ്നാചെയ്യാലും ചൈതന്യം കുറച്ചാലുമല്ലാൻ ॥ ഏവമൊരൊ
 രൊഭ്രാന്തുപറകയാ രാധാപിന്നപ്പകലുമൊരുപ്പാലെ ദൈവിതൻ ഹി
 രഹാഗ്നിയൊലൊറാവാ ദൈവൻതൻദൈവം കത്തിജ്വലിക്കുകയാൽ ആവി
 ലതപംകലൻമുഖാക്കുകുളിവണ്ണം കമിച്ചിടിനാൻപിന്നയും ॥ കീർത്തി
 പ്പെട്ടദേശമൻതന്നുടെ പുത്രഭായ്തയായിടുംജനകൻപുത്രിയായിടും
 മാമകാപ്രമത്തിൻപാത്രമായിടും ശൊഭിച്ചുജാനകീ ॥ പാത്താലെങ്ങി
 നെ രാക്ഷസീമദ്ധ്യത്തിലാത്തി പൂണ്ടുകിടപ്പാൻ കഴിവരംശത്രുസംഹാ
 രചെയ്തു ഞാനെന്നയൊധാത്രിപുത്രിതൻ ദർശനപ്രാപിക്കാ ॥ ചന്ദ്ര
 ബംബമുഖിയാകും സീതതൻസുന്ദരമാകും പ്രേമാദ്രുഷ്ടിയെ എന്നുക
 ണ്ടുഞാൻമാനസ സന്താപമൊന്നാഴിയാതെദൂരക്കളഞ്ഞീടും ॥ ഏക
 യായ്ശത്രുപീഡിതയാഗ്രരം സുഖചിന്തയായ്തയുമെൻ വല്ലഭാശൊ

കസാഗരത്തിൽ മുഴുകുമ്പോൾമാകട്ടെ മമപൂരുഷതപഃപഥം ॥ ഇ
 ണ്ണിനപല സങ്കടമാക്കുകൾ മ.ഗുപ്തനാകുമാരൻ പറയുമ്പോൾസം
 ഗതിചെയ്തു ലക്ഷണനൊരൊരാൾ ഭ.ഗിവാക്കുകൊണ്ടാശ്വസിപ്പി
 ച്ചുടൻ ॥ സന്ധ്യാവന്ദനവുമായിരവരും ബന്ധുമാകുന്നസുഗ്രീവ
 ന്താനാടും അന്തമില്ലാത്ത പാനരന്മാരൊടും സിന്ധുതീരത്തിലൊ
 ത്തുചങ്ങീടിനാർ ॥ നക്തത്വാരീകൾക്കീശനാകും ഭഗവകൂടും ത
 ന്നൊലകയിൽ വന്നാരുമത്ത്വദൂതൻ പ്രവൃത്തിച്ചതൊക്കെയുമൊത്തു
 പിന്നയുംപിന്നയുമെങ്ങിനെ സരൂപനായിത്തന്റെ ശിരസ്സുല്പത്രാ
 ണ്ണി ഭൂതരാടിവണ്ണചൊല്ലിനാൻ ॥ ഒരുവാനരൻവന്നപ്പോൾ നമ്മു
 ടെപുരിയിൽക്കടന്നനല്ല സീതയപരിചിൽക്കണ്ടു ഗുരവുത്താ
 ന്ങ്ങൾ പരിഭാഷണംചെയ്തുടൻ പിന്നയും ॥ ഒരുശങ്കയുംകൂടാതെ പ
 ന് മമശിരിക്കാന ചെമ്പ്രാദിയൊക്കെയും ഉരുകൊപനഭഞ്ജിച്ചു ല
 ക്ഷയക്കരിയാക്കിച്ചമച്ചതും കൂടാതെ ॥ ഘോരവിക്രമമുള്ളൊരു രാ
 ക്ഷസവീരന്മാരെയും കൊന്നതുമ്മാത്തിപ്പൊൾ ശൂരന്മാരെപറഞ്ഞാ
 ലും ശൊഭനപാരാജയത്തൊന്നു ചെയ്യാൽഭവിച്ചീടും ॥ ശ്രേഷ്ഠരെ
 നിങ്ങൾചെന്നാലും യുക്തമായ്തട്ടുന്നിപ്പൊൾ നാംചൊയ്ക്കണ്ടതെ
 ന്നൊരു ഒട്ടംസംശയംതൊണ്ട പലരായ്ക്കൊട്ടും വിട്ടാലൊചിക്കാ
 തെ കാഴ്ചങ്ങൾഒട്ടിവുള്ളവരിനാലെയ്ക്കുയിപ്പിച്ചുമാളൊരു മന്ത്രിപ്രവ
 രരെ ॥ ഉത്തമന്മാരൊടൊത്തു പരാമക മത്യാത്തൊടവിചാരിച്ചു
 കൃത്യങ്ങൾ പാത്ഥിവിന്മാർ വഴിപൊലാലചെയ്തന്നു ലിത്തിരിചൊ
 ലും ദോഷാഭവിക്കുമോ ॥ രാമനാമുദാ സംഖ്യവിട്ടെത്രയും കൈ
 ന്മാരാകാ വാനാരാനിച്ചു താമസമില്ലാളപ്പാകൂടാതെ മാമകവു
 രെ പന്നിടും നിണ്ണയം ॥ അതുകൊണ്ടിന്നിനിഷ്കം പുരത്തിന്നും മതി
 മാനാരെ നിങ്ങൾക്കൊന്നെന്തും ഹിതമെലിൽ ഭവിപ്പാനൊരുവ
 ഴി കഥിച്ചീടുക നീതിജ്ഞരെ നിങ്ങൾ ॥ ഇവണ്ണനീതിയുക്തമായ
 ളൊരു രാവണൻതന്റെ വാക്കുകൾകെട്ടപ്പൊൾ സാവധാനത്തിൽ
 കൈകൂപ്പിത്തങ്ങളെ ദൈവനാട്ടണത്തിച്ചാരതിൽചിലർ ॥ ലോകരാ
 വണദൈവദയാനാട്ടും വ്യാകുലതപം ഭവിപ്പാനിടയുണ്ടോ നാകപു
 ണ്ണതൊട്ടെല്ലൊരുലൊകങ്ങളാകവജയിച്ചിങ്ങിനെ വാഴുമ്പോൾ ഭി
 കരനായിട്ടിന്നാരുമാനഷനാഗമിക്കുമൊ നമ്മുടെലകയിൽ ॥ പു
 ണ്ണകാമനാചൊല്ലുംവിമാനത്തെ നിഷ്പ്രയാസം ലഭിച്ചവനല്ലയോ
 സപ്തഭൂഷണനാകും ശിവകൽനന്ന പ്രകാരമീ ചുഗ്രമാസത്തെയും
 കൈപ്പഴംഭവാനിന്നുലഭിച്ചപ്പൊളല്ലൊന്നുണ്ടാപെടിപ്പാൻസംഗതി

ഭാനവഗ്രന്ഥനന്തരമുത്ഭവിച്ച മാനിമച്ചല്ലാ ഭവാനിധാതനതും
 വാനരന്മാർ നിരൂപിച്ചാൽതാ പകമാനധാനിക്കെഴുതാത്തുന്നിടമൊ ||
 അന്തകൻതന്നാപ്പാരിൽജയിച്ചൊരു പക്ഷികണ്ഠനായിടുന്നനിന്ന
 ഒട്ടെ അന്തമെപ്പൊന്ന മനുജനാലാകുമൊ ഹന്തരത്ഗത ചിന്തകളു
 ണ്താലും || പൂർവാദിഗ്ജയചെയ്തു നടന്നപ്പൊൾ സർവ്വക്ഷത്രിയ
 വീരരെയുംഭവാന വിദ്യാജാജയിച്ചിപ്പയാരാമനൊ ഗർവ്വമുണ്ണുന്ത
 നെകളഞ്ഞീടാ || മെലനാദനായിടുന്നനിൻസുതരാകനല്ലായൊ
 സംഗരത്തിൽപുരാ പാകശാസനൻതന്നജയിച്ചതി വെഗാകൊ
 ണ്ടവനരൂപധിച്ചതും || പത്മസംഭവൻതന്നഭവദീയ സത്ത്മാ
 ക്കിലങ്കയിൽവന്നാട്ടും ഹത്ത്മാകൂടാതെ സന്ധുപാകയാ ലാത്തമൊ
 ചന്ദ്രപ്രപിച്ചാനിത്രനും || ഇന്നിവണ്ണപരാക്രമി ചാകുന്നൊ രിഗ്ര
 ജിത്തിനെ തന്നെയച്ചാലും എന്നാലായവൻ വാനരന്മാരെടു
 മൊന്നിച്ചങ്ങിനെ രാഘവന്മാരെയും കൊന്നാവശ്യത്തിൽ താവക
 സന്നിധാ വന്നീടാത്തൊരുദാകളുണ്ണാലും || സാമാനക്കാരായ

തെരിവുഭജനം ചെയ്യാൻ കഴിവരാ || കാമരൂപധരിയ്ക്കു വാനെത്ര
 യും സാമന്തമുള്ളരാജസരിൽ ചിലർ രാമപാർവത്തിൽ ചെന്നു മനു
 ജൻ || നാമരൂപസാമന്തന്മാരായും പ്രേമഭാവം നടിച്ചു സംഭ്രാന്ത
 രായ് ശ്രാമളം ഗാനം വെക്കുകയില്ലെട്ടെ || ഭരതാജ്ഞാക്കൊണ്ടിന്നടി
 യങ്ങൾ നിൻ തിരുമുൻപാകെ വന്നെന്നറിഞ്ഞാലും ഉൾക്കൂട്ടിപ്പു
 ടജനാത്തദൃതവരം കൈകൾ വെച്ചു നമിട്ടില്ല || ഇത്ഥമാരൊന്നു
 ചൊല്ലി ദശരഥ പുത്രനർക്കൊമ്പിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാക്കി സതപരം
 വഞ്ചിച്ചല്ലാജനത്തെയുമന്യ ജീവാക്കീടുമവരെന്നാൽ || കുംഭക
 ണ്ണതന്മയൻ നികുംഭനും സംഭ്രമവിട്ട നന്തരമിവണ്ണം ജാഭാരിജിത്തി
 ന് രാതന്റാപാദത്തക്കമ്പട്ടെത്രയും കൊപത്തൊടൊതിനാൻ ||
 നിങ്ങളെല്ലാം രാജസാമന്തരായ് ഗളത്തൊടിവിടെ വസിച്ചാലും
 അങ്ങുഞാൻ ചെന്ന രാജവന്മാരെയും ചെങ്ങാതിമാരായ് വന്നവ
 രെയും ഭാഗമാട്ടും വരാതെ വധിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങുവന്നീടാം നന്ദന
 മില്ലാമ || പിന്നെ പര്യായസ്സമിതുപാലതന്നെ നക്കഞ്ചരശനൊ
 ടൊതിനാൻ ഇന്ദ്രജിത്തമധജ്ഞാപ്തൻ സുപ്തപ്തൻ വന്നിരിക്കെ തുരഭ
 സൻ രവിരിപ്പു || എന്നു തൊട്ടുള്ള വീരനിശാചരരൊന്നൊഴിയാതെ ശ
 ശ്രദ്ധരായി നിന്നുകൊണ്ടതികൊപെന്തൊക്കുസ വൃന്തനാഥനൊടെ
 വരുന്നതിച്ചാർ || അടിയങ്ങളിന്നല്ലാവരും കൂടി വിടുകൊള്ളട്ടെ
 വൈരിയക്കൊല്ലുവാൻ വടിവാടുടൻ രാജവന്മാരെയുമടിച്ചു പി
 നെ സുഗ്രീവൻ തന്നെയും മടികൂടാതെ ലങ്കയെ ചൂട്ടുള്ള തടിയെറുന്ന
 വായുസുതനെയും പിടിച്ചു അണിച്ച് കൊണ്ടുടൻ ചൊരയും കുടിച്ചി
 ങ്ങു വന്നീടാമരക്ഷണാൽ || ഇത്ഥമാരൊന്നു ചൊല്ലിപ്പരിശാദി
 ഹസ്തത്തിൽ ധരിച്ചു ഞാനിന്നിരിക്കുന്ന ഭൂതവാതത്തൊന്നൊക്കത്തട്ടെ
 ത്തുകൊണ്ടുത്തമൊത്തമനാകും വിഭീഷണൻ ഭക്തിജ്ഞാനവിനയാദി
 സമ്പൂർണ്ണനത്രയും നീതിശാസ്ത്രാത്മതപചാതൻ തത്രയുക്തമായുള്ള
 വചനാത്തസ്സതപരം കഥിച്ചിടുന്നാനെന്തരും || ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവെമ
 ഭപനത്തെയും കെട്ടാവും ഭവാനിന്നു വഴിപൊലെ ഒട്ടം സംശയമി
 ല്ലതു ചെയ്യുന്നാൽ കിട്ടീടാതെ വാസുപുഷ്പം മെൽക്കുമെൽ || സാമ
 ദാനഭടങ്ങളാലിക്കാലം രാമനെ ജയിച്ചിടാൻ കഴിവരാ സപാമിൻ
 യുദ്ധത്തിലും ജയം കിട്ടുവാൻ കാഴ്ചാനില്ലല്ലൊ മാഗ്ഗം നിൻ കൂടി ||
 ഭാഗ്യവീനരിലും വിഷയാദിയിലാഗ്രഹിച്ചു വലയുന്ന പരിലും വിഗ്ര
 ഹമാകാനാലാമുപായത്താൽ നിഗ്രഹം ലഭിച്ചീടുമസംശയം || അ
 സാജിത്തമില്ലാത്തവനായിട്ടും ഹന്തയുദ്ധത്തിന്നു ദൃക്തനായിട്ടും

സ്വാന്തസ്യാഭ്യുദയോഽഭി ദ്രോഷത്തെ സ്സന്തം ജയിച്ചുള്ളവനായി
 ടുംമരുവീടുന്ന രാമനെക്കൊല്ലുവാനൊരു പൂരുഷനുണ്ടോ ജഗത്തിങ്കൽ
 കരങ്ങന്മാരിലെകൻ സമുദ്രത്തെ തരണമെന്തെ ഭീരിയെന്തെ പ
 രാ || സുരന്മാരാരും ദുഷ്ടരകമുണ്ടുളരിമനിരനിടയും ചെയ്തില്ലെ
 പരമസന്യാസിൻ വിഷ്ണുമറിയാതെ പരിഹാസവചനം പറകൊ
 ല്ല || ഉത്തരമരം ഭവാനൊടു രാഘവൻകാരം പണ്ടൊന്നുമെ
 യ്തിട്ടുമില്ലല്ലോ കാക്കാരവെണീസീതയെ നിന്നുടെമിറ്റത്തുക്കുവാ
 നെന്തൊക്കെസംഗതി || ചരാദിവധംചെയ്യതും തന്നുടെ ശരീരത്തി
 നെന്റ രക്ഷയ്ക്കൊന്നാത്താലും ഒരു ദ്രോഷവുമിങ്ങൊടു ചെയ്യാത്ത
 പുരുഷന്റെ സതിയാകുമാർത്തയെ || പരംവഞ്ചിച്ച പഹരിച്ചിന്നു
 നിൻ പുരം പ്രാപിപ്പിച്ചുള്ളാരവസ്ഥയെ നിരൂപിക്കുകിൽ ദുഷ്ടിത്തി
 ക്കാഭവാൻ ഭൂരിതത്തിന്നും പാത്രമായുന്നീടും || ആയുസ്സുതവകൊ
 ശവും രാജ്യവും പ്രായണനശിച്ചിട്ടമിതുമൂലം ന്യായമൊക്കലനാശ
 ത്തൊച്ചയുപനായിട്ടിന്നു ഭവാൻതൂടുന്നതും || ധർമ്മപുരനായി
 ടിരിക്കുന്ന നിമ്ലനാകും രാമന്റെപതിയെ ഇമ്മഹീതലന്തന്നിലി
 രത്തിയാൽ നമ്മുടെകല നാശംഭവിച്ചീടും || അതിനാൽകൊടുത്തി
 ടുകുറിയായ വിധിപാലെ രഘുപതിയ്ക്കായിട്ട മതിയിലാശവച്ചുനീ
 ഗർവ്വകാണ്ടുതകാതിരുന്നനാകിൽശ്രീരാമൻ ശിതബാണങ്ങൾകൊ
 ണ്ടുനിന്മന്ദിരം ശതധാതകത്തിടമെന്നൊന്നാലും || സുസമുദലികല
 ത്തിന്നുണ്ടാകവാൻ പ്രസാദിപ്പിച്ചിടുന്നൻഭവാനെങ്ങാൻ അസൽ
 സംഗവുകൊപവും ദൂരത്തായിസജ്ജിച്ചാലും ലങ്കാധിനായക ||
 കൊപധർമ്മസുഖയശാനാശനാ പാപവൽനമന്നമറിഞ്ഞിപ്പൊ
 രം ഭൂപാത കീർത്തിസൗഖ്യാദി വർദ്ധിപ്പാൻ ശോഭനധർമ്മമാലംബി
 ചിടുക || യുക്തിചെത്തിട്ടുപണ്ണ വിഭീഷണൻ യുക്തംപൊലെവ
 ണക്കു ചിൽചെന്നൊരു സത്യവാക്കുകൾ കെട്ടുഥൽവണൻ ഭൂതന്മാ
 രെയുമൊക്കപ്പിരിച്ചുടൻ രാത്രിയാകയാൽതന്നുടെ സുന്ദര പത്മന
 ത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മെവിനാൻ || കാലത്തെകൃത്യംചെയ്തുവിഭീഷണ
 നാലൊചിത്തുവാൻ പിന്നെയുംജ്ഞാന്റെ ശൈലത്വംഗസമാനമു
 യന്മാള്ളാ രാലയത്തിലെയ്ക്കായി പുറപ്പെട്ടാൻ || ഗന്ധർവാവാസം
 പൊപെയുമനിതൻ ബന്ധുതന്റെഭവനത്തുപൊലെയും കാത്തഭോ
 ഗവതീപുരിപൊലെയും ചന്ദ്രമുള്ളൊരു രാവണമന്ദിരെ || ചെന്നനെ
 രം വരമാകമാസനം തന്നിൽനകത്തഞ്ചരന്മാരാലാദരാൽ വന്ദിതനാ
 യ്ക്കുവെന്നൊരഗ്രജൻ തന്നെക്കണ്ടുവണങ്ങിവിഭീഷണൻ || മന്ത്രിമാ

രൊടുമൊത്തു വിജനത്തിൽ മന്ത്രാലോചന ചെയ്തുവസിക്കുന്ന പക്ഷതി
 കണ്ണന്നരികത്തുചെന്നതി ബന്ധുതകലന്നിങ്ങനെയെന്നും ॥ ഹി
 തമായിട്ടും ചെറുതുമെത്തായിട്ടു മതിസാന്തപമായിട്ടും പലവിധംസ്തുതി
 പൂർവ്വമായിട്ടുംഭഗവാനു പരംകൃഷ്ണി പൂർത്തുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഏതാ
 ത്തിനൊത്തന്നവന്നഗ്രജ സീതയുമിപ്പരത്തിന്നകത്തായി ചൈദന്യചക
 ദുർന്നിമിത്തങ്ങളും ജാതമായന്നിതന്നുതൊട്ടിങ്ങനെയെന്നും ॥ നെയ്യുകൊരി
 യൊഴിച്ചാലുമാട്ടാമ തിയ്യകത്താതെ തന്നെചുകയുന്നു അയ്യോഹ
 വൃങ്ങളിൽവന്നരമ്പുകൾ പയ്യപ്പായ വിവസിനടക്കുന്നു ॥ ആന
 കൾക്കുമമമില്ലാതാകുന്നു ഭീനഭീനം നദിക്കുന്നിതശപങ്ങൾ നാനാദി
 ക്കിലുംകൂട്ടമാസ്തായസ മൂനാസൂചിപ്പിച്ചാറുകയെന്നും ॥ രണ്ടുസന്ധ്യ
 ജ്ഞാവന്നുഗൊമായുക്കളിണ്ടലെന്നിയെ ശബ്ദാത്തച്ചെയ്യുന്നു കണ്ടിട്ടു
 ന്നവിമാനങ്ങളിൽതവ കൊണ്ടാടിഗുരൂവന്നിരിക്കുന്നതും ॥ ഏവ
 മൊരൊരൊദുർന്നിമിത്തങ്ങളും താവകപുരകാണുകകാരണാൻ ആ
 വിലത്തവ ചെരാതിരിക്കുവാൻ ദേവിവയക്കിപ്പും രാമന്നനൽകുക ॥
 ഇന്നുസീതയെ നൽകാതിരുന്നെന്നാൽ വന്നിടുന്നമുക്കൊക്കെയുംദു
 ഘ്ടം എന്നുവെണ്ടകലാപംനശിച്ചിട്ടു നന്നായാലൊചിച്ചാലുംഭവാ
 നിപ്പൊൾ ॥ മന്നവഭവാൻ മന്മാഴികൾക്കകിൽ സന്ദേശംവിട്ടു
 കിട്ടുംതുഭാവതവ അന്യമാചയ്ക്കാൽ നാശവ്യവന്നിട്ടു പിന്നെനിന്മ
 നചപാലാചയ്ക്കിട്ടു ॥ അക്കാലത്തുരജ്ഞങ്ങളുണ്ടാദോഷ മൊക്ക
 യാപരിപൂർണ്ണമായുള്ളൊരു വാക്കുകൊട്ടാരുനെയും ഭഗമുഖനിക്കണ
 ക്കുപാത്തുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഒട്ടുംഭീതിയില്ലെന്നുടമാനസെ ശ്രേഷ്ഠ
 യാകുമിവളെക്കൊടുക്കുമൊ നാട്ടിലാരുമില്ലെന്നജയിക്കുവാൻ ധാ
 ണ്യമൊന്നുംപാറയെണ്ടറിയില്ലൊൾ ॥ തനിക്കിഷ്ടാവരുവാൻപാഞ്ഞു
 ജ്ഞാനജൻതന്നദ്ധിക്കരിച്ചിവണ്ണ മനതാരിൽ പലവിധചിന്ത
 യൊടനങ്ങാതെ ഭഗവാനൻമെചിന്താൻ ॥ കുറച്ചാലൊചിച്ചെന്ന
 രംഭാവന്നൻ പിരിച്ചിടിനാൻ സർവ്വജനത്തെയും പുരത്തിൽചെന്നു
 സീതയെചിന്തിച്ച പരിക്ഷിണമനസ്സോടവൻപിന്നെ ॥ അക്കാല
 ത്താൻചെറുതുമെത്തായിട്ടു ജ്ഞാക്കുമൊപ്തരാത്തുനാനച്ചടൻ ശീ
 ശ്രാശ്രേഷ്ഠരഥത്തിൽകരയറി നിശ്ശമിച്ചാൻ സഭയ്ക്കായിപ്പിന്നെയും
 ശശ്രുപാണികളായ്തദാരാവണ ഭൂതന്മാരമനകും പുരരാഭാഗെ
 ആത്തുചൊഴിച്ചുകമ്പിയാപ്പല വാദ്യചൊഴിസമെതാ നടക്കൊ
 ണ്ടാൻ ॥ മരത്രചാരശംഖാദിയെച്ചിലർ ഹസ്തനന്നിലെടുത്തുകൊ
 ണ്ടങ്ങിനെ പാർത്തിവെട്ടുൻ പിന്നാലെയുംബഹു ഭക്തികളൊണ്ടു

യാനാചെയ്യിടിനാർ || വെൺകാക്കുടവന്നൊരുരാക്ഷസൻപൊൻകി
 രീടത്തിൻ മൊളിൽപിടിക്കുകയും ലക്ഷണനിരഭാഗനിന്നുന്മാർ ശ
 കവിട്ടുമാമരംവീശിയും || ഏവരാക്ഷസ സംഘത്താലത്രയും
 രാവണൻ പരിവൃജിതനായ്തദോ ദേവശിപ്പികൃതസഭയിൽ ബഹു
 സാവധാനത്തിൽ ചെന്നുകരറിനാൻ || പിന്നെക്കാൽമുണ്ടാലോ
 ചിപ്പാനവൻ തന്നെടമന്ത്രിമാരെവരത്തുവാൻ സന്ദേശംവിനോദ
 തരവിട്ടതൻ സന്നിധൗവരതതീടിനാൻപൊത്തിൽ || പ്രഹരപ്പോ
 ദികളെല്ലാവരുംവന്നു സ്വപ്നസ്വാകൃഷ്ടിനില്പതു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാ
 ജാവും തന്നെടപേർപത്തിൽ ബഹുമാനിച്ചവരയിരുന്നതിനാൻ || ത
 രുവഗം വിഭീഷണനാതൻ ചിത്രമാകരഥത്തിൽക്കരയെറി എ
 ത്തിജ്ഞാന്റെ പാദാഭിവന്ദനഭക്തിയൊടുടൻചെയ്യാരെന്നു ||
 അഗ്രജനാകും രാവണനാൽബഹുസൽകൃതനായിത്തന്നെയവിടത്തി
 ൽ നിഷ്കളങ്കനായിട്ടുമവൻബഹു ജാഗ്രതയോടിരുന്നാൻ വരാസനെ ||
 മാനിച്ചെല്ലാവരെയുമൊകുമ മൂന്നുകൂടാതിരത്തിദൂരനേൺപറമ്പ
 ര്മാലുനദൈവശനെപ്പൊലെ താനൊക്കെച്ചാനസ്സഭാമദ്ധ്യത്തിൽ ||
 ഭരതനാഥനെല്ലാജനത്തെയും പ്രശംസിച്ചുവസിപ്പിച്ചനന്തരം കശ
 ലാ തനിഷ്ഠുണ്ടായ്തവാനായ്ഭരത ധീരതയോടെവെച്ചൊല്ലിനാൻ ||
 അല്പയൊ പ്രാപ്താദികളെനിങ്ങ ളെല്ലാം മുമ്പെപ്പുകൾകൊണ്ടാൽ
 നല്ലപാലെ വിചാരിച്ചുവെഗത്തിൽ ചൊല്ലിടണം ഹിതമാകുമു
 ഗ്ഗത്ത || ഓരൊരാജനാ തന്നെടപക്ഷത്തെ പെറവെത്തിരിച്ചു
 ചൊല്ലിടണം ആരമാസമായ്നിരൂചെയ്യിടുന്ന വിനോകമനജനം
 രാമന്റെ ദാരുപ്രാപ്തിയറിഞ്ഞിട്ടില്ലായതും ചാരത്തായ്നിന്നു കെൾ
 ക്കെട്ടെച്ചൊല്ലിടാം || ജനകന്റെസുതയാകുംസിതയെ മനജശിശുവാ
 യൊരുരാമനെ ഘനമൊരുംപരിച്ചുഞാൻഭണ്ഡക വനാതനിൽവി
 ന്നാന ചിപ്പിടുന്നെൻ || ഇത്രകാലമായിട്ടുമവളെന്നൊടൊത്തിരിക്ക
 വാനിരിക്കുന്നില്ലൊട്ടും തത്തുല്യയായി പെറവെത്തിയ മിത്രി
 ലൊകത്തിലില്ലെന്നും നിണ്ണായ || ശാരദേശ്വരനുമൊരുംബുദ്ധാ സാ
 രസംകുടനാ സർപ്പംഗ സന്ദർഭ പാരാതിന്നിവളെക്കണ്ടുമാരന്റെ മാ
 രികൾക്കൊരു ലക്ഷായിത്തീർന്നൊൻ || ഉപക്ഷിപ്തവാനാളല്ല സീ
 തായ ഗൃഹമാചെയ്തവന്തരമായുസ്സം തുഭഗാത്രിതൻ ചിന്തയാ
 ശ്രാന്തനായ് സഭയനായ്സിക്കുന്നെൻസർപ്പോ || സാഗരത്തെത്ത
 രിച്ചിന്നു ശത്രുക്കളാഗമിപ്പതു മെക്കുകിൽദൃഢം ഭാഗധയവുമൊദൈ
 വെല്ലുതൻ യോഗവുമൊക്കിലാക്കിയാമിഹ || വാനൊൻനാ

മനോജിപ്രജയിച്ചൊരു മാറിയാകുമിനിക്കവിചാരിയ്ക്കിൽ മാനുഷ
 നാരരക്കാണ്മുളവാകുമൊ ദീനതനിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചാചാലുക ॥ സീ
 തയക്കൊടുക്കാതെതന്നെരപ്പു നാമനെന്നിങ്ങും ചെന്നുകൊന്നീട
 ണം ബാധകൂടാതതിനുള്ളമാറ്റം സാധുവാംവണ്ണമാലൊചിച്ചീ
 ടുക ॥ പഞ്ചബാണശരാത്തനായിവണ്ണ മഞ്ചമഞ്ചം മുഖമുള്ളരാവ
 ണൻ വാഞ്ചരാനത്രപാചൊന്നതുകെട്ടാപ്പാളഞ്ചാതെക്കുംഭകണ്ഠനര
 ചെച്ചാൻ ॥ കഷ്ടംകഷ്ടമീമത്രയുംസീതയെ കട്ടിടാൻഗമിച്ചീടുമ്പൊ
 റ്റുചെയ്യുണ്ടു ഒട്ടംസംശയമില്ലിവരുകാരണം കെട്ടാപാകംനിൻ
 പട്ടണമൊക്കയും ॥ അങ്ങയ്ക്കൊട്ടും സദശമല്ലിത്തൊഴിൽ ഭാഗ്യാചൊ
 ല്ലുന്നവനല്ലത്താനിഹ എങ്ങുംപ്രായം തൊറാതെനടക്കുകിൽ മഹ
 ലംവരും സന്ദേഹമില്ലമെ ॥ ന്യായമീവണ്ണമെങ്കിലുംനിന്നുടെ മായാ
 മൊഹമനുസരിച്ചിന്നുഞാൻ സായുധനായ്ഗമിച്ചു രിപുകല കായ
 നാശാവരത്തിത്തന്നീടുവൻ ॥ രാമലക്ഷ്മണനാരരഹനിച്ചുഞാൻ സാ
 മൊദാഹരി സൈന്യത്തെത്തന്നിന്നംവൻ കാമപൊലിന്നമദ്യംകുടിച്ചി
 റ്റു സ്വാമിൻവാണാലും വിജ്യാനായ്ത്തന്നെ രാമനാശത്തെക്കൊ
 ക്കുവാൻ സീതയും താമസാവിനാസ്വാധീനയാസ്തരം ॥ മഹാരാ
 ജാവതികൃഷ്ണാനന്തരം മഹാപാശ്ചാതനിഞ്ഞിട്ടനന്തരം മുഹൂർത്തനെ
 രംചിന്തിച്ചുനാമനെ സ്വാഹസ്തകൂപ്പി വന്ദിച്ചുണർത്തിച്ചാൻ ॥ വി
 ശ്വനാഥഭവാനെ ജയിക്കുവാൻ വിശ്വത്തിൽ പാത്താലെവരണ്ടാ
 സ്തരം കാർപ്പാദവാഹിനിഞ്ഞിഹ സീതയെവശ്യയാക്കിസ്സുഖനെ ര
 മിച്ചാലും ॥ സ്വാധീനയായി വന്നില്ലവളെങ്കിലാധിവിട്ടു ബലാൽ
 കെരിച്ചങ്ങിനെ പാദാരങ്ങുപിടിച്ചമന്താക്കൊമനാധ രീതമാഹൊറാ
 രമിച്ചാലും ॥ മാരുതകുടാതിന്നെന്നാൽ ശത്രുക്കൾനെരെ വന്നാലവ
 രുടെ വിക്രമാസാരമില്ലാത്തയാക്കിയയക്കുവാൻ ധീരനാകുംഭവാൻ
 ഞൊടുമുട്ടാ ॥ സ്വസ്ഥനായ്ഭവാനത്ര വസിച്ചാലും ശത്രുസംഹാ
 രത്തെങ്ങൊരെയ്യിടുവൻ ഇങ്ങരംമഹാപാശ്ചാൻ പാഞ്ഞപ്പൊളുത്ത
 രാദശകന്ധരൻ ചൊല്ലിനാൻ ॥ അല്ലായാമഹാപാശ്ചാൻ നിൻ വാക്കു
 കളല്ലാമത്രയുന്നല്ലാത്തനാകിലും കള്ളാവിട്ടുന്റെ പൂർവ്വത്താത്ത
 തെച്ചൊല്ലാ ഗുഹമെന്നാകിലുംകെട്ടാലും ॥ പുഞ്ചിതസ്ഥലിയെന്നു
 പെരായുള്ളമഞ്ചു പാണിയായിടാസുരസ്ത്രീയെരഞ്ചിപ്പൊന്നുവഴിജ്ഞ
 ലാൽക്കരിച്ചുജസാ ഞാൻചെന്നാഗീകരിയ്ക്കയാൽ ॥ ബ്രഹ്മദേവനെ
 തൊക്കുയിഞ്ഞത്തിൽ ചൊമ്മകൊവിച്ചു ശാപാത്തനൽകിനാൻ
 സമ്മതകൂടാതിന്നിമെൽനിച്ചൊരുപെണ്ണിനായച്ചെന്നാഗീകരിച്ചു

നാൽ നിർമ്മിച്ചാദിയാകും നി.ൻതലന്റായമ്മഹീതലൈപൊട്ടി വീണീ
ടാട്ടു || ഇപ്രകാരമായുള്ളൊരു ശാപമെന്നുൾപ്പിച്ചിൽ സദാ ചിന്തി
ക്കുകാരണാൽ അപ്പതിവ്രതയാകുന്ന സീതയെ ഞ്ഞപ്പൊ ചെഷ്ടവാനി
ച്ചിരിക്കുന്നില്ലാത്താൻ || അതുകൊണ്ടാദൃശരഥൻ തന്നുടെ സുതനാകുന്ന
രാമനെ ഞാൻതന്നെ ശിതബാണങ്ങൾവെച്ചിട്ടുവെക്കുന്ന വധിച്ചിട്ടി
വളെ വശത്താക്കുവൻ || ഭൂതനാഥസഖാവിൻ സഹജന്റെ നീതി
ശാസ്ത്രചിന്താഭാവചന്തത്തെ സൊദരനാംവിഭീഷണൻ കൊട്ടവം സാ
ദരജ്യേഷ്ഠൻ തന്നാടുണർത്തിച്ചാൻ || ഹിതംകിട്ടുവാനുള്ളതല്ലിന്നു
നീ കഥിച്ചിട്ടുണ്ടതൊന്നും ദശാനന കഥം സീതയാകുന്നൊരു സപ്ത
ത്തെ രതിയായ് ഭവാനാഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു ഇതുവെതുവായ് നമ്മുടെ വശ
ശവും ഹതമായ്തരമില്ലാരുസംശയം || പട്ടുതൊപമന്മാരാകും വാ
നരർ സർപ്പദിക്കും വളയുന്നതിൻമുൻപിൽ ശെട്ടുനെരമനാജ്ഞാണ്ടു
സീതയെസ്സുവ്വഥാ കൊടുത്താലും മടിക്കാതെ || രാക്ഷസശിരസ്സൊക്ക
യും രാമന്റെ തീക്ഷ്ണശസ്ത്രങ്ങൾ ഖണ്ഡിച്ചിടും മുൻപിൽ രക്ഷാനായ
കരാമന്നു നൽകുക ലക്ഷണവരിയാകുന്ന സീതയെ || കുറുകേണ്ണുന
മിന്ദ്രജിതുംപിന്നെ വയ്മ്പനാകുംഭവാനും പ്രഹസ്യനുംകുംഭനുംമഹാ
പാർവതനും വയ്മ്പരിൽമുൻപനാകുംമഹാകായനന്തഥാ || ശൂഭനോ
കുംഭാഹാരനും പിന്നെകുംഭകേണ്ണസുതന്മാരും വരുന്നും ഇന്നീച്ചൊ
ന്നവരാകുംദേശരഥ നന്ദനൻ തന്റെമുന്നിൽനിന്നീടുവാൻ സന്ദേഹ
മില്ലശക്തരായ്നീടാ പിന്നെമററുള്ളവർമതിയാകുമൊ || ദേവദേവ
നാകുന്നൊരുരാജാവൻ രാവണഭവാൻ തന്നെക്കണ്ടെന്നാകിൽ ജീവ
ഹാനിവരുത്തുമെന്നൊത്തുനീ ദേവിയെരാമനാജ്ഞാണ്ടുനൽകുക || ഉ
ത്തമനാകുംസൊദരനസ്സഭാ മദ്യേനിന്നുകൊണ്ടുവം പലവിധം യു
ക്തി യുക്തമായ് ചൊന്നതു കെട്ടുപ്പൊ കൂത്തരമാപ്രഹസ്യനര ചെ
യ്യാൻ || യക്ഷകിന്നര ഗന്ധർവ്വദേവതപക്ഷിപന്നഗ ജാതികളൊക്ക
യുംരാക്ഷസരഭയപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശിക്ഷിപ്പാനിന്നു മന്ത്രിനാളാക
മൊ || രാജാവിന്നൊടും ശ്രേയസ്സല്ലാത്തുള്ള പ്രാജയുക്തപ്രഹസ്യ വച
നത്തെപൂജിക്കാതെവിഭീഷണൻ പിന്നെയുംഭ്രാജമാനവചനമുരചെ
യ്യാൻ || പ്രഹസ്യ നീയും രാക്ഷസരാജനും മഹാപാർവതി നകുതഞ്ച
രന്മാരും മഹാനാകാരഘപതിയെക്കുറിച്ചിഹ ചൊല്ലിയതെല്ലാം വൃ
ഥാതന്നെ || രാമനെരണത്തനിൽ ജയിക്കുവാൻ നാമിന്നൊത്താൽ
കഴിവരാനിണ്ണയം സ്വാമിജ്ഞാമനന്തർകരമാകും വാമവാക്കര ചെ
യ്യാതുന്നല്ല || തൊണികൂടാതെ വാരിധിക്കുറ്റം പൊണമെന്നുനി

നച്ചാൽ കഴിവരാ നാണിയെടുത്തുപാലെയൊക്കെ രാമ പ്രാണഹാനി
 വരുത്തുവാൻചിച്ഛിച്ചാൽ ॥ ധർമ്മനിഷ്ഠയു മന്ത്രശസ്ത്രാദിതൻ സമൃദ്ധ
 യുള്ളറിവു പടുതപവും സന്മാർഗ്ഗതാനന്തരജ്ഞ ഗമനവും ചെമ്മെയ്യ
 ഉളവർ യുദ്ധത്തിൽ തൊല്പക്കമാ ॥ ഇങ്ങിനെയുള്ള സർവ്വഗുണങ്ങളും
 മംഗലനാകാരമാണെന്നാകയാൽ ഭംഗമപ്പറത്തുണ്ടാക്കുവാനൊട്ടും സം
 ഗതിവരാദർശനാചിന്തയാ ॥ ആർത്തിപൂണ്ടുതന്നുനാമൻറകീർത്തി
 യെക്കുടത്തിട്ടുപാനായിപ്പ മിത്രരൂപണവാഴുന്നനിങ്ങളും ശത്രുവാ
 യ്ത്തന്നവന്നിടം നിർണ്ണയം ॥ ശത്രുപക്ഷത്തിൻ വൃദ്ധിക്കുയാദിയും
 നിത്യവുംനിജവൃദ്ധിക്കുയാദിയുംബുദ്ധാചിന്തിച്ചുചൊല്ലുന്നവനെല്ലൊ
 ഭക്താവിൻഹിതം ചൊല്ലുന്നമന്ത്രിയും ॥ ആയതുക്കൊണ്ടിന്നെല്ലാജന
 ത്തിന്നും കായനാശം വരാതെയിരിപ്പാനും ശ്രേയസ്സൊരഭവിപ്പാനും
 സീതയെ ന്യായമായ് ദൂതം രാമന്നുനൽകുക ॥ ഇന്ദ്രദേശികതുല്യമതി
 യാകും തന്നുടെ പിതൃപുൻചൊന്നവാക്കുകൾ ഒന്നൊഴിയാതെക്കെട്ട
 മകൊപത്തൊടിനുള്ളിത്തൊഴു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ താതസൊ
 ദരനിശ്ചിക്ഷലന്തനിൽ ജാതനായൊരു പൂര്യനല്ലയൊ ഭൂതപൂർവ്വ
 മല്ലൊല്ലാമനുജരെ ഭീതിപെടുത്തു വംശജക്കാർക്കുമെ ॥ ബലവിശ്വ
 പരാക്രമശൗർയാദി ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നനമ്മുടെ കലന്തന്നി
 ലിന്നെകൻവിഭീഷണനലംഭീരുപായ്ക്കുന്നുജനിച്ചെല്ലൊ ॥ ഹന്തഭീരുത
 യെരംഭുവാവില്ലൊളെത്തിന്നാണെവം ഭീതിപ്പെടുത്തുന്നു ചിന്തിച്ചു
 ലെകരാക്ഷസനാൽത്തന്നെ ഹന്തവ്യന്മാരാക്കുന്നിടം ശത്രുക്കൾ ॥ ഗീ
 ്വാണശനെ യുദ്ധത്തിൽവെന്നുഞാൻ ഗർവ്വംതീർത്തുപറഞ്ഞു ചില
 യൊ പർവ്വതംപൊലുള്ളൊരാവതത്തിൻറ സർവ്വദന്തതെയും പരി
 ച്ഛിച്ചൊ ॥ വിക്രമമവമുള്ളൊരിനിജ്ജിപ്പൊൾ മക്കടത്തെയുംമന്ത്രി
 നെയുംകണ്ടാൽ ഉൾക്കാമ്പിൽഭയമുണ്ടാകുമൊഭവാ നിങ്ങളെക്കുടിക
 ത്തന്നാചെയ്യണ്ട ॥ പാകവൈരിജിത്തവംപറയുന്ന മൊഘവാക്ക
 കൾ കെട്ടുവിഭീഷണൻ വെഗമുത്തരം ചൊല്ലിനാൻജ്യേഷ്ഠൻറഭാഗ
 ധെയുംനശിക്കാതിരിക്കുവാൻ ॥ ബാലനാകുംനിനക്കിന്നുണ്ടൊമന്ത്രമാ
 ലൊചിക്കുവാനുള്ളൊരുപാടവാ കാലഭരോദ്യവസ്ഥയറിവാന്നും ശീ
 ലംകൊട്ടാരു നീമതിയാകുമൊ ॥ അതിബാലനായ് സാഹസശീല
 നായ്ക്കുതിചീനനായ് ദുർമാഗ്ഗവത്തിനായ് കരേന്ദ്രിയനായ്ക്കും നി
 ന്നെയീ സ്തദസ്സിൽവരുത്തിച്ചവന്നുശാൻ ॥ ഇന്നുനിന്നെയുമായവൻ
 തന്നെയും കൊന്നാലന്യന്മാർക്കൊക്കെ തുഭാവരും അന്യമാചെയ്ത
 ലിക്കല മീവകു ദുസ്തരംകൊണ്ടു തന്നെക്കയച്ചിടും ॥ ബ്രഹ്മദേവ

സമമാകാരമന്റെ വന്ധയാസ്ര സമുദായത്തക്കുവാൻ ഇമ്മഹീതമാത
 നിലിന്നാരുമില്ലാമ്ചെയ്യുകൊണ്ടാലോപശിപാലെ || അതുകൊണ്ടി
 ന്നരാക്കുസംഗ്രഹം നതുലംകാശ്ശുഭവത്തൊടുംകൂടിസതിയകുജന
 ക്ഷയരശുപതിവാദാഞ്ജുവച്ചാൽത്തുഭാവതം || ജ്യേഷ്ഠനെന്നറം ഹി
 താവതീവാനെവാ ശിഷ്ടനാകുംവിദീഷണൻചാാനന്ദം ശ്രേഷ്ഠവാ
 ക്ഷകാട്ടത്രയും കൊപത്തൊട്ഷ്ടാവിടുപറഞ്ഞാൻ ഭഗമുഖൻ ||
 സപ്പമൊന്നിച്ചും ശത്രുക്കളൊന്നിച്ചു മിപ്രദശൈവസിന്ധ്വമൊരുവി
 ധാ ഇപ്രകാരംകമിക്കുന്ന നിന്നൊടൊത്തല്ലനരം വസിക്കുകയി
 ല്ലിതി || ആധിനാശാദി ജ്യേഷ്ഠനായ്തന്നാൽ പ്രീതിതന്നെസഹ
 ജനാക്കെന്നതും ജ്ഞാതിതന്റെ സ്വഭാവമെന്നുള്ളതുബോധമുണ്ടെ
 ത്തതൊരനിനക്കിഹ || ജാതിയിലേകൻ ശ്രേഷ്ഠനായ്തന്നെ ജാ
 തനായ്തന്നു കണ്ടുവന്നാകിലോ ഭേദിപ്പിച്ചു ചതിക്കുവാനിവണ്ണമൊ
 രീടുന്നതും തത്സ്വഭാവതന്നെ || പുലക്കാരിൽനിന്നുള്ളഭയംപൊലെ
 വലുതായിന്ന മരൊരുഭീതിയും ഉലകിൽപാത്താലക്ഷമില്ലെന്നതും
 പലക്ഷാബഹുസമ്മതമല്ലയോ || ബ്രാഹ്മണരിൽഭയയുംതഥാസദാ
 പെണ്മണിമാരിൽ ചാപല്യവുംപിന്നെ തമ്മിൽജ്ഞാതിയാൽ ഭീതിയും
 കാണതു മിമ്മഹിയിൽ സ്വഭാവമെന്നൊക്കണം || അതുകൊണ്ടുതൊ
 ണ് സപ്പമൊഴുകി ചൂയികുശാഭിച്ചത്രവസിപ്പതും സതതംകണ്ടരി
 കത്തുനിലുക്കുവൊ ഹൃദിസുഖം നിനക്കുഭവിക്കുമൊ || കഷ്ടമീ
 വണ്ണമുള്ളൊരുവാക്കുകൾ ജ്യേഷ്ഠനൊടന്യൻ ചൊല്ലുമൊനിയെന്തെ
 നിഷ്ഠരനിന്നൊടുള്ളമമതായ വിട്ടുഞാനിന്നതൊടുന്നറിഞ്ഞാലും ||
 ഇന്നിവണ്ണമനിഷ്ഠംപറയുന്ന നിന്നൊക്കെല്ലകതന്നെഞാൻചെയ്യ
 ണം എന്നിരിക്കിലുംസോദരവാത്സല്യ മൊന്നതൊന്നുകൊണ്ടുമാടി
 ക്കുന്നെൻ || ക്ഷണനരനിയ്യത്രവസിപ്പാലു പ്രണയംനിന്നിലുള്ള
 ത്തംതീർന്നാമ ഗുണമീനനായീടുന്നവിന്നൊട്നിന്നെങ്ങീടുക യുക്തമ
 ല്ലൊടുമെ || ഏവംധിക്കരിച്ചപ്പൊൾ വിദീഷണൻ ഭാവമാറിശ്ശഭാ
 പാണിയായ്തോ ആവാസസ്ഥാനത്തെയും വെടിഞ്ഞുടൻ രാവണ
 ന്തന്നൊടൊതിനാൻ പിന്നെയും || ലാങ്കശഭ ചാൻ ചൊല്ലുന്നതൊ
 കയും ശങ്കവിട്ടുഞാൻകെട്ടുകൊണ്ടീടുവൻസങ്കടമില്ലപൂജനാകുഭവാ
 നെകലിന്നത്തുചെയ്യുവെന്നാകിലും || എല്ലാനരവും മിഷ്ടംപറയ
 വാനുള്ളവരിഹധാരാമുണ്ടെല്ലാ തെല്ലനിഷ്ടവും പത്മവുംചൊല്ല
 ന്നൊർ ദുല്ലഭാഭവികൾപ്പവരതഥാ || കാലഭരഗുണങ്ങളറിഞ്ഞു
 നിൻ മാലകരചാനായ്ഞാൻപാഞ്ഞതും ആലോചിക്കാതിരിപ്പ

താനിന്നുടെ കാലപാശവശതയെന്നാത്താലും ॥ രാമബാണത്താ
 ചൂരിച്ചുനി ഭൂമിതന്നിൽശയിപ്പതു കാണാതെ ക്ഷേമാവാഗ്ഗതുകാണാ
 നകഥിച്ചതും പാമമെങ്കിലാഞ്ഞൊരപാരത്താലും ॥ ഗൗരവ്യനിൻ
 കലാധരവിഹാലം കാത്തുകൊണ്ടാലുമങ്ങിനെയങ്കിലും സ്വസ്തി
 യുണ്ടുവിക്കാട്ടുഞാൻപൊക്കുന്നൻ മദപിയംഗത്താൽ സെപ്തമാ
 സ്താഹ്വരീ ॥ ഇതമശ്ചേഷ്ടാനാടൊട്ടിവൻനാലു ഭൂതരൊത്തുടനാ
 കാശമാണ്ണ പാതമീപന്ദ്രസുതന്മാർവസിക്കുന്ന പാത്തലോപ
 രിചെന്നുനിന്നിടിനാൻ ॥ കാളമെലനിറാമാഞ്ഞരാക്ഷസർ മൊളിൽ
 വന്നുനിരുന്നതുകണ്ടപ്പൊൾ ഗൊലാംഗ്ഗലാഭിമാക്ഷീശനായിട്ടും ഞാ
 ലിസോദരനീവണ്ണം ചിന്തിച്ചാൻ ॥ കാച്ചാലൊചിച്ചായവൻ വാ
 നര വരന്മാരെ വിളിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ കരത്തിലായുധത്തെച്ചെടു
 ത്തിതാ നിരത്തിച്ചിലശതകുടനീൽക്കുന്നു ॥ അരിപ്രഷിതരായിട്ടി
 ഹനമ്മ തരുന്നൊക്കിച്ചുതിയ്ക്കുവാനായ്തന്നെ പരങ്ങിപ്പാക്കു
 നെന്നുംമനതാരിൽ ധരിച്ചിടുക വാനരശ്രേഷ്ഠരെ ॥ സുഗ്രീവനെ
 വെച്ചാനതുകെട്ടപ്പൊളുഗ്രരാകും കപികളുഖിലരംഗീശ്രംവുക്കുംപ
 റിച്ചെടുത്തുസ്വാഹം കണ്ഠാണ്ടിങ്ങിനൊചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ വെഗം
 കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചാലുമിവരൊക്കെത്തു പതിക്കട്ടെഭൂമിയിൽ വാഗി
 തിലോഷിക്കുന്നതുകെട്ടിടും വ്യാകുലമെന്തു തന്നവിഭീഷണൻ ॥
 ഗംഭീരസ്വരത്തോടെ സുഗ്രീവന്റെ മുൻപിൽമൊളിൽനിന്നവമുര
 ചെച്ചാൻ കണ്ടെണ്ണദേവന്മാരുടെ തമ്പിയാകും വിഭീഷണനെ
 നെന്നു സാംപ്രതം വഴിപൊലധരിച്ചാലും വയ്വനാകുന്നൊ
 ലീസഹോദര ॥ മടിയനെമൽജ്യേഷ്ഠൻസമരത്തിൽ ജടായുതന്നെ
 കൊന്നുടൻസീതയെ വടിവൊടിപ്പൊൾ രാക്ഷസീമാരുടെ നടുവിൽ
 പാപ്പിച്ചിടുംവൃത്താന്തവും ॥ ആതുരതപം കലൻവസിക്കുന്ന സീത
 യെരാമനാഞ്ജ്ഞാണ്ടുനൽകുവാൻ ചെതുചെന്ന് വചനാവളരഞ്ഞാ
 നൊതീട്ടുമവൻകൈക്കൊണ്ടില്ലെന്നല്ല ॥ പാരമെന്നപ്പരുഷവചന
 ത്താൽദൂരത്താട്ടിപ്പാപ്പിച്ചവെന്നതും ദാരാഭിസുഖ മെല്ലാമുവെക്കിച്ചു
 വിരമൊലിയായിടുന്നരാമൻ ॥ തിരുപ്പാദകമലത്തിൽവീണുഞാൻ
 ശരണപ്രാപിപ്പാനായ്ദൃതമിഹ പരിചൊടിപ്പൊൾ വന്നുനിൽക്കു
 നെന്നുമറിയിച്ചാലും രാഘവാനാദനീ ॥ അഭിവാദനപൂർവ്വം വിഭീ
 ഷണൻ പരിസ്ഥലനിന്നുചൊല്ലിടുന്ന കപടലശമില്ലാത്തവാക്കി
 നെക്കവിനാഥൻ ശ്രവിച്ചാരനന്തരം ॥ രാക്ഷസൻചൊന്ന വൃത്താ
 ന്തമൊക്കെയും ലക്ഷ്മണാഗ്രജൻ തന്നൊടുണർത്തിച്ചുതൽക്കുണാ കവി

നായകനാത്മീയ പക്ഷാത്തയുമുണർത്തിച്ചാനിവണ്ണം ॥ ശത്രുസഭാര
നാകയാലിനിവനത്ര വിശ്വാസയോഗ്യനാജ്ഞാനിടാപാത്താലും ഭ
വാതിപ്പൊളിവൻ തന്നെടൊത്തുവാഴ്ചിൽ നിത്യഭയന്നനെ ॥
തരന്നാക്കിച്ചരിപ്പാനായ്തന്നെ യിന്നരിയാകമിവനിഹ വന്ന
തും ഒരുസാർയ്യാവെണ്ട ഭവാതിപ്പൊൾ പരനാകമിവനവധിച്ചാ
ലും ॥ സ്നേഹത്തൊടെവം സുഗ്രീവൻചൊല്ലുന്ന മൊഹനപചന
ത്തെ ശ്രവിച്ചപ്പൊൾസാഹസ ലേശമില്ലാത്തരാഘവൻ പൂർവ്വരി
ച്ചാൻ കപിക്കളാടിവണ്ണം ॥ കെട്ടിലുനിങ്ങൾ സുഗ്രീവൻതന്നുടെ
ശ്രേഷ്ഠഗീതകളല്ലാം വഴിപാലെ ഒട്ടുവൈകാതെ വൈവരാനിങ്ങ
ൾക്കമിപ്പുമെന്തെന്നാലായതും ചൊല്ലുക ॥ ഇപ്രകാരംരഘുപതി തന്ന
ടെ കല്പനയെശ്രവിച്ചൊരനന്തരം തൽപരംകൂട്ടി വാനരവീരന്മാ
രെപ്പറന്നെ പാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ അറിവുള്ളവാനെടടിയങ്ങ
ളറിയില്ലെണ്ടതെന്നമില്ലകിലും പരീക്ഷിക്കാതെസപീകിച്ചീടുക ശ
രിയല്ലുന്നടിയങ്ങടെ പക്ഷം ॥ വാനരന്മാരിവണ്ണം പാഞ്ഞപ്പൊൾ
ഭാരവാംശമണിയാകും രാമനെ സ്വാനരപ്രപന്നമിച്ച ഹനുമാനമാ
നന്തത്തൊടു ഞർത്തിച്ചാനിവണ്ണം ॥ ഒരുദോഷവുമുള്ളവ നല്ലിവനിവു
ണ്ടിനിക്കിന്നിവൻ വൃത്താന്തംസപരവും മുഖശൊഭാദിയുംഭവാൻ ത
രസാനാക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടീടുക ॥ ദുഷ്ടലക്ഷണമൊന്നമില്ലന്നല്ല ശിഷ്ട
ലക്ഷണം സർവ്വവൃക്ഷങ്ങളും ഒട്ടുംശങ്കിക്കവെണ്ട നമുക്കിപ്പൊൾ കൂ
ട്ടത്തിൽകൂട്ടിച്ചെത്തുവശിക്കുവാൻ ॥ വിദാനാകമിവനുംതവ ബല
വൃദ്ധിയെയും നിജസഹജൻതന്റെ വൃത്തിദോഷവും ബാലിവധ
ത്തെയും തത്രസുഗ്രീവൻ തന്നഭിഷേകവും ॥ ചിത്തതാരിൽവിചാ
രിച്ചലങ്കാധി പത്നം കിട്ടുവാനാഗ്രഹത്തൊടിപ്പൊൾ സത്യസന്ധൻ
വിഭീഷണൻ വന്നുചെന്നുൾത്താരിൽ പരംനിശ്ചയചെയ്യുന്നെൻ ॥
ശരണാഗതന്മാരെ തൃജിപ്പതും ശരിയല്ലല്ലൊരാഘവന്മാരക്കൊട്ടും പ
രമന്തിനി വെണ്ടതെന്നാലതും നിരൂപിച്ചഭവാൻ തന്നെചെയ്യാലും ॥
വാതജനൈവ ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ പ്രീതനായ്രഘുനാഥനരൾ
ചെയ്യാൻ ചെതസിമമ സന്ദെഹമില്ലൊട്ടും സാധുതന്നെയൊക്കു വി
ഭീഷണൻ ॥ വല്ലനാലുംശരണാഗത നായാലില്ലസംശയം രക്ഷാച
യ്യിടവാൻ തെല്ലമിന്നിവനൊക്കൊണ്ടു ഭീതിയെന്നുള്ളിലുരുവിച്ചീടുന്ന
തുമില്ല ॥ കാക്കൽവീഴുന്നവരുടെ രക്ഷണമിടലാശർമ്മമാകുന്നതു കൊ
ണ്ടും നൊക്കിയാലിവനിന്നൊരു ദോഷവുമുൾക്കമലത്തിൽ തൊന്നാ
ത്തതുകൊണ്ടും ॥ സഖ്യത്തന്നെയിവനൊടു ചെയ്യവാനൊക്കുന്നെ

ഹമെന്നരും ചെയ്യുപ്പൊൾ സുഗ്രീവാദികളൊക്കെയു മാശ്ശിരംനിഷ്ഠ
 കമനമൊദിച്ചിടിനാർ || രാമഭാഷിതമീവണ്ണ കെട്ടുപ്പൊൾ യാമിനീ
 ചരനാമസദാദരൻ ഭൂമിതന്നിലിറങ്ങി ഭഗ്വാനെറകൊമളമാകും
 പാദസദരാജത്തിൽ || ചെന്നുവീണനമസ്തരിച്ചതിനെ നിന്നുകെ
 കൂപ്പി പന്ദിച്ചുപിന്നയും തന്നുടെസർപ്പത്താത്താവും രഘുനന്ദനനൊടു
 ണത്തിച്ചാനീവണ്ണ || ലങ്കാനാഥനാൽ ധിക്രതനാകയാൽ ശങ്കവിട്ടവ
 നെയും വെടിഞ്ഞുഞാൻ സങ്കടങ്ങളകലുവാൻ നിൻപലപക്ഷങ്ങ
 ഉവലംബിച്ചിടാനെൻ || ഭാഗ്യവുമമരാജ്യംജീ പനം ഭോഗ്യവസ്തു
 ക്കളുന്യങ്ങളുള്ളതും തപശ്ശതമെന്നറിഞ്ഞു ഭവാനിപ്പൊളാഗ്രഹം മമ
 സാധിപ്പിച്ചിടുക || സന്ധിക്കിളിമുച്ച രാവണസാദരൻ ചന്തമൊ
 ദെവ ചൊന്നതുകെട്ടുപ്പൊൾ സാന്താഷാത്താടെ രാമനവനെയും
 സാന്തപന ചെയ്യിവണ്ണമരൾചെയ്യാൻ || ഭീതിവണ്ട വിഭീഷണ
 നിശ്ചിഹ്വൈദംവിട്ടു സുഖിച്ചുവസിച്ചാലും സാധുവാംവണ്ണ തന്നെ
 പാത്തുനീ ബൊധിപ്പിച്ചാലും ശത്രുബലമെല്ലാം || ഇരിരമ വച
 സ്സകൾ കെട്ടുപ്പൊളധികം പ്രീതിയൊടെ വിഭീഷണൻ അതിദ്രഷ്ടനി
 ജസമജൻ ബലമതുലതരമായുള്ളതാക്കയും കൃതസൗഹൃദനാകുന്ന
 രാമനെസ്തിതപുച്ഛമിവണ്ണ ധരിപ്പിച്ചാൻ || നരവാനര രല്ലാതെൻ
 ജ്യേഷ്ഠനമരിപ്പപ്പാൻ മാനാരാലുംവയുണം വരംപത്മജൻ തന്നൊ
 ടു മെടിച്ചമരുവിടുന്നു ഗർവ്വത്തൊടിനവൻ || അയ്ബൊടായവ
 ന് മന്ത്രിമാരുംബഹു വയ്മ്പന്മാരെന്നും നന്നായ്ധരിച്ചാലും ഉന്യ
 കൊൻതന്നൊപ്പാരിൽ ജയിച്ചൊരു ഗാഭീരസുതൻ താനുമുണ്ടന്തികെ ||
 പത്തുകൊടിസ്സഹസ്രം നിശാചരജ്ജ്വല ബലമുള്ളവരാകുന്നു ശത്രു
 സംഘാമാടുകിയതു മിവരൊത്തുതന്നയാകുന്നു ലങ്കശപരൻ || വി
 ശ്വകുമാരനാകുമവൻതന്റെ ദുശ്ശീലബലകൊശാദിവൃദ്ധിയെ വി
 ശ്രവസ്സിൻസുതനെ ചൊല്ലുമൊളാശപിപ്പിച്ച വന്നൊടകൾ
 ചെയ്യാൻ || പെടിവണ്ടനിനക്കവനെ ഭൂതമാടലന്യെ ഹനിച്ചാ
 പ്പരത്തനിൽ മൊടിയാടഭിഷേകം ഭവാനെയിപ്പൊടവമുള്ള രാമൻ
 ഞാൻ ചെയ്യിടാം || ബന്ധുപുത്രാദിയൊന്നിച്ച വനിപ്പൊളത്തൈ
 വരുതീടാതെത്തൊന്നെൻ സപത്തരാജ്യംഗമിച്ഛില്ലറിഞ്ഞാലും ഹന്ത
 സൊദരന്മാരാണിതുസത്യം || ക്ലിഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാത്തരാമന്റെ
 ധൃഷ്ടതവരുതീടുന്ന വാക്കുകൾകെട്ടനരം വിഭീഷണൻപിന്നയും
 കൊട്ടംകൂടാതിവണ്ണമുണത്തിച്ചാൻ || ജീവനക്കളെത്തിട്ടും ഭവാനി
 പ്പൊൾ രാവണവധംചെയ്യാൻ സഹായത്തെദേവദേവ ഞാൻചെ

യ്ക്കിടുമെന്നതും താവകമനതാരിൽ ധരിച്ചാലും || ശപഥമെവാകെട്ടു
 പൊളെത്രയും കൃപയൊടാശ്ശെയ്ക്കത്തെയും ചെയ്തുകൻ നൃപനന്ദനൻ
 ലക്ഷണനെവിളിച്ചു പരിവെണ്ടുകാഴ്ചത്തെചൊല്ലിനാൻ || ഉണ്ണിലക്ഷ
 ണലങ്കാധിപനാക്കിപ്പുണ്യ ശീലനായിടുമിവനെനീ പൂണ്ണകുഭുമേ
 ത്തഭിഷേകത്തെത്തിണ്ണുംചെയ്യാലും സുഗ്രീവസന്നിധൗ || രാമകല്പ
 നകെട്ടുപ്പൊൾ തൽക്ഷണം സൗമിത്രിചെന്നഭിഷേകവും ചെയ്തു
 പ്രേമത്തോടഥ സുഗ്രീവനുംപിന്നെ സപാമിഭക്തരിൽ മുൻപൻഹ
 ന്നാനും ആമൊദന വിഭീഷണൻതന്നുടെ ശ്രാമഹസ്തം പിടി
 ച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ || ശ്രമകൂടാതെ സർവ്വജനങ്ങളും സമുദ്രത്തെക്കട
 പ്സാനൊരുവഴി സുമതഭവാനാലൊചിച്ചു സ്താകംഭ്രമം തീരുമാറിന്നു
 രചെയ്യാലും || ഇത്ഥമായവർ ചൊന്നതുകെട്ടുപ്പൊഴുത്ത, മെവമായ
 വൻചൊല്ലിനാൻ കാത്താൽസിന്ധു രഘുവംശജന്മാരാൽ വർഗ്ഗിതമാ
 യ്ഭവിതായാൽ വെഗത്തിൽ || വരണാലയത്തെച്ചെന്നു രാഘവൻ
 ശരണം പ്രാപിപ്പാനാജ്ഞാലും സരസമിതികെട്ടുപ്പൊൾ സുഗ്രീ
 വനറിയിച്ചാൻ വിഭീഷണപക്ഷത്തെ || രാഘവൻതാനുമപ്പുണ്ണമാശ്ശി
 രംസപീകരിച്ചു സമുദ്രത്തിൻതീരത്തിൽ വെഗഭർദ്വിരിച്ചതിലങ്ങി
 നെ സാഗരത്തെയും വന്ദിച്ചുമെവിനാൻ || ശാർദ്വനെന രാക്ഷസ
 നക്കാലം തട്ടിക്കീൽവന്നാവാനര സൈനയപാത്തുകണ്ടു മടങ്ങിട്ടവ
 ന് ദശവക്ത്രനൊടാവിവരം പറകയാൽ || തൂക്കനെവിളിച്ചിപ്രകാരം
 ഭരമുഖനപ്പൊൾപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ സഖെ സുഗ്രീവനൊടേന്റെ
 വാക്കുകളുഖിലത്തെയും നീചെന്നുചൊല്ലണം || കാട്ടിൽചെന്നിട്ടാ
 രാമന്റെഭാഷ്യയെ കെട്ടുകൊണ്ടിഹ വന്നതിനാലിപ്പൊൾ കഷ്ടാനി
 നൊടുത്തൊന്നെന്തു തെറ്റുകൾ കാട്ടിയെന്നതും നീതന്നെചാത്താലും ||
 നിന്നാലുമന്ത്ര വാനരന്മാരാലുമിന്നു ശക്തയല്ലിപ്പർമദ്ദിപ്പാൻ എന്ന
 തുകൊണ്ടുപൊക തിരിച്ചുനീയെന്നീചണ്ണ മൽക്കല്ലെന ചൊല്ലുക ||
 രാക്ഷസെന്ദ്രന്റെശാസനാകെട്ടുകൻ പക്ഷിവേഷം ധരിച്ചു ഗമിച്ച
 വൻ തൽക്ഷണംതത്രചെന്നുസുഗ്രീവനെ വിക്ഷണംചെയ്തു മൊളിൽ
 നിന്നിങ്ങിനെ || നാഥൻചൊന്നതുപൊലെ സുഗ്രീവനൊടൊത്തെന്ന
 രമവനെക്കുറങ്ങുകൾ ഭൂതലത്തിൽപതിപ്പിച്ചു മുഷ്ടികൊണ്ടും വൈ
 കാതിടിച്ചപ്പൊളായവൻ || വെദനസഹിയായ്ക്കയാൽരാമനൊടാതുര
 നായിട്ടിവണ്ണുചൊല്ലിനാൻ ദൂതനെക്കുല ചെന്തൊല്ലരാഘവസാധുശീ
 ലഭവാനിപ്പൊളെന്നുടെ || കായമെല്ലവെ രക്ഷിച്ചുതന്നാലു മായതി
 ന്നായ്ഭവൽപരംകൂപ്പുന്നെൻ വായവിടുകരഞ്ഞുകൊണ്ടിവണ്ണ മായ

വൻപറയുന്നതുകെട്ടുപ്പൊൾനായമായിട്ടഭയപ്രദനത്തെമായമെന്യ
 കൊടുത്താൻഭയാനിധി || അഭയത്തെ ഭഗവാൻകൊടുത്തപ്പൊൾകപി
 വിരരാൽമുക്തനായിട്ടവൻ ഉപരിഭാഗെനിന്നു സുഗ്രീവനെസ്സുപദിവി
 ഉച്ചിപ്പവണ്ണമൊരിന്നാൻ || അവിടെച്ചെന്നു ചൊല്ലേണ്ടതായുള്ള തവ
 സന്ദേശംചൊന്നാലും സുഗ്രീവ അവാതവാ പാഞ്ഞൊൾ സുഗ്രീവ
 നിവണ്ണം തുകൊണ്ടുമുരചെയ്യാൻ || ജക്ഷവാനരനാഥനാകുന്നതാൻ
 രാക്ഷസശരണാ ബന്ധുവാകില്ലെന്നും പക്ഷിത്തങ്ങളവനെയും ബാലി
 യെശ്ശിക്ഷിച്ചുപൊലെയെന്മെന്നുംചൊൽകു || എന്തിന്നായിട്ടധികം
 പറയുന്നു ബന്ധുരാംഗിജനകജാഹെതു ചായ് അന്തരനിബിടാക്ഷ വ
 നീടുമെന്നും നിയന്ധനാകുമ ചൊണ്ടുചൊല്ലുക || പാരാതീവണ്ണം ചൊ
 ന്നതുകെട്ടുപ്പൊൾ നെരിട്ടുഗദനപ്പുറനാടൊരിന്നാൻ ചാരനാകുന്നതു
 തനല്ലായതുകാരണാൽ ദോഷമില്ലി പൻനിഗ്രഹെ || പിടിച്ചാലുമിവ
 നെയെന്നാഗദൻ ചൊടിച്ചുകൊണ്ടുരച്ചതുകെട്ടുപ്പൊൾ അടിക്കൽച്ച
 നവനെക്കവിവരമിട്ടുകെട്ടിഭൂമിയിലാക്കിന്നാൻ || താഡനംകൊണ്ടാ
 രാക്ഷസനും പരംപീഡിതനായിപ്പിന്നെയും രാമനെഗാഢവെദനയൊ
 ടെവിളിച്ചുവമാടൽതീരുവാനെതിത്തുടങ്ങിന്നാൻ || അയ്യോരാഘവ
 വാനരന്മാരെൻറകയ്യുംകാലുംപിടിച്ചൊടിച്ചീടുന്നു പൊയല്ലിന്നിവർ
 കൊല്ലുന്നതിൻ മുൻപെനിന്യെൻ ദൈവത്തെരക്ഷിച്ചതന്നാലും || വാ
 ങ്ഗമുണ്ടവൻ ചൊല്ലുന്നവക്കൊവാ കെട്ടനരം ഭഗവാനരം ചെയ്യ
 കെട്ടഴി ചാലമക്കാരച്ചെന്നടൻ വിട്ടുകൊണ്ടാലും നിങ്ങളീദൃഷ്ടനെ ||
 എന്നവാദാടരുൾചെയ്യാ ദുർഭയമൽത്തന്നെ മൂന്നഭിവസം മുഴുവനും
 വന്ദനാചെയ്തിരുന്നിട്ടും സംഗരംമുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷനായി വരാത്തയാ
 ല് വന്നുദിച്ചൊരു കൊപെന രാഘവൻതന്നെടെ തമ്പിതന്നൊടരുൾ
 ചെയ്യാൻ || വണക്കത്തൊടിരുന്നിട്ടിവനൊടുമിണക്കം വരുന്നില്ലതു
 കൊണ്ടുതാൻ പിണങ്ങിത്തന്നെ ബാണമയച്ചിപ്പൊൾ ക്ഷണംലക്ഷ്യ
 ണമാഗ്നമുണ്ടാക്കുവൻ || വില്ലുംബാണവും കൊണ്ടുവന്നാലുന്നീ തെ
 ല്ലുംവെകാതെ സാഗരവെള്ളത്തെ എല്ലാംവാറിച്ചുകൊള്ളുവൻ ല
 ക്ഷയിൽചെല്ലുട്ടെ കാൽനടയായിട്ടിന്നിവർ || എന്തൊല്ലിധനസ്സി
 നെ മെടിച്ചുവന്നവാത്തജൻ ക്രോധാനപിതനായി നിന്നനെരയുഗാ
 ന്താഗ്നിഞ്ചെപ്പൊലെ തന്നെരാമാനാത്താനി സകലക്ഷം || ദീപ്
 ശാസവും ചെയ്യതികൊപെന മാഗ്നത്തെ വിട്ടുവാൻ തുടൻ
 പൊൾ നിൽക്കുകല്ലം ക്ഷമയൊടെന്നും ചൊല്ലിതീരും വില്ലുപിടി
 ച്ചാൻ സാഹാദരൻ || അപ്പൊൾശ്രീരാമൻ സാഗരത്തെവിളിച്ചി

പ്രകാരം കുപിതനായ്ചൊല്ലിനാൻ ഇപ്പൊത്തന്നെ നിൻ്റെ
 യ്ക്കത്തച്ചെയ്യവൻ ക്ഷിപ്രം കണ്ടാലും നീമമവിക്രമം ॥ ഇതഥാഭാഷി
 ചു തിദൃതം ബ്രഹ്മസ്മാ ഹസ്യത്തിൽ ധരിച്ചുകഷണം ചെയ്യാൻ
 തൽസമിതികണ്ടെന്നും യുഗാന്തത്തിന്നാത്തപൊലെ ദിശ്ശോക്കയും
 ക്ഷോഭിച്ചു ॥ സാഗരവുമധികം ഭയത്തോടെരാപ്പവന്റെ സമീപ
 ത്തത്തന്നെ വെഗത്തിൽ ദിവ്യവേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടാഗമിച്ചിട്ടിവ
 ണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ ॥ ഭാനവാശതിലക മഹാമതെ ഞാനിന്നെന്നൊ
 രു തൊരുകൾചെയ്യാലും സാനജഭവാൻ സർപ്പംക്ഷമിയ്ക്കുവാൻ മാ
 നാവിട്ടു നിൻപാദത്തിൽവീഴുന്നെൻ ॥ വാനരന്മാരീവെള്ളത്തിൽ നീ
 ണീട്ടൊ ഭീനനാഥനടന്നാ ചിയിട്ടൊ നൃതമെങ്ങിനെചൊക്കെ
 മെന്നു നിൻ മാനസമെന്നാലപ്പുണ്ണാ ചെയ്യവൻ ॥ ഭയത്തോടെവാ
 ചൊല്ലുന്നകെട്ടപ്പൊൾ ഭയയെന്നരാമനതൾ ചെയ്യാൻ നിയത
 മിന്നമൊഴലാമിശ്ശരമയയ്ക്കേണ്ടുന്ന ദിക്ഷനീചൊല്ലുക ॥ അരുളിച്ചെ
 യ്തീവണ്ണകെട്ടപ്പൊൾ കരുണാകരൻനടവൻ ചൊല്ലിനാൻ മരു
 കാന്താരം തന്നിലയ്ക്കാത്തതവശരത്തെ പ്രയോഗിച്ചാലുംരാപ്പവ ॥
 ഉദയിചൊന്ന ദിക്ഷിലെജ്ഞാശ്ശരം വിധിപൊലെ ഭഗവാനയച്ചുടൻ
 ഉതകിവരം തട്ടിജ്ഞ നന്നാവാനതുരൂലമാക്കാടും ശിവമായി ॥ അഞ്ചു
 ധിതാനരചെയ്തു പിന്നയുമാഞ്ചുജളേ നെത്രനാടീവണ്ണം നിമ്ലാ
 കൃതെ കെൾക്കഭവാൻ വിശപകർമ്മ പുത്രനായിട്ടു മീവാന്തൻ ॥ വെ
 ള്ളത്തിൽകരുകണ്ടിടും വസ്തുക്കളെള്ളാളപൊലും താണപൊകി
 പ്പെണ്ണം ഉള്ളത്തിൽധരിച്ചായവൻ കയ്യാൽനീമല്ലവ ചിറകെട്ടിച്ചു
 കൊണ്ടാലും ॥ എന്നുചൊല്ലിസ്സമുദ്രം മറഞ്ഞപ്പൊൾ പിന്നസ്സാരം
 വിശപകർമ്മാവിന്റെ നന്ദനനാകും വാനരൻ ദേവനെവന്ദനം ചെ
 യ്തിവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ ॥ പിതൃകാരുണ്യമെങ്കു ലുണ്ടാകയാലുദയിമ
 ചേപ്പുനേസതുബന്ധിച്ചീടാം അതിന്നുള്ളൊരു സാമാനത്തെ ഭവാനതകീ
 ടുകസതപരംരാപ്പവ ॥ നളനെചം പറഞ്ഞുകെട്ടപ്പൊൾ വലിവത്ര
 രൊടായിട്ടുതൾചെയ്യാൻ ബലമുള്ളൊരു നിങ്ങൾ ചെന്നൊരൊരാ
 മലവൃക്ഷാദികൊണ്ടു വന്നീടുക ॥ നരത്രൈഷ്ഠൻരഘുപതിവീവണ്ണമരു
 ളിച്ചയ്ക്കു കല്പനകെട്ടപ്പൊൾ ഹരിവിരന്മാർ കാട്ടുതൊരുംചെന്നു മരം
 പാറമുതലായ സാമാനം ॥ ഉരുക്കുട്ടിക്കൊടുത്താർ നളൻതന്റെ ക
 രന്തന്നിലടന്നെ മിടുക്കരും സുരശിഷ്ടി സുതനംസമുദ്രത്തിൽ ചിറ
 കെട്ടിത്തുടങ്ങിനാ നാരോൽ ॥ കൊലെടുത്തുളന്നീടുനിന്നു ചിലർ
 ചാലവെ സൂത്രം നൊക്കുന്നിതുചിലർ താലസാലാശപകണ്ണാദിവ

ഹരജാലമാനയിച്ചിട്ടുനിൽക്കുന്ന ചിലർ ॥ പത്തുയൊജനവീതിയുമാര
 തിൽ പത്തിരട്ടിച്ചു നീളവുമായ് ഭാസതപരം നളന്താനമാസ്സാഗ
 ര മദ്ധ്യത്തിൽ ചിറകെട്ടിനാൻ ഭംഗിയായി ॥ മുഴുവൻപണി തീ
 ന്നപ്പൊൾ സുഗ്രീവൻ തൊഴുതുകൊണ്ടുണ്ടായിച്ചാനീവണ്ണം ക
 ഴിഞ്ഞുസെതുബന്ധനം വെഗത്തിലെഴുന്നള്ള വാനരരുംഭീഷ്മക ॥
 സുഗ്രീവനവം ചൊന്നപ്പൊൾ സെന്നതന്നഗ്രഭാഗേ സഹജ
 നൊടുകൂടി ഉഗ്രവിക്രമൻ രാമനുംയുദ്ധത്തിന്നാഗ്രഹത്തെക്കൊടു
 ന്ന ചെങ്കുട്ടിയിന്നാൻ ॥ സാഗരത്തിന്റെതെക്കുകരയതിൽ ഭാഗ
 ധ്യയോഭരാശിവിഭീഷണൻ പൂർവ്വകലംവിട്ടു മന്ത്രിമാരെത്തരി ശ്രീ
 കലംഗദാപാണിയായ് നിന്നാൻ ॥ ചിലരാണുതുമെല്ലെ ഗമിക്ക
 യും ചിലർ പക്കത്തുകൂടി ഗമിക്കയും ചിലരാകാശചാടി ഗമിക്കയും
 ജലനിരയിലൊക്കെയും ചിലർപൊയിനാൻ ॥ ഇപ്രകാരമാഞ്ഞൊക്ക
 സ്സമുദ്രത്തിന്നപ്പുറത്താക്കുകൾ ചെന്നങ്ങിനെ തൽപ്രദേശ ഭഗ
 രഥപുത്രൻ കല്പനയപ്രതീക്ഷിച്ചു മെവിനാൻ ॥ ഓട്കവാൻപൊ
 ലുമന്യുക്കു ചയ്യാത്ത ഭുജരതരമാകും ശ്രീരാമന്റെ തൽക്കണ്ഠകണ്ട
 നെരത്ത മരാദിവർഗ്ഗമൊക്കെയും രാമനെപ്പൂജിച്ചാൻ ॥ ഉത്സാഹനപി
 തനാകുന്ന രാഘവൻ തൽസമീപെ മരുവുമനജനെ വാത്സല്യംക
 ലന്നാലിംഗനം ചെയ്യിട്ടുസ്തംഭത്തൊടിവണ്ണമരുൾ ചെയ്യാൻ ॥
 യുദ്ധത്തെക്കലിപ്പുന്ന നിമിത്തങ്ങളത്രയും മിഥകാഞ്ചനാൽ ലക്ഷ്യ
 ണകൃത്യം നൊക്കിനിമിച്ചയെണ്ടതൊക്കെയും മൊത്തുകൊണ്ടാലും ജാ
 ഗ്രതായാടിപ്പൊൾ ॥ ഇരുഭാഗത്തുമുള്ളൊരു കക്കിക്കാരൊരുമിച്ചുള്ള
 യുദ്ധനിമിത്തമായ് ഹരിരാക്ഷസ ദൈഹസമൂഹത്താൽ നിറയുറ്റു
 മിപ്രദേശം ദൃശ്യം ॥ ഗരുഡവൃഹമായിട്ടു നമ്മുടെഹരി സൈന്യത്തെ
 വൃന്ദിച്ചുനിൽത്തന്നും പരിചൊടിപ്പൊളെല്ലാവരും കൂടിപ്പരമന്ദിര
 തന്നിൽക്കടക്കണം ॥ ഇത്തരമരുൾചെയ്തു രഘുനാഥൻ യാത്രചെയ്ത
 തിന്നാരണ്ണനായപ്പൊൾ ഉൽത്താഷംപൂണ്ടു വാനരരുംപരമുദ്യക്ത
 നാരായ് സിംഹനാദാദിയാൽ പാത്ഥിപാത്മജൻ തന്റെമനതാരി
 ലെത്രയും പരിതേഷം വരുത്തിനാൻ ॥ ശത്രുമന്ദിരത്തന്നിലതുകാലം
 വാദ്യഘോഷങ്ങൾ ഘോഷിപ്പിക്കുന്നതും അഭിശിവാഴും വാനരർകെട്ട
 പ്പൊള തൃച്ചത്തിലവരൊക്കെശ്ശബ്ദിച്ചാൻ ॥ മിത്രവംശജൻ ദാശരഥി
 താനും രാത്രിചാരികൾക്കിശ്വരൻതന്നുടെ നിസ്തുലമന്ദിരംകണ്ടു
 ജനാടിത്തര മരുൾചെയ്തുതുടങ്ങിനാൻ ॥ കാഞ്ചലക്ഷണ രാവണ
 ന്തന്നുടെ ലങ്കാമന്ദിരകാന്തി വിശേഷത്തെ ശങ്കയില്ലസുരാധിശമന്ദി

രമെങ്കിലും മിതിന്നൊപ്പമായ്നിടാ ॥ ഇന്നതരസൈന്യങ്ങളാകാശ
 നന്തിൽ സ്ഫർക്കുന്നുണ്ടെന്നതൊന്നു ഇന്ദ്രശിപ്പിപ്രവരൻ മനസ്സി
 നാൽ തന്നനിമ്മിച്ചതെന്നും നിനയ്ക്കുന്നെൻ ॥ വെളുത്തമെഘജാല
 കൊണ്ടാകാശം വിളങ്ങിപ്പോയ പോലെലക്ഷയും വളരെശ്ശാഭയുള്ള
 വിമാനത്തിൻ കലാകൊണ്ടൊരമുജപരിചിപ്പിച്ചിടുന്നു ॥ പുഷ്പിതവരവൃക്ഷങ്ങ
 ളെക്കൊണ്ടു മത്തുരവല ജാലങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഏറ്റൊഴുക്കുള്ള പക്ഷി
 രചകൊണ്ടു മിപ്പുരംസദാ രമ്യതമാതന്നെ ॥ ഉദ്യാനങ്ങളും പൊയ്ക്ക
 ളുംപലമദ്യപാന സ്ഥലവുമുണ്ടാകിയും ഇത്യാദ്യാപൂർണ്ണയാകുമിലക്ഷ
 യൊടൊത്തിട്ടത്ര പുരിയില്ല നിണ്ണയും ॥ ഭരതങ്ങളെൻ മന്ദിരമീവ
 ണ്ണും പ്രശാസിപ്പിച്ചിട്ടനന്തരം രാഘവൻ ഭരതന്റെ ബലാത്തയുറപ്പി
 പ്പാൻ സശരാസനനായിട്ടുതരം ചെയ്യാൻ ॥ ഗരുഡവൃഹദായ്ത്ത
 നെപ്പുറിച്ചു നിരന്നമരുവുന്ന സൈന്യത്തിന്റെ ഉന്മോനത്തുറീ
 ലെന്നൊടാനിച്ചു മരുവീടണം ബാലിതൻനന്ദനൻ ॥ ശിരസ്ഥാനെ
 ണ്റാൻ വില്ലംകലായറാശ്ശരത്തെയും തൊടുത്തുനിന്നീടുവൻ പരി
 ചൊടാജ്ജ്വലന പ്രദേശത്തെ ഹരിരാജനും കാത്തുനിന്നീടണം ॥ ഗ
 സ്ഥമാദനൻതാനു മുഷിഭനു മന്ധാളിത്തത്തിൻ ലെശവുംകൂടാതെ സ
 ന്തതമിത ഭാഗവും രക്ഷിച്ചു സന്തോഷാത്മിതന്മാരാത്മസിംഹം ॥
 ജ്വലരാജൻ സുഷണാദിയൊന്നിച്ചാക്കുകി സ്ഥാനത്തെക്കാത്തുകൊ
 ണ്ടീടണംരാജസേനവിഭീഷണൻപിൻഭാഗാശിക്ഷയിൽ ഭൂതരൊ
 ത്തുരക്ഷിതം ॥ വ്യാധിച്ചീവണ്ണം രാഘവൻതന്നുടെ വാഹിനി
 യെയും നിത്തിട്ടനന്തരം ദ്രോഹിച്ചുള്ള തുകനെയും മൊചിപ്പിച്ചാഹ
 വൊദ്യുക്തനായ്ത്തന്നെ മെവിനാൻ ॥ അന്നെരംതുകൻതാനും ര
 ഘുപതി തന്റെകൃപാകൊണ്ടുതരിയ്ക്കാതെ പിന്നതവുണ്ടുരാജസഭ
 ന്റെമുന്നിൽചെന്നതൊഴുതുനിന്നീടിനാൻ ॥ ആത്തഭാവനെ മുന്നിൽ
 നിന്നീടുന്ന ഭൂതനെക്കണ്ട നെരം ഭഗാനനൻ കൈത്തലംകൊട്ടിപ്പാ
 രാ ഹസിപ്പുകൊണ്ടിത്തരമവനൊടുരിയാടിനാൻ ॥ ചിത്രാചിത്രമിതെ
 ന്തു തുകനന്റെ ഗാത്രവുവ്രണപ്പെട്ടിഹ കാണുന്നു താഴ്ന്നീടുന്നു മുഖ
 വും കുരങ്ങിന്റെ ഹസ്തത്തിൽപെട്ടുപൊയൊപറഞ്ഞാലും ॥ ഇതഥം
 ഭരതശിരത്തെ ശ്രവിച്ചപ്പൊഴുത്തരം ഭീതിപൂണ്ടവൻചൊല്ലിനാൻ
 നക്തഞ്ചാരികൾക്കീശപരനീ ചൊന്ന വത്തമാനമവിടത്തിൽ ചെന്നു
 ണ്റാൻ ॥ മാത്താഞ്ചാത്തജൻ തന്നൊട്ടാചാല്യവന്മാർ ക്രൂദ്ധരാജ്യര
 ണ്ണന്മാർപിടിച്ചെന്നു കത്തിമാന്ദ്യപ്പെടുത്തിയെന്നുടെ പത്രംരണ്ടും
 പിടിച്ചൊപ്പിച്ചിടിനാൻ ॥ അരുളിച്ചെയ്യതൊക്കെ യവിടത്തിൽ പറ

വാനിടവന്നില്ലതിൻമുൻപിൽ പരംകൊപത്തൊടെന്നെ വധിപ്പാനാ
 യൊരുവെട്ടാരവരണനിഞ്ഞാലും ॥ വിരാഡനെന്നു ചൊല്ലുന്നവ
 നെയും ഖരനെയുംവധിച്ചൊരു രാഘവൻചിറയിട്ടു സമുദ്രംകടന്നു
 നിൻപുരം പ്രാപിച്ചാനെന്നുംധരിച്ചാലും ॥ വെണ്ടതെന്തെന്നാൽസീ
 തമരമാനൊക്കൊണ്ടു ദാനംചെയ്യിടണമല്ലകിൽ ശണ്ഠയിട്ടുപൊരുതെ
 ണും വെറെന രണ്ടിലൊന്നിധ നിശ്ചയംചെയ്യാലും ॥ അതിദീനത
 യൊടാതുകനൈവ ഗഭിച്ചീടുന്നവാക്കുകൾ കെട്ടപ്പൊൾ അധികം
 കൊപാത്തൊടെ ഭരാനനനധിക്കുപവുചെയ്തുചൊല്ലിടിനാൻ ॥ ഇ
 ന്നദാനവദൈവ ഗന്ധർവാദി വൃന്ദമൊന്നിച്ചു രാമൻവരികിലും സന്ദ
 ധംവിട്ടവരെ ഞാൻവെന്നീടും മന്ദബുദ്ധെ കൊടുത്തിടാസീതയെ ॥
 ഇഹാപ്പാമ്പിൻ വിഷാപൊലെ ദൈവത്തിന്നൊരം വീഡയെച്ചെയ്തു
 മെന്നസ്രുങ്ങൾ ഏറീടുന്നരും രാമനും സെന്നയുംപാറയെപ്പൊലെ
 തൊറു പാനീടും ॥ ലോകപാലന്മാർ പൊലുമിന്നെൻബാണവെ
 ഗത്തെസ്സഹിച്ചീടുകില്ലൊട്ടുമെലൊകരാവണനായിട്ടു മെൻപുരൊഭാ
 ഗെ രാഘവൻനിൽക്കുന്നതെങ്ങിനെ ॥ ദീനനാകുന്ന രാക്ഷസനൊടെ
 വം മെനിയുംപരം ചൊല്ലീട്ടനന്തരം വാനരബലതപമറിയുവാൻ
 മാനിയാകും ഭരമുഖൻപിന്നെയും ഉന്നമില്ലാത്തസാരണൻ തന്നൊ
 ടും മാനിച്ചിട്ടാതുകനൊടും ചൊല്ലിനാൻ ॥ ജവമൊടതി ഗുഡമായ്
 നിങ്ങളിന്നവിടത്തിൽചെന്നാരുമറിയാതെ പ്രവരത്തിലെവരെന്നുള്ള
 തു മവക്കുള്ള ബലത്തിന്റെ സംഖ്യയും ॥ സെന്നനായകനാരെന്നും
 ശൌർയാദി വാനരക്കല്ലാമെത്രയുണ്ടെന്നതും ഭാനവംശജനാകുന്നരാ
 മന്റെ മാനസത്തിലെ നിശ്ചയമെന്തെന്നും ॥ സർപ്പത്തെയുമൊത്തി
 ധ വെഗത്തിൽ നിവ്വാജം നിങ്ങൾവന്നുകൊണ്ടിടണം ചൊല്ലൊ
 ടെനിശ്ശമിച്ചാലുമെന്നെവ ഗവ്വൊടാജ്ഞാപിച്ചിടിനാൻരാവണൻ ॥
 അരുളപ്പാടിവണ്ണം ശ്രവിച്ചപ്പൊഴു ഭക്തിയൊടായവർ വെറെ
 ന മരഞ്ചൊടി സപ്രഭം ധരിച്ചുകൊണ്ടുരി സൈന്യത്തിനുള്ളിൽ
 പ്രവേശിച്ചാർ ॥ പിന്നെബീഭീകരമാകുന്നവാനര സൈന്യത്തിൽ കൂ
 ടിസ്സഞ്ചരിച്ചീടുമ്പൊൾ ഉന്നതഗിരിജാലമൊരുമിച്ചവന്നു ഭൂമിയിൽ
 നിൽക്കുന്നതുപൊലെ ॥ പൊണ്ണന്മാരാകും വാനരന്മാർ നിരന്ന
 ണ്ണവുകൂടാതൊരൊ സ്ഥലങ്ങളിൽ തിണ്ണം കൂട്ടമായ്യാടുന്നതു കണ്ടിട്ടെ
 ണ്ണവാനവരാരംഭിക്കുന്നതും ॥ ധന്യനാകും വിഭീഷണൻ കണ്ടവർ
 തന്നുടെ പുരമാതൃമറിഞ്ഞുടൻ ചെന്നവരപ്പിടിച്ചു രഘുപതി ത
 ന്നരികിൽ ചെന്നവരുണത്തിച്ചാൻ ॥ രാമരാവണ മന്ത്രിമാരാക

നയാമിനീചര വിരരാകുന്നിവർ ഈ മഹാബലമല്ലാമറിയുവാൻ
 സ്വാമിൻചാരായ്തന്നുന്നറിഞ്ഞാലും ॥ രാവണാജനാകും വി
 ഭീഷണവീര്യം പായുന്നതുകെട്ടുപ്പാൾ ജീവനാശാവതത്താതിരി
 ജ്ഞാൻ ദൈവനൈതാഴ്ത്തായചർ ചൊല്ലിനാർ ॥ അല്ലാത്തതാ
 വന്നതന്നുടെ കല്പനപ്രകാരത്താലടിയങ്ങൾ തപസ്വലത്തിന്റെ
 തപമറിയുവാൻ പ്രദേശത്തിൽ വന്നുന്നറിഞ്ഞാലും ॥ പെടിപ്പു
 ണ്ടെവാ വന്ദിച്ചുചൊല്ലുന്ന കെടുന്നവചനത്തെക്കെട്ടുമ ആടൽതീ
 രുമാറിവന്നാരാലവൻ മൂലരാകുമവരാടൽചെയ്യാൻ ॥ യാതു
 ധാനെശ ഭൂതയെയാതൊരു ഭീതിയുവെണ്ട നിങ്ങളെമാനസ ഭൂത
 ന്നാരക്കലാചെയ്യില്ലെന്നും ബോധിച്ചിടുക നീതിജ്ഞനാകുംതാൻ ॥
 കാട്ടിത്തന്നീടാ മൽബലാനിങ്ങളെ കൂട്ടുകാരനായിട്ടുംവിഭീഷണൻ
 ഒട്ടുംവെകാതെ കണ്ടുപരിജ്ഞാനം പെട്ടുണ്ടാക്കി കൊണ്ടുപോ
 യ്തൊണ്ടാലും ॥ അവിടെച്ചെന്ന രാക്ഷസശൻതന്നൊടിവണ്ണക
 മിച്ചിടെണാനിങ്ങളും തപാവരിയായിട്ടെന്നരാലവൻ സവിധ
 തന്നിലെത്തിയെന്നാപിന്നെ ॥ നാളക്കാലത്തുരാവണനിൻപുരമാ
 ലകൂടാതെ ഞ്ഞാസാജനം സാലതാലാദി ഹസ്തരാജ്യാമകഗോ
 ലാംഗുലാദി വൃന്ദവുവന്നീടും ॥ മയ്യാദവിട്ടുകാട്ടിൽവന്നാരുടെ ഭാ
 യ്തെയക്കുട്ടിന്റെഫലാത്തയും നിയന്ത്രവിച്ചിട്ടമന്നംമമ കയ്യുക്കാ
 കാണമെന്നുംകമിഴ്ക്കുക ॥ ഇത്ഥാരാലവ കല്പനകെട്ടുപ്പാൾ സതപ
 രംബലാകുണ്ടവർരാമന്റെ കാൽത്തളിരിണവന്ദിച്ചു രാവണ പത്ത
 നാനൊക്കി യാത്രചെയ്യിടിനാർ ॥ തൽപുരത്തിൽക്കടന്നുചെന്നായ
 വർ കെല്ലെഴുംരാമവിക്രമമൊക്കയും സ്വപ്നതിസമനാകുന്നനാമനൊ
 ടിപ്രകാരംപാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ ॥ രാമ ലക്ഷ്മണ സുഗ്രീവന്മാരിവർ
 സാമാന്യക്കാരല്ലെന്നറിഞ്ഞീടുക നാമിന്നൊത്താലിവരാടെതുഴുവാ
 ന് സ്വാമിൻ ശക്തരായ്നീടാനിണ്ണയും ॥ നിന്തിരുവടിതന്റെ
 സാജനം സന്തോഷത്തൊടെരാലവൻതന്നുടെ ചിന്തിതമൊക്ക
 സ്സാധിപ്പിച്ചൊന്നൊരും ബന്ധുചായ്ത്തന്നെ സന്തതമെവുന്നു ॥ നാമ
 ഞങ്ങളെക്കണ്ടുപിടിച്ചതാണൊദരനാകുമായവനാകുന്നു വിതപ്രാണ
 രാവാതിഹവന്നതും സാധുരാലവകാരുണ്യത്താൽതന്നെ ॥ പൊരി
 ന്നായ് രഘുനായകൻതന്നുടെ നെരെചെന്നതുതീർവാനൊക്കുകിൽ
 ഈരഴ്ചലൊകവാസികളിൽവെച്ചിന്നാറും ശക്തരായ്നീടാനിണ്ണയും
 എന്നതുകൊണ്ടു സീതയെരാലവന്നിന്നുനീ കൊടുത്തിടുകവശത്തിൽ
 എന്നാൽസ്വസ്തിഭവിക്കുമെന്നുംചൊല്ലി പിന്നെശ്രീരാമസന്ദേശവും

ചൊന്നാർ || തദാക്രമകൃത്യധികംകവിതനായ്നെത്രമെല്ലാമുപേക്ഷി
 ചുതുനരം ഭൃത്യനാകുന്ന സാരണനെവിളിച്ചിത്തരമുരചെയ്യാൻ ദ
 ശാനനൻ || കരണിൽക്കടികൊണ്ടിവാന്തരയും പരിത്രസ്സനായ്ചൊ
 ല്ലം വചനത്തെ പരമാർത്ഥമെന്നാക്കുന്നില്ലാട്ടമെ ഹരിസൈന്യ
 ത്തെ ഞാനെന്നാക്കട്ടെ || എന്നുരചെയ്യുന്നിലമാളികാ ത
 ന്നടമകളെറി ഞാക്കുവിധൗ കുന്നപൊലെ നിരന്നൊരു കൂട്ടമായ്
 നിന്നിടുന്ന കവികളെക്കണ്ടെൻ തന്നടെമന്ത്രിയാകുന്ന സാരണൻ
 തന്നൊടിവണ്ണം ചൊല്ലാതുടങ്ങിനാൻ || സാരണനിശ്ചിതവിതൽ വ
 ചെത്രയും ശൂരരായിട്ടുജ്ജ്വലകളാണെന്നും നെരൊടെയുമയ്യഥപരാദ
 ന്നാ പാരാതെപാഞ്ഞിടുകവെഗത്തിൽ || ഏവകല്പിച്ചനരമാസ്സാര
 ണനാവന്നിട്ടുള്ള വാനരശ്രേഷ്ഠര രാവണനാശരൂപിയ്ക്കുവാൻ ബ
 ഹുസാവധാനമായ്ചൊല്ലിതുടങ്ങിനാൻ || സൈനാനായകനാകുന്ന
 നിലമ്പാവാനരരാജമൻ ബാലീതന്ധനും ചൈതന്യ സമനേഗ
 തിയാമാ മാനനീയൻപവനതന്ധനും || സൈന്യബന്ധനചെയ്ത നള
 ന്താനും ബോധവാനാകും ജാംബവാൻപിന്നെ പീതപീയൂഷനാ
 കുന്ന മൈന്ദനാചാതുർമുഖീകുന്ന വിവിദനും || ഇപ്പറഞ്ഞതിലേക
 ന് വിചാരിച്ചാലിപ്പര നശിപ്പിപ്പാൻമതിയാകും സ്വപ്നമല്ലതുപൊ
 ലുള്ള വാനരപ്പുറത്തെന്നരിക ഭഗമുഖ || ഇപ്രകാരമിരിക്കുമ്പോഴാ
 രൻ നിഷ്പ്രപഞ്ചമാക്കിത്തന്ന ചെമ്പാനും ഇപ്പൊളൊത്താൽ സ
 മത്സരമായിട്ടെന്നുപുറപ്പിൽ ധരിച്ചാലുലങ്കരപര || ഇനിയുചൊ
 ല്ലാകെകൾക്കു വഴിപൊലെ സന്നാദനെന്നെന്നററ പ്രസിദ്ധനായ്
 ഉന്നതയോജനായത കായനായ്നിന്നുട പുരംനൊക്കിക്കൊണ്ടങ്ങി
 നെ || നിന്നീടുമിവൻ ദ്രോഹസുരാഹവെ മൂന്നാദ്രവന്മാർ തന്നടെ
 പക്ഷത്തിൽ ചെന്തൊരേതുവാന്മാരെ യൊക്കെയുംവെന്നവനാകുമെന്ന
 റിഞ്ഞീടുക || മുഖ്യനാകുന്ന കേശരിയുപിന്നെ വിക്രമീശജന്താനും
 ഗന്ധർവ്വൻ വിഗ്രഹത്തിൻമിടിക്കൊര രണ്ടു മുഗ്രഹാകുന്ന ധൂമ്രധര
 ന്മാരും || കാതിയാലിന്നവരുടെ നാമങ്ങളെതു മിങ്ങവസാനിക്കുമെ
 ല്ലയാതുധാനെശ ഞാനിപ്പൊൾ ചെന്നുവർയ്യഥപശ്രുഷ്ണരെന്നറി
 ഞ്ഞീടുക || ഇതിചൊരാറെ വാനരന്മാരുടെഹിതകാരികളായിട്ടിഹ
 ബഹുശതലക്ഷംകവികളുണ്ടെന്നതും പുത്രയത്തിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുക ||
 രാമനിൽസദാനിസ്തുലമായുള്ളപ്രേമവുബഹുമാനവുണ്ടകിയുസപാ
 മിന്നിപ്പറഞ്ഞാളുകൾക്കൊക്കെയും സാമാന്യത്തിലധിക മുണ്ടാത്താ
 ലും || ദോഷത്തെയുമുപേക്ഷിച്ചു രാമന്റെ സാഹായ്യംചെയ്യാനി

വരാക്കെ മൊറിച്ചുണിനെ നിൽക്കുന്നു ലങ്കയിലാഹവചാമുഖരാ
 യ്ത്തന്നുകളണ്ടാലും || സാരണനെചമൊതി നിന്നിടുന്നനെത്തൊതു
 കൻപിന്നയും ചൊല്ലിനാൻ നെരായ്ത്താനര ചെയ്യുന്നതിനെയും
 ധീരനകത്തഞ്ചരശപരകെട്ടാലും || കണ്ടാലുമിപ്പൊളിക്കുപിയെ ഭവാ
 ന് പണ്ടുകണ്ടുള്ളമാർതിയാകുന്നു വെണ്ടുസന്ദഹമിന്നിവന്നൊക്കൊപ്പ
 മുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതനമക്കലെ || പരമാത്മമി പാൻറ ഞാനൊക്കയെ
 മുരചെയ്യിടാം കെട്ടുകൊൾകഭവാൻ പുരാകസരീഭാൽയായിടുന്ന ത
 രുണികലമെഴലിയിലെത്രയും ഉരുവെഗൻപവനൻ ജനിപ്പിച്ചഹ
 രിയാകുന്നു തത്തുല്യവിക്രമൻ || ജനിപ്പുപ്പൊൾ ദിനകരനെക്കണ്ടു ത
 നിജ്ജിന്നിതു ഭക്ഷിപ്പാൻതന്നെന്നും നിന്നച്ചരം ബാഹുയൊജനാവ
 ശി തനിയതന്നെ മെൽപ്പൊട്ടുചാടിനാൻ || വെടികൂടാതെ ബാലക
 നിങ്ങിനെ ചാടിടുന്നതു കണ്ടാപ്പൊളിനും പാടവമരം വളംപ്ര
 യോഗിച്ചുപാടുന്ന ചെയ്യാൻതാല്പ്രദാരേഞ്ഞ || അന്നതൊട്ടു ഹന്ത
 മാനെന്നിങ്ങിനെ വന്നുപെരുമിവന്നുന്നിത്താലും അന്യനായി
 ട്ടൊരുപനമില്ലിവൻ തന്നാക്കൊപ്പിച്ചു ചൊൽവാൻമാറു മതെ || ഞൊ
 ധിക്കുംതുപമല്ലാമെടുത്തിടും ബാധയല്ലുഗതിയ്ക്കൊരുദിക്കിലും ഞൊ
 ധപുബലവും വരശകിയും നിതിഞ്ഞതപവും പാരമുണ്ടാത്താലും ||
 ഹന്തമാൻതാൻറവീട്ടു വഴിപൊലെ മനതാരിലറിവുള്ളതാകയാൽ
 ഇനിത്താനതുപിന്നയും വിസ്മരിച്ചുവെണ്ണിക്കുന്നില്ലദോനന || സൊ
 മബിബമുഖനായിടുംഹനശ്വാമപണ്ണനായിട്ടുമിന്നെത്രയും കൊമ്മളാം
 ഗനായിട്ടു മീനിൽക്കുന്നരാമനെ നീവഴിപൊലെ കണ്ടാലും || എന്തു
 സങ്കടാവനാലും ധർമ്മത്തിന്നന്തരായം വരുത്തുന്നവനല്ല കാന്തയെ
 കട്ടെനിന്നെശ്ശരംകൊണ്ടു കൃന്തനാചെയ്യാൻ നിൽക്കുന്നകണ്ടാലും ||
 കൊപിച്ചാലിവൻ കാലസമനെന്നുംരൊഭയുദ്ധത്തിലിനസമമെന്നും
 ആപനന്മാരെ രക്ഷണംചെയ്യുവാൻ ശ്രീപതിസമനെന്നും ധരിച്ചാ
 ലും ശ്രീരാമഗുണമൊക്കയും വണ്ണിപ്പാനാരാലും കഴിവുണ്ടൊക്കുരാ ദ
 ഡം വൈരിയാനിന്നെ വീക്ഷണമാത്രത്തിൽ ചാരമാക്കിച്ചമച്ചിടും
 നിണ്ണയം || ലക്ഷണമൊത്തരാഷ്ട്രവൻ തന്നാടകേളിനെ ഭാഗത്തനിൽ
 നിന്നിടുന്ന ലക്ഷണനാകും സൊദരൻതന്നെയും രാക്ഷസകലനാഥ
 നീകണ്ടാലും || ഓസംശയമില്ലിവൻ രാമൻറപുറമെമരിയ്ക്കും ഭീവ
 നാകുന്നനിരൂപിജ്ജിൽ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടിവൻ പരംസാദൃശ്യമുള്ള
 വരാകുന്നു || വടിവൊടിപ്പൊൾ ലങ്കശപരനിന്ന വെടിഞ്ഞങ്ങി
 നെ പൊയവിഭീഷണൻ മടികൂടാതെ രാമപദാനമിച്ചിടഞ്ഞ ഭാഗെ

നിൽപത്രാകാഞ്ചനീ ॥ രാജപുത്രൻരഘുപതി ലക്ഷ്മ്യരാജാവാക്കിനാ
 ന് നിന്റെസഹജന വ്യാജമില്ലാത്ത രാമനെനിയ്ക്കിപ്പൊളാജയിൽ
 ജയിച്ചിടുന്നതങ്ങിനെ ॥ പെണഞ്ചിടാതെയെപ്പൊഴും നിന്നുകേണ
 കാൽനിരമ്പങ്ങുന്നവനിപ്പൊൾ ഗുണമരുന്നരാമൻ തുപ്പാദം
 ണങ്ങിക്കൊണ്ടു നിൽപത്രാകാഞ്ചനീ ॥ കിഷ്കിന്ധാധിപനാകുന്ന സു
 ഗ്രീവൻമുഷ്കരാകും കുപിക്കളൊടൊത്തിഹ ദുഷ്കരമാക്കുയുദ്ധം ചെയ്തി
 ടുവാൻനിഷ്പപട വസിപ്പത്രാകാഞ്ചനീ ॥ ശംഖാപന്മാ ശതംകൊടി
 യെന്നൊരാ സംഖ്യാസമ്പൂർണ്ണമാകുന്ന സൈന്യത്തെ ലക്ഷയിലിതാ
 നിത്തിട്ടു നിന്നൊടിനങ്കവെട്ടുവാൻ കാത്തുനിന്നിടുന്നു ॥ ആശരാ
 ധിപയുദ്ധത്തിൽ തൊലിയുംകൈശവും ഭവിച്ചിടാതിരിയ്ക്കുവാൻ പേശ
 ലമായിട്ടൊതാരു മാഗ്ഗമെന്നാശയത്തിൽ വിചാരിച്ചുറച്ചാലോ ॥ പ
 രപക്ഷപ്രശംസയൊടീവണ്ണ പരിഭാഷിജ്ഞ ഭൂതവചസ്സിനെ പരി
 ചൊടമ കെട്ടുദശാനനൻ പരിഭസനാ ചെയ്യാനവരയും ॥ ആട്ടി
 ഭരിക്കരിച്ചായവാര ദൂതാകൊട്ടയ്ക്കുപ്പറത്താക്കിട്ടനന്തരം ഇഷ്ടശാസ്ത്ര
 മുചുന്മാരെവിളിച്ചൊട്ടും പൈകാതെ രാമവിചാരത്തെ പെട്ടന്നങ്ങി
 നെസവ്വമറിയുവാൻ വിട്ടാൻനക്തഞ്ചരക്ഷലനായകൻ ॥ തുഷ്ടിയൊ
 ടവർ വാനാമ്പരയെക്കൂട്ടത്തിൽ ദൂതാചെന്നാകുന്നപ്പൊൾ മന്നം
 പൊയിട്ടുള്ളൊട്ടുള്ളപ്പൊലെ തന്നെസവ്വതമക്കവി താഡനാനന്നാ
 യ്ക്കെടിച്ച രാമകടാക്ഷത്താൽ പിന്നെമുക്തരായിതിരിഞ്ഞീടിനാർ ॥
 ആജിയിൽശൂരനാകുന്ന തന്നുടെരാജാവിന്റെ സമീപത്തിൽചെന്ന
 വർ പൂജാപൂർവ്വം സകലബലാത്തയും വ്യാജമന്യപരയും സമയത്തി
 ൽ ॥ ആയവരുടെ ദൈന്യതായ ഭീമകായനാകും ദശമുഖൻകണ്ടെ
 റാം ദൂതമാനഹൃദയനായ് ശാസ്ത്രലനായ മായാവിന്യായടവം ചൊല്ലി
 നാൻ ॥ നിയ്യാമാവരെപ്പൊലെ ശത്രുവിൻകയ്യിൽ പെട്ടുപൊയെ
 ന്ന തൊന്നിടുന്നു അയ്യാകയ്യാ സകലവൃത്താന്തവും പൊതുനെവ
 റത്തൊലും മടിജ്ഞാത ॥ ശാസ്ത്രലനവും രാവണൻതന്നുടെ ചൊട്ടും
 കെട്ടാപ്പാളങ്ങായ വാത്തകൾ വിസ്മരിച്ചറിയിച്ചതു കെട്ടടനിത്തരം
 ചൊന്നാൻ പിന്നയുംരാവണൻ ॥ വീരന്മാരാകും വാനരന്മാരുടെപ
 രംതാതപുത്രാദിനാമങ്ങളും പൊരിന്നുള്ള പട്ടതപവും സവ്വവുവെ
 രാഖൊ നീചൊല്ലുകമല്ലവെ ॥ നംഗനെവംകമിജ്ജുന്ന കെട്ടഥ
 ഭീതിഭാവനെ ശാസ്ത്രലൻചൊല്ലിനാൻ ആദിതൊട്ടിന്നവില നാമങ്ങളു
 മൊതുചാനടിയത്തിനാലാളല്ല ॥ അക്മൊരുത പത്മജപാവക ശക്രാ
 ദിക്രൈഷാദവാംശമല്ലാതെ ഇക്കവികുലത്തന്നിലൊരുവനും മിക്കവാ

രാ ജനമിട്ടിപ്പൊത്താലും ॥ വിക്രമാഭിരുദുസ്സാഹശകതിയും വിഗ്ര
 ധാചെപ്പൊന്നുള്ളപട്ടിതപാലും മക്കടത്താമാക്കൊക്കെയുണ്ടെന്നതു മുൾ
 ക്കാമ്പിൽ ഭവാനന്നനായറിഞ്ഞാലും ॥ രാമലക്ഷ്മണന്മാരും ഭഗവത
 ഭൂമിപാൻ സുതരെന്നറികനി ധീമാന്മാരാക മിശ്ശാലക്കൊപ്പമാജ്ഞാ
 ബാനിപ്പി ഭവനത്തിലാരെയും ॥ നിന്റെറസാദരനുംചെന്ന രാഘവ
 ന്തന്റെറപക്ഷത്തിൽ ചെൻകൊണ്ടങ്ങിനെ തന്റെറവംശമംശം
 മുടിക്കു ചാൻതന്റെറടത്താടെ തന്നെവസിപ്പൂന്നു ॥ പരസൈന്യത്തി
 ന് വൃത്താന്തമൊക്കെയുമറിയുള്ളതു പൊലിന്നടിയനും അറിയച്ചെനി
 തിൽപരം വെണ്ടതുനീരൂപിച്ചു ഭവാന്തന്നെചെയ്യാലും ॥ അഞ്ചാ
 തൈവമവൻ ചൊല്ലിപ്പൊട്ടെപ്പൊൾ കിഞ്ചിൽഭീതി പുണ്ടാദൃശകന്ധരൻ
 തഞ്ചക്കാരാകാ മന്ത്രിമാരെത്തുടൻ വാഞ്ചരപാലെ താനാലൊ
 ചിച്ചിവണ്ണ ॥ വിദ്യജ്ജിഹ്വപാദനനിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നദൃത്യനെ യ
 രികത്തു വിളിച്ചുടൻ ഉത്തമയാകാ സീതയെവഞ്ചിപ്പാനദ്യോഹരത്താ
 ടെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഉണ്ടാക്കിടണംവെഗാ നിമായയെ
 ക്കൊണ്ടു രാഘവന്തന്റെ ഹിരണ്യനെ കൊണ്ടൽചെന്തി ജനകജാ
 തന്നെത്താൻ കണ്ടരികത്തുവിൽക്കൊ സമയത്തിൽ ॥ രണ്ടുകൈകൊ
 ണ്ടെടുത്തുനിയുത്തലകൊണ്ടു വന്നീടവണമപ്പിടത്തിൽ കണ്ടിവാർക
 ഴലാളാർച്ചമവൾക്കിണ്ടാലങ്കിലുമുണ്ടാകുന്നിപ്പൂയം ॥ ഏവകല്പനകെ
 ടുപ്പൊളങ്ങിനെ യാചാത്താനെന്നവനുമിനത്തിച്ചാൻ രാവണനംഗ്ര
 സാദിച്ചതന്നുടെ കൈവളയൂരിസ്സമ്മാനം നൽകിനാൻ ॥ കാമപീഡി
 തനായിനെ സീതയെക്കൊണ്ടൊസായ്തൽപ്രദേശത്തു ചെന്നപ്പൊ
 ളും രാമനെത്തന്ന പ്രാപിച്ചുമെവുന്ന സൊമബിബദ്ധമിറയക്കണ്ടി
 ടിനാൻ ॥ അല്പതപുണ്ടുകരഞ്ഞ മുചാതാശ്ശീമെല്ലവെ വാഴംജാനകി
 യൊടൊരം മല്ലനാകുന്നരാവണനീവണ്ണം ചൊല്ലിനാനതി ക്രൂരവ
 ചനത്തെ ॥ അല്പയാസീതകെട്ടാലും നിന്നൊടുനല്ല വാക്കു ചളരപ്പ
 റഞ്ഞിട്ടാ തെല്ലപൊലുമെന്നിപ്പുമനസരിച്ചില്ലല്ലൊ നിത്യമൂലം നി
 നുടെ വല്ലഭനത്താൻ ഭൂതരക്കൊണ്ടിന്നു കൊല്ലിപ്പമെന്നറിഞ്ഞാ
 ലുംസുന്ദരി ॥ കാത്തനെത്തന്നെ ചിന്നയുംപിന്നയും ചിന്തിച്ചിട്ടെത്തു
 കാൽജനകജ കാന്തിയെന്ന നിത്യന്റെറഭാഷ്യായ് സന്തോഷി
 ചു സുഖിച്ചവസിച്ചാലും ॥ ചത്തുമണ്ണായ് ഭവിച്ചൊരുനിന്നുടെ ഭ
 ത്താവതു നിനക്കിവിചെയ്യിട്ടാ സതപരമന്റെറ ഭാഷ്മാരിൽ വച്ചി
 ന്നത്തമയാസ്തസിയ്ക്കു ചിരംനൂളെ ॥ പുണ്യമില്ലാത്തവളെ മഹാമുഖെ
 പണ്ഡിതപാ നടിപ്പുന്നവാളനീ കണ്ണുകൊണ്ടു നിൻഭർത്തവധത്തെ

ഞാൻ പറ്റിക്കുന്നതുകൂടുകൊണ്ടിടുക ॥ നിന്നുടെ പരിയാകുന്ന രാഘ
 വാനന്ദനാക്കല്ലെണമെന്നു ചൂങ്ങിനെ ഇന്നാലസ്സന്ധ്യയായാപ്പാ
 ലിപ്പുരുന്നിൽ വാനനാദികൾ ജാഗരൂകി ॥ ധൈര്യമൊഴി മനുജ
 പൊടും കൂടി സ്തനഭസനായിട്ട ഗമിച്ചങ്ങിനെ നന്നക്കീണപൂണ്ടല്ലോ
 വരും കൂടി ചിന്നതവിട്ടാങ്ങുന്ന രാത്രിയിൽ ॥ എന്നുടെ ഭൃത്യരാം പ്രാ
 സ്താദിപ്പുറവും തരംതൊക്കിക്കൊണ്ടുകിടക്കിൽ ചെന്നു സുഗ്രീവഭൃത്യരെ
 യൊക്കെയും കൊന്നാരായ ചരണനിങ്ങിടുക ॥ ഇപ്പോഴൊക്കെ ഹൃദയം
 രമാർ നിനക്കിപ്പോഴും ഹൃദയമായും കൊന്നാർ ധൃഷ്ടിയുള്ള രാമ
 നെറകണ്ണുവുമെട്ടും ഭീതികൂടാത്ത ചെണ്ടിച്ചാർ ॥ വിശ്വീയാകും വിഭീ
 ഷണൻ തന്നെയും കൊട്ടാവിട്ടവർ ചെന്നു പടിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്ടമുള്ള
 വർ ലക്ഷണനാടാത്തു പെട്ടന്നങ്ങിനെ പെടിച്ചമണ്ടി നാർ ॥ ജാന
 കീനിൻറാദത്താവിൻറാതല മാനനീയനായിട്ടാമൻ ഭൃത്യന്മാൽത്തുനി
 തമായിട്ടുണ്ടതും നിയ്യിപ്പാർ മാനിനീമണകണ്ടു കൊണ്ടിടുക ॥ എ
 ന്നാചാല്പിത്തൻ ഭൃത്യനെക്കൊണ്ടതി സുന്ദരശിരസ്സായവർ തന്നുടെ
 മുന്നിൽ വച്ചിച്ചവനെയച്ചടൻ പിന്നെയും സീത തന്നൊടുചാല്പി
 നാൻ ॥ ഇതാകണ്ടാലും സീരദ്ധപജാതമെള മൃതനായപതിതൻ വദ
 നത്ത ഹതകാന്തനെച്ചിന്തിക്കാതെ നിശ്ശൗൻഹിതകാരിണിയായ് സു
 ഖാചാണാലും ॥ രാജാസന്ദ്രന്റെ വാക്കുവെക്കട്ടെല്ലാളക്കിരണ്ടും
 തുറന്നടൻസീതയും വിഷണുചെയ്യാനും പ്രിയമുഖ മിക്ഷണചെ
 യ്യിട്ടങ്ങിനെ പിന്നെയും ॥ സൂക്ഷിച്ചയ് വെട്ടാനൊക്കുമ്പോളൊരൊരൊ
 ലക്ഷണങ്ങളെക്കണ്ടതിശ്ശൊകന ലക്ഷണഗ്രജൻ തനുചമെന്നൊരും
 ശിക്ഷയിലുറപ്പിച്ചുവെച്ചൊല്ലിനാർ ॥ അയ്യയൊലൊകനായകരാ
 ഘവ നിത്യല്ലാതിരിയ്ക്കാരുണ്ടൊരാധാര വയുനിൻവിടയാൾ ക്ഷണ
 മെങ്കിലും പൊയ്ക്കല്ലെന്നയും കൊണ്ടുപോയിടുക ॥ ഇത്രനാളുറവി
 ന്നാഗമനത്തന്നെ കാത്തുകൊണ്ടിഹ ജീവിച്ചിരുന്നു ഞാൻ വൃതമൊ
 യെല്ലൊ പാതജപാണിയും സത്യസന്ധകരുണാപയൊനിധി ॥ കെ
 കയാത്തമെ നിത്യം സുകാമയായ് ലൊകനാഥനെ കൈല്പിക്കുകൊ
 ണാൽ വെഗത്തിൽതന്നെ പുത്രനൊടൊത്തുനി ഭോഗമല്ലാമനുഭ
 വിച്ചിടുക ॥ രാമമാതാവെ ഞാൻ നിമിത്താഭവൽ പ്രേമപാത്രൻകുമാ
 രൻമരിച്ചെല്ലൊ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചങ്ങിനെമെലിൽനി താമസിച്ച്
 ടാ ഹാഹാമഹാകഷ്ടം ॥ ദീപ്തായസ്സന്നാജ്യാതി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ
 ക്കയും പാഞ്ഞുള്ളൊരുവാക്കുകൾ ഭോഗിയ്ത്തന്നെ ഭവിച്ചെന്നും
 ചിത്തത്തി ലൊക്കുന്നനാമിദൃശകാണ്ടുകൾ ॥ ഇതമൊരൊന്നു

ചൊല്ലിക്കരയും ധാത്രിയിൽവിണുതട്ടുകയാപിന്നെ ഹസ്താകാണ്ടു
 തന്നാത്തുതാഡിച്ചു ചത്തുപാലമൊഴിച്ചുവീക്കയും ॥ പിന്നെയു
 മെഴുന്നൊരമണനെ തന്നെത്തീച്ചാവിളിച്ചുകരയും മന്നപാത്മ
 ജമൽപാണിയെഭവാൻ വന്നുധീരതയോടവിടച്ചുപ്പാൽ ഒന്നിച്ചു
 ധർമ്മചക്രയെന്നിവണ്ണ ചൊന്നവാക്കിനസ്സുതുമാക്കീടുക ॥ ഇ
 ത്തരംപ്രവാപിച്ചിട്ടനന്തരം നക്തഞ്ചാരികൾക്കിശനൊടൊതിനാൾ
 മുതുതുലനിയെന്നുടലാരാമ ഗാത്രാത്താടിൻചെത്തുതിയിട്ടാലും ഭ
 ത്താവൊടൊന്നമച്ചത്തുഭവിപ്പിപ്പാൻ മാത്രാകാരുണ്യ ചെച്ചുകൊ
 ണ്ടാലാഹി ॥ നാഥഗീനയെപ്പാലെപലവിധാ സീതയിങ്ങനെ
 ചൊല്ലിക്കരയുവാൻ യാതുധാനനാരുത്തനവിടത്തിൽ സാദരം
 വന്നൊക്കുപിറ്റുചൊല്ലിനാൻ ॥ ഭാഗ്യരാജഭവാതിപ്പൊൻവെഗത്തി
 ൽ ശ്ലാഘ്യമദിരം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടാലും യോഗ്യരാകുന്നമന്ത്രിമാർവ
 ന്നങ്ങ പാക്കുന്നഭവദുഷ്ടനകാക്ഷയാ ॥ ഇപ്രകാരം പാഞ്ഞതുകുട്ട
 പ്പൊൾ തൽപ്രാദശാവെടിഞ്ഞു പൊയാനവൻ അത്തുമാകാരാമ
 ശിരസ്സാപായപ്പെൾതന്നെ തിരൊധാനച്ചുചെയ്തു ॥ യുദ്ധകാമ
 നായിടും ഭരഗ്രീവൻ തത്രാചന്നതമന്ത്രിമാരെത്തഥ സതപരകാ
 യ്മമാലാചിച്ചത്രയും പ്രീയാഭരിശ്ലേഷാത്തയും ചെയ്യിച്ചാൻ ॥
 നിശിചാരികൾതന്നൊടനായകനാശാശാകാദ്യന തന്നിൽനിന്നങ്ങി
 നെ കൃശശാത്രിയാക്കീടുന്നസീതയെ ഭ്രാഭസിച്ചുവൊയൊരനന്ത
 രം ॥ സരമയനു ചൊല്ലുന്നിശാചരി പരംസീതയെമൊഹത്തെ
 പ്രാപിച്ചുചരംഗതിവന്നതുപാലമൊയ് ഭരണിയിൽകിടക്കുന്നക
 ണ്ടൊരാ ॥ കർണ്ണകലനീങ്ങിനാഭവിനൊടുരിയാടിനാളത്രയുമാ
 ദരാൽ സരസീതചരലാചാനമൽസഖി വരൊത്തുനിസൗഖ്യമാ
 യ്താനീടും ॥ ഹരിയൊടൊക്കും രാമനറങ്ങുവാൻ മരണത്തെവഴ
 ത്തിക്കൊണ്ടീടുവാൻ ഒരരാക്ഷസനുണ്ടാകയില്ലെന്നു ധരിച്ചീടുകമംഗ
 ലശീഖലനി ॥ സതിയാകാഭവതിയെരാവണൻ ചതിച്ചീടുവാനായ്
 തന്നെരാമന്റെ വദനത്തെയുംമായയാലിവണ്ണം കൃതമാക്കിയതാ
 യ്തരം നിണ്ണയും ॥ ചൊല്ലിയതൊക്ക ഭോരക്ക്കുന്നറിഞ്ഞാലും മെല്ല
 ചെത്താൻമറഞ്ഞുചെന്നങ്ങിനെ കച്ചനാകമിവൻറവിചാരങ്ങളെ
 ല്ലാമിന്നറിഞ്ഞീടിനൻസുന്ദരി ॥ കാമഭവസമാനനായിടുന്ന രാമ
 നെയുംഞാൻ കണ്ടുജനകജെ ഭീമസാഗരം ലാഘിച്ച ലങ്കയിൽ ശ്രീ
 മാൻവന്നുകടന്നുന്നറിഞ്ഞാലും ॥ അക്ഷമ്പാലകതാതൻദേശമുഖൻ
 രാക്ഷസന്മാരെച്ചാരാജ്യിട്ടതും പ്രക്ഷിണന്മാരായ്തന്നെ തിരിഞ്ഞ

തുളുക്കുദിബലാവണ്ണി ചൂരവാനതാ || അതു കട്ടമരാവണനും പല
വിധാമന്ത്ര വിചാരങ്ങൾ ചെയ്തും മതിനെരമുഖി സർവ്വമറിഞ്ഞു
൯ ഹതനായുത രാവണനിക്കുണ്ഠ || കെട്ടാലും സഖിദഭരിപടഹാ
ദി കൊട്ടിപ്പൊഴിച്ചിടുന്നതിനാലും ചട്ടശസ്ത്രാദി കയ്യിലെടുക്ക
വൊൾ കൂട്ടിമുട്ടുന്നാകാലാവലങ്ങളും || അതിപ്പോരായ് ലണ്ടാനി
നാലും മുട്ടുവച്ചാത്ത സിംഹനാദങ്ങളും രഥവാജിഗജങ്ങളുടെ പല
വിധമുള്ളൊരു ശബ്ദവും കെൾക്കുനീ || യുദ്ധത്തിൽ ദൂതരാജവനാദ
ശബ്ദമുണ്ടെന്നു നന്നെ ചിട്ടിച്ചിട്ടും ഭാരതാവാനി ചൂനീവസി ക
ന്നതു മുൾത്തൊഴുത്തൊടെ കാണാത്താൻ നിണ്ണയം || എന്നാൻ
മിഴിയൊളനിനക്കിന്നു പെണമങ്കിൽത്താൻ പൊയിനിൻ സന്ദേശം
പ്രാണനായകനാകും രണ്ടനെ കാണിച്ചിങ്ങുവന്നിടവൻമാനിനി ||
സാൽപമായിട്ടിവന്നു പറയുന്ന ബന്ധുവാകും സരമയെത്തന്നുടെ
അന്തികത്തിൽ വിളിച്ചു തിഗ്രധമായ് സന്തോഷിച്ചു മസീതയുണ്ടൊ
ല്ലിനാൾ || പക്ഷഹീന സഖിനിയിന്നെന്നുടെ സങ്കടങ്ങളെത്തി
ക്കുന്നമെന്നു ചാ ശങ്ക പിടുട്ടിൽ നിശ്ചയം ചെയ്യുകിൽ ലങ്കക്കുന്നു
ള്ളിഞ്ഞു പന്നിടുക || ഇനിയുമവൻമായാകാഞ്ഞെന്നുടെ മനതാരിൽ
ഭയം വരുത്തിപ്പോ തനിയെ പൊയിത്തന്ന കെൾപ്പിപ്പാൻ വിന
യാത്തൊടപക്ഷ ചെയ്തിടുന്നൻ || മൈഥിലീതൻ വാക്കെപ്പോ കെ
ട്ടുപ്പാൾ യാതുധാനിയും പൊയതിപ്പൊഴി ജ്ഞാതരാജപുത്രയോ
യ്ക്കന്നമ സാരോസഖിപ്പൊഴി പൊല്ലിടനാൾ || ജാനകീ നിന്നെരാ
മനാജ്ഞാണ്ടിപ്പാൾ ദാനാചയുവാൻ വൃദ്ധസഖിവരും ഭീനയാ
യ്ത്തന്ന കൈകുസിയുണ്ടെന്നു മാനിയാകുമവനൊടുമിച്ചിട്ടും ||
കെട്ടിടുന്നില്ല കാലപാശത്തിന്റെ പാട്ടിലായ്ക്കുന്നു രാവണൻ നിണ്ണയം
ശ്രേഷ്ഠൻ രാജപനിനവനെന്നൊ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിട്ടും ഭവ
തിയെ || അതിഗ്രധമായിട്ടിനെ രാക്ഷസസുതയും ജനകാത്മജയും
തമ്മിൽ മിതമാരെന്നു പൊല്ലിക്കരം പിടിച്ചതുല സ്തോമത്തൊടെവ
സിജ്ഞുവൊൾ || ഭാനവംശജനാകുന്ന രാമനാൽമാനിജ്ഞപ്പെട്ട വാനര
രൊക്കയും ഭീനമന്ത്രി സുബലാചലത്തിന്റെ സാനവിൽ നിന്നു
സിംഹനാദമെയ്താൻ || ജാഭാരിതൻ ചൊഞ്ഞൊന്നൊലീ പൊലെഗ്രാ
ഭീരമാകാശബ്ദത്തെക്കട്ടുപ്പാൾ സംഭ്രമാവുണ്ടു രാക്ഷസരൊക്കയും
സാഭുതഭയരായി മെവിടിനാൻ || ഇക്കണക്കുള്ള ശബ്ദാശ്രവിഷയാലുൽ
ക്കാമ്പിലപ്പാ ശങ്കയൊടങ്ങിനെ വെക്കമാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ ചെ
ന്നു ചുക്കൻ സർവ്വതമൊത്തമരാവണൻ || തന്നുള്ളതന്നിലുള്ളൊര

ഭിപ്രായം ചെയ്യാനാത്തതാ മന്ത്രിമാരെല്ലാം ഒന്നുമില്ലാതെ രാ
മവലം ചിന്തിച്ചുവെന്ന് നോക്കിനിൽക്കുകയാണത്രെ || മാത്രമെ
താമസനായിട്ടാണത്രെ നിതിശാസ്ത്രജ്ഞനാകുന്നമാലുവാൻജ്ഞാതിനാ
ശാവരതിരുന്നീടുവാൻ ഹെതുയുക്തമിവണ്ണമുരചെയ്യാൻ || ശത്രു
സാരമില്ലാത്തവനകിലുമൊത്താലും ഭവൻ വി.ദി.ജ്ഞാനല്ല ഉത്ത
മനാകം രാമനാടിപ്പൊൾ നീ യുക്തം സന്ധിചെയ്യിടുകയല്ലായ്ക ||
ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെന്നിവ രണ്ടിനെ നിർമ്മാണംചെയ്യിതപരനല്ലായ്ക
കർമ്മമിതുരണ്ടും വർത്തിക്കുവാൻ ബ്രഹ്മാവല്ലയോ നിശ്ചയം ചെയ്യ
തു || കെൾക്കുനീധർമ്മ നിഷ്ഠയുള്ളാളുകൾ പൊക്കളത്തിൽ ജയത്തെ
ലഭിച്ചിടും ദുഷ്ടത നിരതനാരാധ്യാവരം തൊൽക്കുമായതിന്നി
ല്ലൊരുസാരം || മാനുഷാനന്ദം ചിന്തിച്ചുരാമൻ മാനിക്കാതെ
നീ ധിക്കരിച്ചിടൊല്ല സാനജനാകം രാഘവനിക്കല ധാനിചെയ്യാ
ൻ സമർത്ഥനായിട്ടും || ദുഷ്ടനാഭിയെക്കൊന്നവൻ മുൻപിൽനിൻ
ഭീഷണിയെന്നും തെല്ലാ ഫലിച്ചിടാ ഭോഷനാകുന്ന നിന്നെയുംരാ
ഘവനീഷൽകൂടാതെ തന്നെ ഹനിച്ചിടും || വരുകൊണ്ടുള്ള ഗർവ്വവും
ദൂരം നീയുറഞ്ഞാലും രജനീചരശപര സുരാനവയക്ഷാഭിയ
ല്ലല്ലാ ഹരിസൈന്യവും രാമനൊത്താലും || നിമിത്തങ്ങളും നന്ന
ല്ലാതെത്തന്നെ നമുക്കിപ്പൊൾ പലതുണ്ടു കാണുന്നു കർമ്മവിട്ടു വെക്ക
ന രാമൻ രമണിയെ കൊടുത്താലും രാവണ || മാലുവാനെവം
ചൊല്ലിട്ടവൻ തന്റെ വല്ലാത്ത മുഖരസഭേദങ്ങൾ എല്ലാം കണ്ട
പ്പൊൾ മിണ്ടാതെ മൗനാത്താടല്ലെ പൂണ്ടഥ ചാരത്തു മെവിനാ
ൻ || അമ്മതന്റെ പൈതാമാഹൻതന്റെ നീമലഹിത ശ്രേ
ഷ്ഠപച്ഛിനെ സമ്മതിച്ചില്ലെന്നല്ലതി കൊപനെ ചെയ്ത രാ
വണനീവണ്ണ ചൊല്ലിനാൻ || ഇപ്പോഴെന്നു നീഭാവിച്ചുചെന്നൊരു
ക്ലിഷ്ടമായുള്ള ശത്രുപ്രശംസയെ കെട്ടിടട്ടാട്ടും സഹിക്കുന്നില്ലകിലും
വെട്ടുന്നില്ല ജനനിയെയാക്കയാൽ || വാനരന്മാരെ ബന്ധുക്കളാക്കി
ടും ഹീനരാജ്യനായിട്ടുമിരിക്കുന്ന മാനുഷനെ ഭയപ്പെട്ടു സീതയെ വാ
നവാരിയായിട്ടും ഞാൻ നൽകുമൊ || അന്തകനെജ്ജയിച്ചുള്ളൊരെ
ന്നെ നീ ഹന്താൻ പരിഹസിക്കുന്നതും സന്തതം രാമവിക്രമം
ചൊൽവതു മെന്തുചൊതുവാലെന്നു ചെയ്യാലും || രണ്ടുനാളിനക
ത്തുഞാൻ രാഘവകണ്ഠാ വെട്ടിയറത്തുകൊള്ളുന്നതു കണ്ടുകാണോ
ലും സംശയമൊട്ടുമെ വെണ്ടരണ്ടു പാക്കിനിടയ്ക്കാക്കീ || പ്രാണ
നാങ്ങാപ്പൊലും മന്ത്രനത്താണനിൽക്കുന്നവനല്ലീ രാവണൻ

കാണിപ്പൊലു മൊരുത്തനെയും ഭയമാണായ്ക്കാഴ്ചമിനിക്കിപ്പിറഞ്ഞാ
 ലും ॥ രാഘവനതി ഘോരമായുള്ളൊരു സാഗരത്തിൽ ചിറയിട്ടുകാര
 ണാ ആഗമിച്ചുള്ള ഭീതികളൊക്കയും വെഗം ദൂരക്കളഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടു
 ക ॥ മെനിവാക്കെവൊ ചൊല്ലുന്നകെട്ടപ്പൊൾ ഭീനതവൃണ്ടു നാണിച്ചു
 മാല്യവാൻ മാനവധനമായ് ചിലവാക്കുകൾ താനുരചെയ്തിട്ടാത്മാ
 ലയാപുക്കാൻ ॥ ആലാചിച്ചു മരവണനും പുരപാലനം വഴിപാ
 ലൊചയ്യിട്ടുവാൻ കാലതുച്ഛ ഭടന്മാരെക്കല്പിച്ചിട്ടാലയം നിജംവു
 ക്കുവാണീടിനാൻ ॥ അതുകാലം ദേശമൻതന്നുടെ സുതന്മാരും
 രവിസുതനാചിന്ന മതിമാനാകും വായുതനയനും വിധിത
 ന്നുടെപുത്രനും നീലനും ॥ കൃതസൗഹൃദനോകും നിശാചര പതി
 സൊദരൻതാനും തൻഭൃത്യരും മൃതതാതനാകും യുവരാജനുമതുപാ
 ലുള്ള യുഗപവുനവും ॥ ശത്രുമന്ദിരം പ്രാപിച്ചിപ്പൊന്നവരാത്തു നി
 ന്നിട്ടിവണ്ണ മുരചെയ്യാർ ഇത്രഗാഭിമുഖമുള്ളൊരു ലങ്കയെ വൃത്രവെ
 റിയും പൊരിൽ ജയിക്കുവാൻ കാത്താലാളാകയില്ലതിനാൽ നമുക്കത്ര
 കത്തപ്പമെന്നു ചിന്തിപ്പിൻ ॥ ഇങ്ങിനെചിലർ ചൊല്ലുന്നകെട്ട
 പ്പൊൾമാഗധനാകുംരാമനൊടായ് മുദാ സംഗതിനന്നായ് ചെത്തുവി
 ഭീഷണൻ ഭംഗിയിൽ ചെന്നുണർത്തിച്ചാനീവണ്ണം ॥ പക്ഷിതൻ വെ
 യ്യാ കക്കുളാണ്ടൻ ഭൃത്യന്മാർ രാക്ഷസസമുദയത്തിൽ ചെന്നിട്ടിനാ
 ശിക്ഷയിൽതന്നെ തൽപുരവൃത്താന്ത മീക്ഷണം ചെയ്യിത്തുവന്നീ
 ടിനാർ ॥ അറിയിച്ചീടാം രാവണനിശ്ചയം കരുണാനിധയ കെട്ടുകൊ
 റുക ഭവാനു പുരത്തിൻ പൂർവ്വഭാഗം പ്രാഹസ്യനും പരിവാരത്തൊടൊ
 ത്തുരക്ഷിക്കുന്നു ॥ മഹാപാശം മഹാദരന്മാർ നിജമഹാരാജാവിൻ
 കല്പനാകാണ്ടിപ്പൊൾ സഹസ്രസനയാദക്ഷിണ ഭാഗത്തിൽ വിഹതി
 ക്കിട്ട നൽകാതെ മെവുന്നു ॥ പടിഞ്ഞാറുള്ള ഗോപുരഭാഗത്തിൽ
 പട്ടുതമുള്ളൊരിന്ദ്രജിത്തുതന്റെ പടക്കൊപ്പു മൊരുകി നിരത്തി
 കൊണ്ടിടിയനറ്റുറപ്പിച്ചുനിൽക്കുന്നു ॥ ഉത്തരഭാഗം തന്നിൽബഹു
 ബലമാത്തു രാവണൻ തന്നെവസിക്കുന്നുയുദ്ധ സന്നദ്ധനായിത്ര
 പാക്ഷനും മദ്ധ്യമഗ്നനംതന്നിൽ വസിക്കുന്നു ॥ പത്തിഹസ്തിരഥതു
 രഗാദികളിത്രയന്നുകണക്കുരചെയ്തവാൻ ഓത്തുകൊള്ളുകിൽ പ
 ത്തനാഭൻതന്റെ മെത്തയാലും കഴിവരാറാലവ ॥ വീര്യമുള്ളവരാക
 ന്നുസർപ്പരശൈത്യവും പരമുണ്ടവർക്കൊക്കെയും ആയുർഭീതിപ്പെടുത്തു
 കയല്ലിനിക്കായ്ക്കും വെണ്ടതു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടാലും ॥ സ്നേഹപൂർവ്വം വി
 ഭീഷണനീവണ്ണം വ്യാഹരിക്കുന്നവാക്കുകൾകെട്ടാപ്പൊൾ ആഹവരൂ

രനാകുന്നരാമനും മൊഹനമായിട്ടുവരുമുണ്ടായാൻ || നീലനാഭ
 യും പൂർവ്വദോരത്തിൽവാലിപുത്രനും ദക്ഷിണദോരത്തിൽചാലേ പ
 ശ്ചിതദോരേ ഹന്തമാനന്തൊലിക്താത നിന്നുകൊണ്ടിടണം || ഞാ
 നും ലക്ഷ്മണാനന്നിച്ചരാക്ഷസ കാന്തനാഗ്നിയായുത്തരദോരത്തിൽ
 വാനവാരിദശമുഖൻതൻബല ഹാനിച്ചെല്ലാൻ സുഖമാജ്ഞസിച്ഛി
 ടാം || സുഗ്രീവനാടുംജാംബവാൻ തന്നാടും വ്യഗ്രതക്താതൊത്തു
 വിഭീഷണ ഉഗ്രവിക്രമമദ്ധ്യമഗ്നത്തിൽ വിഗ്രഹത്തിന്നു കാത്തു നീ
 നിന്നാലും || ഇപ്രകാരംതൻ സൈന്യത്തൊടൊക്കയും കല്പനയെ
 കൊടുത്തമരാഘവൻ ക്ഷിപ്രമാഗ്നിരിതനിൽ കരേന്ദ്രൻ താൽപ്പ
 യ്യാത്തൊടെ പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ || വിപുലഗ്രീവനാകുന്ന
 സുഗ്രീവനുഭരീല വിഭീഷണനാമിപ്പൊൾ സുബലമെന്നു പെരാ
 കമിഗ്നിരിജ്ജ്വലിഭാഗന്തനിൽകരയെറി പ്രഭവാകുന്ന രാവണൻത
 ന് പുര വിഭവത്തെയും കണ്ടിട്ടുനന്തരം കവിവീരരൊടൊത്താപ്രദ
 ശത്തിൽക്ഷപയെയും സുഖമാജ്ഞിക്കണം || എന്നരുൾചെയ്തു രാ
 ഘവൻപർവ്വതം തന്നിലൊരാഹണം ചെയ്തിട്ടെന്നരം പിന്നാലെ ല
 ക്ഷ്മണാദികളൊക്കെയുമൊന്നിച്ചൊപ്പം കരേരിത്തുടങ്ങിനാൻ || മൊ
 ജിൽചെന്നടൻതൽപുരന്തന്നിലെ മാളികകളുംഗോപുരദോരവുംമെ
 ലിച്ചങ്ങിങ്ങൊപാർചെയ്താൻ നിൽക്കുന്നൊരാളുകളെയും കണ്ടാക്ക
 രങ്ങന്മാർ || ഉത്സാഹത്തൊടെ ശബ്ദിച്ചരാമന്റെ ഹൃസ്വരാജ
 ത്തിന്നാനന്ദ മുണ്ടാക്കി തൽസമീപെ സകലരുമൊന്നിച്ച മാത്സ
 യ്യാവിട്ടു സൌഖ്യമായ്തൂപിനാൻ || നെരുന്നന്നായ്തൂലൻ സമ
 യത്തൊരുമേ തുല്യമായിടുംഗിരിയുടെ ചാരുപുഷ്പഫലാദിസമൃദ്ധിയെ
 നൊരകണ്ടവർ സുഗ്രീവസമ്മതം പാരാതെ വാങ്ങിത്തദേനത്തിൽ
 ചാടി ഘോരമായ്സിംഹനാദത്തെ ചെച്ചുപ്പൊൾ ക്രൂരവന്ദ്യശങ്ങ
 ലും ഭീതരായ്ദൂരത്തങ്ങിനമങ്ങിത്തുടങ്ങിനാൻ || വനമൊക്കയും തല്ലി
 ത്തുകത്തവർ ഘനമൊരേന സഞ്ചരിച്ചിടിനാൻ മനുജേന്ദ്രനും ലക്ഷാപു
 രത്തിന്റെ മനോജയതപഃകണ്ടത്തുതപ്പട്ടുപൊയ് || പിന്നശ്രീരാമച
 ന്ദനാലക്ഷയിച്ചുന്നതമാജ്ഞിജ്ഞാനാസംഗത്തിൽ ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെതാ
 തൻമുദാരാജചിഹ്നത്തൊടെമരുവുന്നതുംകണ്ടാൻ || ആദിത്യാനുജനാ
 കുന്നസുഗ്രീവൻ സ്തീതയെക്കട്ട ദുഷ്ടനെക്കണ്ടൊപ്പാൾ ജാതാരാഷ്ട്രനാ
 യ്ചാടിസ്തബീപെ ചെന്നൊതിനാൻ രാക്ഷസശനൊടിവണ്ണം || ദുഷ്ട
 രാവണ ഞാനിന്നരാഘവന്നിഷ്ടമെന്ദ്ര സഖാവെന്നാകുവീ നിഷ്ഠുര
 കമ്മ്ചെയ്തു തിന്റെഫലം കിട്ടുമിപ്പൊൾ നിന്നക്കൊ ദുർമ്മതെ ||

ഇത്ഥാചൊല്ലി ദുശഗ്രീവൻ തന്നുടെ ചിത്രരത്നവിലസൽ കിരീട
 തെ തത്തലയിൽ നിന്നാതു പരിചിട്ടത്തുമനാകും സുഗ്രീവൻ
 നിന്നപ്പൊൾ || കൊപത്തൊടൊരും രാവണൻ ചൊല്ലിനാൻ പരപ
 നിന്നുടെ കണ്ഠമുറിച്ചു ഞാൻ ലൊഭം കൂടാതെ രക്തപാനാചെയ്ത
 ന് ശോഭയുള്ളൊരുദരം നിറയ്ക്കുവൻ || ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാ
 ദുശഗ്രീവൻ ഭംഗികുണ്ഠത്തിനുള്ള കപീശന സംശയം ചെയ്യാനാ
 ഹ്വാനാ ചെയ്യവർ തങ്ങളിൽഭവപയുദ്ധം തുടങ്ങിനാർ || ഭവപയു
 യുദ്ധത്തിനുള്ള വിരതക്കളൊന്നൊഴിയാതെ കാട്ടിച്ചിരുകാലം ഒന്നി
 നൊന്നുപകരം പ്രയാഗിച്ചു തന്നെ വീഴ്ത്തു നിന്നാരിരുവരും ||
 താതുനേരത്താരാവണൻ മായയാ ചതിച്ചിടവാനാരണ്ണനായപ്പൊ
 ള് മതിമാൻ കപിരാജനവിടെ നിന്നതിവെഗം തിരിച്ചുപൊന്നിടി
 നാൻ || ഭയം കൂടാതെ സുഗ്രീവനീവണ്ണം ജയത്തെയും ലഭിച്ചു തൻ
 സ്വാമിയെ പ്രയത്നയ്ക്കുസരസം നമസ്കാര ക്രിയചെയ്തിട്ടരികിൽ
 നിന്നിടിനാൻ || വാനരശരണെ കണ്ടപ്പൊളെയ്യു മാനന്ദ
 ത്തൊടെരാഘവൻ വെഗത്തിൽ മെനിതന്നിലണച്ചിട്ടനന്തരം ഭീന
 ഭാവത്തൊടെവരുകൾചെയ്യാൻ || എന്നൊടാലൊചിത്തൊതെ കപി
 കലമന്നവ ഭവാനിപ്പൊൾ ഗമിച്ചതും നന്നായില്ലൊട്ടുമെത്രയും സാ
 ഹസംതന്നയായ് നിനച്ചാലും വഴിപൊലെ || നിനക്കാപത്തു വല്ല
 തും വന്നെന്നാലിനില്ലെന്നിന ജീവനും സീതയും അനുജന്മാരും രാ
 ജ്യവും രാക്ഷസവനദാഹവുമെല്ലാം വൃഥാതന്നെ || നിയുപൊയിട്ടിവി
 ടെവരുംമുൻപിൽ ചൊയുല്ലെന്നുടെ ചിന്തിതം കെട്ടാലും ദുഷ്ടശസ്ത്ര
 വരാതിരിപ്പാൻ കള്ളക്കയുനാകും സുരാരിയെക്കൊന്നടൻ || ലങ്കാരാ
 ജ്യാധികാരം വിഭീഷണൻ തയ്ക്കലാക്കീട്ടഭിഷേകം ചെയ്യുമ പങ്ക
 ലൊമില്ലാത്ത ഭരതനെ ശ്ലങ്കവിട്ടുൽപിച്ചെന്നുടെ രാജ്യവും || പി
 ന്നാദ്രുമത്യാശത്തെയും ചെയ്തെന്നമെന്നു തന്നെ യുറച്ചിരുന്നെന്ന
 ഹം എന്നുരാമൻ പറഞ്ഞപ്പൊൾ സുഗ്രീവൻ സന്നതിയൊടിവണ്ണ
 മുണത്തിച്ചാൻ || നരസിംഹനിൻഭായ്ക്കയെക്കെട്ടാരു ദുരിതാഞ്ഛിയാക
 ന്ന ചന്ദനക്കണ്ടാൽ ചുരുക്കത്തിൽ ബലമുള്ളടിയനും പൊരത്തേങ്ങി
 നെ വാഴെണ്ടു രാഘവ || പ്രീതിയൊടവൻ ചൊന്നവാക്കെത്രയുമാദ
 രിച്ചിട്ടനന്തരം തന്നുടെ സൊദരനാകും സേനമിത്രിയെ വിളിച്ചാദി
 ദൈവനി പണ്ണമരൾചെയ്യാൻ || ഭദ്രലക്ഷ്മണ കാക്ക നിത്യത്രയും
 രതേന്ദ്രമാകും നിമിത്തങ്ങളൊക്കയും ഇത്രിലൊകും നശിക്കുന്നകാല
 ത്തൊടൊത്തരിയ്ക്കുന്നു ലക്ഷണം പാക്കുകിൽ || ഉരചെയ്തിട്ടിവണ്ണം ര

ഘൃപതി ഗിരിയിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നങ്ങിനെ കരഞ്ഞനിൽ ധനുസ്സു
 മെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നിരുന്നെന്നാകുന്നു || യുദ്ധസന്നദ്ധനാ
 യിട്ടുനാജനം സത്യാവാസനാകം സുസ്തുതനായനം ഉദ്ധതരാകും വാനരനും
 ശിലാഹസ്തരായ് ഭൂതം പിന്മെ പൊഴുപ്പാൻ || നാനാശസ്ത്രജ്ഞനാക
 ന്ന രാഘവൻ സാനജനായ് ധനുസ്സുടുത്തങ്ങിനെ സൈനയോട്ടമൊ
 ത്തുത്തരദോരെ ചെന്നുനൂ കൂടാതെ മൊദനമവിനാൻ || വഹ്നി
 പുത്രനായിട്ടു നീലനും മൈന്ദനൊടും വിവിദനൊടും കൂടി സന്ന
 ഭവനായിപ്പൂർവ്വദോരെ ചെന്നു തന്നുടെബലയുക്തനായ് മെവിനാൻ ||
 തൈക്കദോരെ ചെന്നുംഗദനുംബഹുമുക്കുട ശ്രേഷ്ഠരൊത്തുനിന്നീടി
 നാൻ ഉൽക്കുടബലമൊത്തുഹനുമാനാവക്കുംപശ്ചിമദോരെനിന്നീ
 ടിനാൻ || വടക്കുപടിഞ്ഞാറുമായുള്ളൊരു പടിദോരങ്ങുൾ രണ്ടി
 ന്റെനുമല്ല നടുക്കായ് രാവണാനജൻ തന്നൊടും പടയൊറ്റം മിടു
 ക്കാരൊടും കൂടി || പാടവമരം സുഗ്രീവനന്തദാമൊടിയിൊടെ വസി
 ച്ചുകൊണ്ടിടീനാൻ കൊടിസംഖ്യാജനമൊരൊവാതുക്കലാടൽ കൂടാ
 തെ കൂടിമെവിടിനാൻ || ഉത്തമനാകം ദാശരഥിതാനുമിത്തരം സെ
 നാനിശ്വരം ചെയ്യുമബലിയെരും വിഭീഷണൻതൻമതം പാത്തിട്ടും
 ഗദൻ തന്നാടരുൾചെയ്യാൻ || ബാലിതൻ പ്രിയപുത്രമഹാബല
 കാലം ഓവകാതെ രാക്ഷസനാഥന്റെ ആലയത്തിൽ നീചെന്നവ
 നൊടെന്റെ കാലയുക്തവചനത്തെച്ചൊല്ലുക || രാവണനീവരുകൊ
 ണുഗുച്ഛിച്ച മെവീടുന്നവനെന്നറിയുന്നുഞാൻ ദേവാദിദ്രോഹം ചെ
 യ്കതിന്റെഹലം കെവലമിപ്പൊൾ കാട്ടിത്തന്നീടുവൻ || എന്നവ
 ബിച്ചുപതിയെക്കൊട്ടാരു നിന്നെയിന്നൊരരക്ഷണമെങ്കിലും മന്നി
 ടത്തിലിരുത്തുകയില്ലെന്നും സന്ദേഹം വിട്ടറിഞ്ഞാലുംരാവണ || ഒന്നി
 ലൊഭവാൻ യുദ്ധത്തിനായിഹവന്നീടെണമതല്ലകിൽസീതയെ തന്നീ
 ടെണമീരണ്ടിൽ വച്ചിപ്പോയ് തെത്താനുംകാഴ്ചത്തെ വെഗനചെയ്യാ
 ലും നീതിചെയ്തവരാഘവനൊരൊരൊമാതിരിവാക്കുൾചെയ്തു
 ടൻ പിന്നെദീതികൂടാതെ പൊകയന്നീവണ്ണമാദേശിച്ചപ്പൊളക്കുപി
 വീരനും ആദാരണരഘുപതിതൻ തിരുപ്പാദോരിണകൂപ്പിപ്പൊഴുപ്പൊ
 ട്വാൻ ശീഘ്രംരാവണ മന്ദിരൈചെന്നതി വിക്രമിയൊക്കും ബാലി
 തൻനന്ദനൻ ചൊൽകൊള്ളും മന്ത്രിമാരൊത്തുപുഷ്പനാശാർക്കും രാവ
 ണനൊടെവാ ചൊല്ലിനാൻ || വാസവസുതപുത്രനെന്നും പിന്നെ
 വാസവരിഷാതാരാസുതനെന്നും കൊസലവനായ് നിന്നരാമന്റെ
 ദാസനെന്നു മറിഞ്ഞാലുമെന്നീ || ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞമരാഘവ

കുപ്പനാചചനാത്തയും ചൊല്ലിനാൻ വിപ്രനാക്കുള്ളിൽ ഭീതിനൽകുന്നവിൻ ദുഷ്ടാമാക്കുള്ളയും ഞാനിക്ഷണം ॥ ക്ഷിപ്രാസീതയത്തന്നല്ലനാകിൽ നിന്നത്തുതഗളമൊക്കെ മുറിച്ചുടൻ അല്ലവുമാല വിഭീഷണനത്തൊന്നിപ്പുരത്തിന്നധിപനായ്ച്ചീടും ॥ ഏവമാദിപലവിധമന്നുടെ ദൈവൻ തന്നതളപ്പാടശേഷവും സാവധാനത്തിൽ കെട്ടുഹിതപൊലെ രാചണ നിയ്ക്കും ചെയ്തുകൊണ്ടീടുക ॥ അംഗദഗിരുകെട്ടാദഗ്രീവൻ തിങ്ങുകൊപെന്ന തന്റെ സചിവര മങ്ങാതെ വിളിച്ചിന്നിവന കെട്ടിച്ചങ്ങലവല്ലാൻ കല്പനനൽകിനാൻ ॥ ഭത്യാശാസനം കെട്ടാസ്സുചിവന്മാർ തത്രാചന്നാരവാനപ്പിടിക്കുവാൻ വൃത്രാവരിസു തന്റെ തനയന മാത്താഴിലൊട്ടനസരിച്ചീടിനാൻ ॥ തന്നുടെ ബലമൊക്കയും രാക്ഷസ മന്നവൻ തന്നക്കാട്ടുവാനായ്യിന്ന വന്നതൊട്ടവരയു മെടുത്തുകൊണ്ടൊന്നാമൽപ്പട്ട ചാടിനാനംഗദൻ ॥ മരിന്നഗാത്രരായ് നാലപരും ഭൂതലം തന്നിൽ വീണദശമുഖൻ കാക്കുല പിന്നപ്രാസാദത്തന്റെ ശിഖരവുമൊന്നിച്ചു തകർത്തിട്ടനത്തര ॥ തന്നുടെ നാമം ഘോഷിച്ച ശ്രീരാമചന്ദ്രനയും പ്രശംസിച്ചു വെഗത്തിൽ സന്ദമാ വിട്ടു സിംഹനാദം ചെയ്യിടുന്നതാംഗൻ തിരിച്ചു പോന്നീടിനാൻ ॥ വിക്രമമവാ കണ്ടു നിശാചരവഗ്ഗ്വമാക്കയും പെടിച്ചു വെഗന മുൽഗരാദിയെടുത്തുരണത്തിനായ് ജാഗ്രതായാടവിടത്തിൽ മെവിനാർ ॥ ചിലരാക്ഷസർ വാനരന്മാരുടെ പലനാനാ വിധത്തെയും ചെന്നടൻപുലസ്ത്യകുലജാതനായിടുന്ന ബലധാനാകും നാഥനാടൊതിനാർ ॥ മുഷ്ടികൾകൊണ്ടിടിച്ചീടും പാറകളിട്ടിടും രാമകിങ്കരരിങ്ങിനെ കൊട്ടതാരണ പ്രാസാദാദിസ്ഥലമാട്ടു തട്ടിത്തകർത്തന്നിത്തൊലും ॥ കിടങ്ങൊക്കയും തുത്തുകൊണ്ടായവരടിയങ്ങളെ തച്ചുമണ്ടിജ്ജ്വന്ന വിടകൊണ്ടാലൊട്ടുണ്ടുകയില്ലവരുടെ ധിക്കാരം നക്തഞ്ചരശപര ॥ തവസാദരനാകും വിഭീഷണനവക്കറ്റാ സാധായവുംചെയ്യുന്നു ഇവയൊക്കെയറിഞ്ഞിനിവെണ്ടതും ഭവാനുതന്ന വിചാരിച്ചുചെയ്യാലും ॥ കിങ്കരന്മാരുടേക്കൽ വന്നീവണ്ണ സങ്കടപ്പെട്ടുചൊല്ലും മൊഴികളെ ലങ്കാനായകൻ കെട്ടൊരാകൊപത്താൽ കണ്ടലക്കി മറിച്ചുകൊണ്ടൊതിനാൻ ॥ വെഗം സൈന്യസാമതരാജ്ഞാക്കട്ടെ വ്യാകുല വിട്ടു വീരരെല്ലാവരും രാഘവൻതന്റെ സൈനക്കളെ യമലോകത്താക്കട്ടെ സംശയംകൂടാതെ ॥ രാജശാസനമീവണ്ണ കെട്ടാപ്പാളാജിജ്ഞായിട്ടവരും പുറപ്പെട്ടു വാജിരയാടും ഗജാദിയൊടുകൂടി ഭ്രാജമാന റിപുബലാപ്രാപി

ച്ചാർ || പടക്കൊട്ടമവിടത്തിൽ കൊട്ടിക്കൊണ്ടുടന ചെന്നുയുദ്ധം
 ടങ്ങിനാർ മിടക്കുന്ന വാനരവീരന്മാരുടെയിടീനാരാപ്പം വെരുതു
 വാൻ || വിരക്കാക്കു മീരണ്ടുപരായി നെരിട്ടുനീനെയുദ്ധം
 തുടങ്ങിനാർ ശ്രീരാമൻതാൻററെരിട്ടും നാലുപരാരാദിച്ചാരതുകാ
 ലം സാഗരം || ദുർദ്ധനനുമനികെതുവെന്നും സുപ്തപ്തനെന്നായ
 ജ്ഞാകാപനനും ഇത്ഥം ചൊല്ലുന്ന രാക്ഷസരെ രാഘു സത്തമൻ
 കൊന്നാൻ നാലുബാണത്തിനാൽ || ഇത്തരം കവിവീരരും തങ്ങളൊ
 ടൊത്തു നെരിട്ടനകത്തുരുകെ ഉത്തമാംഗം കളഞ്ഞിട്ടും തെന്തടാ
 ഹസ്യാകാണ്ടുടൻ തട്ടിത്തകത്തിട്ടും || സാരമിയവധിച്ചിട്ടും പാറ
 കൊണ്ടുനന്നാക്കുവെത്തു മണ്ടിച്ചിട്ടും ആരണത്തിന്നു വന്നവരെറ്റ
 താപാരാതെ മടക്കിടിനാർ വാനരർ || ഇങ്ങിനെതമ്മിൽ സംഗരം
 ചെയ്യുമ്പോളങ്ങു സൂര്യനുമസ്തംഗതനായി ഭംഗയുദ്ധത്തിനൊട്ടും
 വരുത്താതെ തങ്ങളിൽ ചെന്നുപിന്നയും നെരിട്ടാർ || നൊക്കിക്കണ്ടാ
 ൽ നിശാചരരെന്നും മക്കടത്താമാരെന്നുംമാട്ടുമെ ആക്കു നി
 ശ്ചിച്ചിട്ടുവാൻ വയ്യാത്താരുൽക്കട തിമിരം വന്നുദിക്കുയാൽ || ത
 ന്നടാൾക്കാരെ ത്താൻതന്ന കൊന്നുകൊണ്ടാസ്ത്രാന ഭീമമായിപ്പൊ
 രുതുവെപ്പാർ ഇന്ദ്രജിത്തിൻ ഹയങ്ങളെയും ചെന്നുകൊന്നാനംഗദൻ
 സാരമിതന്നയും || അക്കമ്മകണ്ടു ബാലീതനയനെ സ്സൽക്കരി
 ച്ചൊറും പൂജിച്ചാർദവന്മാർ മക്കടങ്ങളും രാഘവശ്രേഷ്ഠ മകുപു
 ത്രനും പാരം പ്രശാസിച്ചാർ || സുരനാഥ ജിത്താകുന്നരാവണിപരി
 ചിൽ തൻറ മായാകാണ്ടക്കാലാ മറഞ്ഞങ്ങിനെ പിന്നയും യുദ്ധ
 ത്തിന്നാരിവെട്ടു പൂപ്പെട്ടാൻ ദുർമ്മതി || പൊക്കുസാമന്ത്രിമുള്ള ഭര
 ണമമക്കളാകുന്ന രാഘവന്മാരുടെ വിഗ്രഹം നിജബാണത്താൽ പൂ
 റിത മാക്കിക്കൊണ്ടുവെട്ടുഹാസം ചെയ്യാൻ || നാഗാസ്രത്തെ പ്ര
 യോഗിച്ചു വെഗന രാഘവന്മാരെ ബുദ്ധിച്ചനന്തരം മൈനാദ
 ന് ജയശ്രീയൊടും കൂടി ശ്രീകലരും നിജപുരം പ്രാപിച്ചാൻ || ഇന്ദ്ര
 ജിത്തിന്റെ ബാണമൊറീവണ്ണം മന്നിടത്തിൽ പതിച്ചു കിടക്കുന്ന
 ചന്ദ്രബിംബമുഖരാകും രാഘവനന്ദനമാരെക്കണ്ടതി ശൊക്കുന്ന ||
 വാതപുത്രനും സുഗ്രീവനും ശത്രുബാധചെയ്തും വിഭീഷണനും പി
 ന്നെ ബാധവാനാകും ജാംബവാൻ പലജാതിയായുള്ള വാനരവൃന്ദ
 പും || ഓരൊരൊരാമവിക്രമം ചൊല്ലിത്തന്നാറത്തിട്ടു തൊഴിച്ചു കരക
 യാനീരാട്ടത്തു മുഖത്തുതളിക്കുകയും പാരം ഭീതരായ് നിന്നു വിറക്കുകയും ||
 ഉള്ളിൽ ഭീതിപൂണ്ടങ്ങിനെ വാനരരെല്ലാരും മരുവീടും ഭരാനരെ

അല്ലതീർക്കുവാൻ വിഭിഷണൻ മെല്ലാവ ചിലവാക്കുകൾചൊ
ല്ലിനാൻ || അല്ലായ്ക്കുവെ സുഗ്രീവനീതിപ്പെറ്റം തെല്ലം വെദിക്ക
വെണ്ട മഹാമത എള്ളാളം ശങ്കവെണ്ട നിനക്കിവെള്ളിൽ ജീവ
നാണെന്നറിഞ്ഞീടുക || മൊഹാലസ്യ ശമിക്കുവാൻ ശ്രീരാമനാ
ഹവത്തിന്നു വന്നീടുന്നിണ്ണയം ദൈവത്തെവഴിപാലെ രക്ഷിയ്ക്കണം
മൊഹം തീരുന്നകാലത്തൊളം ഭവൻ || എന്നു ചൊല്ലു സുഗ്രീവ
വൗത്തത്തന്നുടെ കരം കൊണ്ടു തുടച്ചുടൻ മന്ദസങ്കടനാക്കിത്ത
ദ്ദൈവങ്ങൾ നന്നായ്ക്കുച്ച കൊണ്ടവർ മെവിനാർ || ഇന്ദ്രജിത്താ
തൻ താതൻ മറ്റിരം തന്നിൽചെന്ന പിതാവിൻ പരയുഗം വന്ദ
നാചെയ്തു സപ്പുവുത്താത്തും മന്നചന്ദ്ര ധരിപ്പിച്ചാനാദരാൽ || നി
ജപുത്രനും രാഘവരെക്കൊന്നു വിജയനപിത നായ്ക്കുന്നു കണ്ടപ്പൊൾ
ഉജ്ജാകാണ്ടചന്ദ്ര പിടിച്ചാഴ്ത്തും പ്രജാസ്തൈന ചൊയ്ക്കും രാച
ണൻ || മൃഗാവിൽ പ്രാണിച്ചെല്ലാ വിവരവും വിസ്മരിച്ചു താൻചൊ
തിച്ചറിഞ്ഞൊരാ പുത്രനെയും പ്രശംസിച്ചാൻ ജിതരത്നവാല്യനെ
ന്നൊത്തു മെവിടിനാൻ || ദുഷ്ടനാകുന്ന രാവണനും പിന്നെ ഹൃഷ്ട
നായ്ക്കും രാക്ഷസിമാരുടെ കൂട്ടത്തെയും വരുത്തിച്ചുടൻ തനിക്കി
ഷ്ടമെന്നു കാഴ്ചയെ ചൊല്ലിനാൻ || പെട്ടെന്നിപ്പൊൾ പൊയ്
ചൊല്ലുക രാഘവൻ വെട്ടുസീതയാടീവണ്ണം നിങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠനാക
മെൻ പുത്രൻ നാശാസ്യത്താൽ കെട്ടി രാഘവനിഗ്രഹം ചെയ്തും ||
പുഷ്പക കൊരിപ്പിന്നയാസ്സീതയെ തൽപ്രദേശെ ദൂതം നിങ്ങൾ
കൊണ്ടുപായ് നിഷ്പ്രാണനാരായണവന്നവരെയും കല്പനപ്രകാരം
മമകാട്ടുക || ഇതൊരു ന്ദൈവത്തെക്കുട്ടെല്ലാ ഉതിവെഗമാരാക്ഷ
സിത്തുടും സതിയാകുന്ന സീതയെ പ്പുഷ്പകമതിൽ കൊരിട്ടാപ്പൊക്ക
ളെ ചെന്നുടൻ മതിബിംബമുഖിയെ വിളിച്ചു തൻപതിതന്നെയും ല
ക്ഷ്മണൻതന്നെയും ക്ഷിതിയിൻതന്ന വില്ലമുപക്കിച്ചു ഹതരാജ്യ
വുന്നതും കാട്ടിനാർ || പാൽപത്തിൽ പതിച്ചുകിടക്കുന്ന ഭത്താവി
ന്റെയും ലക്ഷ്മണൻ തന്റെയും ഗാത്രം കണ്ടു വിഷ്ണുനായ് സീത്
യുമിത്തരം പ്രലാപത്ത തുടങ്ങിനാൻ || കഷ്ടം കഷ്ടമിനിഷ്ട
വിധ പയായിട്ടിരിയ്ക്കുവാനുള്ളൊരു ലക്ഷണം ഒട്ടാ ജ്യോതിഷക്കാ
ർ ചൊല്ലി മുന്നാ ഞാൻ കെട്ടിട്ടില്ലിരി നെന്തൊരുകാരണം || പുത്ര
നാരൊട്ടാ കീർത്തിമാനാകുന്ന ഭത്താചൊട്ടം നിന്റൊത്തു ചിരകാലം
പൃഥ്വിയിൽ സുഖമായ്ക്കുവീടമെന്നസുസംശയം ചൊന്നദീപ്തവാ
ക്യം || അദ്വൈതവൃതിശുദ്ധർകാരുണ്യമിത്തിരിപൊലുമില്ലാത്തകാരണാൽ

വൃതമായ്ത്തന്നെ സാദിച്ചിപ്പോന്നു ഞാൻചിത്തത്തിൽപരം നി
 ശ്ചയം ചെയ്യുന്നെൻ || വാണീടാനിയും പട്ടാഭിഷിക്തയാജ്ഞാണെന്നു
 ബിന്നതിന്നുജ്ജ്വലമകർപ്രാണനായകനന്യായീകളവാണിയൊ
 ന്നമുളവാകയില്ലെന്നും || കന്യകമാർക്കു വെണ്ടാതലക്ഷണമാണാഴി
 യാതിട്ടെന്തിനാണെന്നും ചൊന്നസജ്ജന വാക്കുകാളാക്കയുമിന്നു
 ഭോജ്ഞായിത്തന്നെദവിച്ചെല്ലൊ || നഖരമസ്മനകരനാസികാ മു
 ഖനാനത്രാജാനപദാജ്ഞാദിസകലാംഗങ്ങളും തുലക്ഷണസാമിത
 ങ്ങളായ്ത്തന്നെയിരുന്നിട്ടും || അവസ്ഥയിനിൽക്കിടന്നെ വന്നല്ലൊ
 ശിവനാഥാ മഹാരഥരാജവ ഇവണ്ണമാരാരെന്നാതിക്കരയെന്നൊ
 രവാളാടവരാചാനാഥരിട്ടടയും || തുലക്ഷണനിയിപ്പൊളി
 വണ്ണ ചപലവാക്കുരുകയൊഗ്ഗാമ സപദിതവകാന്തനാജീവി
 ചിട്ടഭയത്തും സാദനമില്ലമെ || കളിയായിട്ടുപാലുമാരിയ്ക്കലും
 പൊളിയാനായുന്നവളല്ല ഞാൻ കളഭാഷിണിരാമന്റെ വെളു
 വും തെളിപായ്ത്തന്നയല്ലായാകാണെന്നു || മരിച്ചെന്നാലവാനർ
 വദനവും സ്സരിച്ചിട്ടാമോ ലക്ഷണതപാജ്ഞ ഹരിയ്ക്കുന്നിന്റെ
 ശൊകാത്ത രാഘവൻതിരിയ്ക്കനമുക്കിട്ടിയിൽ നിന്നിപ്പൊൾ || അ
 ശകാടവളീവണ്ണ ചൊന്നാപ്പാൾ മിഴിരണ്ടുടച്ചമന്ദിതയും തൊ
 ഴുതാകാണ്ടിവണ്ണ വരട്ടെയെന്നശലാഭര ചെയ്യുമടങ്ങിനാൾ || ത
 സ്വയത്താ വാനരധീശനമുത്സാഹം വിട്ടുപൊച്ച രാമൻറതസ്വ
 മീപത്തിൽ തന്നമരുവിനാനസ്സരോഭ ഭടന്മാരൊളംകൂട || കുറച്ചു
 നെരംചൊന്നാപ്പാൾ ശ്രീരാമൻറപരത്തുള്ളൊരു യോഗത്തിൻ ശ
 ക്തിയാൽ വരുത്തിനിജ ബോധവും നെത്രങ്ങർത്വരിച്ചൊന്നു മിഴി
 കയുറചയ്യുവാൻ || കണ്ടുസാദരൻ ശത്രുതൻബാണങ്ങൾ കൊ
 ണ്ടുചത്തവിടത്തിൽ കിടപ്പതും രണ്ടുനാഴികസൂക്ഷിച്ചു നൊക്കിക്കൊ
 ബിണ്ടൽപൂണ്ടുപ മാത്തനായ്ചൊല്ലിനാൻ || കഷ്ടമെന്ന ഞാൻ
 ധിക്കരിച്ചിട്ടെന്നൊന്നാട്ടും ജീവിച്ചിരിയ്ക്കേണ്ടിനിക്കിനി ഇഷ്ടനാകുന്നു
 മൊരെന്നെയിന്നീമട്ടിലാക്കിച്ചമച്ചവനായല്ലൊ സൊദരമരണത്തി
 നു നല്ലൊരുമതു ഭൂതനായ്ക്കുന്നാരിനിക്കിപ്പൊൾ സീതയെക്കൊണ്ടു
 മൊത്താരുസന്തോഷം ജാതമായ്തരും ഹാഹിതഭാവമെ || രാഘവ
 ത്തിലനുജാനകാണുന്നാൻറഭാരമുയരെച്ചെയ്തയൊല്ലയിൽസാ
 ഹസിയായ്ചെന്നമ്മമാരൊ കെട്ടുവ്യാഹരികളണ്ടു ഞാനിന്നു ദൈ
 വമെ || ഉണ്ണിരാമസുഖമെല്ല ശത്രുവിൻബന്ധനാ ചെയ്യുന്നജന
 വന്നിപ്പോരിണുമാവാസുമിത്രപരയുന്മാർകണ്ണുകൊണ്ടുതുമെങ്ങിനെ

കെൾക്കുമാറാൻ || അതിരസ്സഹന കാട്ടിലൊക്കണുടെ ഹിതാചെയ്യ
വാന്തൊക്കുമൊഴും സുതരാവിട്ടു ചൊന്നൊന്നുതന്നെ ശരിയെത്ത
ന്നെ ഞാനുംഗമിക്കുവൻ || ഇനിതൊന്നുപകാരം ചെയ്യാൻ ഹ
ന്തൊന്നൊടുമുഗദൻ തന്നൊട്ടു പനസാദികവികളൊട്ടും കൂടിയിര
നാമസുതനിയ്യമിക്കാലം || മൽഗതിയെചൊയെങ്കിലും തപവിഗ്രഹ
രക്ഷാചെയ്തിന്നായ്ദൂതം കിഷ്കിന്ധാരാജനൊക്കിശ്ശമിച്ചാലും ദുർഗ്ഗ
ഭാവമൊല്ലുകിൽ നിങ്ങൾക്കൊ || സന്ധിചെയ്യുന്നാൾതൊട്ടു ഭവ
നൊൻ വാസ്യകൃത്യങ്ങളിന്നെട്ടിനാവരെ അന്ധാളിത്തം വരാതിഹ
ചെയ്യും ചിന്തയുണ്ടെതിനാൽ തുഭാവരം || ഇങ്ങിനെതൂങ്ങി
പ്പലമാതിരിയ്ക്കങ്ങിനെ പാഞ്ഞൊത്തൊയെത്രയും മംഗലപ്രണവാരി
ധി രാജപനങ്ങുപിന്നയും മൊഹത്തപ്രാപിച്ചാൻ || ശരപഞ്ചര
രക്താർദ്രശ്രവണയുതന്നാദിത്യ തുല്യരാജ്യമെന്ന നാശത്രയെക്ക
ണ്ടു കവികളുംപരിതപ്തരാജ്യവും ഭഗവത്തരം || ഗദാപാണിയായുത്ര
വിദീഷണനതി പെഗെത്തൊടംഗതനായുമാ ക്ഷിതിയിൽശരതപ്രേഭ
ശരമ സുതർവിഞ്ച കിടപ്പതുകണ്ടുടൻ || വെള്ളാകാണ്ടവർത്തനുടെ
നെത്രങ്ങൾ നല്ലുപണ്ണ തുടച്ചിട്ടുമപ്പവും ഉള്ളിൽതൊൻപും വന്നു
കാണായ്യാലപ്പൽപൂണ്ടു ബഹുവിധം രൊദിച്ചാൻ || വിശ്വാസ
യോഗ്യനാകു വിദീഷണൻ കാർത്യയയുടെ കെഴുന്നകണ്ടൊപ്പാൾ
രതപസിപ്പിച്ച സുഗ്രീവൻതന്നുടെ പാക്കുപാമരും സുഷണ
നൊക്കൊതിനാൻ || പുത്രമിത്രാദിയൊന്നിച്ചു ഞാനിപ്പൊൾ ശത്രുവാ
കുന്ന രാവണനാക്കാനു യുദ്ധത്തിൽ ജയംവാങ്ങിജനകൻപു
ത്രിയെജഗന്നാമനു നൽകുവൻ || സുഗ്രീവനെയും ചൊന്നതുകെ
ട്ടൊപ്പാളക്കവിയുമിവണ്ണമു ചൊയ്യാൻ വിക്രമത്തിന്നു നന്നല്ലീക്കാല
മെൻവാക്കു കെട്ടാലും വാനരാധീശപര || പണ്ടുദേവാസുര സമരത്ത
ന്നിലിണ്ടൽപട്ട മരിച്ചസുരന്മാരെ വെണ്ടൊരരയ്യ മന്ത്രവിദ്വാ
ദിയൊക്കൊണ്ടുജീവിപ്പിച്ചൊല്ലൊണ്ണമസ്സതി || അതുകൊണ്ടിപ്പൊൾമാ
രുതിയെ യയച്ചതിവഹാ വിശല്യാകരണിയും മൃതസംജീവനിയും വ
രുത്തന്നു പ്രതിഞ്ചാധമുണ്ടാകമിവർക്കെന്നാൽ || ഇതുവണ്ണമവർ
ചൊല്ലി നിൽക്കുന്നൊത്താവിർഭൂതനായ്ക്കു ഗരുഡനുംആവരവു ക
ണ്ടൊപ്പാളാസ്സപ്പങ്ങളും വിലാപ്പട്ട മണ്ടിനൊരൊക്കയും || ഗരുഡൻ
താനും തന്നുടെകയ്യൊക്കൊണ്ടുഗ പീഡാതീതവാനായുദാ ഇരുവരുടെ
യും മുഖത്തൊട്ടൊപ്പാളരസകടം തീൻവെണ്ണല്ലാമാ || തന്നുടെ തെ
ജോവിയ്ക്കുബലാദികൾമുന്നമുള്ളതിലൊത്രയുംവർദ്ധിച്ചവന്നുകണ്ടൊപ്പാൾ

പക്ഷിനൃണയവർ ചെന്നുകെട്ടിപ്പിടിച്ചുവെച്ചൊല്ലിനാർ || ഭവൽകാ
 രണ്യംകാണ്ടിന്നുണ്ടെങ്കിലും ഭവച്ചെല്ലാസജീവരായിത്തീർന്നതവച
 രംപിതാപാരന്നുള്ളതു മെവിടെനിന്നു വന്നെന്നതും ചൊൽക || ഭഗ
 വൽഗിരമീവണ്ണു കെട്ടപ്പെട്ടുചിരിചെശ്വരനാടവൻ ചൊല്ലിനാൻ
 സകലഗുണരാഗെ ഞാൻമുന്നാനിൻ സഖാവാകയാലിന്നിഹ വന്ന
 ന്നാ ചെറനാഥൻശങ്കലനാനും ഭവാനകതാരിലിത്തുകൊണ്ടിടുക ||
 ഇക്കെട്ടിൽനിന്നാഴിച്ചുകാണ്ടിടവാനാക്കിൽശക്രാദിയാലുംകഴിവരാ
 മൂഖ്നാകാരിപുതൻറ മായകാണ്ടാക്കഞ്ചൊണമെന്നിങ്ങിനെ തൊ
 ന്നന്നു || സപ്തജാലങ്ങളാകുന്നു നിങ്ങളെമൽപ്പാറിക്കിടക്കുന്ന ശര
 മെല്ലാം മൽപ്രവേശാകൂടാത്തതു ചെയ്യാലുമിപ്പിഡക്കൊരു ശാന്തിവ
 രാദൃശം || വൃത്താന്തമെവ കെട്ടുഞാൻസ്തേയത്താലത്ര ചെറത്തി
 ൽ വന്നുന്നറിഞ്ഞാലും ഇത്തരംപറഞ്ഞാൽക്കൂടും ചെയ്യ യാത്ര
 യും ചൊല്ലിപ്പൊയാൻ ഗരുഡനും || രതലസ്മരീനിവണ്ണ ഭഗര
 മന്ദാലകന്മാരെ ജീവിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ ഗൊലാംഗുലാപി വാനര
 രൊക്കയും പാലിച്ചെങ്കിച്ചിരിച്ചു ചാടിടിനാർ || ദേശികൊട്ടിനാർവി
 നെച്ചിലരതിക്കൊരമായ് സിംഹനാഭത്തെയും ചെയ്യാർപാരായെയു
 ഭാസന്നദ്ധരായ് ലങ്കാപോരംതൊരും നിറഞ്ഞുനിന്നാർചാലർ || അ
 പ്തൊളക്കവി വീരന്മാർ സന്താഷിച്ചപ്പുറത്തനിൽ ചെയ്യാകാലാഹ
 ലാ ഇപ്രകാരമെന്നതിക്കൊണ്ടിടവൻ സപ്തരാജനമാളായ്ക്കുറ
 ഡം || ചൊയ്ക്കെട്ട ഭടന്മാരൊടീവണ്ണ ഭീഷണനാകു രാവണൻ
 ചൊല്ലിനാൻ ഇരയ്ക്കത്തൊന്നുണ്ടിപ്പൊളവകുള്ള തൊഷകാരണ
 മെന്തെന്നു പാക്കുവാൻ || വെഗാനിങ്ങളറിഞ്ഞു ഹനീടണക്കൊക
 കാലത്തുള്ള പായ തൊഷാത്ത ഭീകരരാകുമായവരും പൊയിട്ടാഗമി
 ച്ചാരമിലമറിഞ്ഞുകൻ || കെട്ടിൽനിന്നവർ മൊചിച്ചിട്ടെത്രയും പൂ
 ഷ്ഠരായെന്നാക മഹാമാത കുടുംബൈകാതെ നമ്മൾക്കു വെണ്ടൊരു
 ശിഷ്ടകായ്ക നിനയ്ക്കുന്നുണത്തിച്ചാർ || മടിയാതെവന്നീവണ്ണ ചൊ
 ല്ലുന്ന ഭടന്മാരുടെ പാക്കുകൾകെട്ടപ്പോൾ നടുങ്ങിപ്പരം രാവണനും
 പിന്നെക്കുടില ഭൂപായ്നിന്നാകാണ്ടങ്ങിനെ || ധൂമ്രാക്ഷനെന രാ
 ക്ഷസനൊടൊരം സമ്മാധംപൂണ്ടുവണ്ണമുരചെയ്യാൻ ചൊമ്മനി
 യിന്നു രാജവാനക്കൽവാ നിമ്മഹിയൽ നിന്നാതുഗമിച്ചാലും ||
 നിജസ്വാമിതൻ കപ്പനാകട്ടവൻ വിജയസ്ഥനിയെന്നര ചെയ്തുകൻ
 സ്വജനത്തൊടൊരുമിച്ചു പൊർചെയ്താൻ വ്രജിപ്പിടിനാൻ ചായു
 സുതാന്തികെ || പടചെയ്താൻ ഭടരാത്തുധൂമ്രാക്ഷൻ പടിഞ്ഞാറുപിടി

ഭോര ചെന്നപ്പാൾ മിടുക്കൊക്കയും കാട്ടിക്കൊണ്ടു ബലമാടുകി
 ടിനാർ തൽക്ഷണം വാനരർ || ധൂമ്രാക്ഷനപ്പാൾ കൊവിച്ച വാരയും
 വന്ദമാവാണ വയ്ക്ക കൊണ്ടോടിച്ചാൻ അമ്മഹാരണം കണ്ടുഹന്ത
 മാറും നിമ്ത്താദിയാകുന്ന വന്നതികെ || ചെന്നതൂതൊരു പാറ
 പാറിച്ചുടുത്തു നൊക്കിയറിഞ്ഞപ്പൊളായവൻ തന്നുടെ ഭ്രമം
 വിട്ടുനിലത്തു നിന്നു നഗദകൊണ്ടറിഞ്ഞീടിനാൻ || പരകൊണ്ടു
 രാമത്താപ്പാടിയാക്കി നെരവന്നഗദയെയും തന്നുടെ മാറിടത്തിൽ
 ധരിച്ചൊട്ടും കൂസാതാകൂരനെ പറ്റുതൊക്കൊണ്ടു താഡിച്ചാൻ || മഹീ
 തന്നിലവനമാപ്പു പ്പ്രഹാരകൊണ്ടു ചത്തുപതിച്ചപ്പൊൾ മഹാവി
 രൻ ഹന്തമാൻ സ്വജനത്താൽ ബഹുമാനിതനായുത്ര മെവിനാ
 ന് || ആണത്തം വീട്ടുശേഷിച്ചു വന്ദരാടി പ്രാണരക്ഷയ്ക്കായ് ചെന്നു ല
 കയിൽ വാണീടും നജനാഥനാടിക്കു നാണാവിട്ടതി ഭീതിയൊ
 ടൊതിനാൻ || ഇഷ്ടനാകുന്ന ധൂമ്രാക്ഷൻ ചാത്തന്നു കെട്ടനെത്താ രാ
 വണാനത്രയും തപ്തനായിട്ടരികിൽ നിൽക്കും വരൂദേഷ്യനെ വിളിച്ചി
 വണ്ണാചാപ്പിനാൻ || വിരവരൂദേഷ്യനിയുവിടപ്പൊഴെയുരിയെക്കുലചെ
 യ്തു വന്നീടുന്നു പൊരിൽസാഹസം ചെറുക്കാല്ലതല്ലമെ പൊരത്താ
 ളുകുളുലിക്കുരണ്ടുകൾ || ഭന്തുശാസനം കെട്ടുവൻ സൈന്യത്തൊടൊ
 ത്തു തന്നടക്കരിൽ കരയറി ചിത്രമാകുന്ന ഭക്ഷിണഭാരത്തിലെ
 രതിനാൻ പടാവടുവാനായ് ഭൂതം || വരൂദേഷ്യവരവുകുണ്ടെന്നരനി
 ജ്ജരഹസ്യതാൻ തനയനും അജനപനും ഭസ്മമാക്കീടുവാൻ ജപി
 ചാൻ പ്രളയാഗ്നിയെപ്പാലെ || രക്ഷസനാകും വരൂദേഷ്യൻ തന്റെ
 രക്ഷയ്ക്കായ്ക്കുന്ന രക്ഷാസമൂഹത്തെ വൃക്കുക്കുളൊണ്ടുട്ടിച്ചു വധിച്ചുവ
 നക്കിതിതലതന്നിൽ പതിപ്പിച്ചാൻ || സ്വബലക്ഷയം കണ്ടൊരമു
 ചുത്തിലഭഗജനാ ചെയ്തുകൊണ്ടത്രയും കപിതനായ് ഭഗവദ്
 ത്വനാകപിക്കുട്ടത്തെ തൽക്ഷണം മണ്ടിച്ചാൻ || അതുനെരം ചെന്നു ഗ
 ദൻ കൊപാത്താടതിവെഗം ഗിരികൊണ്ടവൻ തന്റെ രഥത്തെയും
 കളഞ്ഞു നൃശംഭലത്തെ പ്പതിപ്പിച്ചുവാനാൻ ശരീരത്തിൽ || ആ
 ടച്ചുണ്ടായതു കൊണ്ടെന്നാകിലും പെടിയെന്തു ഗദകൊണ്ടെന്നരരും
 പാടവമുറുക്കാരും ഗദവക്ഷസ്സിൻ പാടനത്തിനായ്കാഡിച്ചനായവ
 ന് || ഇതുമായവർ തങ്ങളിലെന്തൊന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നെന്നെരം ത
 രാനാക്കിശത്രവിൻ ഗളംപാൾ കൊണ്ടുഗദൻ ചെത്തി ഭൂതലാ
 തന്നിൽ പതിപ്പിച്ചാൻ || ചാവാതുളുനിശാചരർ ചെന്നു മരവണ
 നെ ഭാരിപ്പിച്ചാരികൾ വൈരാജസുതാൻ തനയനും ശ്രീവിപ

സിദ്ധവിടെ നിന്നിടിനാൻ || രാക്ഷസേശനതു കെട്ടുകമ്പന രാക്ഷ
 സൻതാനക്കൊപിച്ചയച്ചപ്പോൾ രൂക്ഷനാശമവനും രണാങ്കണ
 തൽക്ഷണം സെന്നായാത്തു ചെന്നിടിനാൻ || കമ്പമില്ലാത്തകമ്പന
 നെക്കണ്ടു സംഭ്രമത്തോടെ വാനരവീരന്മാർ മുൻപിൽ ചൊന്നതു
 ത്തായാധനത്തെയു മയ്മ്പിൽതങ്ങളിലൊത്തു തുടങ്ങിനാൻ || അ
 ന്യാനൃതമിഘോരമായ് ചെയ്യുന്നജന്യത്തിൽ പരസൈന്യത്തെയാ
 ക്കയും മൈന്ദൻതൊട്ടുള്ള വാനരവീരന്മാർ കൊന്നൊടുക്കിയയശ്രീ
 യെ പ്രാപിച്ചാൻ || ദുഷ്പ്രധർമ്മനാക മകമ്പനനിപ്രകാരമാക്കുമ്മ
 ത്തെ കണ്ടപ്പോൾ തൽപ്രദേശം തൻതെത്തടംചെക്കുവാൻ ക്ഷിപ്രം
 സാരമിയെ വിളിച്ചൊരിനാൻ || സാരമിയുമാദിജ്ഞിലക്കായുഭാ
 തെരുംവെഗന കൊണ്ടുപൊയിടിനാൻ ക്രൂരനായിടുമായവൻ ബാ
 ണത്താൽ ഭാരണംചെയ്യാൻ വാനരവീരരെ || മുന്നിൽനിൽക്കുവാൻ
 ശക്തരല്ലാത്തവർ ജന്യവുംവിട്ടു മണ്ടുന്നകണ്ടപ്പോൾ ഉന്നതമാകും പ
 വ്വതംകൊണ്ടു ചെന്നുനെരിട്ടാൻ മാരുതനന്ദനൻ || പവ്വതംകൊ
 ണ്ടാസൈന്യത്തെ നിഗ്രഹിച്ചുവ്വിയിൽപതിപ്പിച്ചാരനന്തരംനിവ്വിശ
 കമപരഗിരികൊണ്ടാഗവ്വ വലിച്ചവനെയും താഡിച്ചാൻ || അഗ്നിരി
 യെമുറിച്ചവൻ ബാണങ്ങളക്കുപിയുടെ നെരെയുംവധിച്ചു വിഗ്രഹ
 ത്തിൽദ്രവം പതിച്ചീടുന്നൊരുഗ്രസായകവൃഷ്ടിയൊനാക്കാതെ വിക്ര
 മാഞ്ചുധിമാരുതനന്ദന നക്കാലത്തൊരു വൃക്ഷകൊണ്ടങ്ങിരുന്ന തക്കം
 നൊക്കീട്ടു പന്ററ തലയ്ക്കുടിച്ചുകൊടെ പതിപ്പിച്ചാരുഹീതല || സ
 മരത്തിലാക്കുമ്മം കണ്ടനെരത്തമരാദികളൊക്കെപ്രസന്നരായ് വിമന
 സ്സരായ് രാക്ഷസരിക്ഷമാസമയം നൊക്കിനാമനൊടും ചൊന്നാൻ ||
 ദശകന്ധരനായതു കെട്ടപ്പോൾ ഭൂശംകൊപിച്ചുകുൻ ചുവത്തിത്തദാ
 കൃശാനുപ്രഭാതുല്യംജലിച്ചടൻവിശങ്കം നിജമന്ത്രയൊടൊരിനാൻ ||
 പ്രഹസ്യ നിത്യം കെട്ടില്ലെവുത്താത്തം മഹദ്ഭക്തം ചെയ്യുന്നു ശത്രു
 കൾ ഇഹനിന്നതു കൊണ്ടിനിപ്പൊകുവാനഹമെങ്കിലും നിശ്ചയിലും
 വെണം || അതിനാലിന്നു നീതന്നെപൊയാലും ചതുരഗുണലത്തൊ
 ടുമാത്തുടൻ ഹിതകാരിയാകുന്ന നീയുദ്ധത്തിൽ വധിച്ചിടെണമെ
 ന്നരിയെദ്രുതം || നിന്നുടെസിംഹനാഭത്തെക്കൊട്ടുന്നാൽ തന്നെമണ്ടി
 ടു വാനരരൊക്കയും അന്നെരംബന്ധുധീനരാകും രഘു നന്ദനരെയും
 കൊന്നുകൊണ്ടിടുക || കാമമാൽപൂണ്ടുവനവം ചൊന്നപ്പോൾ ധീ
 മാനാകും പ്രഹസ്യനും ചൊല്ലിനാൻ ക്ഷേമംവന്നിടാൻ സീതാപ്രഭാ
 നത്തെ സ്വാമിൻമുന്നം വളരെപ്പറഞ്ഞിടും പൂമയബാണവശ്യനായ്

തെല്ലെന്നൊഴിയെ ശ്രവിച്ചില്ലെന്നാകിലും നീമുനംചെയ്ത ബ
 സ്വകൃത്യങ്ങളെ നാമിന്നൊത്തു രണത്തിന്നു പൊകുവൻ || യാമനീ
 ചരണാമനീനക്കൊട്ടും വാമൊചെയ്യുന്നവനല്ലത്താനിപ്പൊൾ രാമോ
 ണ്നൊത്ത ചരിച്ചാലുമാമെന്നപൊലെ യുദ്ധംചെയ്യിട്ടുവൻ || നാമ
 നൊടെവാചൊല്ലി പ്രഹസ്യനും ഭീതികൂടാതെ തെരിൽക്കരയെറി സാ
 ദരം തൻസചിവരൊടും രഥ യുഗ്മപ ശ്രേഷ്ഠന്മാരൊടുമൊത്തുടൻ ||
 ഭേരീനാദമുഴക്കിട്ടിക്കൊക്കയും പൂരിപ്പിച്ചതി കൊലാഹലത്തൊടെ
 വീരനാകമുരഗഭാജൻ പൂർവ്വ ദ്വാരംനൊക്കി പ്രയാണംചെയ്യിടി
 നാൻ || അന്നുദന്നിമിത്തംപലതുണ്ടായതൊന്നുംകണ്ണൊള്ളാതായവൻ
 വെഗത്തിൽവഹിതൻ നെരെശിശ്രൂം ശലഭങ്ങൾ ചെന്നീടുംപൊലെ
 പൊക്കുളംപ്രാവിച്ചാൻ || ആവരവുകുണ്ടപ്പൊൾ ശ്രീരാമനുംരാവ
 ണാനുജൻ തന്നൊടുകൾ ചെയ്യാൻ ദേവകുണ്ടകനാകമീരാക്ഷസനെ
 വാനെന്നതു ചൊൽകുവിഭീഷണ || രാമഭാഷിതംകെട്ടു വിഭീഷണൻ
 ശ്രീമൽപാദാഞ്ജു വന്ദിച്ചുണത്തിച്ചാൻ നാമൊല്ലാംപ്രഹസ്യനെ
 ന്നാകുന്നു പ്രേമവാനാകും മന്ത്രിയുമാകുന്നു || ഇത്ഥമായവർ ചൊല്ലി
 നിൽക്കുന്നതും യുദ്ധവുംപൂർവ്വദ്വാര പ്രദേശത്തിൽ ഉലതകുപിരാക്ഷ
 സർ തങ്ങളിലെത്രയും ഘോരമായിത്തുടങ്ങിനാൻ || പ്രഹസ്യൻ ത
 ന്റെ മന്ത്രിമാർനാല്പദം മഹാവാനര സേനയെമുട്ടിച്ചാൻ, വിഹത
 മായ്സഭസൈന്യത്തെക്കണ്ടപ്പൊൾ ബഹുകൊചെന്ന ചെന്നാൻവി
 വിദനും || നരകാന്തകനാകും സചിവനെപ്പരിചൊടെ വധിച്ചാന
 വനപ്പൊൾ തരസാകാനാൻ കുഭാമനവെന്നുപായുന്ന സചിവ
 നെത്താരനും || ദുഷ്ടചൻകൊന്നാനപ്പൊൾ സമുന്നതനാഗ്നാവിശ്രുത
 നാകുന്ന മന്ത്രിയെ ജാംബവാനും മഹാനാദനെന്നുള്ള ദുഷ്ടന്ത്രി ശ്രേ
 ഷ്ഠൻതന്നെക്കുലചെയ്യാൻ || അതുകണ്ടുസഹിയാതെകാലാഗ്നി പ്രതിമ
 നായ് പ്രഹസ്യനും വെഗനപ്രഥിതരാകും വാനരന്മാരുടെ കരണം
 ചെയ്തു സഞ്ചരിച്ചിടിനാൻ || വായുമെഘത്തെ മണ്ടിപ്പതുപൊലെ
 പായിപ്പിച്ചാനാവാനര സേനായ ആയതുകണ്ടുകൊവിച്ചു നീലനമാ
 യവൻതന്റെ നെരിട്ടാൻവെഗത്തിൽ || ശത്രുതൻ രഥമൊക്കപ്പൊ
 ടിയൊക്കിമസ്കത്തിൽ ശിലകൊണ്ടടിച്ചുടൻ മൃത്യുതൻ പുരംതന്നിൽ
 പ്രഹസ്യനെ യാത്രചെയ്യിച്ചാൻ വാനരസത്തമൻ || വിജയശ്രീ
 യൊടൊത്തവൻ പിന്നയും നിജസൈനയെപ്പാലിച്ചു മെറുമ്പൊൾ
 സ്വജനങ്ങളും പാരംപ്രശംസയാ ഭജനംചെയ്തുകിത് നിന്നിടിനാൻ ||
 വഹിനന്ദനൻനീലൻ പ്രഹസ്യനെ കൊന്നെന്നുള്ളൊരു വൃത്താ

നാകെട്ടപ്പൊൾ ഇന്ദ്രജിത്തിൻപിതാവായ രാവണൻ ചൊന്നാൻ
 തന്നാടടുത്തരാടിവണ്ണം || വാനചരകൾപ്പോൾ ശമിപ്പിച്ചാൻ ഭീരുത
 തെല്ലമില്ലാത്തതുമായ സേനാധിപനായും പ്രഹരുന്ന വാനരൻ
 ഹനിച്ചുന്നതുകൾക്കുമെന്താ || ഹിനവീര്യരല്ല കവിമാരെന്നും മാ
 നസത്തിൽ ദുഃഖമാച്ചൊപ്പൊൾ ആനന്ദാനന്തനെ പൊക്കുളത്തി
 ൽ ചെന്നാസ്സാനജനായും രാമനെക്കൊല്ലവൻ || എന്നുരചെയ്തു രാ
 വണൻ വെഗത്തിൽ ചൊന്നുകൊണ്ടുള്ള തെരിൽ കുരയറി ചന്ദ്രഹാ
 സവും കുഞ്ജാണ്ടുകാപത്താൽ ദുന്നിരിക്കുന്നതായ്ത്തന്നെപ്പറപ്പൊ
 ൽ || ശംഖഭരിതനായി വാദ്യങ്ങൾക്കവിട്ടു മഹാബലിപ്പിച്ച
 ഞിനെ ലങ്കാനാഥന്റെപിന്നാലെയും പവകികൾമാരുമായിപ്പറ
 പ്പൊട്ടാൻ || വയ്വനാരായണൻ രാജസരണിപ്പൊക്കും ഭക്തന്റെത
 നഗ്രജനാകുന്ന ജാഭാരിജിത്തിൻ താതൻവരവുകണ്ടയ്വനൊടെ
 വാ ചൊന്നാൻരഘുപതി || ഭീതികൂടാതെ നെരിട്ടിട്ടമിവനെതെരേ
 ത്തനാകുന്നു വിഭീഷണനെന്നും വൈകാതിവൻ പരമാർത്ഥമായി
 നിശ്ചയനെ കൈപ്പിച്ചതന്നാലും || രാമവാക്കുകൾവണ്ണം കെട്ട
 പ്പൊൾകൈതപമുള്ളതിൽചിലർതന്നുടെ നാമവും മുണ്ടിക്കാട്ടിപ്പരി
 പ്പിച്ചിട്ടാമാരും നിജസ്വയനക്കൊട്ടിനാൻ || ഒട്ടകവൃന്ദസിംഹാ
 ദിവരായ്ദാഷ്യവും കടിച്ചങ്ങിനെ നിൽക്കുന്ന വട്ടക്കണ്ണരായിട്ട
 മീരാജസകൂട്ടത്താൽ പരിവെച്ചിതനായ്ത്തന്നെ || ശ്രേഷ്ഠസ്വ
 നാന കെറിപ്പവളമായിട്ടിരിക്കുകയും പിടിച്ചിതാധുഷ്ഠതയൊടിരി
 ജ്ജമിവൻ മമേഷ്ഠനെന്നറിഞ്ഞാലും രഘുനാഥ || മുതുമലകൾ
 ചെത്തുള്ളവങ്കാർപ്പരവും പിടിച്ചുവരുന്നതായ ശത്രുവെവൻ
 കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പൊൾ പാത്തുകണ്ടവരാമനതൾചെയ്താൻ || അ
 ഹൊരാവണ രൂപത്തെക്കാണുമെന്താ മഹാ വിസ്മയമുണ്ടായിട്ട
 ന്നമെ മഹാസാമദ്ധ്യഹാക്കുടർത്താൻ മഹാഭയമെന്നൊപ്പൊലെ സം
 ഹാരകൻ ബഹുഭീഷണനിന്നിവനന്തക ബാഹുമാനിതനായ്തന്നും വി
 സ്തംഭനും || മട്ടാലുമൊഴിയാളാകും സീതയെക്കണ്ടുകൊണ്ടു രസിപ്പുറ
 മിപ്പൊരുമുണ്ടുൻ രാവണൻ ദൈവഗത്യാ മമട്ടപ്പൊലൊചരനായി
 നുവാനല്ലൊ || തന്മൂലമുളവായ കൊപാഗ്നിയിൽ സ്തംഭനായിട്ട
 ശാന്തന കാണനെ നിമ്നാചിച്ചതിവെഗം വിഭീഷണ മന്മന
 സ്സിനെ സ്വസ്ഥമാക്കീടുവൻ || എന്നതും ചെയ്തൊരു കയ്യി
 ൽ ബാണമുന്മുഖത്തിൽ വില്ലമെടുത്തൊരാ ജന്മകൈതുകത്തൊ
 ടെ രഘുനാഥൻ നിന്നാനെത്രയും ഗാഭിരനായ്ത്തന്നോ || രാവണൻ

തന്നു ബാണകൊണ്ടെന്നും ധാവതിചെയ്തിപ്പിച്ചാൻ കപികളെ
 ദൈവരാജസുതൻ്റെ സഹജനമാവിലും വിട്ടുകൊണ്ടുനേരിട്ടാൻ ॥
 സുഗ്രീവൻ തദാപൂർവ്വത ത്വംഗത്തെ ലാങ്കാനാക്കിപ്പറ്റിച്ചെറിഞ്ഞിടി
 നാൻ വിക്രമിയാകുരാവണനെജ്ജിനൊക്കെക്കു മാനുലബധിപ്പുത
 ജ്ജിനാൻ ॥ പിന്നസ്സുപ്പുരജനീചാരാപരൻ വഹിതുലുപമാജ്ജത്തി
 ജപിജ്ജന്നസന്നത പപ്പാകുമാര ശരം നന്നായ് ശരൂവിൻ നെ
 രെ വിട്ടിടിനാൻ ॥ അബ്ബാണാകാണ്ടു മൊയിച്ചു സുഗ്രീവൻ തൽ
 പ്രാദൈ പതിച്ചുകണ്ടപ്പൊൾ ക്ഷിപ്രം വാനരർജിതരായ് രാമൻ്റെ
 തൂപ്പാദൈവനം വീണാരവിലതും ॥ രാമനായതുകണ്ടപ്പൊൾ കൊവെ
 നപാമഹസുത്തിൽ വില്ലുമെടുത്തുടൻ യാമിനീചരനാഥ വലത്തി
 ന്നായ്ത്താമാസം വിനയാത്രാജ്ജാരിഭവട്ടാൻ അതുകണ്ടതിസ്സു
 ഹെനലക്ഷുന്നനിതിരാലവൻ തന്നൊടുങ്ങാതിച്ചാൻ യുധിരാവണ
 നിഗ്രഥ ചെച്ചുവാൻമതിയാകും ഞാനെന്നറിഞ്ഞിടുക ॥ അനന്താ
 ദം ലഭിജ്ജുവാൻസാരമനജനമാ പ്രാർത്ഥനചെയ്യുന്നൻ വിനയാ
 നപിത ചൊല്ലുമാവാക്കു കെട്ടനമാദിച്ചതും ചെയ്യുരാമനും ॥ യു
 ധാ ചെയ്യാൻ ശമിച്ചാലുമെന്നാൽ നീയുക്ത പൊലെസകലവും
 ചെയ്യണം ശരൂജിദുവരാപ്പൊഴും നൊക്കണംശാത്രരക്ഷയും ചെ
 യ്തെന്നാലക്ഷണ ॥ ഇതമഗ്രജയാക്കുക കെട്ടപ്പൊൾ ഭക്തിരായ്
 ടഭിവാദ്യവും ചെയ്യുടൻ തത്രനിന്നുരണത്തിന്നായ്ക്കുപ്പവ യാത്രചെ
 യ്യാൻ സമിത്രാതനയനം ॥ രാക്ഷസശൻ കപിബലമീവണ്ണം ശി
 ക്ഷിജ്ജുന്നതുകണ്ടുടൻ മാരുതിപക്ഷിയെപ്പൊലെ ചെന്നതിവെഗമാര
 ക്കൊനാഥനൊടവ മുരചെയ്യാൻ ॥ വരത്താൽ നിനക്കുള്ളാരവ
 ഭൃതനും വാനരന്മാരൊഴിഞ്ഞാകയാൽ മരിപ്പിജ്ജുവൻ വാമഹ
 സുകൊണ്ടിന്നൊരുതാഡനാ ചെയ്യുണാനിക്ഷണം ॥ എന്നീവണ്ണം
 ഹന്തമാൻ പാഞ്ഞപ്പൊളെന്നാൽലാന നീതാഡനം ചെയ്യാലും നി
 ന്നാടമ്പലമല്ലാമറിഞ്ഞു ഞാൻ പിന്നെ നിന്നെ ഹനിജ്ജുവൻവാ
 നര ॥ പരിഹാസംചെയ്തീവണ്ണം രാവണൻപരയും മൊഴികെട്ടുപനും
 തദാഹരിയാട് നാനജ്ജകുമാരനെ സൂരിച്ചാലേന്റെ വിട്ടുമറിയുന്നീ ॥
 എന്നീവണ്ണമവൻ മൊഴികെട്ടപ്പൊൾ പനദിച്ചൊരു കൊവെനര
 വണൻനന്നാട കരാവീരിത്തരാനൊക്കിച്ചുന്നരതന്നരസ്സിൽ പ്ര
 ഹരിച്ചാൻ ॥ മാരുതാത്മജൻ്റെ താനമാത്താഡനാൽ പാരപീഡിത
 നായ്തന്നുന്നാകിലും ധീരതകൊണ്ടു സഹിപ്പു ഞൊട്ടും മാരുതാ
 യ്ത്തന്ന കൊവിച്ചു താഡിച്ചാൻ ॥ അകിങ്കൊണ്ടു വിറച്ചു ക്ഷ

ഞനെയും നടുങ്ങിത്തന്നെ നിന്നുപൊയ്ക്കാവണൻ || മിടുക്കൻതന്നെ
 മാരുതിയെന്നുപൊ മടിഞ്ഞുതെ സകലതുംചൊല്ലിനാൻ || കുറച്ചു
 ശ്വസിച്ചെന്നരം രാവണൻ പറഞ്ഞീടിനാൻ മാരുതിയൊടൊ
 തരെയുദ്ധത്തിൽശ്വാലിപ്പാൻ യോഗ്യനായ്ക്കരുവുന്നവൻ നീതന്നെ
 യാകുന്നു || ചൊല്ലുകയെവാ കെട്ടുമാരുതി തെല്ലുലജ്ജിതനായിട്ടു
 ചെയ്യാൻ കൊള്ളുതാത്തവൻതന്നെ ഞാനെന്റെ തല്ലുകൊണ്ടിട്ടും
 നീമരിയ്ക്കായ്ക്കാൻ || ധിക്കരിയ്ക്കണമെന്നെയെന്നെങ്കിലും നിൽക്കെ
 ടാക്കണം മുഷ്ടികൊണ്ടിപ്പൊൻഞാൻ ഊക്കൊടൊന്നിടിച്ചതുകൻ
 തന്നുടെ കാക്കൽക്കാഴ്ചയായ് നിന്നെ വെച്ചിട്ടുവൻ || രാക്ഷസേശനിവ
 ണ്ണം ഹനുമാന്റെ ത്രക്കവാക്കു കെട്ടത്രയും കൊപെന ദക്ഷിണാ
 സ്ഥം കോണ്ടവൻതന്നെ വെക്കുസ്സിൽതന്നെ ചെന്നിടിച്ചിടിനാൻ ||
 മുഷ്ടികൊണ്ടിടി കൊണ്ടുടൻമാരുതി വട്ടം ചുറ്റിവിസഞ്ജനംയ്ക്കെവി
 നാൻ ഒട്ടുവൈകാതെപെട്ടിച്ചവനെയുംവിട്ടുരാവണൻ നീലന്റെനെ
 രിട്ടാൻ || ശരവർഷത്തെച്ചെയ്യുമനീലന്റെ ശരീരത്തെയും കാണാതെ
 യാക്കിനാൻ ഹരിസനാപതിയുംകുപിതനായൊരു പശ്ചത്തംഗംപ
 റിച്ചുടൻ ഏറിഞ്ഞപ്പൊൾ ദേശമുഖനുംദൂതം മുറിച്ചുനതുകണ്ടപ്പൊൾ
 നീലനുംതജ്ജാലംപുറിച്ചെറിഞ്ഞാനതും നരകിത്താഴത്താക്കിനാൻ
 രാവണൻ || പിന്നെയുംബഹുബാണംപ്രയോഗിച്ചുനിന്നാനായതു ക
 ണ്ടപ്പൊൾനീലനുംതന്നുടെദൈവംപാരംചെറുതാക്കിച്ചെന്നശത്രുഭാ
 ജചൊടിമെവിനാൻ || നീലന്റെത്തൻ കൊടിമരാഗ്രത്തിൽ വാലി
 ഉക്കിവസിപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾനീലജീമൂതതുല്യൻദശാനനൻകാലവഹ്നി
 യെപ്പൊലെജ്വലിച്ചൊരം കാളം കൊപെനനിൽക്കുന്ന കണ്ടപ്പൊൾ
 മാലവനുള്ളിലുണ്ടാക്കുവാനായി || പിന്നപ്പത്തു കിരീടാഗ്രം തന്നി
 ലുമുനതഭാപജ്ഞിന്റെ മുകളിലുംസന്ദേശം വിട്ടാവില്ലിൻ മുകളി
 ലും വഹ്നിപുത്രൻതെരുതെരച്ചൊടിനാൻ || അതുകണ്ടപ്പൊൾരാമാ
 ദിശ്രേഷ്ഠമതിവിശ്വയം പൂണ്ടുനിന്നീടിനാൻ നിതരാം കപിലാഘ
 വവിസ്ഥിത ഹൃദയനായ്ദേശമുഖനും നിന്നാൻ || അല്പമിവണ്ണമന്ധ
 നായ് രാവണനത്തുതെപ്പട്ടുനിന്നുടൻ കൊപെന അപ്തംഗമത്തെ
 ക്കലചെയ്താനായ് കെല്പുമാഗ്നെയാസ്രം പ്രയോഗിച്ചാൻ || ശരംക
 ത്തിജ്വലിച്ചുനീലന്റെ ശരീരത്തിൽപതിച്ചു വെന്നാകിലുംമരിച്ചി
 ല്ലവനസി സുതനായിട്ടിരിയ്ക്കുന്നതുമൂലം തൽകാരുണ്യാൽ || മുട്ടുക
 ത്തിചരണിയിൽ മൊലിച്ചുപെട്ടന്നായവൻ വീണതുകണ്ടപ്പൊൾ
 തുഷ്ടനായ്ദേശവതാനം രാഘവന്നിഷ്ടമരണമനുജന്റെ നെരി

ട്ടാൻ || ശത്രുവെക്കണ്ടെന്നരം ധനുസ്സെടുത്തിത്തരം സുമിത്രാത്മജൻ
 ചൊല്ലിനാൻ തരൂപനാലും നോന്തമ്മിലുള്ളൊരു യുദ്ധമല്ലയൊ
 യുക്താഭയാനിപ്പൊൾ || സാരമില്ലാത്തവാനരരാത്തുനീ ചൊരി
 ലിന്നു ജയിച്ചാലതുമൂലം വീരനാകുന്നു രാചണനെന്നൊരു പൂർണ്ണ
 നരചെയ്യാമാലങ്കര || ചെറുത്തൊണ്ണപലിശബ്ദം മുഴക്കിക്കൊണ്ടൊ
 ര ശങ്കുകൂടാതെ ചക്ഷുണൻ പറയും മൊഴികെട്ടു കൊവിച്ചുടനരി
 യാടിനാനത്തരം രാവണൻ || ദിഷ്ട്യാലക്ഷണ നിയ്യിപ്പൊളെന്നുടെ
 ദൃഷ്ടിയിലകാപ്പട്ടല്ലൊ ഞാനിനി ഒട്ടും താമസമെന്ത്രയമൻ തന്റെ
 വിട്ടിലാജ്ഞയുടനത കണ്ടാലും || അതു കെട്ടുമെന്തുമിത്രീ ചൊല്ലി
 നാനതിശ്ശങ്കനനനല്ല രാവണ ചതുരതാം നിനക്കുണ്ടെന്നാകിലൊ
 വൃഥാചൊല്ലാതെ കമ്മത്തൊക്കെട്ടുക || തങ്ങളിൽ ചൊടിച്ചൊരാന്നു
 ചൊല്ലിയും ഭംഗവിട്ടവർബാണാത്തവയ്യിച്ചും ഇങ്ങിനെരണ്ടുംചെ
 യ്യാവാൾ ചക്ഷുണൻ ഭംഗിയരമരിവില്ലരിഞ്ഞിട്ടാൻ || സുമിത്രാ
 ത്മജൻപിന്നയും ബാണംകൊണ്ടമിത്രൻ തന്റെ ദൈവം പിളന്നു
 ടൻ ഭൂമിപ്പിച്ചുജനനാക്കിപ്പൊലും ശ്രമംകൂടാതെ തത്രനിന്നിടി
 നാൻ || തെല്ലതന്റെടം വന്നപ്പൊളായവൻ വില്ലരണ്ടായ് മുറിഞ്ഞതു
 കാക്കയാൽ നല്ല ശക്തിയെടുത്തുടൻ ചൈരിയെ കൊല്ലാനായ്
 റിടത്തിൽ പ്രയാഗിച്ചാൻ || ശക്തിവന്നു പതിച്ചപ്പൊൾ മൊഹി
 ചൂപ്തമിയിൽ പതിച്ചിടിനാൻ ചക്ഷുണൻ ഹസ്തം കൊണ്ടെടുത്തീടു
 വാനായ് ദശവക്ത്രം പരയെത്തിച്ചാനടന്നരം || അനന്താംശജനാ
 കുമവൻ തന്റെ കന്ദമത്രയും വലിയിക്കാരണം അനക്കിടിവാൻ
 പൊലും ദശാനനൻനിനച്ചിട്ടെളതായില്ലതെല്ലമെ || ആയതുകണ്ടി
 ടെത്രയും കൊപനചായുപുത്രൻ ദശമുഖൻതന്നുടെ കായത്തിൽ
 ചെന്നിടിച്ച് ധരണിയിലായിജ്ജാനക്കൾ കുത്തിപ്പിടിപ്പിച്ചാൻ || പ
 ത്തുവക്കത്തിൽ നിന്നമതുനരം നെത്രശ്ലോത്രാദി ഭാരങ്ങളിൽ
 നിന്നും രക്തധാരയൊലിപ്പിച്ചു മൂർച്ഛിതശാത്രനായ് തന്നെന്നിന്നാ
 നചൻചിരം || അന്നരം ഭൂമിതന്നിൽകിടക്കുന്ന മന്നവാത്മജൻ ത
 ന്നെയും മാരുതിചെന്നെടുത്തു രഘുപതിതന്നുടെ സന്നിധൗദൃതം
 കൊണ്ടുചെന്നിടിനാൻ || ഭക്തികൊണ്ടും സുഹൃതംകൊണ്ടും വായു
 പുത്രനാട്ടും കനത്തില്ലെടുത്തപ്പൊൾ ശക്തിയും ദുർജയനെന്നറച്ചു
 തൽഗാത്രാവിട്ടു നിജസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു || ഈശ്വരാംശജനാകയാല
 ന്നേരത്താശ്വാസത്തെയും പ്രാപിച്ചു ചക്ഷുണൻ വിശ്വ ദ്രോഹി
 യായിടാലങ്കരന മശ്ശരീരത്തിൽബൊധവുമുണ്ടായി || ഓർമ്മവന്ന

പൊളന്റമാക്കു വരുകമുണ്ടെന്നതും കണ്ണോണ്ടുരാവണൻ കൂർന്നു
 രാ പെരുത്തുള്ള ബാണത്താലമ്മയാഹരി സൈന്യത്തെ മണ്ടിച്ചാ
 ന് || വാനരന്മാർ വലയുന്നകണ്ടുപ്പാൾ ദിനവത്സലൻ രാഘവൻ
 താൻതന്നെ വാനവരിവൃതങ്ങളിലുള്ളഭിമാന മൊക്കക്കളവാൻപുറ
 പ്പെട്ടാൻ || അപ്പാൾചാരത്തു ചെന്നതൻ സപാമിയൊടിപ്രകാ
 രമുണത്തിച്ചാന്നാരുതി മൽപുറത്തുകരരിദ്രമുഖദേവ് ഹാനിയെ
 ചെല്ലാലുമെന്നവ || വാതവക്രവചസ്സുകെട്ടെയും പ്രീതനായ്ത്തൽ
 ഗളത്തിൽ കരയെറിയായുധാനശമുന്നിൽചെന്നിവണ്ണമൊതിനാന
 തിധീരം രഘുത്തമൻ || നിൽക്കനിൽക്കൊ മാമകഭാഷയെത്തസ്സരി
 ചൊരുദൃഷ്ടനിശാചര പൊക്കുവന്മകൊവമശേഷം നിൻവിഗ്രഹെ
 ശീലും മാഗ്ഗണവ്യാജന || പണ്ടിഞ്ചാണമാകുന്നജനസ്ഥാന ശ
 ണ്ഠപ്പുണ്ടാഗമിച്ച ഖരാദിയെ രണ്ടാക്കിപ്പിളന്നിട്ടുമപ്പുണ്ണം കണ്ടാ
 ലും മൂഡനിയുംശരവീച്ച || ക്രൂരിച്ചവരുകമിഷ്ടം ദേശമവക്രവാ
 ക്കുകെട്ടുപ്പാൾ ദശാനനൻ കൂർത്തബാണങ്ങളെയൊപ്പുവനജ ഗാത്ര
 ഭേദനാചെയ്തു നിന്നിടിനാൻ || രാമനെപ്പുഷ്ടനന്നിലെടുത്തൊരുഭീമ
 കായനായിടാ ഹന്തമാനാസപാമിതൻ കൃപാദൃഷ്ടികൊണ്ടും നിജസാമ
 ത്വ്വൊക്കൊണ്ടുനിർദ്യനാ മിനിന്നാൻരക്തംകൊണ്ടുലൊക്കെന്നെത്തു
 ജ്ജ ഭൂതാനക്കണ്ടാനരം ഭഗവാൻചീത്ത കൊപത്താൽ തീക്ഷ്ണതര
 മാകമസ്ര വചിഞ്ഞച്ചെയ്യാദൃശാസ്യന്റെ ചരത്രസാരഥി വാജീഭംഗ
 ജാദിയൊടൊത്തു തന്നെരഥത്തക്കളഞ്ഞുടൻ ശത്രുതൻ ഭജമദ്ധ്യ
 ത്തിലും നല്ലകത്തിയമ്പു വിട്ടാത്തനാക്കിടിനാൻ || ശരവന്നരിഗാ
 ഡാ തറച്ചുപ്പാൾ കരഞ്ഞനിൽധരിച്ച ധനുസ്സും പൊയ്ക്കരം മൊ
 ഹിച്ച നിൽക്കുമവൻ തന്റെകിരീടങ്ങളും ഖണ്ഡിച്ചാൻ രാഘവൻ ||
 വീച്ചുകെടുള്ള സപ്പത്തൊപ്പാലെയും സൂര്യൻ ശാന്താച്ചിസ്സായ്ക്കൊ
 പൊലെയും ശൈത്യശാഭാദിവിട്ടു നിന്നിടുന്ന ഭാഷാഹത്താവൊട
 വമരൾ ചെയ്യാൻ || കെട്ടാലുംദേശകണ്ണ പലരാടും നിഷ്ഠൂരരണം
 ചെയ്തയാൽ നിയ്യിപ്പാൾ ഒട്ടുക്കിണിച്ച കാണകകൊണ്ടുതാൻ വി
 ട്ടിടുന്നില്ല കൊല്ലവാൻ ബാണത്തെ || ഇപ്പാൾപൊയാലുംലങ്കയിൽ
 ചെന്നു നിയ്യല്ലമാശപസ്യനായിട്ടനന്തരം ക്ഷിപ്രവന്നാലും മൽബല
 മൊക്കയുമാപ്പാൾ കാട്ടിത്തരുവൻ ദശാനന || ദുഷ്ടവിട്ടഥ രാവണ
 നും രാമൻകല്പിഷ്ടമൊഴികെട്ടുധാവക്രനായ് സപ്തതിപുരതല്ലമാ
 കപുരംനിഷ്പ്രഭനായ്പ്രവേശിച്ചാൻതൽക്കണ്ണശരവീഡിതന്മാ
 രായ്തിച്ചുള്ള ഹരിവീരന്മാരെത്തദാ രാഘവൻ ഗുരുവായിടമെഴുഷ

ധാ കൊണ്ടുൻ നിരുപദ്രവ ഗാത്രരാക്കിടിനാൻ || അവമാനിതനാ
 യ്ദേവപ്രഭുനുമവിടം വിട്ടുപൊകുന്ന കണ്ടപ്പൊൾ ഭുവനത്രയ വാ
 സികളൊക്കെയുമവധി വിട്ടുതുഷ്ടരായ്ക്കുവിനാൻ || മന്ദിരപെണ്ണപക്ഷി
 ന്രവണ്ഡിതപന്നഗാ പൊലെരാമാസ്രാ കൊണ്ടുനറം ഭിന്നഗാത്രനാ
 യ്ത്തൽമാണശകിരിയത്തന്നെ ചിന്തിച്ചുചൊന്നാൻദേശാനന്ദൻ ||
 ഇന്ദ്രാനക്കാളധികം ബലമുള്ളൊരെന്നതു മനജൻ ജയിക്കുയാൽ
 മുന്നാചെയ്തു തപസ്സാക്കയും വൃഥാതന്നെയായ്ക്കുന്നിതെല്ലാ നമുക്കി
 പ്പൊൾ || നരവാന്ദരന്മാരെയാഴിച്ചെല്ലാവരുംമുന്നാത്താൻയാചിച്ച
 തമപ്പൊൾ ഉരചെയ്തെല്ലാ പത്മജനം തവവരുംഭീതി മനജരാല
 നെവാ || ഇമ്മഹാവീരൻ മാനുഷനാകയാൽ ബ്രഹ്മവക്ത്രത്തെ സ്തു
 ത്വമാക്കുദയം നമുക്കുലത്തനിലൊരു പൂമാൻ നിന്മദേത്തക്കള
 ൈതു വധിച്ചീടും എന്നഹൊ പണ്ടനരണ്യനാ കൊപിച്ചെന്നൊടൊ
 ന്ന പാഞ്ഞിട്ടുണ്ടായതും ചെൻരാമനിന്നക്കുലെ ജാതനായ്ക്കുന്നിരിയ്ക്ക
 യാലെത്തിനിചെയ്യുണ്ടു || ഹെതുത്താൻതന്ന നിൻവധത്തിനെ
 ന്നവദേവത്വം ഞാൻശപ്തനായെൻപുരാ സീതാഭൂപണഭൂതലെ വ
 ന്നിപ്പൊൾ ജാതനായ്ക്കുന്നതായവളാകണം || നന്ദികശപര രംഭാദി
 ശാപവുംവന്നിട്ടുണ്ടെല്ലാ മുന്നമെൻശവ്യാതാൽ ഇന്നതൊക്കസ്സഹ
 ലമാക്കും ഹരിവൃന്ദമൊഴിഹവാനാരു രാഘവൻ || എങ്കിലുംജയം
 കിട്ടുവാൻ ഞാനിപ്പൊളെങ്കലാവുന്നതുപൊലെയത്തങ്ങൾ ശങ്കകൂടാ
 തൊചയ്യാൻ തുനിയുന്നെൻ കിങ്കരന്മാരെ മാനാഴികെൾക്കുവിൻ ||
 വളരക്കാലമായിട്ടുണ്ടു ബലശാലിയാകുന്ന സഹജാനപ്പലയ
 തങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടെന്നാകിലും വെളിവുണ്ടാക്കിക്കൊൾക്കടാ വീര
 റെ || ശീഘ്രമായവന്നാനിച്ചു നിങ്ങളെന്നാഗ്രവന്നാലുമെന്നാല
 വൻമമ വാക്കുകൊണ്ടുൻ ശത്രുക്കളെക്കൊന്നെൻ ദുഃഖാതീതിട്ടും
 സന്ദെഹമില്ലാമ || ഭന്തുശാസനാ കെട്ടുമാക്കുകസീ പുത്രൻകുമാരക
 ണ്ണൻ വധിച്ചീടുന്ന പത്തനാനാക്കിസ്സാദരം വെഗമാബ്ദിത്യന്മാ
 രും പ്രയാണാചെയ്തിടിനാൻ || ഉത്തമഗന്ധഭക്ഷ്യമാല്യാദികൾ ഹസ്ത
 ത്തിൽധരിച്ചായവർചെന്നപ്പൊൾ തത്രവിസ്മിണ്ണയാകും ഗുഹയ്ക്കുള്ളി
 ൽനിദ്രാചയ്യുന്നവനെക്കണ്ടീടിനാൻ || ഗുഹയൊടൊത്തവായും തു
 റന്നാകാണ്ടാഹാരത്ര മുറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മഹാകായന്റെ നാസികാ
 ശപാസത്തെ സ്സഹിപ്പാനവരാളായില്ലകിലും || ഞെരുങ്ങിപ്പാർപ്പത്ത
 ന്നിൽ ചെന്നായവർ വരാഹാദിമൃഗങ്ങളെ മാംസങ്ങൾ ഉരുക്കുട്ടിവ
 ച്ചിടിനാരായവന്നരികത്തൊരു കുന്നുകണക്കിനെ || പിന്നല്ലൊണിത

കാഭങ്ങളും ബഹുധന്യ മദ്യകലശസമൃദ്ധവും മാന്യനാകുന്ന കാഭക
 ണ്ണൻ തന്റെമുന്നിലങ്ങിനെ വെച്ചതിവെഗം || ചന്ദനത്തെയുംതെ
 പ്ലിച്ച മാലതീകന്ദാദിശ്രേഷ്ഠമാലാ സമൃദ്ധവും നന്നായ് ചാത്തിച്ച
 ധൂപിപ്പിച്ചായവർ മന്നവാനുജൻ തന്നെത്തുതിച്ചുടൻ || ഉറക്കത്തെയു
 ണ്ണതുവാണാസ്തപതരത്തിൽ ചെന്നയന്നം തുടങ്ങിനാർ കുറുകൊട്ടി
 ക്കൊണ്ടായചരക്കയ്യെ മൊരുമിച്ചുട്ടയാസങ്ങൾ ചെയ്തയും || ചാര
 തങ്ങിനെചെന്ന ചിലരപ്പൊൾ ദേരിതൊട്ടുള്ള വാദ്യഘോഷങ്ങളും
 ഭൂരിശംഖനിനാദവും ചെയ്യിട്ടും നെരെനെത്രം തുറക്കൊതെ കണ്ടഥ ||
 കിറിനതരമാകുംപ്രയുതങ്ങൾ മടികൂടാതെ ചെയ്തുതുടങ്ങിനാർ ഇടി
 ക്കുന്നചിലരവൻ. വക്കണ്ണിൽ കുടിക്കുന്ന ശ്രവണമപരമാർ || അ
 ടിക്കുന്ന മുസലങ്കാണ്ടന്യന്മാരുടലിട്ട വലിക്കുന്നകെമന തടിമെല
 ശപനാശാദിയെക്കൊരി മുടിതൊട്ടടിയൊളം നടത്തിട്ടും || ഒട്ടുംനെ
 ത്രം തുറക്കുവാനുള്ളൊരു വട്ടംകാണാത്തുകൊണ്ടുവരെയും രുഷ്ടരാ
 യിട്ടനെക പ്രകാരത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടാവനെയുണർത്തുവാൻ || ചെ
 വിയിൽ ജലകുടം ചിലരെടുത്തവധി വിട്ടൊഴിച്ചു തുടങ്ങിനാർ അച
 ന്ന്റെമാറത്തായിരമാനായ ജ്ജവത്തൊടൊരുമിച്ചു നടത്തിനാർ || അ
 ന്നൊരത്തൊന്നു തൊട്ടതുപൊലെയായ് തൊന്നുകയാലവനണന്നങ്ങി
 നെ തന്നുടെ കുരവിക്ഷേപണം ചെയ്യിട്ടൊന്നു കൂടേണവും ചെയ്യ
 ഴുന്നറാൻ || മദ്യമാസാദികുടിച്ചതന്നുടെ ക്ഷത്തുംദോഹവും തീർത്തു
 വഴിപാലെ തൃപ്തനായിന്നരികിൽ നിന്നീടുന്ന ഭൂതവസ്ത്രത്തൊടിവണ്ണ
 മൊതിനാൻ || ഇക്കാലംമമ നിരൂമുടക്കുവാൻ തക്കതായിട്ടെന്നപ്രജ
 നെത്തൊരു ദുഃഖമുണ്ടവിച്ചെന്നതു മാരുടെ വിക്രമത്താലെന്നുള്ളതും
 ചൊല്ലുക || സ്വാപംവിട്ടതിശാന്തതയൊടെവ മാഭിമുഖ്യന ചൊന്ന
 തുറക്കുട്ടപ്പൊൾ യുവാക്കുനന്നു പെരാകും രാക്ഷസഭൂപമന്ത്രിയിവണ്ണ
 മുണത്തിച്ചാൻ || കാഭകണ്ണൻ നീകെട്ടാലുംനമ്മുടെ തമ്പുരാനാകും രാ
 ക്ഷസാശ്രഷ്ടന്റെ വയ്വെല്ലാം നിക്ഷിജ്ജീവശ്ശവമാക്കിപ്പിമ്പുറം തി
 രിപ്പിച്ചെല്ലൊ രാഘവൻ || ഭാഷിക്കുന്നതീവണ്ണം ശ്രവിച്ചതിരൊഷ
 തൊടുടൻ കാഭകണ്ണൻചൊന്നാൻ ഇഷ്ടലൊമ്പെ ഞാനദിക്കിൽ
 ചെന്നതിഭൊഷരാകുന്ന വാനരന്മാരെയും || രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയും
 കൊന്നൊൻ ഭീമമാകുമുദരമാച്ചൊരയാൽ കാമംപൊലെ നിറച്ചി
 ടുനത്തരം സ്വാമിതൻ പുരൊഭാഗെഗമിക്കുവൻ || ഗവ്വിച്ചെവം പ
 റഞ്ഞതുകെട്ടപ്പൊൾ നിവ്വിശങ്കം മഹാദരൻ ചൊല്ലിനാൻ || ഗീവ്വാ
 ണാരെ നീജ്ജ്ഞാനെക്കാണുക പൂവും ചെയ്യഥ വിക്രമിച്ചീടുക || അ

തുക്കട്ടുവാനുനാലിനങ്ങിനെ മതിയെന്നും കഥിച്ചുതി വെഹന ക്ഷി
തിയെക്കുറച്ചുകൊണ്ടാ രാക്ഷസ പതിയെക്കൊന്നായിപ്പൊട്ടാ
ൻ || ഗിരിശൃംഗസമാന ശരീരനായതും രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠനെക്കണ്ട
പ്പൊൾ ഹരിവീരന്മാർ ഭീതരായ് രാമനെ ശരണംപ്രാപിച്ചിടിനാരെ
വരും || രാഘവൻ നിജകാമ്യമെന്നരും വെഹകയ്യിലെടുത്തു കലച്ചു
ട്ടൻ ലോകഭീകരനാക മചൻതൻ || ശ്രീകിരീടാഭി യുക്തശരീരത്താ
കണ്ടൊരു നെരഞ്ഞത്രയും വിസ്മയാപൂണ്ടു ചൊന്നാൻ വിഭീഷണ
നൊടൊപ്പം ഇണ്ടൽസൂക്ഷ്മുണ്ടാക്കുമിലൊക കണ്ടകനെവനെനും
ചെയ്തനി || വർത്തമാനമാറിവാനായ് രാഘവനിത്തരമർത്ഥം ചെയ്തു
കെട്ടുപ്പൊൾ ഭക്തിയെറും വിഭീഷണനീവണ്ണമുത്തരം വിനയത്തൊ
ടുണത്തിച്ചാൻ || അടുത്തുനിന്നിരാക്ഷസനെത്രയുമടുത്തുള്ളൊരു ജ്യേഷ്ഠനായിട്ടു
തടിയൻ ബലമൊന്നുകൊണ്ടതക പടുതപത്തെയും തി
ത്തവനാകുന്നു || ശുലാത്തക്കരും തന്നിലെടുത്തുകൊണ്ടാലസ്യം വിട്ടൊ
രുവനായ്നങ്ങിവൻ ലീലയാപലവട്ട മിത്രാദിയെത്തുലഞ്ഞപ്പൊലെത
ച്ചുപാപ്പിച്ചാൻ || ജാതനായപ്പൊൾതന്നായിവൻക്ഷുധാ ബാധിത
നായ് ചെന്നൊരാ വിധമുള്ള ഭൂതലജാതപ്രാണീ സമൂഹത്തെ, മീ
ലിച്ചൊരാ വലുപ്പതുകണ്ടാപ്പൊൾ || പാപിയാകമിവനെ വധിപ്പാ
നാജ്ഞാപിച്ചിത്രനും വങ്കുപ്രായാഗിച്ചാൻ ചാപല്യം നടിച്ചിടാതി
വൻതദാ ശൊഭയെറുന്നൊരൊരാവത്തതിന്റെ || കൊമ്പുകയ്യിൽ പ
റിച്ചെടുത്തുകൊടാജ്ജാഭ വൈരിയെത്താഡനം ചെയ്തപ്പൊൾ സം
ഭ്രമത്തൊടൊട്ടാവത്രനും പത്മസംഭവൻ തന്നാടിക്കാമ ചൊല്ലിനാ
ൻ || ശക്രസങ്കടം കെട്ടുടൻ പത്മജൻ ശീഘ്രംതട്ടിജ്ജിൽ ചെന്നിവ
ൻതന്നുടെ വിഗ്രഹംകണ്ടുഭീതനായി സ്തംഭനവാക്കു നന്നായർത്ഥം
ചെയ്തിവാനയും || അരികത്തു വിളിച്ചുവന്നുകൊമ്പിൽ പെരുതായു
ള്ള വിശ്വാസമുണ്ടാക്കി പരസങ്കടഹാനി ചെയ്യിടുവാൻ വരജ്ജ്വ
നാനിദ്രയെ നൽകിനാൻ || വാരിജാത്തവ ശാപത്തിൻ ശക്തിയാ
ൽ ഭൂമിനിദ്രനായ്തന്നെ കിടക്കുന്നമരു തുല്യനായിടുന്ന സൊദര
വീരനെദ്രശക്തന്മാരൻ കണ്ടാപ്പൊൾ || പാരംചെദിച്ച പത്മജൻതന്ന
ടെ ചാരത്തമ്മാറുചെന്ന യാചിക്കയാൽ അരുംസം കഴിഞ്ഞാ
ലൊരുദിനം വെറീട്ടിടുമീ നിദ്രയുമദിനം || നെരിട്ടാഹവാ ചെയ്താൻ
വരുന്നവരാണെന്നാലും വധിജ്ജ്വമിവനെനും സാരസോൽഭവൻ
കുപ്പിച്ചെണ്ണത്തും നെരൊടിനറിഞ്ഞാലുംസഖെഭവൻ || സങ്കടാധി
ക്താ കെണ്ടുനാനാതാ ലങ്കാനാഥനിവനെയുണർത്തിനാൻ || ശൃംഖ

ലംപായ മത്തശ്ശാപൊലെ ശങ്കുടാതെപൊകുന്ന കാക്കനീ || മാ
 നാ ചന്ദ്രഭാനതി ചെഗമിവാനരക്കുള്ള ഭീതിനീശിടവാൻ നൂനാ
 യന്ത്രമേകുന്നിതെന്നും ചൊല്ലി ദീനഭാവത്തേത്തീർത്തു കൊണ്ടിടുക ||
 സഖാവാകും വിഭീഷണൻ തന്നുടെമുമ്പനിത്യത വാഴുകുകെട്ടുടൻ
 സകല സെന്നാനായകനെ വിളിച്ചുവിലെശനാരും ചെയ്യാനീച
 ണ്ണം || വഹിനന്ദനനീചെന്നിതിൻവണ്ണം തന്നെചൊല്ലിക്കവികൾ
 ക്കളവായ ദൈന്യഭാവങ്ങളെല്ലാമകത്തേണം സന്നദ്ധന്മാരാക്കിടുക
 യും ചെന്നും || ശാസനമവാ കെട്ടുമനിലനും കെസരീമുഖവാന്ദ
 നാരുടെ ആസകല ശണത്തെയുമവണ്ണം വാസംചെയ്യിപ്പിച്ചിടീനാ
 നാദരാൽ || അക്കാലത്താദൃശഗ്രീവസാദരൻ ദുഃഖാപുണ്ടു മരുവുന്ന
 തന്നുടെ അഗ്രജനാകും രാത്രിഞ്ചരശൻതന്നെഗ്രചെന്നു നമസ്കാരം
 ചെയ്യുടൻ || കൃത്യാമന്തുണാൻ ചൊയുണ്ടതെന്നതും പാത്ഥിവഭവാ
 ന് ചൊൽക്കെന്നുണത്തിച്ചാൻ ഉക്തികളെവം കെട്ടുറപ്പാളത്രയും
 പ്രീത്യാചെന്നവാന പ്പണന്നഞ്ജസാ ഉത്തമാസനാ തന്നിൽവസി
 പ്പിച്ചിട്ടിത്തരം ദൈവമനുരാചയാൻ || ചിരസുപ്തനായിടുന്ന
 ന്നയില്ലൊളറിയുന്നില്ല മാമകസങ്കടം ഒരുക്കൊമ്പരാജകുമാരക
 ന് മരണത്തൊളം ചെയ്യുന്നവിട്ടല്ലൊ || ഹരിക്കുട്ടത്തൊടൊ
 ത്തു സമുദ്രത്തിൽ ചിറയിട്ടിഹ വന്നവൻനമ്മുടെ പുരിയിൽചെയ്യാ
 രക്രമമിന്നു ഞാനുചെയ്യതുമെങ്ങിനെ കാക്കനീ || മുഖ്യരാകും നി
 ശാചരന്മാരെയിന്നൊക്കയും യുധിനിഗ്രഹിച്ചാരവൻ മക്കടഭയം തീ
 ത്തുനീ വെശത്തിലിടുകലം പരിപാലിച്ചുതന്നാലും || ഇദ്രാനമക്കി
 ന്നളവാകയാൽ നിദ്രയിൽനിന്നുണർത്തനെൻ നിന്നെഞാൻശത്രുസം
 ഹാരമെദ്വൈ ചെയ്യുന്നിതുത്ര വന്നാലും വത്സസഹോദര || നിയ്യല്ലാ
 തിനമഹാരാവലംബമിയ്ക്കാകുകക്കില്ലെന്നിങ്ങിടുക വയ്യായെന്നര
 ചെയ്യാതെചെന്നു നീചെയ്യണം മമകായ്മശേഷവും || പരി
 ദേവിതമീവണ്ണം കെട്ടുലും ചിരിച്ചുകൊണ്ടാക്കുംഭേകണ്ണൻ ചൊ
 ന്നാൻ പുരാണിനാൽ കൃതമായിട്ടുള്ളൊരു ദുരിതത്തിന്നു സംഖ്യ
 യില്ലായ്ക്കാൽ പരിചൊടിപ്പൊൾ തൻഹലമൊക്കയുമൊരുമിച്ചു
 മിതമായ് തപൽ പുരുന്നരവാനരരൂപമായ് വന്നിറങ്ങാലുമസം
 ശയമഗ്രജ || അന്നുത്തേൾ പാഞ്ഞുണദോഷമൊന്നും കെൾ
 ക്കാതിരിപ്പതിനാൽ തവ വന്നുപെട്ടതായിട്ടുമിസ്സുകടമെന്നറിഞ്ഞാലും
 നകതഞ്ചരശപര || മുന്നുംഞാനും വിഭീഷണനും തവധന്യന്മാരാ
 കും മന്ത്രിപ്രവരരുംചൊന്നവണ്ണം നീചെയ്യാൽതുഭാവരം പിന്നെ

നിന്നിപ്പോ പൊലൈചെയ്തിടുക ॥ സഹജഗിരമീവണ്ണകൈട്ടപ്പൊൾ
 ബഹുജയനായ്ചെന്നാൻ ഭഗവാനൻ അഹംവൃജനെന്നാകിലിവ
 ണ്ണന്നിയിചൊൽചതു യുക്തമൊന്നൊരേ ॥ ഗർവ്വത്താൽചില
 തൊറുകൂട്ടം മയാപൂർവ്വചെയ്യപ്പെടുത്തായിടിലും നിവ്വരിപ്പാൻ
 മതിയാകുമെന്നങ്ങൾ സർവ്വവാനിന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിടണം ॥ പൊ
 യകായ്ന്നിനച്ചുനിയ്ക്കിവണ്ണം വായിൽതൊന്നിയതൊരു യുക്തമൊ
 കായത്തിന്നല്ലം ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും പ്രേയാനായ്ഭവാനെന്നിലിരി
 ജ്ജിലും ॥ ആയവരെക്കുലചെയ്യ വേഗമിങ്ങായനം ചെയ്യുകൊൾ
 കസഹൊരേയെമിന്നിതൊന്നല്ലാതെ നിന്നാലില്ലായതും നീനിന
 ച്ചുകൊണ്ടിടുക ॥ കൊപത്തൊടും ഭഗമുഖനീവണ്ണം താപത്തൊടും
 പായുന്ന വാക്കിനെ സപാപശീലൻ സഹൊരേൻകൈട്ടവമാഭാഷി
 ച്ചാൻമുദതരമായ്ത്തന്നെ ॥ ജീവനൊടിഹൊത്താനിരിയ്ക്കുംകാലം ദൈവ
 രാജനതനായിടും ഭവാൻ ഏ.ചംബെദിച്ചിടുന്നതു യുക്തമൊതാവ
 കാരിയെശ്ശിശ്രം ഹനിയ്ക്കുവൻ ॥ മെലിൽജെപ്പുന്നഭിവൃദ്ധിവന്നീടാ
 ന് ബാലനങ്കിലും ബന്ധുതകൊണ്ടുത്താൻകാലത്തിൽ ഗുണദൊഷ
 ണ്ങളൊക്കെയുമൊലിച്ചുരചെയ്യ തെന്നൊത്താലും ॥ ഒട്ടും സംശ
 യംവെണ്ടഭവാൻ മമ ഗൃഹുതവഴിവൊലിന്നുകണ്ടാലും ദുഷ്ടരാകുന്ന
 വാനരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തൊക്കൊന്നു ക്ഷിപ്തിറയ്ക്കുവൻ ॥ രാക്ഷസന്മാരും
 വാനരമാംസത്തെ ഭക്ഷിച്ചിന്നു രസിപ്പനടപ്പതും ലക്ഷണഗ്രജ
 ന്പ്രാണനെയും തൃജിച്ചിക്ഷിതിയിൽ കിടപ്പതുംകാണുന്നീ ॥ ഹരി
 വിരശ.ചം കൊണ്ടിത്രലംഗിരയപ്പെട്ടിരിപ്പതും കണ്ടിടും വരണാ
 ദികൾതന്നെ സഹായിപ്പാൻ വരമെങ്കിലവരെയും കൊന്നീ
 ടാം ॥ വിശതഭയനായ്ത്തന്നെ മന്ദിരസുഖമായ്ഭവാൻ വാണ
 കൊണ്ടിടുക മഘവാരിത്തൊന്നെകൻ മതിയാകും ജഗൽസാഹാരംചെ
 യ്തുന്നുംപ്രഭാ ॥ എന്നാലാകുന്നയത്തങ്ങളൊക്കെയുമിന്നു ചെയ്യിടാം
 ലങ്കാധിനായകപിന്നെത്തൊട്ടത്തിൻ കല്പിതം നീക്കുവാൻ മന്നിലാ
 ക്കുകഴിവതും ചിന്തിച്ചാൽ ॥ മുന്നമെന്നൊരാമൻ വധിച്ചെന്നാ
 ത്സന്ദഹം വിനാണിനെയുംകൊന്നീടും എന്നാലായതാത്രൈവവി
 ധിയെന്നും തന്നായിരപസിച്ഛാശപസിച്ഛാലുംനീ ॥ ചന്ദ്രാഭിത്വന്മാ
 രുതാനയും ഭൂതലംതന്നിലാക്കാനും ശക്തനായുള്ളതാൻ മന്ദനാ
 യ്ഭവിച്ചിടമൊ മാനുഷമുന്നിൽചെന്നന്നാൽ ധാഹാശിവശിവ ॥
 രാമലക്ഷണന്മാരെയുമിപ്പര ശ്രീമുടിച്ചുകരിച്ചവൻതന്നെയും കൈ
 നാകാരവിസൃതൻതന്നെയും ഭീമന്മാരൊക്കും വാനരന്മാരെയും ॥ ഇക്ക

ഞംലക്ഷ്യം കൂടാതെകൊന്നുഞാൻ രാക്ഷസശനിൻസന്താപം തി
 ക്കുവൻ പക്ഷുലാക്ഷിജനകജയും നിന്റെ ലക്ഷ്മികണ്ടുടൻസപാ
 യീനയായ്തരം രാജാസാദരവാക്കുകൾ കെട്ടെറ്റാമാജിഭീരുവായ്
 നിൽക്കോ മഹാദരൻ എജമാനപ്പുത്തായിട്ടാവക്കൊട്ടും പൂജി
 ജ്ഞാതവനാടവമാതിനാൻ || നിദ്രതുഞ്ചിസ്സഭാനടന്നീടുംനിൻ
 ബുദ്ധിജ്ഞാവിവെകമുണ്ടാകുന്നു അദ്വനന്റെ വികത്വനവാക്കൊ
 ടും സത്യമാകുമെന്നാത്തിടുന്നില്ല ഞാൻ || മൃത്യുസന്നിഭരാമനെയുദ്ധം
 ചെയ്യിത്രിലൊകത്തിലെവൻ ജയിച്ചീടും ഭാത്താലും നീജനസ്ഥാനവു
 ത്താത്തം തത്രചെന്നുപുമാമരിച്ചീടണ്ട || ഏവമായവനൊടുചെ
 യ്തടൻ രാവണനൊടുണത്തിച്ചാനീവണ്ണ ദൈവത്തൊന്നൊരപായ
 മായിജ്ഞാമാവഴി നന്നെന്നാലതുചെയ്യാലും || നാലഞ്ചാളൊത്തടി
 യങ്ങുചെന്നപ്പകാലം പൊർ ചെയ്യുവാരജ്ജയിജ്ഞാത്താൽ മെ
 ലൊക്കൊച്ചാരതെച്ചതിരിച്ചിഹ ചാലവന്നിടാം പിന്നത്തതിൽഭ
 വാൻ || രാഘവന്മാരെ ഭക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെ നാഘലാഷിപ്പിച്ചു
 കൊണ്ടാലും മന്ദിരെ രാഗമില്ലാത്ത ജാനകിതൻപുരൊ ഭാഗ്യാച
 ന്നാലും പിന്നനീമന്നവ || രഹസിജനകാത്മജയൊടു നീബഹുസാ
 ന്തപ വചനങ്ങൾചൊല്ലുക മാഹാരത്നചപിത വിദ്യുഷണ സഹസ്രം
 കാഴ്ചവച്ചുകൊണ്ടിടുക || അപ്പൊഴുതവൾ ഭർത്തനാശത്തത്തന്നൾ
 പൂവിൽ സത്യമെന്നുമാച്ചടൻ തപൽപ്രിയംസഭാ ചെയ്യുകൊണ്ടാദ
 രാൽ തപ്പത്തിൽതവ വന്നുശയിച്ചീടും || രണംകൂടാതെ തന്നഭ
 വാനെന്നാൽ ഗുണംവന്നീടുമെന്നറിഞ്ഞിടുക പ്രണയംകൊണ്ടുണ
 ത്തിജ്ഞമെന്മാഴി പിണങ്ങിടാതെ തന്നനീകട്ടാലും || വീഴ്ത്തെ
 ല്ലമില്ലാത്തവൻ ചൊല്ലുന്നകാൽമല്ലാത്തവാക്കുകൾ കെട്ടമശൊയ്
 വാരിധി കാഭകണ്ണൻരക്ഷാ തിരുഗ്ദ്ദൃഷ്ടിയായ്ജ്യേഷ്ടനാടൊതിനാ
 ന് || കൊള്ളരുതാത്ത രാക്ഷസവാക്കുനിന്നുള്ളിലാക്കരുതല്ലവമഗ്രജ
 അല്ലൽ ദൂരക്കളഞ്ഞാലുംരാമനെക്കൊല്ലാനെന്നം ഞാനിദ്രിപസംപ്ര
 ഭോ || കളവെന്യസഹജൻ കുമിജ്ജന കളമാകും വചനത്തക്കെ
 ടുപ്പാൾ ഞളിഞ്ഞങ്ങിനെ രാവണനും ബഹു തെളിവൊടൊത്തു
 തുടങ്ങിനാൻ || വസകുംഭകണ്ണനിനക്കൊത്തൊരു സത്സഹജനി
 ന്നാക്കുണ്ടീദ്രതലെ തപസ്സമനായ്സമരം ചെയ്യിടവാൻ മത്സ
 മീപമാറാരുമില്ലാത്താലും || അതുകൊണ്ടുടൻ നീമമസങ്കടതതിയെ
 ത്തിത്തുമൊദോ വരുത്തുവാൻ ധൃതശുഭനായുത്രചെന്നാക്കിതിവതി
 പുത്രരെക്കൊന്നുവന്നിടണം || ജ്യേഷ്ഠൻ ചൊന്നതുകെട്ടുപ്പൊളെത്ര

[illegible]

തിന്നാൻ ആയവൻ കണ്ണനാസാദിഭാഗത്തെപ്പോലെയായിട്ടാർ പൊന്നെ
 ജ്ഞാക്കുകയും ॥ പൂലാമരസുനാക്കെയ്യുകസിതനാടെ നിലമെപ്പോലാ
 നതനായനാ നിലാദിത്രാശ്വധാനരത്തെച്ചമലളവാക്കി ഭൂമെപ്പ
 തിപ്പിച്ചാൻ ॥ പിന്നെസ്സുഗ്രീവൻ തന്നരികിൽഭൂതം ചൊന്നതന്നാ
 യ്തെപ്പോലായ്തന്നാൻ അന്നരംകപിരാജനം നെരിട്ടുനിന്നവാനാടി
 വണ്ണമുരച്ചെച്ചാൻ വിക്രമംകണ്ടിന്നൊരം തൊൻതൊങ്ങിച്ചെൻ ഋ
 ഘ്യാതാന നീരാക്ഷസപുംഗവ ഇക്കവികളൊടൊത്തു പൊരുതു
 കയോഗമല്ലനിനക്കിഹവന്നാലും ॥ ഓരൊവാക്കവരീവണ്ണം ചൊ
 ല്ലിപ്പൊണ്ടാരംഭിച്ചാൽപടനെ മഹാരണം കൂടാരംപ്ലവഗെശ്വരാ
 സ്സാഗ്രാമെ കെറിക്കെറിക്കണത്തിൽ വന്നിടിനാൻ ആദിത്യാനുജതാ
 ഡനശകിക്കൊണ്ടാതുരതപാ കലൻതിരുപ്പനായ് പ്രേതതുല്യനാ
 യ്ബീഭുസരൂപനായ് ഭീതനായ്ദൃഷ്ടൻ വിട്ടാനാതുലത്തെ ॥ അ
 ജ്ഞനാത്തജൻ ചാടിപ്പിടിച്ചതിൻഭജനം ചെയ്യാനെത്രയും വെഗ
 ത്തിൽത്താജനാദി സമാനനാകുന്നവൻ കണ്ണരസമം ഗജ്ജിച്ചാൻ
 നെരും ॥ ത്രികൂടാദിതന്നായുന്നതമാകും ശിവത്തെപ്പിറച്ചുടനാ
 യവൻ രഘുനാഥ പ്രിയപ്ലവശൗരൻ ശിവയിൽ ബഹുരഷ്ടനാ
 യ്യാഡിച്ചാൻ ॥ അടികൊണ്ടജനായ്യാദി സുഗ്രീവനുടനെപരിച്ചീടി
 നാൻഭൂതലെ തടപൊലെ കിടക്കുമവനൊച്ചനെടുത്തീടിനാൻ കം
 ഭകണ്ണന്മാരും ॥ ഹനുമാനതുസപ്പും കണ്ടെവാ മനതാരിൽവിചാ
 രാതുടങ്ങിനാൻ ഇനിഞാനിപ്പൊളളതുചെയ്തീടേണം മനജെശ്വ
 രപ്രീതികിട്ടിപ്പോൻ ॥ ദിനനാഥസുതന്നപവാദും ജനിജ്ഞം സ
 നാത്താൻചെന്ന രക്ഷിച്ചാൽജനമാക്കപ്രശംസിജ്ഞസുഗ്രീവൻതവി
 ച്ചിന്നജയിച്ചു പൊന്നീടുകിൽ ॥ മൊഹാലസ്യവുമല്ല ശമിച്ചുന്നാ
 ത്തദേഹരക്ഷയത്താൻ തന്നെചെയ്തിടും സാധസം ചെയ്തുന്നനല്ല
 ന്നാ നിനച്ചാഹവത്തിനു പൊവാ തവൻനിന്നാൻ ॥ മിടിക്കായ്ചെ
 ന്നസുഗ്രീവദേഹവുമെടുത്താക്കൊഭകണ്ണൻഗമിച്ചുവെവാൾ അടുക്കൽ
 ചെന്നരാക്ഷസരൊക്ഷയും കടുക്കുമൊഭോരോടതിലെഗെന ॥ നല്ല
 ഗാഡാഭകമല്ലികാദികൾ മെല്ലവെക്കുകണ്ണന്റെ ദേഹത്തിൽ വ
 ല്ലാതങ്ങിനെ വെച്ചെന്നരും തന്നുള്ളിൽബോധവും സുഗ്രീവനാണ്ടാ
 യി ॥ അവനാനരം കുംഭകണ്ണൻതന്റെ ശ്രവണത്തെക്കരംകൊ
 ണ്ടും നാസയെജവത്തൊടേരനൊക്കൊണ്ടും മുറിച്ചവിടത്തുള്ളി രാമാ
 തികെചെന്നാൻ ॥ കണ്ണനാസാവിധീനനായ്തഗരം തിണ്ണകളൊ
 ണ്ടതിക്രൂധാരകതവും ഗണ്യത്തുടപ്രവചിപ്പിച്ചെത്രയും പൊണ്ണ

വിഗ്രഹൻ രാമൻറനെരിട്ടാൻ || ശരജാലംകൊണ്ടെന്നരം രാഘവൻ നിറച്ചിടിനാൻ ഗാത്രമശേഷവും കരത്തിൽശത്രുക്കളൊളക്കുംബാണങ്ങളരത്താൻ പിന്നെത്തൽക്കുണതപിൽതന്നെ || രക്തത്തിന്മണ്ണം കൊണ്ടവനെന്നരത്തിത്തരിവൊലും ബോധവുംകൂടാതെ ശത്രുക്കളുതെക്കുച്ചീടുംവണ്ണം മിത്രക്കൂട്ടത്തെയും വാരിഭക്ഷിച്ചാൻ || ചിത്തഭ്രാന്തനായ്നിൽക്കുന്നവനെക്കണ്ടുദൈതാഷം പൂണ്ടുവാനരവീരന്മാർ മസൃകാദി സ്ഥലങ്ങളിൽ ചാടിച്ചെന്നൊത്തവണ്ണം പ്രഹരംതുടങ്ങിനാൻ || ആയവനതുനെരംകുപിതനാശ്ശായമൊന്നു കടഞ്ഞാക്കുകൊള വായുതലം പാപ്പിപ്പതുവൊലെ യായിട്ടത്രയും ദൂരപ്പെരിപ്പിച്ചാൻ || അതിശ്ചാരനാക്കുഭകുണ്ണൻപിന്നെ ദൂതരാമൻറമുന്നിൽ ചെന്നിവണ്ണം ഹതപൗരൂഷനായ്നന്നാകിലും ഗതസാദ്ധപസം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ || ഖരനമല്ല മാരിചനമല്ല വിരാധനും കബന്ധനമല്ലഞാൻ സുരനാഥസുതനമല്ലെന്നുനിന്നരി കുംഭകുണ്ണൻനിയ്ക്കുറിഞ്ഞാലും || നാസികാകുണ്ണ ധീനാനെന്നാത്തെന്നിൽ ഹാസംചെയ്യണ്ടു കണ്ടാലുംവിക്രമം വാസവാദിയെമണ്ടിച്ചമുൽഗര ഭാസിതകരംകൊണ്ടിന്നുനിന്നെയും || തല്ലിക്കൊന്നുനിൻദൈവം ഭൂജിക്കും ഞാനില്ലസാശയം തെല്ലിഹനിന്നാലും വില്ലിൻകൈശലമുള്ളവനെങ്കിൽനിയ്യല്ലാകാട്ടുക പിന്തിരികിലുഞാൻ || ഇക്കണക്കരചെയ്യവൻ തന്നുടെ മുൽഗരംചവിപ്പിച്ചുനിന്നീടിനാൻ അർക്കംശങ്കൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രന മക്കരത്തെമുറിച്ചാനൊരസ്രത്താൽ || മെദിനീരുമ മന്യകരെയരിച്ചാദിവൈനത്താഡനാചെയ്യാനായ് ക്രോധത്തൊടവൻ നിൽക്കുന്നകണ്ടുടൻ ചെരിച്ചാനക്കരത്തെയും രാഘവൻ || വിഗ്രഹകരനായിട്ടവൻപിന്ന ശ്ലീഖരംപൊയ പറ്റുതതുല്യനായ് വികൃതമാകുവഴംപിളന്നുകൊണ്ടുവിവശൻറ നെരിട്ടുചെന്നപ്പൊൾ || പാദരണ്ടും മുറിച്ചവനെപ്പരം ചെരിപ്പിച്ചാലരണിയിൽ വീഴിച്ചാൻ ഭൂതലത്തിലുരുങ്ങുമ രാമനെകുറ്റിപ്പാനായ്ത്തുടന്നാനാദൃഷ്ടനും || അതുനെരം ശിലീമുഖാകൊണ്ടുടൻ വദനത്തെ നിറച്ചതിവൊഗന മദേമാക്കെക്കളഞ്ഞുശിരസ്സുമാ ക്ഷിതിയിൽചെരിച്ചിട്ടാൻ രാഘവതികയ്യാകാലം ശിരസ്സുമാദൃഷ്ടൻറ മെയ്യുംഭൂതലംതന്നിൽപതിച്ചപ്പൊൾ ചൊയുല്യയായിരപ്പവഗങ്ങളും നിയ്ക്കത്തൽസ്ഥലവും തക്കൻപൊയ് || കുംഭകുണ്ണവധത്തക്കണ്ടെന്നരം ജംഭാരിപ്രമുഖന്മാരഖിലരും സംഭ്രമാതിൻ രാഘവൻതന്നുടെ വയ്നുംപാരം പ്രശംസിച്ച്ചമവിനാൻ || വൃത്രനെപ്പരാതിഗ്രഹിച്ചിന്ദ്രനും കീർത്തിയെപ്പാവി

ചെതുവിധാനിന്നു ശത്രുസാഹചര്യമൊന്നും യുദ്ധരംഗത്തിലു
 വണ്ണമെവിനാൻ ॥ മരിച്ചു കൂടുകണ്ണനെനുള്ളതും ധരിച്ചിടുന്നനെ
 രംഭശാസ്യനും പരിതാപത്തൊടിവണ്ണമൊരൊന്നു പറഞ്ഞൊരമ്പ്ര
 ലാപാതുകുടങ്ങിനാൻ ॥ മംഗളപ്രദ കൂടുകണ്ണമമ രംഗശാഭാകര
 പ്രിയസാദര ഇങ്ങിനെയുള്ളശാകമീനിക്കു തന്നെങ്ങുപൊയ് നീ ഗാ
 ഭീരപരാക്രമ ॥ നിന്നെക്കൂടാതെരക്ഷണം വാഴ്ത്തിനിന്നുമൊഹിക്കുന്നി
 ല്ലത്താനിപ്പരെ ധന്യസംഗരചെയ്തു ഹതനായ് നിൻ സന്നിധൗ
 ഞാനും വന്നിടാംവെഗനെ ॥ സ്നേഹപൂർവ്വ വിഭീഷണൻചൊന്ന
 തും മൊഹംകൊണ്ടുഞാൻ ചെയ്യാതുകാരണാൽ ദൈഹനാശം നിന്ന
 കുംഭവിചെല്ലൊ ഹാഹാ കിംഫലം രൽഗതചിന്തയാ ॥ അപകാര
 തെച്ചെയ്യാത്തതജ്ഞന കൃപവിട്ടു കളഞ്ഞതിന്റെ ഫലം ഉപജാത
 മായിക്കണക്കെന്നല്ലാതെ പാദിപ്പാൻ മറ്റൊന്നുംകണ്ടില്ല ॥ ഏവ
 മാദിവിലാപങ്ങൾചെയ്ത രാവണൻതാനും തന്റെടുകൂടാതെ ആ
 വലിയസഭയതിലങ്ങിനെ ജീവധീനനെപ്പൊലവിണീടിനാൻ ॥
 അശ്വനശ്രുതപൂർവ്വമായിട്ടുള്ള കൃഷ്ണാവസ്ഥവന്നീവണ്ണം കണ്ടപ്പൊൾ
 തപ്താനിക്കായ് ത്രിശിരസ്സെന്നുള്ളൊരു കൊച്ചരാജകുമാരകൻ ചൊ
 ല്ലിനാൻ ॥ ബ്രഹ്മത്തേവരനായിടും ഭവാനിമ്മട്ടിൽ പ്രലപിപ്പതയ്യ
 ക്തമൊ സമ്മതതവ കിട്ടിയാലിക്ഷണം നിമ്നലം ശത്രുസാഹചര്യം
 ചെയ്യവൻ ॥ അതികായനും ദൈവാന്തകൻതാനും സുധിയാകും നര
 ന്തകനും തദാപിതാവിന്നരികിൽചെന്ന സാദരമിതുപൊലെ പറ
 ണ്ണുപുറപ്പെട്ടാർ ॥ ചത്തവൻ പിന്നജീവിച്ചിടും കണക്കുസമല
 ത്തിൽ നിന്നൊറ്റതിവെഗത്തിൽ പുത്രന്മാരെപ്പണന്നാദശാനന്ദൻ യു
 ദ്ധം ചെയ്യാൻപറഞ്ഞയച്ചിടിനാൻ ॥ താതനെത്തദാവനനും ചെ
 യ്തുകൻ മാതംഗസ്യന്ദനാശാദിവാഹനെ ജാതസന്തോഷത്തോടവ
 ൾ കെറിക്കൊണ്ടാതുരതപം വെടിത്തുപ്പുറപ്പെട്ടാർ ॥ യുദ്ധരംഗ
 ത്തിൽ ചെന്നതിവെഗമാനകത്തൊരി പ്രവരകുമാരന്മാർ ശത്രുവ
 ഷ്ത്താലെത്രയുമാതുരചിത്തരാക്കിക്കവികളെമണ്ടിച്ചാർ ॥ ഗജസ
 ന്നിഭന്മാരാകും രാക്ഷസർസപജനാത്ത വലപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ വിജ
 യംലഭിച്ചിട്ടുവാൻ സുഗ്രീവൻ നിജജ്യേഷുസുതനൊടുചെയ്യാൻ ॥
 അംഗദനിയും മാമകസൈന്യത്തിൻഭംഗം ചെയ്യുമിവരെവധിച്ചുക
 ണ് ഇങ്ങുവന്നാലുമെന്നുചെയ്യവൻ സംഗരത്തിന്നയച്ചാൻ കുമാ
 രനെ ॥ ഗുരുതൻഗിരം കെട്ടുവനവണ്ണം പുറപ്പെട്ടാനരാന്തകൻ
 തന്നുടെ അരികിൽ ചെന്നവന്റെ ഹൃദയത്തെയുംതരസാനിഗ്രഹി

ച്ചാനവനെയും ॥ ഭൂതാവിന്റെ വധത്തെക്കണ്ടത്രയും ക്രോധയു
 ക്തനായ് ദൈവാന്തകൻതാനും മാതംഗസ്ഥൻ മഹാദരനും പരം
 വെദരാഷയുതനായ് ത്രിമൂലാവും ഏന്ദീച്ചെന്ന നിശാചരവീ
 രന്മാരൊന്നിച്ചുഗതൻ തന്നരികിൽ തദാചെന്നവനെ വളഞ്ഞു
 നിന്നതിനെ മന്ദമന്ത്രേരണമുടങ്ങിടിനാൻ ॥ പലരാക്ഷസരോ
 ത്തവാനപ്പരം പലജ്ഞനതുകുണ്ടഥനീലനും ബലവാനാകുംമാരുതി
 യും ദ്രുതജലദം പൊലൈശജ്ജിച്ചനെരിട്ടാൻ ॥ കമതികലമുഖ്യാ
 യീടുന്നാരമരാന്തകൻ തന്നൊടെത്രാമസമരമെയുവനെ വധ
 ചൂടൻ യമലൊത്തിലാക്കിനാൻമാരുതി ॥ ക്രുദ്ധനായ് ത്രിശിര
 സ്സെന്നരാക്ഷസൻ ശക്തിയെപ്രയാഗിച്ചാനതുമനരം ഹസ്തംകൊ
 ണ്ടുടനപിടിച്ച്ചൊടി-ചാത്തമൊദം നദിച്ചഹന്തമാനും ॥ ചെറുഹ
 സ്തനായ് രാക്ഷസനനിന്നപ്പൊൾ തൽക്കരത്തിൽനിന്നായതും വെ
 ഗനെ ഫൽഗുനലപജവാസീ വശത്താക്കി തൽഗളത്രയും ചെറുഗ
 ത്താൽ ചണ്ഡിച്ചാൻ ॥ അലസ്യവിട്ടതി ശ്രേഷ്ഠനാകുന്ന നീല
 ന് ചെന്നാമഹാദരൻതാനെയും സാലവൃക്ഷം പരിച്ചടിച്ചഞ്ജസാ
 കാലമന്ദിരം പ്രാപിച്ചീടിനാൻ ॥ മരതനെന്നുള്ള രാവണെസാ
 ദരൻപുത്രനാശം കണ്ടത്രയുകൊപനെ യുദ്ധരംഗെ ഗദാപാണി
 യായ് തദാസതപരം ചെന്നിട്ടായാധനമെയ്യാൻ ॥ അവനെച്ച
 ന്നഷ്ടനോകം ഹരിഭൂവിനിഗ്രഹിച്ചാതു പരിച്ഛിച്ചാൻ ഇവരാക്ക
 യും നഷ്ടരാജ്യങ്ങളൊളവശിഷ്ടനിശിചരരൊടിനാൻ ॥ വാനരന്മാരി
 വണ്ണസപക്ഷത്തിൻ ഹാനിചെയ്തതലിലവും കണ്ടൊരഭീനത
 പുണ്ടമഷിതനായ് ദ്രുതം മാനിയാകുമശികായൻ നെരിട്ടാൻ ॥ അ
 സ്രവഷ്ഠാൽ വാനരസൈനയെ വിദ്രുതമാക്കിക്കൊണ്ടതി വെഗനെ
 തെത്തടത്തുടച്ചെന്നാരംഭ കലസത്തമ പുരൊഭാഗെനിന്നൊതിനാ
 ന് ॥ രാഘവഭവാനുകൂട്ടാലും ഞാനിന്നീപ്രാകൃതരാത്തുനടന്നവ
 നല്ലമൊലവാക്കുകൾ ചൊൽക്കുമില്ലതും വൈകാതെന്നൊടെതു
 ത്താലുംനീതന്നെ ॥ രാക്ഷസനതികായനിതിബഹുലക്ഷ്യം കൂടാതര
 പ്തതുകൂട്ടപ്പൊൾ അക്ഷിരണ്ടുംകലക്കിക്രയാദ്രുതം ലക്ഷ്മണൻചെ
 ന്നേതുത്തുനിന്നീടിനാൻ ॥ അതുകണ്ടിട്ടതികായൻ ചൊല്ലിനാനതി
 ബാലനാകുന്നതിയുൻമുൻപിൽ മരിയാകയില്ലെന്നുനിന്നീടുവാൻഹ
 തനായ് ഭവിച്ചിടണ്ടലക്ഷ്യണ ॥ സുമിത്രാത്മജൻ ചൊല്ലിനാനെന്ന
 രംസമത്ഥതം നിനക്കുണ്ടെന്നാകിലൊകിമത്ഥം നീ വികത്ഥനം
 ചെയ്തതുനമുക്കൊക്കെയും കാട്ടിത്തന്നീടുക ॥ ഉത്തരപ്രതിവാക്കുകുളീ

വണ്ണ തത്രഭാഷിച്ചതുത്തവർന്നിന്നപ്പൊൾ ആത്തക്കെതുകും ദേ
 വാദിത്രയുമാർയുദ്ധം കാണാൻഗഗനവന്നീടിനാർ || അക്കാല
 ത്തവർത്തങ്ങളിൽ ഘോരമായിഗ്രഹം വഴിപൊലെതടങ്ങിനാർ ആ
 ക്ഷമാഗെയമെന്നു തുടങ്ങിത്തന്നുൾക്കാനിൽഗ്രഹിച്ചുള്ള ദിവ്യാസ്ര
 ങ്ങൾ || ഒക്കയുംപ്രയോഗിച്ചതിധീരരായ്നിൽക്കയും പ്രത്യസ്യത്താ
 ൽതടുക്കയും തൊൽക്കാതെവ മിരുവരുമൊരൊരൊ * വിക്രമംകാട്ടി
 നിൽക്കുദശാന്തരെ || മാരുതൻതന്നും രാമസഹജന്റെ ചാരത്തങ്ങി
 നെവന്നവംചൊല്ലിനാൻ വീരലക്ഷണക്കൾക്കനിയ്ക്കിനിവൻ വാ
 രിജൊൽഭവദത്തവരനെല്ലാ || പൊരിലീദൃഷ്ടൻതന്റെ കവചവു
 മാരുഘണ്ഡിപ്പാൻ ശക്തരാകില്ലന്നും വൊരമൊരാൾ ദിവ്യാസ്രവു
 മിവൻനെരെവട്ടാൽ ഫലിക്കുന്നതല്ലന്നും || അതികായനെബ്രഹ്മാ
 സ്രത്താൽതന്നെ വധിച്ചിടണാലക്ഷണനിയ്ക്കന്നും സതതഗതയാകും
 ഭഗവാനാകഥനാചെയ്യദൃശ്യനായിടിനാൻ || വായുവുംകാരുണ്യത്തൊ
 ദെവന്നാത്മത്രയസ്സിന്നാജ്ഞമിച്ചതു കെട്ടുടൻ ആയതുപൊലെബ്ര
 ഹ്മാസ്രം കൊണ്ടതികായനെവധിച്ചീടിനാൻ ലക്ഷണൻ || വിക്ര
 മ മുജ്ജതികായൻതന്നുടെ നിഗ്രഹത്തക്കണ്ടും ഖരചാരികൾക്കെയും
 സുമിത്രാത്മജനെ സ്തുതിച്ചുൾക്കാമ്പിൽ പരിതൊഷണമെവിനാ
 ൾ || നിശാചാരികൾശേഷിച്ചവർ ചെന്നാദൃശകണ്ഠനെക്കൾ
 പ്പിച്ചാരികൾമാടും ദുസ്സഹവാക്കുകാട്ടുത്രയും കൃശഗാത്രനായ്രാ
 വണൻചൊല്ലിനാൻ || മാമകശ്രേഷ്ഠപുത്രനെയും ബഹുയാമിനീ ച
 രവീരരെയുംതമാപ്രേമമെരും സഹോദരൻതന്നെയും രാമൻവന്ന
 ഹകൊന്നൊര വസ്ഥയെ || ഓത്തിടുന്നെരും രാഘവനിന്നൊരുമത്തു
 നല്ലെന്നതന്നനിനയ്ക്കുന്നെൻ ദൈത്യാരിഹരിതന്നമനുജന്റെ മൃ
 ത്തിയായരൂപാണനറയ്ക്കുന്നെൻ || മെഘനാദന്റെ നാഗാസ്രബ
 സ്തത്തമൊലമാക്കുവാനാരുള്ള ലൊകത്തിൽരാഘവനിവൻ ല
 ക്ഷ്യംകൂടാതിപ്പൊൾ നാഗവസ്തനമൊചനം ചെയ്യല്ലൊ || പെ
 ടിച്ചു മമ മാനസതാരിലിന്നാടലും വളന്നീടുന്നുമുത്രര മൃഗതകയ്ക്കി
 ടിപ്പരിയെപ്പരപീഡ കൂടാതെകാത്തുനിന്നീടണം || ആജ്ഞാപിച്ച
 മകികരരാദവാ സ്വപ്നാതിക്ഷയാചിന്തിച്ച പിന്നയുംഅജ്ഞനെ
 പ്പൊലെനക്കത്തയരൾപരൻ പ്രജ്ഞകൂടാതെ ദുഃഖിച്ചമെവിനാൻ ||
 താതനീവണ്ണ തൻറാടംകൂടാതെ ഭൂതലത്തിൽകിടപ്പതുക്കണ്ടപ്പൊൾ
 ചൈതരീക്ഷധാനിന്ദ്രജിത്തത്രയും മാധുര്യംചെന്ന്വാക്കുകൾ ചൊ
 ല്ലിനാൻ || അമരാധിപസുഭദ്രവിക്രമ സമുദ്രജനീചരനായകമമ

ജീവനിരിയുന്ന കാലം നീ ഗമിച്ചിടൊല്ല സങ്കടസാഗരം ॥ യാതൃധാ
നകലാധിപതത്വപാദം തൊടുത്തൊൻ സത്യഞ്ചെയ്തിടുന്നെൻ ഭീതി
ചെണ്ടുപജനത്തൊടും കൂടിപ്രേതനാഥനനൽകവൻരാമനെ ॥
സുരനാഥജിത്തിവണ്ണ താതാനാട്ടുചെയ്തവരാദേത്തയും വാങ്ങി
ചെയ്തത രഥത്തിൽക്കരയെറിപ്പാപ്പട്ടാൻ സമരത്തിനായ്ത്ത
ദാ ॥ യുദ്ധഭൂമിയിൽ ചെന്നവൻഭക്തകൊണ്ടാസുരിയ്ക്കും കണക്കാപ്രദ
ശത്തിൽഅസ്രം കൊണ്ടാസുരിച്ചാഭിചാരമായ്സതപരം ഘോരമാ
യൊരുയാഗത്തെ ॥ വിധിതാറാതെചെയ്താൻ തുടങ്ങിനാനതുനെ
ര മൊരിയ്ക്കൽ ജയശ്രീയെവദിയ്ക്കുംപൊലെനന്നായ്പ്രദക്ഷിണംദൃതം
ചെയ്യാനരിയ്ക്കുലാചണിയും ॥ ഹൃതഭക്ഷിലവനടൻ തന്നുടെരഥ
ത്തെയുംധനുസ്സിനെയും പിന്നെഅതിദിവ്യബ്രഹ്മാസ്രത്തെയാ തനി
യ്ക്കുദൃതപം ലഭിച്ചാനായ്ചൊരിച്ചാൻ ॥ തൽക്ഷണം തെത്തടത്തൊ
ടുമാത്തവനക്ഷിതിതന്നിൽ പ്രജ്ഞനായ്തന്നുളൽക്കൊടും കല
ൻഗുതരാസ്രത്താൽ ശിക്ഷിച്ചൊടിച്ചാൻ വാനരസനയെ ॥ അ
ജപുത്രനാകും കപിതന്നെയുംഗജനെയും ഗവാക്ഷനെയുംതഥാവിജ
യഭാപജവാഴ്ന്നവനെയും ഭജവീയ്ക്കുമുള്ളക്സതനെയും ॥ അശപിനീ
ദൈവനന്ദനന്മാരെയും വിശപകമുപ്രിയസുതൻ തന്നെയും വിശപഭ
ക്ഷതനെയുംനിജ പാശപനിൽക്കുണന്നാരംഗദൻ തന്നെയും ॥
ഇനീച്ചെന്നവരല്ലാതെയുള്ളൊരു ധന്യന്മാരാകും വാനരന്മാരെയും
ഇന്ദ്രജിത്തഗ്രസായകവർഷത്താൽ ചരിന്നഭിന്നശരീരരാക്കിദൃതം ॥
രാമലക്ഷ്മണന്മാരുടെയും സർവ്വ രൈമാതാദം ശരത്തപ്രയാഗി
ച്ചാൻ രൈമഹർഷണമാകും രണകണ്ടാസ്സുമിത്രിയൊടരുൾചെയ്തു
രാഘവൻ ॥ ഉഗ്രനാകമീരാക്ഷസൻതന്നുടെ വിക്രമം കാണുകൊണ്ട
ര ലക്ഷ്മണ മക്കടങ്ങളെ മട്ടിച്ചുന്നമുട വിഗ്രഹത്തിലും ബാണനി
രച്ചല്ലൊ ॥ വരഗച്ഛിതനാകമിവൻരണ വരുത്തുംതൊലിനമ്മൾ
ക്കാനിണ്ണയാ ശരപീഡ നി ദൈവവിധിയെന്നു മുറച്ചെന്നൊടൊ
ത്തിന്നു സധിച്ചാലും ॥ കണക്കില്ലാത്തവാനരന്മാരുടെ ഗണത്തെ
യും പതിപ്പിച്ചിട്ടിനിവൻ ക്ഷണത്താലസ്മന്നാശത്തെയും ചെയ്യാര
ണശ്രീവാങ്ങിത്തന്നെഗമിച്ചിടും ॥ മത്സ്യരൂപിയായിടുംഭഗവാനും
സരൂപമവാചാലിനിൽക്കാനരം അസ്രംകൊണ്ടവരെയുംപതി
പ്പിച്ചിട്ടുടഞ്ഞാഴ്ത്തൊടവൻപുരംപ്രാപിച്ചാൻ ॥ ധരണീതലേനി
സ്സാജ്ഞരാജ്യവും നരശ്രേഷ്ഠാരക്കണ്ഠ വിഭീഷണൻ ഒരുക്കൊള്ളിക
രത്തിലെടുത്തുടൻ മരുതപുത്രനെയുംവിളിച്ചുനീകെ ॥ രാഘവർഷ

ജൂലിൽബൊധമുണ്ടാകുവാൻവെഗംചെയ്യേണ്ട കാര്യവൃത്തങ്ങളിൽശോ
 കത്താടവരത്രയുമാലൊമിച്ചാഗത പ്രജ്ഞന്മാരായിചൊല്ലിനാർ ॥
 ബുദ്ധിമാനാകും ജാംബവാൻ ജീവിച്ചിന്നിട്ടില്ലാത്തകാണാൻ സഗതി
 വാനന്നാൽ ചിത്തതാപമകത്താന്നാരുവഴി വൃദ്ധനാകുമവനുരചെ
 യ്യിടാ ॥ ആയതു കൊണ്ടുവാനത്തിരയുവാനായിപ്പൊകനാമെന്നുരചെ
 യ്തുകൻ ധീയുറപ്പിച്ചിട്ടുതക്കയും മിന്നിച്ചു പൊയാരട്ടില്ലാലൊക്കയും
 നൊക്കുവാൻ ॥ ഷഷ്ടികൊടികവികളാഭൃതല പുഷ്പനന്നിൽമരിച്ച
 കിടപ്പതാ ശ്രേഷ്ഠരാകാകവീശപ്രമുഖതം കഷ്ടാപസ്ഥയപ്രാപ്തരാ
 സ്താപ്തതം ॥ കണ്ടുകണ്ടുവരത്രയുംസങ്കടം പൂണ്ടുകൊണ്ടുകൻ പിന്ന
 യാപിന്നയും മണ്ടിമണ്ടിത്തിരഞ്ഞു നടക്കുമ്പാൾ രണ്ടുവീരരും ജാം
 ബവാൻകണ്ടാർ ॥ അരികത്തുകൻചെന്നു വിഭീഷണൻപരനാ
 ത്കൃതമായതശേഷവും പരമവൃദ്ധനാകുമവനെയുമറിയിച്ചാനതി
 വിനയത്താട ॥ ബാണക്കൊണ്ടുതിവീഡുതനായ്ത്തന്നെ വാണീടു
 ന്നൊരുജാം ബവാനാതദോപാണിതൊട്ടുള്ളൊ രംഗമിളക്കാനുംകാണ
 വാനുംസമത്വനാലുകിലും ॥ ഒച്ചകെട്ടിട്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടത്രയും കൃഷ്ണപ്പെ
 ട്വെവഴിത്തരം ചൊല്ലിനാൻ ഇല്ലിങ്ങെന്നൻ ഞാനാരുതിയെക്കാണാ
 ന് വിചുതപ്രാണനാവാതിന്നുണ്ടകിൽ ॥ വൃദ്ധനാകുന്ന ജാംബവാൻ
 ത്രയമാത്തനാസ്തായും മൊഴികെട്ടുകൻ ഉത്തരമായ് ഭീഷണനും പ
 രിതപൂനാസ്താത്തീട്നാനീവണ്ണം ॥ ആയ്പുത്രന്മാരെയുമിന്നംഗദ
 സുതപുത്രന്മാരെയും വെടിഞ്ഞുനിമുറ്റാദുള്ള വിരൊധമായ്താരുജ
 കായും ചൊഴിച്ചുവെതുകുമിച്ചാലും ॥ ഭുക്ഷജാതിയ്ക്കുരാജാവാകുന്ന
 വൻ രാക്ഷസൊത്തമനൊട ചം ചൊല്ലിനാൻ പക്ഷപാതകൊ
 ണ്ടുപ്പു ധന്തമാനവീക്ഷണം ചെയ്യാനാഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതും ॥ ഉള്ളിൽ
 പ്രാണനങ്ങായവാനകിൽ നാമെല്ലാംജീവിയ്ക്കും മാരുതിചത്തെന്നാൽ
 തെല്ലജീവൻ നമുക്കുണ്ടെന്നാലുമിന്നില്ലാത്തുള്ള ഫലത്തന്നെയായ്ത
 തും ॥ ഇത്ഥമായവർചൊല്ലിനൽക്കു നെരത്തത്രവന്നുകൻ മാരുത
 നന്ദനൻകാൽതളിരിൽ വീണാത്മനാമത്തെയും കീർത്തിച്ചായവനെ
 നമിച്ചിടിനാൻ ॥ സ്വരംകെട്ടമാത്രത്തിലാജ്ഞാംബവാൻശരകൊ
 ണ്ടുള്ള പീഡമാന്നുകൻ അരികത്താക്കുവീവരനെ വിളിച്ചുരചെയ്യാ
 ന് പ്രണയത്തൊടിവണ്ണം ॥ വാതനന്ദനവെഗനീനമുടേ ജാതി
 കാക്കുള്ളസങ്കടംതീക്കുന്നും ഏതുചെയ്കാതെ രാഘവന്മാരെയും വിത
 ശല്യരാക്കീടുകയും വെന്നും ॥ പെട്ടന്നിക്കാൽത്തിന്നായ് ചിമവാൻറ
 പുഷ്പനന്നിൽഗമിച്ചാലും മാരുതെ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നൊരരക്ഷധിപ

ച്ചതമാട്ടെജപിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ॥ അതിൽകാണാം വിശപ്പാ
 കരണിയും മൃതസംജീവനിയും പ്രഭയോം മൃതസന്ധാനപൂർവ്വകരണി
 യും തമാസാവണ്യപൂർവ്വകരണിയും ॥ നാലുകൂട്ടമിച്ഛുന്നമരണക
 റകാലാവൈകാതെ കൊണ്ടുവന്നിടുകമാലുതിക്കുവാൻ ശീഘ്രം നി
 യെഴുത്തുയരെലം നൊക്കിപ്പിച്ചാലും ബാലക ॥ വചനമവകെ
 ട്ടൻ ദൈവമവലംപൊലെ വലിപ്പിച്ചായവൻ അചിരാൽത
 ന്നേദിക്കുകൊണ്ടും പ്രചലിപ്പിച്ചയാന ചെല്ലിയിനാൻ ॥ സീ
 തായപ്പരാകാഴ്ചായ് സാഗരം വാതനന്ദനൻ ചാടിക്കടന്നപ്പൊൾ
 ഏതുമതിരിയ്ക്കുന്നതൊ തമാജാതമായ്തന്നെ തട്ടെമെപ്പൊഴും ॥
 ഗതികൊണ്ടുനിന്നുകിടത്തന്നെ പിതൃതുല്യനായിട്ടും ഹന്തമാനം
 അതി പെറഞ്ഞാടാകാശമാറ്റുന്ന ഗതവാനായ് ഹിമാലയം പ്രാ
 പിച്ഛൻ ॥ തത്രകണ്ടു രജതമയമാകുമിടയെയും സുരാക്രീഡസ്ഥാന
 വ്യാ ചിത്രഗുഹ്യക രാജ പൂരിയെയുമുത്തമന്ത്രമ സ്ഥാനസമുഹവും ॥
 പിന്നട്ടിപ്പുറത്തുവെച്ചുതന്നിൽ ചെന്നവൻ വീക്ഷണം
 ചെയ്യപ്പെട്ട ചൊന്നെന്തെയും പ്രജ്ഞമാകയാലൊന്നപൊല
 മ പിടത്തൽക്കണ്ടില്ല ॥ കൊപത്തൊട്ടു തൽഗിരിതന്നെ ദീപം
 പൊലെജപിക്കും ശിവരത്തൊപവിട്ടുപിടിച്ചുതന്നത്രയും ശൊ
 ഭിച്ചിയിനാൻമാതൃതന്നെ ॥ ശിവരകരനായ് തദാവേശത്തിൽ ഗ
 ഗനാതന്നിൽ ചാടിപ്പുറത്തു ഭഗവാൻ വസിച്ചിട്ടും സ്ഥലത്തനിൽ
 സുഖമായ് ക്ഷണനൈരകൊണ്ടെത്തിനാൻ ॥ മരണിൻ മണമൊന്നെ
 ന്നെന്നമരിച്ചുള്ള കവികളുടെയും ഉറക്കവിട്ടുണരും കണക്കി
 നെ നിരസ്യശല്യന്മാരായെഴുന്നൊൻ ॥ നരപാലതനയന്മാരും ത
 മാപരമെഴുത്തു പ്രാണകൊണ്ടെന്നരം ശരവീഡകളല്ലാമൊഴി
 ഞ്ഞുടൻ പുരാതിന്നതുപൊലെനിന്നിയിനാൻ ॥ ചത്തുപൊയുള്ള രാ
 ക്ഷസ ദൈവത്തെത്തട്ടിനെന്നെ വാരിധിമല്യത്തിൽ ക്ഷിപ്തമാക്ക
 ക്കാരണമക്കാലം തട്ടെമെപ്പൊഴും ജീവിച്ചുതമിപ്പ ॥ പവനാത്മജ
 നാശ്ശിവരത്തുമവിടയ്ക്കായ് ഭൂതമറിഞ്ഞാദരാൽ ഭുവനശപര
 നാകുന്നരാമന്റെ സവിധജനമാനിതനായ്തന്നാൻ ॥ തദനന്തരം
 സുഗ്രീവനും നിജചിതകാരികളാകും കവികളെപ്പോലുണ്ടാകൊണ്ടു
 രത്തഭൂതാഹതമാക്കുവാൻ യാത്രയുണ്ടാക്കിയിനാൻ ॥ കൊള്ളിയും ക
 യ്ക്കൊണ്ടായവരും നാഥൻ ചൊല്ലിയപൊലെ പെന്നാപ്പുറത്തനി
 ൽ നല്ലനല്ലഭവനാട്ടാലാദികളുള്ളതൊക്കെയും തിരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടാൻ ॥
 പുരാമാരുതികത്തിച്ച കാലമാപ്പു വാസികളെതുവിധമെല്ലാം പരി

തപ്തരാജ്യേണാരതിൻവണ്ണം മുറയിട്ടുകൊണ്ടോടിനാരപ്പെഴും ॥ വാ
നരരുടെ സഹോഷശബ്ദവും ഭീനഭീനാ നിശാചരശബ്ദവും മാന
വെന്റുന്റെ ഞാൺ പലിശബ്ദവും നാനാഭിജ്ഞിലമൊന്നിച്ചുകെൾക്കാ
യി ॥ ചെവിജ്ഞേത്രയും ദണ്ഡഹശബ്ദത്തെ ശ്രവിച്ചൊരംകപിത
നായ് രാവണൻ സവിധ്യനിൽക്കും സോദരസുന്ദരവാടിവണ്ണമുര
ചെയ്യാനതുനരം ॥ ഗാഭീർജ്യാഭോനിധിയായിടുനൊരു കുമാരക
ണ്ണന്റെ പുത്രനികാഭനീവയ് വനാകുന്ന കുമാരനാടുംകൂടിസ്സാമ്പ്രതം
രണംചെയ്താൻ ഗമിച്ചാലും ॥ ഗുരുതന്നാജ്ഞകെട്ടവരെന്നരംകുംകൂടി
പ്രദക്ഷിണംവെച്ചുടൻ അരിസംഹാരംചെയ്താൻ മടിജ്ഞാതെ പരമസാ
ഹരത്താടെപുറപ്പെട്ടാൻ ॥ യുദ്ധനരൻ പ്രജാഘനകമ്പനൻ പാ
പശീലനായിടുന്നരക്താക്ഷൻ ഭൂപകുപ്പനാകാണ്ടിവർ നാൽപരുംതാ
പാവിട്ടവരാത്തു പുറപ്പെട്ടാൻ ॥ മന്നവാജ്ഞയാശീഘ്രം ചതുരശ
സൈന്യവും പുറപ്പെട്ടതിമൊദനെ ജന്മഭൂമിയിലെല്ലാവരുംകൂടിച്ചെ
ന്നതിശ്രയേഭം തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഘോരമാകുന്ന സംകലയുദ്ധത്തെ
ത്താരാപുത്രൻ കണ്ടുദിജ്ഞിരചെന്നുടൻ വൈരിയാകമകമ്പനനെ
ക്കൊന്നനരം രക്താക്ഷൻ ചെന്നനരതീടിനാൻ ॥ അവനെ
പ്പരംപിഡിപ്പിച്ചു ഗദനവിടത്തിലിട്ടപ്പൊൾ പ്രജാഘനാജ പരമാട
തിരിട്ടാനവനെയും ഭൂവിന്ദ്രഹിച്ചാതു പതിപ്പിച്ചാൻ ॥ മൈന്ദൻ
താനും വിവിദനമംഗദന്തരുടെ ഗാത്രരക്ഷയ്ക്കായ് തട്ടിജ്ഞിൽവന്നു
യുദ്ധാക്ഷരകത്തനരനാരെക്കൊന്നാരായ പരേത്രയും വെഗത്തിൽ ॥
നാലുപരരയും കൊന്നതുകണ്ടുടൻ കാലസന്നിഭൻ കുമാരനിശാച
രൻബാലിപുത്ര വവിദാമൈന്ദാദിയെലീലയാ ശരം കൊണ്ടുപതിപ്പി
ച്ചാൻ ॥ ജ്യേഷ്ഠപുത്രവിവിദ മൈന്ദാദിയെദൃഷ്ടൻ മദ്നംചെയ്തതു
കണ്ടൊരാ രാജനായ് തദാവാനരശൻ തന്നെപട്ടന്നാക്ഷരൻ
തന്നുടെനെരിട്ടൻ ॥ വിക്രമത്തോടവർ തമ്മിലെത്രയും ദുഷ്ടം
രണാചെയ്തു പശിജ്ഞാപൊൾ തക്കെന്നാക്കിട്ടാക്കുഭനെ സ്സുഗ്രീവൻ
നക്രാപ്രാപുണ്ണസാഗരതജ്ജിനാൻ ॥ വളരപ്പണിപ്പെട്ടവൻ സാഗര
ജലത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു സ്സുഗ്രീവന്റെ നലമൊടരികിൽ ചെന്നമാറിട
സമലത്തൊന്നിടിച്ചുമാസം ചെയ്യാൻ ॥ അപമാനതനായതു
കണ്ടപ്പൊൾ കപിരാജനാകുന്ന സുഗ്രീവനംകപിതതരനായ് ന.ജ
മുഷ്ടിയാൽ നിപതിപ്പിച്ചാൻ കുമാരന ഭൂതാല ॥ സോദരനെ
ക്കപിശ പരനീവണ്ണം ഭൂതാല പതിപ്പിച്ചതുകണ്ടൊരാ ക്രോധത്തോടാ
നികാഭൻകപികുലനാഥൻ തന്നുടെനെരയ്ക്കായൊടിനാൻ ॥ അവനെ

വാചരുന്നതുകണ്ടുൻ പവനാത്മജനാകും ഹന്തമാനും ഗവയാദി
 പ്രവരൊടും കൂടിസ്സുവിയെചെന്നുയുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ॥ കാലതാ
 മസാരമന്ത്ര നികാഭനേക്കാലനാഞ്ജോണ്ടുതകിനാൻ വാതജൻമാല
 പെട്ടവശിഷ്ടന്മാരും രാവണാലയ ചെന്നുണർത്തിച്ചാരിക്കഥാ ॥
 സഹജാൻറകുമാരന്മാരും തമാനിഹതന്മാരായെന്നതു കെട്ടുപ്പൊൾ
 ബഹുരോഷവുംകൊപവും രാക്ഷസമഹാരാജാവിന്നുൾ പൂവിലുണ്ടാ
 യി ॥ ദുഃഖാരോഷപ്രശാന്തിയ്ക്കു രാവണൻതൽക്കാലം മകരാക്ഷ
 നെന്നിങ്ങനെ ചൊൽക്കൊള്ളും ചരപുത്രരിലത്രയും മുഖ്യനെടു
 താ യാത്രയാക്കിടിനാൻ ॥ പടജുട്ടുത്തൊടൊത്തവനെന്നെത്തുട
 നെന്നിജനാമനെയും കൂപ്പിവടിവൊടരമത്തിൽ കരയെറിനടക്കാ
 ണ്റാൻ ഗതഭയനായ്ത്തന്നെ ॥ ഷണത്താൽ കപിയുഗപന്മാരുടെ
 ഗണത്തജ്ജയിച്ചുദിക്കിൽ ചെന്നവാ രണകൊവിദനാകും
 മകരാക്ഷൻ ഗുണമെരുന്ന രാമനൊടൊതിനാൻ ॥ പിതൃനാശത്തെ
 ചെല്ലുന്നെന്നൊടതിൻപ്രതികർമ്മം ഞാൻചെയ്യാൻതുടരുന്നെൻ ചതു
 രെന്നനഹാഭാവമുണ്ടെങ്കിലെതിരിട്ടു മൽ സന്നിധൗനിൽക്കേ ॥ ഓ
 രൊന്നിവണ്ണ ചൊല്ലിബാഹുവാന്റെ നെരമെഘങ്ങൾ വഷി
 പ്തതുപോല പാരംഭ്രമനായ് ബാണവർത്തൈച്ചെല്ലാരാൽത
 ന്നേഗതഭയാമെവിനാൻ ॥ ധീരനാകുന്നരാമനാദൃഷ്ടന്റെ സാരഥി
 ഭാപജവാജിരമാദിയൊപശൃഷ്ടത്താൽ നശിപ്പിച്ചവനെയും ദാര
 ണ ചെച്ചാനാഗന്യബാണത്താൽ ॥ മകരാക്ഷമരണവൃത്താന്തവും
 സുര ശത്രുദേശമുഖൻ കെട്ടുപ്പൊൾ ഉരച്ചീടുവാൻ വയ്യാത്ത കൊപ
 ത്താൽ വിറച്ചങ്ങിനെ ഭയംകുടിച്ചുടൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തിനെത്തന്നെ
 വിളിച്ചുവാ സന്ദന്ധംവിട്ടു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ജന്മശൂരനി
 ചെന്തെന്തലാമരം മന്നവസുതന്മാരെജ്ജയിക്കുവാൻ ॥ ഇന്നിവി
 ടത്തിലന്ത്രാനക്കാണുന്നില്ലെന്നതുകൊണ്ടു നീതന്നെപൊയൊലും ചെ
 ന്ന ചരജ്ജയിച്ചതി വെറുഗനവന്നാലും മമസന്നിധൗബാലക ॥
 ഇമ്മം താതവചനത്തക്കെട്ടുപ്പൊൾ വൃത്രശാസനാജതാവുമഗ്നിരും
 എത്രയുംവന്നയത്തൊടെ സപീകരിച്ചുതൃസാഹെന യാത്രപറപ്പെ
 ട്വാൻ ॥ മുന്നാചെയ്യുപൊലെയവൻ യാഗത്തെവിന്നയും ചെയ്യാന
 പ്പൊൾജയത്തിന്റെ ചിഹ്നമുമാകുന്ന കണ്ടുപൊലെയായ്ത്തന്നെ
 വഹിയിൽ കണ്ടുതാനെപ്പൊഴും ॥ വിധിപൊലെയെച്ചായവൻ യാ
 ഗവും രഥമറിസ്സുകലജനത്താലും അടുത്തുപാലഭിച്ചമതത്രനി
 ന്നിതിനിശ്ശങ്കാചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഭൂമിതന്നിൽഞാൻവാണരന്മാ

രാജനാമധ്യമിന്നിപ്പാതയാക്കുവൻ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയും കൊ
 ന്നടൻമാർകതാപ്രീതിയുനൽകുവൻ || വീരവാദങ്ങളിലിപ്പന്നു ചൊ
 ല്ലിക്കൊണ്ടാകാ കാണാത്തവണ്ണമറഞ്ഞവൻ പാതാഷ്ട്രനരഘുപ
 തിമാരുടെനരദ ദിവ്യാസൂചിതുകടങ്ങിനാൻ || പരശുരാമൻ
 യിട്ടുപനെച മറഞ്ഞങ്ങിനെ സർവ്വജനാത്തയുംശരക്കൊണ്ടു വലയ്ക്ക
 ന്നു കണ്ടിട്ടുരചെയ്യാൻ സുമിത്രാകുമാരൻ || ജ്യേഷ്ഠപക്ഷസാഭ
 വാസ്രാത്തത്താൻ വിട്ടിരാക്ഷസ വാശമൊടുക്കുവൻ പെട്ടന്നായ
 തിന്നിന്നുവാദത്തക്കിട്ടുചാമ്പ്രാഗ്രഹിച്ചിടാനാൻ || സോദര
 ന്റെ വചനത്തക്കടുത്ത് സാധുശീലൻ രഘുപതിരാമപിനാൻയാ
 തുധാനകലമെന്നൊരുത്തൻ ചെതുവാൽക്കുയിപ്പിപ്പതു ധർമ്മമാ ||
 അതുകൊണ്ടു നാമിന്നിപറഞ്ഞാന വധിച്ചിട്ടുചാനെജ്ജാതപായ
 ത്തെമതിയിൽ നന്നായാലാചിപ്പിടന്ന ചതിപാദാതെസൃഷ്ടി
 ജ്ഞയുവെന്നാ || കാണാതിങ്ങിനെമായകൊണ്ടിന്നിവൻ വാണാലും
 തെല്ലാ ശക്തിയല്ലന്നടങ്ങാണു കണ്ടിട്ടുമെന്നരുചെയ്തടൻ തുണി
 യിൽ നിന്നെടുത്താനെരസ്രാത്ത || ഏവാരാഘവൻ നിശ്ചയിച്ചു
 ജ്ജാതഭാവമാക്കയും ഭൃഷ്ടതായരുന്നരാവണാത്മജൻ താനറിഞ്ഞ
 സ്ഥലം കയ്യിടത്തുടൻപയിമറപാരെന്ന || ചെന്നുമായുകൊണ്ട
 ളിനെജാനകീതന്നുടെ സ്വരൂപത്തെയുമുണ്ടാക്കി സ്രവനത്തിൽ
 കരറിപ്രത്യക്ഷനായ്ത്തന്നെനിന്നാൻ കവികലമദ്ധ്യത്തിൽ || പ്ര
 ത്യക്ഷസ്വരൂപത്തൊടെ സൈന്യത്തിന്നുദ്ധ്യ രാവണിൻപതുക
 ണ്ടൊപ്പാൾ യുദ്ധചെയ്യാൻപവന സുതാദികളാത്തു പവ്വതഹസ്തര
 യെത്തിനാൻ || ഇന്ദ്രജിത്തിനരികത്തുമാരുതി ചെന്നെന്നരത്തപ
 ന്റെരഥം തന്നിൽ ഖിന്നയായ്തവിടുന്ന ജാനകീതന്നക്കുണ്ടൊര
 ദുഃഖിതനായ്നിന്നാൻ || വൃത്രശത്രുജിത്തെന്നര മായയാതീത്തു
 വച്ചുള്ള ജാനകീതന്നുടെ മൃഗ്ഗജാത്തയും ചൂറിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടി
 ത്തരം വായുപുത്രനാടൊതിനാൻ || ഇത്തരണീ നിമിത്തമെല്ല
 നിങ്ങളത്ര പന്നും വിക്രമാചെയ്തും മൃത്യുപിന്നിനി പള്ളക്കൊടു
 ക്കുനാൻശക്തനകിൽ നിരക്ഷരചയ്യിടുക || എന്നീവണ്ണമവനൊ
 ശകെട്ടാരംഖിന്നഭാവം നടിച്ചാജ്ഞനകജാമനവാത്മജ പാഹിമാം
 പാഹിമാമെന്ന ചൊല്ലിക്കരഞ്ഞുകടങ്ങിനാൻ || രോദനമവം കെ
 ട്ടുമാരുതിചെലജ്ജാദയാ രോഷ പാരിയെഴുത്താനെജ്ജാണ്ടാ ര
 വണപുത്രനാടൊതിനാൻ ബഹുനിന്ദചെയ്തിങ്ങനെ || ഭൃഷ്ടബുദ്ധ
 ന്തശംസദരാചാര നിഷ്ഠനിഷ്ഠണരാ പണനന്ദന കഷ്ടമിങ്ങിനെചെ

യ്യാനി ചളെത്തുകാട്ടിതൊരിഹ നകതഞ്ചരാധമ ॥ ജീവഹാനിനിന
 ക്ഷപരംകാലാ സ്ത്രീവധാകൊണ്ടുദിക്കും നരകങ്ങര രാവണനിയ്യന
 ഭവിജ്ഞാനാതിലാധനാ ചെയ്യാൻനൊരിട്ടുമാരുതി ॥ കണ്ടാനിയ്യ
 നുരാവണിയും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാസ്ത്രീത തൻദേഹത്തെ, വെഗത്തിൽ
 രണ്ടാക്കിത്തന്റെ പെറുഗാകാണ്ടങ്ങനെ കണ്ടിച്ചിട്ടാൻ ധരണീതല
 ന്നനിൽ ॥ ഉത്സാഹത്തെക്കാടിപ്പിന്നയും രാവണി താങ്ങുനട്ടത്തെ
 ഹനിച്ചുകൊണ്ടങ്ങനെ വത്സനകിലും ശത്രുക്കൾക്കെത്രയുംദൃസ്സഹ
 നായിസ്സഞ്ചരിച്ചിടിനാൻ ॥ മനജ്ജഗപരപതിയായിട്ടുന്ന ജനകാത്മ
 ജനനുടെനിഗ്രഹം ഹന്തമാൻ കണ്ടമഷിതനായ് ദ്രുതഘനരൊഷെ
 ണപാഞ്ഞടുത്തീടിനാൻ ॥ വീരരാകുന്ന ചെങ്ങാതിമാരുമൊത്തൊ
 കൊപനരാവണപുത്രന്റെ നെരുന്നിന്നതി ഭീകരമായ് തഭാമാരു
 താത്മജാൻ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഇന്ദ്രജിത്തുചെന്നെന്നരത്തവു
 ണ്ണത്തെന്നമാരുതിയൊടും പൊരുതിനാൻ അന്യോന്യംസപ്തനെരഭ
 യകരജന്യചെയ്യാൻ മടക്കുകൂടാതവർ ॥ കുറച്ചുവാപൊരുതിപ്പവന
 ജനരച്ചാൻ നിജാസന്യതൊടിവണ്ണം തിരിച്ചിപ്പൊൻ നാംചെന്നു
 ജനകജാമർച്ചിച്ചുന്നതും രാമനൊടൊതാതെ ॥ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടത്ര
 വസിപ്പതും യുക്തമല്ലതുകൊണ്ടുതിരിച്ച നാം തത്രചെന്നിതുണർത്തിച്ച
 രാഘവചിത്തനിശ്ചയം പൊലൊക്കച്ചെയ്യിടാം ॥ എന്നീവണ്ണമവ
 രൊടുരചെയ്തുപിന്നൊക്ക തിരിച്ചിടിനാമാരുതിഇന്ദ്രജിത്തും നികും
 ഭീലതന്നിൽചെന്നെന്നരം യോഗത്തിന്നുമൊരിമ്പട്ടാൻ ॥ നൈന്യ
 തൊടൊത്തതിദ്രുത രാഘവസന്നിയെചെന്നു മാരുതനന്ദനൻവി
 നതപൂണ്ടുകൊണ്ടപീവണ്ണത്തനുടെ സ്വാമിതന്നൊടുണർത്തിച്ചാ
 ന് ॥ ഘാതകനാകുമിന്ദ്രജിത്തൊത്തു ഞാൻഭീതികൂടാതെസംഗരം ചെയ്തു
 പൊൻനാഥമൽപുരൊടൊഗവച്ചായവൻസീതാദേവിയെനിഗ്രഹി
 ച്ചിടിനാൻ ॥ അതുകണ്ടൊരമന്ധനായ് സംഗരം മതിയാക്കിക്കൊ
 ണ്ടിക്തമൊക്കയുംമതിയിൽ തവഞ്ചാധിപ്പിച്ചീടുവാനരി ചെന്നെന
 വന്നീടിനെന്നഥം ॥ ആർത്തിപൂണ്ടെവം മാരുതചൊന്നൊരുപുത്താ
 ത്തൊക്കട്ടമാത്രം രഘുത്തമൻ തദ്വേസനാ സഹിപ്പാനശക്തനായ് ത
 ത്രതാൻറട കൂടാതെപിണ്ഡപൊയ് ॥ വാനരശ്രേഷ്ഠന്മാരുക
 ണ്ടൊരംദീനരാപ്പശീതാ പചാരത്തെ മാനവവന്ദന ചെയ്തുമസ
 ന്തപ്തമാനസന്മാരായ് തത്രനിന്നിടിനാൻ ॥ മൊഹിച്ചെവംകിടക്കുന്ന
 രാഘവദേഹത്തെത്തദാ സൌമിത്രിയും നിജബാഹുയുഗം കൊണ്ടാത്മ
 ശരീരത്തിൽസ്നഹാത്താടണച്ചിവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ രാഘവഭവാ

നിപ്രകാരം താപമാഗമിച്ചതുമെന്നന്റെ വാണിയെ സമീകരിച്ചാതെ
 ദൃഷ്ടയായിട്ടുണ്ടാകുകയുള്ളിലും ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലയോ || ഉന്മാദത്തെ
 ടന്നല്ലെന്ന് പാഞ്ഞുള്ള നിമ്യാദം വചനം ഭവാനനാദം മായ്ത്ത
 നെ ചിന്തിക്കുകൊണ്ടല്ലൊ നമ്മൾക്കെവം വ്യസനം ഭവിച്ചു
 തും || ധനമൂലമാകുന്നു ധർമ്മാദിയും ജനമാന്യതയും ബന്ധുസൗഹൃദവും
 മനുജന്മാക്കെന്നുള്ളതിന്തിട്ടും വനവാസത്തെ ശ്രേയസ്സെന്നോ
 ത്തല്ലൊ || കാട്ടിൽപൊക്കുകൊണ്ടല്ലയോ രാഘവദൂഷണാകന്ന രാവ
 ണൻ സിതയെ കട്ടുകൊണ്ടു ഗമിച്ചതും തസുതൻ വെട്ടിക്കൊല്ലുവാൻ
 സംഗതിവന്നതും || കഴിഞ്ഞുള്ള കഥകൾ നിനച്ചു വം പഴയതെ കഥി
 ചിട്ടി ചകിരം പല വഴിമെൽപ്പട്ട വെണ്ടതാലൊ ചിപ്പാ നെഴുന്നൊറാ
 ലും ധീനോകം ഭവാൻ || സിതയെക്കൊന്നതിന്റെ പകരമായ്
 നീതിക്കെട്ടുള്ള രാക്ഷസവംശത്തെ പ്രേതശപരം പ്രാപിപ്പിച്ചെന്നു
 വാദം തന്നാലും നാമനാകം ഭവാൻ || പ്രേയാനാകന്നലക്ഷണൻ
 രാഘവകായമകെ വച്ചിക്കണക്കൊരൊരൊ ന്യായധർമ്മാർത്ഥയുക്തവ
 ചനത്തെ ദൂഷമാന ഹൃദയനായ് ചെല്ലുവാൻ || തത്രസംയുധഹ
 സ്വരാകാ നിജഭൃതരാത്ത വിഭീഷണൻ വന്നടൻ തദ്രശകുണ്ടിതെ
 ന്തെന്ന വരൊട് ചാറ്റം ചെയ്യുപ്പൊൾ സൗമിത്രി ചൊല്ലിനാൻ || ജ
 നകാത്മജായദ്രശകുന്ധരതനയൻ ഹനിച്ചെന്നുള്ള വൃന്താത്മം ഹ
 ന്തമാൻ വന്നു ചൊല്ലിക്കെട്ടെല്ലാതും മനാകെട്ടവരായെന്നറിഞ്ഞാ
 ലും || വല്ലഭയെ പധിപ്പിച്ചിന്നെങ്ങിനെ ചെല്ലും രാജ്യം ഞാനെന്നു
 ജ്ജ്വലിതയാ അല്ലൽപാരം വളന്നെന്റെ ജ്യേഷ്ഠനും വല്ലാതെ വലയു
 ന്നെന്നറിഞ്ഞാലും || അതിസങ്കടത്തൊടൊ പക്ഷണൻ കഥനം
 ചെയ്യും വാക്കുകെട്ടത്രയും ഹിതകാരിയാകുന്ന വിഭീഷണൻ പ്രതിപാ
 ക്കരചെയ്തു തുടങ്ങിനാൻ || നിരൂപിച്ചാൽ നിൻ വാക്കുകളൊട്ടുമെശ
 റിയല്ല പധിച്ചിടാ സീതയെ തരണീമണിതൻ ലുള്ളാഗ്രഹം കുറച്ച
 ല്ലഗുജനെന്നറിഞ്ഞാലും || രാമചന്ദ്രൻ സീതയനൽകുവാൻ സാ
 മവുച്ചാ വളരപ്പറഞ്ഞിട്ടും കാമബാണവശനാകയാലവൻ ധീമാനെ
 കിലും കയ്യാണ്ടില്ലെന്മാഴി || ഇത്രമാത്രമനുരാഗമുള്ള വനത്തര
 ണിജ്ജമത്സ്യവരുത്തുമൊ ഇത്തൊഴിലൊക്കുപ്പാത്താൽ ഭവാന്മാക്കിന്നു
 റത്താരിൽ ഭ്രമം ചെയ്യാനായിടണം || ലൊക്കമൊക്കെയൊപ്പിപ്പാനവ
 നൊരു യാഗവുമാരംഭിച്ചെന്നറിഞ്ഞാലും ശൊകകാലമല്ലൊട്ടാക
 വാനതിവെഗമായതിൻ വിപ്ലവത്തെച്ചെയ്യണം കൃതവിനിരൂപി
 ത്താനിഗമൊക്കു വിധിപൊലസമാപിച്ചെന്നാകിലൊ ഹൃതഭക്തിൽ

നിന്നുണ്ടായും ദിവ്യരഥവാജിമുതലായതൊക്കെയും ॥ എന്നാലായവ
 നെ ജയിച്ചിട്ടുവാ നിന്നാരുത്തനുണ്ടായി വന്നീടാ മന്ദത പിടുന്നജ
 നെ ഞങ്ങളൊടൊന്നിച്ചുണ്ടാട്ടയച്ചാലും രാഘവ ॥ ലക്ഷ്മണൻ
 യാഗസ്ഥാനത്തു ചെന്നാൻ തിഷ്ണവാണങ്ങൾ വർഷിച്ചുനാകി
 ലൊ രാജസ്വഗ്രാണിതാനുയാഗാത്ത തൽക്ഷണം നിർത്തിനവി
 ടുവന്നിട്ടു ॥ അപ്രാപ്തനായ് ലക്ഷ്മണനാനുരാ സ്വപ്നവായത്താ
 കൂടാതവാനും ക്ഷിപ്രാ ഭൂതയിൽ നിഗ്രഹിച്ചിട്ടു നേരം വെ
 ൾഭവാനെത്തയച്ചിടുക ॥ ഇത്തരമവൻചൊന്നതു കെട്ടുപ്രസ്ഥ
 സ്ഥചിത്തനായ് നിന്നഥ രാഘവൻ ശത്രുതൻവധത്തിനുള്ള മാഗ്ഗ്
 തൈ പിന്തുരിച്ചു നീചാൽക്കുന്നരുൾചെയ്യാൻ ॥ അരുൾചെയ്യുമൊ
 ഴികട്ടുടൻതന്റെ ഗുരുപുത്രനുധാരാവനൽക്കിയ വരത്തിന്റെ മ
 ഹത്പമഞ്ചരപു പരിചൊടുണർത്തിച്ചാൻ വിഭീഷണൻ ॥ ഇന്ദ്ര
 ജിത്തിൻതപകൊണ്ടു തൃഷ്ണനായ് ചൊന്നാൻ പത്മജനായവനൊ
 ടെ ചാതനീട്ടുന്നൻ നിന്നിഷ്ടവരമല്ലൊ നന്നായ്ക്കൊടുക്കേണ്ടാ
 ലുംബാലക ॥ എന്നരുൾചെയ്യുകിപ്രായപ്പെട്ടുള്ള തൊന്നൊഴിയാത
 ചന്നതകിദൃതാ പിന്നയും രജനീചരനായകനാദനൻ തന്നൊടെവമ
 രുൾചെയ്യാൻ ॥ അടൽമദ്ധ്യനികുളിലാനാമക വടവൃക്ഷത്തിൻ
 മൂലവിധിപാലമടിയൊന്നു നിയജ്ഞത്തെച്ചെയ്യുന്നാലുടനെ
 കിട്ടും യുദ്ധസാമഗ്രികൾ ॥ ദിവ്യബ്രഹ്മശിരസ്സെന്നൊരസ്രയും സൗ
 വർണ്ണമയമായരഥാദിയും ഹവ്യഭൂക്കതകീടും നിന്നക്കന്നാൽ സർവ്വജ
 താവായ് തന്നെനീവന്നിട്ടും ॥ യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ ചെയ്യുന്നയാഗവും ശ
 ത്രു ചന്നമടക്കിട്ടും പൊർചെയ്യാൽ അസുപ്രാണനായ്ക്കുനീട്ടമല്ലൊ
 തെമുതൃപ്പാ നിനക്കില്ലെന്നാകല്പിച്ചാൻ ॥ ഏകാപത്മജത്തേവര
 നാകാരാ പണാത്മജൻ ദുഷ്ടയനകിലുംതാവകാനജൻ കൊന്നിട്ടുമെ
 നുള്ളിൽ ദൈവനന്നറിഞ്ഞാണ്ടാട്ടയച്ചാലും ॥ ഇത്ഥമിന്ദ്രജിത്തി
 ന്റെ വരബലമത്തമുതലായതശേഷവും ഭക്തിപ്രമാദിയുക്തനി
 ശാചരസത്തമൻ കഥിക്കുന്നതുകട്ടപ്പൊൾ ॥ സീതാവല്ലഭനാകുന്ന
 രാഘവൻസാരദാന വിളിച്ചെവ ചൊല്ലിനാൻ വാതപുത്രാദി
 വാനരന്മാരെടൊ പ്രീതിയരംവിഭീഷണൻതന്നൊടും ॥ ഒത്തുയാ
 ത്രചെയ്തിന്ദ്രാജതാവിന്റെ മൃത്യുനിവരത്തിക്കൊണ്ടുപൊന്നാലും ത
 ൾസ്ഥാനാത ചകാട്ടിത്തരും പരം ബദ്ധാസഹൃദനാകു വിഭീഷണ
 ന് ॥ എന്നീവണ്ണാരോപതിതന്നുടെ സന്ദേശത്തത്ര വിചാരി
 നത്തര നന്നായ് ലക്ഷ്മണനഗ്രഹാരാ വിന്ദു വരിച്ചിപ്പണ്ണമണ

ത്തിച്ചാൻ || അഗ്രജഭവൽകാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ വ്യഗ്രഭാവംവെടി
 ഞ്ഞുത്താനിഷ്ടണം വിഗ്രഹത്തിൽദശഗ്രീവാപുത്രന നിഗ്രഹിച്ചതി
 രിച്ചുവന്നിട്ടുവൻ || ഇപ്രകാരമുണ്ടത്തിച്ചുപിന്നെയും തൽപ്പദേശത്തുനി
 ച്ചടൻസൗമിത്രിതൽപ്രസാദവും വാങ്ങിവഴിപൊലെ തൽപ്രദേശ
 ത്തിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ടാൻ || ജാബ്ബാൻതാനമാഗദനംപരായ്മതൽ
 പരനാകും ഹനുമാനാസൗമ്യശീലൻ വിഭീഷണനുംബഹുസമ്മതരാം
 കാവാനരശ്രേഷ്ഠം || വിനയാനപിതന്മാരായിട്ടുസാഹസ്യപരിചയ്യ
 കൊണ്ടിപ്പറഞ്ഞാളുകൾമനജേശപരകല്പനയാദൃതമനയാത്രചെയ്തിടി
 നാരെവരും || വില്ലെടുത്തുകലച്ചുകവചവുമ്പുണ്ണുധരിച്ചുഥലക്കു
 ണൻ തെല്ലുഭീതികൂടാതെ വിഭീഷണൻചൊല്ലിക്കെട്ടുസ്ഥലാന്തികം
 പ്രാപിച്ചാൻ || അട്ടിയിൽചെന്നെന്നും വിഭീഷണൻസത്രരക്ഷ
 ജ്ഞാതാവണനന്ദനൻ നിർവീടുംസൈന്യക്കൂട്ടത്തെയും കാട്ടിക്കൂട്ടി
 യാഗ്രണിയൊടൊ ചൊല്ലിനാൻ || കൂരിരിട്ടൊട്ടുല്പാകുത്തല്ലം
 ഭൂതായിനീ കാണുന്നസൈന്യത്തെ ഭാരണംചെയ്താൻ വെണ്ടുപ്ര
 യത്താത്തപ്പുരുഷാത്മ വെഗൊചെയ്യാലും || ഇതിനെഭേദിച്ചെ
 ന്നാലവൻ യാഗമതിയാക്കി നിന്നെറിട്ടുവന്നിടും അതിപാപിയായ
 കുന്നവാനത്തോ വധിച്ചിടുക ദിവ്യാസ്രത്താൽ ഭവാന || ഇതിനെ
 ചൊല്ലുബന്ധു തൻവാക്കു കെട്ടുഗദാഭയൊടൊതിനാൻ ലക്ഷ്മണ
 ന്സംഗരംചെയ്തു രാക്ഷസക്കൂട്ടത്തിൻ ഭാഗാചെയ്യാലും നിങ്ങളി
 നിക്കണം || മനാവസുതനാകുന്ന ലക്ഷ്മണൻ തന്നുടെഗിരമീവണ്ണ
 കെട്ടുപ്പൊൾ ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ സൈന്യത്തെമട്ടിപ്പാൻ ചെന്നെന്നെറി
 ട്വാരക്കുപി ശ്രേഷ്ഠന്മാർ || കുപിതന്മാരായ്നൈർദ്ദെശതീടും കുപി
 വീരരവീക്ഷണചെയ്യുപ്പൊൾ അഭയന്മാരായ് രാക്ഷസരുന്നെരയ്ക്ക
 ഭിയാനം ചെയ്യിടിനാൻ വെഗത്തിൽ || വായുനന്ദനൻ ഭൂതഹമാകു
 ന്നൊരായുധം കൊണ്ടാരാക്ഷസന്മാരുടെ കായംതല്ലിത്തകർത്തി കൊ
 പത്തൊടായവരുടെ സംഘത്തെ ഭേദിച്ചാൻ || ശക്രജൈതാവും ത
 ന്നുടെ സൈന്യത്തെ മടക്കുകലശ്രേഷ്ഠന്മാർ വന്നവം അക്രമിച്ചു
 വലച്ചെന്നുകെട്ടുടൻ തൽക്കണ്ഠനിർത്തി പ്രത്യക്ഷനായ്നാൻ ||
 താതുധാനനഗനന്ദനനും പിന്നെസുതാനക്കൊണ്ടുതെർത്തളിപ്പിച്ചു
 ടൻ വാതജാഭിഭവാ കണ്ടമഷിത ചെതസ്സായിട്ടുവനൊടു നെരിട്ടാ
 ന് || അന്നെരാപ്രിയനാകും വിഭീഷണൻ ചൊന്നാൻസൗമിത്രി
 യെ വിളിച്ചിവണ്ണ ഉന്ദ്രജിത്തിതായാഗം മതിയാക്കി വന്നനിൽക്കു
 ന്ന കണ്ടുകാൾകഭവാന || യാഗമദ്ധ്യത്തിലാഗ്ന മരണമീപ്പാകാ

രിജിത്തിന്നില്ലന്നവിത്താലും വെഗമായതു കൊണ്ടിവന്നപ്പരലോകം
 പ്രാപിപ്പിച്ചിടുകലക്ഷണ ॥ മുഖ്യബന്ധവായിടുന്ന രാക്ഷസശാഘ്യൻ
 തന്നെടയാക്കുകൾക്കുട്ടപ്പാർ നൊക്കിക്കണ്ടെമ ലക്ഷണനായവൻ
 നിൽക്കാദിയിലൊക്കെയ്ഗമിച്ചിടിനാൻ ॥ തപരിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടെന്ന
 രം സ്നേഹത്തൊടൊരുമിച്ചു ഗമിക്കാവിഭീഷണൻ അരിതൻയാഗ
 സ്ഥാനവും പെരാലിൻതായും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടൊതിനാൻ ॥
 സഖൈലക്ഷണ ഭൂതപ്രീതിക്കിഹ മഖാ ചെയ്തുസമാപിച്ചു പൊയെ
 ന്നാൽ അഘശീലനായിടമിവൻഭൂതം സകലകുടൃതനായ്ക്കുന്നീടും ॥
 യുദ്ധചെയ്തിട്ടിവനെജയിക്കുവാ നിത്രിലൊക്കെനാകുന്ന വിഷ്ണുവും
 ശക്തനാകയില്ലായതിനാൽ ക്രൂരമദ്ധ്യത്തിൽതന്നെ നിഗ്രഹിക്കേണം
 നീ ॥ തുംഗപ്രജ്ഞനാകും സഖാചിൻഗിരമംഗീകാരവും ചെയ്യുമല
 ക്ഷണൻ സ-ഗൗത്തിനു സന്നദ്ധനായ് നിന്നിട്ടിങ്ങനെ രിപുത
 നൊടുചൊല്ലിനാൻ ॥ ഇന്ദ്രജൈതാവ യുദ്ധത്തിനായ് നിന്നെസ്സ
 ധൈര്യം കൂടാതാഹ്വാനം ചെയ്യുന്നെൻ ॥ വന്നെരെട്ടുനിന്നു സമ
 രത്തത്തന്നുകൊൾകനി സാമന്ത്മുണ്ടങ്കിൽ ॥ ഇതിലക്ഷണഭാഷി
 താ കെട്ടപ്പൊളുതികൊപെന രാവണപുത്രനും രഥത്തെതിരിപ്പിച്ചാ
 ള്ളിതുവ്യന്റെ സ്ഥിതിയെക്കണ്ടവനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ॥ താതാസാ
 ഭരണിയിക്കലന്തനിൽ ജാതനായ്ത്തന്നെ വന്നിടുമീവണ്ണം ഭ്രാന്തന
 ങ്ങനൻതന്നെയും കൊല്ലിപ്പാൻപ്രീതിപൂർവ്വംശ്രമിച്ചതുയക്കമാ ॥ വെ
 ദസ്താത്ത്വചന വിശ്വാസമൊജ്ഞാതി സ്നേഹാദിയൊ ഭവിച്ചിടുകി
 ൽ ഏതൊരുപുമാനീവണ്ണമുള്ളൊരു സാധുനിന്ദിത കർമ്മത്തെച്ചെയ്
 ിടും ॥ തന്നെടജനാ നിർണ്ണയമായിട്ടുമന്ത്രലോകം ഗുണയുക്തമായിട്ടും
 വന്നന്നാലും സ്വജനത്തെവിട്ടരിതനിൽ വിശ്വാസംചെയ്തും യു
 ക്തമാ ॥ ശത്രുവുംനിജകാരുണിയിൽ സാഹായ്യംമാത്രമിച്ഛിച്ചു ബന്ധു
 തചെയ്തിടും ഓത്താലും കാര്യംസാധിച്ചാൽ പിന്നനിന്ദിത്രതവിട്ടുനി
 ന്നെയും കൊന്നീടും ॥ അരിയെന്നമരിയായിട്ടല്ലാതെ വരികില്ലന്നറി
 ണ്താലും ദുർമ്മതെ ഗുരുപുത്രനിലീവണ്ണംദ്രോഹം നീ നിരൂപിപ്പതും
 നന്നായ്ക്കുന്നീടുമാ ॥ അച്ഛനല്ല നിന്നപ്രിയം ചെയ്യുന്നുംവച്ചരി
 യെ ചെന്നാശ്രയിച്ചിപ്പൊൾ നീ ഇച്ചതിചെയ്തുകാരണം സജ്ജന
 ശൊച്യനായ്ത്തന്നെ വന്നിടുംനിണ്ണയം ॥ രൊഷപൂണ്ണനായ്ശക്ര
 ജിത്തിവണ്ണം ഭാഷിക്കുമൊഴികെട്ടാരനന്തരം ദോഷലശമല്ലാത്ത
 വിഭീഷണനിഷൽ കൂടാതവനൊടുചെയ്യാൻ ॥ ദുഷ്ടമാമകശീലഗു

ഞാദികളൊട്ടും നിശ്ചിന്നി യുന്നതില്ലായാനിഷ്ഠരകല ജാതനെന്നാ
 കിലും ക്ലിഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവനൊത്താൻ || അധർമ്മശ്രമകർമ്മാ
 ദി ചെയ്യുവാൻ രതിയുള്ളവനല്ല ഞാനെന്നതും അധികംകാലമൊ
 ന്നിചിതന്നിട്ടും മതിയിൽതവബോധം ജനിപ്പിച്ചല്ല || പുരകത്തു
 വെള്ളസ്ഥലമങ്ങിനെ പരിചിൽതൃജിപ്പിടേണമവണ്ണം പരദാര
 പരദ്രവ്യഹാരികൾ പരിത്രാജ്യന്മാരെന്ന് വിധിയ്ക്കയാൽ || ദുഷ്ടതമി
 തുകടാതെയും ചെയ്യാനാഗ്രഹം പാരമുളളനിൻതാതനെ വിക്രമാദി
 ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സൽക്കരിക്കാതെ ഞാനിന്നുപക്ഷിച്ചെൻ ||
 ഇപ്പുരിയുംനിൻഭവകൃത്തും നിയമിപ്പൊർത്താന നരിക്കുമെന്നുള്ള
 തും ഉൽപ്പവ്വിൽ ദ്രവനിശ്ചയചെയ്തു നീ ക്ഷിപ്രം ലക്ഷണപാശ്ച
 ചെന്നീടുക || ന്യായഗ്രാധാനികതന്നിൽ ഗമിപ്പതിനാഗ്രഹിയ്ക്കേണ്ട
 നിശ്ചിന്നിദൃമതെ ഉഗ്രകർമ്മതുടന്നും വ്യക്തമായ് നിഗ്രഹത്തന്നെ കി
 ട്ടംനിനക്കിഹ || ഏവമായവരൊതി നിൽക്കാനെരും സാവകാശ
 നായ്ക്കായതനയനും ആ വലിയരണത്തെ വെടിഞ്ഞുതൻ ദൈവസോ
 ദരനെപ്പാഞ്ഞൊരിനാൻ || ശൂരവാക്കുകളവും വിഭീഷണൻ നെരെ
 നിന്നുരചെയ്തുകൂട്ടപ്പൊൾ ഘോരദൃഷ്ട്യാപിതൃപുനെ നൊക്കിക്കൊ
 ണ്ടൊക്കൊപത്തൊടായവൻ നിൽക്കുമ്പൊൾ || ഹനുമാൽഗുഹം ത
 ന്നിൽ കരയെവീ ഘനരൊഷാത്തൊടാഹ്വാനം ചെയ്തൊരാ മനക്കാ
 വ്വിന്നാപ്പൊടനിൽക്കുന്ന മനുജന്ത്രനെക്കണ്ടവമാതിനാൻ || ഏ
 നൊടിനുപൊരുതുവാൻ സൌമിത്ര വന്നാലുംദൂതശക്തനെന്നാ
 കിൽ നീ വഹിതുലത്തേസ്സംഹരിക്കുപൊലെ നിന്നൊത്താൻ ഭദ്രമാ
 ക്കിച്ചമയ്ക്കുവൻ || മൂന്നുമൂലത്താൻ രാത്രിയുദ്ധത്തുകൽ പന്നഗാസ്ര
 ത്താൽബന്ധിച്ചനിങ്ങളെ മന്നിടത്തിൽ പതിപ്പിച്ചതും നിനക്കിന്നു
 വിസ്മൃതിവന്നെന്നു തൊന്നുന്നു || വല്ലാതുള്ളൊരുപ്രഭവത്തിൻ സ്മൃതി
 തെല്ലന്നാലുമുണ്ടെന്നാലവൻ പിന്നെ ശല്യമൽക്കവാഗ്രാഹിച്ചീടു
 മൊ കൊള്ളരുത്താവൻതന്നെ നീദ്രവ്യം || മമബാണത്തിൻ വീഴ്ച
 മറിഞ്ഞിട്ടും കുമാരഭവാൻ പിന്നെയുമിങ്ങിനെ സമരംചെയ്തതിന്നു
 വരികയാൽ * ശമനാലയത്തിലെജ്ഞാക്കുവൻ || ഗജ്ജനമവം കെ
 ട്ടമലക്ഷണങ്ങളുതഭയനായ്ക്കുമിപ്പിടന്നാൻ തപൽജയമെവംവാക്കു
 കൊണ്ടല്ലാതിന്നാജ്ജിപ്പിടകിലുന്നറിഞ്ഞീടുക || മാഞ്ഞല്ലായൊ മൂന്നും
 നീത്തങ്ങളെശ്ശരജാലനെ ബന്ധനാചെയ്തും കാച്ചുകിലും ശക്ത
 നെന്നാൽ നെരെ പൊരുതും വീഴുമുള്ളവാരാക്കയും || ദുഷ്ടമനികൾ
 ചൊല്ലുന്നതൊക്കയും കാട്ടിത്തന്നാലും കർമ്മകൊണ്ടുതഥാ ഭട്ടംവ

ത്വംവാക്കൊതാതെനിൻഗളം വെട്ടി ഭൂതലന്തന്നിലിട്ടീടവൻ || ഇത്ഥം
 ലക്ഷ്യണൻചൊല്ലുമൊഴികെട്ടാമൃത്യു ഗ്രന്ധനാത്മന നിശാചരൻ ഏ
 ത്രയുംകൊവിച്ചാശീ വിഷത്തിനാടൊത്ത ബാണനികരത്ത വഷി
 ച്ചാൻ || സുമിത്രാത്മജൻ താനുമതുനരം സമമായ്ത്തന്നെ ബാ
 ണപ്രായാഗിച്ചു അമിതമാസ്ത്രലവിധ വിക്രമം ശ്രമംവിട്ടവൻ ചെയ്യ
 കൊണ്ടങ്ങിനെ അമഘാനപിതന്മാരായിരവരും സമരത്തിൽകവച
 വാ പണ്ഡിച്ചാർ || വിപ്ലിഖലനല്ല സർവ്വശത്രുത്തിലും തുല്യരായ്ത്ത
 ന്നെ നിന്നുപാരുതമ്പാൾ തെല്ലമന്തരം ബാണാന്തരച്ചീടാതില്ലവ
 രുടെ ദോഷത്തിലങ്ങുമ || പൂത്തുനിൽക്കുന്ന കിംതുക വൃക്ഷത്തി
 ന്നൊത്തിരിയ്ക്കുന്നു രണ്ടുശരീരവും യുദ്ധാവെമുഖ്യക്ഷിണാദി കൂടാതെ
 നെത്തുനിന്നാരിയണ്ണുബഹുദിനം || തന്നുടെഭൃത്യന്മാരും വിഭീഷണ
 നൊന്നിച്ചുജസാ രാക്ഷസസേനയെ കൊന്നുകൊന്നൊട്ടൊഴുകി
 ചെന്നീവണ്ണം ചൊന്നാൻ വാനരശ്രേഷ്ഠരൊടെന്നരം ജ്യേഷ്ഠനി
 നുപരായണമായിട്ടിദ്ദുഷ്ടനല്ലാതൊരുവനുമില്ലല്ലൊ ശ്രേഷ്ഠരെ പ്രാ
 സ്താദികളെ ഹനിച്ചിട്ടുപാലിന്നിവാനയും കൊല്ലുക || സമുദ്രത്തെ
 കടന്നിറപ്പാൾ ഹോഷഭ്രമംബാഭാസീനപ്പാറം പ്രാപിപ്പാൻ ശ്ര
 മിജ്ഞാത്തതുപാലിഹ നിങ്ങളീസ്മരം കണ്ടുനിൽക്കുന്നതെന്തെഹൊ ||
 മൽക്കരകൊണ്ടീഞ്ചാലൻ നഗ്രഹം യോഗമല്ലെന്നിരിയ്ക്കിലാ
 തൊനിറപ്പാൾ നിഗ്രഹിപ്പാനടുക്കുമ്പാൾ കണ്ണിൽനിന്നുൾഗമിക്കു
 ന്നു ധാരയാമ്പാരിയും || ഉണ്ണിയാകുമിവന്റെ ശിരസ്സുതാൻ കണ്ണ
 കൊണ്ടൊട്ടും കാണാതിരിയ്ക്കുമ്പാൾ പണ്ഡിച്ചീടേണ്ടതെങ്ങിനെ
 യെന്നതാരിയ്ക്കും ചൊല്ലുകവാനരശ്രേഷ്ഠരെ || ദുഷ്ടനാകുമിവനെസ്സ
 മിത്രൻ ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ ഹനിച്ചീടാനിണ്ണയാ ശിഷ്ടസൈന്യ സമു
 ഹത്തെനിങ്ങൾ ചൊന്നാടുംവൈകാതെ നിഗ്രഹിച്ചീടുക || ഇതി
 രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠപന്ധുകെട്ടുതുപൊലെ രണംതുടന്നാരവർ അതി
 ശൈശ്വവാനിന്ദ്രജിത്താ നിജമതികേശരലാ സർവ്വവുംകാട്ടിനാൻ ||
 മെഘത്തിന്നുള്ളിലാദിത്യചന്ദ്രന്മാർവെഗത്തിൽപൊയ്ക്കുന്നതുപൊ
 ലെ രാഘവൻ താനുമിന്ദ്രജിത്താശരമാകും പഞ്ജരത്തിൽ മറയു
 ന്നു || ഇദ്ദേഹ്യുരൈപ്പാലെതന്നെ ദൂതാ പിന്നപ്രത്യക്ഷരായിട്ടും കാ
 ണ്ണന്നു ജന്യസാമന്ത്യാകൊണ്ടവർബാണത്താൽ തന്നെദിജ്ഞാക്കുള
 റിരിട്ടാക്കുന്നു || ചൊരയാകാനദിയുന്തദാചാരം ഭീരുഭീകരമായിട്ടൊഴു
 കുന്നു സാരമൊഴിമാസാഭിച്ചതി ശൂരശബ്ദത്തെയുന്തദാചെയ്യ
 ന്നു || കത്തുന്നില്ലൊട്ടുമഗ്നിയും മാരുതൻ തത്രവിതുന്നതു മില്ലതെ

പ്ലാമ ഇത്രിലൊക നശിക്കുമെന്നൊത്തുടൻ സ്വസ്തിവാദത്തെച്ച
 യുനുസജ്ഞാ || ഘോരമാകുന്നയുദ്ധത്തിൽ ശത്രുവിൻ സാരഥി
 യെക്കുലചെയ്യാൻ സൗമിത്രി ശൂരനിന്ദിച്ചിത്തുന്താതാൻ തന്ന
 സാരത്വത്തെയും ചെയ്തുപൊരുതിനാൻ || അപ്പൊളക്തം ക
 ണ്ടചന്ദ്രപ്പാർ മൽഭൂതാപ്പട്ടവി ലഭം പൂജിച്ചാർ അല്ലനെരംകഴിഞ്ഞ
 പ്പൊളായവനൊപ്പം യുദ്ധം സാരത്വവും ചെയ്താൻ || ശക്തി
 പൊരാതിരിയ്ക്കയാലാഹവശ്രദ്ധയും വിട്ടുനിന്നാനരക്ഷണം തദ്രഥ
 ചെന്ത വാജികളെക്കവിസത്തമരം ഹനിച്ചാരാത്തക്കത്തിൽ || ഹ
 തവാജിയുമായപ്പൊളായ ചൻ രഥത്തിൽനിന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ
 പദസഞ്ചാരിയായ്ത്തന്നെപിന്നയും മതിതൻഡെയ്തും കൊണ്ടുപൊ
 രുതിനാൻ || കുറച്ചിങ്ങിനെ യുദ്ധംചെയ്യിട്ടവൻ പാഞ്ഞെൻ നിജ
 സൈന്യാത്താടിവണ്ണ ഇരിട്ടാകയാലിപ്പൊളീസ്സെന്നും പരസന
 യുമെതാകുമെന്നൊട്ടാ തിരിച്ചയ്ബൊടറിയുവാന്മാരാലും നിരൂപിച്ചാ
 രു കഴിയുന്നതല്ലൊട്ടാ || അതുകൊണ്ടിപ്പൊളങ്ങുപൊയ്ക്കാൻദ്രതം ര
 മം സ്വീകരിച്ചിങ്ങുവന്നിടുവൻ ഇതരികളറിയാതിരിയ്ക്കുവാൻ യത
 മാനരായ്ത്തന്നെപൊരുതണം || ഇങ്ങിനെ സ്വജനത്തെടുരചെ
 യ്യാസ്സാശരസ്ഥച വിട്ടുമാവണി തങ്ങടെ പുരാപ്രാപിച്ചതദ്ര
 തമിങ്ങുവന്നാൻ രഥസ്ഥനായങ്ങിനെ || രാക്ഷസശപരപുത്രൻറ
 ലാഘവമീക്കിച്ചത്രയും വിസ്മയാത്തൊടപ്പൊൾ ലക്ഷണാദികളെ
 പ്ലാവർത്തപക്ഷം കൂടാതവാനപ്രശംസിച്ചാർ || പാപമെന്നരാവ
 ണിയുംതദാ കൊപിച്ചങ്ങിനെ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ ഭൂപഞ്ചലകൻല
 ക്ഷണൻ ദുഷ്ടൻറ ചാപത്തെയും മുറിച്ചുതള്ളിടിനാൻ || പിന്നെ
 യുധനസ്സായവൻ കരയ്ക്കാണ്ടാൻതന്നടെ ശരാ കൊണ്ടതുംലക്ഷണൻ
 ചരിനമാക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുടൻ നട്ടുപൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ചട്ടയുമെര
 ടിച്ചാൻ || സാരഥിയെയുമവണ്ണം ലക്ഷണൻ ധീരതായാടെ നി
 ഗ്രഹിച്ചെയുപ്പൊൾ ആരുന്നെന്നെതളിജ്ഞാതെ വാഹങ്ങളാരണ
 ത്തിന്നുവില്ലാ വരുത്താതെ തെരും കൊണ്ടുനടപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ പാ
 രംവിസ്മയം പൂണ്ടാരവിലഭം || അൽഭുതവാഹനാകമവൻ പിന്നെ
 ത്തൽപ്രദേശത്തിൽനിൽക്കു പിതൃവന നിർദ്ദണ്ഡിച്ചും കൊണ്ടായ
 വൻതൻനെരയ്ക്കുപിച്ഛിടിനാൻ ബാണസമൂഹത്തെ || സുരകമ്മ
 ണ്ടുളിവണ്ണം കണ്ടപ്പൊൾ മുദ്രാവമശഷാവടിഞ്ഞുടൻ ഗദകൊ
 ണ്ടഹനിച്ചാൻ സുതൻതൻറ രഥവാഹങ്ങളെയും വിഭീഷണൻ ||
 തെരിൽനിന്നുനിലത്തിറങ്ങിപ്പൊഴു സാരമാകുന്ന ശക്തിയെത്തൽ

ക്ഷണം പാരം കൊവാ കലനാപ്പിതുവുനൻ നെരഞ്ചിത്രജതാവും
 പ്രയാഗിച്ചാൻ || സപമിത്രാദ്രാഹം ചെയ്യയ്യതുകണ്ടപ്പൊൾ സുമി
 ത്രാത്മജൻതാനമാശ്ശകതിയെ ശ്രമംകൂടാതെ പത്താക്കിഖണ്ഡിച്ചാ
 സ്സമരസ്ഥലത്തനിൽ പതിപ്പിച്ചാൻ || വൃതംമായിട്ടാശ്ശകതിയെക്ക
 ണ്ടടനി.ലാറാഷാ പിതുവുനാക്കാല്ലുവാൻ നിസ്രപംയമദത്തശര
 തെയും തത്രനിന്നിറുജിത്തുവിട്ടിടിനാൻ || സപാപകാലത്തിൽ പ
 ണ്ടുപലഭരിച്ച കെഴാബരാസ്രാത്തസ്സുമിരിയുന്തദാ ആപതിക്കും
 ശരത്തത്തടക്കുവാൻ കൊപത്താടതിവഗാ പ്രയാഗിച്ചാൻ ||
 ദിവാസ്രാരണ്ടാ കൂട്ടിമുട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞുവീയിൽതന്ന വീണതുകണ്ട
 പ്പൊൾ ഗച്ഛത്താടാവുള്ള ദിവാസ്രാത്തസ്സുവ്യാത്തയും പ്രയാ
 ഗിച്ചാരായവർ || ആകാശരണാലാഷാ കണ്ടിടുവാനാഗമിച്ച
 സകലഭൂതങ്ങളാ രാഘവാനജൻജതാവായ്ക്കനീടാനകിനാർ സപ
 സ്ഥിവാദങ്ങളെന്നരം || ഏതാരസ്രത്താൽ ദൈവാസുരാരവെജ
 താവായ്ക്കരാവനമഹനനം സാധുവായിട്ടാദ്യവമാകാശര മാദാനം
 ചെയ്യാൻ സെമ്മിരിയുന്തദാ || ആക്കുമൊത്താൽ തടുക്കുവാൻ
 വയ്യാത്തശക്രസംബന്ധിയാകമാബ്ബാണത്ത അക്കാലം നിജവി
 ല്ലിൽ തൊടുത്തുകൊണ്ടിക്കണക്കാശ്ശരത്താടുചെയ്യാൻ || ധർമ്മനി
 ഷ്ടയുംസത്യപ്രതിജ്ഞയും നന്മുടഗ്രജനങ്ങളകിലിന്നനീ സമ്മോദംസക
 ലക്ഷം ഭവിപ്പാനിനിമ്യാദിയെ നിഗ്രഹിച്ചീടുക || ഇത്ഥാപ്രാർത്ഥി
 ചുവന്നനന്ദമാകുന്നാരസ്രാത്ത പ്രയാഗിച്ചതിവെഗത്തിൽ ശ
 രുതൻശിരസ്രാണത്താൽ ശൊഭിക്കുമുത്തമാംഗാ മുറിച്ചുപതിപ്പിച്ചാ
 ന് || ഇന്ദ്രജിത്തിൻ നിധനകണ്ടാബര നിന്നീടും സർവ്വദൈവാദി
 വന്ദാവും ദുഷ്ടദിസപനന്താദിചയ്യടൻ മന്ദാരപ്രസൂനാത്തയും
 വഞ്ചിച്ചാൻ || സാന്താഷത്താടനത്തരമാദ്രവഗന്ധാദികളീവ
 ണ്ണാചാലിനാർ അന്തണക്ഷമീത്തൈരുകുമിന്ന തൊട്ടു നഭീതികൂടാ
 താക്കിത്തന്നാല്ലാ || തപലക്ഷ്മണമെപ്പൂമെലീവണ്ണം ഭവിച്ചീടട്ടെനി
 ത്രുവാമംഗദാ അവരവ മാസ്സുമിത്രയെസ്സുതച്ചവിടാ വിട്ടയം
 നചെയ്യിടിനാൻ || അക്കവികളുമെന്നരം ലക്ഷ്മണ വിക്രമത്തെപ്ര
 ശംസചെയ്യുന്നൊന്യാ തൽക്കഥതന്നെപിന്നയും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടൊ
 കച്ചാടിക്കളിച്ചുതടങ്ങിനാൻ || അരിനിഗ്രഹം ചെയ്തസമ്മിരി
 യാ പരാ രക്തമണിത്തൊക്കൊണ്ടങ്ങിനെ നരശ്രേഷ്ഠാനക്കാബൊ
 ന് വഭീഷണ കരമാലംബിച്ചാതുപറപ്പെട്ടാൻ || സാദരമഗ്രജാന്തി
 കൊപന്നതൽ പാദാ തൊട്ടഭിവാദ്യവും ചെയ്യടൻ യാതുധാനെശ

പുത്രവധത്തെത്താനാദിതാടുന്നതിച്ചാൻ യഥാക്രമം ॥ ഇന്ദ്രജ
 തിന്റെ നിഗ്രഹമിവണ്ണാവുന്നജൻ പാഞ്ഞുകെട്ടപ്പൊരെന്ന
 ടെ തുടരുന്നിലെടുത്തുവെച്ചാന്നു മൂലാവിലാശ്രാണിച്ചങ്ങിനെ ॥
 പന്നാശകലയാൽ ജനിച്ചൊരു തന്നജനസ്സാത്രം പുണർട
 ന് കന്നിജം മുദാജനകീവല്ലഭൻ പിന്നത്തുനിന്നീവണ്ണം ചൊ
 ല്ലിനാൻ ॥ അതിമായാവിയാകുന്ന രാവണ സുതനെ നീവധിച്ചതി
 ന്നൊക്കുവാൻ ഏദയെമമവിസ്മയമത്രയുമധികം വളന്നിടുന്നു
 ലക്ഷ്മണ ॥ ശക്രാദിജം ജയിജ്ജവാൻ വയ്യാഞ്ഞൊരുഗ്രഹ നീവധി
 ജ്ജകൊണ്ടിക്കാലം ആഗ്രഹം മമസപ്പുവും സാധിച്ചെന്നുകൊമ്പിൽ
 ധരിച്ചിടുകബലക ॥ അരിയാകുന്നരാവണൻതന്നുടെ കരമാകുന്ന
 തിന്ദ്രജിത്താകുന്നു സുരനാഥജിത്തിന്നമരിജ്ജയാൽ നിരമിത്രനായ്
 തന്നെഭവിച്ചുഞാൻ ॥ നാഥനായ്നീഭവിജ്ജകൊണ്ടിന്നുഞാൻ സി
 തായയുലഭിച്ചിടുന്നിണ്ണയം ആധികൃതതെരാവണനെദൃതം വിത
 പ്രാണനാക്കിടവൻ ലക്ഷ്മണ ॥ ഇത്ഥാചൊല്ലിസ്സമിത്രതനയന്റെ
 ശസ്ത്രപീഡകളൊക്കെശ്ശമിപ്പിപ്പൻ വൈദ്യക്കാരിൽ വച്ചുത്തമനാ
 യീടുംഭൂതനെ വിളിച്ചെവമരുൾചെയ്യാൻ ॥ ശരകൊണ്ടതിമാത്രമ
 നജന്റെ ശരീരവൃണ്ണപ്പെടുക്കിടക്കുന്നു നിരപദവനാക്കിദൃതം നി
 യെന്നരികിൽ കൊണ്ടുവന്നാലുംവാനര ॥ ജന്യത്തിന്നുഗമിച്ചവ
 രൊക്കയും ഭിന്നഗാത്രരായ്തന്നെവരികയാൽ ഇന്നുനിയവകുടാജാ
 രപീഡയും നന്നായ്തീർത്തിങ്ങുകൊണ്ടുവന്നിടണം ॥ കല്ലിജ്ജുന്നവാ
 ക്കിവണ്ണം കെട്ടടൻതൽപ്രതീകാരം ചെയ്യാസ്സുദണ്ഡനും ക്ഷിപ്രം
 നിർവ്വണരാക്കിട്ടവരൊടൊത്തപ്രദേശത്തിൽചെന്നു നിന്നിടീനാ
 ന് ॥ രോഗനീർരികത്തു സുഖമായിട്ടാഗമിച്ചൊരനജനക്കണ്ട
 പ്പൊരവ്വുകലംവിട്ടധികമുത്സാഹനരാലവൻതത്രവാണരുളീടിനാ
 ന് ॥ ആടലൊടരണാകണത്തനിൽ നിന്നൊടിപ്പൊയ നിശാചര
 രൊക്കയും പെടിച്ചുകൊണ്ടുവിടച്ചെന്നിക്കഥാ വാടീടും വദനത്തൊ
 ടുന്നത്തിച്ചാർ ॥ തമ്പുരാനെ ദശകന്ധരതവവയ്മ്പനാകും സുത
 നെയുംസൊദരൻ അമ്പയപ്പിച്ചു സൌമിത്രിയെക്കൊണ്ടിന്നയ്മ്പി
 നൊടെ മൂതഗാത്രനാക്കിനാൻ ॥ ഏവംഭൂതവചസ്സുകെട്ടെത്രയും
 രാവണൻ ഖിന്നമാനസനായ്തദോ ദൈവരാജജതാവ്ൻ ഗുണങ്ങ
 ലൊത്താവലാതിവാക്കൊതിത്തുടങ്ങിനാൻ ॥ ഹാഹാവത്സസമസ്യ
 ഗുണാകരബാഹുവിക്രമാൽ ദൈവന്ദ്രൻതന്നെയും ആഹവത്തിൽ
 ജയിച്ചിട്ടിദാനീംനിൻ ദൈവമെങ്ങിനെ നഷ്ടമായുത്ത്വനാൽ ॥ എ

നായാറിൻജനവീര്യവും പിന്നസ്സന്ദരിയാകും ഭാഷ്യയെയുംതഥാ
നന്ദനസുഖായച്ചരാജാദിയുമിന്നുപെക്കിട്ടെച്ചവിടയ്ക്കുപൊയിനീ ॥
പുത്രസന്തുണ മൊരൊന്നായന്നെരത്തൊത്തു രാവണൻപിന്നെ
യുപിന്നയും ആത്തനായ് പ്രലാപിച്ചുടനത്രയും ചീത്തകൊപത്തെ
ടിവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ ॥ ആയതാക്കിയായിടുന്ന സീതയെ മായ
കൊണ്ടെല്ലാമത്യുതൻ കൊന്നതും ആയവളുടെരമ്യതരമാകാകായം
സത്യമായ് വണ്ഡനാ ചെയ്യവൻ ॥ ഖംഗാ കണ്ണാണ്ടിവണ്ണം ക
കുലിച്ചവൻ വൽഗുവാണീവസിപ്പുകുട്രാഗത്തിൽ ശീശ്രം ചെന്നാ
ജ്ജനകകുമാരിതൻ നിഗ്രഹത്തിന്നുപാഞ്ഞടുത്തീടിനാൻ ॥ കഷ്ടംസാ
ഹസ്യചെയ്യരുതെ നിത്യെന്നിഷ്ടബന്ധുക്കൾ ചൊല്ലുന്നതൊന്നുമെ
കെട്ടിടാതെ മറിപ്പാൻ വരുന്നതും ശിഷ്ടയാകുന്ന സീതക്കണ്ടത്ര
യും ॥ ഭീതിയും ഗാത്രവെപഥവും പര മാധിയും വൃണ്ടിവണ്ണമുര
ചെയ്യാൻ ഏതും സംശയമില്ലിവനിന്നെന്നെപ്രതനാഥൻ പ
ത്തനൊചർത്തിട്ടാ ॥ ഹനുമാൾഗുഹതനിൽ കരറിയാൻ മനുജ
ന്ദ്രനാടനചെന്ന്നാകിൽ ഇനിജ്ഞാപാബഹുവിധമായുള്ള മനസ്സാ
പാഭവിപ്പൂമൊ ഹാകഷ്ടം ॥ ഇഷ്ടവാക്കന്നുകൾക്കാതിരുന്നതും ക
ഷ്ടകാലത്തിൻ വൈഭവമാകണം ഒട്ടം ശങ്കയില്ലെന്നുടെ ചെതുവാ
യ്ക്കെട്ടിടാരവ്വംശവിനാശവും ॥ ഇതൊരവിധം കെണചൊല്ലി
ടമ്പാൾ ബുദ്ധിയുള്ള സുപാർവ്വനിശാചാരൻ സതപരം സപാർത്ഥ
ന്നെത്തട്ടത്തുകാണ്ടിത്തരം ബഹുമാനിച്ചുണർത്തിച്ചാൻ ॥ ഉഗ്രവീര്യ
ഭവാനീത്തരുണിയെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതൊട്ടും ശരിയല്ല നൊക്കിക്ക
ണ്ടാലുമിന്നിവരെന്നുടെ വിഗ്രഹത്തിൻ സുഭഗത്വമൊക്കയും ॥ താ
മസിക്കാതടിയങ്ങളൊക്കൊത്താതാമനെ ഭവാൻ നിഗ്രഹിച്ചിന്നിഹ
താമരാക്ഷിയായിട്ടുമിവളൊത്തതാമസിപ്പതുകാണാൻ കൊതിക്കുന്നെ
ൻ ॥ അപ്പാഞ്ഞതു കെട്ടുപരാവണൻ തൽപ്രദേശം വിട്ടപ്പുരെ ചെ
ന്നടൻ അല്പമല്ലാത്ത മൂലബലത്തെക്കണ്ടിപ്രകാരമവരാട്ടു ചൊല്ലി
നാൻ ॥ മമപ്രീതികിട്ടിട്ടുവാൻ നിങ്ങളും ഗമിച്ചിടണമിച്ഛണത്തിൽ
തന്നസമരരിപുനിഗ്രഹം ചെയ്യെൻറ സുമഹൽസങ്കടത്തെയും
തീർക്കണം ॥ ഇതൊരവിധം ദുശമനെന്നൊ യാത്രയാക്കിനാൻ മൂ
ലബലത്തെയും ഭർത്താസനംകെട്ടുവതം തദായുധസന്നദ്ധരാ
യ്ഗമിച്ചീടിനാൻ ॥ അന്ധരാജ്ഞാണ്ടവരും ദ്രുതം രാമനന്തികത്തിൽ
ഗമിച്ചാരനാനും ഗാന്ധർവ്വസ്രത്താൽ സർവ്വജനത്തെയും സപാത്ത

ഭൂഷാരാക്ഷിടിനാൻ രാഘവൻ ॥ റൊക്കിടും ദിക്കിലൊക്കെയുംരാഘവ
 വിഗ്രഹത്തെന്ന കാക്കയാലായവർ നിൽക്കു നിൽക്കെന്നു ചൂകാ
 ണ്ദന്യാനും പൊക്കുതു മരണത്തെപ്രാപിച്ചാർ ॥ കണക്കില്ലാ
 തെവെന്നാക്കസൈന്യത്തെ ക്ഷണത്തിൽ ക്ഷയിപ്പിച്ചതുകണ്ടപ്പൊൾ
 രണകൗശലം ശ്ലാഘിച്ചമരവാർ പ്രണതന്മാരായിനിന്നു സ്തുതിചെ
 യ്ക്കാർ ॥ മൂലസേനാധിനാശവുമിവണ്ണ ചാലൈകെട്ടമരാക്ഷസനാ
 രിമാർ ആലയത്താഹ്നി നുകൊണ്ടിങ്ങിനെ ബാലകന്മാരെടൊത്തു
 മുറയിട്ടാർ ॥ പതിതൻമൃതിവന്നമുക്കെന്നും സുതരാരക്കനശിച്ചു
 നശിക്കുന്നും ഹതബന്ധുചായ്വെന്നല്ലൊനാമെന്നും വിധിതെന്നമു
 ക്കിതെന്നും ചൊന്നാർ ॥ ചെച്ചയില്ലാത്തശൂപ്പണഖചെന്നു പച്ച
 ക്കാമസമനാകുംരാമനെ ഇച്ഛിച്ചെന്നതു മൂലമീസ്സങ്കടം നിശ്ചയമാ
 യ്ഭവിച്ചെന്നുചൊല്ലിനാർ ॥ നമ്മുടെ കലനാശം വരുത്തുവാനി
 മ്മാഹാപാപയാകുന്നു കാരണം തന്മൂലമല്ല രാവണൻരാമന്റെ
 പെണ്മണിയെച്ചെന്നാശു ഹരിച്ചതും ॥ ഖരാദിശ്രേഷ്ഠരാക്ഷസന്മാ
 രുടെ മരണത്തെ ശ്രവിച്ചിടുംരാവണൻ അരിതന്നുടെസാമന്ത്രിമാ
 ടുംതാനിഞ്ഞിലല്ലെല്ലാബുദ്ധിമാനായിടും പരക്കണ്ഠഹംകലൻവിഭീ
 ഷണനരചെയ്യതും സപീകരിച്ചില്ലെല്ലാ ॥ രക്ഷിതാവായിട്ടാരുമു
 ക്കിപ്പൊളിക്കിതിയിൽ ഭവിക്കും നിറയ്ക്കുകിൽ രക്ഷാഘ്നീയാകുംസീത
 നിമിത്തമീ രാക്ഷസകലനാശത്തെപ്രാപിക്കും ॥ ഇത്രാദിപ്രലാപ
 ത്തെപലവിധം തത്രനിന്നവർചെയ്യുമ്പിന്നയും ഹസ്തംകൊണ്ടുത
 ന്വക്ഷസ്സടിച്ചതി മാത്രമുച്ചത്തിലങ്ങിനെ രൊദിച്ചാർ ॥ സ്ത്രീകളൊ
 ക്കെ ഗൃഹത്താഹ്നിനെന്നും ശൗകത്താൽപ്രലാപിപ്പതുകെട്ടപ്പൊൾ
 ലൊകരാവണനാകുന്നരാവണൻ പുകലം പൂണ്ടുനിന്നാനരക്ഷണം ॥
 പിന്നാലെയ്തുമവലാബിച്ചങ്ങിനെചൊന്നാൻ ശേഷിച്ച സൈന്യ
 ത്തൊടീവണ്ണ സുന്ദനാനിങ്ങുകൊണ്ടു ചന്നീടണമിന്നുഞാൻതന്നെ
 യാത്രചെയ്യിക്കുന്നു ॥ എന്നീവണ്ണമുള്ളൊരുക്കെട്ടായവർ ചെന്നു
 തെക്കുകൊണ്ടാഗമിച്ചിടിനാർ ചന്ദ്രഹാസമുത്തമരാക്ഷസ മന്ന
 വൻതന്നു സ്വന്ദനാകാനാൻ ॥ ഭൂതൃപഗ്നവുമായുധഹസ്തരായത്വ
 സ്വാഹാ നടിച്ചുപറപ്പാട്ടാർ മുത്യസൂചക ഭുന്ന്മിത്തങ്ങളും തത്രകണ്ടു
 തുടങ്ങിപലവിധം ॥ നിമിത്തത്തെ നിനക്കാതെരാവണൻ സമര
 സ്ഥലംപ്രാപിച്ചുടൻതന്ന സമസ്തധീനസനായയുംപരം വിമർദ്ദിച്ചു
 വലച്ചുതുടങ്ങിനാൻ ॥ ഹരിസൈനയരവന്നനിവണ്ണ ശരവിടുന്ന
 ാത്രരാക്കുന്നതും നിരീക്ഷിച്ചുടൻ സുഗ്രീവനാകൊവിച്ചരിയുമത്തെ

താനാചിമട്ടിച്ചാൻ || സൈന്യമട്ടനംകണ്ടുവിരൂപാക്ഷൻ ചെന്ന
 തുത്തരണവുമുടങ്ങിനാൻ അന്നരത്തവൻതന്റെ ഗജത്തെച്ചെ
 ന്നൊന്നടിച്ചു ഹനിച്ചാൻകവീശപരൻ || വാളും ചമ്ബവുംകയ്ക്കൊണ്ടാ
 രാക്ഷസനാലസ്യം തെല്ലുംകൂടാതുകുന്തന്ന ബാലീസൊദരൻ ത
 ന്റെപുരൊഭാഗകാളം കൊപന ചെന്ന നിന്നീടിനാൻ || അല്ല
 നെരംരണമവർ തങ്ങളിലൊപ്പമായ്തന്നെ ചെയ്തടനത്രയംകെ
 ല്ലെഴുന്നൊരുവാനര രാജനാസപല്ലവിയ്ക്കനെ നിഗ്രഹിച്ചീടിനാൻ ||
 അതുകണ്ടിട്ടമയിതനാസ്തന്നൊരതി ദുഷ്ടമഹാദരൻ തന്നെയും വ
 ധിച്ചപ്പൊൾ ദിവാകരപുത്രനെസ്തുതിചെയ്യാരമരസിദ്ധാദികൾ ||
 ഇതമായവനും മൂതനായപ്പൊളാത്തകൊപാ മഹാപാർവതന്ന
 ഉള്ള നക്ഷത്രാരിയുമംഗദന്നന്തുകെ സതപരംചെന്ന യുദ്ധം തുടങ്ങി
 നാൻ || ഖഹു വിക്രമിയാക്കുന്നാരം ഗദൻമഹാപാർവ നിശാചര
 ന്തന്നെയും നിഹനിച്ചുടൻ സത്തുഷ്ടചിത്തനായ്സുഹൃത് സ
 ന്നിയെശ്ശാഭിച്ചമവിനാൻ || വിരൂപാക്ഷാദി രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠ
 ന്മാർ പരലൊകപ്രവിഷ്ടരാജ്ഞങ്ങളപ്പൊൾ സുരവൈരിദശമുഖൻ
 കൊപത്തൊടുചെയ്യാൻ സ്വസാരമിടയാടെവം || സീതാകാന്ത
 ന്നരിക്കത്തയ്ക്കായ്ദ്രുതം സൂതനീരമാകൊണ്ടുപോയിടുക ജ്ഞാതി
 ദ്രോഹത്തെച്ചെയ്യവൻ ഗാളം ഹെദിച്ചല്ലാതെ പിന്തിരികില്ലത്താ
 ന് || അറിവില്ലാത്ത രാവണനീവണ്ണ മുരചെയ്യ വചനത്തെക്കെടു
 ടൻ നരപാലസുരനാകും രാമൻ പൂരൊഭാഗത്താക്കീടിനാൻ
 തെരവൻ || അരിയെന്യത്തിന്മട്ടനം ചെയ്തുകൊണ്ടരികിൽതന്നെ
 വന്നദശാനനൻ മരുവുന്നതുകണ്ടമരാമനും ശരത്തെത്തൊടുത്തു
 ക്തനായ്നിന്നാൻ || ക്രുദ്ധനായ്തദാ രാഘവൻ നെരയ്ക്കുസ്മൃ
 വഞ്ചാതുകന്റാൻ ദേശഗ്രീവൻഗാത്രസ്സൾ വരുത്താതെരാഘവൻ ക
 ത്തിയമ്പുകാണ്ടൊക്കെയും ഖണ്ഡിച്ചാൻ || ഉദ്വീനാമസുതനാകും
 രാമനും ഗീറ്റാണാരിയായിടുംദശാസ്ത്രനും സവ്യഭക്കിണമാഗ്നൈ
 യുദ്ധത്തിൽ സപ്പസാമന്ത്യാം തത്രകാണിച്ചാൻ || ഭാസുരതരഗാ
 ത്രനായിടുന്ന കൊസലെന്തനെ നിഗ്രഹിച്ചിടവാൻവാസവാരിയായി
 ടുന്നരാവണനാസുരാസ്ത്ര പ്രയാഗിച്ചാനെന്നരം || വ്യാഘ്രപന്ന
 ഗസിഹഗൃദ്ധാദിതൻവിഗ്രഹത്തെലുരിച്ചാകൊണ്ടാശ്ശരാളഗ്രതയൊ
 ടെ രാഘവനിഗ്രഹമാഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതുകണ്ടപ്പൊൾ || വഹ്നിദൈ
 വതമാകുംശരം രാമൻതന്നിരസനാചെയ്താൻ പ്രയാഗിച്ചുചന്ദ്രസു
 ള്ളാദിരൂപമായണ്ണാണ ചെന്നരിശരസംഹാരവുചെയ്തു || അദി

വ്യാസവും വൃതമാജ്ഞാടൻ രൗദ്രാസുതൈപ്രയോഗ് ച രാവണ
 ന് ചിത്തഭ്രാന്തികൂടാതതും രാഘവൻ പ്രത്യസുതാൽതടുത്തുകൊ
 ണ്ടീടിനാൻ || പ്രവരതരദിപ്യാസുവർഷം ചെയ്യവരിവണ്ണം യുദ്ധം
 ചെയ്യിടനൊരും അവകാശവുമുണ്ടാക്കിലക്ഷ്മണൻ പ്രവശിച്ചാനരി
 ജയകാക്ഷയാ || കല്പനാകുരജനീചരേശന്റെ വില്പം സാരമിയും
 ഭൂപജമന്നിവതല്ലെന്നൊ കൊണ്ടായുധം വഷ്ടിച്ചിട്ടില്ലാതാക്കിനാൻ
 വീര്യവാൻലക്ഷ്മണൻ || രഥയൊജിതവാജികളെത്തദാ ഗഭകൊണ്ടു
 ഹനിച്ചു വിഭീഷണൻ അതുകണ്ടതികൊപെനസാദരമൃതിചെയ്യാൻ
 ക്ഷിതിതന്നിൽനിന്നവൻ || ശക്തിയെപ്രയോഗിച്ചാനതു കണ്ടിട്ടത്ര
 യും കൊപത്തൊടൈസുമിത്രിയും പത്രം വച്ചശരത്രയംകൊണ്ടതും
 കൃത്തമാക്കിക്കളഞ്ഞീടിനാൻത്രിധാ || ലാഘിപ്പാൻ കഴിയാത്തൊ
 രശക്തിയെലങ്കാനായകൻ പിന്നയുരക്കൊണ്ടാൻ ശങ്കവിട്ട
 മനസുമിത്രിയും ഘോരസംഘവർഷത്താൽ കൂരിരിട്ടുണ്ടാക്കി || സ
 ഖാവാകും വിഭീഷണനെദ്രുതമകലത്താക്കി രക്ഷചെയ്യിടിനാൻ അ
 കതാർലതിക്രൊധം പൂണ്ടവൻ രഘുനാഥസഹജനാടൊതിനാൻമ
 സ്തമജന്റെരക്ഷചെയ്യിടവാനസാഹിചൊരലക്ഷ്മണനിന്നെങ്ങാൻ
 ദുസ്സഹമാകമീശ്ശക്തിയാൽ തന്നെനിസ്സന്ദേഹംഹനിക്കുവനിക്കണം ||
 എന്നു ചൊല്ലിപ്രയോഗിച്ചു ലക്ഷ്മണൻതന്നുടെ നെരയ്ക്കായിട്ടാശ്ശക്തി
 യെഅന്നരത്തുകണ്ടുടൻ രാമനും പിന്നചിത്തനായുംഗളംപ്രാ
 ത്തിച്ചാൻ || ശക്തിവന്നുപതിച്ചപ്പൊൾ സൈമിത്രികൃത്തമൂല മ
 ധീരഹത്തെപ്പൊലെ ആത്തനായ്ചെറുത്തൊടുമിങ്ങൊട്ടും പാത്തല
 തിലുരുണ്ടുതുടങ്ങിനാൻ || സൊദരദേശ കണ്ടതികഷ്ടമെന്നൊതിത്ത
 ത്രമുഹുത്തെന്നൊ പരാ ചൈദത്തൊടവസിച്ചിട്ടുടൻതന്ന ജാത
 ധൈര്യനായ്നിന്നരഘുപതി || പിന്നെയൊരൊത്തൊടെ ദേശമു
 ഖാനാന്നിച്ചങ്ങിനെ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻഅന്യൊന്യം ജീവഹാനി
 വരുത്തുവാൻതന്ന വാഞ്ചരിച്ചിരുവരുംമെവിനാൻ || മാനശാലിയാ
 യീടുന്നരാഘവൻ വന്നൊന്നൊരൊടവമരുമെച്ചൊൻ ഞാനും രാ
 വണനാകൂടിഭൂതലെ നൂനംമെലിൽ വസിക്കില്ലിതുസത്യം || സ്വ
 സ്ഥചിത്തരായ്നിന്നാളല്ലാവരും യുദ്ധഘോഷത്തെക്കണ്ടു നിന്നിട
 കളുദ്രിപസം ജനകജയക്കൊട്ടാരിദ്രുമുഖൻ തന്നെഹനിക്കുവൻ ||
 അപ്രമയനായിടുന്ന രാഘവനിപ്രകാരംപ്രതിജ്ഞയും ചെയ്യുടൻഅ
 ത്ഭൂതശര വർഷത്താൽ ശത്രുവെത്തൽ ഘഭരേണിനാട്ടിപ്പൊറ്റിച്ചാ
 ന് || രാക്ഷസശൻ പലായനാചെയ്യുപ്പൊൾ സക്ഷതാദഹനായ്

രുവീടുന ലക്ഷണനെക്കണ്ടാൽ പ്രലാപത്തോടകുതിയിൽ വസി
 ക്കുംഭഗവാനെ || ഭഗ്ഗനചെയ്യുന്നരസുഷണനും പാർപ്പത്തിൽചെ
 ന്നവെഗന രാമനെവിശ്വാസംവരുമാരുള്ള വാക്കുകൊണ്ടാശ്വസി
 പ്പിച്ചനന്തരമായവൻ || ഔഷധങ്ങളെക്കൊണ്ടുവന്നിടുവാൻ പ്രേഷ
 ണചെയ്യാനാരുതപുത്രനെ ഭാഷണംകെട്ടുമാത്രം പവനജനീഷൽ
 വിടുതാനുന്നാ ഗമിച്ചൊരു || പവ്വതത്തിൽ ചെന്നുടനേഴശ്വധാ
 സപ്തമുള്ളമധീധരശൃംഗാത്ത ചൊവ്വൊടെ കണ്ണൊണ്ടായവൻ വെ
 ഗത്തൊടുവീനാഥ സമീപവന്നിടിനാൻ || വൈദ്യശാസ്ത്രനിപു
 ണൻ സുഷണൻചെന്നാത്തിതീപ്പാൻ വിശല്യകരണിയെഹ
 സ്പെചമത്തുടൻ മട്ടിച്ചാനാസയിൽ വിത്തിത്തൽക്കുണം തൽ
 പീഡനീക്കിനാൻ || ശക്തികൊണ്ടുള്ളശല്യം തീന്നായവൻതത്രവ
 ന്നതു കണ്ടഥ രാമനാവിദാനാകും സുഷണനെയും വായുപുത്ര
 നെയും വളരെപ്രശംസിച്ചാൻ || സഹജൻതയ്ക്കൽവാത്സല്യത്തോ
 ടഥസഹസാ ദോഹത്തോടണച്ചങ്ങിനെ സ്വഹസുംകൊണ്ടനജ
 ന്റെ ദോഹത്തെച്ചുറ്റാസ്സഹനമന്ദാതലാടിനാൻ || ശല്യനിമ്നു
 ക്തനായസൗമിത്രിയും ചൊല്ലിനാൻ നിജജ്യേഷ്ഠനാടാനനരം തെ
 ല്ലും വൈകാതരിയെകുലചയ്യാനുള്ളയന്താ ഭവാനിപ്പൊരുംചെ
 ബ്ബണം || ഭായ്യാഹത്താവിൻനിഗ്രഹം ചെയ്തെന്നായ്സത്യവും
 ചെയ്യില്ലായാഭവാൻ സൂർയ്യാസ്മിജ്ജനതിൻ മുൻപിലീകാൽ
 ചെയ്യാപ്രതിജ്ഞ സാധിച്ചാലും || അനജഗിരമീവണ്ണം കെട്ടുടന്മ
 നജഗ്രനായിടുന്നരാമനും അനന്തമാനോചയ്ക്കുരണാങ്കണധനുഷ്ഠാ
 ണിയായ്ചെന്നുനിന്നിടിനാൻ || അന്യസ്യന്ദനന്തനിൽ കര
 റിക്കൊണ്ടെന്നരം തത്രരാക്ഷസാധീശനുംവന്നുടൻ പാരംഭഷ്ടനായ്രാ
 മൻറമുന്നിൽ ചെന്നുശിലീമുഖാവർഷിച്ചാൻ || ധീരനാകുന്നരാഘ
 വനങ്ങാടും നാരാചങ്ങളസംഖ്യം പ്രയാഗിച്ചനെരിട്ടായവരിങ്ങി
 നെ തങ്ങളിൽഘോരമായ്ത്തദാ യുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ || തെത്തട
 സ്ഥിതനായ്ദേശവക്ത്രനും പാത്ത്ലസ്ഥനായ്രാമനമീവണ്ണം യുദ്ധം
 ചെയ്തുകണ്ടുമാഹന്ദനാ യുക്തമല്ലിതെന്നുള്ളിലറച്ചുടൻ || മാത
 ലിയെവിളിച്ചതൻ തെന്തമാദേരണ കൊടുത്തയച്ചിടിനാൻ ആ
 ദിതെയെശ കല്പനകൊണ്ടുടൻഭൂതലവന്നു മാതലിയുചൊന്നാ
 ന് || തെക്കുകാണ്ടിഹദൈവന്ദ്ര കല്പനാകാരണമാഗമിച്ചെൻ രഘു
 ത്തമആരാധിച്ചാലും വെഗാഭവാനിതിൽ സാരമുന്തെയും ഞാ
 ന്തന്നെചെയ്യിടാം || ഇതിമാതലിചൊന്നതു കെട്ടുപ്പൊളതിനെ

ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്യുടൻ നതകന്ധരനായ്ക്കലം വച്ചതിലധിരൊഹ
 ണചെയ്യാൻരഘുപതി || ഘോരമായുള്ളൊരാധനമാപ്പാളാരം
 ഭിച്വാരവമമായ്ത്തന്നചാരുണന്തൊട്ടുള്ളസ്രുമയയ്ക്കയും വാരണം
 പ്രത്യസ്താകൊണ്ടുചെയ്യയും || ഭീതികൂടാതിവണ്ണ രണമവർ ചെയ്തീ
 ടാനരം രാവണൻരാമന്റെ കെതുഖണ്ഡിച്ചനെകശരം കൊണ്ടാ
 മാതലിയെയും പാരം വലപ്പിച്ചാൻ || അക്കുമാദശഗ്രീവന്റെക
 ണ്ടാപ്പാൾസ്വഗ്ഗവാസികളും കപിവഗ്ഗവുമാകാവിൽ പരം ഭീ
 തിപുണ്ടങ്ങിനെനൊക്കി ദുഃഖിതരായ്ത്തന്നമെവിനാർ || അപ്പൊ
 ള് ശ്രീരാമചന്ദ്രനരക്ഷണമുൾ പൂവിൽഖിന്നഭാവം നടിച്ചുടൻസ്വ
 ഭൃമുഖാവളച്ചുകവിതനായ്ക്കല്ലാത്ത ശ്രുതഭസമം നിന്നാൻ || രുദ്രതു
 ല്യാമരുവുന്നരാമന്റെ വശ്യക്കണ്ടൊ സർവ്വഭൂതങ്ങളുംവിരൂപന്മാ
 രായ്രാവണനും തമാ ചിത്തചാഞ്ചല്യം പാരമുളവായി || വിമാന
 സ്ഥിതരായ്ക്കും ദൈവപ്രമുഖ ജനസംഘമശേഷവുംനമമായ്ത്ത
 നെന്നിന്നവർചെയ്യുന്ന സുമാഹൽസമരംകണ്ടുചൊല്ലിനാർ || രാ
 മരാമജയിക്കെന്നുദയാദിവ്യാമസ്ഥനാർ വദിച്ചതുടങ്ങിനാർ കെ
 മരാവണനീജയിക്കെന്നൊ പ്രേമത്തൊടസുരന്മാരുംചൊല്ലിനാർ ||
 മൊളിൽനിൽക്കു സകലഭരമീവണ്ണം ചാലുചൊല്ലുന്നനെരം ദശ
 മുഖൻവ്രിളകൂടാതെ ഭീകരമാകുന്നതൂലാ കണ്ഠാണ്ടരിയെടുരചെയ്യാ
 ന് || പടുതപാനിനക്കണ്ടെങ്കിലീശ്ശൂലം തടുത്തിടുകമാനഷനിെയെന്നും
 ചൊടിച്ചങ്ങിനെ ചൊല്ലിദുശാനന്ദൻ മടിച്ചിടാതെവിട്ടുനാശ്ശൂല
 തെ || വലിച്ചായവൻ വിട്ടൊരുശൂലവുജപലിച്ചതിനെകവന്നതു
 കണ്ടിടുംചലിച്ചിടാതെ രാമൻ ശരാസനാ വളച്ചുണ്ടൊടുംബാണ
 തെവഴിച്ചാൻ || ശരമൊക്കയുംശൂലമതുനെരം കരിയാക്കിച്ചമച്ച
 തുകണ്ടുടൻ സുരനായകൻതന്നൊരു ശക്തിയെക്കരഞ്ഞനിൽ ധരി
 ച്ചുപരാമനാ || അതുക്കൊണ്ടാദശഗ്രീവശൂലത്തെ ഹതമാക്കിദ്രുതമ
 വൻതന്നെയും ശതബാണാവലിച്ചുവിട്ടത്രയും ശതയെട്ടുനാക്കി
 തലതാഴ്ത്തിച്ചാൻ || മന്ദഹാസത്തെച്ചെയ്യുപരാഘവൻപിന്നെപ്പുകുതി
 മുഖനൊടുകൾചെയ്യാൻ മന്ദത്തങ്ങളില്ലാത്തതരം നൊക്കിവന്നുകാ
 നാന ചൊരെന്നാപ്പാലെ നീ ഖിന്നയാകുപ്രിയയെഞ്ചുലാൽക്കരിച്ച
 ന്നായെനകരസ്ഥമാക്കിട്ടിപ്പൊൾ ധന്വന്തരൻ ഞാനെന്നുനടിച്ചു
 തു നാനാവെശ്രവണാനുജദമ്ബതെ || ഭിന്നമർച്ചാഭിപ്ലവജനിയ്ക്കി
 പ്പൊളുത്തുട ദൃഷ്ടിഗോചരനാകയാൽ മൂന്നും ചെറുതാകുമ്പോൾ
 നിനക്കിന്നുരന്നീടാം സപീകരിച്ചിടുക || മാമകശരനിഭിന്നഗാത്രനാ

യ്ക്കുവേണ്ടി ശരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഗോമായുമുതലായുള്ള ജന്തുക്കൾ
സാമാന്യം ഭക്ഷണമെടുക്കുന്നു || ഇതുമൊരൊന്നു ചൊല്ലി
രാജപനസ്രവണം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനായി
വിവിധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മന്ദനാജ്ഞാപിനാൻ || നാമന്തർപരവ
ശ്വരതക്കണ്ടു സുതനം നിജധർമ്മപ്രകാരം ബാധ കൂടാത്തതി
ക്കുലാസ്യനും വിതസന്ദഹം കൊണ്ടുപോയിനിൽനിന്നു || സാ
രമിയാട്ടുവായുമുണ്ടായപ്പോൾ പാരം കൊവിച്ചുചെന്നാൻ ഭഗ
വാനൻ തെരുവിനിരിച്ചിട്ടുവെന്നൊന്നു കാരണമുണ്ടാൽ കനി
സാരമെ || നിശ്ചയമായും കീഴ്ത്തിയൊരു ജന്തു വിട്ടുശ്ശെട്ടാദിയും
കുളത്തിനിന്നു ദുഷ്ടശസ്തിക്കുളവാക്കി ശുഭവിധി കയ്യിൽ കീഴ്ത്തിയെന്ന
നാജ്ഞാപിനാൻ || എപ്രമാണിപ്പിതനായതിനെ രാവണൻ പറ
യുന്നതുകൊണ്ടുപോൾ ഭാഗ്യജ്ഞാനവാദനാകുന്ന സുതനം സാവധാന
മുണർത്തിച്ചുനോക്കുക || മനഃവേദം വേദകൊട്ടാലും സുതന്മാരിന്നകാല
ത്തിലിന്നവിധമായിരുന്ന ചൊല്ലുണ്ടെന്നുള്ള ശാസ്ത്രത്തെത്തന്നെ
വിശ്വസിച്ചിപ്പോൾ ചൊല്ലുണ്ടാൻ || പരിശ്രമനായ് ദൈവ
ഭവാനെയും പരം ശത്രുവിന്റെ ശ്വേതാദിവർദ്ധിച്ചു ഉരക്കുന്നതായ
തിനാലും കാണുകയാൽ തിരിച്ചെന്നും തെരുന്നിത്താലും || ഇതും
സാരമി ധർമ്മായ്ക്കാട്ടുണ്ടാത്തതെ കഥിക്കുന്നതുകൊണ്ടുപോൾ
ചിത്തകാപമകുന്നവൻ സുതനാശു ഭൂഷണമൊന്നുതന്നിടുന്നാൻ ||
സർക്കാരത്താടൻ തന്നെ രാവണനക്കാലത്തുണ്ടാക്കിയതും ചൊ
ല്ലുന്നാൻ ശിശുവെന്നുണ്ടാത്തതും രാജപൻ നിൽക്കുന്നതുമെ
ക്കുക സാരമെ || ഭർത്താവിന്നാക്കു കെട്ടപ്പെട്ടുവെണ്ണം ഭൂതനാകുന്ന
സുതനാത്തതും ശത്രുതൻപുറമെ ഭാഗത്തുകൊണ്ടുപോയി നിൽക്കു
ന്നതിനെ ശത്രുതയിലാക്കി || രാമസന്നിധൗ കാലാൽ ഭവനാകം
മാമുനിശ്ശ്രേഷ്ഠനാഗമിച്ചുകാലം പ്രേമത്താടിഹ സാഹായ്യം ചെയ്യ
വാൻ കാമിച്ചുവെ കഥിച്ചുതന്നിടുന്നാൻ || ഗുണസമ്പന്നരായ ഭ
വാനിഹ ക്ഷണത്തിൽ ജയം പ്രാപിപ്പതിന്നായി പ്രണയത്താൽ ശ്രവി
പ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ശുഭഗുണയശസ്ത്രം പാവനം || ആദിത്യപുത്ര
പ്രാസുപുഷ്പല പാതകഹരമായുദ്ഭവിവർണ്ണ ചൈതന്യവശാക
മൊഹാദികളുമുണ്ടാകയില്ലതിന്നെത്തന്നാൽ || ഭക്ത്യാമൃതപ്രാവി
ശ്വമിത്രാനീ മാതാഞ്ചലാനം ചെയ്യുകയില്ലെന്നാൽ യുദ്ധശ
ത്രുജയം ലഭിച്ചതമകീർത്തിയെ ബുദ്ധൻ പ്രാപിക്കുന്നിടത്തും || എന്ന
രചെയ്യുന്നതുമത്രാത്ത നന്നായ് രാമനാമഭരണിച്ചുണ്ടാ പ

നെ വാനാരുമാർക്കുണ്ടെന്നു കിട്ടത്തന്നെ മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ നട
 കൊണ്ടാൻ || ഉപദേശപ്രകാരമാ മന്ത്രാദി ജ്ഞാപിച്ചു വെമ്പാട്ടു വ
 ന്നാചെയ്യപ്പെട്ടു രിപുവെക്കുലചെയ്യുന്നിടത്തു നന്നായും തപനൻതാ
 ന്നതെങ്ങിനെയും ചെയ്താൻ || മിത്രവന്ദനാചെയ്യുമരാലവൻ യു
 ഖോദ്യുക്തനായ തെരുവിൽ കരയെറി തന്ത്രനിന്നുടൻ നെരവരുന്നോ
 രു ശത്രുവെക്കണ്ടു സുതനാടാതിനാൻ || സാരമുപജ്ഞാനമുള്ളവ
 നാകയാൽ പാരതന്ത്രത്താൻ നിന്നൊടുചൊല്ലെണ്ടു ഇതരണത്തി
 ന്നവെണ്ടുന്നതുപൊലെ തെരുവീവഴിപൊലെതളിയില്ലെന്നു || ഇതി
 രാഘവ വാക്കുകൾക്കെട്ടുടൻ മുദാകണ്ഠാണ്ടുമാതലിയാകർ പ്രതാദ
 ഞെപ്പിപ്പിച്ചുപസ്യമായ് രഥത്തെ തെളിച്ചിടിനാൻ സതപതം ||
 ഐന്ദ്രകാമ്യം കണ്ഠാണ്ടുരാമൻ മിത്രനൊപ്പാലെ ശൊഭിച്ചുമവി
 നാൻ അന്നരം ദശവക്ത്രനും രാമനൊപ്പനതന്ത്ര രണാതുടങ്ങിടി
 നാൻ || ദൈവയക്ഷാദിശ്രേഷ്ഠമംബരെ രാവണവധാ കാണാൻവ
 നീടിനാൻ ദൈവ ചൊരിതമാപ്പുപമാതിരിജ്ഞാവിർഭൂതമായ്നന്ന നിമി
 ത്തയും || രാഘവൻനിജസേവ്യദൃഢപര ഭാഗത്തൊന്നും ഭയഭയമോ
 യ്ത്തദാ ലോകവിസ്മയചെയ്യും നിമിത്താകണ്ഠാഗതാനന്ദനായ്ക
 വീടിനാൻ || തൊറു പിന്തിരികില്ലെന്നൊച്ചരരൊന്നും ക്രൂരമായ്ത്ത
 ണ്ണിലെന്നരം ഏറുപിന്നയുമായൊധനാചെയ്തിട്ടൊന്നും കൂടാതെന്നാ
 രാചാ വർഷിച്ചാൻ || സ്വവീര്യങ്ങളെടുപ്പിച്ചുഞൊമ്പ്രമവരണിനെ
 യുദ്ധം ചെയ്യുന്നരം അവിടത്തന്നെ നിന്നുകൊണ്ടാരണ മവലാക
 നാ ചെയ്യാരഖിലരും || വാനരഗണം രാഘവയുദ്ധവും വാനവാരി
 കൾ രാവണയുദ്ധവും മാനിച്ചുകൊണ്ടവിടത്തിൽ ചിത്രസമാനരോ
 യ്ത്തന്നെ സർവ്വരുംമെവിനാൻ || രാക്ഷസേന്ദ്രഭൂപജ്ഞാ ഭൂതന്തദാ
 ലക്ഷണാഗ്രജൻ ശിക്ഷയിൽപെട്ടിട്ടു രൂക്ഷനാകാ ദശഗ്രീവനക്കമ്മ്
 മീക്ഷണാചെയ്യതിക്രൂരനായ്നിന്നാൻ || മാതലിതൻശരീരത്തിലും
 രഘുനാഥൻതന്നെ ദൈവത്തിലുംപിന്നെ ക്രോധരക്താക്ഷനായ്ല
 ഘുനസുനായ് ഭീതികൂടാതവൻ ശരാവർഷിച്ചാൻ || അരിയാൽകൃത
 കമ്മംസഹിയാതെ പരക്കൊപനരാഘവനന്തദാ ശരവർഷത്തെ
 ചെല്ലുതുകണ്ടവ മുറിയാടിത്തുടങ്ങിനാരെവരും || ആകാശത്തൊടു
 പമിച്ചുചൊല്ലുപതിന്നാകാശാവിനാ മഹൊന്നാകാശമൊ സാഗര
 തൊടു മപ്പുണ്ണുതുല്യമായ് സാഗരമല്ലാതൊന്നുണ്ടോ ലോകത്തിൽ ||
 എന്നതുപൊലെ രാമദശഗ്രീവ ജന്മത്തൊടുപമിച്ചു പായുവാൻഇ
 ന്നി ചർത്തലിലുള്ളരണമല്ലാതൊന്നുമില്ലെന്നറിഞ്ഞുകാൾകൈവരും ||

ഇതാ സപ്തജനങ്ങളുമെന്യൊന്നു തത്രനിന്നുരാചെയ്യും ദശാന്തരെ ക്രൂ
 ഭനായ് ദശഗ്രീവശിരസ്സുക മന്യോകൊണ്ടരിഞ്ഞിട്ടാൻ രഘുപതി ||
 അപ്പാൾ തത്തുല്യമായ് തൊഴുതശിരസ്സുൽഭവിച്ച സകലരും കാക്കവെ
 അൽഭുതപ്പെട്ടതും മുറിച്ചെന്നരും തൽപ്രാദേശെ പതിപ്പിച്ചുരാമനും ||
 നൂറാനന്നായചൻ താൻ ശിരസ്സുവം തൊന്നെന്നരും ഖണ്ഡനാ
 ചെയ്യിട്ടും കുറാമൊട്ടും കൂടാതദേശ ശിരസ്സുനാശശാഭിതമായ് ത
 ന്നുകണ്ടാപ്പാൾ || എന്താരൽഭുത മെതുവിധമിനി പുകതികളൊന്ന
 കൊല്ലെണ്ണത്തൊന്നെന്നും അന്തരംഗത്തിൽക്കൊസല്യാനന്ദനൻ ചി
 ത്തിജ്ഞാനരഞ്ഞൊതിനാൻ മാതലി || ശിരസ്സുതുമുറിച്ചാലു മിന്നി
 വൻ മരിക്കല്ലെന്നറിഞ്ഞാലുംരാഘവ ഉരസ്സിൽ ബ്രഹ്മസംബന്ധി
 യാകുന്ന ശരത്തെഭവാൻവിട്ടു ഹനിച്ചാലും || ഏവംസൃതൻസ്മരി
 ച്ചെന്നരത്താ രാവണനെക്കുലചെയ്തതിന്നായ് ദൈവൻ ഹസ്യത്തിൽ
 ബ്രഹ്മാസ്ട്രാസചികരിച്ചാവിമൊദ മഭിമന്ത്രണംചെയ്യാൻ || വിധി
 പൊലെ നിന്നാകുണ്ഠമാക്ഷിച്ചതിമാനഷനാകുന്ന രാമനും അതി
 ചെഗമാബ്രഹ്മാസ്ട്രാഭവണവധം ചെയ്യാൻ പ്രയാശിച്ചാനെന്നരും ||
 പ്രതിവാരണമില്ലാത്തൊരസ്ട്രാചെന്നതി ഗാഢാദരാനനൻതന്നുടെ
 പുരയത്തിൽ പതിച്ചപ്പൊളായചൻ മുതനായ് തീർപ്പിനാൻ ഭൂതല ||
 ഹതശിഷ്ടനിശാചരരാക്ഷയ മതുകണ്ടപ്പാൾ പെടിച്ചമണ്ടിനാർ
 മുദമുൽക്കൊണ്ടാവാൻരത്നംബഹു വിധത്തിൽജയ ശബ്ദവുംഛൊഴി
 ച്ചാർ || വിഗതഭയോ ഭുങ്ഗഭിയാകൊട്ടിഗുഹനസ്ഥസുരവരരുംതദാരഘ
 നാഥരമൊപരിപുഷ്പവുംസകലന്മാരും കാക്കലെ വഷിച്ചാർ || ദുഷ്ട
 താബ്ബിയാകുംദശവക്ത്രൻറനിഗ്രഹംകഴിഞ്ഞപ്പൊൾഗഗനവുംദിക്കും
 പാരാ തെളിഞ്ഞുഗഗനത്തിലകന്നംസ്ഥിരശൊഭനായ് മെവിനാൻ ||
 സുരമദ്ധ്യത്തിൽശൊഭിച്ചു ദൈവന്റൻ മരുവുന്നതുപൊലരഘുപതി
 അരിനിഗ്രഹംചെയ്യുന്നെന്നത്താ ഹരിസൈന്യത്തിൻ മദ്ധ്യത്തിൽ
 ശൊഭിച്ചാൻ || ഭ്രാതാവീചണ്ണപഞ്ചതപാപ്രാപിച്ചാ ബ്രൂതലത്തിൽ
 കിടപ്പതുകണ്ടപ്പൊൾ സൊദര സ്പോഹംചിന്തിക്കുയാൽപര മാതര
 പ്പെട്ടുചൊന്നാൻ വിഭീഷണൻ || വിരവിക്രാന്തവിച്ഛാതവഴുക്കു
 ദൂരിതരിപുഷ്പധനുഷഗൽപത പൊരിൽപിന്തിരിയാത്തമാഹരമ ഭൂ
 റിദാതാവ കാരുണ്യവാരിയെ || എത്രയുംമാദ്യത്തൊടിരിയ്ക്കുന്ന മെ
 ത്താമൽ ശയിക്കെണ്ടുദോഹിപ്പാൾ പാത്തലത്തിൽപതിച്ചുകിടപ്പ
 ത്താ നെത്രാകൊണ്ടുത്താൻ കാണെണ്ടതെങ്ങിനെ || ഇതാ നിന്നവി
 ലാപിച്ചിട്ടുംനിജ മിത്രനാകു വിഭീഷണൻതന്നുടെ ആത്മികളൊക്കെ

തിക്ഷ്വാനായുത്രം പാത്രിവാത്മജനൈവമരുചെയ്യാൻ || കഷ്ട
 മെചകമിജ്ജന്നതെന്തു നീ ശ്രേഷ്ഠനാട്കാനിയതമായ്സംഗരേകി
 ട്വമാ ജയം ധീരതയുജ്ജ്വലിഷ്ടമല്ലമൃതിയും സമരത്തിൽ || മന
 സ്സാപാത്തനീക്കിട്രതാ ഭവാനിനിവെണ്ടുന്നകാളും ചെന്തെന്നെവം
 മനുജഗ്രന്ഥാ കല്പനാകട്ടതിവിനയത്തൊടുണത്തിച്ചാനായവൻ ||
 ഭ്രാതാവിന്നിന്ന രാജയാഗ്രാമചിപ്രതസംസ്കാരചെയ്തിന്നാഗ്ര
 ഹാ പെതസി മമവലിജ്ജയാലന്ദാദം തന്നാലും വെഗാദ
 യാനിധം || താഴ്ചയാട വിഭീഷണനീവണ്ണചെമ്മയാചിച്ചനെ
 രാഭഗപാനം നിന്മതം പൊലവെവെഗന നീ സപ്പ കമ്മവുചെയ്തു
 കൊൾകെന്നരുചെയ്യാൻ || അക്കാലം രജനീചരനാഥനാൽസൽ
 കൃതമാരായ്യാഴുന്നഭാഷ്മാർ ഒക്കയുംരണഭൂമിയിൽ വന്നതിദുഃഖത്താ
 ടെ കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ || ബാഷ്പാപാരമൊലിപ്പിച്ചനന്തരം കാപ്പ
 ബ്ബത്തൊടാബ്ബന്തുശരീരത്തെ തൽപരിഗ്രഹമൊക്കപ്പിടിച്ചുകൊ
 ണ്ടിപ്രകാരംകരുണാ വിലാപിച്ചാർ || ഭൂനാരിനിജരമണൻതന്റെ
 കരംകണ്ണത്തിൽ വച്ചുകണ്ണിടിനാൾ ചരണം പിടിച്ചുനാഴായിട്ടാ
 ളൂർണ്ണിൽ പതിച്ചുകാവിലാപിച്ചാൾ || ശിരസ്സുകൊരംവെച്ചുപ
 രയും കുരിപ്പക്കിയൊപാല രൊദിച്ചാൾ കരുണകെട്ടുനിൽക്ക
 നവക്ഷുളിൽ പരമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടവൻരൊദിച്ചാർ || ജ്യേഷ്ഠപ
 തിയാകും മയപുത്രിയുമിഷ്ടാമരനവല്ലഭൻ തന്നുടെ കഷ്ടാവസ്ഥ
 കണ്ടത്രയും സങ്കടപ്പെട്ടിവണ്ണപ്രലാപിച്ചാളെന്നരം || ത്രൈലോ
 ക്യേശ്വരശത്രുഭയകര കാലകാലപ്രിയമമവല്ലഭ ആലാബംഭവാന
 ല്ലാതിന്നില്ലാത്ത ബാലയാകുന്നൊരെന്നവിട്ടെങ്ങുപായ് || ഈ
 ശ്വരന്മാരും നെരിട്ടുനിൽക്കാത്തവിശ്വജൈതാവായിടും ഭവാനിപ്പൊ
 ള് ഇശ്ശിതുവാകും തുല്യമനുഷ്ഠനാൽ നിശ്ശങ്ക ഹതനായ്ക്കുന്നതെങ്ങി
 നെ || മനുജനല്ലീരാമനെന്നുള്ളതും ജനസ്ഥാനപഥംകെട്ടിത്തു
 ഞാൻവനചാരിയാകുന്നൊരു മാനുഷൻ നിനച്ചാലതിന്നാളായ്
 നീട്ടുമാ || വാനരനെകൻവന്നു പുരാതവ നാനാത്രാപണക്കൊ
 ഭിജ്ജം ലങ്കയിൽ ഹാനിച്ചെയ്യുപ്പൊൾതന്നെ പരം മമ ദീനമായ്ക്കുന്നു
 മാനസംവല്ലഭ || ലോകരക്ഷണാചെയ്തിന്നായ്ക്കുറുജാകാരം പൂണ്ടു
 പത്മനാഭൻതന്നെ സാകാവാന്ദരൂപമാകും ദേവലോകത്തൊടി
 ഹവാനന്നാജ്ഞനൻ || നാഥവല്ലഭരാമൻകാളിൽ നീ സീത
 യെ നൽകിസ്സന്ധിച്ചെയ്ക്കുന്നുഞാൻ പ്രീതിയൊടുന്നരചെയ്തുതല്ല
 വും ബോധിജ്ജ്ഞയാലല്ലാമരിച്ചതും || പ്രാതയാകും വസി

ഷുപ്രിയയെക്കാൾ പാതിവ്രത്യത്തിന്നിഷ്ടയറിടുന്ന സീതതൻത
 പൊപഹിയാൽതന്നെ നീ ഭൂതിയായ് ഭവിച്ചെന്നും നിനക്കുനെ
 ന് || പാപശീലതപതന്നെ ഭവാനെവമാപത്തുണ്ടാകുവാനുള്ളകാ
 രണം ശൊഭനമനസ്സാകയാൽ സൊദരൻ പ്രാപിച്ചു നിജരാജ്യവും
 സൌഖ്യവും || സൌന്ദര്യാഭിജാത്യാദികൾ കൊണ്ടൊത്താലെെന്നാ
 ടൊപ്പമല്ലാത്തൊരു സീതയെ ചെന്നു നീ കാമിച്ചിടുകകാരണംവ
 ന്നജാതിക്കുന്നൊക്കെയും സങ്കടം || കാര്യമല്ലവുസാധിക്കാതെത
 ന്നനീ മരിച്ചുനൃപലാകത്തിലായല്ലോ രാമനൊത്തിനിമലിൽ സു
 ഖമായിത്താമസിക്കുമിസ്സീതയും നിണ്ണും || എന്നൊരാമീസ്സുകട
 സാഗരന്തന്നിലാക്കിബുധൻ പൊയതൊട്ടുമെ നന്നായിട്ടില്ലതു
 കൊണ്ടൊരുമിച്ചുതന്നെ കൊണ്ടുപോയിടണമെന്നയും || മെരുമന്ദ
 രനന്ദന കൈലാസചാര്യചൈത്രമാദി സ്ഥലത്തെന്ന പാരം
 പ്രീയാമിപ്പിച്ചിട്ടിക്കാലം വീര മിണ്ടാതെതന്നെ നിശ്ചയപ്പെ
 യ് || കഷ്ടം കാമഭാഗങ്ങളിൽനിന്നെന്ന ഭൂഷ്ടയാക്കിച്ചമച്ചു
 ല്ലൊനിയുണ്ടൊരു ശ്രേഷ്ഠയായ്ത്തന്നെനിത്യം വസിച്ചുഞാൻ പൊ
 ടുനാരിയെപ്പൊലെയാണല്ലോ || ഇതിലൊക്കെ ജയിച്ചുഭവാനെ
 വാ മൃത്യുഗന്ധനാശ്വാസകാരണം || അദ്വൈതരീതിക്കുനന്നൻ രമ
 ണ്ഞാൻ പാർത്ഥിവർഷങ്ങളുചഞ്ചലലക്ഷ്മിയെ || മദ്യപാനസമലമു
 ന്നനിൻമുഖം നിത്യംരതകിരീടാദികൊണ്ടൊന്ന നിസ്സുലപ്രഭമായ്
 ന്നതിക്കാലം രക്തകൊണ്ടണിഞ്ഞല്ലോ മഹാകഷ്ടം || പിതാവായ്
 ദാനാവശൻ നീ വല്ലഭൻ സുതനിന്ദ്രജിത്തെന്നുള്ള ഗച്ഛത്താൽ
 വിധവയായ്തരം ഞാനെന്നല്ലവുമതിയിൽ ശങ്കിച്ചില്ലല്ലാവല്ലഭ ||
 സമ്മതനാകു മാരിചൻചൊന്നതും ധർമ്മമൊത്തുവിദീക്ഷണൻ ചൊ
 ന്നതുംനിന്ദനസ്സിൽ കടക്കാക്കൊണ്ടിനിഷ്ഠിമഹാ ദുഃഖത്തിനിടവ
 ന്നല്ലോ || ഭയശൊകാദിവശ്യയാജ്ഞാണ്ടെവ മയപുത്രീവിലാപിച്ചു
 നന്തരം സ്വയംബുദ്ധിയും വിട്ടുവിസംജ്ഞയായ് ശയിച്ചിടിനാൾ വ
 ല്ലഭവക്ഷസ്സിൽ || പ്രാണനാഥൻറമാരിടെ മൊഹിച്ചുവാണീടും
 മയപുത്രിയെക്കണ്ടപ്പൊൾ കെണകൊണ്ടുനാരിമാരാശ്വാസവാ
 ണിയും ചൊല്ലിത്തത്രനിന്നീടിനാർ || ചെന്നുനിയുവക്കാശ്വാസമു
 ണ്ടാക്കിപ്പിന്നെ രാവണസംസ്കാരംചെയ്യാലും എന്നരാഘവൻചൊ
 ന്നാൻ വിദീക്ഷണൻതന്നൊടൊരയും കാരുണ്യത്തൊടൊപ്പാൾ ||
 ഇതിരാഘവകല്പനക്കുട്ടപ്പൊൾ മതിമാനാകമായവൻ ചൊല്ലിനാൻ
 അധർമ്മിഷ്ടനാശ്വാസം പരദാരതനാശ്വാപശീലനായ്കുന്ന || ഭ്രാ

തുരുപനായുളളൊരു ശത്രുവിൻപ്രേതകർമ്മം വിധിപൊലെത്താൻ
 ചെയ്യാൻ സാധുലോകമാക്കുമ്പോൾ ഞ്ഞൊളിച്ചിന്നൊരുമൊഭവാ
 നെചാകുമിളളൊല്ല ॥ ഇത്തരമവൻചൊന്നതുകൂടുന്നത്തരം രഘുനാ
 ഥനൊചൊല്ലിനാൻ മൃത്യുപയ്ക്കത്തമല്ലാതെ വൈരത്തെചിത്തത്തിൽകരു
 തിടുകയുക്കുമൊ ॥ ധർമ്മത്തെ നീ ചൊന്നതെന്നാകിലുംമന്മതം
 വഴിപൊലറിഞ്ഞീടണം ദുർമ്മതിതന്നെരാവണനെങ്കിലും കർമ്മക്കൊ
 ണ്ടതിവിശ്രുതനല്ലയൊ ॥ അതുകൊണ്ടിന്നു രാജസംസ്കാരത്തിൻ
 വിധിപൊലെ നീ ചെയ്തുവിഭീഷണ ഇതിരാഘവശാസനം കെട്ടുട
 നതുപൊലെ ചെയ്യിടിനാനായവൻ ॥ വിഗ്രഹത്തെക്കണ്ടിടയാ
 നാകാശമാണ്ഠവന്നവസിഷ്ഠം സുരാദികൾസുഗ്രീവാദിയാൽ ചെയ്തു
 പ്പെടുളളൊരുവിക്രമത്തെയും ലക്ഷ്യണകർമ്മവും ഉൾക്കാമ്പൊറു തെ
 ജിഞ്ഞുപറഞ്ഞുകൊണ്ടൊക്കെയും ഗമിച്ചിടിനാരെന്നരം ॥ സുരനാ
 യകസാരമിതെന്നെയും പരിപൂജനാചെയ്യയച്ചിവണ്ണം അരികിൽ
 മരുവീട്ടാ സഹജനൊടകൾചെയ്യാൻ വിജയീരഘുപതി ॥ ശത്രു
 നിഗ്രഹം ചെയ്യാൻ വിഭീഷണനെതയുമുപകാരത്തെച്ചെയ്തയാൽ
 സത്പരമിപ്പരിയിലിവന്നെച്ചെന്നദ്വനിയുഭിഷേചനം ചെയ്യുക ॥
 കല്പനാകട്ടെന്നരം സുമിത്രനാർക്കനും വിനയത്തൊടങ്ങിനെ ഇപ്പൊ
 ള്ചെയ്യിടാമെന്നു മണത്തിച്ചിട്ടപ്പുരത്തിന്നകത്തുചെന്നാദരാൽ ॥
 വരപീഠവിഭീഷണൻ തന്നെയുമിരുത്തിജ്ജലകുംഭമെടുത്തുടൻ പൂ
 റിളളൊക്കയും നാഥനാക്കിബഹു പരിതൊഷണ ചെയ്യാനഭിഷേ
 കാ ॥ സ്വാമാത്യാവൃതരംഗെ വിഭീഷണൻ രാമനാൽദത്തരാജ്യം ല
 ഭിച്ചപ്പൊൾ പ്രേമത്തൊടാസപജന സന്താപത്തെസ്സാമവാചാ കള
 ണ്ണ സുഖിപ്പിച്ചാൻ ॥ പൂരവാസികൾ വെച്ചാരുകാഴ്ചയും കരകൊ
 ണ്ടെടുത്തായവൻ രാമന്റെ തിരുമുൻപാകെച്ചെന്നതി വെഗത്തിൽ
 തിരുക്കാഴ്ചയായ്ച്ച വണങ്ങിനാൻ ॥ കൃതകാര്യനായ്ക്കുന്ന വിഭീഷണ
 വദനകണ്ടു തൃഷ്ണനായ് രാമനുംമുദംപിന്നെയുമായവനൊക്കാനതുസ
 ുപ്പുംസപീകരിച്ചിടിനാൻ ॥ പിന്നത്തന്നെടൊൾപവിനീതനായ്ക്ക
 ന്നാചെയ്തു നിൽക്കുംപവനന്റെ നന്ദനൻതന്നെടൊവമരൾചെ
 യ്യാൻ മന്നചാത്തജനാകുന്ന രാഘവൻ ॥ വാതപുത്രപരിചയമുള്ള
 നി സീതായെക്കണ്ടിവൃത്താന്തമൊക്കെയും ഓതിത്തൽപ്രതിസന്ദേശമെ
 ന്നെയുംബൊധിപ്പിളളൊണമത്രയുംവെഗത്തിൽ ॥ രാമചാണികളീവ
 ണ്ണ കെട്ടുടൻ കാമഗനാകാ വായുതനയനും യാമിനിചരപൂജിതനാ
 യ്ദൈവിതാമസിഷ്ഠനൊരുദ്യാനം പ്രാപിച്ചാൻ ॥ തത്രരാക്ഷസീമ

ഭ്രേമലിനയാത്രയും കൃശഗാത്രിയായ്ക്കുവന്ന പാത്ഥിവാത്മജ
 പത്നിയെക്കണ്ടി വാദ്യചെയ്തുകൊണ്ടു നിന്നിടീനാൻ || വാതനന്ദ
 നനന്ദികെ വന്നദിവാനോടൊക്കെ നിൽപ്പതുകണ്ടപ്പോൾ ജാതമാ
 യൊരുഹഷത്തിൻ വെഗത്താൽസീതയും മൌനഭാവനെ മെവിനാ
 ഡ || സൌമ്യമായ്ത്തദാ വാനരപുംഗവൻ തന്മുഖാകണ്ടു പാരം
 വിനീതനായ് നിമ്ബരഘുനായക സന്ദേശം ചൊന്നെ ചൊൽവതി
 ന്നാരംഭിച്ചിടീനാൻ || വിഭവോത്തമജ രാഘവനിക്കാലം ഹതശത്രു
 വായ്സോദരയുക്തനായ് കൃതകൃത്യനായ്സൈന്യസമേതനായ്നി
 തരാംകുശലത്തെ വാഴ്ന്നു || തപൽക്കുശലത്തെച്ചൊരിപ്പാനും
 റിപുനിഗ്രഹത്തെ ഭരിപ്പിപ്പതിന്നാണാൻ ഇക്കാലരഘുനായക ക
 ല്പന കണ്ഠാഭരണസമാഗമിച്ചിടീനെൻ ശ്വാഘ്രജീവനൊടും കൂടിട്ടി
 പ്പോൾത്താൻ ഭാഗ്യനന്നെ ഭവതിയെക്കണ്ടും || ആശംസിച്ചിടീയ
 ന് ചൊല്ലുംവാക്കിനെ വിശ്വസിച്ചാലും ലങ്കാപുരമിപ്പോൾ വിശ്വ
 ദ്രോഹിയെക്കൊന്നു വിഭീഷണവശ്യമാക്കയാൽ തപൽഗൃഹമായ്നന്നു ||
 സന്തോഷമുള്ള വാക്കുണത്തിങ്കുവാനന്ദികെ തവവന്നനടിയനും
 നിന്ദിതവടിയിരിക്കാലും മൌനത്തിന്നെന്നു കാരണമെന്നറിഞ്ഞിപ്പ
 ഞാൻ സ്ഥാനത്തിൽ ഭവതിക്കുള്ളഭിപ്രായം ബന്ധുതപകൊണ്ടിടീയ
 നൊടൊതുക് || ഹനുമാനെയും ചൊല്ലിനിന്നിടുമ്പോൾ ജനകാത്മജ
 താനുമരുൾചെയ്യാൾ മനജേശവിജയത്തെക്കെട്ടുഞാൻ മനസ്സന്തോ
 ഷത്തിന്റെ വശയായെൻ || ഇത്രമാത്രം പ്രിയത്തെപ്പറഞ്ഞതിന്നൊ
 ത്തതായൊരു വസ്തുവന്നെങ്ങൊടും പ്രത്യുപ്തിപ്പതിന്നെന്നുചിന്തിച്ചി
 ട്ടിതിലൊക്കത്തിൽ കാണുന്നില്ലൊന്നുമെ || വരയാകുന്നദൈവയാലീ
 വണ്ണമരുളിച്ചെയ്യപ്പെട്ടതു കെട്ടുപ്പോൾ ഹരിവീരനായിടും ഹനുമാ
 നും പരംവന്ദിച്ചുണത്തിച്ചാനന്ദരം || ഭവനെശ്വപ്രിയ യീവചന
 വും ഭവതിയ്ക്കൊന്നും ചെന്നതായിടുന്നു തവപ്രീതിലഭിച്ചാലതിൽപ
 രമിവന്നൊത്താരു വസ്തുലഭിക്കെണ്ടു || എങ്കിലുമൊന്നു യാചിക്കുന്ന
 ന് തവസങ്കടമുളവാക്കിയ രാക്ഷസ മകുമാരെ വധിപ്പാനനുവാദമെ
 കൽ പ്രേമമുണ്ടെന്നാകിൽ തന്നാലും || സൌമ്യനാകുമാരൻ മൊഴി
 കെട്ടുപ്പോൾ ധർമ്മമാന്തർക്കംചെയ്യാൾജനകജാ മമ്മം ഭേദിക്കുംവാ
 ക്കിവൻ ചൊന്നതന്നമ്മഹാപാപിപ്രീതിയ്ക്കെന്നൊത്താലും || ഭർതൃശാ
 സനാ കെൾക്കാതൊരിക്കലും ഭൂതവശ്തംവസിപ്പതു യുക്തമാ ഇത്ത
 രുന്നികളായതിനാലിനില്ലാത്തിനൽകിയതായിട്ടിരിയ്ക്കണം || ദുഷ്ടൻ
 ഷ്ടനായുന്നതിൻശൈലമീക്കുട്ടമെന്ന വവക്കുന്നില്ലൊടുമെദിഷ്ടം നീ

ക്ഷവാനാരാലൈകാ കഷ്ടകാലത്താലൊവാ ഞാൻ ക്ഷേരിച്ചെൻ ||
 നൂനാപ്യുക്താതുഭേതിൻ ഫലം ഞാനിദാനീമനഭവിച്ചിടുന്നു ദീന
 മാരാകു രാക്ഷസീമാരുടെ ഹാനിചെയ്തതിന്നാഗ്രഹിക്കൊല്ലനീ || സ
 തിതൻമാഴിയിവണ്ണ കെട്ടൊറം പ്രതിനദിച്ചുണർത്തിച്ച മാരുതി വ
 ഭജാനകിവെഗാ ദശരഥസുതനാടുണർത്തിയൊണ്ടു സന്ദേശം || അ
 ക്ഷപിത്രെച്ചൻ വന്ദിച്ചുണർത്തിച്ച വാക്കുകൾതരെയൊ ജനകജാ
 ശീലം രാഘവവക്ത്രത്തെക്കാണമതിന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു ഞാനെന്നൊചൊ
 രുകനീ || ഇത്ഥാദേവിതൻവാക്കുകൾ കെട്ടൊപ്പാൾ ധാത്രിനന്ദിനി
 ജ്ഞാനദം പിന്നയും വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നാത്തു മാരുതപുത്രനെവമു
 ണർത്തിച്ചാനാദരാൽ || സ്ഥിരമിത്രനായ് സോദരയുക്തനായ് നിരസാ
 റിയായൊപ്പുന്നരാമനെ പരിചൊടുന്നു തന്നെഭവതിയും പരിതുഷ്ട പു
 ദയയാജ്ഞിടും || ഇത്തരമുണർത്തിച്ചവൻദേവിയെ ഭക്ത്യാവന്ദിച്ച
 നമതിയും വാണി സതപരംരാമ സന്നിധൗചെന്നഭി വാദ്യവുംചെ
 യ്ക്കരികിൽ നിന്നിടിനാൻ || കൊസലേശ്വരൻ തന്നൊടുണ
 ണ്തിച്ചാൻ ദാസനാകുന്ന മാരുതിയും പിന്നെ കൌസല്യാമ്മജതാ
 വകസന്ദേശം ഭാസുരാംഗിയെ കൈർപ്പിച്ചെൻസദ്യവും || ദുഷ്ടനാ
 ശവുംതൽജയവും പരിക്ലിഷ്ടയാകുന്നദേവിയും കെട്ടൊപ്പാൾ തൃഷ്ടയാ
 ജ്ഞപ്രത്യയം കൊണ്ടെന്നൊടൊടും സംശയം കൂടാതരൾചെയ്യാൾ ||
 ശത്രുസഹാരം ചെയ്തുകൃതാർത്ഥനാസ്താത്തിടും ഭർതൃവക്ത്രത്തെക്കാ
 ണുവാൻ ആർത്തിപൂണ്ടു മരുവുന്നു ഞാനെന്നും പാർത്ഥിവാഗ്രണിയൊ
 ടുണർത്തിയൊണു || എന്നടിയെന്നൊടാദരാൽദേവിയും വന്ദനത്തൊ
 ടും പ്രേമത്തൊടും കൂടെ പിന്നെയും പിന്നെയുമരുൾചെയ്യുന്നു മന്ന
 വഭവാനിന്നറിഞ്ഞിടുക || സത്യനിഷ്ഠനാകുന്ന ഭഗവാൻ തപേചന
 ത്തെക്കെട്ടമാത്രത്തന്നെന്നത്രത്തിൽ സ്വപ്നം വാരിനിറച്ചുകൊണ്ടു
 രയും പ്രാണതൽപരനാണിനെ || വക്ത്രവുംതാഴ്ന്നിടീർപ്പിപ്പാസത്തെ
 യും തത്രചെയ്തുടനന്തികെനിൽക്കുന്ന ഭക്തനാകും വിഭീഷണനെ
 വിളിച്ചിത്തരമരുൾചെയ്യാൻ രഘുപതി || ജാനകിയെ നീ ചെ
 ന്നടനശിരസ്സാനം ചെയ്തിപ്പിച്ചും ഗുരോഗാദിയും നാനാഭൃഷണ
 വും ദൈഹചെയ്തുകൊണ്ടാനയിജ്ജകമത്സമീപെദൂതം || ഇത്ഥം
 രാഘവകല്പനകെട്ടൊപ്പാൾ സതപരം സഖാവാകും വിഭീഷണൻ ത
 രുചെന്നഥ നാരിവദനത്താൽ ഭർതൃശാസനം ദേവിയെ കൈർപ്പി
 ച്ചാൻ || അതുകൊട്ടാരുനരത്താസ്സീതയും പ്രതിവാക്യമുരചെയ്യാ
 ലീവണ്ണ അധുനാസ്സാനംകൂടാതെതന്നെ ഞാൻ പതിയെക്കാഴ്ച

നാഗ്രഹിച്ചിടുന്നൻ ॥ എന്നരുൾചെയ്യനേരം വിഭീഷണൻപി
 നെയും സ്രീമുഖത്താലറിയിച്ചാൻ മന്നവാജ്ഞയെലിക്കരിക്കൂടെതീ
 സന്ദേശം വിട്ടുസുവ്വംചെയ്യണം ॥ ഇപ്രകാരം പറയുന്ന വാക്കു
 ക്കൊട്ടുപ്പതിവുതയാകുന്ന സീതയു കല്പനപൊലെചെയ്യിടാം ഞാ
 നെന്നമപ്പൊൾ പാരാ വിനയത്തോടൊതിനാൾ ॥ ജാനകീതൻമ
 താകട്ടു രാക്ഷസമാനിനീമാർ ചെന്നെത്രയുമാദരാൽസ്നാനാലങ്കാര
 യുക്തയാക്കിപ്പൂജമാനിച്ചുത്തമയാനത്തിൽ കൊറിനാർ ॥ അ
 ന്നരത്താ വിഭീഷണൻ ദേവിയെത്തന്നുടാർക്കാരാൽ ഗുപ്തയാ
 ക്കിത്തന്നെ മുന്നിൽതാനും നടന്നുമാകാണ്ടുപായുന്നവെത്രൻ മരു
 വുംസ്ഥലത്തിൻ ॥ തെല്ലരികിൽ വസിപ്പിച്ചുടനവനുള്ളിൽ ധ്യാ
 നപരനായ്ക്കുവുന്ന കല്യാണംഗണവന്ദിച്ചതാവക വല്ലഭവിഭാ
 വാന്നന്നുണർത്തിച്ചാൻ ॥ സഖാവിൻഗീരം കെട്ടൊരനെന്നത്താര
 ഘുവാശജനാകുന്നരാമൻ ॥ അകതാരതിൽതൊഴവും രൊഷവും
 യുഗപൽതന്നെ ദൈന്യവുമുണ്ടായി ॥ പരം പ്രേയസിയാകയാൽ
 പ്രീതിയുംചിരകാലം പരഗൃഹവാസത്തെ നിരൂപിച്ചാറും ദൈ
 ന്യചാരാഷ്ട്രവും നരപാലശിഖാമണിജ്ഞുണ്ടായി ॥ പിന്നപ്പാഴെപ
 നിന്നീടും വിഭീഷണൻതന്നൊടൊരയുമാലൊചിച്ചീവണ്ണ അന്ന
 രത്തൊട്ടും തൃപ്തിയുംകൂടാതെചൊന്നാൻ ധീരനായിടുന്ന രാഘവ
 ന് ॥ സതതംബാൻ ജയിക്കണമെന്നുള്ളിലധികം മൊഹമുള്ള
 വിഭീഷണ ജിതശത്രുവായ് നിൽക്കുമെന്നതിനെ ഭൂതംസീതയെ
 കൊണ്ടുവന്നീടുക ॥ നരപാലമണിയാകും ശ്രീരാമനരുൾചെയ്യ
 വചനത്തക്കെട്ടൊപ്പാൾ തിരക്കൊക്കെയും നീക്കുവാൻകണ്യകീവര
 ന്മാരവിളിച്ചവൻ ചൊല്ലിനാൻ ॥ വെത്രാഹസ്തരായ്നിൽക്കും വിഭീ
 ഷണഭൂതവഗ്ഗ്വമാക്കല്പനകട്ടൊപ്പാൾ തത്രസംഘമാസ്താഴും ജനങ്ങ
 ളെസ്സുതപരം തല്ലിദൂരത്തുമണ്ടിച്ചാർ ॥ പൊടാവെഗമെന്നവാപ
 രത്തടിചൊടിജ്ഞാനെരത്താജനമാക്കയും പെടിച്ചുച്ചത്തിൽശബ്ദി
 ക്കുംശബ്ദാത്തപ്പാടവമരം രാഘവൻകൊട്ടറ്റം ॥ ക്രോധത്തൊടെ
 വിഭീഷണനൊടൊവ പ്രീതിഭാവാ വെടിഞ്ഞുചൊല്ലിടിനാൻ സാ
 ധുരീലന്മാരാകുമിവരെ നീ ചെദിപ്പിപ്പതിന്നന്തിഹകാരണം ॥
 ആദരവെങ്കലില്ലാത്തൊക്കൊണ്ടൊ നിൻ ഭൂതികൊണ്ടുള്ള ഗുഹ്യാ കഥി
 ച്ചാലും എന്താസാധനം ചൊയ്ക്കാലുസുവ്വരം സീതയെവഴിവൊ
 ലെകണ്ടിടാട്ടു ॥ ദുഃഖകൃഷ്ടസ്വയംവരയാഗാദിഭിജ്ഞിലൊക്കയും
 സ്രീകളെദുർഗ്ഗിച്ചാൽ മജ്ജിമാക്തുകൊണ്ടൊരല്ലവു പാക്കിൽ

ഭദ്രാക്ഷമില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടു ॥ എന്നരികിൽ വിശേഷിച്ചു നൃപ
 ത വന്നിടുന്നതല്ലെന്നറിഞ്ഞിപ്പോൾ മന്ദമെന്യ നീ സീതയെ
 കൊണ്ടിഹവന്നുകൊണ്ടാലും നകതന്ത്രമരപര ॥ ധീരതയാടി
 വണ്ണമർത്ഥമെന്യ നെരത്തെയും ശങ്കിതനായ് ദൂരം നാരിരത്ന
 തെ ശ്രീരാമൻതന്നുടെ ചാരത്തെത്തിച്ചാൻലങ്കാധിനായകൻ ॥
 സീതയിൽ നിരവെക്കതസ്മിപ്പിച്ചൊത്തും രാഘവവാക്കുകൾകെ
 ടുപ്പാൾ സൊദരനായിടുന്ന സൗമിത്രിയുവാതപുത്രനും വാന
 രാധീശനും ॥ വൃഥിതന്മാരായ് വൃതമീവണ്ണം ഹൃദിചിന്താപരമാ
 രായ് വന്നാൻ സതിയാകുന്നവല്ലഭയിൽ പ്രേമമധുനാതല്ലമില്ലാത
 യായ് വന്നുക്കിതിപാലനന്നാലൊചിച്ചായവരതി സന്താപത്തൊടെ
 മരുവുവാൻ ॥ ജാനകിയാകുവേദിയും ലജ്ജകാണ്ടാനനത്തേ
 യും താഴ്ന്നിലങ്കുശനാൽമാനിതയായിത്തന്നെ പലവിധവാനരാ
 ദിതന്മെല്ലെനവെഗത്തിൽ ॥ വസ്രാകൊണ്ടു മുഖത്ത മറച്ചാ
 യ്പുത്രയെന്നും സഗൽഗദമായ് തന്നെ തത്രവന്നുരചെയ്ത ച
 ത്രനാടൊത്തിടും കാന്തവക്ത്രത്തക്കണ്ടൻ ॥ ചിരകാലമാജ്ഞാ
 നാജ്ഞാകൊണ്ടുള്ള വിരഹവ്യസനത്തയശേഷവും തരസാതീതൃത
 ഴുഖത്തത്തന്നെ പരം പ്രീതയായ് നൊക്കിനിന്നിടനാൻ ॥
 തന്നടതികു തന്നിൽവന്നത്രയുംസന്നതിയൊടും പ്രീതിയൊടും
 കൂടെ നിന്നീടും നിജപതിയെക്കണ്ടുവെച്ചൊന്നാൻ രാമനും കൊ
 പന്നടിപ്പുടൻ ॥ യുദ്ധം ചെയ്തൊൻ പതിയെക്കണ്ടൊരുശത്രുവെ
 ദൂതനിഗ്രഹംചെയ്തും തപദിഷയപ്രണയാകൊണ്ടെന്നു നീ ചി
 ത്തത്തിൽതെല്ലും സംശയിച്ചിടണ്ട ॥ പാരം വർദ്ധിച്ചൊരാധാപ
 മാനങ്ങൾ ദൂരത്താക്കിക്കളവതിന്നുംവിന്നെ പൊരുഷത്തപ്രകടി
 പ്പതിന്നും ഞാൻ ദാരണമെന്യൻ ശത്രുഹൃദയത്തെ ॥ പരിചൊടു
 ഉവാച്ചൊരപമാനം നിരസിജ്ഞാതിരുന്നാലവനങ്ങൊപുരഷാത്മത്തി
 ന്പ്രാപ്തിയെന്നൊത്തു ഞാനരിയെക്കലാ ചെയ്യുന്നിനി ॥ പ്രീതിയൊ
 ടിന്നുവാനരാധീശനും വാതജാദിയുംമാമകകായ് ത്തിൽചെയ്തിട്ടുള്ള പ
 രാക്രമമൊക്കുയൊദ്ധാധകൂടാതെസാഹസ്യംപ്രാപിച്ചു ॥ നിശ്ശന്നനാകമ
 ഗ്രജനതൃജിപ്പിക്കുവേക്കളൊടൊത്തു വിദീഷണൻ മൽക്കായ് ത്തിന്നു
 ചെയ്യാരുതവുമിക്കാലാസഹലതപത്തെപ്രാപിച്ചു ॥ മംഗലയാകും
 ജാനകിയൊടൊരൊന്നിങ്ങിനെരാമൻ ധൃഷ്ടനായ് ചൊല്ലുവാൻതാനും
 ഗത്തിൽവിറയൊടവളുത്രക്കൾ ഭംഗകൂടാതെപാരമൊലിപ്പിച്ചാൻ ॥
 അതുകണ്ടുപിന്നെയും രാഘവനതിരേകം കുവിതനായ് നിന്നുവാ

അധികംപര്യടക്കമായ്ത്തന്നെ സതിയാകുമവളോടുകൂടെചെയ്യാൻ || ചലച്ചിത്തനായിടുന്നരാവണൻ ബലാൽക്കാരമാക്കോണ്ടുപൊയ്നിന്നയും വളരെക്കാലം പത്തനെവണ്ണയാൽമലിനതപം നിനക്കിന്നുളവായി || ചാരിത്രത്തിന്നിവണ്ണാ നിസന്ദേഹംപാരം പ്രാപിച്ചവളാകുകൊണ്ടിന്നിനെരെ നിൽക്കരുതിപ്പോപൊലാരുടെചാരത്തങ്കിലും വെഗൈവൊയാലും || ഏതൊരുത്തനിന്നു ന്നൊ മന്ദിരവിതശങ്കം വസിച്ചൊരുനാരിയെ പ്രീതിപൂർവ്വമായ് സ്പീകാരചെയ്യിട്ടും സീതെനിൽക്കണ്ടപൊയാലും പൊയാലും || നിന്നുടെദഹരക്ഷിപ്പാൻ വെണങ്കിൽ ചെന്നലക്ഷ്മണൻതന്നൊടൊക്കെയ്ക്കെ നന്ദനൊടൊ വാനരരാക്ഷസ മന്നവരെ ടൊചാൽകമടിക്കാതെ || കൊമളാശിയാകും നിന്നെക്കണ്ടെന്നാൽ കാമമുള്ളവൻ മിണ്ടാതിരിക്കുമൊ രാമനാകുമെൻ പാശ്ചത്തിൽ നിന്നുനിതാമസംചിനാ പൊകയഥാസുഖം || അശ്രുതപൂർവ്വമാകുന്ന വാക്കുകൾ വിശ്വവാസികളൊക്കെയും കെൾക്കവെ നിശ്ശങ്കം രാമൻ ചൊന്നതുകെട്ടാപ്പാളശ്രുപുണ്ണവദനയായ്സീതയും || പരസങ്കടത്തൊടെ വദനത്തക്കരക്കൊണ്ടു തുടച്ചുപണിപ്പെട്ടു വരനാകുന്ന രാമനൊടെന്നരം പാഞ്ഞാളിടത്തൊണ്ടു വിറച്ചുവം || എന്തയ്ക്കൊ ഭവാനീവണ്ണം ശ്രോത്രത്തിൽ ചെന്നീക്കട്ടെ ചൊരിയുമ്പൊലുള്ളൊരു സന്താപാത വളർന്നവാക്കിനെ ഹന്തചൊല്ലുന്നു നിസ്സാരനെ പ്പൊലെ || നിന്തിരുവടിതന്നുടെ മാനസ ചിന്തിക്കാപൊലെ വാണവളല്ലെന്താൻ കാന്തചാരിത്രരക്ഷ വഴിപൊലെ സന്തതമിഹ ചെയ്യെല്ലൊ വാണതും || സതിയല്ലാത്തവളല്ല ഞാനെന്നും മതിയിൽതവ നിശ്ചയമില്ലയൊ അതിദാഷ്ട്യസ്ഥലയാമെന്നെയും ചതിക്കൊണ്ടല്ലൊപ്പർന്നം ചെയ്യതും || ചിത്തംസ്വാധീനമാകയാൽ സന്തതം ഭത്താവെ നിങ്കൽ തന്നെനിൽക്കുന്നെൻ ശക്താധീനമായ്ദൈവം ശരീരത്തതീതതാകയാലെന്തു ഞാൻചെയ്യെണ്ടു || ബാലികയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെഞാൻ മാലയിട്ടിട്ടു മുതലിന്നൊളം ശീലമീക്കിച്ചിട്ടൊട്ടുമറിയാത്തൊൽ മെലിലെന്തൊ ചെയ്യെണ്ടു വല്ലഭ || മനതാരിലെൻദൊഷം ഭവാൻമുന്നം നിനച്ചിട്ടുണ്ടാണെന്നാലെന്തിനായ് ഹന്തമൽക്കര മൊതിരവും കൊടുത്തനുമാഭീഷ്ടയച്ചതും രാഘവാ || തപദപനമഖിലവും മന്നവൻ പ്രത്യക്ഷം നിന്നുചൊന്നതിന്നൊക്കയുംമിത്യാവാണിയെന്നാകിൽ തവാശ്രൈന്നദ്രു ജീവനെയും കളഞ്ഞിടവൻ || മമബാല്യമുതൽക്കുള്ള ഭക്തിയും മമതാദിസ്വ

ഭാവഗുണങ്ങളും രമണഭവാനു സർവ്വമറിഞ്ഞിട്ടും ക്രമമല്ലാതെത്ത
വാ പായുന്നു || ഇത്ഥംസീതയും തൊണ്ടവിറച്ചുകൊണ്ടാത്തയായ് ഭ
ത്താവൊടുകൂടെ ചെന്നു കരയുന്ന പരന്നായ്ക്കുവന്ന പാർത്ഥിവാൻ
ജൻ തന്നൊടുചൊല്ലിനാൾ || സുമിത്രാത്മജ മാമകസങ്കട ശമത്തി
നായ് ചിതയെ നിർമ്മിച്ചാലും സുമഹത്താകും ഭുഷിതന്തി നീങ്ങുവാൻ
മമഭവത്തെ ഭുഷിക്കുകയെന്നൻ || ഇവണ്ണം സങ്കടത്തോടുകൂടി
ചെയ്ത ദൈവിതൻ പാക്കു കെട്ടതിരുന്നായ് ഭാവം മാറി സുമിത്രാതന
യനും ദൈവൻതന്നുടെ നെരെനൊക്കിപ്പിന്നാൻ || അപ്പൊളഗ്രജ ഭാ
വരസങ്ങൾ കണ്ടുപൂർവ്വം തദഭിപ്രായമൊക്കയും ക്ഷിപ്രംനന്നാ
യ് ഗ്രഹിച്ചുചിതയെയും തൽപ്രദേശത്തിലുണ്ടാക്കി ലക്ഷ്യം || സീ
തയും മധുവണ്ണനായ്ക്കുവന്ന നാഥനെയും പ്രഭക്ഷിണം ചെയ്ത പസാ
ദോഭവ ബ്രാഹ്മണന്മാരുടെ പാദത്തെയും നമിച്ചു ചൊല്ലിനാ
ൾ || പതിയെ വെട്ടാർപ്പണനും പൊലും ഹൃദയമേ നിന്നിട്ടില്ലെ
ന്നാകിൽ സദാപാതിപ്രത്യത്തിന്മഹത്വത്താൽ ഹൃദയക്കണ്ഠ രക്ഷ
ചെയ്തിട്ടെ || കർമ്മവാങ്ങുന്നൊരുപ്രാദി കൊണ്ടിഹ ധർമ്മിഷ്ടനാകും
രാമനതികൂടും ചൊമ്മചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്നവളെന്നാലിമ്മഹാ പഹി
പാപനാചെയ്തെ || പാതിപ്രത്യത്തിൻ നിഷ്ഠയറിയുന്നൊരാടിത്വാദി
പതിന്നാലുദൈവന്മാർ പ്രീതരായ്ക്കുന്നിട്ടുണ്ടു കിലിന്നവർ സാധുവാഭി
നിഷ്ഠ വരുത്താട്ടെ || ഇത്ഥമാസ്സഭതന്നിൽ നിന്നൊരിക്കലൊന്നുതരമൊ
ത്തമയാകുന്ന സീതയും ദീപ്തവഹ്നിജ്വലനെ വലംവെച്ചിട്ടു സന്ദ
ഹാ ചെന്നതിൽ ചാടിനാൾ || സതിയാകുന്ന ജാനകി വഹ്നിയിൽ പ
തിച്ചപ്പോൾ സകലജനങ്ങളും അതിക്രമത്തോടുകൂടിയൊ ഹാഹായെ
ന്നതിരുകും കരഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ || സ്ത്രീകളും വഹ്നിമദ്ധ്യത്തിൽ സീത
യെ വ്യാകുലീകൃത ദോഷയാജ്ഞങ്ങളൊന്നും ലോകമൊക്കുമുഴക്കമാറുച
ത്തിൽ ഭീകലൻ കരഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ || കഷ്ടാകഷ്ടമെന്നെല്ലാവരും
തത്രാകാട്ടി ഹോഷിക്കും ശബ്ദത്തെ കെട്ടപ്പോൾ തൃഷ്ടി കൂടാതെ രാഘ
വനും ബാഷ്പമൊട്ടൊലിപ്പിച്ചു തന്നെ മരുവിനാൻ || അപ്പോൾ തത്ര
യമനംയക്കുശനം സ്വപ്നംതീരും ശിവനും വരുന്നതും ഇത്ഥവനകത്താ
വാകും ബ്രഹ്മാപുരിപ്പറഞ്ഞവരൊക്കെ വന്നിടിനാൾ || ശങ്കരാദി സമ
സ്യേ ശപരന്മാരും ലങ്കയിലാവിട്ടു തരയ്ക്കങ്ങളൊന്നും സങ്കടപ്പെട്ട നി
ൽക്കുന്ന രാമനും തൻ കരംകൂട്ടിത്തത്ര നിന്നിടിനാൻ || അന്നെരത്താ
സ്സരന്മാരവിലകമൊന്നിച്ചൊ പരഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ ഇന്നീതൊ
ലൊകു കത്താവാകും ഭവാനു വഹ്നിമദ്ധ്യപതിപ്പാൻ തുടങ്ങാത ത

നാടസതിയാകുന്നപതിയെ കിന്നിമിത്തമുപക്ഷിച്ചു രാഘവ ॥ വി
 രാഘ്യാപണ വാഴുന്നതുംഭവാൻ സുരസിദ്ധാദിയാകുന്നതും ഭവാൻ
 നരപക്ഷിമുഗാദികളും ഭവാൻ മരമന്ത്രജലാദികളുംഭവാൻ ॥ തന്നി
 നീ പണ്ണമുള്ളവനെന്നതുംമാനനീയ ഭവാനെന്തറിയാത്തു ജാനകി
 യെയും പ്രാകൃതന്മാരാകും മാനുഷന്മാരെപ്പൊലെത്തു നൊക്കത്തു ॥
 ഇതുംഭവസ്തുതി കെട്ടനരത്താമാന്താബ്ധാനപയനാകുന്ന രാഘ
 വൻതാത്രിദശപ്രവരന്മാരെടവമുത്തരം വിനയത്തൊടരുചെയ്യാ
 ന് ॥ ഞാനിന്നെന്നെദ്രിവാകര വംശജ മാനുഷനായിത്തന്നെയറിയു
 ന്നൻ നൃനമീവണ്ണമല്ലങ്കിൽ സത്യത്തെജ്ഞാനമുള്ളൊരു നിന്ദപ
 റത്തൊലും ॥ അറിവില്ലെന്നുഭാവിച്ചു രാഘവനരുചെയ്യപ്പെരും പ
 ത്തജൻചൊല്ലിനാൻ പരപുരുഷദാശരഥെ തവപരമേന്ദ്രം പറയു
 വൻകെട്ടാലും ॥ എന്നുചെയ്യാശ്രീരാമ തപത്തെ നന്നാക്കി സുരി
 ച്ചീവണ്ണ കെൾപ്പിച്ചാൻ മന്നവാത്മജ രൂപനീഭവകണ്ഠാ തന്നിൽ
 വാഴുംഹരിയെന്നറിഞ്ഞാലും ॥ പിന്നക്കൂമ് മന്ത്യാദി സ്വരൂപണ
 വനവതാരചെയ്യതുംനീതന്നെ എന്നുവെണ്ട സകലസ്വരൂപണ
 നിന്നിടുംപരബ്രഹ്മവും നീതന്നെ ॥ ലക്ഷണയുതയാകുന്ന സീതയും
 ലക്ഷ്മീഭവിയെന്നും നീധരിജ്ജ്വല രക്ഷാനാഥ വധാത്മം ഞാൻപ്രാ
 ത്തിച്ചിട്ടിരിക്കിതിയിൽ ജനിച്ചെന്നുമാന്താലും ॥ രാവണന്റെ നിധ
 നത്തൊച്ചയ്ക്കയാൽ ദൈവകായ്വും സാധിതമായ്തന്നു താവകന്മാർ
 ഖിലർക്കു മാനന്ദമാവിട്ടുതായ്തന്നെന്താലും ഇസ്തുതിയെയുമൊ
 ദരാലതൊരു മന്ത്രിനിത്യവും ഭക്ത്യാപരിച്ചീടും യുദ്ധഭൂമിയിൽ
 സ്വപ്നവൃത്താലിയും മൃത്യുവുമവനങ്ങായിവന്നിടാ ॥ തുഭവാക്കുക
 ജീവണ്ണ പത്മജനഭി ഭാഷണംചെയ്യ നിന്നിട്തൊരും രഭസംഹ
 വ്യവാഹരം സീതയെ സ്വപ്നജ്വലത്തിലെടുത്തും കൊണ്ടുങ്ങിനെ ॥ മൂർത്തി
 മാനായ് ചിതാമദ്ധ്യസ്തനിൽ നിന്നുത്ഥാനം ചെയ്യുന്നതരം രാമന്റെ
 ഹസ്തതന്നിലാപ്പതിയെയും കൊടുത്തിത്തരം രഘുനാഥനൊടൊതി
 നാൻ ॥ രാഘവപരമദിരവാസത്താൽ വ്യാകുലതപമിവർക്കില്ലതെ
 ല്ലമെ ലോകസാക്ഷിഞാൻ സീതാമെന്നൊഗതമാക്കവ ഭരിച്ചുള്ളവ
 നാകുന്നു ॥ തുഭവാവയും നിഷ്ഠാപയുമായി നിത്യവുംവസിച്ചിടമീസ്തി
 തയെ സതപരംഭവാൻ സ്വീകരിച്ചീടണ മദ്യത്താനതിന്നാജ്ഞാപി
 ച്ചീടുന്നെൻ ॥ ഹൃതഭുക്കുവം ചൊന്നതുകെട്ടുടൻ മതിമാനാകും രാ
 മനാചൊല്ലിനാൻ സതിതന്നെയിവളെന്നുമാമക പുദിനിശ്ചയമുണ്ടെ
 ന്നിരിയ്ക്കിലും ॥ പരീക്ഷിക്കാതെ സ്വീകാരംചെയ്യുന്നാൽപരം കാമ

കുന്ദമാനന്തിങ്ങനെ പരിഹാസമായ്വേ ജനമൊക്കെപ്പറഞ്ഞിട്ടു
 മെന്നെത്തിന്നുപെക്ഷിച്ചുൻ || ജനകാരുജാ വാണിപ്രവേശകുണ്ടു
 നങ്ങാത്തൊന്നത്രവെച്ചിതും ജനങ്ങൾക്കിന്നലിലുടൻ വിശ്വാസം
 മനതാരിൽഭവിപ്പാനെന്നൊത്താലും || എന്നരുൾചെയ്യാസ്സീതയെ
 സപിരിച്ചുനന്നാനദംപ്രാപിച്ചുരാമനും വഹിയുമന്തലാനത്തെ
 ചെച്ചുടൻതന്നുടെ പൂർവ്വസ്ഥാനത്തുപ്രാപിച്ചാൻ || രാമചാക്കുകുളീ
 വണ്ണകെട്ടുടൻ വാമദേവനരുൾചെയ്തുപുഷ്പനായ്കൊമളാകൃതെദി
 യെപ്പുവനീലൊകുലമകെതുവിൻനിഗ്രഹംചെയ്തും || പാവകപവ
 നാദികളാകുമീദ്രവകൾക്കെന്നുവെണ്ടു സകലകുരാവണൻതയ്ക്കൽ
 നിന്നുള്ളഭീതിയെനീവഴിപൊലെതീർത്തല്ലാരാഘവ || ഇനിനിപൊ
 യ്ഭരതനെയുംദൂതം വനവാസത്താൽ ക്ലേശിച്ചുമെവുന്നജനനീയാകും
 കൗസല്യതന്നെയുംവിനയത്തൊടപരാംബമാരെയും || ആശപസി
 പ്പിച്ചഭീഷിത്തനായിന്നെ വിശ്വപാസികൾക്കാനന്ദമുണ്ടാക്കി അശ്വ
 മെധാദിയജ്ഞങ്ങളെയും ചെയ്യിശ്ശരീരത്തശ്ശീഹ്രം തൃജിച്ചാലും ||
 രാഘവനിന്നാൽ താരിതനായുരാനാകലൊകം ഗമിച്ചൊരുതാതനും
 ശ്രീകലൻവിമാന കരരിക്കൊണ്ടാഗമിച്ചിതാ നിൽപ്പതുംകുഴ്
 കനീ || നരജന്മത്തിൽതാതനൊടൊത്തൊരു ഗുരുവില്പതുക്കൊണ്ടു
 നീ വൊഗന ഉരുഭക്ത്യാസഹജനൊടൊക്കുടിപ്പരിചൊടഭി വാദനാ
 ചെയ്യാലും || രുദ്രദേവനിവണ്ണം പാഞ്ഞൊപ്പാൾ ഭദ്രമാകും വിമാ
 നെവസിഷ്ടന്ന ഗാത്രമുണ്ടാക്കിത്തന്നപിതാവിനെ ചീർത്തഭക്ത്യാന
 മിച്ചാരിരുവരും || മക്കൾവീണനമസ്തരിച്ചങ്ങിനെ കാക്കൽതന്നെ
 കിടപ്പതുക്കുണ്ടൊപ്പാൾ ശീഹ്രം ചെന്നെടുത്തുകത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ടു
 കുമാരകന്മാരെദൂരമൻ || ഗാത്രത്തൊടണച്ചാലിംഗനം ചെയ്യാമ
 സുകാതന്നിലാനന്ദബാഷ്പത്തെഏത്രയും പ്രവഹിപ്പിച്ചുവെക്കാനുസ
 സ്ഥിവാദവുചെയ്തുവാ ചൊല്ലിനാൻ || സ്വപ്നംപ്രാപിച്ചുസർവ്വജന
 ത്താലും സൽകൃതനായ്ഭവിച്ചിട്ടും രാഘവതൽഗാത്രസ്സർവ്വ കിട്ടാക്കു
 യാൽ പരം ദുഃഖത്തെനെയിനിക്കെന്നറിഞ്ഞാലും || പുരാണിന്നവ
 നത്തിനയജ്ഞവാൻ വരയാചനാരൂപെണ കൈകയീളരചെയ്തുവാ
 ക്കിപ്പൊഴുമെൻ പുദി ശരംപൊലെതാച്ചുകിടക്കുന്നു || കുശലത്തെ
 ടെനിങ്ങാളുക്കുണ്ടൊപ്പാൾ സ്വശരീരത്തിൽ ചെത്തുതഴുകയാൽവി
 ശൊകതപത്തെപ്രാപിച്ചുണാനൊന്നം സുശല്യം നീക്കിസ്സത്യനായു
 നെൻ || നിന്നുടെവിശ്വാഗാതികൊണ്ടെത്രയും ഖിന്നചിത്തയായ്തു
 വുന്നമാതാവും ഇന്നയൊദ്ധ്യയിൽചെന്ന നീകാണുമൊളന്നുനാന

നാപ്രാപിജ്ഞാനിണ്ണയം || പൂരിതന്നിലഭിഷിക്തനായ് നിന്നെപ്പുരവാ
 സിജനങ്ങളുമിട്ടിനംനിരീക്ഷിച്ചീടുമായതുകൊണ്ടുള്ളിൽ പരമാനന്ദവുമ
 വർഷണ്ടാകും || എത്രയും ധർമ്മനിഷ്ഠനായ് സൽഗുണയുക്തനായനര
 ക്തനായ്പുനരഭക്തനാകാ ഭരതനൊടൊത്തു നിൻഗാത്രംകാഴ്ചതിന്നാ
 ഗ്രഹിക്കുന്നു ഞാൻ || നീതിജ്ഞനിയ്യം തീണ്ണപ്രതിജ്ഞനായാദിയെ
 നാർക്കാനന്ദദായിയായ് ഭ്രാന്താകുമൊരൊടൊത്തു ചിരംപരം മൊദ
 തൊടിതന്നാലുമയൊല്പയിൽ || ഇതിതാതവചനങ്ങൾ കെട്ടുപ്പൊ
 ഉതിഭക്ത്യാ നമിച്ചവിനീതനായ് കൃതകൃത്യനായിട്ടുനരാനന്ദം പ്രതി
 വാക്യം ജനകനൊടൊതിനാൻ || തരണീസപഭാവകൊണ്ടു കൈകെ
 യീപുരാചെയ്യുള്ളതാരകളൊക്കയും ഗുരുവാകും ഭവാൻ ക്ഷമിച്ചീടു
 വാൻ പരം താതഞാൻ പ്രാർത്ഥനചെയ്യുന്നെൻ || പുത്രനൊടൊ
 ത്തുനിന്നെന്തുജിച്ചെൻ ഞാനിത്ഥം ശാപസമാനമായ്ചൊന്നതും
 അത്തരണീജ്ഞം പുത്രനുംപറാരതിത്രമാത്രം ഞാൻയാചനാ ചെ
 യ്യുന്നെൻ || ഇതിരാമൻകൃതാഞ്ജലിയായ്ത്താത പദപങ്കജവി
 ണ്ഡയാചിച്ചപ്പൊൾ അതുസമ്മതിച്ചെവം സുമിത്രതൻ സുതനൊടും
 പ്രണയത്തൊടൊതിനാൻ || രാമനുംജനകാത്മജജ്ഞം വത്സസാമാ
 ന്യമല്ലാത്തുള്ളതുശ്രേഷ്ഠനായ നീ മഹാവനചെയ്തയാൽ ധർമ്മപുമാ
 മകപ്രീതിയും നിനക്കുണ്ടായി || ഇതശ്വരൻതന്നെ രാമനെന്നുള്ളി
 ൽ നീ വിശ്വാസത്തൊടിനിയും വഴിപൊലെതുശ്രേഷ്ഠിച്ചാലഭിഷ്ഠ
 ണ്ഢൊക്കയും വിശ്വപക്താവായിട്ടുമിവൻതരം || ഇഹലോകത്തി
 ൽകീർത്തിയും സജ്ജനബഹുമാന്യതയും തവനിത്യവും മഹാരാജപദ
 വിധുമന്ത്രത്തിൽ മഹാനന്ദദോഷവും പ്രാപിജ്ഞം || അതിഭക്ത്യാ
 വണങ്ങിനാനീടുന്ന സുതന്മാരൊടിചണ്ണ പാഞ്ഞുടൻ സതിയാ
 കാ സ്തന്യായ മുദാവിളിച്ചിതിഭംഗിയിൽ ചൊന്നാൻദശരഥൻ ||
 ചാരിത്രപരിശുദ്ധ നീ രാമന്റെ നൈരക്താപാത്തച്ചെല്ലൊല്ല
 തെല്ലുമെ ധീരനാകുന്ന രാമൻ നിൻതുല്യജിജ്ഞാശ്ചര്യമൊടിച്ചതെന്നൊ
 ത്താലുമിഷ്ടം || വല്ലഭനല്ലൊനാരിമാർക്കീശ്വരനില്ല സംശയമെ
 വമാത്തൊപ്പൊഴും കള്ളംകൂടാതെ ഭർതൃതുശ്രേഷ്ഠനായ നല്ലവണ്ണമനു
 ഷ്ടിച്ചാകുന്നീ || എന്നീവണ്ണമാമുപുരൊടും വെണ്ടതൊന്നൊഴിയൊ
 തെ ചൊല്ലിദശരഥൻതന്നുടെ വിമാനത്തിൽ കരറിക്കൊണ്ടിത്ര
 ലോകംസമമാദാ പ്രാവശിച്ചാൻ || കാകൽസ്ഥനായ രാജാവി
 പൊയപ്പൊൾ പാകശാസനൻ രാമനൊടൊതിനാൻലൊകേശര
 കാഞ്ഞൊടദംഗം മൊഘമായ്ക്കരികില്ലതുകൊണ്ടിഹ || തുഷ്ടനായ്

ഞാൻ കമിജ്ജുന്നൻനിന്നുള്ളിലിപ്പമെന്തെന്നാലായതുസപ്പും ഒ
ട്ടും വൈകാതെചാൽകെന്ന ദൈവനൻ ശ്രേഷ്ഠരായൊടൊ
ന്നതുകെട്ടപ്പാർ || മനുജതപനടിച്ചരപ്പുപതി വിനയത്തൊടിവണ്ണ
മരൾചെയ്യാൻ ഇനിജ്ജുള്ളഭിവൃദ്ധിയ്ക്കായ്ജീവനെ നിറയ്ക്കാതതിവി
ക്രമംചെയ്യിച്ച || രണത്തിൽ ഹതരായുന്നവാനരഗണത്തെബുദ്ധൻ
നിവൃണദൈവന ക്ഷണത്തിൽ ജീവിപ്പിച്ചാലുമീ പരം വണക്കത്തൊ
ടൊച്ചിഷണെന്നഹം || ഒന്നുകൂടിഞാൻപ്രാർത്ഥിക്കുന്നനിവർചെന്നീ
ടുംപ്രാദേശങ്ങളിലൊക്കെയുംഎന്നുനല്ലജലഫലമൂലാദിനന്നായ്ക്കു
തന്നെവന്നീടണം || രാഘവനെചൊന്നതുകെട്ടുടൻമെലവാ
ഹനൻ താനുമരച്ചെയ്തലൊക്കെ ദുല്ല്ഭമെങ്കിലുമീവരമെക്കുന്നൻ ഭവ
ൽ പ്രീതികിട്ടിടവാൻ || നിന്നഭിപ്രായപൊലെ സകലവും വന്നീട
ട്ടെയെന്നിത്രൻ പാഞ്ഞപ്പൊർ അന്നയുമെ മരിച്ചവർ നിരയിൽ
നിന്നുണരുന്നപൊലെയെന്നൊരാൾ || ഗീർവാണാരിവധത്താൽ കൃ
താത്മനായുപ്പിയിൽ സുഖം മെവുന്നരാമാന സപ്പാദപക്ഷം സൂതി
ചെയ്തുടൻ ചൊവ്വാടാത്മഭവനം പ്രവേശിച്ചാർ || അമരൊത്തമ
ന്മാരെ യഥാക്രമം നമനാ ചെയ്തു തരൂരപ്പതി രമണീയൊടുംസപ്പ
ജനത്തൊടും ശ്രമം വിട്ടൊത്തു സൌഖ്യംമരവിനാൻ || പുലർകാല
ത്തുണന്നിരുന്നീടുന്ന ജലാജക്ഷണൻ തന്നുടെ സന്നിധൌ വളരെ
ത്താഴ്ചയൊടെ ചെന്നൊതിനാൻ കളമാകും വചനം വിഭീഷണൻ ||
സ്നാനവസ്യ വിദ്യോദിയാൽ തിരുമെനിഞ്ഞൊരാൾ പ്രകാശമുണ്ടാക്കുവാ
ൻ ഞാനിന്നെത്രയുമാഗ്രഹിച്ചിടുന്നൻ ദീനവസുലകാരുണ്യവാരി
ധൌ || ഗാത്രത്തിന്നുള്ളലങ്കാര കമ്മത്തിന്നിത്തരണിമാക്കൊപ്പമില്ലാ
രുമെ തപഃപുസ്സിവർ ശൊഭിപ്പിച്ചിടവാൻ സതപരമനവാഭൈ
ത്തന്നാലും || യാതുധാനേശവാക്കുകൾ കെട്ടുടൻ വീതരക്കമരൾചെ
യ്തരമനം ഭൂതാവാകും ഭരതനെ വിട്ടുനീചെയ്യിടും പൂജസമീകരി
യ്ക്കില്ലാത്താൻ || മൽക്കാഴ്ചത്തിന്നതിങ്കൾക്കും ചൊയ്യാരു സുഗ്രീവാദി ക
പികളെ യൊക്കുനീ സൽക്കരിച്ചാലു മായതിനാലിന്നെന്നുറക്കാനി
ൽ പരം പ്രീതിയുണ്ടായ്തരം || പരിക്ലിഷ്ടനായ് പ്രൊമാർദ്ദചിത്തനാ
യ്ക്കുരുന്നിൽ വ്രതസ്ഥനായ്തവുന്ന ഭരതൻ തന്നെദുഷ്ടനും ചെയ്തുവാ
ൻ തപഃപാരം വളരുന്ന മാനസെ || ഏവം രാമവചനത്തെക്കെട്ടു
ൻ രാവണാനജൻ താനുമുണർത്തിച്ച ദൈവഭിപ്രവിമാനത്തിൽക്കൊറി
ഞ്ചാൻ താവകപുരമഹാനയിജ്ജവൻ || കണ്ഠരാലയം തന്നിലിരു
ന്നൊരു ശുഭമാകമാപ്പുഷ്ടകത്തെ പുരാസ്ഥലങ്കാരണവനെ രണ

ജയിച്ചുഭയം കഷ്ടലാക്കിയനഗ്രജൻ || ഇവിടക്കുപയോഗിപ്പതിനായ് ഞാനിവിടക്കൊണ്ടുവന്നീടാം വെഗത്തിൽ ഭവൽക്കാരും കഴിഞ്ഞാൽ ക്ഷവരന്റെ സവിധ്യെ ചെത്തുകൊണ്ടാലും രാഘവ || അനഗ്രാഹ്യനടിയനെന്നും തവമനക്കാഴ്ചിൽ നിനക്കുണ്ടെന്നാകിൽ മനുജശര മൽപുരത്തുനില്പിന്നനുജാനപിതനായിവസിച്ചാലും || പ്രീതിയൊടടിയൻ ചെയ്യും സൽക്കാരം നാഥനാകാ ഭവാൻ കൃപയൊടിമ വൈഭവമീയുതനായ്ത്തന്നെ സ്വീകാരം ചെയ്തു പിന്നെ ഗുഹിച്ചാലും രാഘവ || പ്രാർത്ഥിച്ചുവെ വിനീതനായ്നില്ക്കുന്ന ഭക്തനൊടരൾ ചെയ്തു ഭഗവാനും ശത്രുനിഗ്രഹചെയ്യുനിൻ സാഹായ്യമുത്തമതമപൂജയായ്തന്നമെ || വെറൊനിയൊന്നും ചെയ്യെണ്ടസൽക്കാരം പാരംബ്രീതനായ് ഞാനതിനാൽത്തന്നെ കൂറുപാരംഭവാണെന്നിലുളളതും നെരായിട്ടുറവുണ്ടെൻ മനക്കാണിയിൽ || പുരാമിതുകൂടെ ഞാൻ പസിക്കുവാൻ ഭരതൻവന്നഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നതിരിച്ചുണ്ടാട്ടു കൊണ്ടുപായിടുവാൻ പരയാചനചെയ്യതഖിലവും || നിരസിപ്പുന്നപാണനാരവസ്ഥയ നിരൂപിക്കുന്നനരമിമ സഖെ അരനാശികാനരമെന്നാകിലുമിതന്നീടുവാൻ ശക്തനല്ലാട്ടുമെ || ആധിപുണ്ടാപ്പുരത്തിൽ വസിക്കുന്ന മാതാക്കന്മാരെ മുപ്പരെയുമെൻ സൊദരനെയും കാണാൻഗമിക്കുന്നൻ സാദരാനിയുനമതി തന്നാലും || ഭഗവാനെവ ചൊന്നതുകെട്ടുപ്പൊളകതാരതിൽ ഭക്തിയൊടായവൻ ഗഗനചരമാകും വിമാനത്ത രഘുനാഥനികട വരുത്തിനാൻ || കാഞ്ചനരജതാദി കൾ കൊണ്ടുള്ളമഞ്ചജാലമതിലുണ്ട തൊക്കയും അഞ്ചിതമായരത്നസമൂഹത്താൽ ലാഞ്ഛിതങ്ങളായ്ത്തന്നെയിരിക്കുന്നു വാഞ്ചിഷ്ട ദിക്കിലൊക്കയും പുഷ്പകാസഞ്ചരിക്കുമതി ദിവ്യമാകയാൽ || ശൊഭനതരകിങ്കിണീജാലവും ശൊഭ്യായ്ത്തീർത്തു ചെത്തിട്ടുണ്ടായതിൽ ലൊഭകൂടാതചിത്രപ്പണികളും കൌഞ്ചരമാകും യാനത്തിലുണ്ടല്ലോ || പതാകാഭാഷജാവദികളും പലവിധമായതിൽ ചെത്തിട്ടുണ്ടാക്കയും അതിമൊഹനം വിശപകമ്മാവിനാൽ കൃതമായതുമാകുന്നു പുഷ്പക || ഇത്രസുന്ദരമാകും വിമാനത്തത്തത്ര രാമസമീപ വിദീപ്തനൻ ഭൂതരക്കൊണ്ടു വളിച്ചവിടത്തിൽ ഭക്തിക്കുറയ്ക്കാണ്ടു നിന്നാൻവിനീതനായ് || പിന്നെയുംരഘുനാഥനൊടായവൻവന്ദനം ചെയ്തിവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ മനവനിയോഗിച്ചാലും മൽകൃത്യമിന്നിനിപ്പില തുണ്ടെങ്കിലായതും || രജനീചരനായകനീവണ്ണം ഭജനപരനായിപ്പാഞ്ഞെപ്പൊൾ ഭജവിഷ്ണുത്താൽ വിക്രമചെയ്യാൻ

നിജാസനായ നൊക്കിട്ടരുചെയ്യാൻ || യത്താചെയ്യ സകലക
 വകൾക്കും രത്നചന്ദ്ര ധനഭൂഷണാദികൾ സാസ്സാദം നീകൊടുത്തു
 പൂജിച്ചെന്നാൽ കൃത്സ്സാദംമമപൂജയാസ്സന്നീടും || അതുകൊണ്ടിനി
 വാനരന്മാരുടെ പുദയത്തിലുള്ളാഗ്രഹമൊക്കെയും വിധിപൊലെകൊ
 ടുത്തു പൂജിച്ചവർക്കി സാന്താഷമുണ്ടാക്കിടെന്നാ നീ || മാനാഹ്
 നാരായ് നിത്യമിരിക്കുന്ന വാനരന്മാരെ മാനിച്ചുനിശ്ചയിക്കിൽ ദാനശീ
 ലൻ വിഭീഷണനെനിവരാനന്ദത്തോടധികം പ്രശംസിക്കും || ആ
 ദേശാകട്ടനരം വിഭീഷണൻമാദേത്തോടവാക്കാക്കയും വൈഗന
 ഓദനധനരത്നചന്ദ്രാദികളാദരിച്ചിപ്പോം പൊലെനൽകീടിനാൻ || ക
 ണ്ടുപാഖരമാല്യാദിയാൽ പരമണ്ഡിതരാജാപികളെ കണ്ടപ്പൊൾ
 പൂണ്ണമൊദമനജനൊടും കൂടിസപണ്ണരത്നമയമാകും പുഷ്പകെതിണ്ണ
 മകരമണിയെ വച്ചുകൊണ്ടണ്ണൊ ജെക്കണ്ണൻ രാമൻകരറിനാൻ
 ഉച്ചിനാഥ സുതനാകും രാഘവൻദിവ്യയാനെ വസിച്ച്കെ.ണ്ടെന്ന
 രം സപ്തരാമിവണ്ണം ബഹുമാനപൂർവ്വം സതുഷ്ടനായിട്ടരുൾ ചെ
 യ്യാൻ || കെട്ടാലുംവഴിപൊലെ കവികൾശ്രേഷ്ഠരെ നിന്ദിച്ചെയ്യ
 സഹായത്താൽ തുഷ്ടനായിത്താനായതു കൊണ്ടിപ്പൊളിപ്പൊലെ
 ഗമിച്ചാലുംസപ്തം || സുഗ്രീവനിയുംബന്ധുക്രൂരും സദാചര്യഗ്രതയ
 ന്നെ ചെല്ലയാലെന്നുടെ ഉൾക്കമലാ പ്രസന്നമായ് നിയിനിക്കിഷ്ടി
 സ്വജ്ഞാ നിജരാത്തുപായാലും || നിന്നുടെപുരംപാലിച്ചു കൊണ്ടി
 ഹ നന്നാസ്താക്ക ഭവാനുംവിഭീഷണ എന്തെയാത്രക്കിന്ന സക
 ലരും തന്നിടണമനമതിയുമുദാ || ഇതുംരാമൻ പറഞ്ഞതുകെട്ട
 പ്പൊൾ രത്രനിൽക്കുന്ന സപ്തജനങ്ങളും ചീത്തഭക്ത്യാ രഘുകുലനാ
 മന്റെ കാൽത്തളിരിണ വന്ദിച്ചുണർത്തിച്ചാർ || അടിയങ്ങളും രാ
 ഘവനിത്തിരുവടിയൊന്നിച്ചയൊല്ലാ പുരസ്സന്നിൽ വിടകൊണ്ടിട്ട
 വിടത്തിലുണ്ടാകും പട്ടക്കൊപ്പവും പട്ടണവുംതവ || അഭിഷേക
 പൂർക്കുമ കൌസല്യക്കുടിവാദ്യവുമദരാൽ ചെയ്തുകൻ സ്വഭവന
 തെ പ്രാപിപ്പാൻ സമ്മതപ്രഭുവാകും ഭവാനിന്ന തന്നാലും || താ
 ള്ളയൊടെവം പ്രാതമനചെയ്യപ്പൊളപ്പുതനാകും രാമനരുൾചെയ്തു
 ജ്ഞാണിബന്ധു സമതനായമുന്റെ പുരസ്സന്നിൽ പ്രവേശിപ്പാ
 ന് || അതിനാൽദ്രുതം സതുഷ്ടരായ് നിങ്ങളിൽതന്നെ സകലരും
 കെറക ഇതിരാമൻറാകല്ലന കെട്ടവരതിവെഗം വിമാനത്തിൽക്കെറി
 നാർ || തിരക്കെന്തെസകലരും സൌഖ്യമയ്ക്കുവീടിനാർ ദിവ്യവി
 മാനത്തിൽ നൗവാഹനാനാപ്പാലെ രാമനാപരിശോഭിച്ചമവിനാ
 ന് പുഷ്പക || അതുനേരത്താപ്പുഷ്പകയാനത്തോടതി വെഗംഗമിക്കു

നിമജ്ഞാച ക്ഷിതിനാമസുതനാകം രാഘവൻ പ്രതിനന്ദിച്ചരുള
 ചെച്ചയ്ക്കിടനാൻ || മനഃജഗതനയൻ ഗമിച്ഛുവാന്നനുവാദം കൊടു
 ഞ്ഞാരനന്തരം അനുമാദം പൂണ്ടുവരമാഗ്നേയ ധനദൈവവിമാനം
 പുറപ്പെട്ടു || അന്നരം രഘുനായകനും മുദാ ചൊന്നാൻ തന്നുടെ പ
 ത്തിനയാടിവണ്ണം ചന്ദ്രനെർമുഖിസീത സുരശിപ്പി തന്നിലുള്ളൊരു
 കേശശലമാക്കയും ഇന്നീനകതഞ്ചരേശപൻ തന്നുടെമന്ദിരത്തിലു
 ണ്ടായതു കണ്ടാലും || യുദ്ധസ്ഥാനത്തെയും നീവഴിപൊലെ നെത്രം
 രണ്ടുതൂറന്നു കണ്ടിടകുളിയിൽ തന്നയാകുന്നു രാവണൻമൃത്യുഗ്ര
 സുനായമുന്നാകിടുന്നതും || കാഭകണ്ഠപ്രഹസ്യ ധൂമാക്ഷാദിവയമ്പ
 ങ്കാർ ചത്തുവീണുമിസ്ഥലെ ജാഭാരിജിത്തു മിദ്രിച്ഛിലെന്നുടെ ത
 വിയാൽ ഹതനായെന്നറിഞ്ഞാലും || മയപുത്രിയു മിദ്രിക്കിലാക്
 ന്നു ഭയ്കതൻറാശവദേഹം കണ്ടുററാ ഭയവെപഥുപൂണ്ടു കരഞ്ഞ
 തുമയിഭാമിനി സർപ്പാകാങ്കണീ || സമുദ്രംകടന്നിദ്രിക്കിലിട്ടിനം സു
 മുഖിഞ്ഞാൻ വസിച്ചെന്നറിഞ്ഞാലും മമകല്പനയാൽ നളൻകെട്ടിയ
 സുമാറൽ സെതുവുമിതാകണ്ടാലും || കക്ഷിയിൽപല നക്രമകരാദി
 രക്ഷ ജന്തുക്കളുണ്ടാകകാണ്ടുററം അക്കോളുമാകും സാഗരത്തെ
 യും നീവീക്ഷണചെയ്തു കൊണ്ടാലും ജാനകീ || വാതപുത്രനുപകാ
 രം ചെച്ചൊരുഭൂധരന്തെയും പുണ്യമായിട്ടു സെതുബന്ധനമാക
 ന്ന തീർത്ഥത്തെയും ഓമലി നീവഴിപൊലെ കണ്ടാലും || പ്രീത്യാരാ
 വണസാദരൻ വാണൻറാ മിത്രമായുമിസ്ഥലത്താകുന്നു മാർത്താ
 ണ്ഡാത്മജൻ തൻറാപുരത്തെയും സതപരമിതാ കാങ്കണീസുന്ദരീ ||
 മിത്രപ്രീതിക്കായ് ബാലിയെക്കൊന്നതു മിദ്രിച്ഛിൽതന്ന നിന്നെന്നറി
 ണ്താലും || കിഷ്കിന്ധാപുരി കണ്ടുടൻസീതയും നിഷ്കപടപ്രിയനൊ
 ടുണത്തിച്ചാൾ || സുഗ്രീവ പ്രിയഭായുമാരെത്തു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു
 രാജ്യപ്രവേശിപ്പാൻ || ഇതിപ്രെയസീ വാക്കുകെട്ടായതും സദയം
 സമ്മതിച്ചുരാഘവൻ ക്ഷിതിയിൽ പുഷ്പക്കത്തയിറക്കിക്കൊണ്ടരി
 തുഷ്ടാ കപീശനാടൊതിനാൻ || വാനരാധിപ സർപ്പരും തന്നുടെ
 മാനനി മാറെടൊത്തു വന്നീടുകജാനകീ തന്നിലൊക്കും പൊലിന്നു
 ഞാനും പൊകുവാതാഗ്രഹിച്ചീടുന്നു || സന്ദേശമെവ കെട്ടുഗസുഗ്രീ
 വൻ സൈന്യത്തൊടൊത്തു രാജ്യത്തിൽചെന്നുടൻ സുന്ദരിയാകാ
 താരയൊക്കെസല്പാന്നനൻ തൻറാകല്പന കെൾപ്പിച്ചാൻ || ഇപ്ര
 ദേശത്തിൽ നമ്മുടെജാതിയിലിറപ്പുള്ള തന്മണിമാക്കൊക്കയും ക
 ല്പനകിട്ടി രാമപുരംകാണാൻ ക്ഷിപ്രകൊണ്ടു വന്നാലുമവരേനീ ||
 വല്ലഭാനന്ദാ ചൊന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ മല്ലലാചനയാകുന്ന താരയും

എല്ലാനാരിമാരെയും വരുത്തിത്താൻ നല്ലവണ്ണമലങ്കരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്
 സല്ലിപമവരാത്ത വിമാനത്തിൽ തെല്ലരികിൽ ചൊന്നല്ലാവരുംകൂ
 ടി || പുഷ്പകുന്തപ്രദക്ഷിണം ചെയ്യവരുൾപ്രമാദ മതിൽകരയെറി
 നാർ അപ്പൊളാദിപ്രമാകും വിമാനവു മുൽപതിച്ചു വി.യൽപ്രദെ
 ശെദ്രതം || പിന്നയുംരാമൻ സീതയെദിക്കുകൾ നന്ദിപൂണ്ടുടൻ കൂ
 ടിത്തുടങ്ങിനാൻ ഉന്നതമാക മൃഗ്യമുക്കത്തെയും തനപംഗീമണെ
 കാക്കുവഴിപൊലെ || രവിപുത്രനൊടൊത്തുണാൻ സഖ്യവുമിവിട
 ത്തന്നെ നിന്നൊല്ലാചെയ്യും തവഹെതുവായ് ബാലീവധം ചെയ്താ
 നയാനാത്തമ സത്യാത്തച്ചെയ്യും || ചിത്രകാനനയാകുന്ന പമ്പ
 യെലാത്രിപുത്രി ദയിരൈനീകണ്ടാലും തപദിപയാഗത്താലാത്ത പ്ര
 ലാപചുമത്ര നിന്നൊല്ലാമുന്നാ ഞാൻചെയ്യും || അബലൈന്ദൈ
 പ്പന്മാതീരത്തല്ലൊ ശബരാംഗനയെച്ചെന്നു കണ്ടതുംഉഭയകരമുദ്ര
 നൊചയ്യിട്ടാക്കുമസ്ഥൻ തന്നൊക്കുന്നതുമീസ്ഥല || കൈണ്ടൽവെ
 ണിനിനക്കു വെണ്ടിദൂര കണ്ണൊനൊടാജ്ജടായുവന്നത്രയും ശണ്ഠയിട്ടു
 പൊരുതീയസ്ഥാനവുംകണ്ടാലും വഴിപൊലെ നീ ബാലികെ || ജന
 സ്ഥാനപ്രദശെത്തയും മദോജനകാത്മജെനിയീതാകണ്ടാലുംനിനച്ചാ
 ലാഖരാദിയെന്നമീവനത്തിൽതന്നെ വച്ചല്ലെങ്കൊന്നതും || സമ്മോ
 ദനാംവസിപ്പിച്ചതുപേണ്ണ നിമിത ഭവനത്തെയുംകാക്കു നീ നിമ
 യ്യാദ.ൻദേശമുഖൻ നിന്നെയന്നിമ്മഹിയിൽ നിന്നല്ലെഹരിച്ചതും ||
 നിമ്ലയാകാഹ്ലാദാവരിയെയും രമ്യമാകമഗസ്യാത്രമത്തെയും കും
 ബുകണ്ഠിസുതീക്ഷ്ണശരഭംഗ സന്മുനിവാസസ്ഥാനങ്ങളുംകാക്കു ||
 വിരാഡൻതന്നൊക്കുന്ന സ്ഥലത്തെയും പരിചൊടത്രി പത്രിയെ
 ചെന്നു നീ നിരീക്ഷിച്ചൊരുപുണ്യാത്രമത്തെയും വരവണ്ണിനിജാ
 നകികണ്ടാലും ഉത്തമഗുണവാനാകും കൈകെയീപുത്രനെന്നപ്ര
 സാദിപ്പിപ്പാൻപുരാ ഭക്ത്യാവാനൊരുമൊഹനമാകുന്ന ചിത്രകൂട
 പ്രദേശവുംകാക്കുനീ || ഭരദോജന്റെവാസസ്ഥലത്തെയും സുര
 സൈവിതഭാഗീരഥിയെയും സരയൂനദിയെയും ഗുഹൻതന്റെവ
 റിയെയും നീ കാക്കുസുമദ്ധ്യമ || ദൂരത്തായ്ത്തന്നെ കാണുന്നി
 താ പരാ ചാരവാകുമയൊല്ലാപുരം പ്രിയെ സാരസാക്ഷിനമസ്താ
 രാചെയ്തുന്നിനാരംഭിച്ചാലും വെഗനനിയ്ക്കൊപ്പാൾ || അരുളി
 ചെച്ചുതീവണ്ണാകട്ടെപ്പൊൾ ഹരിവീരകും രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠനുംഉഭ
 മൊദമയന്യന്പുരീ പരിശോഭയെന്നൊക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ || പ
 തിന്നാലാമതായുള്ള വഷ്ടവു മതിശ്രാന്തമായുന്നദിനത്തന്നെ പ്രഥി

തൻ രഘുനാഥൻദരദോഷവദം പ്രാപിച്ചഭിവാദനംചെയ്യാൻ ॥
 മുനിയൊടഥരാജ്യവൃത്താന്തവും മനുജശപരനീവണ്ണം ചൊരിച്ചു
 സുനീതിജ്ഞമെപുരവാണീട്ടാ ജനത്തിന്നൊക്കെശ്ശാഭനമല്ലയൊ ॥
 ഭരതൻതാനും മാതാക്കന്മാരുമിന്നിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ ജീവിച്ചൊരുവി
 ധംപുരത്തന്നിൽസുഭിഷ്ഠമൊ സർവ്വവുമരുൾ ചെയ്യുന്നെക്കെൾപ്പി
 ച്ചതന്നാലും ॥ മാമുനികലാശ്രഷ്ടനാടിവണ്ണം രാമൻചൊരിച്ച
 നെരത്തദ്വെഹവും പ്രേമത്തൊടൊന്നു പുഞ്ചിരിയിട്ടുടൻ ഭൂമിനാ
 മസുതനൊടു ചൊല്ലു നാൻ ॥ കെട്ടാലുംഭരതൻ നീ ഗമിച്ചനാൾ
 തൊട്ടുപങ്കമണിഞ്ഞു ജടാഭാരംകെട്ടിവെച്ചുനിൻ പാദുകയെത്തന്റെ
 ജ്ഞേയനൊപ്പാലേ പൂജിച്ചുനിത്യവും ॥ സർവ്വകാരുണ്യത്തെയും താൻ
 നടത്തിക്കൊണ്ടുവ്യഭിചാലനംചെയ്യുന്നുഅവണ്ണനെന്ന മാതാ
 കന്മാരെയൊ നിന്ദാജമവൻസംരക്ഷിച്ചെയ്യുന്നു ॥ രഘുനാഥവപു
 രിതന്നിലിന്നുവില്പക്കും ശുഭമെന്നറിഞ്ഞാലും സുഖത്തെയുമായെഴ
 വ്വരാജ്യത്തെയുംസ്വഗൃഹത്തെയും താതാദിയെയുംനീ ॥ ഉപേക്ഷിച്ചു
 ന്നൊക്കെയിവാക്കിനാൻ ശപഥത്തെയും ചെയ്യിവനന്തന്നിൽ
 ശുഭനിന്നൊപ്പദാതിയാജ്ഞപ്പെടാൻ കൃപപാരമിനിജ്ജളവാക്കുന്നു ॥
 ഇപ്പോൾ സിദ്ധാർത്ഥനായ്നിന്നെത്തുഷ്ടനായിപ്രദാശസബന്ധ
 വാജ്ഞാക്കയാൽ ഉൾപ്പൂവൊരമ്പ്രസന്നമായൊന്നെന്നും സുപ്രസന്ന
 വദനധരിച്ചാലും ॥ കാട്ടിൽവെച്ചു ഭയിരയെക്കൂട്ടും ദുഷ്ടനാകുമവ
 നെവധിച്ചതും ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ നീ ഭരിച്ചതുംദിവ്യ ദൃഷ്ടികൊണ്ടറി
 ണ്തീടിനൻസർവ്വവും ॥ മാനിച്ചിപ്പൊളൊരുവരും പ്രീതനായ്ദാ
 നാചെയ്യുന്നെൻ സപീകരിച്ചത്ര നീ സെന്നയൊടുമൊത്തിട്ടിനാ സൌ
 ഖ്യമായൊന്നവരൂവസിപ്പിച്ചിട്ടുപായാലും ॥ ഉത്തമാംഗംകൊണ്ടുഗ്നി
 രംസപീകരിച്ചിത്തരും മുനിയൊടുടൻയാചിച്ചാൻ സതപരം ഞാ
 നയൊല്പ്രയുജ്ഞപൊക്കുമ്പാൾ തത്രമാഗ്നോഹലിജ്ഞാത വൃക്ഷവും ॥
 സുധയൊടുസമാനമധുരമല വിതതിനൽകീടെണമകാലത്തും ഇതുത
 ന്നൊപരമായിട്ടിന്നിനിജ്ജതകീടുക തുഷ്ടിയൊടെഭവാൻ ॥ അങ്ങി
 നെത്തന്നെയെന്നും മുനീശപരൻ മംഗലനാകാ രാമനൊടൊതിനാൻ
 ഭാഗിയൊടമധുരമലപുഷ്പാദിതിങ്ങിവന്നു മരങ്ങളിലുംതദാ ॥ അ
 തുകണ്ടുടൻ വാനരശ്രേഷ്ഠരും മുദിതന്മാരായ്ചെന്നൊപ്പലാദിയെ
 യഥാകാമം ഭൂജിച്ചുവരല്ലാതും ജിതസ്വഗ്നോരപ്പൊലമരുവിനാ
 ൾ ॥ രാമനാപിന്നൊരുമതിയൊടവം പ്രേമത്തൊടുകൾചെയ്തു
 തുടങ്ങിനാൻ താമസിഞ്ഞാതെ നീചൊയ്ഗുഹനൊടൻ ക്ഷമവു

ത്താനന്തമൊക്കെമിടക്കുന്നു || അവനാൻ പ്രിയനാകയാലിക്ലമാ
 ശ്രവണാകൊണ്ടതിപ്രീതനായ്ക്കും തവമൽ പുരിയ്ക്കുള്ളൊരുമാഗ്ഗവും
 നിവെലിപ്പിച്ചുതന്നീടും മാരുതെ || സാദരമപായ്ഭരതനൊടും പി
 ന്നൊച്ചാദിക്കണം കശലാനീമൽഗിരസീതാലക്ഷണന്മാരൊടും
 കൂടിഞാൻ സാധിതാർത്ഥനായ്ക്കുന്നെന്നും ചൊല്ലേണം || ഭാഗ്യയെ
 ത്തസ്സരിച്ചവൻവൃത്തവും സൂര്യനന്ദനസഖ്യവും ബാലിയെശൗ
 ര്യംകൊണ്ടുഹനിച്ചതും സീതയെവീഴ്ചകൊണ്ടു നീ വീക്ഷിച്ചുവന്ന
 ത്വം || സെതുബന്ധിച്ചതും സെന്നായാടൊത്തുയാതൃധാനെശനെ
 ക്കലാചെയ്തതും താതനെക്കണ്ടുവന്ദിച്ചതും വരം പ്രീതരായ്ത്തദോ
 ദവന്മാർതന്നതും || പരം പ്രീത്യാസുഹൃത്തായ്ക്കുന്നായ്ഭരദോ
 ജനികടത്തിലിട്ടിനാ മരുവുന്നുത്താനെന്നും പ്രിയനാകാഭരതൻത
 ന്നൊടൊതുക്കമാരുതെ || നിന്നുടെ വാക്കുകൾക്കൊമ്പാളായവൻ
 തന്നൊടോവരമെന്തെന്നാലായതും നന്നായ്സൂക്ഷിച്ചറിയണം രാജ്യ
 ത്തിന്നിന്നഭിലാഷമായവനുണ്ടകിൽ || കൊടുതീടും ഞാൻ തുഷ്ട
 നായ്രാജ്യവും വടിയൊടവൻപാലനാചെയ്തൊടുക്കുന്നെന്നിയഭിപ്രാ
 യമാക്കുംപടുതം കൊണ്ടറിഞ്ഞുവന്നീടണം || ധാത്രിശനാകും
 രാമനാലിവണ്ണം പ്രീത്യാസുഹൃത്തായപ്പൊളായവൻ മന്ത്രിവേഷം
 ധരിച്ചുഗുഹൻതന്റെ പത്തനത്തിൽചെന്നിവണ്ണം ചൊല്ലിനാ
 ന് || ഗുഹനിൻപ്രിയനാകുന്ന രാഘവൻസഹജപ്രിയസെന്നാദി
 യുക്തനായ്നിഹതരി പൂവായ്ഭരദോജനാൽ ബഹുമാനിതനായ്
 ത്തത്രവാഴുന്നു || നിന്നൊടിന്നു കശലത്തെച്ചൊരിപ്പാനെന്നൊടാ
 ജ്ഞാപിച്ചിടീനാൻ രാഘവൻഎന്നവനാദരചെയ്തിട്ടുംബരം ത
 ന്നിൽചാടിറ്റതം ഗമിച്ചാനവൻ || ഗൊമതിയെയുംവാലുകീനീയെ
 യും ഭീമസാലവനാത്തെയും ഭാഗ്ഗവതമരീകന്മാത്തെയും കടന്നാനദി
 ഗ്രാമസന്നിധിതന്നിൽ ചെന്നീടിനാൻ || തത്രചിരാംബരധരനാ
 യിട്ടും മസുകത്തിൽ ജടയധരിച്ചിട്ടും ഗാത്രംപാരംകൃശമായിട്ടും
 മലദിശ്രുതമായിട്ടും രാമവിധയാഗത്താൽ || ഹലമൂഢാദിതന്ന ഭൂജിച്ചി
 ടുംവലയാദി വിഭൂഷണാവിട്ടിട്ടും മലിനാകാരനായിട്ടും പാദുകാബല
 ത്താൽ പുരരക്ഷയച്ചെയ്തിട്ടും || ബ്രഹ്മച്ഛിസമതൈജസപിയായിട്ടും ധ
 മ്മത്തിൻമുത്തിയെപ്പൊലെയായിട്ടും നിമ്ബമനസ്സായിട്ടും സപ്തകാ
 സമതമനായിട്ടുംമദ്ധ്യനാ||ഭരതൻതന്നെക്കണ്ടഥവാനവരനാകും
 പവനജനത്രയും തപരയൊടകരാർണ്ണം കൂറ്റുകൊണ്ടരികിൽചെ
 നിവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ || യാതൊരാളെക്കുറിച്ചു ഭവാനിപ്പൊൾ

ചെങ്ങത്താടിഹവാണരുളീടുന്നു ഭൂതാവാകമാരഃഘവൻ തുഷ്ണനാ
 യ്ചാദിജ്ഞാ കുശലാവിഭോതവ ॥ മംഗളയാകം സീതയെക്കട്ട
 തും സാഗ്രാമരിപുഭജനംചെയ്യതും സംഗ്രഹമായ്സമസുവൃത്താ
 നവുസാഗ്രാമിപ്പിച്ചാൻ സന്നതിയൊടവൻ ॥ സന്തോഷപ്രഭ
 വാക്കുജീവുന്നമതികവന്നവൻ ചൊല്ലിക്കെട്ടപ്പൊഹിന്നുന്നില്ലാ
 തൊമാദം വളർന്നടനന്ധനായിണഭൂമെരഭരതനം ॥ അല്പനരം
 കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ ബോധവുമുണ്ടവിചെഴുന്നൊവൻ പ്രീതനായ്തൽ
 പ്രാദേശ മരുവുമാനുമൊനെ ക്ഷിപ്രാചെന്നു പുണൺവചമാതിനാ
 ന് ॥ കരുണകലന്ത്ര വരുന്നൊട പരിതാപത്തെത്തിൽ നിത്യ
 ന്നൊരുസുര ശ്രേഷ്ഠനാപാരം ഗുണമുള്ളനരന്മാരിൽ വെച്ചുകൊ
 ചൊല്ലുക ॥ കണക്കില്ലാത്തമൊദത്തെ നൽകിയുണമെരും നിന
 ക്കിന്നു ഗൊഗ്രാമമണി മണ്ഡിതനാരീഗണാദിയെ വണക്കത്തൊ
 ടെ ദാനാചെയ്യിടാനൻ ॥ ശതവഷ്ടാകഴിഞ്ഞിട്ടെന്നാകിലും മുദം
 പ്രാപിക്കാ ജീവിച്ചിരുന്നെന്നാൽ ഇതിലൊകപ്രസിദ്ധ വചനമിനി
 തുടക്കുകയാൽ സത്യമായെന്നല്ലൊ ॥ ഹരിജാതിയുമഗ്രജനാ ത
 മിലൊരുമിച്ചിന്നു ബന്ധുതപപ്രാപിപ്പാൻ ഒരുകാരണമെന്നൊ
 ലായതും പരിചൊടുരചെയ്യാലും ശൊഭന ॥ ഭീനതവുണ്ടിരിക്കുമവ
 നെവ മാനുഷത്തൊടുരചെയ്തു നിന്നപ്പൊൾ മാനുഷാകാരനായുരുവീ
 ടുന്ന വാനരാത്തമ നീവണ്ണുചൊല്ലിനാൻ ॥ നരപാലകമാരക കെ
 ടക്കുഞ്ഞാൻ മരുഭാതമു വാനരനാകുന്നു ഉരചെയ്തു സകലവൃത്താന്ത
 വുധരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടീടാവഴിവൊലെ ॥ വരജ്ഞനാ രാമനെക്കെ
 കെയ്പ്പരം തന്നിൽനിന്നാട്ടിക്കളഞ്ഞതും പുത്രശൊകം കൊണ്ട
 മ്ഗൻമരിച്ചതും സതപരമങ്ങളൊളയച്ചതും ഉത്തമഭവാൻ മാതൃല
 ന്തന്നുടെ പത്തനത്തിൽ നിന്നാഗതനായതും ॥ പാത്ഥ്വിവശ്രീയെ
 സ്സന്തുജിച്ചങ്ങസാ ചിത്രകൂടത്തിൽ ചെന്നപെക്കിച്ചതും സത്യനി
 ഷ്ഠനായിടുന്ന രാഘവൻതപഭചനാത്ത കൈക്കൊതിരുന്നതും ॥ പാ
 ദകുളത്തന്നടനെ ഭവൽചെദോതിന്തു തിരിപ്പിച്ചയച്ചതും ഭൂതമാ
 യൊരിവൃത്താന്തമൊക്കെയും ചെതസ്സിൽ തവബോധവുമുണ്ടല്ലൊ ॥
 പിന്നത്തത്രഗതമായ വൃത്താന്തമെന്നുചാത്തമു ചൊല്ലാം ഞാൻകെ
 ടാലും സന്ദർശിവിട്ടനന്തരം ദണ്ഡുകമെന്നുചൊല്ലും വന്നെചെന്നു
 രാഘവൻ ॥ വിരാധനെനവരാകാ രാക്ഷസവരനെയും വധിച്ച
 മപിന്നയും നരപാലസുതന്മാരിരുവരും തരസാകാനന്തത്തിൽ നട
 ക്കുവാൻ ॥ ശരഭാശുനിയിക്കുണ്ടെട്ടാമസുരലൊക്കത്തെ പ്രാപി

ചുതുകുണ്ടു പരിചൊടനു മാമുനി.മാരെയും നിരീക്ഷിച്ചാജ്ഞ സമാ
 നാപ്രാപിച്ചാർ || അന്നരാവന്നശുദ്ധ്വജ തന്നെച്ചിന്ന നാസി
 കാകണ്ഠയാക്കിത്തത്ര വാനതൃതൃഖരാദി നകതഞ്ചര വൃന്ദത്തെയും
 വധിച്ചാൻ രഘുപതി ദുഃഖത്തൊടവർ ചെന്നുനത്തഞ്ചര മുഖ്യ
 നൊടര ചെയ്യപ്പെട്ടായവൻ ശീശ്രും മാർചാനദിവ്യ പൊന്ത
 ഗമാക്കിദ്രവിയെ മൊഹിപ്പിച്ചീടിനാൻ || സീതാദേവി തന്നാഗ്ര
 ധാ കണ്ടു സാധിപ്പിച്ചാൻ ധനുഷ്ഠാനി.യായ്ത്തവ സൊദര
 നായിടുന്നാരു രാമനമേതും സംശയിക്കാതെപുറപ്പെട്ടാൻ || കാട്ടി
 ൽ ചെന്നതിയത്താത്തച്ചെയ്യിട്ടും കിട്ടാഞ്ഞിട്ടാമൃഗത്തെ വധിച്ച
 പ്പൊൾ ദുഷ്ടാപ്പാനാനും ഹാസീതയെനെവമാട്ടു ഭീനമായിട്ട ശ
 ബ്ദത്താകട്ടു ചിന്നയായ്രാമന്റെ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടു സീതയും സൌ
 മിത്രിയെദ്രത || ആരുംപാർപത്തിലില്ലാതെ വന്നപ്പൊൾ പാദാ
 തെ ദശകണ്ഠനാദ്രവിയെ തെരിലൊരിഗമിപ്പതു കണ്ടുടൻ പൊ
 രിന്നായ്ചെന്നതൃത്തുജടായുവു || പക്ഷിയെവധിച്ചാകാശമാറ്റെണ
 രാക്ഷസൻ ഗമിക്കുന്നതും തദാ വൃക്ഷാഗ്ര നിന്നടിയങ്ങളൊ
 കയും വിക്ഷണ്ണചെയ്തു വിസ്മിതരായ്നിന്നാർ || അശ്വൈകൊ
 ദ്രാനാ തന്നിലാദ്രവിയെ പ്രശംസിച്ചിരുത്തീടിനാ നായവൻ നൃശം
 സൻപായുന്ന വചനത്തെ കൃശഗാത്രീതൃണസമമാക്കിനാൾ || പൊ
 ന്താത്താമനിച്ച് വന്നാഗ്രാമ പെണ്മണിയെക്കാണാതെ തിരയു
 ന്വാൾ അമ്മയിയിൽ മരിച്ചുകിടന്ന നിമ്ബലനാകാ ഗൃഭൃത്തെ
 കണ്ടുടൻ || വടിവൊടവൻ താൻറസംസ്കാരവും മടികൂടാതെ ചെയ്യു
 മരാഘവൻ ഉടനെ കബന്ധന്റെ കരംമുറിച്ചടിയങ്ങളെ പ്രാപി
 ച്ചാൻതൽഗിരാ || ഇന്ദ്രപുത്രനെ നിഗ്രഹിക്കാമെന്നും തനപംഗിയെ
 ത്തിരഞ്ഞറിയാമെന്നും അന്നരാമസുഗ്രീവന്മാർ തങ്ങളിൽവഹിതൻ
 മുൻപിൽസത്യത്തെയും ചെയ്യാർ || ബാലിയെക്കൊന്നുരമൻ കപിക
 ലപാലകനാക്കിവച്ചാൻ സുഗ്രീവനെനാലുകിലും ദൈവിയെനൊ
 ക്കവാൻ ചാലൈസമ്പത്തെ വിട്ടുസുഗ്രീവനും || ജാഗ്രതാപ്പട്ടടിയ
 ങ്ങളെദ്രതം തെക്കെട്ടിക്കിലയച്ചു കപീശപരൻ നൊക്കിനൊക്കിനട
 ന്നു കാണാഞ്ഞതിദുഃഖത്താൽ ചൊല്ലുംരാമകഥകെട്ടു || സൽക്കരി
 ച്ചുസമ്പാതിയും ഞങ്ങൾക്കാദികളു കാട്ടിത്തന്നീടിനാനാദരം മക്ക
 ടങ്ങളെസങ്കടം തീർപ്പാനായിഗ്രാമത്തെ ഞാൻവർദ്ധിച്ചെന്നരം ||
 ശതയാജന വിസ്മിത്തമായുള്ളൊരു ദധികടന്നപ്പുരൈചെന്നുടൻ അ

തിദ്ദദ്ധിതയായ്ത്തത്ര മെവുന്ന സതിയായിടംസിതയെക്കണ്ടുഞാൻ ||
 മാഗധാഗിതൻ തൃക്കരതന്നിൽഞാൻ ഭാഗിയെന്ന രാഘവൻത
 ന്നാട താഗുലിയവും ഭാനാചെയ്യാശ്വാസമങ്ങുണ്ടാക്കി ത്തദിയശി
 രൊരത്നം || പരരാമചിശ്വാസത്തിനായ്താങ്ങിച്ചരിതാർത്ഥനായ് പ്ര
 ത്യാഗമിച്ചുടൻ ഹരിമാദ്ധ്യവസിക്കാ ഭഗവാന്റെ തിരുമുൻപിൽ വ
 ച്ചാദരാൽ കൂപ്പിനൻ || പരിതുഷ്ടനായ് രാഘവനമപ്പൊ ജരിയെ
 ക്കൊൽപാൻ സെന്നായാടുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടനളനൈക്കുണ്ടാബുധയ
 ചിറയ്ക്കെട്ടിച്ചക്കര പറ്റിനാൻ || സെന്നാഥൻ പ്രഹസ്യനെയ
 മിത്രമാനമാനി കരനാസ്സമിത്രിയും സാനജരജനീചര നാഥനെ
 ദീനാമന്ത്രമനിച്ചാൻ ഭഗവാനും || ദിക്പതിമാർ ഭഗരഥനൊത്തു
 വന്നതുതവരാനാത്തയും ചെയ്യുപുഷ്പക കൊസ്സപ്പുറൊടും കൂടി
 ട്ടിപ്പാർ ഭാരഭാജാശ്രമാ പ്രാപിച്ചാൻ || വെണ്ടവെദം ഭവാൻനാ
 ളെജ്ജ്യാനക്കണ്ടിടം നൂനാമന്നരചെയ്തപ്പാർഇണ്ടവെല്ലാ മകന്ന
 തി സന്താഷപൂണ്ടുകൊണ്ടാബ്ജരതനും മെവിനാൻ || ഇഷ്ടനാക
 ന്നശത്രുക്കളനാടെവ തുഷ്ടനായിന്നെച്ചാന്നാൻ ഭരതനാജ്ഞാനാ
 ഗമിക്കുന്ന ദിവസാന്തക്കെട്ടിലെ വാതവ്യത്രമുഖത്താൽനി || രാഘ
 വപുരമൊക്കയും സൊദരവെഗം നന്നായലകരിപ്പിങ്കുക മാഗധശി
 ല്ലിവെശ്വാദിവുദ്ധ്യം വ്യാകുലാകൂടാതത്ര വന്നിടണം || പിന്നെയും
 വെണ്ടതത്രയും വെഗത്തിൽത്തന്ന ചെയ്യുകൊണ്ടാപു സഹൊദര
 എന്നീവണ്ണ ഭരതൻപറഞ്ഞപ്പൊർ തന്നടാർക്കാരൊടായവൻ ക
 ല്ലിച്ചാൻ || നിമ്നഭൂമിയത്തുക്കന്നാ നിങ്ങളാക്കുന്നാകും പ്രദേശ
 ത്തെനിരത്തണം നന്ദിഗ്രാമത്തൊട്ടിനായാദ്ധ്യാപുരത്തിനിലാള മ
 ലകരിച്ചിടണം || ചിലർവെഗത്തിൽ ശീതഗന്ധാനപിതജലം കൊ
 ണ്ടിഹസെമന്നാ ചെയ്താട്ട പലജാതിസ്സമനികരം കൊണ്ടീസ്ഥല
 മൊക്കൻറ ചീടാട്ട ചിലർ || രത്നമുതാർ പതാകാസമൂഹംകൊണ്ട
 ത്രയുമലകാരത്ത ചെച്ചുട്ട പത്തനത്തിന്ന ചിതമായിട്ടന്ന നിന്തു
 ലപ്രകാശത്ത വരുത്തണം || ഇത്ഥഭൂത്യാരക്കല്പിച്ചയ ചിട്ടാശ്ശത്രുക്ക
 ർപിന്നെ മാതാക്കന്മാരെയും വാത്തകെരപ്പെച്ചനന്തരം കൈകയീ
 പുത്ര സന്നിദ്ധ്യവന്ന നിന്നിടിനാൻ || കൌസല്യാദികളായ മാതാ
 കന്മാർ ഭാസുരരാകും പുത്രരെക്കാണുവാൻ ഭാസ്മാരൊടുംകൂടി ഭ
 രതന്റെവാസസ്ഥാനം സമൊദംപ്രവേശിച്ചാൻ || വസിഷ്ഠാദിയും

വൃഷ്ടവും ഭരതപുരാഭാഗെ നിഷ്പതിച്ചുസകലരും കാഞ്ചലെ || ഭൂ
 തലമുഖം പതിച്ചപ്പോൾ ജാതഭക്തിപ്രണയ യോനപിതാ
 ഭൂതാവാകഭരതൻഭഗവാൻപാദെ പിന്നെയുംവിശ്വവണങ്ങിനാ
 ന് || ചിരകാലമാണായ്ക്കൊണ്ടുള്ളവിരമാഗ്നിയാൽ പാരാകൃ
 ശ്ണായ ഭരതൻതന്നെ ശ്രീരാമനങ്കത്തിൽ പരിചൊടെ വച്ചാലിം
 ഗനാചെയ്യാൻ || രാമവന്ദനാചെയ്യുമ സപ്രമാണസമിതിയ്ക്കും ക
 ശലാചാദിച്ചവൻ സോമബിംബമുഖിയാകും സീതയനാമപൂർവ്വമ
 ഭിവാദനാചെയ്യാൻ || അഗ്രജാനാനം ബന്ധുതൃപ്താചെയ്യ സുഗ്രീവ
 നെയുമുഗദൻ തന്നെയും അക്ഷപികലശ്രയ്ക്കുരെയും പിന്നെവ്യഗ്ര
 തകൃതാശ്വജനാചെയ്യാൻ || നരവേഷണ വാനരാരാക്ഷ്യം
 ഭരതനാടും സൗഖ്യത്തെച്ചൊരിച്ചാൻ ഹരിവീരന്മാർ ചൊന്നതു
 സിംഹിതച്ചര ചെയ്യാൻ രവിസുതനാടെവാ || അഞ്ചിതഗുണനാ
 കാഭയാൻ ഞങ്ങൾക്കഞ്ചാമഞ്ഞസ്സാഹാദരനായ്തന്നെ സഞ്ചരി
 ക്കെന്ന പാത്താൽ സുഹൃതത്തിൻ ലാഞ്ചനാഹിതകാരിതമല്ല
 യൊ || അപകാരത്താൽ ശത്രുതയാ പരമപകാരത്താൽ ബന്ധുത
 യാ വരുംകപിനാഥ ഭവാനതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കഭിപുജന യോഗ്യ
 നെന്നാത്താലും || ഏവാസുഗ്രീവനോടും ചെയ്യുടൻ രാവണാന
 ജൻതന്നാടും ചൊല്ലിനാൻ താവകസർവ്വസാഹായകമ്ബവും ഭാവതു
 ഭവിയും കെട്ടിറഞ്ഞനാഥം || ഇത്ഥമായവരാതി നിൽക്കുംനൈരും ഭ
 ക്ത്വാസാനജനാകുന്ന രാമനെശരൂപ്തൻ ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്യുട
 ന് ധാത്രിപുത്രിയെയും ചെന്നുവന്ദിച്ചാൻ || സഞ്ചാക്ഷേപൻനന്ന
 രാ രാഘവനമ്മയെചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്യുടൻ തന്മനസ്സിലുള്ളാധിക
 ളൊക്കയും നിമ്ബലാനശിപ്പിച്ചു സുഖിപ്പിച്ചാൻ || സുമിത്രാകെകയാത്മ
 ജമാരെയും ക്രമത്താലന്യമാതാക്കന്മാരെയും നമനാചെയ്യനന്തരം ത
 ന്നാടെസമീപസ്ഥ വസിഷ്ഠാനവന്ദിച്ചാൻ || നാഗരിക ജനങ്ങളുമ
 ന്നരും രാഘവമുഖാനാക്കി വന്ദിച്ചുടൻ സ്വാഗതത്തെയും ചൊരി
 ച്ച സഞ്ചാദസാഗാര പതിച്ചുസ്വരാജ്യവിനാർ || പാദുകായുഗമ
 ത്തെത്തദാ പരമാദരണ ഭരതൻഭഗവാൻപാദെചെത്തു വി
 നയാത്താടിവണ്ണം ജാതഭക്ത്യാപ്രണമിച്ചുണർത്തിച്ചാൻ || നാഥതാ
 വക കാരുണ്യത്താൽ ഭവൽപാദുകയെപ്പുരസ്കരിച്ചിപ്പരം നീതിയ്ക്കു
 തുമെന്താദവരാതൊരു മാതിരിയ്ക്കുഞാൻ നിത്യപൂജാലിചെയ്തൻ ||
 എന്നാൽസംരക്ഷിതമായ രാജ്യത്തെ മന്നവഭവൽപാദെ വച്ചിടുന്ന
 ന് മുനമുള്ളതിൽ പത്മിരട്ടിച്ചിപ്പൊൾ വന്നുസമ്പത്തുപിരിയിൽ

പ്രഭാസന്ദർശിച്ചാലും തപശ്ശുരണാബലത്തെ യാകമിതിന്നുള്ള
 കാരണം || അനുജാക്കികളീവണ്ണം കെട്ടടൻ മനുജശ്വരൻ പി
 നയമങ്കത്തിൽ വിനയാനപിതനാകും ഭരതനെഗമനശ്ചമ്ണാ വ
 സിപ്പിച്ചുനന്തരം || ഭരതാശ്രമത്തിൽ സകലജന്മമൊഴിച്ചു ഗമി
 ച്ചിട്ടടൻതന്നെ പരമേശ്വരസ്വരൂപനായ ശങ്കരശാസ്തരികത്തെയും ചു
 ള് വിമാനത്തെ || ഗുരുവന്ദനംചെയ്ത രാഘവൻ പരമാനന്ദപൂ
 ണ്ഡവരാസനെസുരനാഥൻ ബ്രഹ്മസ്തതിയെ നമിച്ചിരിയ്ക്കും കണക്കെ
 രൂപം ശൊഭിച്ചാൻ || ഭരതാനന്ത കിട്ടിട്ടാതെവിജയപുരിതനിൽ പ്ര
 വേശിയില്ലെന്നും ഉച്ചയ്ക്കുനിജാഗ്രജ മാനസമാർത്തപ്പാദം ചെ
 ന്നവമുണർത്തിച്ചാൻ || മമമാതൃപൂജയ്ക്കായ് ഭവാനു മന്നം സുമഹൽ
 ഭാരമെങ്കലപ്പിച്ചതും നമസ്കാരംചെയ്തിനുഭവൽപദ കമല കാഴ്ചയാ
 യ്ക്കുദാ വർണ്ണനാൻ || ഖരമശ്വരത്തിന്നൊപ്പവും വായസംഗതന്മാൻ
 തന്നാടൊപ്പവും പൊകവാൻനിരൂപിച്ചാലിന്നാളാകമാ ഭവന്ധു
 രമവണ്ണം ഞാൻവഹിച്ചിട്ടമൊ || ശക്തനാകും ഭവാനിനാൽപരം
 ഭക്തനാകുമിയാൻ യാചിയെ പ്രീത്യാ കർമ്മങ്ങളെനരകമാകുമി
 ങ്ക്രമമീവാസി ജനത്തെരക്ഷിച്ചാലും || കളവല്ലവർകൂടാതവാനവം
 വളരത്താഴ്ചയൊടപെക്കിച്ചപ്പൊൾ നളിനൈക്കണനാകുന്ന രാമനും
 തെളിഞ്ഞാഗ്നിരും സ്വീകരിച്ചിടിനാൻ || ജടാഭാരം കളവരിന്നെന്ന
 രാ പട്ടപാപാരമുള്ള ക്ഷുരകര വടിവൊടെവരുത്തിശ്ശത്രുക്കൾചെ
 ന്നടനരാമനൊടുണർത്തിച്ചാൻ || ഭരതൻറയുൾക്കണ്ണൻ തൻറ
 യും ഹരിരാക്ഷസനാഥരുടെയുംതാൻ ക്ഷുരകന്മാരെക്കൊണ്ടു ക്ഷേത്ര
 തെയും പരിചിതകഴിപ്പിച്ചു രാഘവൻ || തന്നുടെജടാഭാരത്തെ
 യും കളഞ്ഞതൃണാനന്ദമല്ലാവരും കൂടി ചെന്നുസ്നാനവും ചെയ്തുട
 നെവരമന്നാവാചിതഹാര വസ്രാദിപ്പാൽ നന്നായ്ത്താനുമലംകൃ
 തനായ്ത്തത്രനിന്നാനെത്രയും ശൊഭിതഗാത്രനായ് || ജാനകിയെ
 യുമ്പൊൾ ഭഗവത മാതിനീജനമല്ലാവരുംകൂടി സ്നാനംചെയ്തിച്ചതി
 മുദാചെന്നടൻ നാനാഭൂഷണഭൂഷിതയാക്കിനാൻ || വാനരസ്ത്രീകൾ
 വന്നവർക്കൊക്കെയും മാനസീയയായിടുന്ന കൌസല്യാ ദീനതവിട്ടല
 കാരകർമ്മങ്ങൾ സാനക്രൊശാചെയ്തിടിനാൻ താൻതന്നെ || തദാ
 ശത്രുക്കൾവാചാസുമന്ത്രനും രഥകൊണ്ടുവന്നിടിനാൻ സതപരമ
 ദിതാക്ഷസമാനരമരാമനധിരരാഹണ്ഡം ചെയ്യാനന്തെന്നും || രാ
 മപതിയൊടൊന്നിച്ചു വാനര കാമിനിമാരലങ്കരിച്ചാദോൽ ശ്രീമ
 ത്പട്ടണശൊഭകളീടുവാൻ കാമമുൾക്കൊണ്ടുയാത്രപുറപ്പെട്ടാൻ ||

ജെഷുസ് തെരിൽക്കരവിട്ടതാ നിജ പട്ടണത്തിൽ ഗമിപ്പാൻതുടൻ
 പൊൻ ഒട്ടംസംശയമെന്യ ഭരതൻതെത്തട്ടുന്നനായ്തെളിപ്പാൻ
 പുറപ്പെട്ടാൻ || വെങ്കറർക്കുട ശത്രുക്കൾനതദോ തൻകരത്തിലെടുത്ത
 തിൽ കെറിനാൻ ലങ്കാനാഥനാ ലക്ഷ്മണനുമുദോ തകാലംകൃത
 ചാമരം വീശിനാർ || ഹരിരാജനും ശത്രുഞ്ജയാപ്യയാ പരം
 വിശ്രുതമാകാഗജത്തിന്റെ പുറത്തങ്ങിനെ ഭംഗ്യകരയെറിപ്പാ
 പ്പെട്ടാൻ പുറത്തിൽപ്രാവശിപ്പാൻ || ഉൾതൊഴുത്തൊട്ടതു നെരം
 വാനരസത്തമന്മാരും മത്സ്യപത്രവെണ മത്തവാരണത്തിന്റെ മു
 ക്കളറിയാത്രചയ്യാരലഷ്ടതരായ്ത്തന്നെ || ആകാശ മുനിമാരും
 സുരന്മാരും നാകലാങ്ക നിന്നാഗമിച്ചക്കാലം ലോകനാഥനായി
 ടുന്നരാമനെ മാഗധന്മാരെപ്പാലെ വാഴ്ത്തിടിനാർ || അന്നെരംതു
 ഭമാകുന്ന ശംഖവും ഭുജഭിമുതലായുള്ള വാദ്യവുംസ്പന്ദനത്തിൻ പ
 റൊഭാഗെ ഭൂതന്മാർനിന്നു ഹോഷിപ്പിച്ചിടിനാരുച്ചത്തിൽ || ജന
 സംഘാജയശബ്ദം കൊണ്ടൊരാമനഞ്ജത്രനെ വധിപ്പിച്ചങ്ങിനെ
 അനയാനാചെയ്യാപ്പൊളവരെത്താനനമാനിച്ചാൻസപ്പുരെയുമുദോ ||
 രാമചന്ദ്രൻസകല പ്രജാമന്ത്രിഭൂമിദൈവാദിസംയുക്തനായ്ത്തദായാ
 മിനീകാലെ താരമദ്ധ്യനിൽക്കു സൊമനെപ്പൊലെ പാരംപ്രകാശി
 ച്ചാൻ || അന്നെരംമൊദകാക്ഷത ഹസ്തരായ്ചന്ദ്രരാകും ഭിജന്മാ
 രംഗൊക്കളും കന്യകമാരുംരാഘവൻതന്നുടെ മുനിലായ്തംഗളാത്മം
 നടക്കൊണ്ടാർ || മാതാബ്ധാത്മജ സഖ്യവുരാരഘവൻപ്രിത്വാമാര
 ത പുത്രപ്രഭാവവും മിത്രമായ്ഭാവണാനജൻ വന്നതുമുഖത്തിൽ
 കപിരാക്ഷസകുലവും തെത്തടത്തുടെ യാനചെയ്തിടമ്പൊൻ കീർത്തി
 ച്ചിടിനാൻ സപ്പുരംകെൾക്കവെ || പൂരവാസികളൊക്കെയുമിവണ്ണ മ
 രുൾചെയ്തും വചനത്തെക്കെട്ടുപ്പൊൻ പരംവിസ്തൃതചിത്തരായ്രാ
 മെന്നൊടാരുമിച്ചനയാത്ര ചെയ്തിടിനാർ || ഉന്നതലോച ചിത്രവ
 താകാദി വൃന്ദമണ്ഡിതയാകമയാഭ്യയിൽ സ്വന്ദനത്തുടപ്പൊയിപ്പി
 താവിന്റെ സുന്ദരാലയം കണ്ടതിവെഗനെ || തത്രചെന്നതിപ്രീത
 നാജ്ഞൈകയീ പുത്രനൊടെവാരാമനരുൾചെയ്യാൻ മിത്രപുത്രനെ
 വെഗാനിയെന്നുടെ പത്തനെബഹുമാനിച്ചിരുത്തണം || അഗ്രജ
 ഗിര മീവണ്ണകെട്ടുപ്പൊൻ സുഗ്രീവന്റെ കരംപിടിച്ചഞ്ജസാ തൽ
 ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചായവൻ സൽക്കരിച്ചിരുത്തിടിനാൻപ
 ത്തുക || പിന്നാലാശരഥി തന്നഭിഷേകത്തിനായ്നാലു സമുദ്രജ
 ലത്തെയും നിന്നൊടൊക്കാരെക്കൊണ്ടു ശുഭനഭിരന്നിൻനിന്നും ജ

ലാത്തവരോത്തന്നാ നന്ദിപുണ്ടാക്കപിശനൊടിവണ്ണം ചൊന്നാൻ
 കൈയപുത്രികമാരകൻ ॥ ആദരവൊടിവണ്ണമവൻചൊല്ലും പ്രി
 തിയുക്തപചനാത്തക്കെട്ടഥ ജാതഹിഷ്ണായ്സുഗ്രീവനംഗുതം വാ
 തജാദിയെയാത്രയാക്കീടിനാൻ ॥ ചൊന്നാരത്തവുമെന്തുളളകൾ
 ഞ്ഞതന്നുടെ കരഞ്ഞിൽധരിച്ചവർ ചെന്നുവെഗമാട്ടിപ്പനദീക
 ഉൽനിന്നും സാഗരനാലിൽനിന്നുംതഥാ ॥ ജലത്തെക്കുറോത
 ന്നിൽ നിറച്ചുത്തലസാതാഗമിച്ചാരഷസ്സികൽ വളരഞ്ഞളിവൊ
 ടഥശത്രുക്കൾ കലത്തിൻഗുരുവാകാവസിഷ്ഠനെ നലമൊടീ വിചരം
 ധരിപ്പിച്ചാക്കലത്തെപ്പും പൂജിപ്പിച്ചീടിനാൻ ॥ ധാത്രീദൈവാരാ
 ടൊത്തഥപൂജാചെയ്യത്രയും ശ്രേഷ്ഠനാകും വസിഷ്ഠനും ഉത്തമാസ
 നെസീതയൊട്ടാ കൂടിസ്സതപരം രാമനെയുംവസിപ്പിച്ചാൻ ॥ പ
 രിചൊടഥമന്ത്രാനപിത ജലപരിപൂർണ്ണ സുവണ്ണഘടങ്ങളെസരസം
 ജാമ്പാല്പാദികൾതന്നുടെ കരത്തിൽ കൊടുത്താത്മകരത്തിലും ഒരു
 കാഭാമട്ടത്തവർ സർവ്വമൊരുമിച്ചഭിഷേചനവുംചെയ്യാർ ॥ ഭൃഗുപി
 ഗ്ബ്രാഹ്മണമന്ത്രികന്യാദിയും തത്രവന്നഭിഷേകത്തെച്ചെയ്യപ്പൊൾ
 ഉത്തമേഷധി ദിവ്യരസാദിയാലട്ടിവിസ്ഥദീക്പാലന്മാർ നാ
 ല്ലപരംപാത്ഥിവന്മാൻറ മൂലാവിൽ സതപരമിദ്ധമൊമേദിഷേ
 ചെന്നുചെയ്യാർ ॥ അപ്പൊൾ ജ്യേഷ്ഠശിരസിശത്രുക്കളനും തുഭ്യ
 ത്വാപിടിച്ചുനിന്നീടിനാൻ അൽഭുതമായിട്ടെന്നൊരുചാമരം ക്ഷിപ്ര
 സുഗ്രീവനും തദാചീശിനാൻ ॥ അന്യചാമരംലങ്കാധിനാഥനുംമ
 ന്നചാൻറ ശിരസിവിശീടിനാൻ പിന്നിലാലവട്ടം പിടിച്ചുണി
 നെ നിന്നാരന്യസഹജന്മാരോതദാ ॥ അന്നേരം ശതപുഷ്പരക്ഷാ
 നസുഭാതരയായാരുമാലയും മിന്നും രത്നകൃതനട്ടനായകുതെന്നാ
 ടൊത്തതിനിമ്ബലാഹാരവും ഇന്ദ്രഭൺമിദമെന്നരാഘവൻ തന്നൊ
 ടൊതിരിക്കാടുത്താൻ പവനനും ॥ ആകാശദൈവഗന്ധർവ്വസിദ്ധാ
 ദിലാകുമാക്കയും ഗാനം തുടങ്ങിനാൻ നാകസുന്ദരിമാഗകമസ്ത
 രസ്തീകളും തദാഗുത്താതുടങ്ങിനാൻ ॥ രാമപട്ടാഭിഷേകം കഴി
 ണ്തൊപ്പൊൾ ഭൂമിയംസസ്യ സാപുണ്ണയായ്ജ്ഞ അമൊദംപുരവാ
 സികൾക്കും തദാ സാമാന്യത്തിലധികമുളവായി ॥ ഗൊവുഷാശ്വപ
 ഹിരണ്യശതാ ഭൂമീദൈവക്കൊല്ലൊണ്ടുതകിനാൻ രാഘവൻ ദൈവഭൺ
 യായിട്ടന്ന മാലയൊട്ടുവൻസുഗ്രീവനും കൊടുത്തിടിനാൻ ॥ ഭം
 ഗിയെരുന്ന രത്നാ പതച്ചുള്ളാരംഗദേവയും രാഘവനാണരും
 അംഗദകരണനിലണിയിപ്പിച്ചുഗന്തിനെന്നാറം ശോഭ വരുത്തി

നാൻ || ഉത്തമതമരണങ്ങൾ വെച്ചുള്ളതുമാലയും ഭൂഷണജാല
വും നിത്യലമായ് പ്രകാശിച്ചിടും രണ്ടുവസ്ത്രവും രാമൻപതിയ്ക്കുനൽ
കിനാൻ || ജാനകിയെപ്പാർത്തന്നുടെ കണ്ണത്തിൽഭീനനാഥൻധ
രിപ്പിച്ചഹാരത്തെ താനഴിച്ചുകരത്തിൽ പിടിച്ചുടൻവാനരന്മാരെ
നൊക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ || പിന്നക്കാത്തവനോ നൊക്കിത്തമാനിന്ന
നൈരത്താസ്സീതാഭിപ്രായത്തെ നന്നായ്ത്താനറിഞ്ഞായവളുടെവാ
ചൊന്നാൻ പ്രീതിപുരസ്സരംരാഘവൻ || ആരിൽസത്തുഷ്ടയായിട്ടി
ദാനീം നീ ഹാരാനൽകവാനാഗ്രഹിച്ചിടുന്നു വാരിജക്ഷണെത്താന
തിൽസ്സമ്മതപാരംപ്രീതനായ്ത്തന്നെതന്നിടുന്നൻ || തന്നുള്ളവമ
റിഞ്ഞാപ്രിയതമൻ ചൊന്നവക്കുകൾകെട്ടുപ്പാൻ സീതയും നന്ദി
പൂണ്ടുപുനസുതകരം തന്നിലപ്പിച്ചാർഹാരത്തെയുദതം || മാരു
തിയുംജനകജ നൽകിയ ഹാരാഭംഗിയിൽ കണ്ഠധരിച്ചുപാരം
തുഭുവനയുക്തമാകുന്ന ചാരവാകംഗിരിപാലൈശാഭിച്ചാൻ ||
മൈന്ദനയുംവിചിദ്രേനയും ബ്രാഹ്മനനനനയും സൈനാപതിയെ
യുംപിന്നസ്സുവ്വക പിടിച്ചെയും രാമചന്ദ്രനിഷ്പ്രഭാനെന്നമറിച്ചാൻ ||
സഖാവാകാ വിഭീഷണൻതന്നെയും സകലാഭിമതംനൽകിമാനിച്ച
അകതാർത്തളിഞ്ഞായവരും തദാ രഘുനാഥനൊടെവ മുണത്തി
ച്ചാൻ || ഇനിയിന്നടിയങ്ങൾ ശമിക്കട്ടെകനിവുണ്ടായ്തരണം സദാ
തവജനംസർവ്വമിവണ്ണമുറഞ്ഞിട്ടിട്ടനവാഭവം വാങ്ങിടങ്ങിനാൻ ||
കിഷ്കിന്ധയ്ക്കു ഭടരെത്തു ചെയ്യിനാൻ സുഗ്രീവൻ രാമപൂജിതനാ
യ്ത്തദാ സൽഗുണനിധിചകാധി നാഥൻ ശീഘ്രം ലങ്കാപുരിയ്ക്കും
നടക്കാണ്ടാൻ അക്കാലാമുദാ സൈന്യമിതിയൊടെവ മഗ്രജനാകാരമ
നന്ദൻചെയ്തു || ശത്രുമട്ടനസത്യപരാക്രമബുദ്ധി ശക്ത്യാഭിമുക്ത
സഹാദര അത്രയെയുപരാജതപാ നൽകുവാൻമത്താരിൽപ്പരമാഗ്ര
ഹിക്കുന്നുഞാൻ || ഇതിരാമൻ കമിച്ചുപ്പൊളുപ്പവും പ്രതിനന്ദനം
ചെയ്യില്ലലക്ഷണൻ അതുനൈരഭഗവാൻ യുവരാജപദവിയിലെ ബുര
ത്തന്നെനൽകിനാൻ || പിന്നപ്പുറണ്ഡരീകാശപമയങ്ങളും ധന്വന്താ
ഗങ്ങളന്യങ്ങളും ബഹു കന്യാകാരതദാനങ്ങളുംതദാ ഭിന്നംകൂടാതെ
ചെയ്യാൻയഥാവിധി || രാമൻരാജാവായ്തന്ന സമയത്താസ്സമിയിൽ
വാഴ്ചമാലാകക്കാക്കും രാമയെപ്പൊളുപ്പാശ്വാഭിഭീതിയും കാമിനിജ
നത്തിന്നുവെധവുവും || ചൊരഭീതിയുരോരിദ്വീപിലയും മാഹികാ
ണ്ടുള്ളഭീതിയുമില്ലാതും ആരമക്കാലം മുതുപുരത്തുകൾചെരുന്നി
ല്ലയഥാക്രമമല്ലാതെ || ധർമ്മതൽപരരായിട്ടും സ്വഭാഭി കമ്മം സ

വ്യാവർജ്ജനചെയ്തിട്ടും നിമ്ബമനസ്സായിട്ടു മല്ലാതെ തന്മഹിതല
 നന്നിലില്ലാതെ || രാമനത്തന്നെ ചിന്തിച്ചിട്ടല്ലാതെ താമസിപ്പിന്നി
 ല്ലാതും ഭൃണുല കാമാപാപവർജ്ജസ്സുപുത്രം പ്രേമവും തമ്മി
 ലക്കാലാലംബിച്ചു || ലോകാഭിരാമരാം രഘുപതയെ ശാകമാഹ ഹ
 രയനാധിനിശം ലോകമാക്കു ജപിപ്പിയാലക്കാലം രാഘവഭൃതമാ
 യ്ക്കു ഭൃതലം || നിത്യവ്യാപുഷ്പപല്ലവ പക്ഷാഭി യുക്തമായ് തന്നെ
 വന്നു തരുകയും അദൃശരഥപുത്രപുരതന്നിലെത്രയും വെണ്ടപാലെ
 യായ്പ്പും || സുഖസ്സർനായ്ക്കു തന്നാതദാ സപകമർതരായ്ക്കു
 വണ്ണങ്ങൾ ഭഗവാൻ പതിനൊരായിരം വഞ്ച ജഗൽപാലനം ചെ
 യ്ക്കു വരമെവിനാൻ || ആദികാവ്യമായ് സുഷുപായ്ക്കു ജാതനാകം
 മിനിപ്രവരൻ പുരാ വെട്ടുലയമായ് നിമ്മിച്ച രാമൻ റഗീതയോഗ്യ
 മായുള്ള ചരിത്രത്തെ || ശ്രദ്ധയുക്തനായെതൊരു പൂരണൻ നിത്യം
 പാശ്രവണാഭിചെയ്തിട്ടും തദ്ദരിതവും സർവ്വദുഃഖങ്ങളും സദ്യോനാ
 ശത്തെ പ്രാപിക്കും നിണ്ണയം || മനുജശരണൻ പട്ടാഭിഷേക
 തെ ഭഗവപുത്രാഭി വാണരിച്ചുകൊടുത്താൽ മനുജകുന്തസാധി
 ചൊടിക്കാതാൻ നിനച്ചിട്ടും ഗതിയുലഭിച്ചിട്ടും || ക്ഷിതിപാലന്മാർ
 ശ്രദ്ധയാകെ കൈകൾ ഹതശത്രുവാ ഭൂമിയെ പ്രാപിപ്പും മദിരാ
 ക്ഷിമാർകെട്ടുകൊണ്ടാൽ ജീവസുതമാരായ് ഭവിച്ചിട്ടും നിണ്ണയം ||
 പുത്രരില്ലാത്ത നാരിമാരിങ്കലാ ശ്രദ്ധയാടെ ശ്രവിച്ചു വന്നാകി
 ലൊ ഉത്തമതന്മാരായ ബാലരെ സ്തുതപരം പ്രസവിച്ചിട്ടും നിണ്ണ
 യം || ഇക്കഥകൾക്കും സർവ്വജനത്തിന്നും ദീപ്തയുസ്സു മതിശുഭകീ
 ത്തിയുദ്യുതാരണവും ഭവിച്ചിട്ടുമെന്നു കോമ്പിൽ ധരിച്ചിട്ടെന്നും
 സർവ്വം || ദൂരപ്പെയ സുഹൃത്തികളെത്തന്നാൽ ചാരത്തെത്തീടും രാ
 മപ്രസാദത്താൽ പാരം തൊഴിപ്പും ദൈവന്മാരും ദൂതം രീരപ്പൊകമ
 വർജ്ജിച്ചില്ലൊ || പണ്ടുണ്ടാക്കിയ രാമായണഗ്രന്ഥം വെണ്ടതുപൊ
 ലെ പൂജിച്ചു നിത്യവും ശൺദാശാഭിവിദ്യഭവന്മാരിങ്ങൽ റീ
 ഞ്ഞുവാൻ ഭക്ത്യാ പഠിക്കണം || ആത്മീയീനും സുഖം ലഭിച്ചിട്ടുവാൻ
 ഭക്തിയൊടനുവാസരമാരോൽ ക്ഷത്രിയാഭിയും വന്ദിച്ചു ഭവേവ
 യ്ക്കു താൽത്തന്നെ നന്നായ് ശ്രവിക്കണം || ഇക്കഥയെപ്പറയും
 ജനങ്ങൾക്കും സൽക്കരിച്ചിരിക്കുകയും ജനങ്ങൾക്കും ദുഷ്ടതാഹര
 രാമപ്രസാദവും ശിര്യം നന്നായ് ഭവിച്ചിട്ടും നിണ്ണയം || രാമനെ
 നരചെയ്യുന്ന പൂരണൻ ശ്രീമാൻ വിഷ്ണുതന്നെയെന്നൊക്കണം
 സാമിതൻ പ്രസാദത്തെ ലഭിച്ചെന്നാൽ കാമമന്തവക്കിന്നസാ

ഭൂമി ॥ ആയുരാരംഗ്യകീർത്തി സൗഭാഗ്യക കായസഖ്യഭി
 ബുധിബാവപ്രഭാ മായാവിട്ടിമോഹിതാക്ഷയം ശ്രേയസ്സാമന്ദം
 നിത്യം പാർവ്വണ്ണ ॥ അച്യുതനത്തിന്യൊഗ്യരല്പാത്തവരത്ര
 യും ഭക്ത്യാകെട്ടുകൊണ്ടിടണംസതപരം പിതൃദേവപ്രസാദവുംശ്രദ്ധ
 ജ്ഞാക്കും കണക്കവെക്കണ്ടാകും ॥ രാഘവന്റെ സകലചരിത്രവും
 ലെഖനഭക്ത്യാചെയ്ത ജനങ്ങൾക്കു രൊഗ കൂടാതിഹലോക
 സൗഖ്യം മെകും രാമൻ പരലോകെന്നാകവും ॥ * ॥ ഇത്ഥാ
 ശ്രീരാമചന്ദ്രചരത്രത്തരീന്തൻ പട്ടാഭിഷേകപയ്യന്തം ഞാൻ
 അസുസുന്ദരമിന്നിതെന്നാകിലും സ്വസ്തിജ്ഞായ് സമർപ്പിക്കുന്നൻ
 തൽപദേ ॥ പിഴവാനയിൽപാരമുണ്ടെങ്കിലും മുഴുവൻ കഥാമൊ
 ന്നതില്ലെങ്കിലും വഴിപൊലിന്നാത്തൊര പൊരത്തിരിന്നഴകണ്ടാ
 ക്കിപ്പാമിമാം രാഘവ ॥

ശ്രീരാമചന്ദ്രചരത്രമണൈന്ദ ॥ ശുഭമന്ത്ര ॥

കരകൃതമപരാധം ക്ഷന്തമഹ്നീസനുഃ ॥

നാരായണപദവരാകമാവരാജൽ
 സ്തോത്രസപത്രച സുതമാപ്തചതീവുരാദ്യ
 രാമാഭിഷേക വരഭൃഷണശൊഭമാന
 പാപാഭിധാനതനയം ച തവപ്രസാദാൽ ॥

തീപ്പട്ട കഞ്ഞിപ്പിള്ളാച്ച കഞ്ഞമ്മരാജനിയുടെ ഭഗീരീയ
 പുത്രനായും ഇക്ക ഏനും സുഭദ്രഎന്നാമെത്താ
 ടുകുടിയാ ഇരിക്കുന്ന രാജനിയായ് ഉണ്ടാക്ക
 പ്പെട്ട യുദ്ധകാണ്ഡപ്പാനാ
 സമാപ്തം ॥

